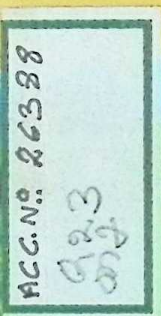
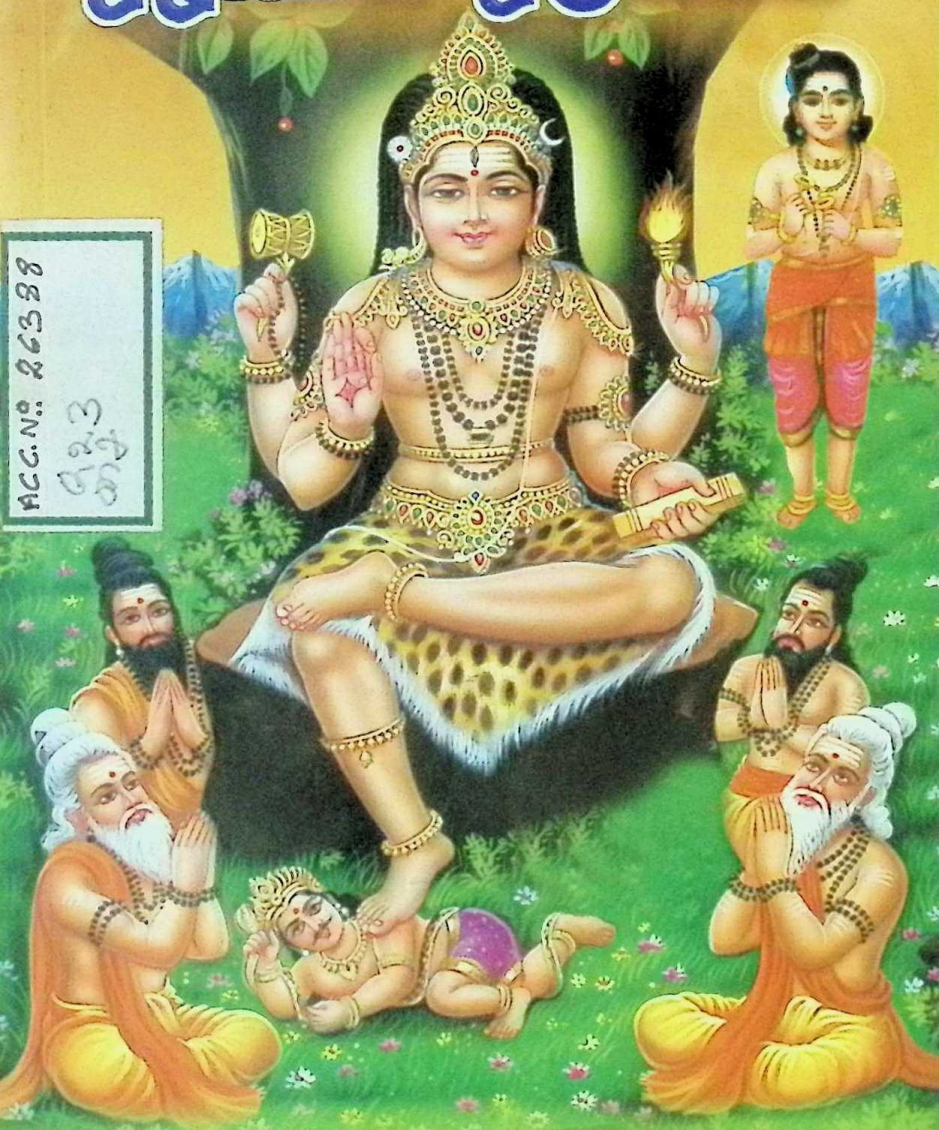

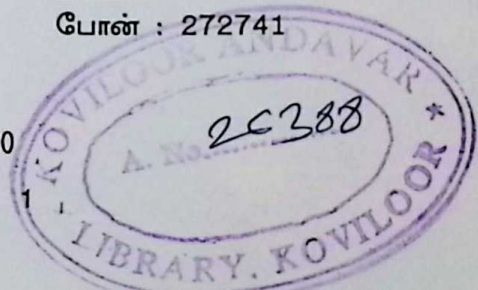
ஒழிவில் ஒடுக்கம்

நூல் விபர பட்டியல்

நூலின் பெயர்	:	ஒழிவில் ஒடுக்கம்
நூலாசிரியர்	:	கண்ணுடைய வள்ளல்
இந்நூல் உரையாசிரியர்	:	ஆர்.மாணிக்கம் (எ) சுவாமி சு.சதானந்தா
நூல்வகை	:	ஆன்மீகம் சார்ந்த நூல்
ஆசிரியர்	:	பூஸ்ய ஸ்ரீதயானந்த சரஸ்வதி சுவாமி ஜி அவர்கள்
மதிப்புரை	:	ஆணைகட்டி -கோவை Dr-எஸ். வேதகிரீஸ்வரன் DSM. RMP.SMP அவர்கள் சப்தரிசீஸ்வரர் ஆசிரமம் கபிலர்மலை
எழுத்தளவு	:	12. புள்ளிகள்
கணினி தட்டச்சு	:	கே. முருகுமணி ஸ்ரீகணபதி கம்யூட்டர்ஸ் கபிலர்மலை
நூலின் அளவு	:	4 ³ / ₄ X 7
தாள்விபரம்	:	70 ஜி.எஸ்.எம்மேப்லித்தோ
பக்கங்கள்-பிரதிகள்	:	304 - 2000
பைண்டிங்முறை	:	மெஷின் பைண்டிங்
முதற்பதிப்பு தேதி	:	ஜூலை 2012
அச்சகம்	:	சிபு பிரிண்ட்ஸ், 4/725, உசேன் காலனி, சிவகாசி. போன் : 272741

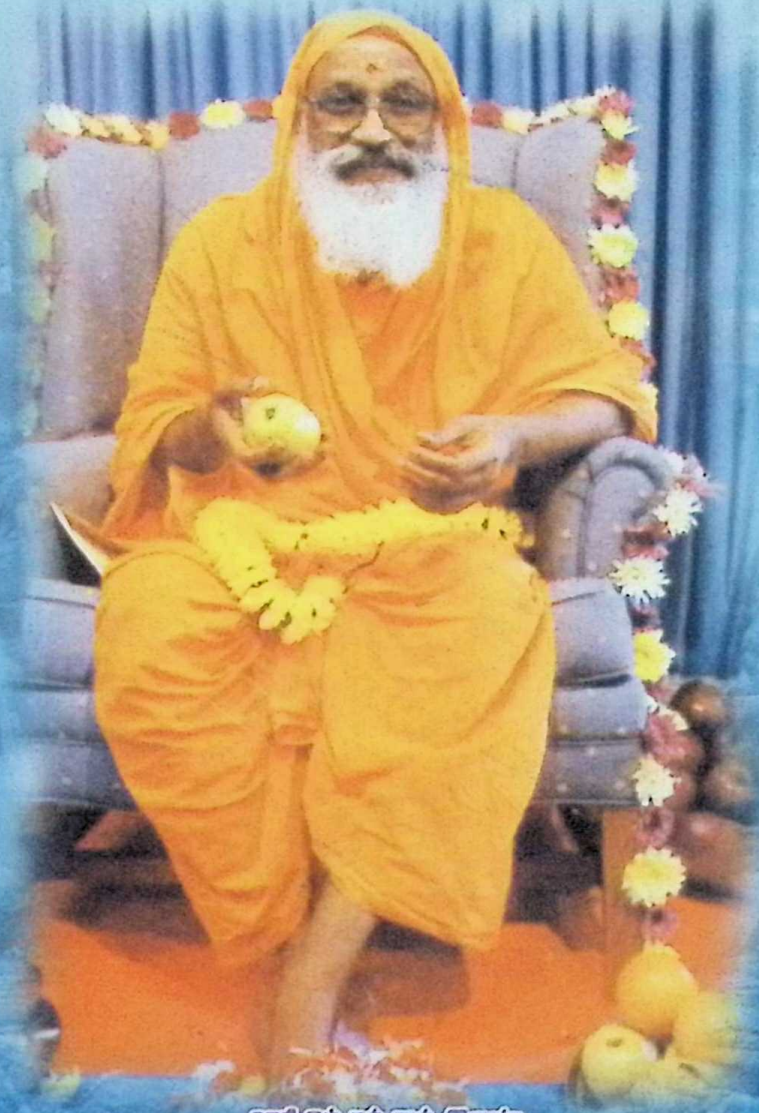
நூலின் தகவலை ரூ -85.00

ஸ்ரீ கண்ணனுடைய வள்ளல் அருளிய

ஒழிவில் ஒடுக்கம்

ஹரி ஓம் நம: ஸத் கிவன்

பூஜ்ய ஸ்ரீ தயானந்த சரஸ்வதிஜி அவர்கள்

ஆர்ஷ வித்யா குருகுலம், ரிஷிகேஷம் & ஆனைகட்டி, கோவை.

R.மாணிக்கம் (எ)

ஊதியூர் சுவாமி. சு.சதானந்தா

ஆசிரியர்

15/120, ஒற்றை தெரு,

கொளஞ்சிவாடி (அஞ்), தாராபுரம், ஈரோடு (மர்)

செல் : 98659 65468

ஸ்ரீ குரு முதல்வர் ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ சுயம்பிரகாச சுவாமிகள்
திருமழபாடி மடாலய ஆண்டவர்

ஸ்ரீ கொங்கணித்தர் திருக்கோயில்
ஊதியூர், காங்கேயம் வட்டம், திருப்பூர் மாவட்டம்

ஆசியுரை

ஒழிவில் ஒடுக்கம்:-

நூலாசிரியர் ஸ்ரீல ஸ்ரீகண்ணுடைய வள்ளல் உரையாசிரியர் திருப்போரூர் ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள். இந்நூலின் முதற்பதிப் பாசிரியர் வடலூர் ஸ்ரீ வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் ஆவார்கள். இந்நூலின் உரையே சரியாக 175 ஆண்டுகளுக்கு மேலானதால் இலக்கிய நடையே போன்று உள்ளதால் தற்கால நடைமுறை தமிழ் அன்பர்களுக்கு கடின பதமுமாய் இருப்பதாலும், அவ்வுரையினையே தழுவி இனிவரும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தினர் அனைவரும் எளிதில் கற்றுணர்ந்து பயன்பெறவே இத்திருப்பணியினை விரிவாக விளக்கும்படி எழுதி உள்ளார்.

எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளின் கருணையும் தூண்டுதலும் நிறைந்து ஆன்மீக நாட்டமுடைய பரிபக்குவர்கள் அனைவரும், அவசியம் நன்குணரவேண்டியதாகும். இந்த ஒழிவில் ஒடுக்க நூலின் அரும்பொருள் தனை! ஏன் எனின்?

1. தன்மையும் முன்னிலையும் தானாய்ப்பட்டர்க் கையுமாய்
என் ஒழிவில் இன்புமாய் இன்பும் இது - என்னாத
வேதாந்த சித்தாந்தமே பிறவா வீடென்றான்
ஓதாமல் வேதமுணர்ந்தோன்.
(என்ற - பொதுவில் உபதேசம் 42வது பாடலின்படியும்)

2. வேதாந்தம் போலிருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்த
நாதாந்த போதம் நழுவினர்க்கு - நேதி
தனைக்கழன்று தற்போதஞ் சார்பு அழியுஞ் சந்தில்
உனக்கறிவு ஆனந்தமுதிக்கும்

என்ற 48வது பாடலும் கொண்டு யாவரும் உணர்ந்துய்ய வாய்ப்புகள் நிறையவே உள்ளன. எப்படி? உயிருக்குள் உயிராயிருந்து உணர்ந்தி ஊட்டி உய்விக்கின்ற அறிவாய் ஆந்தரியாமியாய்த் திருவருளியல்புள்ள பரம்பொருள்தாமாகி நின்றதுவே திருமேனிதாங்கிப் பக்குவர்களுக்கேற்ற குரு முர்த்தமாய் முன்னிலையில் தோன்றியும் 1131-சாகைகளாய்

108-உபநிஷத்துக்களாய் நான்கு வேதங்களாய் சாஸ்திரங்கள் ஆறும் புராணங்கள் பதினெட்டாய், இன்னும் பல ஞானவுபாயங்களை வழங்கும் நீதிநெறி நூல்கள் எனும் விரிவாகவும் தோன்றியதுவே? சுருதிசூரு சகாநுபவமும் தான் தனது எனும் தற்போதம் இறந்த இடத்தே ஆனந்தாதீதமும் ஆனபொருள் நீ என்றான் ஓதாமல் அன்று ஞானப் பாலுண்டுணர்ந்து பக்குவர்கட்கு . 1 முதல் 3 திருமுறைத் தமிழ்பாடல்களை அருளிய திருஞானசம்பந்தர் எனவும் வேதாந்தம் சித்தாந்தம் நாதாந்தம் காலாந்தம் யோகமாந்தம் பேதாந்தம் என்கிற அபிமானசெறுக்கு அறுந்து நின்ற உள்ளத்தவர்கள் வீடுபேறு அடைவர்! அன்றி? மேற்கூறிய ஆறந்த பந்தத் (பிடிவாதத்)தில் ஊன்றி நிற்போர் வீடுபேற்றை அடையார் என்பது நிச்சயம் என்கிறது. இதுபோல அங்கங்கே பல வெண்பாக்களில் உரையாசிரியரின் கூற்றையும் கடந்து நூலாசிரியரின் நுண்பொருளையே விளக்கி விரித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் நேர்மையான எடுத்துகாட்டு கவிகளையும் தந்து அனைவரையும் ஆன்ம நேயத்தால் சமாதானமும் செய்தும் மிகவே முயன்று எளிமையான தமிழ்நடையில் தொகுத்து எழுதி பதிப்பித்து நமது தமிழர் சமுதாயப்பக்குவர்களும் வேதாந்தத்துட் பொருளே ஆகுமாறு வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார் மேலும் இவர் செய்த இவ்வுரை முந்திய சான்றோர்களின் உரையைத் தழுவி நிற்பது சம்பிரதாய நெறியில் மிக்க விசுவாசமுடையோர் என்பது அறியலாம்.

எமது ஆசியுரையாக யாம் கூறுமிடத்து இந்நூலின் சில பகுதிகளை இவரது வாய்மொழியாகவே கேட்டு ஆய்ந்த போது அளவிற்கிறிதே ஆயினும் அருளாற்புனைந்துள்ளது யாவரும் மதித்து போற்றி வாசித்து உணர்ந்து தெளிந்து நிச்சயித்தபடியே நிரதிசய சுகசீவன் முத்தர்களாகவும் மேலும் சாஸ்திராப்யாசத்தில் நிலைத்த விசுவாசம் உடையோர்களை பரோக்ஷ ஞானமுள்ளவர் என்றும் இப்படியே குறைந்தது 12-ஆண்டுகள் சிந்தை அகலாமல் தொடர்ந்து பழகி வந்தோர்கள் அடையும் அநுபவஞானமெனும்

அபரோக்ஷஞானிகள் ஆவார்கள் இன்னவர்களே சீவன் முத்தர்கள் என்றும் வேதாந்த உபநிஷத்துக்களும் புகழ்ந்துள்ளன.

இவர் கடந்த 2005-ல் நாநா ஜீவவாதக் கட்டளை எனும் நூலையும் 2007-ல் ஞானவாசித்தசாரமான ஸ்ரீவசிஷ்ட மகரிஷி இராமருக்குபதேசித்த ஞானக்கதைகள் எனும் நூலையும் 2009-ல் திருவள்ளுவர் (குடும்ப) வரலாறு என்ற (ஒரு புரட்சி) நூலையும் ஆய்ந்து மிகவும் முயன்று வெளிக் கொணர்ந்தார். இப்போது 10-பதிகங்களாய் 253-வெண்பாக்களால் விளக்கிடும் இந்த ஒழிவில் ஒடுக்கம் ஞானநூலினுள்ளே மூழ்கி முத்து முத்துக்களாய் குவித்துத்தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். இதிலிருந்தே கருத்துக்கள் செறிந்துள்ள ஞான ஆய்வில் நூண்மான் நுழைபுலம் மிக்கவராயுமுள்ள இந்நூலாசிரியரான ஊதியூர் சுவாமி எனும் சு. சதானந்தா அவர்களின் அயராதஞானநூல் திருப்பணிகள் எமது பாராட்டுக்கு உரியதே ஆகும். மற்றும் இந்நூலைப்பெற்று வாசித்துணர்கின்ற பக்குவத்தார் நால்வரும் ஏனைய அனைவரும் குருகிருபையுடன் ஈசுவரகிருபையும் வாய்க்கப்பெற்று இகபர சுகபோகங்களில் சமசித்தர்களாகி ஆனந்தமாகவே (உணவர்வியலில் உடலியலில் உலகியலில்) வாழ்ந்து இந்நூல் கூறும் பன்மைப் (அதீத அத்தைதப்) பொருளில் கலந்து இன்புறுவார்களாகவும்!

ஹரி ஓம் தத்ஸத!
ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ஓம்

இங்ஙனம்

சு. அபரோக்ஷ

1.2.12.

ஸ்ரீதயானந்த சரஸ்வதி சுவாமி ஜி அவர்கள்
ஆணைகட்டி - கோவை - ரிஷிகேஸம்

மதிப்புரை

அன்பார்ந்த தங்களின் நினைவிற்கு...

இவ் ஒழிவில் ஒடுக்கம் நூல் 13-ம் நூற்றாண்டில் அவதரித்த கண்ணுடைய வள்ளல் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமி அவர்கள் ஆசிரியரை தனது பாடலில் சிறப்பாக கூறியுள்ளார். ஆயினும் இந்நூலின் சிறப்பை அறிந்த ஊதியூரில் உள்ள பொன்னாதி மலையில் அமர்ந்து தவம் செய்த சுவாமி சதானந்தா அவர்கள் இந்நூலினை பாமர மக்களும் படித்து மெய்ஞான உணர்வு பெற வேண்டும் என்ற வகையில் மிக மேலான திருவருள் அநுபவ பேற்றை நுகர்ந்தும், உணர்ந்தும், புணர்ந்தும் எளிய முறையில் வடிவமைத்தும் தொகுத்தும் வழங்கியுள்ளார். இந்நூல் சுவாமி அவர்களின் நான்காவது திருப்பணிப்படைப்பாகும்.

பஞ்சினை யூழித்திப் போற் பலசென்ன விவித வித்தாஞ் சஞ்சித மெல்லாம் ஞானத் தழல்கட்டு வெண்ணீராக்கும் கிஞ்சிதா காமியந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப்போகும் விஞ்சின பிராரத்ததின் வினையனு பவித்துத் தீரும்

உலகில் உள்ள மாயை மனிதர்கள் எல்லோரும் ஞானத்தை அடைய வேண்டும் என்ற ஆவல் கொண்டிருந்த போதும் அவர்களின் பூர்வ ஜென்மங்களின் கர்மமானது ஞானமார்க்கத்திற்குரிய அரிய நூல்களின் விஷயங்களையும் ஞானியரின் ஆசியும் கிட்டாமல் செய்து அஞ்ஞானம் மென்னும் படுகுழியில் வீழ்த்தி மாயையென்னும் சம்சார சமுத்திரத்தில் அலைந்து கொண்டிருக்கச் செய்யும். ஞானியரைப் பற்றிட சகலபாவங்களும் பறந்து ஓடும். ஸ்ரீசுவாமி சதானந்தா அவர்கள் உரைசெய்திருக்கும் ஒழிவில் ஒடுக்க இந்நூல் அணுவினும் அணுவாய்விருக்கும் பிரபிரமத்தை குறித்து பின் சொல்லப்போது குஷம சொருபமாயிருக்கும் பரபிரமத்தையே உபதேசிக்கிறது ஜீவசாக்ஷியாகிய தானும் ஈஸ்வர சாக்ஷியாகிய பரபிரமமும் ஒன்றே என்று அறியாமல் ஸ்தூல குஷம காரணங்களினால் உண்டாகிய நானென்று அபிமானம் வைத்து நான் பிரமம் என்று

பிரமையடைந்து அநேக யுக வருசங்களால் புருஷகால சக்கரத்தில் சுழன்று கொண்டு நாநாவித ஜந்துக்களின் யோனிகளில் பிறந்தும் புண்ணிய பாவமென்னும் இரண்டு கர்மங்களை செய்தும் அதனால் சுக துக்கங்களை அநுபவித்தும் பிறந்து இறந்துமாய் இருக்கிறார்கள் பிரமமே நான் என்று தெரிந்து கொள்ளும் வரையில் ஜனனமரணங்கள் வந்து கொண்டே இருக்கும்.

நம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மகான் ஸ்ரீசுவாமி சதானந்தா அவர்கள் உரை செய்திருக்கும், இந்நூலினை கண்ணோக்குறும் அன்பர்கள் இதிலடங்கிய நன்னிலையுண்மை அநுபவம் பெற்று அஷ்ட மூர்த்தமாயும் சத்து சித்தானந்தமாயும் விளங்கும் பரம் பொருளின் திருவருள் விலாசமுற்று மார்க்கண்டர் மதியின் கலை சோடசமும் குறைவிலா நிலைபெற்று என்றும் பதினாறு வயது பெற்றது போலச் சிரஞ்சீவிகளாய் இருக்க ஸ்ரீசுவாமி சதானந்தா அவர்களின் அருளாசி பெற்று யுமாறு வேண்டுகிறேன். கற்றதனால் தொல்லை வினை கட்டறுமோ? நல்ல குலம் பெற்றதனால் போமோ பிறவிநோய்? போகாது, ஜாதிபேதம், சமயபேதம், பொருள் பேதமெனக் குதற்க மொழிகளை பாராட்டுவதை நீக்கி முன்னோர்கள் நின்ற நிலை ஈதென்றுணரும் சித்த சுத்தி பெற்ற மானிடபிறவிகளே, பிறவியென! யாவராலும் புகழ்ந்துரைக்க இந்நூல் மனத்தெளிவினையும் அறிவாகிய ஞானத்தெளிவினையும் பெற்று ஜீவன் முக்தர்களாய் வாழ வழிவகுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை

என்றும்

ஸ்ரீ சதானந்த சுவாமி அவர்களின் மாணவன்
எஸ். வேதகிரிஈஸ்வரன் DSM,RMP,SMP.

சித்த மருத்துவர்

ஸ்ரீசப்தரிஷீஸ்வரர் ஆசிரமம் கபிலர்மலை
மற்றும் சப்தரிஷி எயிட்டஸ் ஆராய்ச்சி நிலையம்
சின்னவடுகபட்டி - கரூர்

முகஉரை

ஹரி ஓம் தத்ஸத்

திருச்சிற்றம்பலம்

புரீ முகம் எனும் இந்நூலின் கண்ணோட்டம் திருமிகு: ஒழிவில் ஒடுக்கம் என்ற இந்நூல் தமிழில் பிறந்த ஞானநூல்களில் எல்லாம் மிகவும் தலை சிறந்ததாகவுள்ளது இந்நூலைப்படைத்து நம் தமிழர் சமுதாயத்தினருக்கு வழங்கியவரின் திருநாமம் கண்ணுடைய வள்ளல் என்பதாகும். தொண்டைநாட்டின் (இன்றையபெயர் செய்யாறு) திருஓத்தூர் என்பதாகும் காராளவேளாளர் மரபில் தோன்றி சைவநெறியினை தழுவி வளர்ந்த சிவத்திருக்கனி இவர். ஒழுக்கம் கல்வி தவச்சார்புகளில் பயின்று வந்த முதிர்வால் சுருதி குருசுகாநுபவம் தங்கிய அபரோஷ ஞான அநுபூதியைப் பெற்றார். இவர் தமது அநுபவ ஞான நூற்திருப்பணிக்குத் தூண்டியவரும் 1 முதல் 3 திருமுறைப் பதிகங்களை பாடியருளிய வரும் தம்முள்ளே அந்தரியாமியாய் திகழ்ந்து உபதேசித்தும் இயக்கியுமருளிய திருஞான சம்பந்தரே எமது மானசீகரு என்றும் கொண்டாடுகிறார். துவாபரயுகத்தில் ஏகலைவன் போன்று இக்கலியுகத்தில் கண்ணுடைய வள்ளலாகிய நானே என்று இந்நூல் செய்தருளிய முறைமையால் நிரூபித்துள்ளார்.

திருஞான சம்பந்தரின் அவதாரம் கி.பி. ஏழுநூறாவதாண்டின் ஆரம்பகாலம் இவரோ? கி.பி. 11ம் நூற்றாண்டின் நிறைவு காலம் அவரை இவர் நேரில் கண்டதும் இல்லை எனினும் இவர்தம் இதயக்கோவில் மூர்த்தியாய் நிருவி மானசீக குருவாய் அமைத்துப் பேறுபெற்றுள்ளார் என்பதே நெறியாகும்.

நிறைந்த பரிபூரண ஞானாநுபவ முதிர்வில் இவர் செய்தருளிய நூலின் உட்பொருள் சமயாதீதப்பொருளையே நயந்து வலியுறுத்துவதால் சமயவாதிகள் எவரும் இந்நூலை கொண்டாடாமல் மறந்தனர். சைவசமயக் குடும்பமரபினர் ஆனதால் இவரது நூல் சமயாதீதத்தையே போற்றிவரும் வேதாந்த அத்வைதிகளும் கொண்டாடவில்லை. இவ்விரு திறத்தவரின் கொள்கைகளுக்கும் ஒரு எல்லைக்கல் சின்னமாகவே

ஒழிவில் ஒடுக்கம் நூலின் இலக்கியச் செல்வம் உள்ளது அது பொதுவில் உபதேசம் பகுதியில் 48-வது வெண்பாவை உற்றுணர்ந்து தெளியலாம்!

இந்நூலுக்கு அரியதொரு உரை வழங்கியவர்? மதுரையில் அவதரித்து மகாராஜா துறவு நூலாசிரியர் ஸ்ரீ குமாரதேவரின் சீடராய் அமைந்து கடல்மேவி விழுங்கிய திருப்போரூர் ஸ்ரீமுருகப்பெருமான் சந்திதியை மணற்பரப்பை தூர்வாரி புணருத்தாரணம் செய்து மக்களுக்கு தரிசனம் செய்வித்த அருளாலரும். கொலை மறுத்தல் அவிரோதவுந்தியார் வைராக்கிய சதகம் வைராக்கியதீபம் முதலிய நூல்களின் உரையாசிரியருமான திருப்போரூர் ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகளே ஆவர். ஒழிவில் ஒடுக்கம் நூலின் திறன் ஆய்ந்து பெருமை படுமாறு சில சாற்று கவிகள் இசைத்தும் பாயிரவெண்பாவுக்கு விரிவான சிறப்புரையை செய்தும் நூல்வடிவு தந்து அச்சேற்றி நமக்கெல்லாம் வழங்கியவர் வடலூர் (ஸ்ரீ சிதம்பர இராமலிங்கம் என்னும்) வள்ளற்பெருமானே! ஆவார்கள்.

இவ்வரிய நூல் உரைசெய்த காலம் கி.பி 18ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் ஆகும் அன்றைய தமிழ் நடைக்கும் இன்றைய நடைக்கும் வேறுபாடுகளுண்டு ஆதலால் இன்றைய மற்றும் இனிவரும் தமிழ்ச் சந்ததியினர்யாவரும் எளிதில் கற்றுணர்ந்து இன்பம் துய்த்திடவே யான் மூலத்தினின்றும் உரையினின்றும் ஊறுபாடற்ற முரையில் தொகுத்தும் சிறப்பித்தும் விளக்கம் தந்துள்ளேன். இது? அந்த உரையின் நுண்ணிய பொருளை இலக்கணப் பாங்கில் செய்ததேயாம் விண்மீன் ஒன்று தானே இவ்வுலகுக்கு ஒளி வழங்குவதாக கருதும் தன்மை போன்றதே ஆகும் எமது உரை!

எமது விண்ணப்பத்திற்கிசைந்து இவ்வடிமை மீது ஆறாத அன்பும் பேருதவியும் இந்நூலுக்கு ஆசிஉரையும் வழங்கி அருளிய ஆர்ஷவித்யா குருகுல ஆச்சாரியரும் ஆணைகட்டி (கோவை) ரிஷிகேஷ் ஆசிரமத் தலைவரும் தர்மரஷ்ணா சமிதியின் இயக்குனரும் வேதாந்த வசன பிரவிர்த்திகர்த்தாவும்

எம்மை ஊக்குவித்து அருளிய வருமான பூஸ்ய பூத்யானந்தசரஸ்வதி சுவாமிஜி அவர்களின் திருவடித் தாமரைகளை எம் சிரசின் மேல் பணிந்து சூடியவனாவேன்.

கடந்த 37 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எம்முடன் ஆன்மீகத் தொடர்புடன் நட்பு கொண்டும் எமது முயற்சிகளுக்கெல்லாம் உறுதுணையாய் நின்று உதவியவரும் மணி மந்திர ஓளவுத் சித்திகளால் மக்களுக்கு சுமார் 68 ஆண்டுகளாக சேவை புரிந்தவருமான டாக்டர் ஸ்ரீசாமி RIMP அவர்களின் திருக்குமாரன் ரிஷி எய்ட்ஸ் ஆராய்ச்சிமையம் சப்தரிஸ்வர ஆசிரமம் மற்றும் சித்தமருத்துவமனை (கருரில்) இயக்குனரும் எளியவனின் ஆன்மீக வாரிசுமான டாக்டர். S. வேதகிரீஸ்வரன் DSM-RMP-SMP அவர்கள் எமது அநுமதிப்படியே இந்நூலுக்கு மதிப்புரை எழுதி சிறப்பித்துள்ளார் அவர்க்கும் அவரது குடும்பத்தார் அனைவருக்கும் இந்நூல் எழுதவும் பதிப்பித்து வெளிவரவும் எமக்கு உணவு உறைவிடம் உபகரணங்களை வழங்கிய தாராபுரம் P. மருதப்பா ஆசிரியரவரது குடும்பத்தார்க்கும் நூல் எழுதி தொகுத்து வெளியிடும் எமது திருப்பணிகட்கு பெரிதும் ஊக்கமும் பொருளுதவியும் செய்தும் தமிழ்தேசம் மக்கள் நன்மைக்காக அயராது சேவைபுரியும் C.K. செல்லமுத்து தொழிலதிபர் ஏர்செல் டீலர் தாராபுரம் அரிமா MJF அவர்களும் அவர்தம் குடும்பத் தார்க்கும் கண்ணுள் மணியை போல எமது சரீரபாதுகாப்பில் மிகவும் முயற்சியுடன் சேவை செய்து வரும் வி. இராமமூர்த்தி குடும்பத்தார்க்கும் இராஜேந்திரன் (இந்திராணி யம்மாள்) முன்னால் J.E. அவரது குடும்பத்தாருக்கும் எமது ஆன்மீகப் பணியில் அரிய பல திருப்பணிகளை அமைத்து உதவும் டாக்டர் திரு. ஹரிசங்கர் N.D. (இயற்கை மருத்துவமனை செனாய் நகர், மதுரை) என் சிரேஷ்ட அன்புக்குரிய நன்பர் கம்பம் கி கஞ்சையன் குடும்பத்தார்களுக்கும் இந்நூல் தட்டச்சு (கம்ப்யூட்டர்) பணிகளை வெகு சிரத்தையுடன் தெளிவாக DTP மற்றும் பைனல் டிசைனிங்) தொகுத்து நிறைவு செய்து உதவிய அன்பர் ஆசிரியர் K. முருகுமணி B.Com., D.Pre.Ed, PGDCA, அவர்களுக்கும் இந்நூலை பெற்று வாசித்துணரும் மெய்

அன்பர்கட்கும் மற்றய அனைவரது குடும்பத்தார்கட்கும் இந்நூல் பதிப்பாகி வெளிவர வேண்டிய பொருளுதவி வழங்கிய ஆன்மீக வளர்ச்சிப் பணியில் ஆர்வம் காட்டி நின்ற அருளாலர்களின் குடும்பத்தார்கட்கும் இந்நூலை பிழையின்றியும் நூல் மரபுகளை தழுவினும் சிறந்த முறையில் பதிப்பித்தும் தாள் அட்டை படங்களையும் நேர்த்தியுடன் உருவகம் செய்து கொடுத்த சிவகாசி, சிபு பிரிண்ட்ஸ் அவர்கள் குடும்பத்தார்களுக்கும் அனைத்து மத சமய மொழி வல்லுனர்களின் குடும்பத்தார்களுக்கும் இந்நூலின் சகல அணி வகுப்புகளில் யாதொரு குறைபாடு நேர்ந்திருப்பினும் அக்குற்றங்களை நீக்கி உள்ள அரும் பொருளையே வாசித்துணர்ந்து சர்வதுக்க நிவிர்த்தியும் ஈகவர வேத குரு கிருபைகளைப் பெற்று இனிபிறவா பேரானந்த நிலையினை அடைந்திடுவீர்களாகவும்!

இவண் : இந்நூலின் பதிப்புரிமை உரை ஆசிரியர்

உண்மையுடைய

ஆர். மாணிக்கம் (எ)

ஊதியூர் சுவாமி - சு. சதானந்தா

நிவேதா கார்டன் நி-6

கே. புதூர்

கொளஞ்சிவாடி (P.O.)

தாராபுரம்

திருப்பூர் மாவட்டம்

செல்: 9865965468

1. விநாயகர் காப்பு தோத்திரம்

நிம்ப நிழற்பால் உம்பன் முகத்தார்
செம்பது மத்தான் நம்பு கருத்தே!

2. பஞ்சமூர்த்திகள் ஸ்துதி

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபொன் அம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியை உள்நாடு!

3. சந்திரன் ஸ்துதி

ததிஷங்க் துஷாபாரம் ஸுரார்ணவ ஸமுத்பவம்
நமாமி ஸஷினம் ஸோமம் ஸம்போர் முகுடபூஷனம்!

4. சூரியன் ஸ்துதி

ஸபருஷீம் ஸம்காஷ்யபேயம் மஹாத் யுத்தீம்தமோரீர்
ஸர்வபா பக்னம் ப்ரணதோஸ்மி திவாஹரம்!

5. சுப்பரமணியர் தோத்திரம்!

ஒழிவில் ஒடுக்கத்து உரைவர நாயேற்குச்
செழிவிலொடும் கருணை சேர்க்கும் - முழுதின்பப்
பண்டைவளம் நாட்டும் பரமகுருப் போருரன்
தண்டைவளம் நாட்டுந்திருத் தாள்!...

6. திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் தோத்திரம்!

வள்ளல் உரைத்த வமுவில்ஒழி வில்ஒடுக்கத்து
தெள்ளும் உரை எல்லாம் தெரிவிக்கும் - முன்னமே
எம்பந்தம் நீக்கும் இறைவன் தமிழ்காழிச்
சம்பந்தன் பூஞ்சதங்கைத் தாள்!...

7. ஸ்ரீ-கொங்கணர் ஸ்துதி

எங்கும் மங்கலந் தங்கும் கொங்கு மண்டலம்
அங்குறும் பவானிப் பொருணைப் புனலிதம் செய்வதாகி
பொங்குயிர் மூலியார்ந்த பொன்னாதிமா மலையமர்ந்து
இங்குயிர்க்கருளும் சித்தர் கொங்கணமுனிவ போற்றி!

8. ஸ்ரீ-சயம்பிரகாச சுவாமி ஸ்துதி!

பாசமனைத்தும் தனித்தனிப் பரிந்திட நீக்கி
நேசமாகிய அறிவுரு நீயெனக் - காட்டிப்
பேசுமேழ் வகைப்பிறப்பு உனக்கிலை எனப்பேசி
தூசநீக்கிய சயம்பிர் காசனைத்தொழுவாம்!

**ஒழிவில் ஒடுக்க நூல் (வழங்கிய) ஆசிரியர் ஸ்ரீ
கண்ணுடைய வள்ளல் வரலாற்றுச் சுருக்கம்**

ஒழிவில் ஒடுக்கம், எனும் ஞானநூலினை வழங்கிய ஆசிரியர் ஸ்ரீ-கண்ணுடைய வள்ளலார் ஆவார். வேலூர் மாவட்டத்துள் அடங்கிய ஒத்தூரில் (இன்றைய செய்யாறு) இது தவிரவும் இத்தலத்தில் மலட்டுப் பனைமரம் ஒன்றை திருஞானசம்பந்தர் பதிகம்பாடி அதுக் கிரகிக்கவும் அது முதல் அப்பனைமரம் இன்று வரையும், அம்மரத்தின் வட பாகத்தில் தொடர்ந்து குலை ஈனுவது வழக்கமாகி அத்திருத்தலம் பெருமை உடையதானது, என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சுமார் 13ம் நூற்றாண்டில் அவதரித்துள்ளார் என்பதை இவரது நூலில் அடங்கிய வெண்பா இனங்களின் சொல் பொருள் எழுத்து அணி ஒசை முதலிய ஐந்திலக் கணங்களின் பிரகாச அமைப்பைக் கொண்டு அறிய முடிகின்றது. இவர் ஒத்தூரில் அவதரித்தார், என்பதை இந்நூலைச் சிறப்பித்த சாற்றுக் கவிகள் நான்கில், மூன்றாவது பாடலில் அருட்பெரும் ஜோதி ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்பது மட்டும் உண்மை, இதுதவிர இருவரை யாரும் இவ்வாசிரியரது வரலாறு விளக்கம், சிறப்பாக ஏதும் வெளியிடவில்லை என நன்றாகவே அறிய முடிகின்றது.

திருஞானசம்பந்தரின் தேவாரம்:

குரும்பை ஆண்பனை ஈன்குலை ஒத்தூர்
அரும்புங் கொன்றை அடிகளைப்
பெரும் புகலியுள் ஞானசம்பந் தன்சொல்
விரும்புவார் வீட்டைவாரே! - என்பதாகும்

இவர் ஞானிகளுக்குள்ளும் மிக மேலான திருவருள் அநுபவப் பேற்றை, நுகர்ந்தும் உணர்ந்தும் புணர்ந்தும் விளங்கியுள்ளார். என்பதை ஒழிவில் ஒடுக்கம் நூலை விரித்துணர்த்தும் பண்பு கொண்டே தமிழ் உணர்ந்த அறிஞர் பெருமக்களும் சிறந்த ஞானசாதனமுடைய தீவிர பக்குவர்களும் எளிதில் அறிந்திடலாம்!

இவரது மானசீக குருவாக, சீர்காழி பதியில் 6ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், அவதரித்தும், தமது மூன்று வயதிலேயே உலக நாயகியின் திருமுலைப்பால் எனும் அருளமுதுண்டு, பூரண ஞான சித்திகள் அனைத்தும் கைவரப்பெற்று அப்பதியில் இத்தமிழகம் எங்கும் அடியார் திருக்கூட்டத்துடன் உலவியும், ஆங்காங்கே அமர்ந்து அருளும் சிவாலய நாயகரைப் பணிந்தும் மூன்று திருமுறைகளால் தேவாரப் பதிகம் பாடியும் துன்மார்க்கர்களை எதிர்த்து கண்டித்து வதைத்தும் இறையணர்வு ததும்பிய பக்தர்களைக் காத்தருளியும், இயற்கைக்கு மாறான பல அதிசயச் சம்பவங்களை நிகழ்த்தியும் தமது வதுவைப் (பதினாறு) பருவத்திலேயே உடலோடும் தம் கணபரிவாரங்களோடும், சாயுச்ய பதம்தனை, யாவரும் காணும்படி எய்திய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிதாம்! எனது ஞான ஆசிரியன் என்று இந்த நூலினுள் பல வெண்பாக்களில் பிரகாசித்துள்ளார்.

இம்முறையானது? குருசீட சம்வாத நெறிகளில், அநுமானமாகி இருந்துள்ளது. இவரது நெறியோ? பிரத்யக்ஷ அநுபவம் வாய்ந்தது என்பதையும் எவரும் மறுக்க முடியாத ஓர் அதிசயமே பேரதிசயமாகும். எது, தமக்கு ஞானகுரு, தார்மீகமாய் தம் இதயத்துள் வசிந்தருளி இதோபதேசமாய் அனைத்துபதேசங் களும் வழங்கிய திருஞானசம்பந்தரே, எமது மானசீககுரு, என்று வரைவு செய்துள்ளார். அஃது! குருசீட நெறிகளில் இது முற்றும் வினோதமானது, அதாவது துவாபரயுகத்தில் வியாச பகவான் அருளிய ஸ்ரீபாரத தர்சனத்தில் (காவியத்தில்), பாண்டவ கௌரவர்களுக்கு குருவானவர் துரோணாச்சாரியார், இவர் சம காலத்திலேயே, வேடமினத்தில் பிறந்த ஏகலைவன் துரோணரைப்

பணிந்து வணங்கி விண்ணப்பித்தும் அவனைத் தமது சீடனாக ஏற்றுக் கொள்ளாது போக, ஏகலைவன் அவரையே தமது ஆசார்ய முகூர்த்தமாய் மனத்துள்ளே பாலாலயமாய்ப் பிரதிஷ்டை நிறுவி பூசித்தும் உபாசித்தும் வணங்கி தனுர்வேத நெறிகளின் நுணுக்கங்களையும் அதன் மந்திரப்பிரயோக, திரஅஸ்திர வித்தைகளை எல்லாம் தெளிவாகச்சித்தி செய்தான், என்பதை அறிந்ததுரோணர் தமக்கு நிகரான ஏகலைவனை வஞ்சித்து அவனிடம் குருகாணிக்கையாக தனு(வில்)லைப் பிடிக்கும் இடதுகையின் கட்டை விரலை கேட்டார், அவனும் பின்விளைவு அறியாதவனாயும் குருவினது திறமைக்கும் கீர்த்திக்கும் கருணைக்கும் ஈடு ஒன்றுமில்லைஎனமதித்து வணங்கிச் சம்மதித்துக்கொடுக்க, துரோணரும் கூசாமற் பெற்றுக் கொண்டார் என்பது, இதன் விரிவை பாரதகாவித்துள் காணலாம். துரோணரும் ஏகலைவனும் வாழ்ந்தது ஏககாலமே என்பதை மட்டும் குறிப்பினால் கொள்க?

ஆனால் ஒழிவில் ஒடுக்கம்நூலை இயக்கி வழங்கிய ஸ்ரீ கண்ணுடைய வள்ளலின் மானசீகரு என்பவர் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அவர் வாழ்ந்த காலம்? கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், கண்ணுடைய வள்ளலாரின் காலமோ? பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி, அவருக்கு பின், சுமார் அறுநூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே இவரது தோற்றம் 600 ஆண்டுகள் இடைவெளியாகிறது, ஆனால் தனக்கு ஞானாமிர்த சாகரத்துள் அமிழ்த்திச் சீராட்டியவர், சுவாமி திருஞானசம்பந்தரே ஆகும். எனத் துணிந்து பறைசாற்றியுள்ளார்! என்னே இவரது திடநம்பிக்கையும் குரு விசுவாசமும்? ஆம், காலவேற்றுமை என்பது எப்போதும் எவர்க்கும் ஒருபொருளே அல்ல, திருவருட்துணையால் குருபிரார்த்தனை வைராக்யத்தால் கருத் தூண்டி நிற்பார், எவரும் எதையும் விரும்பியவாறே எளிதில் பெறுவர் என்பது வேதாந்தங்களின் சார நெறியே ஆகும்!

ஞானசாதகன் வேதாந்த பாடம் கேட்டு தமதுதன்பாடான முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் நித்ய தத்துவம் ஒன்னுபோக

அனாதம் தத்துவம் முப்பந்தி ஐந்தினையும், விசாரித்துணர்ந்து நீக்கி நில் என்கிறது.

ஆனால்? இவரது நூலின் துணிவோ? மாறானது, சித்தாந்த ரீதியிலான தொன்னூற்றாறு தத்துவம் என்றோ! வேதாந்தம் போல, முப்பத்தாறு என்றோ, வரைவு செய்யாமல் இடையில் நடுநிலை கொண்டவராய், தன்னை இழந்த நலமே நலம் என, அநுபவ தந்திரத்தால் சாதித்துள்ளார்! என்பதை இந்நூலைக் கற்றுணரும் வாசக அறிஞர்கள் உய்த்துணரலாம், இதற்குச்சான்றோ? எனின் (என்றமைவாம்)

யான் எனது எனுஞ்செருக் கறுப்பான் வானோர்க்கும் உயர்ந்த உலகம் புகும்! (திருக்குறள் - 346)

இந்நூலாசிரியர் வரலாற்று குறிப்பு நிறைவடைகிறது

ஒழிவில் ஒடுக்கம் நூலின் பெயருக்குரிய விளக்கமாவது?

படைதல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் தரிசிப்பித்தல் எனும் ஐந்து தொழிலும் இயக்கியபடி கண்டிருந்த போதும் தான் (நிருவிகாரியாய்) இயங்காமல் எப்போதும் ஒரே தன்மையாய் இருக்கும் பொருள்து, இவ்வுலகில் நாம்கானும் அனைத்து வடிவங்களுக்கும் அதற்கேற்ற பெயர்களுக்கும், ஏழுவகைப் பிறப்புகளும் நான்கு வகை யோனிகளின் வாயிலாக மூவகைச் சாதிகளாகவும் 84 லட்சம் சீவராசிகளின் தோற்றங்களும் ஆகும். இவை பல்வேறு வேற்றுமைகளும் அசையும் பொருள்கள் யாவுமாய், காரியமே காரணத்தை ஊன்றி விசாரித்து அறியும்போது, நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாசம் என்ற ஐந்து பூதங்களின் காரியத்தோற்றங்களைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அதாவது மண்ணுலகில் உருவான அனைத்து வடிவங்களும் நாசமாகி ஒடுங்கும் போது, மண்ணை தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்று அறிய முடிகிறதல்லவா? அதுபோல....

சத்து சித்து ஆனந்தம் என்ற பதங்கள் மூன்றும் ஒரே பொருளில் (நமது நிசவடிவான பேரறிவுள்) அடங்கியுள்ளது, நமது மனதில் எழுந்த நினைவுகளும் மறதிகளும் ஆணவமும் கரும அபிமானங்களும் மயக்கமாகி (ஒன்றை வேறு ஒன்றாய்க் கண்டு அநுபவித்த) விபரீதப் பொய்ப் பயன்களையும், அதன்மேல்வைத்த ஆசை முதலிய, காம்யக் குரோதம் மோகம் மதம் மரச்சரியம் முதலிய குணபேதங்களைத் தோன்றிய இடத்திலே அழித்துவிடப் பழகிடுவோமானால்? மனம் இறக்கும் இப்பழக்கத்தால் நம்மிடையே நிழல் போல தோன்றிய வாசனைத் துன்பங்கள் ஒழியும், இது ஒழியவே நமது வடிவத்தின் உண்மை திண்மை தெளிவுற அநுபவமாகும் அவ்வநுபவமே அடையவேண்டிய இந்த மானிடப்பிறப்பின் இறுதியான இலக்காகும்!

வெங்காயத்தின் ஏழுதோல் (உரை)களையும் ஒவ்வொன்றாக உரித்துப்பார்க்கும் போது, எட்டாவதாக அங்கு ஒரு பொருளே இல்லாதிருக்கும் அதுபோல, நம்முள் எழுந்த மனோவிருத்திகள் அனைத்தையும் ஒடுக்கி, மௌனம் (நீர்ச்சிந்தை) செயலிறந்த மனம், விசாரணை முதலிய உபாயங்களால் நாசம் செய்தபோது, மிஞ்சிநின்ற நமது அறிவுருவம் ஒன்றே ஆகும். பொய்ப் பொருள்கள் உருவாகக் காரணமாகிய மெய்ப் பொருளிடத்தில் பொய் என்ற ஒன்றுமில்லை, கனவிற்கண்டது போலயாவும் யாவையும் பற்றி அபிமானிக்காமல் விடுவோமாகில் எப்போதும் உள்ள பொருள் ஒன்றே? அது நாமாகி நமது மூலப்பொருளிடம் பிரவிலாத தன்மையாய் லயம் ஆவோம். ஒழிவில் என்பது அதுவாகும், நீ, நான், அது, இது, எனது எனும் செருக்கினால் பேத புத்திகள் ஒழித்த நீ அதனுள் ஒடுக்கம் என்பதே இந்நூலில் பத்து அதிகாரமும் மொத்தம் 253 வெண்பாக்களும் உள்ளன!

ஒழிவில் ஒடுக்கம் நூலின் சிறப்புபாயிரம்!

வள்ளல் குருராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன்

வள்ளன்மலர்த்தாள் எந்தலைமேல்

வைத்துரைத்தான்-உள்ளது

அழிவில் அடுக்குந்தேனை அன்பரெலாம் உண்ண

ஒழிவில் ஒடுக்கநூல் ஒர்ந்து...

(வெண்பா)

விளக்கம் - ஒழிவில் ஒடுக்கமெனும், இந்நூலாசிரியராகிய ஸ்ரீ கண்ணுடைய வள்ளல், என்பவர் தமது குருவை வணங்கி சிறப்புக் கவிமாலையை அஞ்சலி செய்கின்றார் எப்படி? அவதார நிமித்தமாய் விசேஷவடிவும் திருவருளும் ஸ்ரீபூரணமுடைய வராகவும், மற்றயசமய வாதிகளின், செருக்கும் வீண்வாதமும் அறியாமையும் ஆணவமும் கெட்டுப் பிற்பட்டு ஒழியுமாறு, பேரருள் நெறியால் வெற்றியைத் தழுவி சீர்காழி, எனும் சிவப்பதி திகழும் நகரினிலே மெய்நெறியுடன் அமர்ந்தருளும் ஸ்ரீதிருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரின் வள்ளற்குணம் உள்ள அவரது செந்தாமரை போன்ற பாதங்கள் இரண்டையும் தமது சிரசை அலங்கரிக்கும் உயர்பொன்முடியாகச் சூடிக்கொண்டோம் என்றும்

அத்திருவடிகளின் அருட்கருணையால் தத்துவக்கூட்டங்கள் அனைத்தும் சடம் என்று (உணர்வற்றது) விசாரித்தறிந்து நீக்கி, சீவதரிசனமும் இதனை அறிந்த திருவருட்காட்சியாய் சிவதரிசனமுஞ்செய்து, இந்த இன்ப நினைவோடும் அசைந்திடும் போதமு (அறிவு)ம் தோற்றாவாறு, அத்திருவருள் பிரகாசத்துள் லயப்படுத்தியும், ஆங்கே மென்மேலும் உதிக்கின்ற சிவானந்த மதுவை உண்டுய்த்த பேரின்ப அநுபவமெல்லாவற்றையும், தாம் உணர்ந்து உண்டு இன்புற்றவாறு, தம்மை அண்டிய பக்குவர்களும் உண்டுகளித்து, உய்யும்படிக் கருணைக் கொண்டு அச்சச்சிதானந்த அந்தரங்க (உள்) அநுபவங்கள் எல்லாம் தாமாய்வேளிப்பட்டு விளங்கியும் எமது அறியாமையை விழுங்கவும் திகழ்ந்திடும் ஓர் ஒப்பற்ற உபதேசநெறியுடைய ஒழிவில் ஒடுக்கத்தை எமக்கு உபதேசித்து அருளினார்! என்பதாம்!

குறிப்பு: மேற்கண்ட, சிறப்புபாயிர வெண்பா ஒன்றுக்கே தமிழின், சாராமிர்தந் ததும்பும்படியான இலக்கிய கவியை, அதன் உட்பொதிந்துள்ள சிறப்பு இலக்கணங்களைப் பிரித்துப் பிரித்து, விரித்து பொருளுரைத்து பத்தொன்பது பக்கங்களில், தமது முதற்பதிப்பு நூல் வன்னத்தில், விருத்தியுரை எனும் தலைப்பில் வடலூரார், அருட்ஜோதி வள்ளலார் ஸ்ரீஇராமலிங்கசுவாமிகள் அருளிச் செய்துள்ளார்கள், அதனை இங்கு இணைத்தால் நூல் விரியும் என அஞ்சி விடுத்தோம், அறிந்திட விரும்புவோர், பி. இரத்தினநாயக்கரால் சென்னையில் வெளியிடப்பட்ட நூலினைப் பெற்று அறிந்துணரவும்!

ஒழிவில் ஒடுக்கம் நூல் இதுவே முதல் அதிகாரம் - பொதுவில் உபதேசம்

ஞானசாரியார்

அநாச்சாரியரையும் இவர்களுக்குள்ள இலக்கணங்கள் முதலானவற்றையும் இந்நூலினுள் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் அனைத்தையும் ஞானசாரியரையும் இத்தகுதியற்ற அநாச்சாரியரையும் தொகுத்துப் பொதுப்பான்மையுடன் கூறியதால், இவ்வதிகாரத்திற்குப் பொதுவில் உபதேசம் என்ற பெயரானது! (அன்றியும் இந்நூலில் உள்ள இருநூற்றி ஐம்பத்தி மூன்று கவியும் வெண்பாக்களே ஆகும்)

இவ்வெண்பா, தமது குருவைப் புகழ்ந்து
சரணம் சாதித்தது

-1-

**வேத ஆகமப்பவரி வீசும் களாசநிலை
ஆதார வெற்பில் அபிசேகம் - போதத்து
இருளில்எழு பானுவெனது ஒழிவில் இன்பக்
கருணைபொழி வானெடுத்த கை... (வெண்பா)**

விளக்கம் : நான் எனது எனும் பற்றுற்ற மனம் அழிந்த இடத்தில் அறிவெனும் அருளானந்தம் திகழும்படி, எமது குரு திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார், தமது திருகரத்தை உயர்த்தி மெய்

பொருளைச் சுட்டிக்காட்டினார்? வேதாகமங்களின் பொய்யுடன் கூடிய கூத்தாட்டங்களை நீக்கவும் நிறுத்தவும் கையில் துண்டு வஸ்திரம், பிரம்பு, கரதாமரை (ஐந்து விரல்களையும் விரித்து) உயர்த்திப் பிடித்து விசிறியும் சுழற்றியும் சுட்டியும் நடத்தவும் மறுக்கவும் வாழ்த்தவும் சித்தரித்துக் காட்டிய ஓர் உண்மைநிலை இயல்பாகும்.

மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிப்பூரகம் அனாகதம் விசுத்தி ஆக்ஞை (சுழுமுனை) எனும் ஆறு ஆதாரங்களின் உச்சியின் (முடி) மேல் திகழும் ஞான அபிஷேகமானது, அரசனின் சிரசில் அணிவித்த ஓர்மகுடமாகும், இது நாடக அரங்கில் நடிக்க வந்த நடிகர்கட்கெல்லாம் நாயகபாத்திரம் ஏற்ற நடிகன் அம்மேடையில் தோன்றி கை அசைத்து அனைவர்க்கும் பொதுவான வணக்கம் செய்தாலும், அக்கூத்தினை ஏற்பாது செய்து முறைமைப் படுத்தித் தலைமை ஏற்று நடத்துகின்ற தலைவனையே பெரிதும் புகழ்ந்து கூறிச்சுட்டி அறிவித்தல் போல்....

வேதாகம சமய நெறிகள் கூறிய பல பல ஆச்சார சடங்குகளையும், அந்தந்த சமயங்கட்குரிய (கணபதி, முருகன், சூரியன், சக்தி, விஷ்ணு, சிவன் முதலிய) கடவுளர்களையும் கடந்து நின்றிலங்கும் முதல்வனையே தலைமையுடைய தன்மையன் என அகத்துள் உலவும் ஞானக் கண்ணினால் உணர்ந்து அதுவே பரம்பொருள் எனச்சுட்டி நின்றமையால், அந்நிலையினையே வேதாகமப் பவுரிவீசங்களாநிலை என்று உணர்த்துகின்றார் நூலாசிரியர்.

அப்படிதமக்கு அறிவித்த பொருள் அருவபொருளானதே, ஆனாலும் உருவமாய் வந்து சூழ்ந்து காட்சிப்படும் பொருள்கள் அனைத்தும் பிறந்ததும் இருந்ததும் இறந்ததும் அதினிடத்தே எனச் சுட்டியும் அதீதப் (நழுவிய நிலை) பட்டும் நின்றமையால் ஆதாரவெற்பில் அபிஷேகமென்றுமாம். ஆணவமல இருளை அகற்றிச் சுத்தஞான ஆனந்த சிவத்தை அறிவித்த திருவருளைப் (பேரறிவு) போல் இறைவனைப் பக்குவர்கட்கும் பிறர்க்கும் அறிவித்தமையால் போதத்தை (அறிவை) இருளைக் கிழித்துக் கிளர்ந்து எழும்பாநு (சூரியன்) என்றும் கூறினார்!

இதற்கு எடுத்துக்காட்டு தேவாரபதிகம்!

தோடுடைய செவியன் விடையேறி ஓர்தூவெண் மதிசூடிக், காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என் உள்ளங்கவர் கள்வன் ஏடுடைய மலரான் முனம் நாட்பணிந்தேத்த அருள்செய்த, பீடுடைய பிரமாபுரம் மேவியபெம்மான் இவனன்றோ!...

இது மெய்ப்பொருளைத் தருசித்து அதனை சுட்டி அறிவித்து நின்றபோது, பரசிவத்தின் கிருபா நோக்கம் வைக்கவும், அக்கருணையின்வழியே சென்று, அச்சிவத்தில் தான் என்ற சொரூப உணர்வழிந்து நின்றார் என்பதும், பிறர்க்கு அறிவித்தார் என்பதும் எனது உள்ளங்கவர் கள்வன் என்பதனாலும் பெம்மான் இவனன்றே என்பதாலும் கண்டு தெளியலாம், மேற்காட்டிய தேவாரப்பாடலைத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாராகிய எம்.குருபரன் ஞானப்பாலுண்டருளிய போதே அருளிச் செய்துள்ளார், என்கிறார்.

வேதாகமங்களை முதற்பொருளாக்கி, அவை ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வாத கருத்து நெறிகளை கூறும் பல்வேறு சமயபேதச் சேட்டைகளைக் கூத்தாக்கி உபதேசித்தார்? ஆதாரம் ஆறினையும் ஊடுருவிக் கடந்த சுழுமுனையை மகாமேரு என்றும், இடைகலை பிங்கலை எனும் சந்திர சூரியர்கள் அதனை வலம் வருவரென்றும் யோகீஸ்வரர்கள் கூறுவர், ஆதலின் ஆதாரவெற்பு என்றார்!. வெற்பு (மேரு, பருவதம், மலை, எல்லாம் ஒருபொருட் சொல்லாகும்)

இவ்வெண்பா உபதேசநெறிதனைப் பிரளயகலர் என்ற பக்குவர்க்கு உரித்தாகும். ஆணவம் கன்மம், மாயா எனும் மும்மலங்களினுள் மாயாமலம் நீத்தவர்களே பிரளயாகலராவர், அந்த மாயாமலமும் கன்ம மலமும் நீத்தார்களே விஞ்ஞானர் கலர்களாகுவார் ஆணவம் கன்மம் மாயை எனும் மூன்று மலங்களையும் உடையவர்களே சகலாகலர் என அடையாளம் காட்டிய சாத்திரங்களின் வழியே சான்றோர்கள் புகன்றிடுவர் என்பதாம்!...

இத்திருவெண்பாவால் அதிதீவரதர பக்குவராயினும்
ஞானாச்சாரியார் இன்றி எவர்க்கும் மனநாசம் கூடாது என
அறிவிக்கிறார்.

-2-

**தன் இழப்பை என்னகற்றுச் சாதிப்பான் சற்குருவாம்
மன்னுபெருஞ் சீயம் மதயானை - தன்நடைமேல்
சொப்பனத்தே தோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய்
நிற்பதுபோல் பாரான் எனின்...**

வி-ம்: துடிப்பும் துரியமும் பராக்கரமும் வாய்ந்த (பூரண
அருள் நிலையினை எய்திய) சிங்கம் போன்ற ஞானாச்சாரியன்!
கர்வித்து மதம் பிடித்துக் காடெலாம் அலைந்து திரியும்,
மதயானை போன்ற சீடனை (பக்குவர்களை)ப் பக்குவத்தால்,
பிரபஞ்சமாகிய சொப்பனத்தில் தான்தோன்றவும், அச்சிம்ம
சொப்பனத்தால் சீடனாகிய சங்கற்விகற்ப மனதுடைச்சேட்டைகள்
யாவும் கெட்டு, மருட்சியை (ஏதும் அறியாநிலை) அடைந்து
நின்ற யானையைப் போல இதுவரை சிவனிடம் உள்ளும் புறமும்
யான் எனது என்று பொருந்தியிருந்த தற்போத
குணதோஷங்களை ஒழித்து, சிங்கத்தினது கர்ஜினை போன்று
ஞான குருபோதித்த அருட்கேவல நிலையில் நிற்கும்படி,
அப்போதத்திற்கும், உட்புறம்புகளின் நித்யமற்ற தன்மைகளையும்
பகுத்தறிய மாட்டானாகில்?....

பல்வேறு நெறிகளையுடைய பிதற்றலான வெறும்
சாத்திரங்களை மாத்திரம் கற்று, தான் தனது எனுஞ்செறுக்குற்று
யாதொரு நிஷ்டை பயின்றாலும் எங்கணம் பயனடைவன்?...
சும்மா இரு என்ற குருமொழியே தன் இழப்பாம் தன் உண்மை
நிலை என விசாரணை செய்து அறிந்த பொருளில் தனது
விஞ்ஞான புத்தியை நிலை பெறச்செய்வதே வித்தைகட்
கெல்லாம், மேலான சத்பிரம்மவித்தை அன்றோ!...

மனதின் தொழிலான பொய்ப்போதம் நாசமான
இடத்திலேயே பொருளின் மெய்ப்போதம் (பேருணர்வு)
தோன்றும் ஆதலின் மெய்ப்பொருளைத் தன் இழப்பு என்றார்.

அகங்காரம் சித்தம் புத்தி மனமாகிய பொய்யறிவை, மதசமய புராதன மற்றும் கணக்கற்ற சடங்குகளைக் கொண்டு அழிக்க முனைந்தால் அழியாது; அவைகளின் அபிவிருத்தி மென்மேலும் விரியுமன்றி அமைவு பெறாது ஆதலின் என்னகற்றுச் சாதிப்பான் என்றார்.

யானையைச் சிங்கம் கொல்லும் அதுபோல ஞானோதயத்தால் இருள்கெடும், இதனால் மன்னுபெருஞ்சீயம் என்றும் ஞாதா ஞாதுறு நேயம் ஆகிய (காண்பவன் காட்சி, காணப்படும் பொருள்) திரிபுடி நீக்கிப் பார்க்கவும் அப்பார்வை நழுவி நின்ற அருட்காட்சியே சிவமாய் அதுவே தானாய் அறிந்து நின்றதே, கேவலமாய் நிற்பது போல் பாரானெனின் என்றும் கூறினார். குருவாம் சீயம் என்றதனால் சீடனாகிய யானையை வருவித்தார் சிங்கம் போன்ற குருமனதுள் இருந்தால் மதயானையான சீடனின் அந்தக்கரண கூட்டத்தினது ஆணவம் கன்ம மாயை எனும் மும்மலக் குற்றங்களும் ஒழி எனவும், இது அதிதீவிரப்தர சிறந்த பக்குவர்களுக்கு ஆயினும் ஞானாச் சாரியாரின் உபதேசமின்றி ஞானசித்தி கைகூடாது என்பாராயினர்!...

இத்திருவெண்பாவால் அதிதீவிர பக்குவராயினும் ஞானாச்சாரியார் இன்றி எவர்க்கும் நினைப்பு மறதியிற் செலுத்தும் மனமிறவாது!...

இத்திருவெண்பாவால் ஆசிரியரையும் அநாச்சாரியரையும், மாணாக்கனுக்குச் சுட்டி அறிவிக்கின்றார்!...

-3-

கூலித் தொழிலாளர் கொண்டுவிற்போர் போன்றகுரு வேலைப் பகடிகளை மேவாதே - காலம்போற்ப் பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுரு வைப்பரவ வார்த்தையிலை தீண்டா மனம்!...

வி-ம் : வேலை செய்ததும் கூலிபெறும் தொழிலாளியைப் போலும் ஒருபொருளைக் கொண்டு ஒருபொருளை விற்கும் வணிகரைப்போலும், தம்மைச் சார்ந்தவர்க்கும் இது விதமான

நெறிகளை உபதேசித்தும் செய்துகாட்டியும் மாணாக்கராக வந்தவரிடத்துப்பணமுதலிய பொருளைப் பறிப்பதே கருத்தாகிய கொள்கைச் செயலை உடைய பகடிக்கூத்தாட்டிகளை, அறிவார்ந்த மாணவா நீ மெய்குரு என்று கருதி அணுகாதே?...

சந்திர, சூரியரின் நடையை அநுசரித்தே கூனம் (வினாடி) நாழிகை, நாள், வாரம், மாதம், வருஷம், ருதுயுகம் மற்றய காலங்களும் அக்காலங்கள் தோறும் தோன்றுகின்ற பிரபஞ்சங்களும் அநேக வேற்றுமைகளுடன் திரிகின்றன, ஆயினும் தனக்கொரு வேற்றுமைகளுமின்றி அவற்றோடும் தாக்கற்று இருந்த கால தத்துவம் போல, அநாதம் தத்துவங்களின் பொய்ப்பாடு கொண்டு மாயையினால் தோன்றிய கருவி கரணாதிகள் முப்பத்தி ஐந்தும், இக்கருவிகளால் செயற் பாட்டைந்த பிரபஞ்சங்களும் அநேக பேதமாகக் கண்டதுவும் இவைகளால் தனக்கொரு சேதமுமின்றி இவற்றினோடும் கட்டுபடாதிருந்த திருவருளே வடிவமாய் அமைவு பெற, கருணைக் கடைக்கண் சாத்திதமை வந்து சரணடைந்த மாணாக்கனைச் சுட்டு அற்று நிற்கும் பொருளதுவே நீ என உபதேசித்து அருளிய! ஞான ஆசிரியரைத் தோத்திரம் செய்திட எனில் உடல் பொருள் ஆவி மனம் முற்றும் அவனதே ஆகின்றபடியால் பேச்சற்று மோனமாகி, அவனும் அவன் காட்டிய நெறி வழியான பொருளும் அவ்வாறே பெற்றுய்ந்த தானும் ஒன்றானவது நன்று என கூறியருளிய குருவே ஞான குருவாம் அவரையே உடன் சரணடைந்திடுக என்றும்!....

முதற்கூறிய விநாடி முதலிய காலபேதங்களும் பிரபஞ்ச உற்பத்திகளும் வெவ்வேறாகத் தோன்றினும் இவைகள் தோன்றுவதற்கு காலதத்துவமே ஏதுவாய் இருந்தது போல, மாயையும் அம்மாயையினால் கருதிய கரணாதிகளும் பிரபஞ்சங்கள் எல்லாம் அநேகவிதமாய்த் தோன்றி திரிவதற்கு அறிவு வடிவாம் திருவருளே காரணமாய் அமைந்திருந்தன என ஊன்றி உணர்ந்து விசாரித்து அமைவு பெருக என்பதாம்!...

இதனை பரமசற்குருவே வாக்கிற்கும் மனதுக்கும் அதீதமாய் இலங்கும் சிவமே என்று அறிவித்திடவே வார்த்தையிலை தீண்டாமனம் என்றார்!...

இத்திருவெண்பாவால் ஞானகுரு அல்லாதவற்கும் அவனது உபதேசம் கேட்ட பக்குவனுக்கும் குற்ற முண்டாகும் எனக்கூறுவது காண்க!...

-4-

**குட்டித் திரட்கரடி ஆறு ஒழுகக் கோன்குதித்துக்
கட்டிப் புதைந்த கதையாகும் - துட்டமலப்
பித்திலே மூத்தவர்கள் பேய்பிதற்றாம் பேதையர்க்குப்
புத்திபோற் காட்டும் பொருள்**

வி-ம்: கொடியதான மும்மலப் பைத்தியம் முதிர்ந்த ஆச்சாரியார் அல்லாதவர் ஒர்போது கூறியது ஒருபொழுது வேறுவேறாய் பேய் பிடித்தவர்கள் பிதற்றும் படிக்கே பக்குவர் அல்லாதவர்க்கு கூறும் உபதேசம் போலும் பொருள்! ஓர்கரடியானது ஆற்று வெள்ளத்தில் இழுத்துச் செல்வதை கரையில் நின்றிருந்த ஓர் இடையன், ஆடுகள் தாம் எனக்கருதி ஆற்று வெள்ளத்துள் குதித்துக் கரடியைப் பற்றினான் கரடியும் தன்னைக் காப்பாற்றுகிறான் என எண்ணி இவனை இறுகப்பற்றி கரடியும் இடையனும் கரடிப்பிடி கடும்பிடி என்பர், இதுபோல இறுகப்பிடிக்கவே இருவரும் நீந்தமுடியாதாகி வெள்ளத்தில் மாண்டுபோன கதையே போல ஆகும்.

பரஞானம் சிறிதுமின்றியவர்கள் அபரஞானம் கூறும் சில நூல்களின் வாசக ஞானம் மட்டும் கொண்டு அபகரிக்கும் கருத்துடையர் கூறும் உபதேசம்? இவ்வுபதேசத்தால் இருவர்க்கும் தோஷம் சம்பவித்துப் பிறவிக் கடலினுள் மூழ்கிடுவர், ஆதலின் இடையன் கரடி பட்ட கதையை இவர்கட்கு உவமை கூறினார்!

இடையன் கரடியை ஆடு என்றும் கரடி இவனை நதி கடத்தும் புனையன் என்றும் மாறுபடக்கருதித் துன்புற்றழிந்தனர்? அதுபோல அபக்குவனைப்பக்குவன் என்றும் அநாச் சாரியரை ஆசாரியன் என்றும் மாறுபாடாய் கருதினர் என்பதாம், அபர

ஞானம் என்பது அசத்தியம் கூறும் சில சாத்திரங்களைக் கற்றுக் கொண்டு பிதற்றும் வாசக (வெட்டிப்பேச்சு) ஞானம் பரஞானம் என்பது உள்ளார்ந்த அநுபவ ஞானம் என அறிக. என்றார்!...

இத்திருவெண்பாவில் ஆச்சாரியரின் அநாச்சாரியின் இலக்கணம் (வேறுபாடு)களை அறிவிக்கிறார்!...

-5-

**குருட்டு அரிப்பனார்க்கும் குபேரனென்று பேரோ
கரும்பின் இரசம் மோத்தையோ காட்டும் - அருட்தரித்த
ஆசானைப் போல்வாரோ ஆறாறுக்கும் அப்புறத்தே
பேசாது இருத்தவல்லாப் பேர்!...**

வி-ம் : இரண்டு கைகளையும் விரித்து அவாவி அங்கங்கே கையை வைத்துப் பரிசம் அறியும் பிறவிக் குருடனுக்கும் குபேரன் என்ற பெயருண்டு என அறிவீரோ? கரும்பைக் கடித்துமென்று அதன் இரசத்தின் சுவையை மோத்தைகளான ஆடுகள் காட்டுமோ?

விழிகண் குருடர்கள் சிலபேர் (இராமேஸ்வரம் திருத்செந்தூர் முதலிய புண்ணிய சேத்திரங்களில் சமுத்திரஸ் நானஞ்செய்வர் மக்கள்) அப்பகுதி மண்ணை வழித்து அள்ளி கரையில் கிடத்திக் காய்ந்த பிறகுச் சல்லடையால் சலித்துச் சிறுசிறு பொன்களைக் கொண்டு எடுப்பர்போலும், குப்பையின் மேற்பரப்பைப்பராசி ஒதுக்கி அடிக்குப்பையை அலசி ஆராய்ந்து பொன் முதலிய சிறுபொருளை எடுப்பவர்க்கும், அரிப்பாளன் என்றபெயரும் உண்டன்றோ?

அகக்கண் கொண்டு உணரும் அநுபவ ஞானம் சிறிதும் இல்லாத அநாச்சாரியர்களின் உபதேசமும் செயலும், ஆறாதாரங்களையும் ஆறாறும் கூடிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து ஏகஸ்வருமாய்த் திகழும் சிவத்துடன் தம்மை அண்டிய மாணாக்கரை (பக்குவர்களை) இரண்டறக் கரைத்து மௌனமாய் வைத்திடும் திருவருளே ஓர்மேனி எடுத்து அருளிய ஞானாச்சாரியரைப் போலும் ஆவாரோ!...

ஆடே எனும் எதிர்மறை ஓகாரம்? யானையை வருவித்தது ஆட்டின் இயல்பை மறுத்து யானையின் சிறப்பைக் காட்டி நின்றது இயல்பாகவே விளைந்துள்ள கரும்புத்தோட்டமே, சிவாகமம்! இதனுள் கிரியாகுரு எனும் ஆடும் ஞானகுரு எனும் யானையும் தன்குட்டிகளோடும் புகுந்து மேய்கிறது என்றும், ஆடு இரசம் பொதிந்த கரும்பை விட்டு அதன் கொளுந்தாடை (சோகை) களைத்தின்று அதன் ருசியையே தம்குட்டிகளுக்கும் காட்டும் பாவம்? அதன் மோவாய்தாடையினால் கரும்பைத் தின்ன முடியாது தானே? ஆனால் யானையோ இரசமுள்ள கரும்பை ஓடித்துமென்று ருசித்து தின்ற அநுபவத்தை தன்குட்டிக்கும் அவ்வாறே செய்து காட்டுமன்றோ? ஆதலின் ஆடும் குட்டிகளும் கிரியா குருவும் அவர்தம் மாணாக்கர்களும், யானையும் தன் குட்டியும் போல் ஞானகுருவும் அவர்தம் பக்குவச்சீடரும் என்பதாம் என்றார்!...

கண்பார்வையற்ற குருடனுக்கு கைப்பரிசுத்தால் அகப்படும் பொருளே அன்றி சிறுசிறு பொற்பொடிகளைக் கண்டு எடுக்க முடியாது அங்ஙனமிருக்க அவனையும் செல்வ முயர்ந்த குபேரன் எனக்கூறுவது எங்ஙனம்? இவ்விதத்தால் வீணே புலம்பலும் தேடுதலுமுடையசரியை கிரியைத் தொழில் அபிவிர்த்தியுள்ள அநாச்சாரியாருக்கு ஞானமே இல்லை இவரைக்குரு என்று கூறத்தகுமோ? உபயமாகவேத ஆகமங்கள் கூறும் தந்திரகலை மந்திரகலை மாத்திரம் ஆராய்ந்தும் அவற்றினால் உண்டாகும் விசயானந்த அநுபவம் பெற்றுத்திரிவரே அன்றி சிவானந்தாநுபவம் அனுவளவும் அறியார் ஆகவே இவர் எல்லாந்தாமாய்த் திகழும்பிரம்ம சிவானந்த அநுபவத்தை எங்ஙனம் கூறுவர் என்றும் இவ்வுவமை காட்டினார்!

இதற்கு ஸ்ரீசிவப்பிரகாசஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்தபிரபுலிங்க லீலையில் உய்ந்து உணர்ந்து கொள்ளும் அஐ கஜாந்திர சமாதி யுக்தி அடங்கும் கவியை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது!.

அக்கவி:

புறம்பு காண்குவன் புல்லியன் ஈசனை
அறிந்த ஞானிகள் அகமுறக் காண்பனால்
எறும்பு காண்குறில் இன்கரும்பே கொளும்
செறிந்த வாடிலை திண்பன தல்லவே?...

இது ஞானசாதகருக்கு வரவேண்டிய நித்யா அநித்யவஸ்து விவேகம் அவசியம் எனச் சுட்டியுள்ளது அறிக என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் தீவிரன் தீவிரதரனாகிய சாத்தியனே அன்றி துவக்க நிலையுள்ள சாதகனுக்கு ஞானோபதேசம் அவர்பண்ணுவதும் இவன் பெறுவதும் குற்றம் என்று அறிவிக்கிறார்!

-6-

தன்னறிவு சாட்சியல்லால் சாயுச்சியப்பயனைச்
சொன்னபிழை கெட்டேன் தொலைப்பரோ - முன்னே
நடவா வழிஒருவன் சொல்ல நடந்து
தடுமாறி நொந்தறியாதார்!...

வி-ம்: தம்முள் சிவாநுபவம் நன்கு விளங்குகின்றது என்பதற்கும் அவ்வாறு நிஜானந்தம் விளங்கவில்லை என்பதற்கும் எல்லாம் தானாய் உணரப்படும் அறிவே சாட்சியாய் இருக்கவும், பொருளையும் அப்பயனைக் கருதிய மயக்கத்தால் அவ்வநுபவம் தனக்குள்ளது போல் நடித்து, வீடுபேறு அடையும் நெறி அல்லாத போல் நடித்து, வீடுபேறு அடையும் நெறி அல்லாத நெறியை பிறருக்கு உபதேசித்த பாவத்தால் கெட்டேன் எனும் கெடு மதியை அதன் செயலை எக்காலத்தான் நீக்கிடுவாரோ? அன்றியும் தான் சென்றடையாத ஓர் ஊருக்குச் செல்ல வேண்டியன் அவ்வூரை முன்பு எப்போதும் கண்டும் கேட்டும் சென்றடையாதவனிடம் வழியாதெனக் கேட்கவும், அவன் அவ்வூர் அடையும் மார்க்கம் அறிந்தவன் போல், வழி அல்லாத வகையில் வழி கூறவும், அவன் கூறிய மார்க்கமே உண்மை என நம்பி நடந்தவன் தான் முன்பு இருந்த ஊரையும் விட்டு சென்றடையும், ஊரும் சேராமல் இடைவழியே தட்டுண்டு

தடுமாறி உடலும் மனமும் வருந்தியும் அறிந்தும் அவ்வூர் அடைந்தவர் அல்லர்?

ஐயனார் மாடன் கருப்பன் காளி கோவில் முன்பாக அசத்தியும் கூறியவர்க்கும் நரக வாசமே பயனாகும், இங்ஙனமிருக்க தம்முள் நீங்காது விளங்கும் பரிபூரண சிவத்தின் சந்நிதியில் அசத்தியும் (பொய்) கூறிய பாவம் தொலையாது தானே? வாக்கால் கேட்டறிந்து காயத்தா (உடலா)ல் சென்றடையும் ஊருக்கு வழியறியாதவன் கூறிய வழிநடந்து, அதனால் இடரும் துன்பமும் அநுபவித்தவன் மனத்தாலும் சென்று சேருதற்கரிய வீட்டையும் நெறியையும் தாம் அறியாதிருந்தும் அறிந்தான் போன்று பிறர்க்குக் கூறிடும் அநுபவ ஞானம் இல்லாதாரை அணுகுவதும் அஞ்ஞான காரியமாம் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சாதன சதுட்டயம் நிறைத்து நின்ற பக்குவர்க்கே அன்றி அஃதில்லார்க்கு உபதேசம் செய்பவரும் ஞானாச்சாரியர் அல்லர் என்று கூறுவது காண்க.

-7-

**பொய்போகப் போகப் பொருந்திப் பொருள்தானாகும்
சையோக போகத் தரங்கத்தின் - நையும்
பரிபாகங் கண்டு பதையாமற் பார்க்கும்
குருவேகாண் ஞானக்குரு**

வி-ம்: தத்துவ விசாரனை செய்து தான் தனது அல்லாத முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் தொழில்களும் அவைகளால் அடைந்திடும் பயன்களையும் பகுத்தறிந்து நீக்கிட, எஞ்சி நின்ற அறிவே தானென்று அவ்வருளால் உள்ளபடி கண்டு பின்பு அவ்வறிவாகிய அருளையே தரிசித்தும் அவ்வறிவும் நழுவி நிற்கும் பரைதரிசனம் செய்தும் அப்பரைதரிசனமும் நழுவிடும் சுழுத்திநிலை (அந்தக் கரண காரியங்கள் ஏதுமின்றியதான)யை அடைந்து மெய்பொருளே தானாகிய அநுபவ சத்தியில் தோன்றும் ஆனந்தக் கடலினின்றும், ஓயாது எழும் அலையினால் அவன் கரைந்து போனான் இந்தத் தீவிரதரப்பக்குவன் இவனே

என்று கண்டு அந்தமாணாக்கான் மனம் சிறிதும் அலைந்திடாத வாறு கிருபா நோக்கும் செய்யும் ஆச்சாரியனே, ஞானாச்சாரியானவர். சையோகம் என்றது அநுபவசித்திகளை இவ்வநுபவம் எய்தியவனே அதிதீவிரபக்குவன் என்பதாகும்! இத்திருவெண்பாவால் ஆச்சாரியர் உபதேசிக்கவும் மாணாக்கர் ஏற்றுக் கொள்வதும் சம்பிரதாயம் (முறைமை) என அறிவிக்கின்றார்!

-8-

தேனுண்டு உமிழும் திறம்போற் சிவாநந்த

மோனம் துளும்பி மொழிகாலத்தே - நின்று

**தோன்றும் இருதுபோலும் ஒன்றைச் சுட்டாது கேட்பவர்க்கு
ஆன்றவம் வேதம் அது!**

விளக்கம் : நிறையத்தேனை உண்டபின்பு அதுபடர்ந்த கையைத் திருப்பி திருப்பி நக்குவது போல, உள்ளும் புறமும் நிறைந்து எங்கும் மௌனமாய்த் தானாய்பரிமளிக்கும், சிவானந்த வெள்ளம்! அக்கருணையினால் ததும்பிய ஞானச்சாரியரது உபதேச மொழிகளைக் கூறும் காலத்தளவும், அவரது திருமேனிக்கு பணிவிடை செய்திருந்து, அது, இது, ஏது, என்ன, என ஏதேனும் ஒன்றினைத் தான்தோன்றிதனமாகப் பதைபதைத்துக் கேளாமலிருந்து கேட்கும் மாணவர்களும் (மாட்சிமை தங்கிய தவப்பயனும் வேதமுடிவும்) ஒழுக்கத்தால் நின்றும் கேட்க வேண்டுவதாகும், எனவாம்!

ஞானாசிரியர் மாணாக்கரது பக்குவ இயல்பறிந்து தானே கூறுவதே முறைமை, இவன் அவரை வலிந்தும் கேட்கலாகாது ருதுவில் (செடி கொடி மரத்தில்) இலை பூ காய் கனிகள் நிறைந்திருந்தும் தான் எவ்விதக் காரணமும் இன்றி இருத்தல் போல், பக்குவம் நிறைந்த மாணவனும் தன் உள்ளத்தினுள்ளே சஞ்சல மற்றும் சலிப்பின்றியும் அமைவுற நின்று, இருந்து கேட்க வேண்டுவதாம் மனம் இறந்து நின்ற இடத்தைச் சம்பாதித்ததே தவப்பயன் ஆகும், அவ்விதமிருந்து கேட்கும் போது கிடைக்கும் உபதேச வாக்கியங்களே வேதமாகும். இங்ஙனம் கேளாமல் கேட்ட பக்குவர்க்குச் சொல்லாமற் சொன்னது என்பதே குரு

சீடர்மரபு உபதேச சம்வாதசம் பிரதாயமாகும் என்பதாகும் என்றார்!

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் ஞானாச்சாரியரது திருவாக்கின் உபதேசச் சிறப்புகளை கூறுகின்றார்!

-9-

**இருளிற் கடரன்ன இந்துரவி அன்ன
அருளைக் கடந்தபரா நந்தர் - திருவாக்கு
அமுதமழை அம்பரச்சொல் நன்நிமித்தம் ஆங்கே
மமதைஇரா என்றே மதி!**

விளக்கம் : பூத இருளைக் கெடுத்துத் தோன்றும் விளக்கு போலவும் குளிர்ந்த சந்திரனது ஒளியைப் போலவும் சூரியனது ஒளியைப் போலவும் பிரகாசித்து, ஆணவ இருளை நீக்கும் திருவருளையும் கடந்து எங்கும் சிவானந்தமயமாய் நிறைந்துள்ள ஞானாச்சாரியரின் அழகிய வசனங்கள்! அமுதமழைத் துளிகள் போலும் சப்தங்கட்கெல்லாம் பிரதானமான (அசரீரி) ஆகாச வாணியின் இயலைப் போலும் நல்ல நிமித்தம் (திவ்வியதரிசனம் கண்டது) போலும் அன்றி, அதனிடத்து சற்றும்மமதாகங்காரம் உண்டாகாது என்றே அறிந்திடுவாயாக!

விளக்கும் சந்திரனும் சூரியனும் ஒன்றுக்கொன்று மிகுந்த பிரகாசமாகத் தோன்றிடும், அதுபோல் அவரது வாக்கின் அளவையும் காணப்படும், என்க. (இதனைத் தத்துவப் பிரகாசம் நூலில் மேற்கோள் காட்டுகிறோம்)

கவி: பொறிகரணங்களை உயிர்போல் போதம் போதத்தைப் பொருந்தி நடத்திடும் செயலால் போதவுணர்வு உணர்ந்தே அறிவினது செயலோநானெ உணர்வுற்று இருப்ப, அப்போது விளக்கெனவும் அருணன் மதியெனவும் வைகரை விடியுங்கால் மென ஒளிவந்து உற்பவிக்கும் (என்பதனாலும் உணரலாம்)

எவரிடத்தும் எதனிடத்தும் எவ்விதப் பயனும் கருதாது வானின்று மழைபொழிகிறது ஆயினும் அதனால் புல், பூண்டு, தாவரம், முதலான உயிர்பயிர்கள் உற்பத்தியாகின்றன, ஆகையினால் அம்மழையை உவமை கூறாது அமுதமழை என்றார்!

ஆகாசவாக்கு உண்மையை அறிவித்தல் போல் உண்மைப் பொருளையே (சிவத்தை) அறிவித்தலால் அம்பரச் சொல் என்றும், வீடுபேறு பெறுங்கருத்தால், இதனைக் கேட்டோர்க்கு அதிர்ஷ்டம் கிடைக்கும் நல்லதான நிச்சயம் எனவும் கூறினார்! நான் எனதெனும் அகந்தையினால் கூறும் சொற்களுக்கெல்லாம் மமதாங்காரம் இருத்தலின் ஆங்கே மமதை இராது என்றார்!

இதுவுமது

-10-

**காயா புருடனைப்போல ஆனந்தமே தடித்த
மாயா வயிரி மனம்மாண்ட - நேயவுரை
ஆவேசர் வீரர் அரசர் மடலாளர்
சாவாநந் தர்க்குச் சரி!...**

விளக்கம் : பகலில் தனது நிழலைப் பார்த்து ஆகாயத்தை உற்று நோக்குகின்றவர்க்கு அவ்வாகாயத்தினிடத்தே இவரே போன்ற ஒரு புருட வடிவம் தோற்றும், தம் நிழலுருவம் மனத்திற் பதிந்த திர கற்பனையால் அந்நிழல் காட்சி (சாயை - நிழல்) என்றறிக! உண்மையில் வடிவமில்லாத ஆகாயத்தில் வடிவம் போல் தோன்றிய நிழற்புருடனைப் போல் வடிவமின்றி பேரானந்த சொரூபம் மாணாக்கர் மேல் காருண்யத்தால் பல்வேறு வடிவங்களாகத் தோன்றி வந்த மாயைக்கு ஓர் எதிரியான ஞானச்சாரியரது மனம் கடந்து வந்த கிருபாவசனம்! போதை ஏறியவராய் மகாபலம் வாய்ந்த வீரராய் பேரரசர் நால்வகைச் சேனையோடும் கிளர்ந்தெழுந்த போர்கோலராய், சாவே தனது இன்பமாய்க் கருதி நின்றவர்களின் வாய்ச் சொற்களுக்குச் சரியானதாம்!....

அதாவது வாக்கு மனம் காயத்தின் காரியங்களைத் தம்மிடத்தே அடக்கிக் கொண்டு அருளாய் நின்று கூறினமையாலும் அறிவுக்கு எதிரீடாய்த் தோன்றிய அவைகளைக் கால்வதே கருத்துடையதாலும் பேரரசின் உத்தரவு நடவடிக்கைகட்கு மறுப்பேதும் கூடாதது போலும் வாக்கால் தாம் விரும்பியுள்ள பெண்ணின் அழகு தன்மைகளையே புகழ்வது போலும் சரியை

கிரியை யோக நெறிகளை குறிக்காமல் தமது ஞானநந்தத்தையே கூறுதலும், தான் தமது எனும் தற்போத உணர்வை ஒழிப்பதையே இன்பமாய் கருதினவர் போலும், இந்த ஐவரது இயல்பு தனைஞானச்சாரியரின் உபதேசமொழிகட்கு உவமைகாட்டியுள்ளார். என்பதை அறிக என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் நூல் மரபு கூறுகின்றார்!

-11-

**சத்திய நிர்வாணத்தாற் தற்போதத் தாக்கறுத்து
வைத்து வழிகாட்டும் மறைப்புவன் - சத்தன்
தமிழ்க்குரிசில் சீர்காழிச் சம்பந்தன் என்பான்
எமக்கருளிச் செய்தது இது!...**

விளக்கம்: தூலம் சூக்குமம் காரணம் எனும் மூன்று சரீரங்களும் சாக்கிரம் (விழிப்பு) கனவு ஆழ்ந்த உறக்கம் போன்ற மூன்று அவஸ்தை (அநுபவங்)களும் விசுவன்பிராதிபாசிகன் பிராக்குன் எனும் அபிமானி (நாமங்)களும் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயம் எனும் ஐந்து கோசங்களுள் மூழ்கி அறிய முடியாதிருந்த என்னை, நீ நிரவயவன் (இவைகளின் ஒன்றுமற்ற) நிருவாணி எனச்சுட்டி காட்டிய நிர்வாண சத்தியத் தீக்கையால் எனது அந்தக்கரண ஆபாசங்களை எல்லாம் அழித்து அழிவற்ற சிவத்தோடும் எனை, இரண்டறக் கரைத்து இன்புறச்செய்து எம்மை வந்தடைந்து கேட்டோர்க்கும் எம்முள்ளே நிறைந்து நின்ற முக்தி நெறியை அறிவிக்கும்படி அறுக்கிரகம் செய்தருளும் தமிழ்குரிசில் சீர்காழியில் அவதரித்த அருட்செம்மல்!...

ஞானப்பாலுண்ட திறத்தால் ஓதாமல் வேதங்களை எல்லாம் உணர்ந்த ஞானப்புவன் மும்மலமும் கெடுத்து நின்று தமிழ் இலக்கியத்தில் உள்ள இலக்கணங்களை எல்லாம் அளவிட்டு அறிந்த தமிழ் வேந்தன் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாரென்று யாவராலும் புகழ்ந்து போற்றப்பட சுவமிகள் எம்போல்வார் உய்ந்து வீடுபேறு அடையும்படி குறித்து அருளிய உபதேசங்கள்

அனைத்தும் இசைந்து விளங்கும் அர்த்தம் பொருந்தியதே. (ஒழிவில் ஒடுக்கம் எனும்) இந்நூல் என அறிக!

இந்நூலில் அதிதீவிரபக்குவர்க்கே அன்றி தீவிரன் மந்ததரன் மந்தன் ஏனைய பக்குவத்தார் அனைவர்க்கும் என்றார போன்று பிற உபயகலைகளையும் அமைத்து அருளிச் செய்துள்ளார் ஆயகலைகள் அறுபத்தி நான்கிலும் நிறைந்த மதியுடையான் அநுபூதி சித்தியுள்ளான் தமிழ்க்குரிசில் எமது ஆசான் என்பதும் காண்க என்றார்!...

இத்திருவெண்பாவால் நூலின் பயன் கூறுகின்றார்!

-12-

**தாக்கற்ற பூரணத்திற் சந்தற்ற தம்மைமலம்
நீக்கும் துயரகல நேசித்தோர் - பார்க்கும்
வழிபலநாம் பைமறித்த வாறுநீ மாளாது
ஒழிவில் ஒடுக்கமுரைப் போம்!....**

விளக்கம்: கருவி பொறிகரணங்களோடு கூடிநின்ற போதும் அவைகளின் யாதெரு தாக்குதலுமற்ற பரிபூரண சிவத்தோடு! மும்மலங் குற்றங்களும் நீங்கிய இடத்து இரண்டறக் கலந்து திகழும், தன்மை அந்த ஐக்கியமாம் அபேதசொருபத்தை அறிந்து அடையவிடாது பேதபடுத்தி வேறுபடுத்திடும் அவ்வாணவாதி மலக் கூட்டத்தினது துன்பங்கள் அகன்று, ஏகவுருவான பேரன்பு கொண்டோர் ஆராய்ந்து கற்றுணரும் சாத்திர நெறிகள் பற்பலவாய் உள்ளது அவைகள் போல் ஏதும் மறைத்துக் கூறாமல் கையில் இருக்கும் பையை உதரிகாட்டியும் அப்பையின் உட்பகுதியை எடுத்து வெளிவிட்டு உதரிக்காட்டி அதனுள் இருந்த பொருள் இதுவெனக்காட்டுவது போல் நீ நினைத்தும் நினையாமல் பேசியும் பேசாமல் செய்தும் செய்யாமல் அழித்தும் அழியாமல் சத்சித்தானந்தமாய் ஒழியாமல் ஒழியும் இடத்தில் மாணாக்கனே நீ ஒடுங்கும் நெறியைக் கூறியுள்ளோம், அநுபவ இரகசியமெலாம் மறைக்காமற் கூறினமையால் பைமறித்தவாறு என்கிறார்!

ஆன்மாவிற்குச் சிவத்தோடு ஐக்கியம்கூடாதது ஏன்? மூன்று மலங்களின் குற்றங்கள் ஆன்மாவைச் சூழ்ந்து மறைத்துள்ளது, என்றும் இவைகளை நீக்கித்துயரகலுமாறு இச்சாத்திரத்தை மிக்க விசுவாசத்துடன் விசாரணை செய்திடில் சிவத்துடன் ஆன்மா ஐக்கியம் கூடும்! இதுவே இந்நூலினது பயன் என்றார்!

தனது நிழல் கெடும்போது ஆன்மா (தான்) கெடுவதில்லை அந்தக்கரணாதி ஆபாசம் ஒழிந்து நின்றதே சுகாகீதம், கற்றுணர்ந்து ஒழிந்து ஒன்றிடும் வீடுபேறு நெறியை! இந்நூலின் வாயிலாக்கி கூறினோம்! என்றார்!.

இத் திருவெண்பாவால் நூலின் பெயரை கூறுகின்றார்.

-13-

**சுருதிசூரு வாக்குச் சுகாநுபவம் மூன்றும்
சரிஒத்த போதமுனைச் சார்வைத் - தெளிய
உரைத்தநூற் பேர்கேள் ஒழிவில் ஒடுக்கம்
விரித்தநூற் கெல்லாம் விதை!...**

விளக்கம்: எமது ஞானாச்சாரியார் உபதேசித்த உறுதி மொழிகளும் இம்மகா வாக்கியங்களில் எமக்கு எப்போதும் எவ்விதச் சந்தேகங்களும் தோன்றாத பிரகாரமாய்த் தெரிவிக்கும் வேதாகமங்களும், இவ்விருவித அர்த்த நெறிவழியே எம்முள் தோன்றும் சுகானுபவமும் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றான தலத்தில் தோன்றும் பேரறிவாகிய பதியையும், அப்பதியின் அருளால் அறியும் பசுவையும், இப்பதியைப் பசவுக்குக் காட்டாது மறைத்து நின்ற பாசத்தையும் உள்ளபடியே விளக்கிக் கூறும் இந்நூலின் பெயரையும் மாணாக்கனே நீ கேள் மேற்கூறிய முப்பொருளையும், பற்பலவாய் விரித்துரைத்த நூல்கள் அனைத்திற்கும் இவ்வொழிவில் ஒடுக்க நூல் ஒன்றே பிரதானம் மூலமும் வித்தும் என்றாகுவதாம்!

அதிதீவிரதரப் பக்குவர்க்குக் குருவுபதேசமே போதும் அன்றி தீவிரன் மந்ததரன் மந்தன் எனும் மூவகைப் பக்குவர்க்கும் சுருதிகள் முதலிய நூல்கள் வேண்டியது அவசியமாகும். குருவும்

சுருதிகளும் உண்டாகிடினும் சுகாநுபவம் இல்லையாகில் அவர்க்குப் பரஞானம் உண்டாகாதுபோம் ஆதலின், இம்முன்றும் சரியாய் இருக்கும் போதமே பேரறிவாகும் இக்குறிப்பால் இந்நூலினுள் இம்முன்றும் ஒருங்கு பெற கூறப்பட்டுள்ளது என்பது அறியக்கிடக்கின்றது என்றார்!.

அப்பொருளினது இலக்கணவிரிவை எல்லாம் சுருக்கி தற்போத ஒழிவிற்கு உபாயமே விரித்துக் கூறினதாலும் போத ஒழிவில்யாவும் ஒடுக்கிப் போத விரிவில்யாவும் விரிவடைவதாலும், இந்நூலினை விரித்த நூல்கட்கெல்லாம் விதை என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் தந்திரகலை, மந்திரகலை உபதேசகலைகள் முன்றினுள் இன்னால் உபதேசகலையே என அறிவிக்கிறார்!.

-14-

**தந்திரகலை மந்திரகலை சார்புமுந்தச் சாற்றுமது
மந்திர சரியாதி மார்க்கம் இது - முந்தைத்
தபதி விரத்தியரைச் சார்பு அழியச் சாற்றும்
உபதேசம் என்றே உணர்!...**

விளக்கம்: மண்டல குண்டங்களை அமைத்து யாகம் ஓமம் எக்ளும் முதலிய கருமங்களையும், இரசவாதம் சிற்பம் தனுர் வேதம் முதலியதும், சப்தஸ்வரநாத வருண சப்தாதிகளையும் அறிவிக்கும் சரியாதிகள் எனும் தந்திரங்களையும், யாத்திரை பிரதட்சணம் மடாலய சேவை அஷ்டகரும சித்து (வசியம் மோகனம் தம்பனம் ஆகர்ஷணம் வித்துவேஷணம் உச்சாடணம் பேதனம் மாரணம் முதலியவை) களை சம்பாதிக்கதகும் மந்திரங்களையும் நின்மலமாகிய ஆன்மாவை மேலும் மேலும் குற்றமுடைய மும்மலக்கடலினுள் அமிழ்த்திடும்! இந்த மந்திர தந்திரகலைகளையுடைய சரியை கிரியையோக நெறிகளாகும்! அது

இது ஒழிவில் ஒடுக்கமானதால் மனிதப் பிறப்பில் மிகுந்த அநேக செனனங்களிலும் நிஷ்காமிய (பிரதிபயனை எதிர் பார்க்காமல் இயற்றிய கருமதியாகத்தை) தவம் மிகுதி பண்ணின

தபோதனர்களின் இப்புனித அரிய முயற்சியின் பயனால், அகத்தினுள் பற்று அற்றும் மலச்சார்பான தோஷங்கள் நீங்கியும் வீடுபேற்றினையும் அடைந்திடச் செய்யும்! ஞானோபதேசங்கள் மாத்திரம் (மகாவாக்கியம்) உடையதானது இவ்வுபதேசங்கள் என்றே மனதுள் உறுதிகொள்வாய் என்றார்! தந்திர மந்திர கலைகளால் சாதகனுக்கு அந்தக்கரணம் அமைவு பெறாது எனவும்! சர்வகர்ம பரித்தியாக புத்தியை உடையபக்குவர்க்கு வீடுபேற்றினை நல்கும் உபதேசகலை! என உறுதி கூறுகின்றார், இந்நூலாசியர் என்றார்!

இத் திருவெண்பாவால் இந்நூலைக் கற்றுணரும் அதிகாரியை (பக்குவனை) அவனது விருப்பம் செய்கைகளை அறிவிக் கின்றார்!

-15-

**உடலுக்குயிர்போல் கண்ணுக்கிமைபோல் ஊசிநூலை ஒத்து
வுயிற் புலித் பாம்பினில் வீழ்வார்க்காம் - சுடச்சுடினும்
வாழைக்காகா வேதிமண் கலத்துக் காகாவாறு
ஏழைக்கு ஆகாது இது!....**

விளக்கம் : உயிர் உடம்பை ஆதரித்து உபசரிப்பது போலும் விழிகளுக்கு ஊறுநேர்ந்திடாது காத்திடும் கண்ணிமை போலும் ஊசி புகுந்து சென்ற இடந்தோறும் நூலின் பின் சென்றடைவது போலும் ஞானாச்சாரியார் (திருமேனியை) உடலைப் பேணிப் பராமரித்துப் பாதுகாத்து, அவர் கருதிடும் குறிப்பறிந்து முன்சென்று பணிந்தும் பணிவிடைகள் பல செய்தும் ஓர் ஒருசமயம் சம்பந்தமில்லாத உத்தரவுகளை அதோ அந்தப்புலியை பிடித்துவா என்றும் பாம்பைப் பிடித்துவா என்றும் மளமளவெனக் கொளுந்துயர்த்தி எரியும் தீயினில் வீழ்வாயாக என்ற பல அதிரடி நடவடிக்கைகளிற் செலுத்தினாலும் யோசனை சந்தேகம் பயம் முதலான துன்பங்களாற்பின் வாங்கிடக் கருதாமல் அவர் ஏவியவைகளின் மேல் வீழ்ந்து பற்றிப் பிடித்துச் செயல்படும் அதிதீவிர பக்குவருக்கே இந்நூல் கொடுக்கவும், இதன் நுண்ணிய விசய ஞானங்களை உபதேசிக்கவும் தகுந்தது!

மிருந்த தீயைக் கூட்டி எரித்தாலும் வாழைத் தண்டைச் சுடமாட்டாதது போலும் அத்தீயினது காட்டத்தால் அடுப்பில் உள்ள மண் பாண்டத்தினுள் கிடக்கும் நீரை அரிசி காய்கறி உலோகங்களைத்ததிக்குமே அன்றி மண்கடத்தைத் தகித்திட மாட்டாதது போலும் மேற்குறித்தவாறு நின்று தமது ஆச்சாரியரைப் பாதுகாத்து வழிபடாது நழுவும் அபக்குவர்களுக்கு இந்நூல் கொடுத்து இதன் நெறியை விரித்து உபதேசித்தாலும் சோரமான விசாரணையை மேற்கொண்ட அப்பக்குவர்கட்கு எத்துணைக்காலமாயினும் சஷாத்தார அநுபவம் சித்தியாது?

உயிரானது உடம்பை தானாய்பாவித்து நின்று கழித்தல், குளித்தல், உணவுகளைச் சொரிந்து ஒப்பனை செய்யவும், தமது உயிரைப் பேணுவது போல் ஆச்சாரியன் திருவுடலத்தைப் பராமரித்தும் அவர் அயர்ந்திருக்கும்போது பாம்பு, புலி, தீ, முதலானது வந்துபாய்ந்து சூழ்ந்திடும் முன் தனது உடல் வாழ்வைத் திரணமாய் எண்ணி உடன் நெருங்கிப்பாதுகாத்தும் உடல், பொருள் ஆவி மூன்றனையும் குருவுக்கே அர்ப்பணித்த உத்தம அதிதிவிர சீடனுக்கே கைகூடும் மற்றபக்குவத்தார்க்கிது ஆகாது?

அக்கினி விறகைச் சுடவும் பரிசனவேதி மண் கவசத்துடன் அமைக்கப்பட்ட பொன்னையும் சுடுமே அன்றி மண்கடத்தையும் வாழைத்தண்டையும் சுடும்சமார்த்தியம் அன்றாம் அதுபோல இந்நூலால் தீவிரதரப்பக்குவம் வாய்ந்தவர்கட்கு ஞானம் விளங்குமே! அன்றி அபக்குவர்கட்கு ஞானம் பிரகாசித்திடாது என அறிக! இதற்கு நேர் உவமை! ஜெகத்குரு ஆதிசங்கரரிடம் முதலிற்சரணம் அடைந்த தமிழகத்தின் பூரீரங்கத்தில் தோன்றிய ஜனார்த்தனன் எனும் பூரீபதுமபாதரின் உண்மைச் சீடரின் நான்கு அரிய சம்பவங்களால் காட்டுப்பட்டுள்ளதை ஆதிசங்கரர் சாரியாரின் வரலாறு நூலினுள் விரிவாய்க் கண்டுணரலாம் என்பதாகும், என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் குருவினிடம் அமைந்திருந்து இந்நூல் பொருளைக் கேட்டுணரும் பண்பு (இலக்கணம்) முறைமை கூறுகின்றார்.

-16-

**ஆலிங் கனத்திலே ஐந்தினையும் பாடுவோன்
மால் இன்ப வாரிமறி திரைபோற் - காலப்பூக்
கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததுபோற் கின்னரிப்பாட்டு - உல்லாசம்
கொண்டாவர்போற் கண்டவர்க்கு ஆகும்...**

வி-ம்: தாம் விரும்பிய பெண்ணைக் கூடித் தழுவிப் புணரும் தருணம் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியெனும் ஐம்புலனின் இன்பங்களையும் ஒழுங்குற அநுபவித்தறிந்த ஒருவன், கூறிய பாட்டினைப் பாடிப்புகழ்ந்து நின்ற திறத்தை அடிக்கடி எண்ணிடும் போதும் அவ்வின்பம் பெற்றான், போன்று உள்ளுக்குள்ளே நினைவுச் சுகம் விளையும் மனஅலைபோல மாறிமாறித் தோன்றிடுமாப் போலவும் கதிரவன் தாமரை மொக்கு சில்லென (கிண்கிணி செய்து) இதழ்விரித்து மலர்வது போலவும், வேறு ஒருசுப்தங்களையும் கேளாமல் வீதியில் வீணைமீட்டி பாடிடும் ஒருவனின் பாட்டை மாத்திரமே தம் செவிவழியே உளத்தில் உல்லாசமாகி லயித்து அதனையே இரசனையால் உள் அநுபவித்து ஆனந்தம் அடைவார் போலவும் இந்நூலை முதலிருந்து முடிவுவரை குருமுன்னிலையில் பொருளைக் கேட்டு உணர்ந்தோர்க்கு அப்பொழுதே ஞானானந்தம் உண்டாகும்!...

முன் பெண்ணுடன் கலவிய இன்பத்தை அடிக்கடி நினைத்து நினைத்தபோதெல்லாம் இன்பமே அடைதலும் இந்நூல் பொருளைக்கேட்டு வந்த இன்ப நினைவும் வந்து வந்துதவும் இவ்வித்யானந்தம் உள்ளே இருக்க அதனால் தாமரை மலர்வது போல் இவ்வநுபோகச் சாத்தியனின் முகத்தாமரை புன்னகை சிந்திவிரியவும் கின்னரிப்பாட்டினை உள்மனம் இரசித்தல் போல், குரு திருவாய் மலர்ந்த வாக்கிய அர்த்தங்களை அடிக்கடி உள்ளத்துள்ளே இடைவிடாது சிந்திப்பவர்க்கே ஆனந்த ஞானோதயம் உளவாம் என்றார்!...

இத்திருவெண்பாவால் இவைகள் இவ்விதம் இருக்கயாம் எவ்வன்னம் அவையடக்கம் கூறுவதோ எனக் குறிப்பால் அவையடக்கம் கூறுவது கண்டுணர்க எனவரும்!

-17-

**வணங்கா உரைக்கு வணக்கமிலைத் தீங்கை
வணங்கிவாழ்த்துதும் எனில் வளம்யாது - வணங்குகினும்
எல்லார்க் கும்நன்றாய் இருப்பதில்லை யாதொன்றும்
எல்லார்க்கும் பொல்லாத தில்லை!**

வி-ம்: அந்தக்கரணம் பொறி கருவிகளின் அடக்கம் அநுபவமில்லாதவர்கள், அடங்கி அநுபவித்தவர் போன்று இறுமாப்புடன் கூறும் கவி கதை காவியமெனும் பெயரால் வடிவமைக்கும் நூலார்களுக்கு அடக்கமில்லை, உடல் பொருள் உயிருக்குத் தீமைகளை விளைவிக்கும் சொற்தொடர்களைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக்கி அடக்கம் கூறி இகழாது இதனை ஆதரித்துப் புகழுங்கள் என்பார் அதனால் மக்களுக்கு (வாசகர்க்கு) யாதொரு நன்மையும் உண்டாகப்போவதில்லை!

தெளிவான எடுத்துக்காட்டுகளோடும் மெய்ப்பொருளை அறிந்து அநுபவிக்கச் செய்யும் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் பலவற்றையும் தொகுத்து ஓர் நூலாக்கியாவும் அடங்கும் பன்மையில் ஒருமையாய் அடக்கம் கூறினும் எல்லார்க்கு மதுநன்றெனக் கருதுவதில்லை, பொதுவான அனைத்துவகை விசயம் கொண்ட கொள்ளாத நூல்கள் பலவும் யாவார்க்கும் பொல்லாங்காவதுமில்லை!

தீய விசயம் கொள்கை அடங்கிய நூல்களை வாசிக்கும் சில சில அறிஞர்கட்கு நன்மை யாதுமில்லை அனைவார்க்கும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு பேற்றை அடைவிக்கும் கருத்துடைய நூல்களை (சிலரின்) அறியாமை புரியாமை முதலிய குணதோஷங்களை உடைய பலருக்கு நன்றாய் அமைவதில்லை நூல்யாதாயினும் அதனையும் பலர் அங்கீகரித்து ஆதரவு செய்தலால் யாவார்க்கும் தீதிலை. ஏனெனில் சரியை கிரியை யோகமென தமக்கு விரைந்து உதவாத நெறிகளை உடையதும்

பொதிந்திருத்தலால் பொதுநூல் என்றார்! அடங்க அடங்கி அதன் தன்மை உரைத்த இதுவே அவையடக்கம் என்பதும் (அடக்கம் - வணக்கம்) ஆம் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் இந்நூலினுள் வந்த சப்தத்திற்கு ஐந்து அதிகாரவழுவண்டு ஆயினும் எல்லாவகை நூல்கட்கும் உள்ள அர்த்தங்களுக்கும் முடிவான அர்த்தம் இதனுள் கூறியுள்ளது காண்க!

-18-

**அறைந்த பறைகுழற்கும் ஆடினார்க்கும் ஏற்க
மறந்து அழுவார் வாய்ப்பாட்டு வாராது - தீறங்கேளிர்
கூடக் கரைவதல்லாற் கூறிற் பயனில்லாப்
பாடற்குயார் பார்ப்பார் பயன்**

வி-ம்: இருகரங்களாலும் முரசும் கடமும் கஞ்சிராவும் அடிக்கவும் தாளஷதியுடன் நாதஸ்வரம் வாசிக்கவும் இந்த சப்தராகமும் தாளத்திற்கேற்ப அபிநய முத்தரை முகபாவங்களைக் காட்டி நாட்டியமாடுவோர்க்கும் துக்கம் சூழ்ந்து தம்மையே மறந்து புலம்பி அழுகும் மகளீர்களின் வாய்ப்பாட்டும் ஒத்து அமைவுறாதே? அதுபோல

இந்நூல் வாக்கு மனம் காயம் முதலான முக்கரண செயலும் இழந்த நிலையில் திரிகரணாதீதமாய் நின்று அநுபவித்துக் கூறியதால் சொல், எழுத்து, பொருள் அணியாப்பு முதலிய தமிழ் இலக்கணங்களுக்கு ஒத்தபடி அமையாது, ஆயினும் இந்நூலினுள் கூறப்பட்ட விசயம் தான் எந்ததரத்ததோ? எனின் தோன்றி இருந்து மறைந்து வரும் இலக்கணங்கட்கெல்லாம் இது ஆதார (இலக்கியம்) மாகிய உள்பொருட்செல்வ வசனமுடிவாம்! என அறிக!

இந்நூலின் பொருட்செறிவை நீ விவரமாய் அறிய விரும்பின் இம்மெய்ப்பொருள் விளக்கம் கூற அதனை ஒருமை மனத் தினராய்க் கேட்ட பேர்களின் அந்தக் கரணங்களின் செயல்யாவும் கரைந்துபோவர். எப்படி? பாலுடன் நீர் இணைந்ததும் நீருடன் அதிலிட்ட உப்புக் கரைந்திடுவது போலவும் இம்மைப்

பயனானதுக் கநிவர்த்திக்காகவும் வீடுபேறு கருதி முயன்ற சுகத்தையும் திரணமெனத் தள்ளி சுகாதீத சுகாநுபவந் தரத்தக்க இவரது பாட்டுக்கு அர்த்தபதம் கண்டு தெளிவார் யார்? இது யாவார்க்கும் சித்தி பெறுதற்கான செயலாகும் என அறிக! பக்குவர்களின் தற்போதம் இதனைக் கேட்டதும் கரைந்து பேரானந்தமயமாவார் அபக்குவர்கள் அவ்விதம் ஆகார் ஆகலின் வேதாகமசாரங்களை மட்டும் கூறும் முடிவான வேதாந்த முடிப்பொருள் இது என அறியவும்! என்றார்.

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவினாலும் மெய்ப்பொருளை அறிவிக்கத் தக்க உபாயங்களைக் கூறுகின்றார்.

-19-

**போதஒழிவை உரைபோய்த் தீண்டாது பூதலத்தோர்
பாதம்மனம் கண்போலப் பற்றுமோ - நீ தெனியின்
கண்ணாடியிற் கடலைக் கைவசமாய் காட்டுதல்போல்
கண்ணாரி சன்னையைப் போற் காண்!**

வி-ம்: ஆன்மசொருப நிழலான ஞானங்கள் இப்போத நிழல் ஒடுங்கியபோது ஆன்மா தானாய்த் திகழும் சிவத்தை, வேதாகம சாத்திரங்கள் இதனின் தன்மை பாண்மைகளை இன்ன விதத்தது என்று அளவிட்டு அறியக்கூடாதிருக்க!.... அதன்றி கால்களால் நடந்து சென்றும் மனத்தால் நினைத்தும் கண்ணாற் பார்த்தும் ஒவ்வொரு பொருள்களையும் அறிந்து பற்றிப் பிடிக்கும் உலகிலுள்ளோர் செயலைப் போன்று திரிகரணகருவிகளாலும் யாவரும் ஆன்மாவைப் பற்றிப் பிடிக்க முடியாதாம் ஆதலின் அவ்விதம் அறிந்து பற்றுவதன்றி...

அச்சிவபரம் பொருளை நீ எப்படிக்க கூடும் எனின்? ஒரு தாயானவள் தன் மகவு (சிறுவர்)க்கு ஓர் சிறிய கண்ணாடியினுள் பெரியகடலை அடங்கக்காட்டுவது போலும் இக்குறிப்புகளால் நீ அச்சிவத்தை அடைந்திடலாம், சரியை கிரியை யோகம் மற்றும் விசாரணையும் அஃதை உணர்ந்த பின் நழுவுதல் (அதீதப்படுதல்) சாத்தியமே அன்றி. போத அசைவு காரியகாரணங்கள் ஏதாவது

ஒன்று தொடர்ந்திருப்பினும் இவைகளால் ஆன்ம லாபமெனும் இலக்கை எய்த முடியாதெனக் கூறினார்!

இலக்கியப் பொருளாம் பரிபூரண சிவத்தின் இலக்கண மெல்லாம் நன்றாய் விளங்கும்படி வேதாந்த முடிவிற்கூறிய சில உபதேசங்களை எடுத்து இந்நூலில் பரிபூரண நோக்கம் மெளனமுத்திரை முதலிய குறிப்பால் அச்சிவத்தைச் சாத்தியர் அடைந்திடும் உபாயமாக அறிவித்துள்ளார்.. என்றார்!

இதுவுமது

-20-

**ஆனைக்கை போல் அபின்ன அத்துவித அனந்தமாம்
மோனத்தை வாக்குமனம் முட்டுமா - ஞானத்தால்
காக்கை இருந்தமனை கைமேற்பிறை என்பதாற்க்
கருதிநீ சிவமாகுவை...**

வி-ம்: நம்முடலுள் இருக்கும் ஒவ்வொரு அங்கமும் உராய்ந்திடும் போது சீதளம் உஷ்ணம் மிருது கடினம் என்ற நான்கு பரிசங்களையும் (தொடுவுணர்வுகள்) அறியும் கையும் நற்கந்தம் துர்க்கந்தம் மிசிர (கலப்புடைய) கந்தங்களை அறியும் நாசியும் மூக்கிந்திரியமும் யானையினிடத்தில் வேறுவேறின்றி ஒன்றாகவே உள்ள துதிக்கை போன்று சிவமும் ஆன்மாவும் (சீவனும், சிவமும்) இரண்டற்றுத் திகழும் அத்து விதமாகிய மோனானந்தத்தை வாக்கினால் கூறுகின்ற கலைகளாலும் மனதின் சலன தியான பாவனைகளும் அதனைத் தீண்டக்கூடுமா!

ஓர் ஊரில் வெளியிலிருந்து வந்த ஒருவன் அவ்வூர் வாசி ஒருவனிடம் ஐயா தேவநந்தன் வீடு எங்குள்ளது? என்று கேட்டவனுக்கு, அவ்விருவரும் நின்ற இடத்தில் இருந்து பலவீடு கடந்து இருக்கும் தேவநந்தன் வீடு அதோ அந்தக்காக்கை அமர்ந்துள்ள வீடுதான் என காக்கை இருந்த மனையைக் குறிப்பிட்டு தேவநந்தன் வாழும் வீட்டைக்காட்ட, கேட்டவனும் இலகுவாக காக்கை இருந்த வீட்டைச் சென்றடைந்தான் காக்கை அமர்ந்தமனை என்றது, அப்போதைய அம்மனைக்குச் செல்லும் குறிப்பெச்சம் என அறிவதே, யூகம் அதாவது விட்ட

லட்சனையால் காக்கையை நீக்கி விடாத லட்சனையால் அவ்வீட்டை அடைந்து விட்டுவிடாத லட்சனையால் தாம் வந்த பயனை அடைதலாம் எனக்கொள்க!

இங்ஙனம் மூன்றாம் பிறையைத் தரிசிக்க எண்ணினோன் அருகிருந்த ஓர் அன்பனிடம் இன்று நான் தரிசிக்கும் படியாக பிறையைக்காணோமே என்றான் அதற்கு அவ்வன்பன் நண்பா இதோபார்! என அப்பிறை இருந்த திசையில் கையை மேலுயர்த்தி ஆள்காட்டி விரலை நீட்டி, நீர் இவ்விரலுக்கு நேராகப்பார்த்திடின பிறையைக் காணலாம் என அவனும் அவ்விரல் நேர்பார்த்தபோது பிறையைக் கண்டான். (இங்கு விரலில் பிறை இல்லை அவ்விரல் நேர்வானில் பிறை உள்ளது என்று கண்டறிவதே யுகமாகும் இங்ஙனம் உபநிஷத்துக்களின் பிரமாண எடுத்துக்காட்டு)க்களைக் கொண்டு அறிவிக்கும் உபதேசக் குறிப்புணர்ந்து கூர்ந்து விசாரித்து அறிவாயாகின் நீயும் அப்போழ்தே அச்சிவம் ஆகுவை!

மனைகள் பலவற்றையும் கடந்து போய் காக்கை இருந்த தேவநந்தன் மனையை அடைந்தது போலவும் ஒருவன் கைவிரல் நீட்டிய நேரில் வானில் பார்த்துப் பிறையைக் கண்டது போலவும் தத்துவம் முப்பத்தி ஆறையும் கடந்து (இவைகள் ஒவ்வொன்றும் தான் அல்ல தான் அல்ல என விசாரம் செய்து) பின் சிவத்தைக் கூடுவது கூடும். நாசி கை என்றிரண்டு உறுப்பாய் அறியும் விசயங்களையும் வேறு பிரித்து அறிவதாய் இருந்தும் துதிக்கை இரண்டற்று ஒன்றாய் அதுவே இதுவாய் இதுவே அதுவாய் இருப்பது போல சிவமென்றும் ஆன் மாவென்றும் இரட்டிப்புப் பொருளாய் இரண்டு ஞானங்களும் வேறாயிருந்தும் பிரிவின்றிய ஒருதன்மை வடிவுடன் அதுவே இதுவாய் இதுவே அதுவாய் இருத்தலினால் ஆனைக்கை போல் ஞானஸ்வரூபம் அத்வைதம் மேலும் ஒருவமை? கண்ணேபோல் ஆன்மா விரலே போல் திருவருள் பிறைபோலும் சிவம் இறுதிவரியில் வருவது என அறிந்துணர்க என்றார்!...

இத்திருவெண்பாவால் தர்க்க பேதவாதகளின் துர்க்குணங்களையும் உடையவர்களின் வாய்மொழிகளைக் கேட்டக்கூடாது என்று அறிவிக்கின்றார்!...

-21-

**முலையுண்ணி நீருண்ணும் மோட்டெருமை மூடர்
சலமின்றிச் சந்துரைப்பார் தர்க்கர் -**

பலதாரை

**வட்டிலே போதுமவர் மாயோக வாசகத்தைக்
கிட்டின் நரகம் கிடர்**

வி-ம் : உண்மைக்கு மாறான குதர்க்க விதண்டவாதம் பேசும் மூடர்களின் செய்கைகளை விவரிக்குமிடத்து விம்மிப் பருத்துப் பால் சுரக்கும் பசுவின் மடியில் உண்ணி இருந்தும், அதனின் தீஞ்சுவைப் பாலைப்பருகாது அங்ஙனே கடித்து இரத்தம் குடிப்பது போலவும், சந்தனத்தை மட்டும் நீரில்லாமல் அரைக்கும் வீணரைப் போலவும் தாகம் தீர்க்க நீர் தேடும் முதிர்ந்த எருமை நீரைக்கண்டதும் துள்ளிக் கும்மாளமிட்டு இரைச்சலிட்டு அந்நீரைத் தாடகத்தின் உள்சென்று வீழ்ந்து அப்படியி ப்படியும் புரண்டு அலப்பிக் கலக்கிச் சேறாக்கியபின் மேலோட்டமாய் வாய்வைத்து இரசித்துக் குடிக்கும் எருமை போன்ற இம்மூடர்களின் தர்க்கவாதப் பேச்சுகள் யாவும்

மயக்கம் குழப்பம் அறியாமைகளை மூலதனமாகக் கொண்ட இம்மூடர்களின் உபதேசம் யாவும் பயனற்றதேயாகும்? இவரது அறிவுக்கு சற்குருமொழிகளும் சத்ஸாத்திர நெறிகளும் கேட்டாலும் படித்தாலும் உணரமுயன்றாலும் பயன் ஒன்றும் வரமாட்டாவாம் ஏனெனில் இவர்களது மனோவிருத்தி சல்லடை (நூற்றுக்கும் மேலான ஓட்டைகளையுடைய) போலும் பஞ்சாரம் போலும், வெடிப்புண்டான மண்பானை போல் இவரது மனவிழி ஆதலின் நலம் பயக்கும் ஆனந்தம் தரும் அறிவு பிரகாசமாகும் நன்மைகளை (ஓட்டைப் பாண்டத்தில் நீரமுதம் நிரைத்துவைத்தாலும்) வெடிப்பின் வழியாய் நீரமுது வெளியேறும் அதுபோல் இவரது நூலறிவும் சாதனைகளும் அநுபவங்களும் இவர்க்கே பயனளிக்

காமற் போகும்போது, இவரது உபதேசமும் மூடப்பழக்கமும் சாதனம் நிகழ்த்திவரும் பக்குவர்கட்கு எங்ஙனம் பயன்அளிக்க முடியும், முடியா?

தெளிந்திருந்த தடாகத்தை கலக்கி சேறாக்குவது போல் நல்லார் மனமும் புண்படுத்துவதால் எருமை என்றும். பிடித்த பிடியை விடாதிருக்கும் குரங்குபோல் தாம் கூறிய மூட வசனங்களுையே உண்மை என்று சாதித்தலால் தர்க்கவுரையாளர்கள் என்றும்!

நீரின்றி சந்தனக்கட்டையை அரைப்பவர்க்கு கை வருத்தமே அன்றி சந்தனம் கொள்ளும் பணி அது அல்ல ஆதலின் வீணர்கள் என்றும் ஒட்டை வெடிப்புள்ள பாண்டத்தில் நீர்கொணரக் கருதிமுயன்றதால் மூடர்கள் என்றும் இதுபோன்றோர் சற்றே கல்வி உடையவர் ஆயினும் உலகாயதப் பாமரரினும் இவர்கள் மிகவும் இழிந்தவர்களே ஆவார்கள்!

கல்வியும் பொருளும் பதவியும் நல்லாரிடம் சேர்ந்திடு மாயின் மானிடர் முதலான அனைத்துயிர்களுக்கும் யாண்டும் நன்மையே தரும், மேற்குறித்த மூன்றும் தீயவரிடம் சேருமானால் அனைவர்க்கும் துன்பங்களே தொடர் பரிசாகும் ஆதலின் இவரது வாசகமும் கூட்டுறவும் கொண்டோர்கட்கு கொடிய நரகமே புகலிடமாகும், ஆதலால் கிட்டின் நரகம் என்றார் இத்தீயோரை நல்லார் யாவரும் அணுகிட வேண்டாம் என எச்சரித்துள்ளது காண்க? என்றார்!...

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாதனம் பயின்று வரும் பக்குவர்களின் இயல் இலக்கணங்களைக் கூறுகின்றார்

-22-

குன்றழலில் நொந்து நீர்தேடும் குருடரைப்போற்
கன்றுபசுவைப் பார்க்கும் காலம்போல் - ஒன்று ஒன்றில்
அதிதேட்டம் அதிமோகி விடயம் போற் சற்குருவைத்
தேட்டமதி பக்குராய்த் தேர்!

வி-ம்: முதுவேனிற் காலத்தில் காடு மலைகளில் வெய்யிலின் வெப்பத்தால் நாவும் வரண்டுபோய் விரைவில் பருகித்தாகம்

தணிக்க நீர்நிலைதேடும் குருடனைப் போலவும், பசுவின் கன்று ஒன்று காலை மாலை வேளைகளில் தம்பசியைத் தீர்த்திடத் தாய்ப்பசுவைத் தேடும் காலம் போலும் தனக்கு ஞானச்சாரியார் எங்குள்ளார், எக்காலம் கிடைப்பார், என்று தேடும் விருப்பம் அகலாது நெகிழும் தேட்டமே அதிதீவிரதர பக்குவம் என்று அறிந்திடுக!

இத்தீவிரதரனுக்கு இறப்புப் பிறப்புப் பெருநோய்த் துன்பமாய்த் தோற்றலால் இத்துன்பம் நீக்கிடத் தக்க ஞானகுருவைத் தேடுவதால் குருடன் காலை மாலைகளில் மிக்க அன்போடும் தம்தாய்ப் பசுவைத் தேடும் கன்றுபோல்; பேரன்புடன் ஆசாரியனைத் தேடுவதால் கன்றுபோலும் சம்சாரம் முன்பு இன்பமாய்த் தோன்றி பக்குவம் வந்ததும் பொய்யாய்த் துன்பமாய் அநுபவித்தலால் இதனை நிவிர்த்திக்கும் குருவை எங்கு எப்போது அடைவோம் என்றும் மண் பெண் பொன் பொருளை முன்பு அடைந்து சுகம் பெற்றது போல் மீண்டும் அவைகளை எப்போது அடைந்து இன்புறுவோம் என ஓயாது விரைந்து தேடுவது போல் குருவைத் தேடிடும் தேட்டத்தையே அதிமோகி என்றும் உவமைக் காட்டி அதிதீவிரதர பக்குவரின் நிலையின் இலக்கணம் விளக்கினார் என்றார்?

இத்திருவெண்பாவால் அனைத்திற்கும் மூலமாய் எல்லார்க்கும் இறை(அரசன்)யாய் தலைமையை உடைய பதிஒன்று உள்ளது எனக் கூறுகின்றார்

-23-

**பெண் ஆண் அலியாய் பிறந்துவளர்ந் தேஅழியும்
எண்ணாத பேதமியல்பு இன்றிப்-பண்ணுங்கால்
காரணகர்த் தாஒருவன் உண்டவனைக் காட்டும்நூல்
ஆரணமும் ஆசுமமும் ஆம்!**

வி-ம்: இயல்புகளில் ஒரே தன்மையாய் இல்லாமல் அநேகமான பேதங்களாய் பெண்வடிவாய் ஆண்வடிவாய் இவ்விருவகையும் ஒன்றாய் வந்த ஆலிவடிவமாய் தோன்றி இருந்து நாசமடையும் இவ்வகைத்தேகாதிப் பிரபஞ்சங்கட்குத்

தற்சுதந்திரம் இன்மையால் தானே இவைகள் தோன்றப்பட மாட்டாது ஆகலின், இவைகளைத் தோற்றுவித்திட காரிய காரணங்கட்கு அதிகாரணமாயத் (அநாதியாய்) திகழும் (அதிகாரமுடையவன் சர்வசத்திமான்) ஒருவன் உண்டு அஃது எங்ஙனம் எனில் அக்கர்த்தனை அவனது ஆற்றலைத் தெரிவித்திடும் புராண இதிகாசங்களும் சாத்திரங்கள் ஆறும் பிரம்மசுத்திரம் முதலிய வேதாந்த உபநிஷத்துக்களும் (பிரமாணமாய்) எடுத்து விரித்து உரைத்திடும் நூல்களும் ஆகும் என அறிந்து கொள்வாய்?

உருவங்களும் அதற்கேற்ற பெயரும் அடைந்து காரியங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணம் ஒன்று இருக்கின்றன. அஃது யாது எனின்! முதற்காரணம் துணைக்காரணம் நிமித்த காரணம் என மூவகையாகும் இவற்றுள் மண்ணே (மாயை எனும் பிரகிருதியே) முதற்காரணம் சக்கரம் சக்கரத்தை சுழற்றுதற்குக் கோல் (தண்டம்) மெருகு படுத்திடும் ஈரத்துணி முதலியவை துணைக் காரணங்களாகும் சட்டி குடம் பானை மூடி முதலிய வடிவமைப்பை உருவாக்கிடும் (ஈசுவரன்) குலாலனே நிமித்த காரணமாவான்...

முதற்காரணமாகிய மண்ணைக்கொண்டும் துணைக்காரணங்கள் ஆகிய சக்கரம் கோல் ஈரத்துணிகளை கொண்டும் சட்டி பானை குடம் முதலிய உருவங்களைத் தமது தொழிற்சத்தியினால் உண்டு பண்ணும் குயவனைப் போலும், காரணமாகிய மாயை யினாலும் தமது கிரியா சக்தியாகிய துணைக்காரணங்களால் தநுகரண புவன போகமாய் விளங்கும் சராசரங்களாய் அண்ட பிண்டங்களாய் பல்வேறு தோற்றங்கள் உணர்வில் மாற்றங்களுடைய நான்கு வகைப் பிறப்பாய் மூவகைச் சாதிகளாய் உடைய எண்பத்து நான்கு லட்சம் சீவர்களையும் உண்டு பண்ணுகின்ற சிவம் (மூலம் தலைமைப் பதி) ஒன்று உள்ளதென்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும் மேற்குறித்தவை தவிர வேறு அசத்திய அசம்பாவங்களை கூறிடும் நூல்கள் இவ்வரிய பதிப் பொருளை உணர்த்தி அறிவிக்கப்படமாட்டாது ஆதலின் பண்ணுங்கால் காரணகர்த்த ஒருவன் உண்டென்றும் உண்மையை

உள்ளபடி அறிவிப்பது ஆரணமும் வேதாகமும் சாத்திரமும் உபநிஷத்துகளையும் அடக்கி நூல் என்றார் என்பதும் அறிக!

ஆண்குறியும் பெண்குறியும் இவ்விருவகைக் குறிகளும் இல்லாத புல் பூண்டு செடி கொடி மரம் முதலிய தாவரங்களே ஈசனது படைப்பில் அலிவடிவங்களாகும் ஆண்மை பெண்மை உடைய குறி என்றது அவரவர்களின் மர்மஸ்தானம் எனவும் அறிக?...

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் பதிப்பொருளினது இலக்கணங்களை விளக்குகின்றார்.

-24-

**தன்னை அறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியாது
உன்னில்ஒழி வாம்உதிப்பு ஈறுஒன்றுமிலைச்-சந்நிதிக்கே
அஞ்சுதொழிலாம் அதனை ஆனந்த வாக்காலே
கிஞ்சளவுங் கேட்கலு மாகும்**

வி-ம்: இது கேள்வியும் பதிலுமாய் வரும் சம்வாதம்! நீர் கூறிய சிவம் தன்னை அறிந்துகொண்டு இருக்குமோ! பதில் மாயை கன்மம் ஆணவம் ஆகிய மும்மலங்களும் அற்ற நிருமலமாயிருத்தலால் அது தன்னை அறியாது! சரி தன்னை யன்றிப் பிறிதோர் பொருளை தான் அறிந்திருக்குமோ? ஏகமும் தானாய் நின்ற பரிபூரணத்துள் சகலமும் (ஜெக சீவ பரம்) அடங்கி இருத்தலின் தனக்கு வேறாய் ஒரு பொருள் உண்டென்று அறியாது!

சங்கற்பம் செய்கின்ற (நினைவோடும் தான்) தன்மையில் கூடி இருக்குமோ?... நினைப்பு உண்டு எனில் மறப்பும் உண்டு ஆதலின் நினைப்பும் மறப்பும் அற்ற நிருவிகாரி அது! அது தான் ஓர் காலத்தில் உண்டாகியதோ? உற்பத்தி உண்டெனில் நாசமும் (அழிவும்) உண்டாகும் அஃது அநாதி நித்தியம் ஆதலின் உற்பத்தி நாசங்கள் ஏதும் அதனிடத்து இல்லை!...

இங்ஙனம் மலங்களில்லாததாய் பரிபூரணமுடையதாய் நிருவிகாரியாய் அநாதிநித்யமாயுள்ள சிவம் எங்ஙனம் மாயா சம்பந்தமான தோற்றம் இருப்பு நாசங்களைச் செய்யும்?.. இதனை

சூசிகடாக நியாயம் என்பர் காந்த பிண்டத்தைச் சேர்ந்த ஊசிகளும் அதனுடன் பொருந்தி இருக்கும் வரை காந்த சக்தியைப் பெற்றது போல் ஆன்மாக்கள்(சீவர்)களின் மேல்வைத்த கருணையினால் படைத்தல் காத்தல் ஒழித்தல் மறைத்தல் அருளல் எனும் ஐந்து தொழில்களும் சிவபரம் பொருளினிடத்து இயல்பாக இயங்கும் இதனால் மௌனானந்தம் தளும்பிய அந்நாத ஒலியாம் ஆனந்தவாக்கால் ஒருபானையில் ஒருசோறு பதம்பார்ப்பதாய் சிறிதளவே பக்குவம் நிறைத்த சாத்தியர்கள் கேட்கலாகும்!

சூரியன் இச்சையற்றுச் சஞ்சரிக்க அவனது சந்நிதி விசேஷத்தினால் தாமரையில் ஒன்றுமொக்காகவும் ஒன்று மலர்ந்தும் ஒன்று உலர்ந்தும் முததொழிற்படுதல் போல் சிவத்தின் சர்வஞ்ஞ சத்தியால் ஐந்தொழிலும் நிகழ்வதால் சந்நிக்கே அஞ்சுதொழிலாம் எனவும் பஞ்சகிருத்தியங்களின் பெருமையை அளவிட முடியா! ஆதலின் கிஞ்சளவு கேட்கலுமாகும் என்றும் வேதாகம உபநிஷத்தினது வாக்கியங்களே அதன் பெருமையை தரத்தக்கன ஆதலின் ஆனந்த வாக்கலே என்றார்!

இதுவுமது....

-25-

**உதியாது உளதாகி ஒங்கிப் பேராமல்
அதிசூக் குமங்குறைந்து ஆகாமற்-பதையாத
ஆகாய முங்காலும் போல அசைவற்ற
தேகான் பரிபூரணம்...**

வி-ம்: தான் யாதொன்றில் இருந்தும் உற்பத்தியாகாது எக்காலத்திலும் உள்ளதாய் தத்துவங்கள் முப்பத்தி ஆறையும் கடந்திருப்பதாய் போக்குவரவு அற்றதாய் நுண்ணிய பொருள் கட்டுக்கல்லாம் மிகநுண்ணியதாய் ஓர் காலத்துக் குறைந்தும் ஓர் காலத்து வளராததாய் முடிவுகாலம் வந்ததென்ற சலன மில்லாததாய் வாயுவும் ஆகாயமும் பிரிவற்று ஒன்றாய் இருத்தல் போலே சடசித்துக்களாயுள்ள பிரபஞ்சமும் தானும் பிரிவின்றி ஒன்றாய் அசைவற்று இருப்பதே அச்சிவத்தினது பரிபூரண சொரூபமாம்!

தநுகரணபுவனபோகங்களை உண்டுபண்ணுவதும் சர்வ ஆன்மாக்களையும் அதனுடு கூட்டுவிப்பதும் அதுவே. அதற்கு மேல் வேறொன்றும் இன்மையால் உதியாதுளதாகி பேராமல் அசைவற்று யாவற்றிற்கும் தாரகமாய் (மூலமாய்) உட்புறம்பாய் இருந்தும் ஒன்றோடும் தாக்கற்று நிற்கும்! அதிசூக்குமமாய் அகண்டாகாரமாய் குறைவுபடாது விளங்கும் ஆகாயம் தானாயிருப்பது போல, பகுப்பற்று நடுநின்ற ஆன்மபோதம் சீவிக்கும் இடத்துச் சிவமென்றும் பசுஎன்றும் பாசம் என்றும் பிரித்து அறிப்பிடும். பெத்தகாலத்தில்? முத்திகாலத்தில் எவ்விதப் பிரிவுமின்றி ஆன்மபோதம் சீவியாது சிவத்துள் அடங்கின் சிவம்தானாய் ஆகாயமும் வாயுவும் போன்றதே பரிபூரணம் என்றுணர்ந்து கொள்வாய்? என்றார்.

புதிதாகிய சிவம் சடஞ்சித்துகட்கெல்லாம் இடம் கொடுத்து எல்லாம் தானாயிருக்கும் என்றீர் ஆனால் அட்டமுகூர்த்த முதலிய வடிவங்களும் இத்திருமேனிகளை வழிபடுவோர்கட்கு அது வழங்கும் பயன்களும் யாவையாம்! எனின் மேற் கூறுகின்றார்!

இத்திரு வெண்பாவால் பதியினது அருட்சத்தியின் இலக்கணங்களைக் கூறுவது காண்க!

-26-

**எட்டுருவும் ஐந்தொழிலும் இச்சைவடி வும்பயனும்
சுட்டறிய பூரணமும் சுட்டுதலும் - நிட்டைகளும்
முன்னிறுப்பில் இன்பமுதித்து ஒடுங்கும் ஒன்றிரண்டும்
தன்னருட் கேயாம் அத்தனை!**

வி-ம்: பிரபஞ்சமெல்லாம் ஓர் வடிவமாய்க் கொண்டருளிய அட்டமுகூர்த்தமும் (எட்டுவிதவடிவங்கள்) உருவமும் அருவமும் உருவாருவமும் கொள்ளும் சதாசிவனது ஐந்து தொழில்களும், தமது சுதந்திர இச்சையால் திருமேனிகொண்டு உருவமாகிய மகேசுவர வடிவம் இவ்வடிவாகிய மூர்த்திகளை வழிபடுவோர்களுக்கு இவரால் வழங்கப்படும் (சாலோகம் சாமீபம் சாஸூபம் சாயுச்சயம்) என்ற பதமுக்கிதப் பிரயோசனங்களும்

இவ்வடிவங்களை எல்லாம் கடந்து ஆன்மபோதத்தால் சுட்டி அறிதற்கு அரிய அருபமாகிய பரிபூரணசொருபமும் சுட்டி அறியும்படி எழுந்தருளிவந்தசற்குருவடிவும், வீடு அடையும் நெறியாகக் கூறிய உபாய நிஷ்டையில் தோன்றுவதும் உனது தற்போத ஒழிவில் ஆனந்தம் தோற்ற அதனை அறிந்து அதனுள் அதீதப்படும் அத்துவிதமும் இங்ஙனம் அதீதப்படும் முன்பு தோன்றிய அனைத்தும் துவிதம் என்பதும் ஆகிய அனைத்தும் அச்சிவத்தினது 'அருட் சக்தியினாலேயே உண்டாகும் என அறியலாம், எட்டுருவு என்றது நிலம் நீர் நெருப்பு காற்று ஆகாயம் முதலிய பூதங்கள் ஐந்தும் சந்திரரும் சூரியரும் ஆன்மாவும் என்று அறிவாயாக!

இத்திருவெண்பாவால் முக்தியிலும் பசு பாசம் பதியாகிய மும்முதலும் பிரிவின்றி இருக்கு மென அறிவிக்கின்றார்

-27-

**உனையும் உணர்த்திப் பாசமுதவி உடையோன்
தனையும் உணர்த்தி நீயேதலமாம் - கனலை
விறகிடமாய்க் காணில் அதன் வெம்மையை வேறாக்கி
அறிய இல்லாப் போலவது நீயாம் ...**

வி-ம் : பசுவாகிய உன்னை அறிவிக்குமிடத்தும் அநாதியிலே அனேக ஜென்மங்களிலும் உன்னை மறைத்திருந்த பாசத்தை அறிவிக்கும் இடத்தும் பந்தம் முக்தியாகிய இரண்டு காலத்தும் உயிர்த் துணையாய் இருந்து சகலமான உதவியும் செய்திருந்த பதியை அறிவிக்கும் இடத்தும் நீயே (பந்தம்முத்தி) மற்றைய இரண்டிற்கும் ஸ்தானம் (இடம்) ஆகும் அஃதெப்படி எனில் விறகுகட்டையை (தீயில் எரிக்கும் போது) உடைந்து விறகினுள் தீயைத் தனியாய் காண முடியாதது போல சுருதி குருவாக் ய சுகாநுபவங்களால் உன்னை உள்ளபடி விசாரித்துணரும் போது பேதமல தோஷங்கள் இன்றிய சிவம் வேறு நீ வேறாய்த் தோன்றாது ஆகலின் அச்சிவமே நீயாகும்!

அக்கினியைப் போலப் பசு, உஷ்ணம் (சூடு) போலச் சிவபரம்பதி, பிரகாசம் போலப்பாசம், தத்துவமசி மகா

வாக்கியத்தினது அர்த்த (பொருளும்) மும் ஒத்துணர்க அன்றியும் ஆனந்தத்தை விளைவிப்பது மலம் ஆனந்தத்தை அநுபவிப்பது ஆன்மா ஆனந்தஸ்வரூபமே சிவம் என அறிக என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மாசார்போதன் என்றும் இச்சார் போதத்தால் துன்பமே அன்றியாண்டும் இன்பமில்லை என்றும் அறிவிக்கின்றார்!

-28-

**விடாத அவத்தை மூடிவிடம் புசித்தால் போலச்
செடாதிகளும் சேதனனும் சேர்ந்து - படாதுபடும்
அச்சைக் கழற்றின் அருள்வரும் அவ்வழியுள்
இச்சைப் பொருள்மலமென்று என்!...**

வி-ம்: விழிப்புநிலை கனவுநிலை ஆழ்ந்த உறக்கநிலை என்றும், பருவுடல் நுண்ணுடல் மூலகாரணவுடல் என்றும் ஆன்மாவை உள்ளிருத்தி அலைபோல் தோன்றி இருந்து அழிந்தும், உன்னை (சீவான்மாவை) விஷம் உண்டவனின் துன்பநிலைபோல அணுவளவும் இடைவெளிவிடாது மூடிடும் அந்த அவஸ்தைகள் தோறும் வேறுவேறாயுள்ள உடல்கள் முதலிய அநாத்மதத்துவக் கூட்டங்களும் ஆத்மாவின் விசேஷமும் பொருந்தி இது காலம்வரை உன்னைப்படுத்திய பாடெல்லாம் படும்?

சுருதி குருவாக்கின் பலமுற்று தத்துவவிசாரஞ்செய்து உடலாதிகள் மூன்றும் அவஸ்தைகள் மூன்றும் நீக்கிடுவாயாகின் நீ அருளிடம் சரணடைவாய்! உன்னால் இச்சிக்கப்பட்ட பொய்ப் பொருளும் அதுவேயாம் அதுவன்றி இதுகாறும் உன்னை வாதித்திருந்த குற்றமுடைய மலங்களும் இவையாம் என்றறிவாய்?

சக்கரம் சுழன்றிட அச்சே காரணமாவது போல் சாக்கிரமான விழிப்புநிலையில் உனது ஆன்மா தத்துவங்கள் முப்பத்து ஐந்துடனும், கனவான மனோராஜ்ஜிய நிலையில் (அவஸ்தையில்) பத்துத் தத்துவங்களுடனும் கூடுதலும் விடுதலுமான போழ்தெல்லாம். அதனை தன்மயமாய்ச் சார்ந்து மயக்கும்

இதைவிட ஆன்மாவுக்கு வேறுஇடம் தொழில் இன்மையாலும், இவ்வுடலும் விசய சுகதுக்கமும் ஆகியவை உனது வாசனைப் பழக்கத்து இச்சையால் அவ்வவஸ்தைகள் மேலும் மேலும் வளரும் இதனால்? விஷம் புசித்தவனை அது துன்புறுத்திச் சுழற்றும் இத்துன்பங்களால் தனக்கொரு கேடு முறாத அச்சநீ என அறிவாய்! என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் மூலமாகிய சிவத்தை எதிரிட்டு அறியமுடியாது என அறிவிக்கின்றார்!

-29-

**தன்னையறி வார்க்கு எதிருந்தானும் பயனுமில்லை
என்னிற் சிவனை அறிவு என்போமோ-சின்னாத
தீதகற்றும் மாற்றுஒளிபோற் தேய்ந்துசிவ மாயிருக்கப்
போதகத்தை நாம்ஒழிவிப் போம்.....**

வி-ம்: கருவிகளாகிய அநாத்ம தத்துவங்கள் முப்பத்தாறினது தொழில் நிலையாமைகளை நன்கு விசாரித்துணர்ந்து இவை களைத், தாம் அல்ல என்று நீக்கித் தன்னை அச்சபோல் உள்ளபடி அறிந்தோர்க்கு முன் அறிவிற்கு எதிரீடாய் தோன்றிய கருவிகள் இல்லை என்றாகும், தேகங்கள் மூன்றும் அவத்தைகள் மூன்றும் இதனுடன் கூடியனுபவித்த விசயங்களின் பயன்களும் உன்னுடையதல்ல என வேதாகமங்கள் கூறும் இவ்வான்மாவை அக்னியிலிருக்கும் உஷ்ணத்தைப்போல உன்னுள் பிரிபடாதிருந்த சிவத்தை வேறுபடுத்தி அறிய முயற்சிப்பது நற்பயன் அன்று, மாறாக இவ்விபரீதப் புத்தியால் உனக்கு யாது வருமோ? என இவனது அறியாமையின் விளைவாகப் போகும் துர்ப்பயனை எண்ணி இரங்கினார் அந்தோ? என்று.

ஞானவானே? பொன்னாபரணத்திற் படிந்துள்ள குற்றங்களை அகற்றப் புடம் போட்டு போட்டு தூசு நீக்கியபின் பொன்ஒளி மிகுதல்போல், உனது தற்போதங்களைக் கரைத்து நீக்கிட நாநா (பல்வேறு) உபாயங்களாலும் ஒழிவிப்போம் யாம் ஒழிவித்த படியே நீ ஒழியாமல் ஒழிந்திடுக என்றார்!.....

தராசுத் தட்டிரண்டில் எடைக்கல்லும் பொன்னும் சரியாய் அமைந்தபோதும் தராசின் மேல் முள்ளும் கீழ் முள்ளும் ஒருநேர்படும் அதுபோல, தனது நிஜசொருப லஷணத்தை எதார்த்தமாய் உணர்ந்தவனுக்கு சாக்கிர சொப்பனச் சுழுத்திகளில் அதனதன்மயமாய் தாக்குற்ற அறிவுற்று அவைகளைச் சாராமர் பிரிந்து அருள் நாட்டத்தில் அசைவர நின்றதால் அருளிச்செயில் நீடித்து விசய இச்சைகளினின்றும் நீங்கிடுக இதுவே ஞானவேள்வி என அறிவித்தார்!

இத்திருவெண்பாவால் மலங்களின் குற்றங்கள் ஆன்மாவை மறைத்தலால் ஆனந்தமும் திருவருளும் தோன்றா திருந்தன என்கிறார்!

-30-

**பூரண ஆநந்தமாந் தானோ பிறம்புபால்
வாரியின் மீன்போன்ற மலவாழ்வைப்-பாரீர்
உதியாது நின்ற ஒளியை இருளாக்கும்
அதுகாணும் அக்கினித்தம் பனம்!**

வி-ம்: உள்ளும் நான்கு எட்டு புறங்களிலும் கீழும் மேலும் நடுவும் மற்றும் எவ்விடத்தும் நிறைந்து சுகபரிபூரண சிவம்தானோ! அதனைவிட்டு நீங்காத ஆன்மாவிற்குப் புறம்பு? பாற்கடலில் வாழ்ந்தும் அவ்வருட் பாலைப்புசிக்காமல் அங்கு வாழும் சிறிய சீவஜெந்துகளைப் புசிக்கும் மீனைப் போல யாண்டும் அப்பூரண ஆனந்தத்திலிருந்தும் அதனை அநுபவிக்க அறியாமல் மாயா மயக்கத்தால் மலமாகிய விசயங்களைப் புசிக்கும் இந்த ஆன்மாக்கள் குற்றம் பொருந்திய வாழ்வில் இன்புறுகின்றனர் என்னே இது கண்டீர்! இவர் அறியாமை கொண்டு இருவினைப் புக்குந் தொழிலினை உடையார்கள் பாரீர்! உதயம் அஸ்தமனமின்றிச் சேதாயமாய் நின்ற ஞானசூரியனை தெரியவொட்டாது இருள்போற்காட்டிடும்ஃது அக்கினித்தம் பனம் அக்நியின் உஷ்ணசக்தியைக் கட்டுபடுத்திடும் ஓர் வசியமந்திர தந்திர (தம்பணம் தம்பம் என இங்கு தொக்கி நின்றது) செய்த

(மந்திர சக்தி)து போலும் அனந்த ஜெனனங்களில் ஆன்மாவை மறைந்திருந்த ஆணவமல மறைப்பானது

கூகைக்கு விழியில் பார்வை தோஷமிருப்பதால் சூரியனது பிரகாசத்தை இருளாய் அறிகின்றது போல் ஆணவமலக் குற்றத்தால் ஆன்மாவிற்கு ஞானசூரியன் இருளாய் இருந்தது? அக்நியில் தம்பனமந்திரசக்தி மறைந்திருக்கவும், அதனால் அக்கினி முழுவதும் மறையாது அதன் உஷ்ணத்தை மட்டும் மறைத்தது போல ஆன்மாவில் அநாதியில் ஆணவம் வேறுபடாதிருந்தும் அவ்வாண்மா முழுதும் மறைக்காமல் அதனின் விசேஷமாகிய ஞானத்தை மாத்திரம் மறைந்திருந்ததால் இதனையே அக்கினித் தம்பனம் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மாக்களை அவரவர் கர்ம வினைப் பயனாய் நடத்திடலும் அவ்வான்மாக்கள் கரணங்களோடும் கூடி இந்திரியவாயிலாய் வெளிச்சென்று விசயங்களை புசிப்பதும் இங்ஙனம் என்று அறிவிக்கின்றார்!

-31-

**கடல்சிவம் நீரான்மா வுப்புமலம் கன்மம்
அடர்வாயுப் போதம்அலை காண்-இடைவிடாது
அவ்வாதி யுட்கரணம் ஐம்பொறியிற் பம்பரம்போல்
இவ்வாறுனைச் சுழற்று மென்?**

வி-ம்: கடலைப் போன்றது சிவம் அதனுள்ளிருக்கும் நீர் போன்றது ஆன்மா அந்நீரினின்றும் சுவைபிரிபடாது இருக்கும் உப்பு போன்றது ஆணவமலம், மேற்படுமாறு அந்நீரின் மேல்வீசும் காற்றுப்போல் கர்மம் அக்காற்றினால் எழுந்துண்டாகும் அலைகளைப் போன்றதே உன்போதம்! ஆகிய இவற்றுள் காற்றைப் போன்று கன்மத்துக்கீடாய் வந்த இச்சா ஞானக்கிரியைகள் பஞ்சமூர்த்திகளைச் செலுத்தவும் இப்பஞ்ச மூர்த்திகளை அகார உகார மகாரம் முதலிய அட்சரங்களைச் செலுத்தவும் இந்த அட்சரங்கள் மனம் முதலிய உட்கரணங்களைச் செலுத்தவும் இவ்வுட்கரணங்களும் ஐம்பொறிகளினும் கருவிகள்

உள்ளும் வழியாகி நின்று இடைவிடாது உன்னைப் பம்பரம் போலச் சுழற்றுகின்றதென அறிவாய்! என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மா இன்னதென்று அறிவிக்கின்றார்.

-32-

**மண்ணாதி சத்தாதிவாக்கு மனமாதி
கண்ணாதி நாதாந்தம் கண்டகன்ற - உண்மை
தனை அனு என்றே உணர்த்தும் சார்பினையுங்கண்ட
உனை அறிவு என்றுள்ளே உணர்**

வி-ம்: பூமி நீர் நெருப்பு காற்று ஆகாயம் முதலிய பூதங்கள் ஐந்தும் (தூலபூதம் ஐந்தும் - சூக்குமபூதம் ஐந்தும்) சப்தம் (பரிசம்) ரூபம் ரசம் கந்தம் முதலிய புலன்கள் ஐந்தும், மெய் நாக்கு கண் மூக்கு செவி ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், வாய் கை கால் பாயுறு உபஸ்தம் முதலிய கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் உள்ளம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் முதலிய அந்தக் கரணங்கள் ஐந்தும், கலாதி வித்யா தத்துவங்கள் ஐந்தும் சக்த வித்தை முதல் நாதம் முடிவாகக் கூறப்பட்ட சிவதத்துவங்களும் ஆகிய தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும், உற்பத்தி முதலாக ஒவ்வொன்றையும் வேறுவேறாய்ப் பிரித்து விசாரித்தறிந்து தரிசித்தவை எல்லாம் தான் தனனுடையது அல்ல என்று நீங்கி அவற்றினது முடிவில் (எஞ்சி) நின்ற சைதன்யத் (பிரம்மத்-மூலத்)தையே

ஆன்மா என்று உனக்கு அறிவித்த திருவருளையும் இவ்வருளால் முக்கண்டு நீங்கிய கருவிகள் ஒவ்வொன்றையும் இவை இவை என்று கண்ட உன்னை அறிவு (தான்) என்று உள்ளுணர்வாய்? காட்சி ஏதும் கண்ணையறியாதது போல கருவிகள் முப்பத்தி ஆறும் தத்தமது குணங்களைசுயமாய் அறியமாட்டாது. அன்றியும் இக்கருவிகளில் ஒன்றின் தொழில் மற்றொன்று செய்ய மாட்டாது ஆதலால் இவைகள் ஆன்மாவை எங்ஙனம் அறியக்கூடும்? காட்சிகளைக் கண் அறிவதேபோல அநாத்மதத்துவக் கருவிகளை ஈதீது என்று பகுத்து அறிந்து

நீங்கிட (எஞ்சியது) நீக்க முடியாததாய்த் திகழும் அறிவே உனது ஆன்மா! இதுவே நாதாந்தம் கண்ட கன்ற உண்மை தனையே நீயது என்றார்!

இஃது தன்னால் அறியப்பட்ட கருவிகள்யாவும் சடமென்றும் (உணர்வற்றவை) அவைகளைத் தனக்கு அறிவித்தது அருளென்றும் அக்கருவிகள் போலச் சடமுமின்றி திருவருளே ஆனபேரறிவும் இன்றி நின்றிருந்தபடி அறியும் அறிவுதான் என்றும் அறிவித்தது ஈங்கிது ஆதலின் நாதாந்தங் கண்ட கன்ற உண்மைதனை எனவும் இவ்வாறு உணர்த்துகின்ற (பிரமாணங்களை) சார்பிணையும்! என்றார்! தத்துவக்கருவிகளை எல்லாம் பகுத்துணர வகை செய்ததால் வித்யா தத்துவம் சிறப்பிக்கப்படுகிறது! அழியும் புருட தந்திரத்தோடு கூடியும் அழிவற்றவஸ்து தந்திரமாய்த் திகழ்வது எது? அது அறிவு அதுவே உனது ஆன்மா! எனச்சுட்டி உணர்த்தினார்!

இத்திருவெண்பாவால் பஞ்சகிருத்தியங்களால் அவஸ்தைகள் நிகழ்கின்றன என அறிவிக்கின்றார்!

-33-

**அஞ்சுதொழில் ஆவதுவே அஞ்சவத்தை கிஞ்சலிலாது
அஞ்சிடத்தும் கொள்ளிவட்டமாகவே - பஞ்சவன்னம்
வைத்தப் படிகம்போல் மாறாதுனை மயக்கும்
சித்திரக் கூத்தாகத் தெளி**

வி-ம்: எல்லாம் வல்ல சிவத்தினது பஞ்ச கிருத்தியங்கள் யாது? எனின் சாக்கிரம் சொப்பனம் கழுத்தி துரியும் துரியாதீதம் எனும் ஐந்தவத்தைகளும் அடக்கங்கூடாத இவ்வஞ்ச அவத்தை களிடைத்திலும் உன்னை நடுவுளிருத்திக் கொள்ளிவட்டம் போலாகி மாறிமாறி வலம் இடமாயச் சுழற்றி, ஐந்துவன்ன மலர்களின் நடுவேவைக்க பட்ட ஸ்படிகமணியில் ஐந்து நிறமலர்களின் தோற்றம்போல, நீ சேர்ந்த ஒவ்வோர் அவத்தைகளின் மயமாக்கி இடையின்றி உன்னை மயக்கி புகுத்துவதே அவனது அழகிய திருக்கூத்தாகும்!

இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடன் (மூன்று தேகமாய்) ஐந்து அவத்தைகளின் வாயிலாகவும் ஆன்மா தேகபோகங்களை அநுபவிப்பது (விழிப்பு நிலையில்) சிருஷ்டியாயும் இத்தகைய சாக்கிரத்தில் வாசனை (அநுபவ நினைவுகள்)களைச் சொப்பனத்திலும் அறிந்திருத்தலால் திதி (இருப்புநினைவு) யாயும், இச்சொப்பனம் சொப்பனம் போல காரிருளாய் நிழல்போல் தோன்றி மறைவதால் சுழுத்தியைச் சங்கராமாயும், பிரணவாயு இயக்கம் இன்றி ஒன்றும் தோன்றா திருத்தலால் துரியத்தைத் திரோபவமாயும், ஆதீதமாய் கருவிகள் ஏதுமின்றி ஆணவமாய் இருந்தது ஆயினும் அதன் நிமித்தமாம் மாயையில் தேகபோகாதிகளைக் கொடுத்து இருவினை ஒப்பு மலபரி பாகத்தைவருவித்தும், ஆச்சாரிய முகூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்து உபதே சித்தலான அநுக்ரகம் பெறுதலால் இவ்வதீதத்தை அநுக்கிரக மென்றும் கூறினார்.

இன்னும் உடல் தோன்றி நின்று அழிவதே சிருட்டி திதி சங்காரம் உயிருள் உருண்டுமாய்ந்து வருவதும் ஆம்! மேலும் ஓர் பொருளை விசயத்தை நினைத்தலே சிருஷ்டி நினைத்தவைகளை அகப்படுத்தி அடைதல் திதி அவைகளை அநுபவித்தல் சங்காரம் அதனைருசிப்பது அமுந்துதல் திரோபவம் அதனால் மயக்கம்யாவும் தீர்ந்து தெளிந்த திருப்தியே அநுக்ரகமாகும்! மற்றும் ஓர் இந்திரியத்தில் (கருவிபொறிகளில்) ஆன்மா பிரவேசித்தல் சிருஷ்டி அதனாலான விசயத்தை அடைதல் திதி அவ்விசயாதியை அநுபவித்தால் சங்காரம் அதன் ருசியில் மயங்குவது திரோபவம் அதனைத் திருப்தியுறத்தெளிதல் அநுக்ரகமாகும், இங்ஙனமே ஒவ்வோர் இந்திரியங்கள் தோறும் மாறிமாறி நிகழ்ந்திடும் எனவும் இன்னும் மனதால் ஒரு பொருளை நினைத்தல் சிருஷ்டி அப்பொருளை அடைவது திதி அப்பொருளில் பிரியம் வைத்து பெறுதல் சங்காரம் என்றது சங்காரம் அப்பொருளில் மயங்குதல் திரோபவம் அப்பொருளினது விசயசுகத்தை ஓர்ந்து தெளிதல் அநுக்ரகமாகும். இங்ஙனம் கரணங்களில் வருவன முதலியவைகள் பெத்தத்தில் நிகழும் பஞ்ச கிருத்தியங்கள் ஆகும்?

முகத்தில் அருள்வடிவமாதல் சிருஷ்டி அதனால் ஆனந்தப்பேருண்டதால் திதி அதீதப் (நழுவப்) படுதல் சங்காரம் ஞாதா ஞாதுரு ஞேயம் முதலிய திரிபுடிகள் தோன்றா திருப்பதுவே திரோபவம் இவைகள் நான்கும் எக்காலமும் சஞ்சலமின்றி விளங்குவதே அநுக்ரகமாம் இம்முறையே யாவற்றிலும் ஓர்ந்து பொருள்கொள்க என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் அவ்வதத்தைகளை நீக்குவதற்கான உபாயங்களைக் கூறுகின்றார்!

-34-

**மாயா விகாரம் மதுபானம் போல்மயக்கும்
ஓயாதது உன்னால் ஒழியுமோ - நியதுவாய்ப்போகாமல்
ஆடும் பவுரியவன் பொய்க்காட்சி
ஆகாது போல அறி!**

வி-ம்: முற்கூறிய அவஸ்தைகள் யாவும் மாயா காரியமாகிய கருவிகரணங்களின் சேட்டைகள், அது மதுபானம் புசித்தவனின் நற்குண இயல்புகளை மாறுபடுத்தித் தனது லாகிரி (போதை) மேலிட்டு அவனைமயக்குவது போன்று, உனது ஞானகுணத்தை மறையச் செய்து அதன் குணத்தைத் தாபித்து உன்னையே நீ மறந்திடும்படி மயக்கும் அதனை உன்னால் ஒழிக்கக் கூடுமோ!

நீர் கூறியது அப்படியானால் அதனை ஒழிக்க வேண்டாமோ? எனின் அதனை நீ ஒழிக்காது அது ஒழிந்திடும் உபாயம் உண்டு அது எங்ஙனம் எனின் நாடகமேடையில் பார்ப்பணன் தோட்டி (வெட்டியான்) வேடமேற்று ஆடினன், கூத்துப்பார்த்தவர் கண்களுக்கு அவன் தோட்டிதான், ஆனால் நான் தோட்டி அல்லன் பார்ப்பணன் என்ற எண்ணம் அவனை நீங்காது வேறு கண்டு நின்றாற்போல, ஐந்தில் யாதோர் அவஸ்தையில் நீ இருப்பினும் அதன் மயமாய்போகாமல் உன்னை அதனின்றும் வேறாய்க் கண்டு பிரித்து, தான் சிவம் எனத்திடமாய் அறிந்திருப்பின் அது உன்னைமயக்காது என்று அறிக இதுவே உற்றதோர் உபாயமாகும்!

இப்படிப்பிரித்து அறிவது விழிப்பு நிலையில் கூடுமே அன்றிச் சொப்பன அவஸ்தையில் கூடாதே எனினும் சாக்கிர வஸ்தையைப் பிரித்து நிற்பின் திருவருளாகிய அறிவு தோன்றும்! இத்தோற்றம் மேலிடின் அச்சாக்கிராவத்தை மறையும் அதுமறையவே அதனது வாசனைகளான சொப்பனாதி (வாசனை களையுடைய)களும், தோன்றாது ஆதலின் யுக்தியால் பொதுப்பட கூறினார் என அறிக, என்றார்!...

இத்திருவெண்பாவால் பஞ்சகிருத்தியங்களால் உண்டான அவஸ்தைகளைக் கடந்து சிவத்தில் அத்தீதப்பட்டு நின்றோர்க்கு ஓர் காலத்தில் ஓரோர் அவத்தைகள் தோன்றாதோ எனின்? சிவயோகிகளை அவஸ்தைகள் சாரமாட்டாதென மேற்கூறுகின்றார்!....

-35-

**பழதையைப் பாம்பென்ற பயம்போனாற் பாவித்து
அழுது உடம்பை ஆட்டுகினும் ஆமோ-தொழில் ஒழிவில்
நின்றசிவ யோகிநினைத்து ஒருகால்நீ வாராய்
என்றழைத்தாலும் பதையாது என்**

வி-ம்: இருளில் அல்லது தூரத்தில் கிடந்த கயிற்றை கண்டதும் பாம்பு எனக்கருதிப் பயந்து நடுங்கியது போல், முன்பு மெய்ப்போல தோன்றிய ஐந்தவத்தைகளும் சூரிய ஒளி தீபம் முதலிய சுடர் கொண்டு அதனருகில் சென்று பார்க்கவும் முன்பு பாம்பாகக்கண்ட பயமும் நடுக்கமும் போய் எதார்த்தமான கயிறாக கண்ட பின் அக்கயிற்றில் இப்போது பாம்பும் அதனால் பயமும் நடுக்கமும் உண்டாகாது அன்றோ?

மாயாகாரியமாகிய இருளால் உன்னிடத்து ஐந்து அவஸ்தைகளும் மெய்ப்போலத் தோன்றியவைகள் எல்லாம், விசாரணையும் உபதேசவாக்கிய பலமும் பெற்ற ஞானசூரியனால் பொய் எனக்கண்டு அந்த அவஸ்தைகளை நடத்திய பஞ்சகிருத்தியங்களையும் கடந்து எஞ்சி நின்றசிவம் தானாய்! அதில் அத்தீதப்பட்டுள்ள சிவயோகிகள் ஒருக்கால் நினைத்து ஓஅவஸ்தைகளே? மீண்டும் ஒருமுறை எம்இடத்து வருவாயாக

என்று அழைத்தாலும் வருமோ? முன் அழையாதபோதும் தானாய் நம்மை சூழ்ந்து கொண்டு கொள்ளிவட்டமாய் சுழற்றி துன்புறுத்தியது இப்போது வருக வருக என்றழைத்தும் வராதது ஏன்?

ஏது உபாயமும் இன்றி அறியாமையில் உழன்ற போது வந்து வந்து மயக்கிய அறியாமை இருள் சுருதி குரு வாக்குச் சுகானுபவம் எனும் சுடர்மிகு தீபம் நம் அங்கையில் இருக்கவும் அவ்விருள் எப்படி வரும் சீடர்களின் மேல் வந்த பக்குவத்தால் உய்திடுமாறு உபதேசிக்கும் கருணையினால் மௌனானந்தம் தளும்பி கருவி கரணாதி அவஸ்தைவசமானாலும் அறிவெனும் திருவருளோடு நிற்பார்! அன்றி மாயாசகித வடிவுடன் கூடார்கள் சூரிய பிரகாசத்தினால் இருள் தோன்றாதது போல ஞான பிரகாசத்தில் மாயாந்தகாரம் தோன்றமாட்டாது என உத்தரம் அறிவித்தார்! என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் சிவயோகிகள் தான் பிறர் என்று கூறினும் பெத்தனுக்குள தோஷங்கள் ஏதும் இவர்கட்டு இல்லை, இங்ஙனம் நின்ற சிவயோகிக்கு உபதேசம் கருணை முதலியவற்றால் தான் பிறர் எனத் தோன்றுவது என்ன? எனின்.

-36-

**கன்னிக் கதலிதனை நார்கழிப்பான் கண்போலத்
தன்னை அறியா அறிவே தான்மீளச்-சொன்னாலும்
நாவென்ற நாவேபோல் நான் என்ற சொல்லளவே
யாம்அன்றித் தானெதிர் ஆகா**

வி-ம்: தார்போடத வாழைமரத்தை வெட்டிக்கிடத்தி அதன் மட்டைகளைக் கிழிக்கத் தொடங்கினேன் ஒவ்வொரு மட்டைகளையும் கிழித்துப் பார்த்து அதன் உள்ளிருந்த குருத்தையும் விரித்துப்பார்த்த போது அதற்கு மேல் கிழிக்கவும் காணாததுமான இடம் (வெளியாய்) போல், ஆச்சாரியரது உபதேசத்தாலும் அவரது அநுக்ரகத்தாலும் சுருதியுத்தி விசாரணையாலும் கருவிகரண அவஸ்தைகள் முப்பத்தாறினையும் ஒவ்வொன்றும் பிரித்து அறிந்து இது நானல்ல இது நானல்ல என்கண்டு நீக்கி

நின்றபோது, அறிவான அருளையும் சுழுத்திக் கேவலாவஸ்தை எனும் பரையையும் கடந்து அவற்றின் முடிவில் மேல் தோன்றும் ஆனந்தத்தையும் எதிரிடைது (குறிப்பிட்டு நில்லாமல்) அதனுள் அத்தப்பட்டு நின்ற சிவயோகி தன்னை அறியாது அறியும் அறிவே ஆவன் இவ்வறிவாய் இருந்தேன், முன்போல சீடர்களும் (பக்குவர்) இவ்வறிவானந்தம் உண்டாம் வன்னம் உபதேசிக்க நான் நீ (எனப்) பிரித்துணர்த்துவன் எனினும்!

நாவானது தன்பெயரை நாவு என்று கூறினும் அப்பெயர்க் குரிய பொருள் வேறின்றித் தானாயிருந்த அந்நாவைப் போலும் நீ நான் எனச்சொல் மாத்திரமே ஆகும், அன்றி வேறு வேறு காணும்படி அவனுக்குண்டாக மாட்டாது சாட்சி மாத்திரமாய் இருந்து தன்னை அறியாமல் அறிகின்றது சிவம்! என்றார்!...

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவால் தன்னைத்தான் உள்ளபடி அறிவது எப்படி? தன்னை அறியும் முறைமை இது என கூறுகின்றார்!

-37-

**தம்மால் அறிந்தஎல்லாம் தாமல்ல என்றுரைத்தாற்
சுமமா இருப்பதுவாய் தோன்றாதோ - விம்மி
அரிந்ததலை வாயடங்கும் அவ்வளவே மற்றெலாம்
தெரிந்திடுமோ நீயே தெளி!**

வி-ம்: சாஷியாய்த் தம்முள் அறிவாய் விளங்கும் அதனை (திருவருளை) மறந்த தற்போத அறிவால் அறிந்து அநுபவித்த கருவிகளை காரணங்களை அவஸ்தைகளை எல்லாம் பகுத்து அறிந்து நீங்கிய பின் அவைகள் யாவும் தாம் (நீ) அல்ல என வேதாமகங்கள் கூறுகின்றனவே? அவற்றைப் பகுத்து அறிந்த அறிவு தாமென அவ்வருளால் அறிந்திடில் மெளனமாய்த் தோற்றாதோ? ஆனால் அவர் அவரது நிஜசொருபத்தை உள்ளவாறு அறிந்திருக்கும் அநுபவத்தை எப்படிச் சொல்வதெனின்? உறுப்புக் கருவிகளுக் கெல்லாம் (எண் சான் உடம்புக்குச் சிரசே பிரதானம்) முதலாகி விளங்கும் தலையை அரிந்திடும் போது தலையிலுள்ள வாய்மாத்திரம் (ஆ,,ஹ,,என)

புலம்பி அலறி அடங்கும் அவ்வளவே அன்றி எந்தலை போயிற்றே என்று கூற அறியாது, இவைகள் முப்பத்தாறு தத்துவக் கருவிகளையும் தாம் அல்ல என்று நீங்கி நின்ற அவற்றின்மேல் முக்திச்சகலமும் முக்திக்கேவலமும் நீங்கி ஆன்மா அருளால் தம்மை மாத்திரம் அறிந்திருக்குமிடத்தில், ஆங்கே வேறோர் அநுபவமும் தோற்றிடுமோ? இதனையே நீயே உட்தெளிந்து அறிக!..

முக்திக்குரிய சாதனாதி இச்சைவிசயங்களும் (முக்திச் சகலமும்) முத்தியின் இன்ப அநுபவமின்மை (முக்திக் கேவலமும்)யும் நீங்கியிருத்தலின் அரிந்த தலையாம் அறிவுக்கு உருவமில்லை ஆதலின் வாயடங்கினதாம் தத்துவங்களை உறுப்புகளாக்கியும் முத்திச்சகல கேவலங்களைத் தலையாயும் இதனை அரிந்தபோது ஆங்கு சும்மா இருந்த சுகப்பேறுதானே? உனது ஞான சொரூபம் எனத் தெளிந்திடுக என்றார்!

-38-

**மறவாத தம்மை அறிவார் மருளோ
அறிவோ விடயம் போலாகில் - அறிவை
அறிவது அறிவு ஆகையினால் ஆறாறும் தத்தம்
அறிவை அறியாபோல் அறி!...**

வி-ம்: சகல கேவலங்(விழிப்பும் - ஆழ்ந்த உறக்கமும்) களுமாகிய நினைப்பும் மறப்பும் கடந்து அறிவாய் மறவாதிருந்த தம்மை மறந்ததுபோல், நினைத்து அறியத்தொடங்குவோர்க்கு எதிரிட்டு அறிகின்ற விசயம் தம்மை தமக்கு தோன்றுமானால்? அதுமருட்போதமே அன்றி அருட்போதமாகுமோ?

தீபத்தை கையில் கொண்டு இருளை தேடுவது போல அறிவாயிருக்கும் நம்மை அறியத்தொடங்குவது நம்அறிவைக் கொண்டு, ஆகலின் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தத்தம் செயல் அறிவைத் தாம் அறியாதிருப்பது போல் தம்மை அறிவதென்று நீ யுகமதி கொண்டு அறிந்திடுக என்றார்!...

முன்பு சகலகேவலமாயிருந்த ஆன்மா தன்னையாரென்று பார்த்தபோது தான்வேறு அவைவேறும் கண்டதுபோல் இப்போது

சுத்தமாயிருந்த ஆன்மா தன்னை எதிரிட்டுப் பார்ப்பின் இச்சுத்தம் பிரிந்து கேவலசகலங்களில் செல்லும், ஆகலின் ஆறாறும் தத்தம் அறிவை அறியாதது போல அறி என்றார் நினைப்பும் மறப்பும் இன்றிய அறிவாய் அதிருத்தலின் மறவாததம்மை என்றார்!....

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் சிவத்தை அறியும் போது திருவருள் நாட்டமே அன்றி இதுவே வேதாந்த முடிவு என்றும் தற்போதம் சிறிதும் சீவியாது நின்று அறிய வேண்டும் என்றும் அச்சிவத்தைச் சென்று அடையும் இடம் எவ்விடம் எனின் மேற்கூறுகின்றார்!...

-39-

ஊன்றின் நிலம்அசை யின்நாதம் ஒழிந்தசிவம்
தோன்றாத்துணை உனக்குத் தோன்றுமோ - தோன்றின்
விரல்நுனியைத் தீண்டுவதுபோல் பொய்முகத்தை மென்று
சிரிப்பதுபோல் பார்த்துத் தெளி...

வி-ம் : பூமியின் மேல் ஓர் தண்டால் (களி) ஊன்றிடும் வேளையில் சடமாயுள்ள அந்நிலமும் அதிர்ந்து அசையும், எனின் எல்லாத்தத்துவங்கட்கும் முடிவாகிய நாதத்தத்துவத்தையும் கடந்து உனதுயிர்க்குள் தோன்றாத் துணையாய் இருக்கும் சிவத்தை உன்போதத்தால் ஊன்றி நின்று அறிவேன் எனின் அது உனக்குத் தோன்றுமோ! உனது தற்போதத்திற்கு அது தோற்றம் எனின் ஓர் விரல் தன் நுனியைத் தாண்டொடுவது போலும்? முகத்திலிருந்தவாய் அம்முகத்தை எதிரிட்டுக் கடித்தும் மென்றும் சிரிப்பது போலுமாகும் இதனை ஆராய்ந்து தெளிந்திடாய்?

நுட்பத்தால் ஆன்மாவுள்ளும் பரிபூரணத்தால் அதற்குப் புறம்புமாய்ப் பிரிவற்றிருக்கும் சிவத்தை ஆன்மாவால் அதனைப் பிரிவற்றிருக்கும் சிவத்தை ஆன்மாவால் அதனைப் பிரித்தறியக் கூடாதது, ஆதலின் இங்ஙனம் உவமைதந்தார்! யான் சிவத்தை அறிந்து அநுபவித்தேன் என்று பிறருக்குக் கூறிமகிழ்வதே சிரிப்பாம்! என்றார்:

பற்றியது தானாம் படிகம்நீ பற்றுவிடப்
பற்றை எதிரிட்டுப் பார்த்தாலென்-சற்றும்
பிரியாச் சிவனைப் பிரித்தறியத் தேடும்
அறியாமை காண்ஆண வம்;

வி-ம்: தூயவெண்மையுடையது ஸ்படிக மணியே ஆனாலும் தன்னைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துள்ள பல வண்ண மலர்களின் நிறங்கள் முழுதையும் அப்படி அப்படியே தன்னுள் ஏற்றுத் தோற்ற மளிக்கும் படிகம் போல் உன்னுடைய கருவிகள் யாதொன்றை சாருமோ? நீயும் அதன் மயமே ஆவை, அக்கருவிகளை நீக்குதல் பொருட்டு உனக்குள்ளிருந்த சிவமாகியப் பற்றை வேறுபடுத்திக் காண்பதானல் யாது பயனுமில்லை அன்றோ? ஒருகணமும் அனுவளவும் உன்னைவிட்டு பிரியாது விளங்கும் சிவத்தை! உன் தற்போதையைச் சேட்டையால் பிரித்து உன்னைவிட அதை அன்னியமாய் வேறுபொருளாக்கி அறியத்தேடும் பேதமைக் குணமே ஆணவமாகும், என்றுணர்த்தி விழிப்பு கனவுநல்லுறக்கம் முதலிய அவஸ்தைகளை நானல்ல எனத்தெளிந்தறிந்து நீங்கி, தன்னை உள்ளபடி அறிந்து நின்ற ஆன்மா தனக்கு வேறில்லாத சிவத்தையும் அவ்வருளால் அதிகம் அறிய வேண்டும், இதனைக் குரு உபதேசவாயிலாய்க் கொள்க! சிவத்தை பிரியாது அதனுள் அடங்கின் கருவிகள் உனைத்தொடராது பிரியின் தொடரும் ஆங்கு மலமில்லை ஆயினும் வாசனாவசத்தால் போதம் எழுதவே அறியாமை காண், ஆணவம் என்றார் (அறியாமை அறிவகற்றி அறிவினுள்ளே அறிவதனை அருளினால் அறியாது அறிந்து என்றும், சிவஞான சித்தியாருள் கூறியுளது காண்க!)

இனிவரும் நான்கு திருவெண்பாவாலும் ஆச்சாரியர் தமக்கு அருளிச்செய்த சுருதியுத்தி உபதேச அநுபவங்களைக் கூறுகின்றார்!

**அருளாலே தம்மை அறிந்தருளாய் அந்தப்
பரிபூரணமே பரையாய் - பரைஒழிவில்
ஆனந்த அதீதமாய் அத்துவித சித்தாந்த
மோனம் வேதாந்த முடிவு!...**

வி-ம்: தத்துவங்கள் முப்பத்தாரையும் ஒவ்வொன்றாகப் பிரித்து விசாரித்து நீங்கிய இடத்தே, இது பாசமென்றும் ஈது அருளென்றும் பகுத்தறிந்த அறிவே தாம் என்றும் தமது அறிவை அசைப்பித்தது அருள் என்றும் அவ்வருளால் அறிந்து பின்னர் தம்மையும் அருளையும் பிரித்துப் பாராமல் இரண்டற்ற நிலையும் நழுவிய (பரையே) பரிபூரணமாய் நின்று, இப்பரைதரிசனத்தாற் பெற்ற ஆனந்தத்தையும் உள் தரிசிக்காமல் தியாகஞ் செய்கின்ற (அதீதமாயிருந்து) அத்வைதமென ஞானாநுபவமே வேத உபநிஷத்துக்களின் முடிவாகும்!

தமது இச்சைப்படியே ஆன்மாகருவிகரணங்களிற் செலுத்தியும் தனது வியாபகவஸ்து தந்திரத்தால் கிரிகையை அடக்கியும் அவ்வான்மாவினது தற்போதும் சீவியாமல் அடக்குவது அருள், முன்தோன்றிய இச்சாகிரியைகளின் செயல் விரியாமல் குறுகிய இடமே பரை எனவும், அருள் எனவும் கூறினார்! வேதாந்திக்கும் சொல்லளிவில் நான் என்பது தொடரும் இதுவே வேதாந்த முடிவு என்றார்.

இதுவுமது

-42-

**தன்மையும் முன்னிலையும் தானாய்ப் படர்கையுமாய்
என்ஒழிவில் இன்புமாய் இன்புமிது - என்னாத
வேதாந்த சித்தாந்தமே பிறவா வீடென்றான்
ஓதாமல் வேதம் உணர்ந்தோன்**

வி-ம் : உயிருக்கும் உயிராயிருந்து அறிவிக்கும் திருவருட் தன்மையேத்தாமாகி அவ்வருட் கருணையே (தம்) முன் எழுந்தருளி வந்த ஆச்சாரியாராகிய முகூர்த்தமே முன்னிலை

யுமாய்! சுருதி யுத்தியுடன் அநுபவமும் இயைந்து வேத ஆகமங்களாகிய படர்க்கைளும் தாமே ஆகி உபதேசிக்க எமது போத ஒழிவில் தோன்றிய ஆனந்தமும் அதுவேயாகி அவ்வானந்தமும் இன்ன தன்மையது எனச்சுட்டியறிய முடியாத ஆனந்தாதீதமாகி எமக்கு அருளிச்செய்தது யாரெனின்? பிறமூர்த்திகள் எவரிடமும் கேட்டு ஒதிடாமல் தமதுள்மிளிரும் திருவருள் ஞானத்தால் வேதங்கள் நான்கினையும் முழுவதும் உணர்ந்த திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார், இந்த அநுபவஞானம் முற்றும் உண்டான வேதாந்தமுடிவாகிய சித்தாந்தமே மீண்டும் பிறவா முத்திநெறி என அருளினார்! எவரும் எப்போதும் எதனாலும் கட்டுப்பாடற்ற அவரது சுதந்திரமே எல்லாத்தாமாகி என்றதாம், குருமுன்பே கல்வி அனைத்தும் உணர்ந்திருப்பா ரேனும் பரோட்ச ஞானமுடையராவார் அன்றி ஒதாமல் உள் நின்று உணர்ந்தார்கட்கே உண்மை (அபரோட்ச) ஞானம் உள்ள படிவிளங்கும் இவர்கூறிய பான்மை நெறியே வீடுபேறுண்டாகும் என்றார்!

இதுவுமது

-43-

மலையேறிப் போவார்க்கு மாநிலமாய்த் தோன்றிக் கலையாதியைக் கழற்றிக் காட்டித் - தொலைவிலே காட்சிஒழித் தென்னைக்கரந் தகலாத வாதனையின் மாட்சி சொல்லின் மோனமாம் வந்து!

வி-ம் : பூமியின் மேல் நின்றோன் காட்சிக்கு உயர்ந்த மலை குன்று வானளாவித் தோன்றியது அவன் அம் மலைக்குன்றேறி உச்சியை அடைந்தபோது முன்பு தான் இருந்த நிலமும் அந்த மலைக்குன்றும் இப்போது தமது காலடியின் கீழ்வந்துள்ளதுமன்றி எட்டுதிசைகளிலும் அனைத்தும் ஒழிவு மறைவின்றிக் கண்டது போல மந்திரம் பதின்ஒன்றும் பதம் எண்பத்தொன்றும் வன்னம் ஐம்பத்தொன்றும் புவனம் இருநூற்றிப்பதினான்கும், தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் கலைகள் ஐந்தும் ஆகிய ஆறு அத்துவாக்களையும் சோதனை பண்ணி நீக்கியும் இவற்றின் முடிவில் நின்ற

ஆன்மாவை அறிதல் முதலிய அநுபவங்களையும் காட்டி, இவ்வநுபவ முடிவிலே முன் தோன்றிய கருவிகரணங்களின் கோரணிக்கூத்தையும் பின் தோன்றிய அநுபவங்களும் ஆகிய காட்சிகள் அனைத்தும் எனக்குத் தோற்றாதவாறு ஒழிவித்தும் (இத்தொகுப்புகள் தொன்னுற்றாறு தத்துவச்சாராம்ச முடையது என அறிக) எவ்விதச் சலனவாதனைகளும் அற்றிருந்த என்னைத் தமது பரிபூரண ஆனந்தத்துள் இருத்தி உள்ளும் புறம்புமாய் எழுந்தருளி நின்ற எனது ஆச்சாரியரது பெருமையைச் சொல்லும் இடத்தே! அதனைச்சொல்ல ஒட்டாது வந்துதடுத்து என்னை திளைக்கச் செய்த பேரானந்தம் மௌனமாக்கும்! என்னே இதன் மகத்துவம்! அவ்வருள் அநுபவமுடிவை விளக்க முடியாது ஆதலின் மௌனம் என்றார்.

இதுவுமது

-44-

**இதுஎன்ற எல்லாம் பொய் என்றான் எனக்குப்
பொதுவன்றித் தங்குமிடம் போச்சு - அதுநாம்காண்
என்றான் அதன்பேர் இரவைப் பகலாக்கும்
ஒன்றோ பரமசுக மோ!**

வி-ம் : உனது போதமெனும் அந்தக்கரண அறிவோடுங் கூடி ஈது ஈது என்று அறிந்ததெல்லாம் பொய் என்றார் இங்ஙனம் உபதேசித்ததால் எனது தற்போதத்தால் சுட்டி அறிவதற்கறியதாய் எல்லாவற்றுள்ளும் பொதுவாய் இருந்த திருவருளே இடமானது முன்பு கருவி காரணங்கள் தோறும் அதனதன் மயமாய்த் தங்கியயான் எனதென்ற இடமெல்லாம் இப்போது போயிற்று!

முன் கருவி கரணங்களோடுங் கூடிய போது அதன தன்மயமாய் இருந்ததும் இப்போது அருளோடுங்கூடி அருள்மயமாயும் அதனை பாசமென்றும் இதனை அருளென்றும் உள்ளிருந்து அறிந்த ஓர் அறிவுண்டே? அவ்வறிவு எம்மைவிட வேறோர் பொருள் அன்று அதுவே நாமென்று எமதாச்சாரியார் அருளிச்செய்தார், அங்ஙனம் அருளிய திருப்பெயருக்கு அர்த்தம் என்னே? இதுநாள் வரை முன்னர் ஆனந்த செனனங்களாய்

என்னை மறைத்திருந்த ஆணவ இருளைப் பகலாக்கும் ஞான சூரியனோ? இதுகாலும் என்னை பிடித்து ஆட்டிவைத்த அஞ்ஞான அறியாமையையுடைய தற்போதத்தை நான்ஒழிக்கும் வகை அறியாதிருக்க? அவைகளை முற்றும் விழுங்கி எழுந்த பரமாநந்தசாகரமோ? இதன் பெருமை! என்னென்பேன்யான் அது நாம்காண்? என்ற அசை நிலை தந்து ஆன்மாவே சிவம் என ஐக்கியம் (கூட்டுவித்து அருளினார்! என்றார்)

இதுவுமது

-45-

**அறிவித்தால் அன்றிநீ அறியாய் என்றான்
மறவைக்கு அதுவே மருந்தாய் - அறியவெனில்
ஆகாயம் எய்யவைத்த அம்பாம் அறியவெனிலும்
ஆகாய வாக்காம் அது!**

வி-ம்: உனது உயிருக்கு உயிராய் இருந்து யாம் ஒன்றினை அறிவித்தால் அன்றி நீ ஒன்றையும் அறியும் சுதந்திரம் உனக்கில்லை என உபதேசித்தருளினார்! யான் எனது எனும் மலப்பிணியை நீக்குவதற்கு அத்திருவாக்கே அருமருந்தாம் இங்ஙனம் அறிவிக்கும் தம்மை அறிந்திட எழுகின்ற போதத்திற்கு இடமும் எனதிடமே! அன்றி வேறாய்க்கானேன் இங்ஙனம் உயிருக்கு உயிராய்நின்று அறிவிப்பதாய் எதிரிட்டு அறியக் கூடாததாய் இருந்த அறிவினிடத்து வாக்குத் தோன்றுவது எவ்விதமெனின் அங்ஙனம் இருந்து அவர் அறிவே எனினும் அவ்வறிவுள்ளிருந்தும் ததும்பிய கருணையால் தோற்றியவாக்கும் அவ்வாகாய வாக்குப் போலுமாகும்! ஆகாயத்தைக் குறிவைத்து வில்லித்தொடுத்த அம்பானது அவ்வம்பு நின்றதும் எய்தப்பட்ட இடமும் சென்றடைந்த இடமும் ஒருங்கே ஆகாயமாதலால் வேறிடமின்மையால் ஆகாய வாக்கா மது என்றும், அவர் எமக்குபதேசிக்க வாக்கால் கூறியது போல் பிறர்க்கு தோன்று மன்றி அவர்க்குத் தோன்றாது என்றும் கூறினார்! கடந்து வந்த நான்கு திருவெண்பாவாலும் தமது குருமூர்த்தியானவர்

உபதேசித்த அருமை பெருமைகளை சிறப்பாக வியந்தார், இன்னுலாசிரியர் ஸ்ரீ கண்ணுடைய வள்ளலார் என்றார்!

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் மும்மலங்களை நீக்கி அவ்வான்மா தற்போதமுங்கெட்டு ஆநந்தாதீதப்பட்டால் அதற்கு மேல் வேறுநிட்டை ஏதுமில்லை என்றும் ஆன்மாவை கருவிகள் தாக்காதிருக்க உபாயமும் அடங்கிய போதம் மீண்டும் விரியவிடாது அடக்க வேண்டும் என்கிறார்!

-46-

மலமாயை கன்மம் மயக்க விகற்ப

நிலைபோகப் போய்ஒழிந்த நிட்டை - பலவோ

அறிவிற்கு எதிரில்லை ஆகாய நீழலற

நிற்குமாப் போல்நிற்பாய்!

வி-ம்: ஆணவமலமாகிய மயக்கத்தை கேவலாவஸ்தை எனும் (ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் வாக்கு மனம் காயம் முதலிய திரிகரணங்களின் தொழில்களும், அதன் பயனான சுகதுக்கங்களும் சிறிதளவும் இன்றிய உனது நிசநிலை இயல்பினால்) ஒழித்திடுவாய்? மாயை கன்மமாகிய விகற்பங்களை ஆத்தம் அங்கம் தானம் சத்பாவமெனும் நான்குவிதமான குருலிங்க சங்கம வழிபாடற்றின் தொலைந்துவிடும் இந்த ஆன்மா அருள் வழிச்சென்று சிவானந்தத்தில் தற்போத மற்ற உண்மைகள் என்ன பலவிதமோ?

இங்ஙனம் தற்போதம் அற்றுச் சிவமென்றும் தான் என்றும் இரண்டறநின்ற அறிவுக்கு மாறாக எதிர்பட்டுத் தோற்றுவது ஒன்றுமில்லை, ஆகாயமற்ற பூதகாரியங்களோடும் கூடிநின்றும் அப்பொருள்களின் சாயை (நிழல்) தன்னுள் தக்காது நின்றாற் போல முக்கரணங்கருவிகளோடுங் கூடி இருப்பினும் இக்கருவிகளின் குணசம்பந்தம் உன்னைச்சாராதவாறு நீ நில் என்றார்.!

சுழுப்தி அவஸ்தை ஸ்வரூபத்தையே உன்னுள் தாரணை செய்திடின ஆணவம் நீங்கும் மனவாக்கு காயங்களால் குருலிங்கசங்கம பணிவிடை செய்திடின மாயைகன்ம மலத்தால் விரிவடைந்த விகற்பரூப மயக்கங்களும் ஒழியும், இவைகள்

நீங்கிய சுத்த நிலையில் தோன்றும் திருவருளைத் தரிசித்தும் அந்தத்திருவருளே பெத்தம் முத்தியிலும் எம்மை ஊட்டி உறக்கி உணர்வித்து உபகரித்து நின்றது, என்று அறிந்து தான் பிறர் அது இது நீ நான் எனும் பேதமுன்னிலைச் சுட்டு ஒழிந்து நிற்கின் மும்மலஜாலமும் நீங்கிடும், இவ்விதமாய் சகலகேவலங்கள் நீங்கி ஆன்ம போதம் ஒழிந்த நிஷ்டைக்குமேல் வேறு ஒரு நிட்டையும் இல்லை என அறிக!

உவமை!

யான் எனதுஎனும் செறுக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கும் உயர்ந்த உலகம் புகும்! (திருக்குறள்)

குருவிங்க சங்கம் வழிபாடாவது யாதெனின்?

1. குருவினது உபதேசமொழிகளில் சத்யபுத்திகொள்ளுதல்
2. குருவின் திருமேனிக்குயாதொரு தீங்கும் நேராதவாறு உணவு உடை உறைவிடம் முதலிய விசயமாகத் தன்னுடலாலும் பணிவிடைசெய்தல்
3. தன் உடல் பொருளாவி மூன்றனையும் குருசந்நிதிக்கு அர்ப்பணித்தல்!
4. குருமொழியும் தன் முயல்வுற்ற விசாரணையும் கொண்டு தெளிந்த பொருளை நிச்சயித்து, அந்நிச்சய வஸ்துவினையே உள்மரித்துசதா பாவனை (தியானம்) செய்தல் என்றும், இதுவே ஆத்தம் அங்கம் தானம் சத்பாவம் ஆகிய சதுர்விதப்பணிவிடைகளே ஆகும்.!

இதுவுமது

-47-

போதம் பதைப்பறவே பூரணமாம் பூரணமும்

போதம் பதைத்தளவே பொய்யாகும் - ஈது

விழித்து இமைப்பாய்நின்றால் வெளியசைந்தாற் காற்றாம் பழக்கமதைச் சாட்சியைப்போற் பார்!

வி-ம்: ஆன்ம போதம் சீவியாது (அசையாது) அடங்கிடின அவ்வான்மா தோற்றாமல் அருட்பூரணமாய் தானாயிருக்கும் அப்போது அசைந்திடின் அப்பூரணமும் தோன்றாது மறையும், அவ்வான்மாவின் பிரியவிசயம் எதுவோ? அதுவாயிருக்கும் இங்ஙனம் இப்போதம் அடங்கியும் விரிந்தும் நின்றால் அப்பூரணமும் விழியின் இமையின் தொழில்போல் விரிந்தும், ஒடுங்கியும் செயல்படும் அஃது எங்ஙனமெனின்!

வெளியில் அடங்கிய காற்று தான் வேறு ஒரு பொருளாய் தோற்றாமல் வெளிமயமாவது போல் அவ்வெளியினின்றும் அசையும் போதும் தான் அதனைவிட வேறுஒருபொருளாய்க் காற்று என்பதாகும், இக்காற்றின் தொழிலையே சாட்சியாய் கொண்டு உன்போதம் அருளில் மறைந்தும் (அடங்கியும்) கருவிகரணங்களின் வழியாய் விரிந்தும் நின்ற பழக்க மதையும் பார்த்து ஓர்ந்தறிக? அசையாதபோதம் அருளாயும் அசைந்திடல் ஆன்மாவையும் இப்படி நிகழும் (இருமை) சிறிதும் தோன்றாதவாறு அடக்கவேண்டும் என்பது கருத்தாகும் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஆனந்தம் தோன்றுமிடம் அறிவிக்கின்றார்!

-48-

**வேதாந்தம் போலிருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்த
நாதாந்த போதம் நழுவினர்க்கு - நேதி
தனைக்கழன்று தற்போதஞ் சார்பழியும் சந்தில்
உனக்குஅறிவா னந்தமுதிக் கும்!**

வி-ம்: ஆற அந்தங்களும் அடங்கிய நாதாதத்துவத்தின் முடிவாயிருந்த அருளையும் (பேரறிவு) கடந்த மெய் ஞானிகளுக்கு வேதாந்தம் போல் (துவிதநாட்டமின்றி இருக்கும்) வேதத்தின் முடிவாகிய இச்சித்தாந்த நூல் ஆகலின், நீக்குவதாகிய தத்துவங்கள் முப்பத் ஆறினையும் கழன்று அவற்றின் முடிவில் நின்ற அருளைக் கடந்தும் பரையையும் நீக்கி பேதா பேதமின்றி நிற்கின் நினது தற்போதமும் ஆணவ மாதிகளின் வாசனை களாகிய சார்பும் ஒழியும் இவை ஒழிந்த இடத்திற்கும்

அதீத்திற்கும் இடைவெளிச்சந்நிதியில் உனக்கு ஞானாந்தம் தோன்றும்! முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீக்கும் வரை ஆன்ம போதம் சீவத்தறியும் அருள்தரிசனம் முதல் ஆனந்தா தீதப்படும் வரை அப்போதம் சீவியாது அடக்கி அவ்வநுபவங்களைப் பெறவேண்டும் என்றார்!

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் முத்தியில் ஒன்றென்றும் இரண்டென்றும் கூறக்கூடாது என்றார்!

-49-

**தத்துவ அதீதத் திமிர்ப்படங்கித் தற்செலவும்
அத்தின் வரத்தும் அசையாத - சத்தத்தை
ஒன்றென்றால் நீசற்று உளதாவை ஆதலினால்
அன்றென்றது என்றே அறி!....**

வி-ம்: முப்பத்தாறு தத்துவங்கட்கும் உள்ள ஆணவமல வாசனைகள் எல்லாம் நீங்கிய இடத்தே அதீதமாய் இருக்கும் ஆன்மா சிவத்தை சென்று கூடுதலும் சிவம் ஆன்மாவை வந்து பொருந்துதலும் ஆகிய இருவகை அசைவுமின்றி, இரண்டற்று இருந்த முத்திதலத்தில் சிவம் ஒன்றே என்று நீ கூறுவாயெனின் அச்சிவம் ஒன்றென்று கூறிய நீயும் சிறிது உண்டாவை ஆகலின் அம்முத்திதசையில் அங்ஙனம் கூறுவதும் பொருந்தாது! என்று அறிக.

உடம்பின் குணம்மட்டுமின்றி அதன்கண் ஏறி இருந்த திமிர்ப்புச் சக்தியைப் போல் உயிரின் குணம் அன்றி. இதன்கண் ஏறியிருந்த ஆணவத்தையே திமிர்ப்பு என்றார் அடங்கா இடத்துக் கூடினது போன்றும் பிரிந்தது போன்றும் அநுபவந்தோன்றலால் இங்ஙனம் உவமை கூறினார்!

இதுவுமது -

-50-

**வெற்றவெறும் ஆனந்த மேலீடே கேவலத்தில்
நிற்பதுபோல் அந்நிலை கழன்றோர் - சிற்போதம்
அண்டம் கடந்த அமுதத்தினோடு உலவும்
வெண்திங்க ளும்கிரண மும்...**

வி-ம் : நியதிசெய்த இடமெல்லாம் கழன்று சென்று தற்போதம் ஒழிந்ததெல்லாம் ஆனந்தமயமாய்தோற்றும்! இத்தகைய வெற்றவெறும் ஆனந்த மேலீடாகிய இடமே கேவலாவஸ்தைபட்டுள்ளதாகத் தோன்றும், இங்ஙனமாகிய ஆனந்த மேலீட்டு நிலையும் நீங்கினோர் அருளும் பரையும் ஆகிய ஞானாகாசத்தை கடந்து நின்ற ஆனந்தாமிர்தத்துடன் விளங்குகின்ற சிவசந்திரனோடும் தானாய் அதனைவிட்டுப் பிரிபடாத ஆனந்தா மிர்தகிரணமாகி நிற்பர்! என்பதாம்,

ஆனந்த மேலீடானபோது காணும் பிரபஞ்ச நாமரூபம் எல்லாம் ஆனந்தமயமாகவே தோன்றும், ஆயினும் மாறுபாடு அடையும் உதிப்பும் நிகழ்வும் மறைவும் இன்றியது, பேரானந்த மேலீட்டு! கேவல அவஸ்தையிலிருந்து வெளிப்பட்டோர் ஆங்கு ஒன்று மறிந்திலேன், அல்லது நன்றாகத் தூங்கினேன் என்ற அநுபவம் கூறுதல்போல் பேரானந்த அநுபவமும் சொல்வதுண்டு! அநாதியில் ஆணவமலத்தால் மறைவுபட்டிருந்த உயிர்கட்கு இவ்வநுபவம் சொல்ல இயலாதது போல்? சிவத்தில் இரண்டறக் கலந்துநின்ற அநுபவம் கூறஇயலாது! ஆகலின் பேரானந்த அநுபவத்தை அநுபவித்த இடம் கேவலாவஸ்தையே என்று அனைத்துச் சுருதிகளும் கூறும்! அதாவது சந்திரனைப்போலும் சிவம் அதனை நீங்காதிருந்த அமுதம் போல் ஆனந்தம் அதனையும் அமுதத்தையும் விட்டுநீங்காத கிரணம்போல் ஆன்மா! சிவத்துடன் கலந்து நின்ற நிலை என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் மாணாக்கனுக்கு சகல கேவலங்களை முன்னர் அறிவித்து நீக்கிப் பின்னர் போதம் ஒழித்திடும் உபாயம் கூறாமல் அச்சகல கேவலங்களுள் அந்நிஷ்டை உண்டெனக் கூறுவது பொருந்தாது என அறிவிக்கின்றார்.

-51-

நினைப்பு மறப்பறுத்து நீயரலை நீங்காது
உனைக்கரைய நில்லங்கன அங்ஙனஎனக் - கதற்றல்
விப்பிரட்டம் மந்திரட்டம் வேளையிலே போட்டகரை
செப்படித்தன் ஞானச்சிறை!...

வி-ம் : முன்பு நினைப்பு மறப்பு ஆகிய சகல கேவலங்களை அறிவித்து நீங்கி தன்னை அறிவித்து பின் தன் உயிர்க்கு உயிராய்த் திகழும் திருவருளைத் தரிசிப்பித்து இத்திருவருளோடும் கூடி அறிகின்ற போதம் தற்சுதந்திரமாக ஒன்றையும் பகுத்து அறியாது, ஆகலின் அருளை முன்னிட்டுக் கொண்டு தற்போத ஒழிவைப் பெறுதற்கு உபாயங்கூறி அதனை நிக்காமல் அந்நினைப்பு மறப்பு ஆகிய சகலகேவலங்களுள் வைத்து உன்போதம் கரைய நீ அப்படி நில் இப்படி நில் என்று மாணாக்கருக்கு நிஷ்டை போலுங்கூறுதல்?....

தந்திர ஜாலப்பிரட்டும் மந்திரத்தால் ஒருவனுக்கு அனேகவித்தை செய்தும் காட்டியும் கடலில் போட்ட சுரை ஓடு ஓரிடத்திருத்தலும் அமிழ்ந்தும் அடங்குதலும் இன்றி அலையிற்பட்டு அலமந்து ஆடுவது போல மயக்கங்களே? ஞானம் பெற்றுய்யப் பெருந்தடையாயும் மலபோதச் சேட்டைகளும் அதிகரிக்கும்?

அதாவது இந்நிஷ்டானுபூதி நிலையினைக் குருமுகமாய் தெளிவுறாதவர்கள் தாம் முன்புசெய்த சரியை கிரியை யோகநெறிகளும் கைவிட்டு கருவிகரணமயமாய் துன்புறுதலுமின்றி உபயப்பிரஷ்டனும் ஆவான் இவன் ஞானம் எங்ஙனம் பெற்றுய்வடைவது? ஒழியாமல் ஒழிந்து உய்வு பெற உபதேசிப்பதே ஞானநிஷ்டையாம்! என்றார்!... இத்திருவெண்பாவால் உண்மையுடைய முத்திச்சம்பாதனம் கூட்டுவது வேதாந்தமோ? சித்தாந்தமோ என ஐயுறுகின்ற பக்குவருக்கு காண்பானும் காணப்படு பொருளும் அற்றபோது அவ்விரண்டும் சரியாகும் என அறிவிக்கின்றார்

-52-

**சத்தாதி தத்துவம்போய் தானுமெதிருங் கழன்றால்
சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மையில்லை - முத்தி
அநிர்வசனம் இன்பம் அதீதமெனில் ஆங்கே
பிணமிடுதல் சுன்மம்பிள் ளாய்!**

சத்தம் முதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீக்கி அவற்றின் முடிவில் நின்ற தானும் திருவருட் தரிசன முதல் ஆனந்தானுபவம் வரை அவ்வருளால் தான் அறியாமல் அறியும் அநுபவங்களாகிய எதிரும் கழன்று ஆனந்தாதீதப்பட்டால்! இரண்டென்று கூறும் சித்தாந்தச் சிறப்பும் ஒன்றென்று கூறும் வேதாந்தச் சிறப்பும் ஆங்கிலை, அங்ஙனம் அத்தீதமான முத்திச்சொல் இறந்த சுகாதீதம் என்றால் பிள்ளாய்? ஒன்றென்றும் இரண்டென்றும் அம்முத்தியை வேறுபடுத்திக் கூறுவது தற்போதச் சேட்டையாகும், சத்தம் முதலிய விசயங்களில் ஆன்மாவுக்கு இச்சையற்ற போது சுரோத்திராதி (மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி) ஐந்திந்திரியங்களும் விடயங்களைக் கவர்ந்திடாது நீங்கும், இவை நீங்கவே முன் கவர்ந்து இருந்தபோது வசன கமன தான விசர்ச்சனாதி ஆனந்தங்களை அபகரிக்கும் வாக்காதிகர் மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் நீங்கும், இவை நீங்கவே அப்பத்து இந்திரியங்கட்கும் இடமாய் நின்ற பூதங்கள் ஐந்தும் நீங்கும் இவை நீங்கவே விசயங்களைப் பற்றி நிச்சயித்து அபிமானித்துச் சந்தித்து நிற்கும் அந்தகரணங்களின் வாசனைகள் நீங்கும், இது நீங்கவும் விசயங்களைப் புசித்தற்கு ஓர் எல்லையும் அவ்வெல்லையில் உண்டாகும் விசயப்பனும் அவ்விசயத்தைப் புசிக்கும் போது ஓர்காலத்திலும் அறியாத புதுமையாயும் மேலும் இவ்விசயங்களை அநுபவிக்க வேண்டுமெனும் கருத்தும் உண்டாக்கும் காலதத்துவமும் நீங்கும். இது நீங்கவே விசயங்களைப் புசிக்கும் போது இவனுக்கு இவ்வளவு புசிப்பு எனும் அளிவல் நியதி பண்ணி நிற்கும் நியதி நீங்கும்.

இவை நீங்கவே ஆன்மாவிடயங்களை இச்சித்துப் பகுத்தறிந்து பற்றி அநுபவிக்க அவ்வான்மாவிற்கு இச்சா ஞானக் கிரியைகளை எழுப்பும் இராகம் வித்தை கலை ஆகிய மூன்றும் நீங்கும்., இவை நீங்கவும் ஆன்மாவைப் பஞ்சேந்திரியங்களிலும் பொருத்தி திரிகைபோற் சுழற்றும் புருடதத்துவம் நீங்கும் இதுநீங்கவே, அவ்விசயங்களை புசிக்கும் இடத்து அவ்விசயம் என்றும் தான் என்றும் இரண்டாகி மயக்கியமாயை நீங்கும்,

இவ்விதங்களாகிய வித்யா தத்துவங்கள் நீங்கவே இவைகளை இயக்கி இருந்த சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்தும் நீங்கும்.

இங்ஙனம் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் நீங்கிய இடத்து ஆன்மாவின் இச்சை உடலாதி உலகாயதவிசங்களில் செனித்தது போல் மெய்ப்பொருளாம் சிவத்தின்பால் உண்டாகும்! ஞானம் விடயாநந்தம் துக்கம் அசுத்தம் அநித்தியம் என்றும் சிவாநந்தம் சுத்தம் சுகம் நித்தியம் என்றும் பகுத்தறிந்து நிற்கும் கிரியை முந்தைய வாசனைப் பழக்கத்தால் விசயங்களில் சென்றாலும் அவற்றை சென்று அடையவிடாது மறுத்து நீக்கிச் சிவத்தையே நாடிநிற்கும்!

ஆன்மாவினது இச்சா ஞானக்கிரியைகளின் சிவம் ஆன்மாக்களை முத்தியில் அடைவிக்கவேண்டும் எனும் இச்சைப்படி நிற்பதாகும்! திருவருட்பதியும்! இத்திருவருளை முன்னிட்டுக் கொண்டு அறியும் பரைதரிசன முதலிய அநுபவங்களாகிய எதிரும். அவைகளை அறிந்ததானும் கழன்று அநந்தாதீதப்பட்டால் இரண்டென்றும் ஒன்றென்றும் கூறக்கூடாது, முத்தி நிலையை அறிவிப்பது வேதாந்த முடிவு ஆகலின் சீர்மையாம் இம்முத்தியினை அறிந்து கூறும் போதம் இன்மையால் அநீர்வசநீயம் என்றும் கூறினார் என்றார்!

சுவைஒளி ஊறுஒசை நாற்றமென் றைந்தின்

வகைதெரிவான் கட்டே உலகு

(திருக்குறள்)

இனிவரும் ஆறு திருவெண்பாக்களால் ஞானிகளின் மெய் அநுபவமகிமைதனை அறிவிக்கின்றார்.!

-53-

சிந்தை பயமிலச்சை சீலம் அருவருப்பு

அந்தைவிடும் சாந்திகுலம் ஆசாரம் - இந்தவழி

எட்டும் சிவயோகிக் கில்லைஎன மாமறைகள்

தட்டும் பெருமுரசம் தான்!

வி-ம் : எனக்கு இன்னது வேண்டும் எனும் இச்சையும் துஷ்ட குணமாகிய (பாம்பு, தேள், புலி, கரடி, யானை) மிருகங்களைக் கண்ணுற்ற போது பயமும், நாமியற்றிய அறியாமைச்

செயல்களை அறிகின்ற பேர்கள் எவ்வகையில் இழிவுபண்ணுவார்களோ! என்ற நாணமும் இது அசுத்தம் ஈது அருவருப்பு என்கின்ற ஐயுரவும் பஞ்சாக்கனி மத்தியில் செய்யப்படுகின்ற யாகம் எக்ஞம் கிரிச்சரம் சாந்திராயனங்களால் வரும் சீலமும் பாவக்கரிய சமஸ்கார சம்பவங்களை தொலைத்திடும் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்திதரிசன யாத்திரைகளால் அடையப்படும் புண்ணிய தருமபயனான சாந்தியும், குலப்பண்புள்ள கூட்ட விசேஷணங்களும் சாதிமதசமய வழிமுறைகளாகிய ஆச்சாரமும் ஆகிய இந்த எட்டு மார்க்கங்களும் அதனதன் பயன்களும் சிவத்தோடு, இரண்டறக்கலந்து நின்ற பிரம்மஞானிகளுக்கு இதனை அவசியம் செய்ய வேண்டும், என்ற விதி நியமமில்லை, என்று நான்கு வேதங்களென்னும் பேரிகைகள் கொட்டி முரசறைந்து உறுதி செய்கின்றது!

மேற்கூறிய சடங்கு சம்பிரதாய சீல ஒழுக்கங்களில் ஒன்றுகூட சிவத்திற்கு இல்லை ஆதலின் அதனை நன்குணர்ந்த சிவஞானிகட்கும் இல்லை என வேதாந்த சித்தாந்தம் உறுதிப்படுத்துகின்றன! என்றார்!!

இதுவுமது

-54-

தத்துவத்தார் அல்லார் சலசந்திரன் ஒப்பார்
தத்துவத்தார் செய்யும் தவாதவங்கள் - சுத்தக்
ககனமழை யாற்கழுவி காற்றைக் கனலால்
தகனம் செய்தல்போற் தெளி...

வி-ம்: மெய்பொருளானபரதத்துவத்தை அடையாதார்கள் தற்போத வலியால் தான் எனும் அகந்தையுடன் கூடி இயற்றிய பொய்ஒழுக்கத் தவஆச்சாரப் பயன்களினால் உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் சலத்தில் உதித்து தோன்றும் சந்திரனைப் போன்றவர்கள் அப்பரதத்வத்தை அருள் வடிவாயிருந்து செய்யும் தவங்களின் பயன்கள் அவர்க்கு எங்ஙனம் வரும்? நிர்மலமாயுள்ள ஆகாயத்தைக் கங்கை நீரால் கழுவிச் சுத்தம் செய்தும், பொன்னைப்புடம் போடுதல் போல காற்றை

நெருப்பாற்சுட்டு தூசு நீக்குவார் போலும் அவர்கள் செய்யும் தவக்கூற்று என அறிவாய்! ஆகாயத்தை நீரால் கழுவுதலும் காற்றைக் கனலால் சுடக்கூடாததுமாய் இருக்கும் அஃதுணரார்? தற்போதம் மயக்கந்தீர்ந்து திருவருளில் கலந்து பேய்பிடியுண்ட வரைப்போல, அருளே வடிவாய் நிற்கும் மெய்ஞானிகள் திருமேனியில் நிகழும் தவாதவங்களும் செய்கை வசனங்களும் அவ்வருள் விளையாட்டே! அன்றி அவர் அவற்றைச் செய்யவும் தவிரவும் அப்பயன்களைச் சார்வதும் அநுபவிப்பதும் இல்லை என்றாகும்!

**தவம் செய்வார் தம்கருமம் செய்வார் மற்றல்லார்
அவம் செய்வார் ஆசையுட்பட்டு (திருக்குறள்)**

இதுவுமது

-55-

**காலனுக்குப் பாவமென்றும் காற்றும் கதிரவனும்
சீலமில்லார் என்றும் சிவயோகிமேல் - ஒன்றைச்
சுட்டுவதும் தம்மைச் சுழற்றிவிடாது ஆட்டும்மலக்
கட்டின் பிராந்திவலுக் காண்!**

வி-ம் : காலநிறை நியதிகண்டு உயிர்களைக் கொன்று செல்வதால் எமதர்மனுக்குப் பாவம் உண்டாகும், என்றும் நன்னிலங்களில் மட்டும் இன்றி அசுத்த நிலங்களிலும் தழுவிச் செல்வதால் அக்காற்றுக்கு ஒழுக்கமில்லை என்றும் கூறுவார் போல சிவயோகி ஞானிகள் நீராடலாதி தேகசத்திகளும் ஆசனம் தியானம் சிவபூஜையாதி நன்மார்க்கங்களைச் செய்திலர், என்றும் இத்தகைய குணதோஷ பேதங்களைச் சிவம் உணர்ந்திருக்கும் ஞானிகள்மேல் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டிக் கூறுவது எத்தகையது எனின்...

சரீரம் மூன்றிடத்தும் அவஸ்தைகள் மூன்றிடத்தும் மூன்று அபிமான மயக்கத்தினிடத்தும் ஐந்து கோசங்களுக்குள்ளும் அழுத்தப்பட்டு அவைகள் ஆட்டும்படிச் சதாகாலமும் குற்றமுடைய குணதோஷம் உள்ள பிராந்தி (சந்தேகம்)

கூட்டங்களின் வலுவினால் சுழல்கின்ற கிறுகிறுப்புச்
சாமர்த்தியமாகும்?

சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் சாதனத்துறைகளில்
முத்திக்கு மிகவும் ஏதுவாகியது ஞானம் ஒன்றே ஆகும்,
மேற்கூறிய பதினான்கும் பொருந்துவதான உடலாதிகளை
எல்லாம் கடந்து, பரிசுத்தமான அருளாநந்த வெள்ளத்துள்
மூழ்கியிருத்தலால் நீராடல் ஆசனாதி தியானம் சிவபூஜை
முதலான வெளிமுகமாகிய கருமங்களின்றிச் சும்மா இருப்பர்!
இவர் இங்கனம் இருக்கும் மாண்பான தந்திர சுதந்திர சுத்த
இயல்பினை! மலமறைக்க வெறும் சரியாதிகளே பெரும்
சாதனமாய் கொண்டுமூலும் அஞ்ஞானப்பிரவர்த்தகர்கள் அவர்
நம்மைப்போல ஒன்றும் செய்திட அறியாதார் என
இகன்றிடுவார்? காற்றிற்கும் காலனுக்கும் அசுத்தமும் பாவமும்
உண்மையில் இல்லை அவை போன்றும் ஞானிகள்
நன்மார்க்கமிது துன்மார்க்கமிது எனப் பகுத்துணராது அருளாகி
நிற்கின்றோர் ஆதலின் ஆசாரமும் பாவமும் இவர்க்கு
உரியதாகாது என்றார்!

இதுவுமது-

-56-

நாயேறி வீழ்ந்தென் நடத்திடில் என் ஞானிக்குப்
பேயாம் சுகம்பழித்தென் பேணுகிலென் - ஒன்றிலுந்தோயார்
பெருமை சிறுமையிலை பின்னுமுன்னும் இல்லை
வரைவற்று வேண்டியசெய் வார்

வி-ம்: நாய்மேல் ஏறிச்சுவாரிசெய்து நகர்வலம் வருவோர்க்கு
அதிலிருந்தும் கால்இடறிக் கீழே விழுந்தாலும் நன்றாகவே
தந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி நடத்தினாலும் புகழ்ச்சியின்றி
இகழ்ச்சியே பயனாகுமன்றோ? அதுபோல் ஞானிகட்கு
பேய்க்கூத்தாய்த் தோற்றும் இச்சகத்தில் உள்ளோர் இகழ்ந்தாலும்
அவர்க்கொரு சேதம் இல்லை புகழ்ந்தாலும் அவர்க்கது
லாபமில்லை ஒன்றிலும் அவரது தூயமனம் பற்றுக் கொள்வது
இல்லை.

ஏனெனின்? தனக்கொரு, உயர்ச்சிவந்ததே என்ற மகிழ்ச்சியும் தாழ்ச்சி செய்தனர், என்ற சிறுமையும் அவர்க்கில்லை, இப்பயன்களுக்கு ஏதுவாகி நின்ற முன்னாகிய கேவலமும் பின்னாகிய சகலமும் அவரிடத்திலை ஆதலின் நிர்விசய நிர்த்தோஷநிர்விசேஷ நிராலம்ப நிராமய நிர்விகார நிராதார நிர்க்குணப் (விதிநிஷேதராய்) பிரம்மஞான அருள்வடிவாய் நின்று அளவின்றி தாம் விரும்பிவேண்டியவாறு திருக்கூத்தாய் விளையாடுவர்!

தாம் இகழ்ந்து கண்டுள்ள உடல்விசய சுகபோகங்களை துக்கம் அநித்யமென்று கண்டு உள்தெளிந்துள்ளார் ஆதலால் உலகத்தவர்களின் போற்றலும் தூற்றலும் இவரது செவி புகுதலும் சிந்தை ஏற்பதும் உண்டாகாது, உயிர்களின் அந்தக்கரணத்தில் அநாதியாய்ப் (புழக்கமும் துலக்குதலும் இல்லாத செம்பு பித்தளைப் பாத்திரத்தில் தூசி படிந்து பசும் புள்ளி உண்டாகி அசுத்தமாய் அருவருப்புக்கு ஏதுவாகப்) பொருந்திய சகசமலம் நீங்குதற் பொருட்டு தனுவாதிகளைக் கொடுத்தலால் சகலத்தைப் பின் என்றும் ஆணவசம் பந்தமான கேவலத்தை முன் என்றும் கூறினார் என அறிக!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானம்பெற்றோரைப் புகழ்ந்து கூறிய பின்னர் அந்தஞானத்தை உபதேசித்தருளிய தலைவராகிய குரு திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைப் புகழ்ந்து கூறுவது காணீர்?

-57-

**சன்மார்க்கமே முதலாம் தாதமார்க்கத் தளவும்
தன்மார்க்க மானஎங்கள் சம்பந்தன் - தன்னைத்
துறவி அரசு சுகியோகி போகி
அறவன் மறவனென லாம்**

வி-ம்: ஞானநெறி யோகநெறி கிரியைநெறி சரியைநெறி ஆகிய நான்கு பாதத்திலும் முக்யமாயுள்ளதும் பக்குவர்களின் சாதனையில் மிக அருகில் (ஆரம்பமான தாய்) இருப்பதுமான சன்மார்க்கம் முதலாகவும், மற்றய மூன்றும் பின்வைத்து ஆகநான்கு பாதங்கட்கும் இலட்சியமாய் விளங்கும்

ஞானமார்க்கத்தினது இயல்புகள் அனைத்தையும் எமக்குக் கிரமமாக (முறைப்படுத்தி) கூறப்பட்ட இந்நான்கினையும், தமது அருள்நெறியால் எமக்குண்டா கச்செய்தருளிய எமது சுவாமிகளாகிய திருஞானசம்பந் தப்பிள்ளையாரை! புந்தித்து வருத்திப் பிறப்பு இறப்புச் சூழலில் அமிழ்த்திடத்தக்க மகாவல்லபம் உடைய மாயா காரியப் பிரபஞ்சாகரத்தோடு கூடியிருக்கும் அவற்றினது தாக்குதல்கள் ஏதுமின்றி நிற்பதால் துறவி என்றும், அறிவுருவே தாமாய்நின்று சகலபுனங்களையும் தமதுகட்டுபாட்டில் நடத்திடுவதால் அரசு என்றும் அழிவுறாத பேரானந்தராய் இருத்தலின் சுகிஎன்றும்! ஆன்மாவின் தற்போத சார்புகளான அறியாமை ஆணவமலங்களை விழுங்கிக் கொண்டிருப்பதால் போகி என்றும் சிவயோகத்தை அநுக்கிரகம் செய்தலால் யோகி என்றும் சககர்மங்களும் அதன் பயன்களும் தமது திருவடிபாய் இருத்தலால் அறவன் என்றும் தம்மை அடைந்தோர்களின் மும்மலங்களையும் அழிக்கின்றதால் மறவன் (கூற்றுவன்) என்றும் சொல்லத் தகும் அன்றோ! ஞானநெறியை பன்மையாய் உடையது சன்மார்க்கம் அதாவதுமகாவாக்ய முடிவான நீயே நான் நானே நீ என்பது, தோழனும் என்பது சகமார்க்கம் சற்புத்திர மார்க்கம் என்பது பிதாவும் புத்திரனும் போன்றது தாசமார்க்கம் என்பது ஆண்டானும் அடியானும் போன்றது என்று தெளிந்திடுவாய் என்றார்

இத்திருவெண்பாவால் ஞானியர்களுக்குப் பணிவுடன் குற்றேவல் பணிவிடைகள் செய்வோர் எளிதில் வீடுபேறு அடைவார் எனக் கூறுகின்றார்

-58-

**தானல்லர் தன்னதல்லர் தத்துவசாலத் தலைவர்
மேனிசதா னந்தம் விளையுமிடம் - யானைக்கை
போலேயிவர் உடம்பிற் போகமெல்லாம் பூசை
இதனாலே சுகம்பிழைக்கும் எண்...**

வி-ம் : தநுகரண புவனபோகங்களாய் உள்ள தத்துவங்கள் எல்லாம் அதனதன் தொழிலை அதுவது செய்கின்றன ஆதலாலி

வைகள் தாம் அல்ல என்றும், அசுத்தம் துக்கம் அறித்திய
மாயிருத்தலால் தன்னுடையது அல்ல என்றும் இத்தத்துவக்
கூட்டங்களோடு கூடியும் கூடாதிருந்த இந்திரஜாலத்
தந்திரத்தோடு அவைகட்கு தலைவராயிருக்கும் மெய்ஞானிகளின்
திருமேனியே சதானந்தம் மென்மேலும் உண்டாகும்
ஸ்தானமாகும் எங்ஙனம் எனின்? தனதுதிக்கையால் ஒரு
பொருளை எடுத்தயானை அப்பொருளின் கடினம் மிருதுபோன்ற
பரிசங்களையும் நற்கந்தம் துற்கந்தம் முதலியவாசனைகளையும்
உடனே அறிவதுபோல், இந்தஞானிகள் திருமேனியினால்
அநுபவிக்கும் புசிப்புக்(போகங்)கள் எல்லாம் இத்திருமேனியுள்
இருந்த பரிபூரண சிவத்திற்குச் சதாகால பூசையாகும்!
இப்பூசையினாலே நால்வகைப் பக்குவர்கள் மட்டுமின்றி
பக்தர்கள் உயிரினங்கள் அனைவரும் பிறப்பு இறப்பு சுகபோகப்
புசிப்புத்துக்கங்களை ஒழித்துய்ந்து வீடுபேறு அடைவிக்கும்
சர்வாலயமே ஆகும் அந்த ஞானிகள் அமர்ந்துறையும் சரீரமான
திருமேனி என அறிவாயாக! தேகத்துலாவிய போதமும் இயக்கிய
காரணங்களும் இயங்கிய கருவிகளும் இவைகளின் புசிப்புகளும்
இப்பயன்களையும் தமக்குள் (உடலுக்குள்) விழுங்கிக் கொண்டும்
அதனுள் சிவம் குடிகொண்டிருக்கும் இடமாம் அவரது திருமேனி!
எனவும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் திருவருட் திருவடியை அடைந்
தோர்க்கே எண்வகை ஆனந்தங்களும் சுகாநுபவமுமாகும்
மற்றையோர்! தமக்குவிதித்தநெறி நிற்பதே வாய்க்கும் அஃதன்றி
அச்சகாநுபவம் கூடாது என அறிவிக்கின்றார்.

-59-

**புசிமுடிப் பனவும் பூண்பனவும் பொந்துகிலும்
ஆசைமிகுந்த அரசியர்க்கே ஆகும் - காசிற்ற
முரண்டையர்க் காகாசீவன் முத்தனுக்குப் போகமல்லால்
குண்டை ஒப்பார்க் கேனிதுவாகும்**

வி-ம்: புணுகுஜ்வவாது செண்டு சந்தனம் முதலிய
வாசனைத்திரவியங்களைப் பூசிக்கொள்வதும் பொற்சரிகை

இழைத்த பட்டுச் சேலைகளை உடுத்திக் கொள்வதும், பதக்கம் ஆரமாலைதோடு மூக்குத்தி ஒட்டியாணம் முதலிய பொன் ஆபரணங்களை அணிந்து கொள்வதும் பிச்சி முல்லை மல்லிகை ரோஜா செண்பக மலர்களைச் சூடிக்கொள்வதும் அரசின் மனங்கவர்ந்த சுமங்கலை அரசியர்க்கே ஆகும்!

அஃதுபோல சிவத்தினது இச்சைப்படியே அத்திருவடியில் அணைந்திலங்கும் சீவன் முத்தர்கட்கே மாகர்த்த மாபோக மாத்தியாக விளைவான சுகபோக அநுபவம் இயல்பாயுண்டாகும்! அன்றி மேற்கூறிய சுகபோக செல்வ மங்களம் நீங்கிய அமங்களையான முண்டையற்கட்கு அவைகளின் ஒன்றேனும் ஆகாதவாறுபோலும், சிவத்தினை அடைய இயலாது பகிர்முகத்தவம் பண்ணுவோர்க்கும் அத்துவவிரத காரியங்களை மட்டும் முடிப்பதேகைகூடும், இவர்க்கு அவர் போன்று மாபோகம் சுகாநுபவம் ஒன்றும் அநுபவிக்கலாகாது? அதாவது சரியை கிரியை யோகநெறிநிற்கும் அன்றி செல்வஞ்சேராது? அடிமைத்தொழில் புரியும் பெண்மீது அரசனுக்குப் பிரிய முண்டாவதும் அவன் இவனோடு சேர்வதும் கூடாது எனவும் ஞானநெறிபயின்று நின்றோர்க்கே அருளும் வீடுபேறும் உண்டாகும்மற்றபிற மூன்று நெறிபயின்றார்கள் அத்தொழிலை விடாதுபற்றிச் செய்வதே பயனாகும் அருட்பரிபூரண சிவத்தோடுங் கூட்டுறவு இல்லை என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் யாதொரு கிரியைகளை செய்யினும் செய்யாவிடினும் சிறப்பாவன்! கருமிகள் அக்கிரியைகளைச் செய்தபோதும் செய்யாது தவிர்ந்தபோதும் இழிவாவான் என்று அறிவிக்கின்றார்!

-60-

**ஆனைமதப் பட்டால் அலங்காரம் அன்றிநாய்
தானும்மதப் பட்டாற் சரியாமோ-ஞானி
தடைமீரின் நாலும் சதுராகும் கன்மி
கடைமீறல் ஆகாது காண்!..**

வி-ம் : தோற்றத்தாலும் நடையாலும் யானைக்கு மதம்

ஏறாதபோதும் சிறப்பே ஆகும் பின் மதம்பிடியுண்டு தன்நடை கடந்து சென்றாலும் சிறப்பே ஆகும் இங்ஙனம் நிலைகடவாது சரியையாதிகளைச் செய்கின்ற கர்மிகள் ஞானிகள்முன் இழிவான்? அகங்காரத்தற்போத மதத்தால் அந்நிலை கடந்தானே ஆனால்! உலகத்தாரும் (பாமரரும்) தூஷித்துப் பழிக்கின்றவாறு இழிவே ஆவன் ஆதலின் இவன் தன்நிலை மீறுவது கூடாது எனவாம்!

சாதனை பயின்று திருவருளைப் பொருந்திய மெய்ஞானி அச்சிறப்பினை எளிதில் எய்துவர் பின் அவ்வானந்தாநுபவ மேலீட்டால் அந்நிலை கடந்து திரியினும் சிறப்பே பெற்றுய்ந்திருப்பன், யானைக்கு மதம் பிடித்தபோதும்! சிறப்பு உண்மைபோல் ஞானிக்கு! நாய்க்குப் பேயேறினால் இழிவும் அதுவே அதற்கு ஆபத்துமாம் என சொல்லவும் வேண்டுமோ? என்று விளித்துரைத்தார் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அதிதீவிரதர பக்குவருக்கு கூறும் உபதேசமே போதுமென்றும் மற்ற மூவகைப் பக்குவர்கட்கும் உபதேசம் மட்டுமின்றி வேதாகம சாத்திரங்களாலும் உணர்த்த வேண்டுமென்பதும் அறிவிக்கின்றார்!

-61-

**அதிபதிக்கு வத்தார்க்கு அநுக்கரம் செய்யும்
புதுமைக்குச் சாத்தரங்கள் போதாது - (இதுவென்னாப்
பேறே அநந்தம் பிரகாரம் வந்தாலும்
வேறே அனந்தவிதம்**

வி-ம் : நிஷ்காம புண்ய மிகுதியும் அந்தக்கரண கிருபையும் குருதரிசனமும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்ற அதிதீவிரதர பக்குவனுக்கு ஞானானுக்கர நிமித்தம் ஒன்றைச் சுட்டுதற்கு எங்ஙனம் இது என்று கூறும் உபதேசவாக்யமே போதும் யாவரும் அறியமுடியாத இவ்வதிசயித்திற்கு வெவ்வேறு வகையான சாத்திரங்கள் போதாது (தேவையில்லை என்பதாயிற்று) இங்ஙனம் அமையப்பெற்ற பக்குவனும் அநந்தம் பேர்களாகும்! மலரகிதமும் வேட்கையுமற்ற அதிதீவிரதர பக்குவனின்

அறிவுசிவத்தையே நாடிநிற்கும் வேறெதையும் பகுத்துணர் அறியாது ஆகலின் உபதேசமே போதும் என்றார் மற்றவக்குவர்க்கு பல்வேறு சாத்திரப் பிரமாணங்களால் உபதேசித்துபக்குவப்படுத்த வேண்டும் என்றும் மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் என பக்குவர் வெவ்வேறு விதமாவர் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பரையோகத்தில் நிற்போரும் சீவன் முக்தர் ஆவார் என அறிவிக்கின்றார்!

-62-

**அறியாமை நீங்கி அறிவாய் அறிவே
அறியாமல் ஆகியிரண்டும் அற்றுப் - பிரியாதார்
தன் இழப்பின் ஞானசமாதிக்குச் சாதகராம்
அந்நிலைக்கே சீவன்முத்த ராம்!**

வி-ம் : விழிப்பும் கனவும் மறந்தயர்ந்த நல்உறக்கமாகிய சகல கேவல அறியாமை நீங்கி தம்மை அருளாற் கண்டு அவ்வருளறிவாகி முன்மலமாகிய அறியாமைக்குள் மறைந்திருந்தாற்போல, இப்போது அவ்வருளறிவுந்தானே அறியாமையாகி அதனுள் மறைந்து இவ்வறிவென்றும் தாம் என்றும் இவ்விரண்டும் அற்று இதனைப்பிரியாது இருப்போர் இங்ஙனம் இருக்கவே தானெனும் போதம் அறும் அஃது அறவே, பரைதானாகிய (தானே தானாய் நிர்மலராய் நின்ற) ஞானசமாதிக் குச் சாதகராவார் இச்சாத்திய அநுபவம் வந்த அந்தச்சுஷணமே இருவரும் சீவன் முக்தராவார் இம்முறைமை வந்து பரையோகத்தில் நிற்பாரிவரும் சீவன் முக்தரே ஆவார் என்று அறிவித்துள்ளார் என அறிகின்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவமெய்ஞானம் பெறாத சிவவேடத்தவர்கட்கு இழிவின்றி யாதொரு பயனுமில்லை எனக் கூறுகின்றார்!

மகவான்கண் பார்த்தவர்க்கு மாண்பாய்த் தனக்குப் பகமாய் இலச்சைவிடாப் பண்பாய்ச் - சகமாணக் கண்ணாரி போல் வேடக் கண்ணாடி காட்டுதவம் எண்ணுழி காலமிருந்து மென்!

வி-ம் : ஒருயோனிக்கு இச்சைவைத்து அடாது செய்த இந்திரனே! உன் உடலெல்லாம் யோனிகளாகக் கடவது என்ற சாபத்தை ஓர்கெளதம் முனிவரால் பெற்ற இந்திரன் வருந்தி மன்னிப்புக் கோரியதன் பேரால் உன் கண்களுக்கும் மட்டும் யோனியாய் காட்சி அளிக்கும் மற்றயோர் பார்வையில் கண்களாகத் தெரியுமாகுக எனச்சபித்திருந்தப்படி இந்திரன் தன் உடலைப் பார்க்குந் தோறும் யோனி(பெண்குறி)களாய்க் கண்ட போதெல்லாம் லக்கைடி (நாணம்) விடாதிருந்து வருந்தியது போல தவவேடத்தைப் பார்க்கின்ற ஜெகத்தோர்க்கு மாட்சிமையாய் இருக்கவும் இவ்வேடத்திற்குரிய ஞானம் நம்மிடம் இல்லையே என்று ஏங்கித்தம் முள்ளே காணும்போது பல்வேறு ஆடை ஆபர பூச்சுக்களால் பார்ப்பவர்களை மயக்கிடும் வேசியே தான் எனக் (மினுமினுக்கிட) கண்டு நானமுறு வரன்றோ? மினுக்கிய வேடமாகிய கண்ணாடி காட்டுகின்ற தவத்தார் அவ்வாறு அளவிறந்த காலம் இருப்பினும் அவ்வேடத்தார்க்கு பயன் ஒன்றுமில்லை என்பதாயிற்று, இந்திரனது கண்களைப் பார்க்குந் தோறும் நாணப்படுதல்போல் இவரது பொய்புனை வேடத்தைக்காணும் போதெல்லாம் வேசியே நாம் என நாண முறுவர்? உள் ஒழுக்கமே இறந்த அவ்வேடம் என கொஞ்சமும் அறியாப் பாமரர், இவர் ஒரு பயனும் நுகரார் என்றார்.

முதல் அதிகாரம் பொது விலுபதேசம் நிறைவடைகிறது இந்திரனது கண்களைப்பார்க்குந்தோறும் நாணப்படுதல் போல் இவரது பொய்புனை வேடத்தைக் காணும் போதெல்லாம் வேசியே நாம் என நாணமுறுவர் உள் ஒழுக்கமே சிறந்ததவ வேடம் என கொஞ்சமும் அறியாப்பாமரர் இவர் ஒரு பயனும் நுகரார் - என்றார்.

இரண்டாம் அதிகாரம் சத்திநி பாதத்தில் உத்தமர் ஒழிவுமுந்தைய அனந்த சென்மங்களில் இவர் வீடுபேறெனும் முத்தி இன்பம் அடையக் கருதியவர்களாய் அவ்வப்போதைய பிறவிகளில் தாம்செய்துவந்த புண்ணிய நிஷ்காமிய கருமங்களினது பயனால் சிறுகச் சிறுக மனம்மாசு நீங்கப்பெற்று, தமக்கு வாய்த்த பெற்றோர் குரு கல்வி சாத்திரவாயிலாக பண்படுத்தப்பட்டுமந்தம் மந்திரம் தீவிரம் தீவரதரமென நான்கு பக்குவர்களாய் பிறந்து, இம்மையில் கண்டறிந்து அநுபவிக்கப்படும் மாயாகாரியமாகிய நாமரூபத்தோற்றமான உடல் உலகியற் பற்றுக்களை ஒழிக்கத் தக்க அறிவுடையார்களே சத்திநிபாதம் பெற்றோர்! எனக் கூறுவதுடன் இப்பற்று ஒழிவுக்கு வழியும் முறைமையுமாய்க் கூறுவதால் இதற்கு சத்திநிபாதத்தில் உத்தமர் ஒழிவு எனும் அதிகார நாமம் பெயர் பெற்றது, இவர்களே இந்நூல் பொருளுக்கு ஏற்புடைய (அதிகாரி) பக்குவர்கள் ஆதலால் இவ்வதிகாரம் பொதுவில் உபதேசித்த பின்பு வைக்கப்பட்டுள்ளது என்க?

(2வது சத்திநிபாதத்து உத்தமர் ஒழிவு அதிகாரம்)

சத்திநிபாதத்து உத்தமர் ஒழிவு அதிகாரத்தின்? இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் தமது ஞானாச்சாரியார் இதற்கு அதிகாரமுள்ள பக்குவர்கட்கும் உபதேசிக்கும் முறைமையைத் தமக்கு அருளிச்செய்யும் போதும் ஆநந்தாதீதராய் எழுந்தருளி நின்றே அருளிச் செய்தார்! என அறிவிக்கின்றார்!

-1-

சரியாதி நான்கினுக் கும்சாலோக மாதி
வருமாறு எனக்களித்த வள்ளல் - குருநாராயன்
ஞானத்தின் பாக்குவர்கள் நால்வர்க்கு உபதேச
மானத்தையும் நிகழ்த்தி னான்

வி-ம் : சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் எனும் இந்நான்கு பாதத்திற்கும் முறையாக சாலோகம் சாமீபம் சாரூபம் சாயுச்சியம் என இந்நான்கு பதமுத்திகளும், இவைகளைப் பக்குவர்கள்

நால்வரும் அடைந்துய்யும் நெறிமுறைகளையும் எனக்கு அருளிச் செய்த வள்ளல் உலகநாயகியின் திருமலை ஞானப்பாலுண்ட திருவாயான் குருராயனாகிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார்! அவர்கள் தம்திருவாய் மலர்ந்து

பிரம்மயாகம் தெய்வயாகம் பிதுர்யாகம் மாநுடயாகம் பூதயாகம் முதலான ஐந்து வேள்விகளையும் வழுவாமல் முறையாக இயற்றிய புண்ணிய சீலமுடையவர்களின் மத்தியிலும், மிக மேலான நிஷ்காமிய (பயன்கருதிடாப்) புண்ணியங்களைத் தமக்கு இயன்றவரை செய்து அதனால், பூர்வசெனனங்களிலும் அந்தக்கரண சுத்தியைப் பெற்றவர்களே இந்நூல் கேட்டுணர்ந்து வீடு பேறுபெறும் அதிகாரமுடையவர்கள் மந்தம்மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்ற பக்குவர்களே? இவர்களின் இலக்கணமும் இந்நூல்வார்க்கும் உபதேசிக்கும் முறைமையையும் எமக்கு உபதேசித்து அருளினார்!

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் ஈதீது இன்னின்ன தன்மையை உடையது எனப் பிரித்துப் பகுத்துணர்ந்த இவைகளின் திறம் செயல்பயன் என்றயாவும், தாமல்ல தம்முடையதுவும் அல்ல என விசாரித்து நீங்குவதே ஞானசரியை இவைகள் யாவும் அறிந்து நீக்கிய தன்னை உள்ளபடி அருளால் அறிந்து அவற்றின் முடிவில் நிற்பதே சாலோக பதம் என்பதாம், ஆங்குத் தனக்கு அறிவித்த அவ்வருளைத் தரிசித்துப்பின் அருள் என்றும் பிரித்து அறிகின்ற தற்போதத்தை சிறிதும் விரியவிடாது அடக்குவதே ஞானக் கிரியை, இவ்வறிவருள் வடிவாய் நிற்பதே சாமீபபதமாகும்! ஒழிந்துநின்றதற் போதஉணர்வு சிறிதும் தோற்றாவாறு அடக்கிய இடத்தே அடங்கிக் கண்காணித்துக் கட்டுபடுத்தி இருப்பதே ஞான யோகம் ஆங்குப்பரை தானாயிருப்பது சாரூபபுதமாம்! இப்பரை நீக்கத்தில் தோன்றும் ஞானானந்தத்தைப் பெறுவது ஞானத்தின் ஞானம் அந்த ஆநந்தத்தில் அதீதப்படுவதே சாயுச்சிய பதமாகும்! ஞானபக்குவர்கட்கு ஞானசாத்திரங்களில் கூறப்படும் சரியாதிசா லோகமாதி முறைமைகள் ஞானசரியை ஞானகிரியை ஞான

யோகம் ஞானத்தில் ஞானம் இன்ன தன்மையது எனக் கூறியருளினார்! எனவாம்!

இதுவுமது

-2-

கின்னரியைத் தொட்டவர் போல்கேட்ட அளவுக்களவு சொன்னதல்ல எங்கள் சுவாமிஉரை - மன்நடத்தில் ஆனந்த மூர்ச்சிதர்கை ஆடகயாழ் தன்னிலே தானும் நலம் போலமொழிந் தான்!

வி-ம் : யாழி(வீணையின்)னை அதன் நரம்பை வருடிமீட்டித் தாம்வாசித்துக் கேட்ட அளவுக்கே அவ்வீணையின் நாதமும் (இசையும்) அவ்வளவாய் நின்றுவிடுவது போன்றதல்ல யான் நினைத்துக்கேட்ட அளவுக்கு அளவாய் விடை கூறினதல்ல எங்கள் சுவாமிகளாகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரின் திரு வாக்கு! பரமேசுவரரது ஆனந்த திருநடனத்தில் (யாவரும் கண்ட திசயித்து ஆனந்தப் பரவசர்களின் முன்னிலையில்) பொன்னினா லான தெய்வயாழினை இசைவாணி தன்னால் இயற்றப்பட்டு அதனில் வாசிக்கும் நலம்போல! யான் கேளாதுகேட்கும்படி எனக்கு உபதேச மொழிகளை அருளிச் செய்தார்! என்பதும்!

பக்தர்குழாம் ஆனந்தாதீதராய் இருக்கவும் தெய்வயாழ் வருடாது (மீட்டாது) வாசித்தல் போல திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் ஆனந்த அதீதராய் எழுந்தருளி இருக்கவும் அவரது தெய்வவாக்கு அவர் நினைத்துக் கூறாது கூறியது என்று அறிக! கின்னரியை தொட்டவர்போல் கேட்ட அளவுக்களவு சொன்னதல்ல என்றதனால் கேள்வியும் பதிலும் தாமே அருளினார் என்பதாம், தெய்வயாழிற்கு மேல் வேறுயாழ் எங்குமின்மை போல் ஆச்சாரியர் ஒருவர்மிலர் எனவும் யாழ்முயன்று மீட்டிவாசியா திருக்கவும் அங்ஙனம் மீட்டியபடியே இசைவருதல் போலத் தோற்றலால் தானும் நலம் போல மொழிந்தான் என்றார், அன்றியும் இடைவிடாது ஒலிக்கும் பிரணவநாத ஒலியினின்றும் திருவருள் குடிவடிவாய் நின்று ஒலித்து உபதேசித்தது என்றும்

கூறினார்! எடுத்துக்காட்டு கந்தர் அலங்காரம் உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய் எனவரும் பாடலாற் கண்டுணர்க!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானச்சாரியார் உபதேசத்தால் நான்கு வகைப் பக்குவத்தினரும் தெளிந்து கொள்ளும் முறைமையை அறிவிக்கின்றார்

-3-

**சும்மா அதே பார்த்திருக்கச் சுத்தியாம் உத்தமார்க்குத்
தம் ஆய்வார்க்கு ஓர் உரையே சஞ்சீவம் - மன்மேலும்
மாற்றம் சகுனப்புள் வாக்கும் மதுவுண்ட
போற்றும்பி யின்பாட்டுப் போல்!....**

வி-ம்: தீவிரதர பக்குவருக்கு ஓர்மொழியும் கூறாமல் ஞானாச்சாரியார் மௌனானந்த நோக்குடன் பார்த்திருக்கவே ஆன்ம சுத்திமுழுதுமாகி ஞானநிஷ்டை கூடிநிற்கும்! தீவிரபக்குவம் உடைய மாணாக்கனின் தற்போத ஆணவமலம் ஒழித்தற்கும் சிறிதேனும் பதையாமல் ஒழித்திட ஏதுவாகும் ஓரிரு மொழிகளே சஞ்சீவம் போன்று ஆகி அந்தக்கரணம் சுத்தயாகும்! மந்தரபக்குவார்க்கு முழுதும் விடாமல் விட்டுவிட்டு இசைக்கும் சகுனப்(ஆந்தையின் அலறல் போல்)புள்ளின் செய்கையாய் சிறந்ததான உபதேசத்தாலும் சிற்சில எடுத்துக்காட்டுகளாலும் தெளிவிக்கச் சுத்தியாகும்! மந்தபக்குவனுக்கு மதுவை நிறைய உண்டு மலருள் மயங்கிக் கிடக்கும் பெண் வண்டை எழுப்ப துணையாய் வந்த ஆண்தும்பிவண்டு அதனைச் சூழ்ந்து கிர்ரென இடையறாது பாடும் பாட்டைப்போல வேதாகம சாத்திரங்களாலும் பல்வேறு யுக்தி உபாய சம்பவஐதீகப் பிரமாணங்களாலும் அடிக்கடி உபதேசிக்கச் சுத்தியாகும்!

குருமூர்த்தியின் திருநோக்கக் குறிப்புணர்ந்து அந்நிலை எளிதில் விரைந்து அடைதலால் சும்மா அதே பார்த்திருக்க என்றும் சஞ்சீவி (மருந்தால்) உடலிலுற்ற பிணி நீங்குமா போல் ஓர்மொழியே ஆன்மசுத்தி பெறுதலால் சஞ்சீவம் என்றும் தான்நினைத்த சுகம் கிடைத்தல் போல் சிற்சில வார்த்தைகளால் மெய்ப்பொருளைத் தெரிந்து கொள்வதால் சகுனப்புள்

வாக்குப்போல் என்றும், மூர்ச்சித்து கிடந்த பெண்தும்பிவண்டை ஆண்தும்பி சூழ்ந்துகொண்டு பாடி ஆடவும் பெண் தும்பியின் மூர்ச்சை தெளிந்து அதனோடும் பறந்து கூடல்போல், அனேக விதமான யுக்தி சாத்திர புராண பிரமாண எடுத்துக்காட்டுகளால் அடிக்கடி அறிவித்து ஆணவ மூர்ச்சையை நீக்கித் தம்மோடுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளுதலால் தும்பியின் பாட்டுப்போல் என்றும் கூறினார்!

சுத்தியாவது விழிப்பு கனவு ஆழ்ந்த உறக்க நிலைகளில் உண்டாகும் விசய சுகபோக அபிலாசைகளின் வாசனைகளோடும் எழுகின்ற தற்போதம் ஒழிதல் என்றும் விளக்கியுள்ளார்...

இத்திருவெண்பாவால் அறிவானந்தத்தில் அழுந்திய போதம் விரிந்து விடயானந்தத்திற் செல்லவிடாது ஓரியல்பினில் நிறுத்தினோர்க்கே மாறாத பேரானந்தம் கிடைக்கும் என்று அறிவிக்கின்றார்!....

-4-

**முலைமுதிர நாணம் முதிர்ந்தடங்கி மூடிச்
கலவியிலே நக்கினத்தைக் காட்டல் - சலனைபயன்
ஆனாலும் தம்பனைசெய்து ஆனந்தமாக்குவது
போனாலாம் இந்தப் பொருள்.**

வி-ம் : விளையாட்டுப் பருவம் எய்திய பெண்குழந்தை தன்னுடலில் இயற்கைப் பரிணாம வளர்ச்சியால் முலை சிறுகச் சிறுகச் முதிர்வதைக் கண்டு நாணமடைந்து தன்மேலாடையால் மறைத்தும் முன்போல் மற்றவர்களிடம் கேலிபேசி நகையாமல் ஒதுங்கியே வளரவளர்ந்து உள் அடங்கி, தம் திருமணநாள் வந்துற்றபோது கணவனுடன் கலவியில் ஈடுபடும் கருத்தாகி இதுவரையும் மறைத்திருந்த முலையையும் அல்குலை (பெண் குறியை)யும் நிர்வாணமாக்கித்தந்து சுகம் அநுபவிப்பதுபோல, ஒருவனின் அறிவு முதிரமுதிர முன்போன்று விசய இச்சைகளிற் செல்லும் மனவிருத்தியை அடக்கித் திருவருளில் மறைத்து தம் ஆன்மாநந்தத்திற்கு ஒப்புவித்திடுக? எனின் அங்ஙனம் ஒப்புவித்திடாமல் மனவிருத்தி பேதலித்து விசய இச்சையில்

சலனமானதாலும் அவ்விசயங்களின் பயன்களை அநுபவிப்பதானாலும் இவ்விசயப்பயனை நீக்கி அப்போதச் சலனத்தை அடக்கிய போதத்தை ஆனந்தமயம் ஆக்குவதானாலும் இவ்வாறு அடையப்படுகின்ற ஆனந்தப் பொருள் ஓரியல் பின்றியதாயத் திகழும் மனோசலனம் அடக்குதல் விசயப் பயன்களை நீக்குதல் முதலிய காரியாதிகளின்றி மோன முற்றுப் பதைப்பின்றி பகுத்து ஒன்றையும் நாடிடாது நிற்பையாயின் அவ்வாநந்தப் பொருள் ஓர் இயல்புடையதாய் தோற்றும் என்றறிக!

முலை முதிர்ந்த பெண் தன்முலை அல்குலை பிறஎவர்க்கும் காட்டாது மறைத்து கூட்டுறவில் சுயபுருடனுக்கே காட்டுதல் போல், அறிவு வந்தடைந்தோர் தனது போதத்தை விசயங்களிற் செல்லவிடாது அடக்கி அதனை சிவானந்தத்திற்கு ஒப்புவிக்கும் படிக்கே இவ்வுவமையைக் கூறினார், போதம் விசயங்களில் அழுந்துவதும் ஆநந்தத்தில் அழுந்துவமாய் மாறிமாறி நிற்கும் எனில் இங்ஙணம் ஆநந்தமும் மாறித்தோற்றும் இவ்விரண்டின் இயல்புகளையும் சிவத்திடம் தியாகம் செய்திடுவையாகின், அப்பேரானந்தப் பொருளின் அநுபவமும் உனக்கு நிலைத்து நிற்கும்! இங்ஙணமாகுதற்கே ஆனந்தமாக்குவது போனாலாம் இந்தப் பொருள் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பதிபசு பாசங்களின் உண்மை நிலையை சுருதி முதலிய வேதாகமங்கள் உணர்த்தினாலும், குருமொழிசுவாநுபவத்தால் உணராதார்க்குப் பயனில்லை என அறிவிக்கின்றார்!

-5-

பஞ்சமலமும் பசுஅநந்த மும்பதியும்
அஞ்ச தொழிலும் அவத்தைகளும் - கிஞ்சறியும்
கேட்டுச் சரியாது செய்துங் கிலேசங்கெடாக்
காட்சிமெழுகிற் கனகங் காண்

வி-ம் : ஆணவம் கன்மம் மாயை திரோதானம் இவைகளைத் தம்மிடத்தே அடக்கியுள்ள பிரகிருதி என்று கூறப்படும் ஐந்து மலங்களின் பாச இலக்கணங்களும் இம்மலங்களால்

மறைக்கப்பட்டு வாழ்கின்ற அநேகங்கோடி சீவான் மாக்களின் (சீவன்-பசு) இலக்கணமும், இப்பசு பாசங்கட்கு முதன்மையாய் ஏகமாயிருந்த பதியினது இலக்கணமும் அப்பதி செய்கின்ற சிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்ரகம் முதலிய ஐந்தொழிலும் ஆகிய இலக்கணமும், இப்பஞ்ச கிருத்தியத்தால் நடத்தும் சாக்கிராதிஐந்தவஸ்தைகளின் இலக்கணமும் இந்த அவஸ்தைகளினின்றும் சுழலும் ஆன்மபோத இலக்கணமும் நன்கு கேட்டறிந்தும்

சரியை கிரியை யோகங்களைச் செய்துவந்தும் அப்பாசத்தை நீக்கிப் பதியை அடைந்து பிறப்பு இறப்புத் துன்பத்தை நீக்கமுடியாதார்? அறிவு, மெழுகில் அழுத்தியிருக்கும் பொற்குண்டுபோலும் ஆகுமென அறிக, உரைத்து ஒட்ட ஏறியகனகம் தீயால் உருக்கிய போழ்து விடுபடும் அதுபோல, காண்பான்காட்சி காணப்படும் பொருளாகிய திரிபுடிப்பதார் தங்களைக் கேட்டறிந்த அறிவு சுகாநுபத்தால் வெளியாகாமல் மலத்துள் மறைந்ததனால் மெழுகிற் கனகம் என்றும் அவ்வறிவே பிறற்கு காட்சிமாத்திரமாய் தோன்றலால் காட்சி என்றும் கூறினர்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவானந்தப் பேற்றினைப் பெறாதிருந்தும் பெற்றேன் என அசத்தியம் கூறுதல் மிகவும் பாவம் சம்பவிக்கும் என அறிவிக்கின்றார்

-6-

**வாதிவுடத் தினமும் மாமருத்துவன் பிணியும்
சாதித்த வீரன்மேற் தம்பலமும் - தீதுவதுபோல்
ஞானத்தில் இன்பைநசிப் பித்துநான் அதுவாம்
ஊணத்தை யார்ஒழிவிப்பார்!**

வி-ம் : நாகம் ஈயம் பித்தளை செம்பு முதலிய ஐந்து உலோகங்களையும் தக்க மூலிகைசாந்து அப்பிபுடம் போட்டுத் தங்கம் ஆக்கினேன் எனக்கூறும் வேதயியலறிந்து இரசவாத வித்தையை உடையவன் மிகவும் தரித்திரனாயி இருப்பதும் பிறரது பிணிகளை எல்லாம் நாடி பார்த்து தக்க மூலிகைகளை கொண்டு மருத்துவம் செய்தேன், எனும் பிரபலவயித்தியன்

நீடியபெரும் பிணியாளனாய் இருப்பதும், பகைவர்களை எல்லாம் வென்று சாதித்தேன் என்று கூறும் மாவீரன் உடலில் (பிறர்) பகைவர்கள் இடப்பட்ட (தம்பலம்) வடு-காயம், தழும்பு இருப்பதால் இவர்கள் கூறித்திரிவது குற்றமாம், அதுபோல சுகாநுபத்தால் ஞானானந்தத்தை அடைவதற்கு ஏதுவாக கூறும் ஞானசாத்திரங்களைக் கேட்டமாத்திரத்தில் அவ்வாநந்தம் பெறாது, விசய இச்சை எனும் சேற்றில் புதைத்து கெடுப்பித்து இவ்வசுத்த மலக்குழியினுள் அழுந்தியிருந்து நான் அவ்வா நந்தத்தினது மயமானேன் என்கூறும் குற்றத்தையாவர்தான் எங்ஙனம் எப்போது நீக்குவரோ?

மேற்காட்டிய இரசவாதி மருந்துவன் மாவீரன் என்போர் களிடம் முறையே வறுமையும் பிணியும் அடிபட்டவடுவும் காணப்படுவதால் இவர்கள் சொல்லிய வன்னம் செய்திலர் என்று அறிந்தாற்போல, விசயபற்றும் அதன்வாசனைகளும் விடாமையால் இவர்கள் இங்ஙனம் கூறுவதே அன்றி, அதனை அடைந்தும் செய்தும் மெய்ப்பொருள் பயன்பாடு ஏதும் அறிந்திலர் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாச்சாரியார் உபதேசம் கூறும் போழ்தில் மாணாக்கன் சகல கேவலங்களின் தாக்கு தலற்று நின்று கேட்டபின் மூவகை வினைகளும் அறும் என அறிவிக்கின்றார்!

-7-

மயலற்றார் கேட்கமகிழ்ந் துரைத்த வார்த்தை

அயலுக்கு உபதேசம் ஆகும் - துயிலாத

ஒருவனைப் போல்நின்று கேள்கேடுகும் அழுக்கும் நோயும்

அறும்உரைத் தோம்நாம் உரைப்பதை

வி-ம் : வடிவமும் பெயரும் கூடிய தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களையான் எனது என்று கருதும் மயக்கமற்ற அதிதீவிர பக்குவத்தார்கேட்க ஞானாச்சாரியார் அந்த மகிழ்ச்சியால் அருளிச் செய்த உபதேசமொழிகள் அப்பக்குவம் நிறைந்தவர்க்கு மட்டுமின்றி அயலில் அருகிருந்தோர்க்கும் இதோபதேசமாகும்! ஆகலின் அம்மொழிகளின் சாக்கிரத்திலும் நிலையின்றி சொப்பனத்திலும் மனம்கரைந்திடாமல் கோலைஊன்றி

இருகைகளின் உள்ளங்கையை பதியவைத்து அதன்மேல் தன்நாடி (தாடை)யை வைத்து உறங்காமல் உறங்கும் இடையினைப் போன்று, கேவல சகல அவஸ்தைகளின் தாக்கற்று இருந்து கேட்பாய் எனின் தூசின் மேல்ஏறும் அழுக்குப் போல ஏறிடும் ஆகாமிய (இனிவரும் பிறவிப்பயனாகும்) துன்பமும் ஒழியும் யாம் உனக்குச் சொல்லவேண்டிய முறையான புத்தியின் உபாயத்தை சொன்னோம் இதனை யூகித்துணர்ந்து நீ அறிவாயாக?

இடையன் கோல்கண் துயிலாது துயின்று மாட்டுமணி அரவத்தை கேளாது கேட்கும் முறைமையாய் இப்போது ஞானோபதேசம் கேட்கும்போதே, சகலகேவலங்களின் தாக்குதலின்றி கேட்பான் தன்னிலையும் முன்னிலையும் அற்ற சுகாநுபவமுற்றும் பெற்றுய்வன் இவனது தூசுமுக்கும் நோயும் அறும் என்றார்! தூசுமுக்கும் நோயும் அற்றபோது சஞ்சிதமும் பிராரப்தமும் (முற்செனன வினைப்பயனும் நிகழ்காலத்து வரும் வினைப்புசிப்பும்) நாசமடையும் அஃதெப்படி எனின்? கருவிகள் சடம் ஆகலின் அவைகள் ஆன்மாவை அறிந்து கூடமாட்டாது, ஆன்மா கேவலத்துள் மறைப்பட்டுக்கிடத்தலின் கருவிகளைச் சென்றுகூடமாட்டா கருவிகளை இயக்குவித்து இக்கேவல மறைப்பை நீக்கச்சகலத்தில் வைத்துப் பெத்தத்தில் (அஞ்ஞான காலத்தில்) தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை அறிவிப்பது போலவும், (இதுமேலால் அவத்தை என்பர் விரிவுகள்) இனிகீழால் அவத்தைப்படுத்தி (ஒடுக்கநிலையை) கேவலத்துள் வைப்பது போலவும், முத்தியில் இக்கேவலசகலங்களின் தாக்குதலின்றி நிறுத்திச் சுத்தாவஸ்தையிற் செலுத்திச் சுத்தத்தில் வைப்பதுந் திருவருளே என்றும், இக்கருவிகளைக் கூட்டுவித்தபோது ஆன்மாவிற்குச் சுதந்திர (தான்தானாய்நின்ற) அறிவுதோன்றித் தானல்லாத தேகத்தைத் தானெனக் கருதப்பண்ணி, நின்று யானே எல்லாவற்றையும் அறிவேன் எல்லாவற்றையும் செய்திடுவேன் எனக்கெதிராக ஒருவருமில்லை என்றுகருதி நிற்கும் இங்ஙனம் நிற்பதால் சுகதுக்கங்கள் மாறிமாறி வரும் இவற்றால் வரும் இருவினைகளும் தொடர்ந்திடும்?

இத்தொடர்ச்சியால் அளவிறந்த பிறவிகளில் நெடுங்காலம் சுழல்வது இங்ஙனம் என்று அந்தப்புல்லறிவை விட்டுநீங்கி கானலைநீரென்று கருதிமயங்கிக் கண்டபோதும், நீரை நீரென்று உள்ளபடி கண்டபோதும் தனக்குக்காட்டியது கதிரொளி என்று கண்டு நின்றாற்போல, ஆன்மா பொய்யை மெய் என்று மயங்கிநின்று அறிந்தபோதும் மெய்யை மெய் என்று தெளிந்து நின்று அறிந்தபோதும் மறைந்திருந்து அநுக்ரகித்து நின்றதும் திருவருளே என்றும், உள்ளபடி அறியின் தானென்பதும் இந்தமுறையே அவன் அவள் அது எனும் முன்னிலைக் கண்(ணும்) திருவருள் நடப்பிக்கின்றது எனக்கண்டு அம் முன்னிலைப் பொருளாதிகளை உள்நாடாது இதுவும் இரு வினைக்கு ஈடாய்த் திருவருள் நடப்பிக்கின்றது என்று அத்திருவருளையேநாடி நின்றலால், யான்பிறர்என்பதும் போய் எங்குந் திருவருளாய்க் காண்பதால் ஆகாமியம் அறும் என்பதும் ஞானாச்சாரியாரின் கருணைப் பார்வையாலே சஞ்சிதவினைகளும் அறும் என்பதும் உண்மை,

முந்திய பிறவிகளில் செய்த கொடிய வினைகளும் இவ்வுடலுடன் நீங்கிடும் வினைப்போகமே ஒருதேகம் கண்டாய் வினைதான் ஒழிந்தால் தினைப்போதளவும் நில்லாதுகண்டாய் என்று பட்டிணத்தடிகளும் ஈசுவரவாக்கியமும் காணலாம், இங்ஙனம் இதிருக்க நீர்பிரார்ப்த வினையும் போம்என்றது என்னெனின்? இங்கிது கூறும் முறையேநின்று நான் நீ அது இது பிறர் என்பதும் ஒழிந்து திருவருளே கண்ணாகச் சென்று சிவதரிசனம் பண்ணி, அதில் அதீதப்பட்டுநின்றசிவயோகி பஞ்சகிருத்தியங்களையும் கடந்து பரமுத்தனாய் இருப்பன், ஆகலின் அவனுக்குப் பிரார்ப்தம் வருவது போல் தோன்றி உடனழியும் அன்றி அவனை வாதித்திடாது ஆகலின் இவனுக்குப் பிரார்ப்தவினைகள் இல்லை என அறியவும்!

தானல்லாத ஒன்று தன்னைத் தானெனக்கருதிக்கொண்டே
யானெல்லாஞ்செய்தேன் என்னும் ஞானம் அஞ்ஞானம்
(அத்தால்)

ஈனமார் வினையிரண்டாம் இருவினையால் உடம்பாம்
ஊனமார் உடம்பால் ஊழாம் ஊழினால் ஆகாததுண்டோ
எனும் (திருக்குருந்திரட்டாலும்)
யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் என்னது இது யானென்னும்
மிக்கோனை ஞானவெரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்தித்
தான்செவ்வே நின்றிடஅத் தத்துவன் தானநேர
தனையளித்தது முன்னிற்கும் வினைஒழித்திட ஓடும்
நான்செய்தேன் எனும் அவர்க்குத் தானங்கின்றி
நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக் கும்கன்மம்
ஊன்செய்யா ஞானந்தான் உதிப்பின் அல்லால்
ஒருவருக்கும் யான்எனது இங்குஒழியா தன்றே!
(சிவஞான சித்தியாராலும்)

மற்றும்,,,

யான் செய்தேன் பிறர்செய்தார் எனும் கோல்நீங்கி
மும்மை தரும் வினைகள் மூளாவாம் முதறிவார்க்கு
அம்மையும் இம்மையே ஆகும்!...
(என்பதனாலும் தெளிந்திடுக)

இத்திருவெண்பாவால் இருவினை ஒத்த மலபரிபாகம்
அடைந்த பக்குவர்கள் நான்கு வகையாய் இருப்பர் என
அறிவிக்கின்றார்!...

-8-

அண்டம் முதலாய் அனந்தம்பிறப் பின்விதம்
கொண்டுநர ராய்வினைகள் கூறொத்து - தொண்டிற்
சரியாதி செய்து தவச்சார்பில் நிற்போர்க்கு
அரிதான பக்குவம்நா லாம்!

வி-ம்: சராயுசம் அண்டசம் சுவேதசம் உற்பீசம் என்னுமிந்
நான்குவகை யோனிகளிலும் ஏழுவகைப் பிறவிகளிலும்
எண்பத்துநான்கு லட்சம் சீவர்களாகவும் பிறந்து இறந்து பிறந்து

பின்பும், அப்பல்வேறு உருவங்களில் மாறிமாறிச் சுழன்று துன்புற்றுப் பின் மாநுடராய்ப் பிறந்து பல்லாழிகாலம் எய்த்தொழிந்தும் இவ்வடிவின் அனந்தகோடிச் சிவபுண்ணியம் மேலிட்டு அச்சிவபுண்ணியத்தால் சிவத்தொண்டுகளைச் செய்தும் இச்சிவத்தொண்டினால் சரியை கிரியை யோக நெறிகளைச் செய்தும், இப்பதமுத்திப்பாவனை செய்கைகளால் இருவினைகளையும் சமநோக்காய் அறியும் மலபரிபாகம் பிறந்து! உடற்சார்பும் உயிர்ச்சார்பும் பொருட்சார்புகளும் தம்மதல்ல என நீத்து (குருவுக்கே அர்ப்பணித்தும்) பற்று ஒழிந்து நிற்போர்க்குக், கிடைத்தற்கரியதாகிய மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம் எனும் பக்குவங்களைப் பொருந்தி ஞானம் பெற்றாய் இந்நூல்வரும் விரைந்து விழைந்து வருவார்கள் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் இப்பக்குவர்கள் ஞானாச்சாரியாரை தேடும் தேட்டம் இங்ஙனம் இருக்கும் என்கிறார்!...

-9-

**மேலைச்சுகம் வெறுத்து மேலொடுகிழ் அற்றுவெறும்
சாலப்பொய் யாய்உடலார் தானார்தன் - மூலமார்
என்றுதெரி விப்பாரை எய்துவோம் என்றிரண்டாய்
ஒன்றுபடத் தேட்டமுதிக் கும்....**

வி-ம் : மேலாகிய பொன்பூண் பட்டுஆடை சந்தனம் வனிதையாகிய சுகபோகங்களை வெறுத்து இனிமேல் அடையும் சாலோகம் சாம்பம் சாரூபம் சாயுச்யம் முதலான பதமுக்கிகளையும் அந்தந்தலோகபோக சுகங்களையும் விருப்பற்று அவைகளும் பொய்ச்சங்காத மயக்கம் எனத்தெளிந்து இங்கு எமது உடல்யாது? இதனுள் இருக்கும் நான்யார்? இவ்வுலகம் எத்தகையது? எனக்கு மூலமாய்த்திகமும் பதியாது? இவை கட்டும் எனக்கும் உள்ள சம்பந்தம் யாது? என உள்ளுசாவி விசாரித்தும் இவை இன்னவிதம் என்று என்னால் அறியக் கூடுவதில்லை ஆகலின்...

இவற்றை எமக்கு அறிவிக்கும் ஞானாச்சாரியாரை அடைவோம் என்கருதித் தான் என்றும் சிவம் என்றும்

இரண்டாய்ப் பகுத்தறிவதாய் பின்னர் அச்சிவத்தோடு ஒன்றாக இங்ஙனம் பகுத்து அறிவித்து ஒன்றுவிக்கும் அந்தஞானச்சாரியார் எங்குள்ளார் என்று தேடும் தேட்டம் பிறக்கும்! என்று கூறினார் இதற்குரிய ...

இவனதி காரியானோன் இந்திரியங்களாலும்
புவன தெய்வங்களாலும் பூதபௌதிகங்களாலும்
தவனம் மூன்றடைந்து வெய்யிற்சகித்திடாப்புழுப்போல் வெம்பி
பவமறுஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறினானே!
(கைவல்ய நவநீதம் உவமை)

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாச்சாரியரைத் தேடும் போது பிறக்கும் குணாதிசயங்களை அறிவிக்கின்றார்!

-10-

**வேர்க்கும் கண்ணீர்ததும்பும் கம்பிக்கும் மெய்நடுங்கும்
வார்த்தை நழுவும் மனம்பதறும் - கார்க்கதமாய்
காந்தும் உரோமாஞ்சலி ஆகும் காதலித்தார்க்கு
ஏய்ந்தகுணம் காண்இவைஎட் டும்!**

வி-ம் : உடலில் வியர்வை நீர் விடாது சொரியும் ஆனந்தக் கண்ணீர் கடைவிழியில் ததும்பும் உள்ளுக்குள்ளே பதட்ட மாயிருக்கும் உடல் நடுக்கமுண்டாகும், வாயில் வரும் வார்த்தைகள் தடுமாறும் மனம் அடிக்கடி நிலையிழந்து நழுவும் அவ்வவத்தைகள் தீர்ந்து தெளிவுபெறும் விருப்பத்தால் ஞானச்சாரியாரை என்றைக்கு எங்கு காண்போம் என விரைந்து தேடும் இந்த தேட்டத்தின் மன அழுத்தத்தால் உள்ளில் காந்தலை (காய்ச்சலை) உண்டுபண்ணும் விதர்விதிர்த்து மயிர்கூச்செறிந்து உரோமாஞ்சலியாகும் ஆகிய இந்த எட்டுவிதமான அவஸ்தைகளும் சத்திநிபாதம் வந்தமைந்த உத்தம பக்குவனிடம் ஞானாச்சாரியாரை தேடும் நாட்டத்தால் இயைந்திடும் எட்டுக் குணங்களாகும்!

இத்திருவெண்பாவால் விரைந்து முயன்று தேடியும் ஞானாச்சாரியர் தரிசனமற்றபோது கீழ்க்கண்ட அவத்தைகள் எல்லாம் தோற்றும் என அறிவிக்கின்றார்!

-11-

அரைநோட்டம் சிந்தை பெருமூச்சி அறியாச்
 சுரமுட்டம் எல்லாம் துறத்தல் - உரைதோற்றாது
 மானம் மவுனம் விகளம் மறவைசாவு
 ஆனஇவை பத்துமவத் தை!

வி-ம் : அந்தக்கரணம் சகமுகத்தை (உலகியலை) விட்டு
 அகமுகமாய் (உள்ளில்) நின்று கருதுகின்ற நோக்கமாய்?
 எப்போது ஞானாச்சாரியரை அடைவோம் என்ற சிந்தனையும்
 அவரை நினைக்கும்தோறும் நெட்டுயிர்ப்பு (உடலிலும்
 உள்ளேயும் ஆயாசம்) அடைவதும், இந்நினைவு மேலீட்டால்
 பிறர்அறியாது தமக்குள்ளேயே சுரம்பூரித்து துன்புறுதலும்
 இதனால் உணவு உடை உறக்கம் முதலிய நித்தியக்கடமைகளை
 வெறுத்தலும் இவ்வவத்தையினைப் பிறரிடம் எவ்வாறு சொல்வது
 என்ற மானமும் (அடக்கமும்) இம்மோனத்தால் பிறரோடு
 ஒன்றும் பேசாதிருந்த மௌனமும் இங்ஙனமானதுக்க சிந்தனை
 யால் பித்தமேறு(படபடப்பு மயக்கம்)தலும், இந்த நிலையிலும்
 ஞானாச்சாரியார் அமைவுறார் ஆயின் மூர்ச்சித்துக் கிடத்தலும்
 இம்மூர்ச்சையின் முதிர்வால் உயிர்நீங்குதலும் ஆகிய இப்பத்து
 அவஸ்தைகளும் ஞானபக்குவர்கட்கு குருகிடைக்காத போது
 ஏற்படும் அவஸ்தைகளாகும், மூர்ச்சித்தில் இறத்தல் இரண்டும்
 தீவிரதரபக்குவர்காகும் எனக்கொள்வதாம் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாச்சாரியார் தமக்கு எதிரே
 எழுந்தருளிய போது வணங்குதல் வினாவுதல் முறைமை
 தனையும் இவர்க்கு அவர் அருளிய தீக்கைளும் இவை என்று
 அறிவிக்கின்றார்

-12-

தேட்டம் திரண்ட திருமேனி உட்புறம்பாய்க்
 காட்டும் அளவிற கரைபுரண்டு - கேட்ட
 அதிபக்கு வத்தார்க்கு அகம்புறம் என்றுஆறு
 விதிவைத்த தீக்கையாம் எண்

வி-ம்: பிரிவின்றி தம்முயிருள் இருந்தும் தெரியாது தாம் தேடும் தேட்டமாகிய பேரானந்தத் தானே திரண்டு எழுந்து குருமுகூர்த்தமாய் தமது திருமேனியை அப்பக்குவர்கள் கண்ணாரக் காணும்படிப் புறம்பாய்க்காட்டும் அளவிலே அவர் மேலுற்ற அன்பினால் வெள்ளமென கரைபுரண்டு ஓடும் ஆறாக உள்ளில் உந்திட, அவ்வாச்சாரியரைப் பலமுறை வலம் செய்தும் பணிந்தும் அட்டாங்க சாஷ்டாங்கமாய் (இருகாலின் முன்மேல் பகுதிகளும் மார்புபகுதியும் உந்திப்பகுதியும் முழந்தாளிரண்டும் மூக்கு நுனியும் மோவாய்நாடி பகுதியும் இருசெவிகளும் நெற்றியும் இருபுயங்களும் பூமியில் படுமாறு அவர்திருவடியின் முன்பு வெட்டிவிட்ட மரக்கட்டை போல் வீழ்ந்து புரண்டு) துதிபாடிப்புகழ்ந்து வணங்கி, ஆனந்தக்கண்ணீர் உடலை நனைக்க எமது சுவாமிகளே! அடியேனுக்கு இவ்வுடல் வந்தவிதம் எப்படி? இவற்றள் இருக்கும் நான்யார்? எமக்கு மூலமாயுள்ள மெய் பொருள் என்ன? எமக்கும் இவைகள் ஒன்றொன்றிற்கும் உள்ள தொடர்பு எதனால் வந்துண்டானது? என்று கேட்ட அதிபக்குவம் உடையோர்க்கு வேதாகமங்களின் விதியில் உள்ளவாறு அவர் பண்ணும் தீக்கைமுறைகள்? அகத்தீக்கை மூன்றும் புறத் தீக்கை மூன்றும் என்ற ஆறுவகைத் தீக்கைகளாகும் என்றார்!

இன்னும் தீக்கை ஆறு என்பது திருநோக்கம் யோகம் பாவனை மூன்றும் அகத்தீக்கை, பரிசம் வாக்கு நூல் மூன்றும் புறத்தீக்கையாகும் என்றும் அறிவித்தார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாச்சாரியார் மாணாக்கனுக்குத் தீக்கை முறையினால் மும்மலங்களையும் தற்போதத்தையும் நீக்கிவிடும் முறைமையை அறிவிக்கின்றார்.

-13-

பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் மலமாயைக்
கருமத்தை எல்லாம் கழற்றிச் - சரியாது
வாதனையாம் போதமயக் கத்தை வாக்காலே
போதைசெய்து போக்கிவிடப் போம்!

வி-ம்: பறவைகள் தாமீன்ற முட்டைகளைத்தம்மிரு சிறகுக் குள்ளாய் வைத்துத் தழுவுவது போல் தம்மைச் சரணடைந்த மாணாக்கனைத் திருக்கரங்களால் சிரசு முதல் பாதம் வரை தழுவியது பரிசித்தல் ஆகும்! ஆமைகரையில் தாம் ஈன்றிருந்த முட்டையைத் தன் மனத்தால் பாவித்து ஜெனிப்பிப்பது போல் அவனை அருளுருவாய்ப் பாவித்தும்! மீன் தனது சினையை பார்த்துப் பொறிக்க செய்வதுப் போல அவனை தம் கருணைப்பார்வையாற் பார்த்தும் ஆணவம் மாயை கன்மம் ஆகிய மும்மலங்களையும் நீக்கி இதற்கு முன் இவன் ஆற்றிய சரியை கிரியை யோக நெறிகளிற் சுழன்றிடும் பழக்க வாசனைகளாகிய தற்போத மயக்கத்தை நீக்குவதற்கு ஏதுவாகிய, வேதாகம சாத்திர உபாய யுக்தியுடைய உபதேச மொழிகளைத் தமது திருவாக்கினால் போதித்தும் நீக்கிடப்போகும், யோகத்தை பாவனையுள்ளும் நூலை வாக்கினுள்ளும் அடக்கித் தீட்சை ஆறையும் நான்கு எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார், தழுவுதல் பார்த்தல் நினைத்தல் மூன்றும் தம்மம் முட்டைகள் ஜெனித்திடும் பக்குவம் உண்டாவதற்கு என்றறிக என்றார்!...

இத்திருவெண்பாவால் ஆச்சாரியர் உபதேசித்த பொருளை மாணாக்கர் அந்தந்த முறைமைகளில் ஏற்றுக் கொள்வார் என்று அறிவிக்கின்றார்!

-14-

**காலமறை தேசமறை கல்மறைபோற் காண்பாரும்
பாலுண்ணும் புள்ளிப்பிமின் பக்கிதீக் - காலும்
இரும்பின்நீர் மின்னலிலே ஏற்றபணம் பார்ப்பார்
தரும்பொருளைக் கொள்வார் தாம்**

வி-ம்: முன் ஓர்காலத்தில் ஓர்பொருளை அறியாதிருந்து பின் ஓர்காலத்தில் அப்பொருளை அறிந்து கொள்வதே காலமறை என்றும், ஓர்தேசத்தில் அறியாதிருந்த பொருளை வேறோர் தேசத்தில் அறிந்திடும் அதனைத் தேசமறை - (என்றும்) மாணிக்க மணி ஈதென்று அறியாதிருந்து அதன் நோட்டமறிந்தாரோடு பழகியபின் இதுமணி என்று அறிந்து கொள்ளும் கல்மறை

என்றும் ஆச்சாரியர் அநுக்ரகித்து உபதேசித்த பொருளை அறிந்துணர்ந்து கொள்வாரும் உள்ளார்!, அஃதன்றி,

அன்னப்பறவை சிப்பி, மீன்பக்கி கொக்கு உலையிற் காய்ந்த இரும்பு உள்வாங்கிய நீர் மின்ஒளியால் பணத்தின் நிர்ணயஞ் செய்தலைப்போலும், ஆச்சாரியர் அருளிய அப்பொருளை அங்ஙனங்கனம் ஏற்றுப்பயன் பெறுவாறுமுளார்! ஆசிரியர் முன்பு ஓர்காலத்து உபதேசித்த பொருளின் உண்மை அறியாதிருந்து பின்சில காலத்தில் தம்முள்ளே தெரிந்து கொள்வதால் காலமறை என்றும், அவர் கொடுத்த நூலின் பொருளை அறியாதிருந்து அப்பொருளைக் கூறும் வேறோர் நூலில் தெரிந்து கொள்வதால் தேசமறை என்றும், தாம்கற்ற நூலினது பொருள் உணராதிருந்து விதவச்சங்கத்தாரோடும் சகவாசம் (பழகி) செய்து தெரிந்து கொள்வதால் கல்மறை என்றும் கூறினார்!

பாலும் நீரும் கலந்து வைத்தால் அன்னப்பறவை (புள்) நீரைபிரித்துவிட்டு பாலை மாத்திரம் உண்ணும் தன்மைபோல என்று வேதாகம சாத்திரங்கள் முழுதும் கூறப்பட்டுள்ளது அவ்வன்னம் தெய்வலோகத்துளது என்று கூறுவர், பூவுலகில் எங்கும் கிடையாது ஆனால்? நாம் கண்எதிரே யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளும்படி ஏறும்பு உள்ளது! சர்க்கரையும் மணலையும் கலந்து போட்டால் மணலைப் பிரித்துவிட்டு சர்க்கரை முழுதையும் எடுத்துச் சென்று விடும், இதுவே சிறந்த எடுத்துக்காட்டு இதில் கேள்வி சந்தேகம் எவரிடத்தும் வராது அன்றோ? இவ்வெறும்பு மணலைப் பிரித்து விட்டதுபோல் ஞானசாதனத்துக்கு வந்த பக்குவர்கள் சரியை கிரியை யோக நெறிகளில் கொண்டமயக்கம் முழுதும் நீங்கி ஞானோபதேச நெறியில் நின்றதால் பாலுண்ணும் புள் என்றும் கோடைகால மழைத்துளி ஒன்றுக்காக காத்திருந்து அம்மழைத்துளி ஒன்றை விழுங்கிவாய் மூடி விரைந்து ஆழ்கடலுள் சென்று பருவ காலத்தின் முடிவில் தன் வயிற்றில் முத்து விளைவித்திருப்பதே போன்று ஆச்சாரியர் ஞானமொழியினை எப்போது கூறுவார் என்று ஏங்கியிருக்க அவர் கூறிய மொழிகளை இதயம் மலர்ந்து கேட்டு அப்பொருளை உள் அடக்கிப் பயன் பெறுதலால் சிப்பி

(இப்பி) என்றும், நீர் நிலைத்துறையில் அசைவர நின்றிருந்த கொக்கு மீன் வந்தபோது கவர்ந்து பற்றும் தன்மையாய் குருசந்தியில் சித்திரப்பாவை பற்றும் கொக்குபோல் அசைவற இருந்து பலன்தரும் உபதேசங்களை ஏற்றுக்கொள்வதால் மீன்பக்கி என்றும், கொல்லன் உலையில் பழுக்கக் காய்ந்த இரும்பின் மீது விட்ட நீரை எல்லாம் மீளவிடாது ஏற்றுக்கொள்ளும் அதுபோல, தமக்கு வேண்டிய உபதேச மொழிகளை ஏற்றுக் கொண்டு அதனை மீளவிடாது கொள்வதால் இரும்பின் நீரென்றும், கண் கூர்மையால் மின்னல் ஒளியில் தாம்பெற்ற பணம் இன்னது இவ்வளவுடையது என்று விரைந்து அறியும் மதிக்கூர்மைபோல், ஆச்சாரியர் உபதேசங்கேட்ட மாத்திரையில் அதிசீக்கிரமாகிப் பொருளின் அர்த்தங்களை எல்லாம் உட்கொண்டு தெளிதலால் மின்னலிலே ஏற்றபணம் பார்ப்பார் என்றும் கூறினார்!

காலம் தேசம் கல் என மூன்று மறைகட்கும் இன்ன காலத்தில் இன்னபொருள் உள்ளதென்றும் இன்னமலை (தொலை தூரத்துக்கு)க்கு அப்பால் இன்னபொருள் உள்ளதென்றும், தமக்கு ஆப்தனவன் கூறியமொழிகளை நம்பி உண்மையாய்க் காண்பார் போலக் காண்பவரும் உள்ளார் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஆச்சாரியர் உபதேசித்த பொருளை உட்கொண்ட பக்குவர்களின் தற்போதத்தை ஒழிக்கும் முறைமை இங்ஙனம் என்று அறிவிக்கின்றார்!

-15-

**பதியிறக்கக் கேட்டிறந்த பத்தினிபோல் பால்போல்
அதிமோகி தீப்புக்லப்போல் அன்பாம் - விதவையர்போல்
கண்ணன் கடையிற் கொடைபோலக் காணலாம்
தன்னை இழவாது இழந்த லான்...**

வி-ம் : தன் கணவன் இறந்தான் என்று பிறர்கூறியதைக் கேட்டவுடனேயே இறந்த பதிவிதையைப் போலவும் கடைகாலில் இருந்து வீழ்ந்த சொம்பின் பால் முழுதும் வழிந்திடினும் அதனுள் பால் மணம் வீசுவது போலும் தனது புருடன் மேல்

அதிகப்பிரீதியாய் இருந்தவன் அவன் இறந்தபோதே தானும் உடன்கட்டை ஏறி அக்கினிப் பிரவேசமாகி உயிர்நீத்தல் போலும், தன்புருடன் இறந்த பிறகும் முன்பு அவனிடம் கண்டனுபவித்த அன்புமேலீடு நினைவால் விதவையாய் உயிர்வாழ்தல் போலும் இதுவரை ஈட்டிய புண்ணியமெல்லாம் (இனிவரும் பிறவியில் சிதறாது அநுபவிக்கும் கருத்தால்) அந்தனனுக்குத்தாம் அந்திம காலத்தில் கர்ணன் செய்த கொடையேபோலும் ஆச்சாரியர் அநுக்ரகித்த உபதேச ஞானார்த்தங்களை உட்கொண்ட பக்குவர்கள் தம்மை ஒழியாது ஒழிக்கும் முறைமை உண்டாக்கும்.

தன்பதி இறந்தான் எனக்கேட்டபோதே இறந்த பதி விரதையைப் போல ஞானோபதேசம் கேட்டவுடனேயே தான் தனது என்கிற தற்போதம் இறந்ததாலும், சொம்பிலுள்ள பால் முழுவதும் கவிழ்ந்தபோதும் அதனுள் அதன்வாசனை இருந்தல் போல போதம் இறந்ததாயினும் அதன்வாசனை எஞ்சியிருக்கும் என்றும், பதியின் பிரிவுண்டாகி சிலநாழிகை இருந்து பின் தானும் உடன் கட்டையிலேறி உயிர்நீக்குதல் போல் குருவைச் சரணடைந்த சிலநாளில் அத்தற்போதம் முற்றும் நாசமாகு மென்றும், புருடனோடு இறவாது பின்னும் தேகசுக போகங்களை வெறுத்திருந்த விதவையரைப் போல யான் எனது என்று எழும் (மனோசலனத்தை) போதத்தை அடக்கி இருந்தனர் என்றும், செயலுக்கு எல்லாம் பயனை வழங்குவதில் புண்ணியங்கள் மேலானவை அதையும் தன் உயிர் நீங்கும்போதுதான் செய்த கர்ணனைப்போல, மனம் வாக்கு உடலால் ஆற்றிய பயன்களை எல்லாம் குருமூர்த்தியினது சந்திக்கே சமர்ப்பித்திருந்து யாவும் ஒழியாது ஒழிந்த நலமெலாம் பெற்றுய்ந்தான் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாச்சாரியர் உபதேசிக்கும் மொழி ஒரே பிரகாரமாயினும் பக்குவங்களின் சேமிப்பில் கூடுதல் குறைதல் இன்றி சமநிறையாய் ஞானம் ஏறும், அன்றி அனைவர்க்கும் ஒரே கால நேர சொல்லால் ஞானம் அமைவுறாது என்று அறிவிக்கின்றார்.

மாற்றுப் பலவகையாம் பொன்ஓட வைப்பான்போல்
தேற்றிச் சிவாகமத்தாற் செப்புகினும் - ஏற்ற
பரிபாகத் தாலே பழுப்பாம் பலவும்
ஒருபாகம் அன்றென்று உணர்!...

வி-ம்: பலவகையாய்த் தோன்றும் பொன்னில் ஏறியுள்ள தூசின் (மாற்றின்) அளவுக்களவாக விரைந்தும் நீண்டும் புடம்போட்டு பத்தரை மாற்றுக்களாகிய வேதி இரசவாதியைப் போலும், நால்வகைப் பக்குவார்க்கும் சிவாகமத்தை ஒரே படித்தாய்த் தெளிவித்துக் கூறினும் மாற்று குறைந்தபொன் விரைவிலும் தூசு அதிகமானது அதிகபுடமிடவுமே பொன் பழுப்பாகுமே அன்றி ஒரே படித்தாய்ப் பழுப்பாகு வதன்று? அதுபோல பிரதிபலனை விரும்பாது செய்த நிஷ்காமிய பயனால் அந்தக்கரண சுத்திசிலரிடம் மிகுந்தும் சிலரிடம் குறைந்தும் இருப்பதால், அவ்விசேஷம் மிகுந்த பக்குவனுக்கு விரைவில் ஞானம் பதிவாகும் குறைந்தபக்குவம் உடையோர் கட்டு ஞானம் காலந்தாழ்த்தி உண்டாகும் என்றார்.

இனிவரும் நான்கு திருவெண்பாவாலும் மந்தம் முதலிய நான்கு பக்குவங்களையும் உடையோரை பக்குவப்படுத்தி ஞானம் ஏற்றும் முறைமையை இங்ஙனமென்று ஞானாச்சாரியர் அறிவிக்கின்றார்.

-17-

கல்லைஉரு வாக்கும் சுழற்றியிலே இல்வாழ்க்கை
சில்லநீர் போலத் தெளிந்துவரும் - தொல்லுலகம்
கான்ற சோறுஆகும் சுதலித் தண்டைக் கனலில்
ஊன்றல்போல் ஞானம்உதிக் கும்

வி-ம்: கல்லில் இருந்தும் ஓர்பாவை (சிலை)யை வடிவமைக்குஞ் சிற்பியின் செயலைப் போல மந்தபக்குவரின் பாச இயல்புகளை முற்றும் நீக்கி அருள்வடிவாக்குதற்பொருட்டு ஞானாச்சாரியரது உபதேசவாக்கியங்கள் (கதகரேணு நியாயம்

போல) குழம்பிய நீர்த்தாளியுடன் தேற்றாங்கொட்டையைத் தேய்த்த மறுநாளில் அந்நீரில் படிந்திருந்த நிறமும் (கசடும்-மண்படிமம்) அழுக்கும் பிரிந்து அடியிற்பதிந்து இருக்க அத்தாளியுடன் நீர் சுத்தமும் தெளிவுமாய்த் திகழமது போல் ஆகும். இப்போது இப்பக்குவர்க்கு முன் அநுபவித்த உடல் உபாதைகளும் இப்பிரபஞ்ச தேகசுகபோகங்கள் அடுத்தடுத்து வரும் போது அவைகள் கக்கின (வாந்தி செய்த) சோறாகத் தோன்றும், வாழைத்தண்டை அக்கினியிட்டுத் தகித்திடுவது போல், இவர்க்கு ஞானம் தோன்றும் பிரிந்த சோறும் தெளிந்த நீரும் வருவது போல், பற்றும் பற்றின்மையும் மாறிமாறி இவர்க்கு இல் வாழ்க்கை சம்பவங்கள் நிகழ்வதால் தெளிவில் தாமதமுண்டாகும் வாழைத்தண்டைப் பலநாள் பலமுறை தீயிட்டு எரித்த பின்பே தகிக்கப்படுவதுபோல் அடிக்கடி பற்பல எடுத்துக்காட்டு மொழிகளைக் கூறி தெளிவுறுத்த ஞானம் பதியும் என்றார்.

இதுவுமது

-18-

**இரும்பை வடிவாக்கும் இயல்பினர்க் குப்பச்சை
மரஞ்சுடும் மாறுபோன் ஞானம்வாய்க்கும் - இருந்தயிடம்
நீருந்தாமரை இலைபோல் நீங்கும் உலகமெலாம்
பேய்த்தேர்போற் தோன்றும் பிரிந்து**

வி-ம் : இரும்பை ஓர்பாவை (பொம்மை) வடிவாக்கும் கொல்லனின் முறைமை போல பாசநீக்கியருள் வடிவாக்கப்பட்ட மந்ததரப் பக்குவர்கட்குப் பச்சை மரம் (விறகை) சூடேற்றி எரிப்பது போன்று ஞானம் பலிக்கும், தாம் கூடி வாழ்ந்த இவ்வாழ்க்கை இவர்க்குத் தாமரை இலையின் மேல் நின்ற தண்ணீர்போல சேர்ந்திருந்தும் சேராதிருப்பர் அப்பிரபஞ்ச தோற்றமும் அதன் காரியங்களும் கானல் நீரைப் போலும் சொப்பன ராஜ்ஜிய நிர்வாகம் போலும் தோன்றும் சிலகாட்டத்தால் பச்சை விறகு எரிப்பது போல இவருக்கு சில உபதேச மொழிகளால் ஞானம் பலிக்கும் என்றார்.

இதுவுமது

**மரப்பாவை போலுடம்பின் வாதனையை மாற்றிக்
கரித்தீக் கவர்வதுவாம் காமித்து - இருத்தல்
மனைபொதுவின் மண்டபமாம் வானோர்கள் வாழ்வும்
கனவெனவே தோன்றிடும் காண்**

வி-ம்: தச்சர் மரத்திலிருந்து ஓர்பாவை வடிவமைப்பது போல் அருள்வடிவாக்குதற் பொருட்டுத் தீவிரபக்குவர்க்கு அவர் உடம்பின் வாதனைகளாகிய கரணம் பொறிகருவி முதலியவற்றை நீக்கி ஞானத்தை உணர்த்திட கரிதீயை விரைந்து ஏற்று அத்தீ மயமாவதே போல் ஞானம் உண்டாகும்! இது காலம்வரை தான் இச்சித்திருந்த மனைவாழ்க்கை (பெற்றோர் மனைவி பிள்ளைகள் உறவினர் நண்பர்கள் மற்றபலரும்)யினைப் பொதுவாய் விலங்கும் மண்டபம்(சத்திரம்)போல இதிகாச புராணங்கள் மூலம் தோன்றும் கேள்வியால் அறியப்பட்ட இந்திராதி தேவர்களின் செல்வமும் சுகபோகமும் விழிப்பிலே காணும் கனவு போன்று பொய்யாகிடும். உடம்பின் வாதனையை மாற்றி என்றதால் இவர்க்குப் போகம் புசிப்புகளை மாற்ற வேண்டியது வாராது, வானோர்கள் வாழ்வு கற்பனைக் கனவாகும் மனித சமுதாயத்தினரது வாழ்வும் அந்தக் கற்பனையும் இறந்து நின்ற சுழுத்தி (ஆழ்ந்த உறக்க)க் காட்சியைப் போலச் சுத்தப் பொய்யாய்ப் போகும் என்றார்!

இதுவுமது

-20-

**வெண்ணையுறு பாவையர்க்கு ஞானம்விளக் கின்மேல்
அண்ணின்மயிர் பஞ்சாகும் ஆசையில்லை - கண்ணீர்
ஒழுகும் பொழுதறியாது உள்ளருகி விம்பி
அழுதுசிரிப் பார்புளக மாம்**

வி-ம் : வெண்ணையினைத் திரட்டி அதில் ஓர் பாவையை ஆக்குவது போல் அருள் வடிவாக்கப்பட்ட தீவிரதரப் பக்குவர்க்கு விளக்கின் கொழுந்தில் (தீயில்) பிடித்த அணலின் ரோமம்

விரைந்து பொசுங்கிடும் பஞ்சில் ஒரு தீப்பொறி பட்டவுடனே அவை முழுவதும் சாம்பலாகி அழிந்திடுமது போல, இவரது பாசம் நீங்கி ஞானம் உண்டாகும் உடல் உயிர் பொருட்சார்பு மற்றும் இகம் மத்தியம் பரம் வினைபயன் சுகபோக ஆசைகளும் சிறிதும் இல்லை என்றாகும், கடைவிழிவழியே ஆனந்தக் கண்ணீர் ஒழுகி உடம்பு நனைய தாம் அறியாது அழுது, உள்ளமெல்லாம் (என்பும்) நெக்குருகி விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து சிரிப்பார் அவரது உடலில் ரோமாஞ்சலியாகும் இவர் அழுவது? முன்பட்ட பிறவித்துன்பங்களை எண்ணி இத்துன்பங்களை எல்லாம் ஒரு கூடிணப்போழ்தில் நீக்கியருளிய ஞானாச்சாரியரது அருளதிசயத்தைச் சிந்தித்துச் சிரித்தார். மூவாசையும் இரு வினையும் உலகினில் வாழ்வில் உடம்பில் தோன்றிடும் உபாதிகள் எதிலும் ஆசையில்லை என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் நால்வகைப் பக்குவ முடையார்க்கே உபதேசிக்கப் பாசம் நீங்கி ஞானானந்தப் பேறு அடைவரன்றி மற்றையோர்க்கு இங்ஙனம் உண்டாகா தென்று அறிவிக்கின்றார்.

-21-

**புனிசேர்பழம் ஆனாற்போல் புறம்போடு உள்ளின்
முளைதானும் வேறாய் முளைபோய்த் - துளைமாண்ட
ஊசிக்குப் பாசம் ஒழிந் ததுபோல் ஒப்பாருக்கு
ஆசைக்கேடு ஆனந்த மாம்**

வி-ம் : கார்த்திகை மார்கழி மாதங்களில் முன் பிஞ்சாய் இருந்தபோது பழமுஞ்சதையும் ஒடும் பிரிவின்றிப் பூரித்திருந்த புனி? பின் பங்குனி சித்திரை மாதங்களில் அவ்வித்தும் ஒடும் சதையும் தனித்தனியே உள்ளமைந்திருந்தாற் போல, உபதேசத்திற்கு முன்பு அறிவு பிறவாமையின் பிரிபடாதிருந்த மும்மலங்களும் இப்போது குருமூர்த்தியினது அநுக்கிரகத்தால் மாயை கன்மம் என்கிற புறம் போடும், உயிருள் இருந்த முளை போன்ற ஆணவமும் தனக்கு அந்நியமெனக்கண்டு நீங்கி இவற்றால் படர்க்கையாகும் (விரிவிற் கூண்டில் வலையில்) ஆகாமிய முளையும் போய் காதற்ற ஊசிசெல்லுமிடமெல்லாம்

நூல்பின் செல்லாத்து போல, தற்போதங்களை மும்மலங்களை மூவாசைகளை எல்லாப் பாசங்களையும் இங்ஙனம் ஒழிந்தார்க்கு அப்போதமாறுபட்டால் தோற்றும் ஆசைநாசமே சிவானந்தப் பேறாம்! ஊசியின் கொண்டை உடையாதிருந்தபோது நூலெனும் பாசம் பின்தொடர்ந்து அஃது உடைந்தபோது நூல்பின் செல்லாது ஒழிந்தன அறியாமைப்பாச ஆணவத்தால் (தேகபோகங்களாகிய துன்பங்களை மாறுபாடாய்க் கருதியதே இன்பம், உயிர்க்கு ஆசையை உண்டாக்குவது ஆணவம் அதனது வாசனைப் போதம் ஒழியும் அளவும் இருத்தலின் அதன் காரியமாகிய ஆசை கெடவே, காரணமாகிய ஆணவ வாசனையும் இதனைவிர்த்தி செய்யும் போதமும் கெடும் ஆதலின் ஆசைக்கேடு பின் ஆனந்தமாம் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் பக்குவர்கட்குப் பாசம் நீங்கி ஞானோதயமான போது உண்டாகும் அதிசய குணங்கள் இவை என அறிவிக்கின்றார்.

-22-

**அருண் உதயம் போற்ற்தாம் வீழ்வாராசை
பெருகுவபோல் கப்பல் பிழைத்துக் - கரைகாணும்
மாறுபோற் சிறையும் அரும்பினியும் நீங்கியிடு
மாப்போல் அதிசயம்போ லாம்.**

வி-ம்: வானையும் சந்திர சூரியனையும் மறைத்து கறுத்து இருண்டு மூடிய மழையிருளில் வழியும் திசையும்றியாது உழன்று நின்றார்க்கு சூரியனது உதயம் கண்டது போலும்! தம்மால் விரும்பிய பெண்ணுடன்கூடி அநுபவிக்க விருத்தியாகும் ஆசைபோலவும், திசைதவறிய கப்பல் தப்பிப் பிழைக்குமாறான கரையைக் கண்டது போலவும் ஆயுட்காலக் கடுஞ்சிறை இருந்தார்க்கு நிபந்தனையின்றி பூரணவிடுதலை கிடைத்தாற் போலவும் நெடுங்காலம் நீங்காத தொழுநோயாளிக்கு அந்நோய் முழுதும் நீங்கினது போலும், எக்காலமும் எங்கும் எதிலும் காணாத ஓர் அதிசயம் கண்டதைப் போலும் திருவருள் அபரோட்ச ஞானம் பெற்றோர்க்குத் தோன்றும்!

முன்பு ஆணவ இருளால் பொய்இது மெய் இது என்று ஒன்றுந் தோன்றாதிருந் தோர்க்கு இப்போதுண்டாண அருள் ஒளியால் எல்லாம் சிவானந்தமாய்த் தோன்றலின் அருணன் உதயமாகும் அவ்வருள் ஞானத்தால் தோன்றும் ஆனந்தத்துள் தாம், மென்மேலும் மறைதலின் தாம் வீழ்ந்து ஆசை விர்த்திப் பதாகுமாம், இவ்வானந்தத்தை எங்கு என்று எப்போது எவரிடம் அடைவோம் என ஏங்கி இருந்த தமக்கு, இப்போது கிடைத்திருத்தலின் துறை அறியாக் கப்பல் கரை கண்ட தாம் முன் உடல் தானாய் இருந்த தான் இப்போது உள்ளும் புறனும் நிறைந்திருந்த சிவமாய் இருத்தலால் சிறை நீங்கினதென்றும், பற்றுறுதியின் முதிர்வால் முன்பு பிறவித் துன்பமாய் நின்று இப்போழ்து நீங்கி இருத்தலே பிணி நீங்கிய தென்றும் உலகில் இதுவரைதாம் எப்போதும் கண்டறியாத (எல்லாந் தானாய் துக்கமில்லாததாய் இன்பமே இயலாய் உடைய) அதிசயம்தான் என்னே! தன்னை உள்ளவாறு கண்ட அநுபவ விலாசமே ஆகும் என்றார்!....

அப்பொருளை நினைதோறும் அற்புதமாம் மகிழ்வும் மெய்புலகம் வருமவன் தான் இருக்கின்ற வகை விரித்து ஒப்பரிய திருக்கோலம் உணர்தோறும் செப்பரிய பெருங்களிப்பு என் சிந்தையுளே திகழுமால்! (உவமை - ஸ்ரீ பட்டனார் அருளிய தமிழ் பகவத்கீதை)!

இத்திருவெண்பாவால் இவ்வதிசயம் முன் ஓர்காலங்களிலும் கண்டறியாதார் ஆகலின் இப்போது அக்குணங்கள் அவர்க்கு தோற்றும் என அறிவிக்கின்றார்!

-23-

**உடற்பொறிகள் உட்கரணத் தொடுங்குண வாயுவும்
விடவிடவே நாதாந்த வீடும் - நிலையாய்த்
தன்ஒழிவும் பேரின்பச் சாகரமும் சந்தழிவார்
என்னப்படார் கண்டறி யாரே!**

வி-ம்: தூலம் சூக்குமம் காரணமாகிய உடல்கள் மூன்றும் செவி துவக்கு கண் நாக்கு மூக்கு எனும் ஐம்பொறிகளும்

உள்ளம், மனம், புத்தி, சித்தம் அகங்காரமாகிய உட்கரணங்கள் ஐந்தும், சத்துவம் இரஜசு தமசு எனும் குணங்கள் மூன்றும் வியானன் பிராணன் அபானன் சமானன் உதானன் ஆகிய வாயுக்கள் ஐந்தும், ஆகிய இவைகளை ஒவ்வொன்றாய்ப் பகுத்தறிந்து இதுதாமல்ல? இவை தாமல்ல? எனப்பிரித்து நீங்க வரும் நாததத்துவமுடிவாகிய (நிர்ச்சங்கத்வ நிர்ச்சப்பத்) தனது விடுதலையும் அவ்விடுதலைக்கும் சுகாதீதத்திற்கும் நடுவே தோன்றும் தன் தரிசனம்! திருவருட்தரிசனம் பரைதரிசனம் பரையோகம்! பரையோக நீக்கத்தையும் அவற்றின் மீது நின்ற தற்போதத்தையும் இதன் ஒழிவையும் அதன் மேலுற்ற ஆனந்த சமுத்திரத்தையும் அநுபவமாகக் கண்டு அதன்மேல் சிவத்தோடு இரண்டற்று இருக்கின்றார் என்று ஆச்சரியப்பட்டார்! முன் ஓர் காலங்களினும் அதிசயங்கட்கெல்லாம் மூலமான நிரதிசயப் பொருளீதென வியந்து கண்டிருந்தார்! முன்பறியாதார்? உடலாதி தத்துவங்களை எல்லாம் உள்ளபடி அறிந்து நீங்கவே பஞ்சபூத காரியமாகிய புறக்கருவிகள் இருபத்தி ஐந்தும் மணப்பெண் பொன் என்ற மூவாசைகளும் பத்து வாயுக்களும் நீங்கும் ஞானேந்திரியங்களையும் உள்ளவாறு விசாரித்து நீங்கவே அவற்றால் அபகரிக்கப்பட்ட சப்தம் பரிசம் ரூபம் சுவை நாற்றமென்று புலனைந்தும், அவ்விந்திரியங்கள் அவ்விசயங்களை அபகரித்த போது தொழிற்படும் கன்மேந்திரியங்களை ஐந்தும் இவைகளின் (கொடுக்கல் வாங்கள் நடத்தல் பேசுதல் நீர் கழித்தல் மலங்கழித்தல்) செயல்களும் இவ்விருவகை இந்திரியங்கட்கும் இடமாய் நின்ற பூதங்களைந்தும் நீங்கும் அந்தக்கரணங்களை உள்ளபடி அறிந்துநீங்கவே வாக்கு வைகரி பைசந்தி குக்குமை நான்கும்நீங்கும் முக்குணங்களை உள்ளபடி அறிந்து நீங்கவே இக்குணாகாரமான மூலப்பிரகிருதி நீங்கும் இம்மூலப்பிரகிருதி நீங்கவே சுகதுக்கங்களாய்வரும் கர்மங்கள் சீவனமின்றி நிற்குமாதலின், அக்கர்மத்தை கூட்டிவைக்கின்ற காலமும் இதனை வரைமுறைப் படுத்திடும் நியதியும் நீங்கும்?

இவை நீங்கவே ஆன்மாவுக்கு வேறு புசிப்பு இன்மையால் ஞானம் இச்சை கிரியை அழியும் ஆகலின் கிரியையை எழுப்பும்

கலையும் அறிவை நடத்தும் வித்தையும் ஆசையை எழுப்பும் இராகமும் ஆசை வைத்த பொருளிலே மயங்கும் புருடனும் நீங்கும், இப்படிச் காலாதிகள் நீங்கவே காலத்தையும் நியதியையும் கலையையும் இயக்கிவந்த சத்தி சத்துவமும், வித்தையைப் பரிபாலித்த சுத்தவித்தையும் இராகத்தை இயக்கிய ஈச்வரதத்துவமும் புருடனை நடப்பித்த சிவதத்துவமும் மூலப்பிரகிருதியைப் பிரேரித்து நின்ற சாதாக்ய தத்துவமும் நீங்கும், இவ்விதமாய் சுத்த தத்துவங்கள் நீங்கவே பிராணவாயுவு மாத்திரம் இயங்கும் இப்பிராண வாயுவை உள்ளபடி அறிந்து நீங்கவே பத்து வாயுக்களும் அசபை நாதமும் நீங்கும் இம்முறைமையால தத்துவம் தொண்ணூற்றாறும் நீங்கும் ஆகலின் விடவிடவே நாதாந்தவீடும் என்றார்!

கண்டத்தில் (கழுத்தில்) அந்தக்கரணங்களோடும் கூடி மத்திமை வாக்கு அறியப்படுதலின் மத்திமை வாக்குக்குக் காரணமாகிய சூக்குமை பைசந்தியும் மத்திமையாற் காரியப்பட்ட வைகரியும் அந்தக்கரணங்கள் நீங்கவே நீங்கிடும் எனக்கொள்க? பிராணவாயு இயக்கத்தை அடக்க முயன்றால் அடங்காது மென்மேலும் இயங்கும்? அவ்வியக்கம் தன்னால் அறியப் படுதலானும் தன்னை அது அறியாது ஆதலின் சடம் என்று அறிந்த அறிவே தான் என்றும், இதனைத் தனக்கறிவித்தது திருவருள் என்றும் அறிந்து தான் திருஅருள் நாட்டத்தில் நிற்கவே அதுவே நீங்கி எங்கும் தானாயிலங்கிய சிவம் நாம் எனத்தெளிந்து அறிவாயாக? என்றார் தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றி ஆறு என்பது பொதுப்படநின்ற விளக்கமாகும், ஆனால் ஞானசாதனம் நின்றபபக்குவர்க்கு முப்பத்தாறு என்பதே சரியான முறைமையாகும் என்றார்!

இனிவரும் மூன்று திருவெண்பாவாலும் தற்போதம் ஒழிந்து சிவமயமாய் இருப்பவர்! அன்றி மீண்டும் அவரைப்பாசம் மயக்காது என்றார் இங்ஙனம் ஞானத்தால் பாசம் நீங்கிப் பதியை அடைந்தோரை மீண்டும் அப்பாசம் மயக்காதோ என்ற கேள்விக்குப் பதிலாய் வரும்மூன்று வெண்பாக்களில்! கூறுகின்றார்

**அறிவும் அறிவானும் அறியாத மலைவும்
அறியிற் தடையேது அவர்க்குப் - பிறிவரோ
ஆகாயம் சூறைகளில் அஞ்சிஅடுக் களைக்குள்
போகாது போலாம்பொ ருள்!**

வி-ம் : அன்பனே? உயிர்க்குள் உயிராய் உள்ளும் புறம்பும் ஓரணுவளவும் நொடிப்பொழுதும் உன்னை விட்டு நீங்காதிருந்து அறிவிக்கும் அறிவாகிய பதியையும், தற்சுதந்திரமாய் ஒன்றையும் அறியாதிருந்த பசுவுக்கு அப்பதி அறிவிக்க அறிவதாயும், இங்ஙனம் அறியும் பசுவிற்குத் தன்னையும் தனக்கு அறிவிக்கும் பதியையும் அறியவிடாது மறைத்து நின்ற அறியாமையாகிய பாசத்தையும், அப்பதியால் உள்ளபடி அறியின் அவர்க்கு முன்போலும் தடை எவ்வாறு இருக்க முடியும்? இல்லை என்றாகும், அதுவுமின்றி அப்பதியை ஒருகூண(நொடி)மும் பிரிந்திருந்த துண்டோ? இல்லையே அப்படியிருக்க அப்பதியை அவர் பிரியாமல்நாடி (அணைந்து) நிற்பரோ எனின்!.

எல்லாப் பொருட்கும் அண்ட பிண்ட சராசரங்கட்கும் தமக்குள்ளே இடம் கொடுத்திருந்த ஆகாயம் தானோ அப்பொருள்களைக் கொள்ளை கொள்ளும்? எனின் அதற்கு அஞ்சி அடுக்களைக்குள் (வீட்டினுள்) புகுந்து ஒழியக் கருதுவது (ஏன் அவ்வீடும் அடுக்களையும் அவ்வாகயத்திற்குள்ளேதான் இருக்கிறதென) அறியாமைப் பாவம்பார்? அதுபோல் அவ்வாகாயம்முதலிய எல்லாப்பொருள்கட்கும் ஆதாரமாய் இருந்துள்ள மெய்பொருளை! தன்னை அறிந்தோர்க்கென வேறிடம் இல்லாததால் அவரை தமக்குள்ளே விழுங்கிக் கொள்ளும்! அன்றோ?

பாசத்தை அறியும்போது முப்பத்தாறுதத்துவங்களையும் இது இது இன்னதென்று அறிந்துசென்று அவற்றின் முடிவில் நின்றதன்னால் அவைகள் அறியப்படுவதாலும், இவைகள் தன்னை அறியாததாலும் இவைகள் சடமென்றும் தனக்கு அந்நியமென்றும் அறியப்படும் தன்னை அறியும்போது

அக்கருவிகளை எல்லாம் அறிந்து அவற்றை நீக்கி நின்ற அறிவே தான் என்றும், அத்திருவருளால் அன்றித் தற்போத சுதந்திரத்தால் அறிவதிலை என்றும் தான் கருவிகளோடு கூடியபோது கருவிகளின் மயமாயும் அவற்றை நீக்கியபோது திருவருளோடும் கூடி இருத்தலால் அவ்வமயம் தான் பாச அறிவும் அன்று பதிஅறிவும் அன்று என்று அறியப்படும் பதியின் உண்மை அறியும்போது, பெத்தம் முத்தி காலங்களிலும் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருப்பது என்றும் தன்னை தனக்கு அறிவிப்பதென்றும் ஏதேனும் ஒருபாசத்தால் நடப்பிப்பது என்றும் ஞானானந்த சொருபமென்றும் அறியப்படும்! இங்ஙனம் நடுநின்று அறிந்த பசுபாசத்தை நீக்கிப் பரிபூரணமாகி ஆதியை அடைந்து அப்பூரணமெல்லாம் தானாய் இருத்தலின் அறியிற்த் தடையேது? என்றும் பிரிவதற்கு ஏதுவாகிய தற்போதம் இறத்தலின் பிரிவரோ என்றும் இங்ஙனம் பிரியாதிருந்தோரை மெய்ப்பொருள் தன்மயமாய் கொள்ளுதலால் அடுக்களைக்குள் போகாது போலவும் பொருள்! என்றும் கூறினார்!

இதுவுமது

-25-

**பொய்போல மெய்யும் அறியப் பெறாப்போக
சையோகர்க்கு ஒன்றோடும் சார்பில்லை - துய்ய
விழிக்குள் உதித்விரி கதிர்போல் தம்மை
அழித்ததுவே ஆச்சரியமாம்!**

வி-ம்: முன்னர் பொய்யாகிய உடல்களோடும் கூடிய போது அவ்வுடல்கள் என்றும் தாம் என்றும் பிரித்தறியாது அதன் மயமாய் இருந்தது போல், இப்போது மெய்ப்பொருளையும் தம்மையும் பிரிக்கமுடியாது இதுமெய்ப்பொருள் ஆனந்தத் தோடும் கூடிக்கலந்திருந்தார்க்கு வேறு? ஒருபொருளோடும் சார்பில்லை அஃது எப்படி எனின்? எல்லாவற்றையும் எதிரிட்டறியும் மாசற்ற விழிக்குள்ளே முன்போல எதிரிடஒட்டாது உதித்த சூரியனைப் போல் ஞாதுரு ஞானம்ஞேயம் எனும் முப்பொருளையும் எதிரிட்டு அறிந்து ஆன்மபோதத்தை

அங்ஙனம் எதிரிட ஒட்டாது, இதனுள் சிவசூரியன் உதித்து அத்தற்போதத்தை அழித்துத்தானாய் இருந்ததுவே அதிசயமாம்!

வெளியில் உதித்த கதிரவனைக் கண்ட கண் அக்கதிர்கண்ணுள் உதித்தபோது அதனைக் காணக்கண் இல்லை என்றாகும் இதுபோல்? தற்போதத்தால் புறம்புபோல் தோன்றிய ஞானசூரியன் இப்போத ஒளியைத் தன் ஒளியால் மறைத்து உயிர்க்குள் உதித்தமையால் இதற்கும் எதிரிடுதற்கும் இடமில்லாததாகும் என்றறிக என்றார்!...

இதுவுமது

-26-

**தன்னைஇழப் பார்க்கென்ன சார்வுஊழி சங்காரம்
என்னில் ஒழித்தெங்கே இருக்கலாம் - முன்னே
புலிபார்க்கப் போனகதை போல்இமையா நாட்டம்
சலியாமல் மூடும் தனை**

வி-ம் : தற்போதத்தை ஒழிப்பவர்கட்கு மற்றைச்சார்புகள் எங்ஙனம் இருக்கமுடியும்? இராது, முப்பத்தி ஆறுதத்துவம் என்பதும் அவற்றின் முடிவில் நின்ற தாம் என்பதும் இதனைத் தமக்கு அறிவித்தது அருளென்றும் இதனையும் கடந்த ஆநந்தம் என்பதும் இன்றி ஆனந்தாதீதராய் இருத்தலின் அவர்க்கு இதுவே சர்வசங்கார காலமென்றும் மெய்யுணர்ந்த ஞானிகள் கூறுவாரெனின்? அவர்க்கு எவ்விடத்தில் ஒளிந்திருக்கலாகும்? ஆனால் சிவத்தை அருளால் அறிந்து அடையவேண்டும் என்பது ஏனெனின்? முன்னே மலையில் குகையுள் இருக்கும் புலியைப் பார்க்கச் சென்ற ஓர்புருடன் அக்குகைவாயிலை அடைந்ததும் அப்புலியானது இவன்மீது பாய்ந்து விசிம்பிடாதவாறு பிடித்துக் கொன்ற தென்று கூறும்கதை போல், சிவத்தை அறியவேண்டுமென்று முப்பத்தாறு கருவிகளையும் கடந்துசென்று அருட்சிவம் நேர்படும் தருவாயில், இவன் தன்னை இமையா நாட்டமுடைய அச்சிவம் தானே! இவனது தற்போதப்பதைப்புகள் அறும்படி மூடிக்கொள்ளும் அன்றோ? இமைத்தல் விழித்தல் இன்றிய இமையா நாட்டம்போல், நினைப்பும் மறப்பும் இன்றியபேரறிவு!

அருள் நேர் நின்றாரைச் சிவம் மூடிக்கோடலால் இவ்வுவமை கூறினார்!...

இத்திருவெண்பாவால் அங்ஙனம் இருந்தஞானிகள் பெற்ற இன்பத்தை இங்ஙனமென்று அவரால் கூறக் கூடாதென்று அறிவிக்கின்றார்!...

-27-

**அறிந்து அதுவாய் நின்றஅறி யாமைகண்டு
மறந்தறியார் வாழாது வாழ்ந்த - வெறும்பால்
விளைந்தசுகம் சொல்லில் வெளியைப் படியால்
அளந்தறியு மாப்போல வாம்!**

வி-ம்: முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீக்கி அவற்றின் முடிவில் நின்ற தம்மை அருளால் அறிந்து அவ்வருள் தரிசனம் பரைதரிசனம் ஆனந்தப்பேறாகிய இவற்றையும் கடந்து சிவ மயமாய்! முன் நீங்கி நின்றகருவிகளை மீட்டும் கண்டு அச்சிவத்தை மறந்து பின்னும் இக்கருவிகளை நீக்கி அச்சிவத்தை அறியாதார் இப்பிரபஞ்சம் சிறிதும் தோன்றாது அச்சிவத்தோடும் வாழ்வற வாழ்ந்த வாழ்வு! ஓர் பொருளோடும் தொடர் பின்றிய வெற்ற வெறும் சூனியத்தில் (ஆகாயப் பெருவெளியில்) உண்டாகிய பேராந்தத்தை சொல்வோமெனில், அகண்டகாரப் பெருவெளியை நாழி (படி) லியால் அளந்து அளவிடுவது போலாகும்! கருவிகளின் வழியே மீளாது எக்காலமும் சிவமாய் இருப்பர் வெளியை அளவிடமுடியாது. அது அளக்கும் படிக்குள்ளும் அவ்வெளி நிறைந்திருந்தலால் அளவிடஇயலாது, அம் மெய்ஞானிகளது மாண்பு! தேகம் கருதிக் கூறும் மனம் வாக்கெல்லாம் அச்சிவானந்தம் பூரித்திருத்தலின் அவரதன் பெருமையை கூறவும் கூடாது! என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் பரஞானத்தால் சிவத்தைக் கூடிப் பிரியாதிருந்தோருக்கு வேதாகமங்கள் கூறும் ஞானம் இரண்டும் சரியென்பதும் அபரஞானிகட்குச் சரி அன்று என்பதும் அறிவிக்கின்றார்!

**அறிவுக்கு அறிவென்னும் ஆகமகங்கள் சுத்த
அறிவென்னும் வேதத்தின் அந்தம் - பிரியா
நிலைக்குச் சரியாகும் நீயென்றால் நானென்று
அலைக்கும் அரிபிரம ரை**

வி-ம்: சத்து சித்து ஆனந்தமாகிய சிவத்தை உயிராகிய அறிவுக்கு அறிவிக்கும் அறிவென்றும் கூறும் ஆகம அந்தங்கள், அறியும் அறிவும் அறிவிக்கும் அறிவும் சுத்த அறிவுதானே என்று வேதாந்தங்கள் கூறும் தற்போதம் போய்ச் சிவத்தைப் பிரியாத நிலைக்கும் சீவத்துவம் போய்ப் பிரம்மத்தைப் பிரியாத நிலைக்கும் அவ்வேதாசுமங்கள் கூறிய வாக்கியம் சரியானதாகும் அந்நிலையில் நிலலாது வெறும் வாசக ஞானமான நீ அது என்றால் அது நான் என்று, இங்ஙனம் விஷ்ணு பிரம்மாதி தேவர்களையும் அலைக்கழிக்கச் செய்யும் அன்றோ? நீ அது என்பது ஆகமம் அது நான் என்பது வேதம் என்றார் சத்திநிபாதத்து உத்தமர் ஒழிவு நிறைவுறுகிறது!

சிறப்புரை

இந்நூலில் முதலாவதாக பொதுவில் உதேசம் செய்தார் பின்வந்த சத்திநிபாதத்தில் உத்தமர் ஒழிவு இதில் நான்கு வகை பக்குவர்களையும் அவருக்கு ஞானம் புகட்டும் முறையையும் இந்நூலுக்குரிய அதிகாரி இன்னவர் என்றும் கூறினார், முன்றாம் அதிகாரமான இது சரியை கிரியை யோகங்களை செய்து முன் உடலை நீத்தோர்கள் முன்விட்ட குறையை நிறைவு செய்திடுமாறாகி ஞானத்திற்குப் பக்குவராய் வருவார்கள் இவர்களின் தற்போதத்தை ஒழித்து ஞானம் அடைவிக்கும் பொருட்டு அத்தற்போதச் சேட்டையால் செய்யும் சரியை கிரியை யோக நெறிப்பழக்க வாசனைகளை சுருதியுத்தி அநுபவப்பிரமான உபதேசங்களால் நீக்கவேண்டும் ஆதலின் அவ்வதிகாரங்களின் பின்னரே இவ்வதிகாரங்கள் வைக்கப்பட்டன!

(3வது யோகக்கழற்றி அதிகாரம்)

சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்ற முறை விட்டு ஞானபோதனைகளைத் தொடர்ந்து யோகக் கழற்றியை ஏன் வைத்தனர் எனின்? நான்காவது பக்குவம் ஞானம் இதனருகில் இருப்பது யோகம் அன்றியும் சரியாதி மூன்றிற்கும் ஞானமே முதலும் மூலமும் வியாபகமும் ஆதலால் மூன்றிலும் ஞானம் மேவுதலாலும் இதனை அடுத்து வந்த யோகப்பக்குவன் தீவிர பக்குவனாததாலும் முதற்கண்வைக்கப்பட்டது, இவ்வதி காரத்தில் போதனைகளால் யோகப்பழக்க வாசனைகளையும் கழலப்(அகற்றப்)பண்ணுகின்றயமையால் இதற்கு யோகக்கழற்றி என்று பெயராயிற்று என அறிக!

இத்திருவெண்பாவால் போதம் யாதொன்றினைப் பற்றினும் விடாதென்றும் அவற்றைப் பிறராலும் வேறு எது கொண்டும் விடுவிப்பது அரிது என அறிவிக்கின்றார்.

-1-

**சரியை கிரியைகளை சற்றாக்கிச் சாகாக்
கருமயோ கத்தைக் கழற்றவரிது - அவர்க்குத்
தோன்றியது பொய்யாகக் காண்கையிலே தோன்றாது
ஊன்றியபோ தங்கழலு மோ!**

வி-ம் : சரியை கிரியைகளைச் செய்வது குறைந்த பயனை உடையது எனக்கருதி தம் உடலை அழியாதபடி வைத்துக் கொள்ளவதற்காகச் செய்யப்படும் யோகப்பயிற்சியினது வாசனைப்பழக்கத்தை யாராலும் ஏது கொண்டும் நீக்குவது அரிதாகும் அக்கிரியா யோகிகளுக்கு ஆறாதாரங்களிலும் அந்தந்த மூர்த்தியை தியானித்து விட்டுவிட்டு, ஒவ்வொரு மூர்த்தியைத் தியானிக்கும் போதும் மூன் தியானித்த மூர்த்தியைப் பொய்பொருளாய்க் கண்டு, தமக்கு அநுபவமாகக் காணுமிடத்தும் தெரியாது அதனைமெய்ப்பொருளாய் பிடித்தபோதம் எங்ஙனம் கழலும்? குரங்குதன் பிடியை விடாது போல் பயனைத்தராத பொய்த்தொழிலையே விடாது செய்வார் என்றார்!

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் கிரியா யோகம் செய்வது துன்பம் என்றும் அங்ஙனம் கஷ்டப்பட்டு செய்யினும் ஆன்மார்த்தலாபம் இராது என்றும் தனது ஞானயோகத்தால் எடுத்துரைத்து யோகப் பழக்கத்தை மறுத்துரைக்கின்றார்

-2-

**அட்டமா சித்திகளும் அத்துவா மூர்த்திகளும்
கிட்டிலதற்கு அங்கங்கே கீழ்மேலாய் - விட்டு
வரும்போதும் துக்கமாய் வந்துவந்து மாய்ந்து
பெரும்பாவம் செய்யப் பெறும்**

வி-ம் : அக்கிரியா யோகத்தால் அணிமா முதலிய அட்டமா சித்திகளும் சித்தயோகி கைவல்யமாய்க் கிடைப்பினும்? விநாயகன் முதலான ஆறு(பிரம்மா விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுவரன் சதாசிவன் எனும்) அத்துவா மூர்த்திகளையும் ஆறாதாரங்களிலும் மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிப்பூரகம் அனாகதம் விசத்தி ஆக்ஞை வலுவின்றிய தியானத்தால் தரிசித்தும் அச்சித்திகளால் எடுக்கும் உருவங்களில் ஓர் உருவுக்கு ஓர் உருவம் தாழ்ந்தும் உயர்ந்தும் தோன்ற அவ்உருவங்களை ஒவ்வொன்றாய் ஆங்காங்கேவிடுத்து வரும்போது துக்கமே தொடர்தலால், ஆறாதார மூர்த்திகளையும் வெவ்வேறாய் ஆங்காங்கு கீழ்மேலாய்த் தியானித்து விடுத்து வருவதே துக்கமாய் அவ்வுருளுக்கும் போதும் அதனைவிடுவிக்கும் போதும் பிறந்து பிறந்து இறந்திறந்தும் இவற்றால் மிகுந்த பாவங்கள் செய்யப்படும்!

சித்தியைக் கருதி ஆறாதார மூர்த்திகளில் ஒன்றை உருவகப்படுத்திப் பாவித்துப் பின் விடுத்து மற்றொன்றைக் காண்பதும், ஓராதாரம் விட்டு மற்றோர் ஆதாரம் சேறலும் ஓர் பிறவியை நீக்கி வேறோர் பிறவியை அடைவதும் ஓரவஸ்தையை நீங்கி வேறோர் அவஸ்தையினை எய்துவது போல், இருப்பதே வந்துமாய்ந்ததாகும்? சித்தியால் சுபாநுக்கிரகம் உண்டாகும் ஆயினும் பிறரிடம் கோபம்வந்தபோது சபிக்கநேரிடும் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் தம்மையும் படைத்துக் காத்து அழிக்கும்

மூர்த்திகளை தாம்படைத்து காத்து அழிக்கின்றதாலும் மிருந்த பாவதோஷமே சம்பவிக்கும் எனவும் (அணிமா கரிமா இலகிமா மகிமா பிராத்தி பிராகாமியம் ஈசத்துவம் வசித்துவம் என்பன அட்டமா சித்திகளாகும்) இத்தகை யோகப்பியாசத் தொழில்கள் அகமுகமானவை சமூகத்தார் புறத்தே செய்யும் தொழில்களே போன்று இரண்டும் துக்கமயமான தொழில்களே என்றார்!

இதுவுமது

-3-

**அடங்கா வாயுவும் அடங்கஅசை வற்றுத்
தறியிருந்தாற் போலச் சமாதி-பெருகி
நடந்த குருட்டமேன் நஞ்சருந்திப் பாழூர்க்
கிடந்தகுழிப் புக்கதினுங் கேடு**

வி-ம்: தமது அறிவால் அதன் இச்சைப்படி சென்று அடங்காத பிராண வாயுவை தமதிச்சைப் படி ரேசித்தும் பூரித்தும் கும்பித்தும் (சுவாசத்தை? வெளிவிடுதலும் உள்ளிழுத்தலும் நிறுத்துதலும்) உள்ளடங்கச் செய்து தாமும் அதனோடு அடங்கி அசைவற்றுக் கம்பம் நட்டு இருந்தன போல் சமாதி பெறுவர், ஆயினும் இச்சமாதியின் பரிதாபநிலை எதுபோல்எனின்? வழிதவறிய பாதையில் நடந்துசென்ற ஓர்பிறவிக்குருடன் அதிலும் ஊமையன் யாதுகாரணங்கொண்டோ? நிறைய விஷத்தையும் புசித்தும் நடக்கத் தள்ளாடித் தறிகெட்டு வழியிலிருந்த ஒருபெரும் குழியினுள் வீழ்ந்துகிடந்தானை விட இவன் மிகவும் கெடுமதி உடையோனாவான்.

வாயுவை அடக்க முயல்வதே தொழிலாகும் ஞானம் சிறிதும் இல்லாததால் குருடனாவன் அத்தகைய ஞான சாத்திரங்களையும் அறியாமையால் ஊமையனும் ஆவான் உணர்வற்ற சடமான வாயுவுடன் கூடிக்கிடத்தலே விஷம் புசித்த நிலையாகும். இப்போதிவன்முன்செய்த தொழில் மறந்ததனாலும் ஆங்கே திருவருள்விளக்கம் இல்லாததாலும் ஏதுமறியாத ஓரிடமாம் பாழூர்க் குழி கிடந்ததும் என்ன பரிதாபம்? இவற்றுள் நடந்த குருட்டமேன் என்றது அவருக்கு உவமை, நஞ்சருந்திப் பாழூர்க்

குழிப்புக்கு என்றது அவரது சமாதிக்கு உவமையாகும், உண்மையில் குருடன் ஊமன் பித்த மேறினோன்? அறியாது வீழ்ந்தான் அறிய வேண்டிய யாவுந் தமக்குள் இருந்தும் இவன் அறிந்தே வீழ்ந்தான், என்றதனால் அதனினும் கேடு என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் கேவலசகலங்கள் தாக்காது அருள்வடிவாய் நின்றிலங்கிடும் உபாயம் கூறுகின்றார்!

-4-

**கவிப்பயனும் ஆதனமும் கண்சிமிட்டா நோக்கும்
தவப்பகடி ஆட்டங்காண் சார்வைத் - தவிர்க்கின்
மறந்துஅறிய வாகாமலட்டு அறிவாய் வான்போல்
நிறைந்து துளும்பாம நில்**

வி-ம் : சிலயோக நூலைமாத்திரம் கற்றுக் கொண்டு பிறருக்கு அதன் அருத்தம் கூறுவதும் பத்மாசனம் முதலிய யோகாசனத்தில் அமர்ந்தும் மனத்தை ஓரிடத்தே நிறுத்தி இமையாநாட்டமாய் விரைத்திருந்தலும் ஆகியன செய்கின்ற உனது தொழில்கள்? ஞானத்தபோ தனர்கள் முன்பு தவப்பகடிக் (பாய்வதும் கர்ஜிக்கவும் தெரியாதவன் புலிவேடமிட்டு ஆடிய) கூத்தாகும், பயனற்ற பொய்யான யோகப்பழக்கங்களை விட்டு நீங்குதி? எனின் நேரே வீடுபேறு அடைவதற்கு ஒருபாயமுண்டு அஃது எங்ஙனமெனின்? நீயோக சமாதி கூடும் போது ஓர்கால் நினைந்தும் ஒருவேளை மறந்தும் அப்போது அறிந்ததுபோல அறியாமல், இப்போது அந்த நினைப்பும் மறப்பும் ஆகிய ஒன்றும் தோன்றாத அறிவாய் எங்கும் பூரணமாய் ஒன்றோடும் சார்பின்றி நிர்ச்சங்கமாய் அசைவற்று இருந்த ஆகாயம்போல்! நீயும் எங்கும் பரிபூரணமாய் எதனோடும் தாக்கற்று அசைவற்றிருந் திடுவாயாகின் அப்போது ஞானசொருபன் ஆவாய்!

நாசிநுனி புருவமத்தியை பார்த்தே கண்சிமிட்டா நோக்கென்றும் நீ செய்வது எது போலெனின்? நல்ல கூத்தாடும் அநுபவம் உடையார் முன்பு அவர் போலும் வேடமிட்டு அக்கூத்திற்கு மாறாக அதிசயக் கூத்து ஆடுவானைப் போல, ஞானிகள் உடையும் நடையும் காட்டினும் அவரது பூரண

அறிவுக்குமாறாகச் சிற்றறிவு உடையனாதலின் தவப்பகடி ஆட்டமாம் அது என்றார் மலட்டு அறிவு ஒன்றும் கலவாத சுத்த அறிவாகும் எனவுமாம்! என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சமாதி கூடுவது இருவருக்கும் ஒத்ததாயினும் யோகிகள் இங்ஙனம் செய்தலால் ஞானிகளால் இகழ்ந்து கூறப்படுகிறான் என்று கூறுகிறார்!

-5-

**தத்துவ முட்டாக்காய்ச் சமாதியினைச் சார்போதப்
பித்தன்என்பார் பேரிற்பிழை யுமுண்டோ - புத்திபோய்க்
கம்பன் களிறுகட்டக் கல்லில் நார்காணுமிவர்
அம்பரத்தை வந்துபிடிப்பார்**

வி-ம்: அநாத்ம தத்துவங்களை எல்லாம் விசாரித்தறிந்து நீக்கித் தம்மை உள்ளபடி அருளால் அறியும் அறிவின்றி அத்தத்துவங்களை எல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி மனதுள் அபிமானித்து சமாதி கூடும் கிரியா யோகிகளைச்சார் போதனாகிய (அறிவைக் கருவிகள் மயமாக்கிநின்ற பித்தன் என்று கூறும் ஞானிகள் மேலென்ன குற்றம் உளது? புத்தி கூர்மையின்றி மதம்பிடித்து வெளிறிய யானையை கட்டுவதற்கு கல்லினின்றும் நார் உரிப்பார் இவர் தாமிருத்தற்கு இடம் கொடுத்து நின்ற ஆகாயத்தைச் சென்று பிடிப்பார்?

மனத்தையும் பிராணவாயுவையும் உள்நிறுத்தி அதனுள் தாமும் மறைந்திருத்தலால் இவரது சமாதி தத்துவ முட்டாக்காய் இங்ஙனம் நின்றோர்க்கு அறிவிக்க எனின்? அறியும் அறிவு அற்பமானதால் எங்ஙனம் சிவத்தை அறிவார் ஆதலின் கம்பக்களிறு கட்டக் கல்லில் நார் உரிப்பாராம் தம்முயிருள்ளும் புறம்புமெங்கும் பூரணமாயிருந்த சிவத்தை மற்றோரிடத்து இருப்பதாய் கருதி அதனைப்பிடிக்கச் செல்வதால் அம்பரத்தை வந்து பிடிப்பார்? என்றும் மனமும் பிராணவாயுவும் இருக்குமிடத்தில் மற்றய தத்துவங்களும் அடங்கி இருக்கும் எனக் கூறினார்.

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் சகல கேவலங்களை நீக்கித் தம்மை அருளால் அறிந்து சுத்தாவஸ்தையில் நிற்போர். யோகிகள்! கருதிய பொருளை பொருளெனக் கொள்ளார் என்கிறார்?

-6-

**நெய்யினில் நிழல்போல் நிழலிற்ப் புருடனைப்போல்
பொய்யில் விகற்பம் புகுவதுவும் - துய்ய
ஒளிஒசை யாகிஒடுங்க வதுந் தம்மைத்
தெளியாதார் செய்யும் செயல்**

வி-ம்: நெய்யினிடமாய்த் தோன்றும் நிழலைப் போலும் அந்நிழலிலே தோன்றும் புருடனைப் போலும் அந்நிழல் உருவத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தும், ஆகாயத்தைப் பார்க்கின்ற போது அந்நிழற்புருடனைப்போன்று ஆங்கும் தோற்றும் (இது கற்பனாசக்திவடிவம்) அதுபோல் கருவிகளாகிய பொய்யில் கூறிய தற்போத வேற்றுமைகளால் தாமுல் தம்மால் தியானிக்கப் பட்ட மூர்த்திகளுமாய் ஆறு ஆதாரங்களிலும் தோற்றுவதும் நிருமலமாகிய விந்து தரிசனமும் நாததரிசனமும் ஆய்த்தோற்றி இங்ஙனம் தோற்றியபடியே நில்லாமல் மீண்டும் ஒடுங்குவதும் ஆகிய இச்செயல்கள் எல்லாமே தம்மை அருளால் தெளிந்தறியாதார் செய்யும் செயல்களாகும், நெய்போலக்கருவிகள் அதில் தோற்றும் நிழலுருவப்புருடனும் போலத் தாமும் தம்மால் தியானிக்கப்படும் மூர்த்திகளுமென அறிக என்றார்.

இதுவுமது

-7-

**சாக்கிரத்தே கேவலத்தைச் சார்ந்துவிடத் தத்துவத்தை
நூக்கிஒழிப் பார்போல் நுழைவதையும் - நீக்கியே
கண்ணாடி பார்த்தக் குறங்கறிவாய்க் காண்பதையும்
எண்ணார் அவஸ்தைஅறி யில்.**

வி-ம்: உண்மைச் சீவன் முக்தர் இயல்பான சாக்கிரா தீதத்தைப் பெற்றுத் திகழ்வார் போன்று இத்தத்துவங்கட்குள் தாம் ஒழிந்திருப்பதையும்? கண்ணாடி பார்த்த குரங்கு அதனுள்

தெரியும் நிழற்குரங்கை தனது நிழல் என்று அறியாது அதனை மெய்யானமற்றோர் குரங்கெனக் கருதுவதன் அறிவுபோல, தற்போதத்தாற் தியானித்து அறியும் பொருளை அத்தியானத்தின் படி கருவிகளிற் தோற்றுகிற தென்று அறியாது, அதனை மெய்ப் பொருளாய்க் காண்பதையும் சுத்தாவத்தையின் இலக்கணம் அறிந்திருப்பார் எனின்? இவைகளை எல்லாம் பொய்யெனத்தள்ளி ஈதோர்பொருளாய் எண்ண மாட்டார்கள்! ஆதாரம் ஆறையும் ஊடுருவி நிற்கின்றோம் தத்துவங்களை எல்லாம் கடந்தோம் எனக்கருதிப்பிராணவாயுக்குள் மறைந்திருத் தலால் நூக்கி ஒழிப்பார் போல் நுழைவதையும் என்றும் சுத்தாவஸ்தையின் அருள்மயமாய் நிற்போர்க்கு எதிரிட்டவை எல்லாம் பொய்யாய்த் தோற்றும் என்றார்!

இனிவரும் மூன்று திருவெண்பாவாலும் தற்போதம் ஒழிதற்கும் திருவருளை அறிவதற்கும் யாது உபாயம் கூறினும் தெளிவுகொள்ளாத யோகியைப் பார்த்து வெறுத்துப் போதத்தை அறிந்து அடக்கினால் அன்றி கருவிகள் அடங்கா என்பதும், அப்போதத்தை பின்னிட்டு அருளை முன்னிட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்பதும் அவ்வருளை முன்னிட்டுச் சென்ற போதும் அதனைத் தற்போதத்தால் எதிரிட்டு (அறியக்) பார்க்க கூடாது என்றும் அறிவிக்கின்றார்.

-8-

**உபதேசப் பித்தோ உபமானப் பித்தோ
விபரீதமோ பழக்கோவேறோ-தபசிநீ
கண்முடாது விண்முடத்தேடும் கவுசனைபோல்
எண்முடா யோகமிது ஏன்?**

வி-ம் : உனக்கு உன்குரு கூறிவைத்த உபதேசப் பித்துக்கொளித்தனமோ? தகாத சாத்திரங்களில் கண்ட பொருத்த மற்ற உபமானப் பைத்தியமோ? உண்மைக்குப் புறம்பாகக் கருதுமுனது விபரீதப் பழக்கந்தானோ இன்றேல் பிறர்செய்வது போல் பாவனையாகச் செய்யும் மாற்றந்தான் யாதோ? மேலான தவவேடத்தை பூண்டும் வெறும் அவம் செய்கின்றனையே? நீ,

அந்தோ? ஈடற்ற ஞானயோகம் புரியாது உழல்கின்றனையே விண்ணை மூடவேண்டினோன் தன் கண்ணை மூடினால்போதும் அந்தவின் தானாக மறையுமே? இதைவிடுத்து அவ் விண்ணை மூடுதற்குப் பெரியஉரை(மூடி)யை கொண்டு மூட எண்ணித் தேடும் மூடனே? பஞ்சபூதகாரியாதிகளை கருவிகளை ஒழிக்க முற்பட்ட நீ, அவற்றை நூடும் தற்போதத்தை (கண்ணுக்கு இமைபோல உனது உயிரை விட்டு நீங்காது திகழும் அருளில் மறைந்து அடக்காது) முன்னிட்டு, அப்பிரபஞ்சாதிகருவிகளை ஒழிப்பேன் என்று கருதிப் பிராணவாயுவை உள்மறித்தும் நிறுத்தியும் ஓயாது இதனோடும் போராடி நீ செய்யும் யோகம் என்னே? என்றார்.

கருவி கரணம் பூதகாரியங்களில் மறைந்து வெளிப் படுவோனுக்கு அக்கருவி கரணாதி பூதகாரியங்களே தோன்றும் அருளிற் பொருந்தி மறைந்தோனுக்கு வெளிப்படும் போது அருளே! தோன்றும் அன்றோ? ஆதலின் அந்தயோக முறையும் இந்தயோக முறையினையும் கூர்ந்து புரிந்து அநுபவத்தால் அறிவாய் என்றார்.

-9-

**வாலே முகமாய் வரயானை ஏறினோன்
போலே உன் போதமோ போய்த்தீண்டும்-சாலப்
பெருஞ்சிரிப் பாம்தன்னைப் பிடித்தாட்டும் பேயைத்
தெரிஞ்சிருக்கத் தேடும்செ யல்**

வி-ம் : தான் செல்லக் கருதிய ஊருக்குப் பயணமானோன் வால்புறமாகவே பின்னோக்கிச் செல்லும் பழக்கமுடைய யானையின் மீதேறினானைப் போலும் நீ கருதிய சிவத்தை அடைதற்கு அருளை பின்னிட்டு உன் தற்போதத்தை முன்னிட்டுச் சென்றால் அத்தற்போதமோ சிவத்தைப் போய்த் தீண்டிடும்? ஆயின் அவ்வருளை தான் அடையவேண்டாமோ எனின்? தன்னைவிடாது பற்றியது தன்னிச்சைப்படியே ஆட்டிடும் பேயை எதிரிட்டு அறிந்திருக்க அஃது எங்குளது என தேடும் ஒருவனது அறியாமையை போல, பெத்தத்திலும்

(முத்தியடையாத காலத்திற் பிறந்துமுன்று) முத்தியிலும் உன்னுயிரைவிட்டு நீங்காதிருந்து ஊட்டி உறக்க உபசரித்திருந்து வீடு பேற்றைக் கொடுக்கும் திருவருளை வேறு பிரித்து ஈது எங்குள்ளது என்று தேடுவது இத்திருவருள் ஞானம் பெற்றோர்க்குமிகவும் (இழிவாவர்) பரிதாபத்திற்குரியர் என நகைத்திடுவார்.

வால்புறமாயச் செல்லும் யானையில் ஏறினோன் அவன் கருதியவருக்கு மாறான ஊரினில் சேர்க்கும்? தலைப் புறமுகமாய்ச் செல்லும் யானையில் ஏறினோன் இவன் சேர வேண்டிய ஊரினில் சேர்ப்பிக்கும் அது போல, அருளைப் பின்னிட்டு தற்போதத்தை முன்னிட்டு சென்றானை கருவி கரணங்களில் சார்புபடுத்தும் அத்திருவருளை முன்னிட்டுத் தற்போதத்தைப் பின்னிட்டுச் சென்றானைச் சிவத்தோடு சேர்ப்பிக்கும் என்றறிவாயாக! என்றார்.

இதுவுமது

-10-

குறங்கு குத்திக்கொண்டு குறோக்கை கத்திகூட்டை
மறந்து அழைத்தாற் தூக்கம் வருமோ - வெறுங்கெடுவர்
தன்னை அழித்தெழுந்த சச்சிதா நந்தத்தை
உன்னில் ஒளித்துவிடாதோ!

வி-ம் : பாய் ஐமுக்காளமும் சரியாக விரித்துப்படுத்துத் தொடையைக் குத்திக் குத்திக் குறோட்டையை மாறிமாறிக் கூவி உடம்பை மறந்ததாகப் பாவித்தும் புரண்டு புரண்டு சலித்தும் தூக்கமே நீவாராய் என அழைத்தால் வருமோ? இங்ஙனம் நினைத்துச் செய்யும் நினைவை அழித்து வரும் கேவலம் (நல்லுறக்கமான சுழுத்தி) வந்தால் அன்றி வருமோ அத்தூக்கம்? உன் போதத்தால் பிராணவாயுவை உள்மறித்து நீ செய்யும் யோகத்தால் ஆனந்த நித்திரையை வரச்சொன்னால் அந்நித்திரை அத்தற்போதத்தை அழித்து எழும் கேவலம் வந்தாலன்றி வருமோ? (அருட்கேவலம் வருவது எப்படி எனின் ஐயோ? வீணே கெடுகின்றீர்) தற்போதத்தை ஒழித்து தானாயிருக்கும்

சச்சிதானந்தமாகிய சிவத்தை உன்போதத்தால் உன்னில்? உன்னை அறியாது உனக்குள் ஒளிந்து தன்னைவிட உன்னை ஒரு முதலாக்கிப்பிரித்து விடும் ஆகலின், உன் உயிர்க்குள் இருந்து அறிவிக்கும் பரிபூரணம் எனக் கண்டு கொள்வாய்! சுகாநுபவ நித்திரை செய்வோனின்செயல் எல்லாங்கூட்டி நித்திரை செய்தானைப்போல ஏகாந்தத்தில் இருத்தல் ஆசனமிட்டு அசைவற இருத்தல் முதலிய ஞானிகளின் நடைபோலக்காட்டியும் அவரைப் போன்று ஆனந்த நித்திரை பண்ணாது தற்போதத் தோடுங்கூடி இருத்தலால் இங்ஙனம் உவமை கூறினார் என அறிக? என்றார்? நீர்கூறியவாறே யோகியரும் சிவம்! காயம் வாக்கு மனம் அகோசர-அதீத மென்று கூறிஇருக்க நீர் அவரது யோகத்தை மறுப்பது ஏன்?

இத்திருவெண்பாவால் அவர் அங்ஙனம் கூறினராயினும் மனாதிகளைக் கடந்து நின்ற பூரணத்தை உணர்ந்தவர் அவர் என்று அறிவிக்கின்றார்!...

-11-

**மனவாக்குக் காயத்தால் மாய்ந்தளவை மாண்டது
எனவாய்ப் பறைஅறையின் என்னாநினைவு-எல்லாம்
சாக்கிரப் பொய்தானும் தனியனலன் தற்பரமும்
நீக்கமற்ற பூரணம்என் னில்**

வி-ம் : மனம் வாக்கு காயங்களினால் மிகவும் வருந்தி யோக சமாதி கூடியும் சிவத்தைப் பெறாமல் அம்மன வாக்கு காயத்தால் அறிந்து அறவிடப்பட்டவைகளை எல்லாம் கடந்தது அச்சிவம் என்பிறருக்கு வாய்பறை கூறியதனால் கேட்டவர்க்குப் பயனென்ன உண்டாகும்? இவர் பாவிப்பது எல்லாம் விழிப்பிலே கண்டகனவு பொய் ஆகலின், ஆன்மாவும் சிவத்தை விட ஒரு தனி முதல்வன் அல்லன் என்றும் அச்சிவமும் ஆன்மாவை விட்டு நீங்காது உட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ள பரிபூரணம் என்றும் வேதங்கள் கூறுமெனின்? பொய்யே ஆகும் இதில் மனத்தால் வருந்துவதுசாத்திரம் படித்தல் பேசுதல் காயத்தால் (உடலால்) வருந்துவது ஆசனங்கட்டி இருத்தல் பத்தியமாய் ஒளவுதம்

(மருந்து) பசித்தல் அளவை என்பது பார்த்ததும் தெளிவற்ற குழப்பமும் சடங்கு சம்பிரதாய நடவடிக்கைகளும், மானசீக அனுபவத்தால் திரிபுடியிலிருந்து அளவை மாண்டது பொய் ஒழுக்கமுறையில்? ஆன்மாவும் சிவமும் ஒன்றிரண்டென்ற அளவை மாண்ட (அழிந்த) இடம் இதனை அறியாதவர் கூறும் அளவைக்குறி கோல் (குற்றம்) உடையதாகும் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பூரணசிவத்தை அடைவதற்கு இதுவே உபாயம் என அறிவிக்கின்றார்!

-12-

**வாயுமனம் கண்ணசையா வாறடக்கி மக்கினமாய்
நீபுதைந்து போய்க்கூடல் நீதியோ - காயத்துக்கு
உட்புறம்பாய் நீதானாய் உண்டில்லையாய் அதற்கு
அப்புறமாய்த் தாக்கற்ற அதை**

வி-ம் : நீரில்லாத குடத்தினுள்ளும் நீர்நிரப்பிய குடத்துள்ளும் வெளியிலும் ஆகாயம் (வெளி) நிறைந்திருந்தது போன்று, இக்காயத்திற்குள்ளும் புறம்பும் நீயேதானாய் நின்ற காலத்து உண்டென்றும் இல்லை என்றும் சொல்லப்பட்ட அநுபவமாயும், அதற்கப்பாலாயும் ஒன்றோடும் தாககற்றிருந்த சிவத்தை பிராணவாயுவையும் கண்ணையும் மனதையும் சிறிதும் அசையாதபடி அடக்கி அங்ஙனம் அடக்கியபோதமும் தோன்றாது அவற்றுடன் மறைந்து (அழிந்து) நீ அங்ஙனம் சென்று தேடுவதும் அடைவதும் என்பதும் முறையற்றதாகுமே? ஆன்மா அருள்வயப்பட்ட போது எல்லாம் உண்டு என்றும், அவ்விதம் தோற்றிய அருளை இந்தப் படியாக உள்ளது என்று உறுதிசூற இயலாமையால் இல்லை என்றும் அவைகளையும் கடந்து சுகாதீதப் படுதலால் அதற்கும் அப்புறமாய் என்றும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் யோகியர்களின் கருத்தை எடுத்துக் காட்டி இங்ஙனம் நின்றால் அங்ஙனம் தோற்றும் ஏனின்? எங்ஙனம் உண்மை நிலையைப் பெறுவீர் என அவரையும் அவரதுயோக முறையினையும் மறுத்துக் கூறுகின்றார்...

ஒட்டாது இருக்கவென்றால் ஒட்டாது உறக்கமாம்
சுட்டாது இருக்கிறீர் சுடர்க்கொழுந்தாம் - துட்ட
மனத்தோடு வாயுவைநீர் மண்டையிலே வைக்க
நினைப்பீர் இதென்ன நிலை

வி-ம் : உமது யோகப் பழக்கங்களின் முதிர்வால் கருவிகள்
ஒன்றும் தாக்காது ஒழிந்திருப்போம் என்று நீ கருதினால்,
அக்கருவிகள் ஒழிந்தவாறு நிற்கவிடாதபடி கேவலம் (நல்லுறக்கம்
எனும் சுழிப்தி அவஸ்தை) வந்து மூடிக் கொள்ளும்,
அக்கருவிகள் ஒன்றையும் எதிரிடாது பார்த்திருப்போம் எனில்
ஆங்குலர் ஒளிதோற்றும் மனத்தால் வாயுவை அடக்கி நிற்பின்
இங்ஙனமாகும் எனின், அக்கொடிய மனத்துடனே வாயுவையும்
பிரமரந் தரத்தில் (லலாடமெனும் சிரசினுச்சி) அவற்றை நிறுத்தக்
கருதுவீர் அதென்ன உண்மை நிலை? மனத்தையும் வாயுவையும்
பிரமரந்தரத்தில் நிறுத்தினால் கருவிகரணங்கள் எல்லாம் ஒழியும்
இவை ஒழியவேகேவலம் வந்துமுடும் அதுமுடவே தம்மோடுந்
தமக்குள் இருந்து அறிவிக்கும் திருவருளும் தோன்றாது
இவ்வவல நிலையை உடையாரைப் பரிகாசம் செய்து, ஈதென்ன
நிலை என்றார்! ஞானிகள்

இனிவரும் இரண்டு திரு வெண்பாவாலும் தற்போதத் தால்
மனத்தை அடக்குதல் முறைமை அன்று எனக் கூறுகின்றார்
மேலும் வாயுவை விட்டு மனத்தை மாத்திரம் அடக்கினால்
சிவத்தைப் பெறலாமோ எனின் மேற்கூறுகின்றார்

-14-

சூட்டிற் குரங்கை நிழற் கோரணிக்கூத் தாம்மனத்தை
ஆட்டிப் பிடித்துயார் அடக்குவார்- காட்சி அறச்
சும்மா இருக்கில் அசையாது சுற்றுவிறிக்
அம்மானைப் பம்பரங்கா னும்

வி-ம்: அந்தக்கரண அறிவால் ஒன்றையும் எதிரிட்டு நாடாது
சும்மா இருப்பினும் ஒருவர் பிடித்து பிடித்து அசைக்காமல் தானே
சுழல்கின்ற மின்விசிறிபோலும், பிறர் எறிந்து பிடியாது

தானேசுற்றுகின்ற அம்மானை(பந்து) போலவும் ஒருவர் ஆட்டாது ஆடும் பம்பரம் போலும் தானே விரைந்து எழுந்து அசைவது எனின் கூண்டினுள் அடைத்து வைத்த குரங்கைப்போலும் நிழற்பாவைக்கோரணி (கூட்டத்து)க் கூத்துப்போலும், ஒருவர் பிடியாதிருக்கத் தானே செயல்படும் மனத்தினைப் போதத்தால்ப் பற்றி பிடித்து ஆட்டி எவர் அடக்கிக்கொள்வார்? உடம்பினுள் இருந்து சேட்டை செய்தலால் குரங்கென்றும் நிழலின் கோரணி ஆட்ட கூத்தைக் காண்பது மட்டுமின்றி அதனைப் பிடிக்கக் கூடாதது போல் மனத்தினது போக்குவரத்தை அறிவதே அன்றி அறிந்துபற்றக் கூடாமையினால் கோரணிக்கூத்தாம் என்றும் பன்முகமாய் சிதறி எழுவதால் விசிறிஎன்றும், குதித்துக் குதித்து எழுந்து ஒரு கூணப் போழ்தில் அநேகஞ்சுழலாய்ச்சு சுழிவதனால் பம்பரம் என்றும், பிராணாதி வாயுக்கள் இராஜதகுணாம் சமாகும் மனம் சாத்வீககுணாம்சமாகும் இவை சூக்குமப் பஞ்சபூதங்களின் காரியமாதலின் ஆட்டு மது போல் அடங்கும் என்றார்! கூட்டில் குரங்கினது அசைவும் நிழற்கூத்தசைவும் தூலமாக வெளிப்படை ஆகலின் போதம் அசைந்த இடத்து, அதனது அசைவிற்கு உவமை விசிறி அம்மானை பம்பரத்தையும் சூக்குமம் ஆகலின், போதம்சிறிதடங்கிய இடத்து அம்மனத்தின் அசைவின்மைக்கு உவமையுமாய்க்கொள்க? என்றார்!.

இதுவுமது

-15-

**பற்றாத போதும் பதறும் பழக்கமதைக்
கற்றால் என்னாகக் கலக்காது- சற்றேநீ
தீண்டிவிடிற் தான்காண் செனனமரணமது
மாண்டுவிடில் நீசிவமா வை**

வி-ம்: ஒருபொருளையும் போதாம்கருதாது அசைவற்றிருந்தப்போதும் முன்னர் அசைந்த அப்போதத் தோடும் கூடியபழக்கத்தால் விரைந்து எழும் மனத்தைப் போதத்தால் பிடித்துச்சாதித்து அடக்குவேன் எனின், உன்னை அது எப்படி

எல்லாம் மயக்கிக்கலக்கிடும்? நீ உன் போதத்தால் அம்மனத் தினைக் கூணப் போதாயினும் பிடித்து விடுத்தி எனின் அது தானே பிறப்பும் இறப்பும் ஆகும் அங்ஙனம் பிடித்து விடுவிக்கும் போதம் இறக்கும் உபாயம் அறிந்து இருத்தி எனின்? அம்மனமும் இறக்கும் நீயும் சிவமாவை! பிடித்தபோது நினைப்பும் விடுத்தப் போதுமறப்பும் வருதலால் இதையே செனனமரணம்? என்றார்

இத்திருவெண்பாவால் கேவலசகலங்களை நீக்கித் திருவருளில் அசைவற நிற்கக்கூடாதாயினும் அந்தக் கரணங்களை அடக்குவதற்கு இங்கு உபாயம் கூறுகின்றார்!

-16-

**அறிவாய் இரீர்மயக்கம் ஆகாது ஆசையில்
விறிசாய் விடாதோ விகற்பம் - பிரியாதத்
தராசும் நுனிபோற் சமாதிவரின் ஞான
இராசன்உனக் கொப்பார் எவர்**

வி-ம்: கருவிகளை எல்லாம் நீங்கிநின்ற உயிர்க்குயிரான அறிவைவிட்டு நீங்காத அருளறிவாய் இருந்திடுங்கள் அங்ஙனம் இருந்தீராகில் மயக்கம் உம்மை வந்து கூடாது! இவ்வுயிரறிவை பிரியாத அறிவைத், தற்போதத்தால் எதிரிட்டுப் பார்ப்பதால் அசையில் விகற்பமாகும் சுழலும் மின்விசிறி போலும் உன்போத்தைச் சுழற்றிடுமோ? ஆகலின் அங்ஙனம் பார்த்து அசையா திருந்திடு நீ, தராசின் இருதட்டில் ஒன்றில் எடைகல்லும் மற்றொன்றில் பொன்னும் வைத்துச் (சரியான) போது கீழ் நின்ற முள் ஒருபுறமும் சாயாது ஏன்? மேல்நிற்கும் முள்ளைப் பிரியாது இருக்கும்! அத்தராசு முள் நுனிபோல் மயக்கமும் விகற்பமும் வந்தடையாது அவ்வருளறிவின் நேரே உமது போதம் அசைவற்று இருக்கும் சமாதி வருமாயின், அப்போதே நீர் ஞானஇராசன் ஆவிர் அ:தன்றி உமக்கு ஒப்பானவர் யாவராம்? கல்போல கேவலம் பொன்போல, சகலம் இரண்டு தட்டிலும் உள்ளவை மிகுந்த போது ஏறிஇறங்கிடும் அக்கல் மிகுந்தபோது பொன்தட்டுப் புறத்திலும் பொன்தட்டு மிகுந்தபோது கல்தட்டுப் புறத்திலும் சாயும், கீழ்நின்ற முள்போல ஆன்மா! இம்முள்

சாய்ந்தபோதும் சாயாமல் நேரே நின்ற போதும் அசைவற்று மேல்நின்ற முள்போல் அருள்! என அறிக! மேல்நின்ற முள்போல கீழ்நின்ற முள்ளும் அசைவற நேரே நிற்போல், ஆன்மா அருளில் அசைவற நிற்கவேண்டும் என்றும் இச்சமாதியார்க்கும் வருவது அரிது? ஆகலின் தராசு நுனி என உவமித்து கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் திருவருளை உள்ளும் புறமும் பரிபூரணமாய்ப் பாவித்தால் கரணகருவிகள் அடங்குமென்று அறிவிக்கின்றார்!

-17-

**நீர்க்குப் பதமும் நெருப்புச் சுருந்தொழிலும்
காற்றைச் சலிக்கவும் யார்கற்பித்தார்-யார்க்குமிது
போகாது மனாதிபுதைக் கும்நிழல் போலாநீ
ஆகாயம் போற்பார் ஆறும்**

வி-ம்: நீரினிடம் குளிர்ந்து பதஞ்செய்யும் குணமும் நெருப்பிற்கு தன்னைச் சார்ந்தவற்றைச் சுட்டுத் தன்ம மயமாக்கும் குணமும் காற்றினிடம் மிருது கடினம் சலித்தல் (போக்கு வரத்துபுரிதல்) முதலிய குணமும் இசைந்து திகழ்ந்திடுமாறு இவைகட்கு கற்பித்தவர் யார்?.... அவற்றிற்கு இக்குணங்கள் இயல்பாய் ஒன்றி இருப்பது போல, மனதிற்கு ஓர்பொருளைப் பற்றிடுங் குணமும் இதுபற்றிய பொருளை நிச்சயஞ்செய்கின்ற புத்தியின் குணமும் இது நிச்சயித்த பொருளை யான் எனதென அபிமானிக்கின்ற அகங்காரத்தினது குணமும் இது அபிமானித்த விசயப்பொருளை தேவைப்படும் போது சிந்தித்து ஞாகப்படுத்திகின்ற சித்தத்தின் குணமும் இயல்பாய்! நிகழுவதாகும் யாவார்க்கும் இம்மனாதிகளின் தொழில் நீங்காது?....

தான்நின்ற இடத்தில் தோன்றும் தன்நிழலைப் புதைக்க எண்ணி அதன்மீது (மண்போடுதல்-குழி எடுத்தல்) மண்போடும் தோறும் அதன்மீதும் அந்நிழல் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கும் மறைவுபடாது, அந்தக் கரணாதிகளின் இயல்புகளை உன்போதத்தால் அடக்கும் தோறும் இப்போதத்தின்மீது மென்மேலும் எழும் சங்கற்பவிகற்பங்கள் ஆதலின் உன்னுயிருள்

பிரிவற்றிருந்த அருளை உட்புறமெங்குமாய் தன்னோடுங் கலந்து திகழும் (காற்று-தீ-நீர்-மண்) இந்நான்கு பூதங்களுடனும் தாக்கற்று இருந்த ஆகாயம் போல்! அவ்வருள் ஞானக் கண்கொண்டு தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை எல்லாம் உட்புறம் பாய்த்தோர்ந்து தெளிந்து நிரந்தரமாக பார்? இவ்வாறு நீ பார்த்திடில் அந்தக் கரணங்களின் சங்கேதம் (கூடிநின்றகேடு) அறுந்துபோம்!..

இதனால் அந்தக்கணரம் பொறிவழியே சென்று பிரபஞ்சத்தை நாடும் பொழுதும் அங்ஙனம் சொல்லாதயிடத்தும் அவ்வாசனையால் உள்ளே அசைகின்ற போதும் தற்போதத்தால் அடக்கிடின் அடங்காது மென்மேலும் வளரும் ஆகலின் உள்ளும் புறம்பும் திருவருளைப் பரிபூரண மாயக்கண்டபோது, அக்கரணங் கள் தோற்றாது அடங்கும் மண் நீர் தீ காற்றினது இயற் சபாவங்களைப் போதத்தால் கட்டுப்படுத்திட முடியாதது போல் மனாதிகளின் இயற்கை குணங்களையும் இதனால் அடக்கக் கூடாது, முயற்சிகளை முழுதும் விட்டுத் திருவருளாய் அதில் நீ மறைந்து நிற்க அவைகள் தாமாகவே அடங்கும் என்றார்!...

இத்திருவெண்பாவால் அருளை எதிரிட்டு அறியின் அது வேறுபட்டு அந்நியமாய்த் தோன்றும் என்கிறார்?

-18-

**மண்ணை மலையை மறிகடலை வானகத்தை
எண்ணில் அளந்தெறிய எய்துமோ - உண்மையை நீ
உண்டெனில் ஓர்வார்த்தை உண்டு அலாது உன் ஒழிவைக்
கண்டறியில் அந்நியமாம் கண்**

வி-ம் : மண்ணகமான பூமிமுழுவதையும் வானகமான வெளிமுழுவதையும் நீட்டல் அளவையாலும் மலையை எடுத்தல் (நிறுத்தல்) அளவையாலும் (குடம் படி மரக்கால்களின்) முகத்தல் அளவையாலும் அளவுபடுத்தி எண்ணுமிடத்து ஒருவராலும் இவ்வளவு என்று அளவிட்டு அறிந்துகூறக் கூடுமோ? அதுபோல் இருநூற்றி இருபத்தி நாலு புவனங்கட்கும் அவற்றுள் இருந்து வாழும் சராசரி உயிர்கட்கும் உள்ளும் புறம்புமாய் நிறைந்து

விளங்கும் திருவருளை நீ உண்டென்று சொல்வாயாகின் அந்தவர் சொல்லும் உண்டாவதன்றி இச்சொல்லுக்குரிய பொருள் இது என்று உன்போதத்தால் இதனதுநாசத்தில் தோற்றும் அவ்வருளைக் கண்டு அளவிட்டு அறியக் கூடுமோ? அப்படி அன்று அளவிட்டு அறிவேன் எனின், உன் உயிர்க்குள் உயிராய் இருந்த அவ்வருள் அன்னியமாய் நீங்கும் இதனால் மண் மலை கடல் வெளியையே போதத்தால் முற்றும் அளவிட முடியாதிருக்க, அப்போத நாசத்தில் உண்டாகும் மெய்ப்பொருளை எவ்விதத்தும் அளவிடகூடாததாகும்? அருள் அந்நியமாய் இருந்துள்ளதாயினும், போதந்தடித்தபோது மலவாசனை தோன்றும் இம்மலவாசனையோடும் கூடிய போதத்திற்கு மலரகித மாயிருக்கும் அவ்வருள் தோற்றாது ஆதலின் அந்நியமாம் காண் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அருளால் கருவிகளினது உண்மையை அறிந்து நீக்கினால் நீங்கும் என்பதும் போதத்தால் அடக்கிடின் மேன்மேலும் விரிவடையும் என்பதும், கருவி கரணாதிகளின் நிலையாமைகளை விசாரித்துக் களைந்தும் தற்போதத்தையும் அடக்கினால் மீண்டும் கருவிகள் தோற்றாது என்றும் இங்ஙனம் கருவிகளும் போதமும் இறந்துநின்ற இடத்தில் வரும் லாபம் யாதெனின்? மேற்கூறுகின்றார்....

-19-

**உதித்து ஒடுங்கும் பொய்க்கு யாருபாதானம் என்னாது
உதிப்பை உதிப்பால் ஒடுக்கிற்ப் - பதைத்தெழுந்த
பந்துஅன்றோ சாட்சியைப் போல்ப்பார்வேர் பறித்தமரம்
கொந்தலர்ந்து காயாததுஒக் கும்**

வி-ம் : இருண்டு கருத்த மேகங்கள் ஆகாயத்தை மறைத்தது போல மாயையினால் தோன்றி ஒடுங்கும் பொய்யாகிய கரணங் கருவிகளையும் அம்மாயா காரியமென்று அருளால் கண்டு நீக்காமல், அதனை மெய் போற்கருதி அக்கரணாதிகளை போதத்தால் அடக்கிப் பந்தை கையால் அடித்தபோதெல்லாம் விரைந்து விம்மி எழும் பந்து போல ஆகாதோ? அப்பந்தை கை

கொண்டு அடியாது விடுத்தால் நிலத்திற் சும்மா கிடக்குமன்றோ? அதே போல உன் போதத்தால் அதை அடக்கின் மென் மேலும் எழும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? கண்டுணர்ந்து அறிவாய் அஃதன்றியும் நிலத்தில் முளைத்தெழுந்த மரத்தை, மூலமான அதன் ஆணிவேரைபறித்து வெட்டவும் அம்மரம் முன் போல பூக்கவும் காய்க்கவும் கனியவும் செய்யாது இதுபோல உன்போதம் அற்றபோது கரணம் கருவிகள் ஒன்றும் தோன்றாத படி வாசனையோடும் நீங்கிடும் உபாதானம் என்றது மாயையை அதன் காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறியதாம் உதித்து இருந்து ஒடுங்கும் ஆதித்தனின் தொழில் போல், காரணங்களும் போதம் இருந்தபோது இருந்தும் இறந்தபோது இழந்தும் வருதலின் போதத்தை வேரினது உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் போதமும் கருவிகளும் இறந்த சுத்தநிலையில் நின்றால் ஆனந்த லாபம் உண்டென்று அறிவிக்கின்றார்.

-20-

**சுட்டுப்போ தம்கழன்ற சுத்தம்அரை மாத்திரையில்
மட்டுத்தான் அற்றநீட்டை வாய்க்கும் மேற்-கெட்டேன்
தலைச்செய்யும் ஆனந்தம் சற்றோ பால்வாரி
முலைக்கண்ணிற் தோன்றும் முறை!**

வி-ம் : அரைச்ஷண நேரமாவது இது அது என்று சுட்டி அறியும் தற்போதம் ஒழிந்த ஓர்வரம் பின்றிய சுத்தமாகிய நிஷ்டைவாய்க்குமாயின், தன்னை முற்றும் இழந்த அவ்விடம் பிரவேசிக்கும் பேரானந்தமோ! அளவிடற் கரியதாகுமோ! தாய்மை உயிர்கள் இடத்துள்ள முலைத்து வாரத்தின் (சிறிய) வழியே பெரிய பாற்கடலே உண்டாகு மதுபோல! எங்கும் நிறைந்துள்ள பரிபூரணமாகவே தோன்றுமன்றோ! இங்கு சுத்தம் என்றது சுத்தாவத்தை எனும் பரையோகத்தை இதில்போதம் மிகவும் தேய்ந்திருத்தலின் இதனை முலைக்கண் என்றும் இங்ஙனம் இருந்தபோது அரைக்ஷணத்தில் அப்பரை யோகம் நீங்கிப் பரிபூரண ஆனந்தம் அநுபவங்களைத் தோற்றுமதனைப் பால்வாரி என்றும் சிறப்பித்துக்கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் அருள்வடிவாய் என்றைக்கும் இருப்பன் என்ற மாணாக்கனுக்கு அவ்வருள் பூரணம் என்று உன் சுட்டறிவு அற்றபோது அதனைவிட நீ ஒரு முதல் (பொருள்) அன்று என்று கூறி அவனது துயரத்தை மாற்றினார்.

-21-

**ஆகாயத்தே பலவும் தோன்றி அடங்காதோ
நீகாயாத் தோடழுத்தி நீக்கியருள் - ஆகாதோ
என்றுசலிப் பான்ஏன்னெது எதிரற்ற பூரணத்தே
ஒன்றும் இல்லைகாண் உனக்கு!**

வி-ம் : ஆகாயத்தினிடமாய்ச் (அசைவது அசையாதது) சராசரமாயுள்ள சர்வ சீவர்களின் தேகங்களும் பற்பலவாய் தோன்றி இருந்து அழிகின்றதல்லவா? அதுபோல் உன் போதம் ஓர்பொருளையும் எதிரிடாது அற்றபோது உன்னை விழுங்கி நின்ற அருட்பூரணத்தில், உனக்கு அந்த தேகாதிப் பிரபஞ்சங்கள் ஏதுமில்லை இப்படி? நீ காயத்தோடும் பொருந்தி இருப்பதாய்கருதி இத்தேகம் நீங்கி எனக்கு ஓர்காலம் திருவருள்வடிவம் ஆகாதோ? எனச்சலித்து ஏங்கி துயர் உருவது ஏனாம்?

ஆகாயத்தினின்றும் தோன்றி இருந்து ஒடுங்கும் சர்வ சீவர்களின் தேகங்களும் அவ்வாகாயத்திற்கு அந்நியமானது போல, முன்தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களை நானென்றும் என தென்றும் பற்றி நின்ற போதம் திருவருளில் அழுந்தி பூரணமாய்ப்போகத் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்கள் அந்நியமாய்த் தோன்றும், ஆதலின் ஆகாயத்தே பலவும் தோன்றி அடங்காதோ? என்றும் சீவேசுவர சகத்து யாவும் உனக்கு அந்நியமாய் தோற்றலால் ஒன்றுமிலை காண் எனவும் கூறினார்.

இவனது யோகப்பழக்கங்களை விட்டு நீங்கிடும் பொருட்டுப் பழக்கவாசனை இலக்கணங்களால் உவமித்துரைக்கின்றார்

-22-

**பழக்கம் கொடியதுபார் பாறையினும் கோழி
கிழிக்கும் பொலியைக் கிளறும் - விழித்தும்**

**குருடர்க்கு ஒளிப்பகையாய்க் கூசிக்கோல் போடார்
அருளைப் பகுக்கும்ஆன் மா!**

வி-ம் : காசநோய் படர்ந்த குருடர்க்கு அக்கண் நோய் தீர்ந்து விழித்த போதும் சூரிய ஒழியே பகையாய்க் கண்கள் கூசிடவும் அதனால் முன்பிடித்திருந்தகோலை (தடியை)க் கைவிடார் அவர்போல, அருளை அடையாமுன்பும் அதுஇது என்று நாநா (பல்வேறு) வாய்ப் பழத்தப் பழக்கத்தால், இப்போது பகுத்தறிதற்கு இடமின்றி எங்குந் தானாயிருந்த அவ்வருளை அடைந்தும் ஆன்மா அதனைப் பகுத்தறியாது என்னே? யாவர்க்கும் பலகாலும் தொடர்ந்து செய்துவந்து பழக்க வாதனையை நீக்க முடியாமையின் மிக்கக்கொடியதே ஆகும்? அதனை நீயூகித்து அறிவாய் அது எங்ஙனமெனின்? பிறந்தநாள் முதல் குப்பையைக் கிளரிய கோழி கற்பாறையில் இருத்தி வைத்தாலும் அதனையும் தம்கால்களால் கிழிக்கும் தாணியக் குவியலின் மேல் நிறுத்தினும் அங்கேயும் கிளறிச் சீய்க்கும் அதுவே பழக்கவாசனை இதுகொடிது என்றார்.

கோழி சீக்கக்கூடாத பாறையைச் சீத்தல்போல் பகுக்கக் கூடாத அருளைப் பகுத்தலானும் கிளறவேண்டுவதின்றிய தாணியக் குவியலில் நின்றும் பொலியைக் கிளறுதல் போல் பகுக்க வேண்டுவதின்றியிருந்து, அருளானந்தத்தை அநுபவியாது அவ்வருளைப்பகுத்தலாலும் முன்னர் ஆணவமறைப்பால் அதுஇது என்று பகுத்தபோதத்தை இப்போது அவ்வாணவம் நீங்கி அருள் ஒளிகண்டும்! இருள் போற் கருதி தடியைவிடார் ஆகலினும், தேகாதிப் பிரபஞ்சகாரியமான நாம ரூபங்களை எல்லாம் திருவருள் வடிவாய்க் காண்பதே ஞானத்தின் மாண்பு! இவற்றைப் பகுத்துப் பேதவுபாதியால் பாவிப்பது அஞ்ஞான வாசனைகள் தங்கியுள்ளதென அறிவாய்! என்றார்.

இனிவரும் மூன்று திருவெண்பாவாலும் அளவிலாத காலம் தற்போதத்தால் அந்த துவித (வேறுபாடுடைய) நாட்டத்தால் பழகிவருதலின் அப்போதம் ஒழித்துச்சிவத் தோடும் இரண்டற்று இருத்தற்கு உபாயமாய் யாது கூறினும் அமைவும் அடைவுமின்றி,

அப்பழக் கவாசனையால் ஆன்மாக்கள் துவித (அந்நியங்களாகிய) நாட்டம் ஒழித்து நின்றல் என்பது மிகவும் இவர்க்கு அரிது என அறிவிக்கின்றார் ஆயினும் இப்பழக்க வாசனை நீங்குவது எப்படி? எனக் கூறுகின்றார்.

-23-

கட்டியநாண் விட்டாலும் கந்தகலாக் கன்றுகளைத் தட்டிப்புறப்படுத்தும் தன்மைபோல் - ஒட்டொழித்து நின்றாற்போல் நீசிவமாய் நில்என்று நீக்கமறுத்து ஒன்றாக்கில் ஒன்றிரண்டாகும்

வி-ம்: நாட்டிய கம்பத்தில் கட்டிய கன்றினது தும்புக் கயிற்றை அவிழ்த்த பின்னும் தான்விடுபட்டோமென எண்ணாது அங்கேயே கட்டியிருக்கும் கருத்தானறி நிற்கும் கன்றினைத், தட்டி எழுப்பிப் புறப்படுத்தும் முறைமைப் போல முன்பந்த மாயிருந்து முப்பத்தாறு தத்துவக் கருவிகளையும் விடுத்துத், தன்னையும் திருவருளையும் அறிவித்து அவ்வருளோடும் சேர்த்து அவ்வருள் அசைவற நின்றாற் போல், நீ உன்போதம் அசைவற்றுச் சிவமாய் நில் என்று கூறிச் சிவத்தைவிடத் தான்ஒரு முதலாய்க் கருதும் துவிதபாவனையை (வேற்றுமையை) மாற்றி, அச்சிவத்தோடு ஒன்றாக்கினும் போதஒழிவால் அதனோடும் ஒன்றான ஆன்ம ரூபபோத அசைவால் இரண்டாகும் ஆதலின் அதனது போதம் இருந்தவாறு என்னே?

தும்பு அவிழ்த்து விட்டபோதே தாயிடம் ஒடிப்பால் உண்ணும் கன்று (தீவிரபக்குவன்) போல் ஒட்டொழித்த போதே, தற்போதம் ஒழிந்து அருள்வழிச் சென்று சிவத்தைக் கூடிப் பேரின்பத்தை பெறும் பக்குவர் போலாகாது, அவிழ்த்துப் பின் எழுப்பி தட்டி ஒட்டித் தாய்ப்பசுவின் மடியை (காம்பை) கன்றின் வாயில் வைத்து ஊட்டியும் பாலுண்ணாது மீளும் அக்கன்றினைப் போல், ஒட்டொழித்ததும் அன்றி அருளோடும் சேர்த்துத் துவித பாவனையை மாற்றிச் சிவத்துடன் ஒன்றாக்கினும் அச்சிவத்தோடு இரண்டற்றிருந்து ஆனந்தப்பேற்றை அடையாமல் தற்போத அசைவால் இரண்டாவதால் இவர்க்கு அக்கன்றினை உவமை கூறினார்!

**குரங்கை நினையாது இருவென்று கூறத்
திரும்பி அதுவே தியானம் - வருங்கதைபோல்
நீசிவமாய் நில் என்றால் நீங்கியதுவாய் நினைந்து
மாய்வை அதுவன்றோ மலம்**

வி-ம் : ஓர் புருடன் ஒரு பேதைக்கு (அறிவுமாறாட்ட முடையவன்) குரங்கை நினைக்காது இரு என்று கூறியும் மீண்டும் அக்குரங்கையே தியானம் செய்யும் அவன் மனத்தில் அக்குரங்கு குடிகொண்டுள்ளது என்று உலகத்தவர் கூறும் கதைபோல நீ ஒன்றையும் எதிரிட்டறியாது சிவமயமாய் நில் என்று கூறினால், அங்ஙனம் எதிரிடும் போதம் ஒழிவதே அச்சிவமாய் நிற்பதென அறியாமல் போதத்தால் சிவத்தை எதிரிட்டுப் பார்த்து இரண்டுருவாய் நின்று, யான் சிவமயமானேன் என்கருதி வருந்துவை இங்ஙனம் துவைதமாய்க் கருதி வருத்தமுறச் செய்வது? மலம் அல்லவா?

கூரிய புத்தி உடையவனுக்கு நீ குரங்கை நினையா திரு என்று கூறினால் அந்தச்சுண்ணமே அந்நினைவை ஒழித்திருப்பன் (அவ்வாறு எதிரிடும் போதம் ஒழிவதே அச்சிவமாய் நிற்பது என்று அறியாது) அதுபோல, தீவிரதர பக்குவனுக்கு நீசிவமாய் நில் என்றால் அக்கணமே சிவம் என்றும் தான் என்றும் கருதும் துவித போதம் ஒழிந்து சிவமாய் நிற்பன் என்று இதற்கு எதிர்மறைப் பயன்பாடும் வருவித்துப் பொருள் கூறினார்.

இதுவுமது

-25-

**மணிப்பாம்பு இருளின் மறைந்திருக்கத் தேடும்
கணக்காம் தற்போதத் தைக்காட்டி-உணர்ந்துகினும்
நீரிற் கிணறு நிழல்யுத்த மும்போலாம்
ஆரித்தை நீக்கியிருப் பார்!**

வி-ம்: தன் தலையின் மேல் பிரகாசமுள்ள மணியை வைத்துக்கொண்டு தான் இருளுள் மறைந்திட இருளைத் தேடும்

பாம்புபோல், நீ உன் போதத்தை முன்னிட்டுச் சென்றால் (ஒளியை) அருளென்ற இருள் எங்ஙனம் கிடைக்கும், போதம் சீவிப்பதைக்காட்டி அருளையும் உன்னைவிட்டு நீங்காத பரிபூரணம் என்று அறிவித்தும் தெரிந்து கொள்ளாது எங்கும் பிரலயம் போலத் தெளிந்த சுத்தநீர் நிலையாய் இருக்க, அதில் கிணறு தோண்டி நீரெடுத்து தாகம் தணிக்க முயலுபவனைப் போலும் தனது நிழலை எதிரியாய்க்கருதி அதனோடு யுத்தம் செய்பவனைப் போலும், பின்னும் உன் போதம் சீவித்திருக்கும் ஆதலின் இப்போதத்தை நீக்கிச் சிவமாயிருப்பவர் யாவரோ?

தலையின் மீது மணிச்சுடர் ஒளிவீசவும் இவ்விருளைத் தேடும் தோறும் இருள் நில்லாது நீங்கிடும் அதுபோல் தற்போதத்தை முன்னிட்டு அருளைத் தேடுந்தோறும் அவ்வருள் நில்லாது என்பதும் அப்பாம்பு சென்னி மணியை புரைவழியை வாய்க்குள் அடக்கிய போது இருளைத்தேட வேண்டுவதில்லை அல்லவா? அதுபோல் முன்னிட்ட போதத்தைப்பின் இட்டால் அருளையும் தேட வேண்டியதன்றே? என்பதும் நீர்நிலை ஏகமாயிருக்க கிணறு தொட்டு நீர்சம்பாதனம் செய்தானைப்போல, அருள் எங்கும் பிரிவற்றபூரணமாயிருக்க இதனைத்தேடி அடைய முயன்றோன் என்பதும், தன்தேகம் அசைவதால் நிழல் அசைவ தென்று அறியாமல் அதுவேறோர் அசைவு உண்டாகிறதாய்க் கருதி அதனோடு போராடுவானைப் போல, தன்போத அசைவால் கருவிகள் அசைகிறதென அறியாது அவற்றை ஒழிக்க முயன்றோனையும் உவமித்தார், இங்ஙனம் எழுகின்ற போதத்தை அறிந்து யாரிதை நீக்கி இருப்பாரோ? (அரிது என்பதால்) என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் நீஇது நாள்வரை பழகிய யோகப் பழக்கத்தை விட்டு ஞானயோகம் பழகிடுவாய் எனில், சிவத்தைப்பெறலாம் என அஃதாயின் இவ்யோகப்பழக்கம் நீங்குமாறு ஏதெனின்? மேற்கூறுகின்றார்.

**உட்புறம் பாம்புசனை யும்யோகச் சமாதிசனும்
கட்டறிவுகெட்டவர் போல்த் தூங்குவதும் - விட்டுப்
பகல்விளக் கும் உச்சிப்படிகமும் போற்பாசம்
அகல நிற்பார்க்கு யார்சரிஒப் பார்**

வி-ம்: ஆந்தர (உள்முக) முகமாய் செய்யும்பூசைகளும் வெளி (பகிரங்க) முகமாய்ச் செய்யும் பூசைகளும் மூலாதாரம் மணிப்பூரகம் சுவாதிஷ்டானம் அநாகதம் விசுத்தி ஆக்ஞை முதலிய தியான சமாதி கூடுதலும், இது அது எனச் சுட்டியறியும் தற்போதமும் கெட்டுப் பரமானந்த நித்திரை செய்யும் மெய்ஞானிகளைப் போல், மனதோடும் கூடிப் பிராண வாயுவை உள்நிறுத்தி பிரமந்திரத்தினுள் மறைந்து தூங்குவதும் ஆகியவைகளை எல்லாம் பொய்ச் சமாதி என்றுவிட்டு நீங்கி இருப்பாயெனின்? பகற்காலத்தில் ஏற்றிய விளக்குப் போலும் உச்சிப்பொழுதில் வைக்கப்பட்ட ஸ்படிகமணியினது ஒளியின்மை போலும், தத்துவக் கருவிக் கூட்டங்கள் முப்பத்தாறும் அகன்று போகும் திருவருளில் அசைவற நிற்கும்! இதனை சம்பாதித்துள்ள சான்றோனுக்கு ஒப்பாவார் யார் (யாருமே இல்லை) என்றார்!

இருளில் ஒளிதந்த விளக்கு பகலில் ஒளிமழுங்கினது போல் முன்னர் ஆணவ இருளில் போதஒளி தோன்றியது போலன்றி அருளால் போதம் கெட்டு நிறறலின் காலைமாலை வேளைகளில் ஐந்துவன்னங்களையும் அது அதுவாய் தந்த ஸ்படிகம், உச்சிகாலத்தில் நிறங்களைந்தினையும் கவராமற் கிடந்தாற்போல, சகலகேவலத்திலன்றி சுத்தமாகிய அருள் நேரே கருவிகள் ஒன்றோடும் தாக்கற்று நிற்பதால் பாசம் அகல என்றும், பகல் விளக்கென்றதுதற்போதம் எப்போதும் சீவியாது நிறற்றற்கு உவமையாம் உச்சிப்படிகமென்றது கருவிகள் ஒன்றினோடும் தாக்கற்று நிறற்றற்கு உவமையாம்!

இத்திருவெண்பாவால் சுட்டற்று இருந்தாலன்றி சிவத்தைப் பெறக்கூடாது என்பதும் அவ்வாறு நிற்பின் சிவம்தானே விழுங்கிக்கொள்ளும் என்றுமாம், ஆயின் ஒன்றையும் கருதாது சும்மாநிற்பின்சிவத்தை அடைவது எங்ஙனம் எனின் கூறுகிறார்!

இருட்கே வலத்தின் நின்றெழுப்பி எதிரிட்ட
மருட்கே வலசகலம் மாற்றித் - திரிச்சுடர்போல்
தன்னறிவுதித்து இன்னிக்குத் தானுணவாய்ப்

(போவதல்லால்)

உன்னுதலே ஓட்டுதல்கா ணும்

வி-ம் : தானல்லாத தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் இறந்து
ஆன்மபோதமும் இறந்து நின்ற கேவலாவத்தையான மாயா
இருளினின்றும், இப்போது அருட்சத்தியால் கருவிகளைக் கூடச்
செய்து தற்போதத்தை எழுப்பிச் சுருதிருருவாகிய படர்க்கை
முன்னிலையாய் நின்று ஞானசமாதி கூடச்செய்து? அத்தற்போதத்
திற்கு எதிரிட்ட மருளாகிய சகல கேவலங்களைப் பூரணமாகிய
தன்மையாய் நின்று மாற்றி விளக்கின் திரி மேல் நின்று எரியும்
சுடர் சிறுகச்சிறுகச் தின்று முடிவில் அத்திரிமுழுதையும்
விழுங்குதல் போலத்தன்னை அருளால் அறிவித்த போது, தான்
இவ்வருள்வழி வரவரச் சிறுகச்சிறுகத் தின்று முடிவில்தனது
போதமெல்லாம் விழுங்கித்தானாய் இருக்கும் சிவத்திற்குத் தான்
புசிப்பாய் போவதன்றி தான் வேறுஒரு முதலாய் நின்று
அச்சிவத்தை உள்நாடுதலை நீக்குதலாகும்!

கருவிகளும் போதமும் இறந்து சுழுப்தியாகிய இருளில் நீ
கிடந்தபோது அற்ப அறிவினன் ஆதலால் அவ்விருளை நீக்கி
அக்கருவிகளை கூடமாட்டாய் கருவிகளும் சடம் ஆதலின்
உன்னைவந்து கூடி எழுப்ப மாட்டாது ஆதலின் சுதந்திரமாய்
உள்ள அருட்சத்தி கருவிகளைக் கூட்டி உன்னை எழுப்ப
இக்கருவிகளோடும் கூடின் நீ சுகிர்தசாலியாவாய்! இந்தப்படிக்கூடி
உன்னை நீ அறியாதகாலத்தும் சுதந்திரமில்லை (பெத்தம்)
முத்தியினும் உனக்குச் சுதந்திரமில்லை? நீ உன்போதத்தால்
ஒன்றையும் எதிரிட்டறியாது அசைவற நின்றாயெனில் அச்சிவம்
தானே உன்னை விழுங்கிநிற்கும் என்று கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் நீர் கூரியவாறானால் வேதாந்தி
நிலையே சரியென்ற மாணாக்கனுக்கு வேதாந்தியர் ஆயினும்

அங்ஙனம் நின்றலின் அவார்க்கும் பிறப்பு இறப்பு நீங்காது இறப்புப் பிறப்பு நீங்குமிடம் இதுவே எனக் கூறுகின்றார்!

-28-

**அறிந்தது எல்லாம் பொய் என்ற அத்துவிதியார்க்கும்
வெறும்பாலில் ஊன்றல் விடாது - பிறந்திறப்பை
ஆனாலுனது ஒழிவும் ஆனந்தமாம் உதிப்பும்
போனாற்காண்உன் பிறப்பும் போம்.**

வி-ம் : கண்ணினால் அறிந்த காட்சிகள் எல்லாம் கண்ணாவது இல்லை அதுபோல் எம்மால் அறிந்த எதிரீடெல்லாம் யாமல்லோம் இவை மித்தியாவடிவங்கள் என்று அவற்றை நீக்கிநிற்கும் வேதாந்தியாருக்கும் அங்ஙனம் எதிரீடாய்த் தோற்றுவன யாவுமின்றிச் சர்வமாய் இருந்த பிரம்மம் நாம் என்று இச்சூனியத்தில் இவரது தற்போதம் ஊன்றி விடாது நிற்கும், ஆதலால் நீ அவர்போல நின்றாயெனினும் சனன மரணப்படுவாய்? மரணந்தொடராத முத்திதான் யாதெனின்? உனதுபோத ஒழிவாகியபரை யோகமும் (விசாரணையும் நீங்கிந முவிய) இப்பரையோகத்து மேலிடும் ஆனந்தமும் இதன் சுழற்ச்சிகழும் போனால் அன்றோ! உடன்பிறப்பும் இறப்பும்போம் என்றும் பரையோகமும் ஆனந்தப் பேறும் ஆன்மாவினிடத்து அநுபவமாய்த் தோன்றுவதால் அவ்விடங்களில் ஆன்மாவிற்குச் சிவத்தோடு ஐக்கியம் கூடுவது இல்லை என்பதனால்? இதனது வேதாந்த வாக்கிய அநுபவ இரகசியம்யாதெனில் யானென்றும் எனதென்றும் அவ்வித்யா கர்விதம் கொள்ளாமல் மனம் மனாதீதம் ஞானம் ஞானாதீதம் ஆனந்தம் ஆனந்தாதீதம் சமயம் சமயாதீதம் மதம் மதாதீதம் என தன்னை அறிந்து தலைவனை கூடுதல் என்பது இதன் அநுபவ இரகசியம்! இதுவும் குருமுகாந்திரமற்ற பேர்கட்கு வீடுபேற்றின் ஐக்கியம் கூடாது என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் யோகியினது கருத்தை எடுத்துக் காட்டி ஞானத்திற்குபக்குவனும் இங்ஙனம் செய்வது பாவச் செயலாகும் ஞான உறுதிப்படுத்துகிறார்!

**அறிவுக்கு அறிவாய் அகண்டமாய் நின்ற
நிறைவைக் குறையாய் நினைந்து - மறவையுமாய்த்
தாமேசிவத் தைப்படைத் தமிழ்ப்பார் தன்தோடம்
போமாறில்லை பிறப்பிறப்பேன் போம்**

வி-ம் : உயிர்க்கு உயிராய் அறிவிக்கும் அறிவாய்க் கண்டிக்கத் தக்கவைகளை எல்லாம் கடந்ததாய் காண்பான் காட்சி காணப்படும் பொருள்களும் இன்றி ஓர் இயல்புடையதாய் எக்காலமும் திகழ்கின்ற பரிபூரணசிவத்தை! ஏகதேச உருவமாய்த் தற்போதத்தால் தியானித்து அங்ஙனம் தியானித்த வடிவங்களை மறந்திடும் தன்னையுடையவர்களாய்? தம்மையும் இச்சக சீவர்களையும் படைத்துக் காத்து அழிக்கும் சிவத்தைத்தாமே படைத்து அழிப்பார்கள், ஆதலின் இவர் இங்ஙனம் செய்தலால் வரும் தமது பாவமே நீங்குமாறு இல்லை? எனின் இவர்களது பிறப்பு இறப்பு பிணிகள் எவ்வாறு நீங்கும்? தியானித்தபோது தியானித்த வடிவம் தோன்றவும் விடுத்தபோது அவ்வடிவுகள் நீங்குவதும் தோஷமே என்று அறியாதார்கள், அகத்துள் செய்யும் யோகபாவனை விளைவுகள் இவர்கட்கு ஞானயோகம் பயின்று பயன்பெறப் பெருந்தடையாய்த் திகழும் என அறிந்திடுவாய் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாச்சாரியரது தீக்கையினால் தம்மைத் திருவடிக்கண் ஐக்யமாக்கிய முறைமை அறிவித்து நீயும் ஞானதீட்கை பண்ணிக் கொள்வாய் என்று அறிவிக்கின்றார்.

-30-

**மறப்பும் நினைப்பும் மயக்கும் விகற்பும்
வெறுப்பும் விருப்பும் விடாமல் - விறப்பேனைப்
பானுவும் வேதியும்போற் பார்த்தும் பரிசித்தும்
ஞானபந்தன் தானாக்கி னான்....**

வி-ம்: யாவையும் நினைக்கச் செய்யும் விழிப்பு (சகல மெனும்) நிலையும் அனைத்தையும் அழித்து உறங்கச் செய்யும் நல்லுறக்க (கேவலமெனும்) நிலையும் மாறிமாறி வருவதால்

தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களினிடத்தில் விருப்பும் வெறுப்பும் நம்மைத்தொடர்ந்த சனனங்கள் தோறும் விட்டு நீங்காமல் துன்பங்களை அநுபவிக்கின்ற படியினாலும், இதனை ஆணவமலத்தால் இன்பமெனக்கருதி இருமாந்து கொண்டுமுன்ற என்னை, எனது ஞானாச்சாரியார் அவர்கள் ஆர்த்து யாவையும் மறைத்திருந்தகாரிருளை நீக்கும் சூரியனையும் தன்னைச் சார்ந்திருந்த செம்பைப் பொன் ஆக்கும் பிரசன வேதியையும் போன்று! தனது சுயம் ஞானப் பிரகாசத்தாலும் கருணைப் பார்வையாலும் பார்த்தும் தமது திருக்கரங்களாற் தழுவிடும் ஆணவம் மாயை கன்மமாகிய மும்மலங்களையும் நீக்கித், திருவருளால் எடுத்தும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரவர்கள் தமது திருவடியில் ஐக்கியப் படுத்திக்கொண்டு அருளினர்!

தான் அல்லாத தேகத்தை தானென்றும் தன்ன தல்லாத போகத்தை என்னது என்றும் கருதச் செய்வது மயக்கம், அத்தேகபோக விசயங்களில் விருப்பும் வெறுப்பும் வரச்செய்வது விகற்பம் ஆதலின், இவற்றைத்தொடர்ந்து நின்று வந்த இருவினைகளும் இவ்விருவினைப் பயன்களால் பிறப்பும் இறப்பும் விடாது வருவதால் மயக்கும் விகற்பம் விருப்பும் வெறுப்பும் என முறைவைத்துக் கூறினார் ஞானாச்சாரியார் மாணாக்கனுக்குத் திட்டை ஆறுவகையும் பண்ணினாலும் இவனது சிரசில் அவரது திருவடிகளைச் சூட்டியே ஞானவ சனாமிர்த அபிஷேகம் செய்வித்து அருள்வார்! என்றார். யோகக்கழற்றி நிறைவுறுகின்றது!

இது நான்காம் அதிகாரம் கிரியைக்கழற்றிஆரம்பம்!

பொதுவாக கழற்றி என்றால் விடுவித்தல் என்று பொருள் முன்பு வந்த யோகக்கழற்றி சத்துவ இராஜதகுணாம்ச சூக்கும் பூதங்களின் காரியமான மனத்தாலும் பிராணனாலும் ஆன்மா பந்திக்கப்பட்டிருந்ததை (தியானம் பாவனை மூச்சுப்பயிற்சிகளால்) அதினின்றும் விடுவிக்கும் உபாயமாக யோகக் கழற்றி கூறப்பட்டது இது முந்தைய இரண்டு குணாம்ச சூக்கும் பூதகாரியங்களுடன் தமோ குணப்பிராப்தி ரூபமான உடலும்

சேர்ந்து உள்ளவற்றில் நீக்கியது போக, உடலால் வருந்தி ஆன்மலாபம் தடைபடுவதை நிவர்த்திப்பிப்பதே கிரியை கழற்றி என்பதாகும்!

இத்திருவெண்பாவால் கிரியை செய்வோர்களைப் பார்த்து ஞானிகளின் நடையை எடுத்துக்காட்டி இவரைப்போல் நீரும் செய்யாது என்னே! செய்கின்றீர் என்று இகழ்ந்து கூறுகின்றார்.

-1-

**தத்துவத்தை எல்லாம் சடமென்று தாக்கற்று
செத்தசத்தின் கண்போற் திரியாது - வைத்தெடுத்தும்
பூரணமே என்றழைத்துத் தேடிப்பூரண்டு அமுதும்
கோரணிகாட்கும் பேய்க்கு வால்!**

வி-ம்: தத்துவங்கள் எல்லாம் இது இது என்று தன்னால் அறியப்படலானும் தன்னை அவைகள் அறியாமையால் அவை சடமென்றும் அறிந்து அவற்றோடும் சார்பு அபிமான மற்று, கொல்லப்பட்ட ஆட்டுத்தலையின் கண்போல் எதையும் சுட்டி அறிவதுகெட்டுச் சும்மா திரியாமல் தற்போத நாசத்திருந்த பூரணசிவத்தை அப்போதத்தால் ஓர்வடிவில் நினைவுள் நிலைக்கப்பண்ணி, அதனை மீண்டும் தியானம் செய்தும் பலவாறான பூஜைகளைப் பண்ணியும் அவ்வடிவத்தையே ஓர்பூரணசொருபமே என்று ஓலமிட்டு அமுதாலும் அச்சிவம் வேறு எங்கெனும் இல்லை மகா புண்ணிய ஸ்தலங்களில் தான் உண்டென்று கருதி காசி கயிலைபத்ரி இராமேஸ்வரம் முதலிய ஸ்தலங்களைத்தேடிச் சென்று பிரதக்ஷணம் கிரிவலம் புஷ்கரணிகளைச் சுற்றி வீழ்ந்தாலும் புரண்டும் இக்கிரியை யாளர்களின் பேய்க்கூட்டங்களில் பொய்க் கூத்தெல்லாம், ஆடிக்காட்டிப் பெருமையாய்ப் பேசிப் புலம்பித் திரிவார்கள் ஐயோபாவம் என்னே இவரது அறியாமை!

அரிந்து வைத்த ஆட்டின் தலையிற்கண் இருந்தும் எதனையும் சுட்டி அறியாது இங்ஙனம் மெய்ஞானிகளின் அகக்கண் எதனையும் பகுத்துக் காண்பது பிரபஞ்ச மனித வாசிகளைப் போலத் தோன்றினும் அவரது சுட்டு அறிவு

இவர்கட்கு இல்லை ஆதலின் அவரது நடையை இவர்க்கு அறிவிக்க வேண்டிய ஞானயோக நெறி அறியாத இவரை அரிந்திட்ட தலையின் கண்போல திரியாமல் என்றார்! சுட்டு அறிவுகெட்டு நின்றது அருள் சுட்டி அறிவதே மருள் இவரைப் பேய்க்கு வால்பிடிப்பர் என்றும் இத்தொழில்களைக் கோரணிக் கூத்தென்றும் இவர்க்கு ஆன்மலாபமின்மையால் பிறர்க்கு எங்ஙனம் காட்டும் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் தீவிரஞான பக்குவனுக்கு முன்பு இருந்த சரியாதி வாதனைகளை எல்லாம் போக்கி போதம் பதையாமல் மௌனமாயிருக்கும்படி போதிப்பவரே ஞானகுரு என்றும் போதம் சிறிதேனும் பதைப்புண்டாகக் கூறுமவன் ஆச்சாரியன் அல்லன் என்றும் அறிவிக்கின்றார்!

-2-

**கிரியைக்கு இளைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச் சும்மாத்
திரியச் சுகம்விளைத்த சீமான் - குருவன்நிச்
சற்றே பதைப்பத் தரினும் சுகம்படைக்கக்
கற்றானுங் காலனுமாம் காண்**

வி-ம்: மனத்தால் பாவிக்கின்ற நினைவுகளும் தொழிலும் வாக்கால் பாடிப்பேசிடும் தொழிலும் உடலால் பிரதக்ஷணம் அபிசேகம் முதலான தொழிலும் ஆகிய இச்செயல்களால் மிகவும் நைந்து மெலிந்து, இவைகளை வெறுத்து ஞானத்தை அடையவிரும்பி வந்து கேட்ட அதிபக்குவர்க்கு இம்மனவாக்கு காயங்களால் அளவலாவி அசைவதற்கு ஏதுவாகுந் தற்போத அசைவுகளை ஒழித்து, அருள்வடிவாக்கி எனக்கு இன்னது வேண்டும் என்பது ஒன்றுமின்றிச் சும்மாவே சஞ்சரிக்கச் செய்துப் பேரின்பத்தை உண்டாக்கிடும் இவ்வானந்த ஞானச்செல்வனே ஞான குருவாம்! அன்றி அப்பக்குவர்க்கு ஓரணுவளவேனும் தற்போதம் அசைந்திடும்படிக் கேதுவான உபதேசங்களைக் கூறினாரேனும் அவர் இச்சகத்தை நொடிப் பொழுதிற் படைத்திடக் கற்றிருந்தார் (பிரம்மா போல) ஆயினும் இவனால் படைத்துள்ள சகத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட உடல்களை அழித்திடும்

காலனும் இவனும் ஒன்றாவன் ஆதலின் இவன் ஞானகுரு அல்லன் என நீ அறிந்து கொள்வாயாக?

ஆக சரியை கிரியை யோக நெறிகளின் உபதேசமும் அதன் அபிமான ஆர்ப்பாட்டத் தொழில்களும் சகலகேவலங்களை நீக்கமாட்டாது? இதனால் பிறப்பும் இறப்பும் தொடரும், தேகங்கள் மூன்றும் அதன் வியவகார அபிமானங்களும் தீய்ந்து (ஞானத்தீயால்) நிலத்தில் உலகத்தாரொடும் கூடிச்சீவன் முத்தனாய்ச் சஞ்சரித்தலையே சம்மாதிரிய! என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் மலங்களேதுமின்றி சதாஆநந்த வடிவாயிருந்த சிவத்திற்கு மாயாகாரியமாகிய நீராடலாதி உபசாரங்களால் சுத்தமும் சுகமும் உண்டாவதில்லை என்பதும் அதனைப் போதத்தால் அளவிட்டறியக் கூடாதது என்றும் கூறுகின்றார்!

-3-

அக்கினிதேவர்க்கு அசீர்த்தி என்று சுக்கரைத்து வைக்கோலால் மூடிமலை அடுப்பின் - துக்கியாய் நீரைக்கழுவி நிழலைப் புதைத்து அளப்பார் இவர் யாரைப்போல் வார்என்ன லாம்.

வி-ம்: அக்னிதேனுக்கு அஜீரணக்கோளாறு உண்டாயிற்று என்று கருதி அந்நோய்தீர சுக்கரைத்து கசாயம் வைத்துக் கொடுத்துப் பின் அவர்க்கு குளிர் சுரமும் நடுக்கமும் உண்டான தென்று கண்டது போக. அவரை வைக்கோலால் மூடித்தீயிட்டு இங்ஙனம் இவர்க்கு முன்னமே செய்யாது தாமதித்து விட்டோமே என்று கவலையுண்டாகியும், கங்கைநீரைக் குடத்துநீராற்கழுவிச் சுத்தம் செய்வதும் தமது நிழலை அடியளந்து அறிவாரைப் போன்றும் அந்நிழலைப் புதைக்க முயலும் இவரது அறியாமை யின் கோரணிக் கூத்தைக் காணும் போது இவர்களையாரோடு ஒப்பிட்டு கூறுவது சரியாகும்?

உயிர்கள் புசித்த உணவுகளை எல்லாம் அவ்வுயிர்களின் அடிவயிற்றில் தங்கியிருந்து சீரணம் செய்கின்ற அக்கினி தேவனுக்கு அசீரணம் வந்ததென்று உபசரிக்கும் (மருத்துவ)

முறைபோல, உயிர்கட்கெல்லாம் உயிராயிருந்து ஊட்டி உறக்கி உய்விக்குஞ்ச்சிதானந்த ரூபமாயுள்ள சிவத்துக்கு ஓர்குறை வந்தது எனக் கருதி பதினாறு அபிஷேகங்களும் வன்ன மலர்களின் அலங்காரங்களும் நெய்விளக்குகளும் அஷ்டோத்ர சகஸ்ர நாம (108-1008) அர்ச்சனைகளும் தூபதீப ஆராதனை வழிபாடுகளும் செய்கிறார்களே? என்றும்.

இன்றைக்கு இவ்வளவு காலமும் அபிஷேகம் நைவேத்தியம் பூஜைகளைச் செய்யாது தாமதித்தோமே என்று துக்கிக்கின்றார் என்றும் தன்னைச் சார்ந்த உயிர்களின் மும்மலங்களையும் துடைத்து நீக்கும் சிவத்தை நீராட்டி சுத்தப்படுத்திட முயல்கின்றார் என்றும், ஆகாய அமுதமழை நீரை பூமியின் பாலுள்ள நீரால் கழுவிச்சுத்தப்படுத்துவார் போன்றும் ஒன்றிற்கும் கட்டுப் படாத சிவப்பொருளை தற்போதத்தால் அடக்கத் தொடங்கியது நிழலைப் புதைக்க முயன்ற பாமரரின் கேளிக்கைகூத்தே என்றும் தன்நிழலை அளக்குந்தோறும் அந்நிழல் கடந்து கடந்து நீளுவது போல சிவத்தை தியானிக்கும் தோறும் அத்தியானமும் அப்பால் அப்பாலும் போகின்றமையின் நிழலளந்தார் என்றும் அச்சிவத்தினது அரிய பெருமைகளைக் கேட்டிருந்தும் இவர்கள் இங்ஙனம் செய்வது பைத்தியக்காரர்கட்கு பாடம் நடத்துகின்ற வரோ? இவரையாருக்கு ஒப்பிடுவது என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் கிரியா குருவினது உபதேசத்தால் ஆன்மலாபம் உண்டாகவே மாட்டாது என்கிறார் ஆயின் ஞானிகள் கிரியையாதிகள் செய்யவேண்டாமோ எனின் கூறுகிறார்?

-4-

**நீர்க்கும் வழிக்கும் துயரில்லை நீந்திநடந்
தார்க்குத் துயரென்று அறிவறியா - மூர்க்கர்உரை
ஆற்றுக்கு வாய்கட்டி அம்பரத்துக்கு ஏணியிட்டுக்
காற்றுக்குக் கால்பிடித்தல் காண்**

வி-ம்: வெள்ளமாய் நிறைந்துள்ள நீருக்கும் ஒருருக்கு செல்லும் வழிக்கும் துன்பம் ஒன்றுமில்லை அந்தவெள்ள நீரை நீந்திக் கடந்தார்க்கும் அந்த வழியில் நடந்து சென்றார்க்கும்

துன்பமென்று அறிவது போல், பூரணமௌனமாயிருந்த சிவத்திற்கு ஓர்துன்பமும் இல்லை அதற்கோர் துன்பம் வந்தது போற்கருதி அதற்கோர் அபிஷேகம் நைவேத்தியம் தூபதீப பூஜை செய்திட்ட உமக்கே துன்பமென்று அறிந்து, இங்ஙனம் செய்யும் பூஜை புனஸ்காரங்களை மனதுள் விட்டு நீங்கி அச்சிவத்தை எளிதில் உணர்ந்திடும் ஞானாச்சாரியரை அடைந்து திருவருள் ஞானத்தைப் பெறாமல், இவ்வருமை அறியாத கிரியா குருவாகிய துர்ச்சனர்கள் பிறருக்கு உபதேசம் போல் கூறும் உரை? பிரளயமாய் பெருகிவந்த ஆற்றுக்கு வாய்கட்டி அடைக்கச் சொல்வது போலும், ஆகாயத்துக்கு ஏணிகட்டி அதன்மேல் ஏறிச்சென்று அதனை பிடித்துவரச் சொல்வது போலும் இதமாக வீசும் காற்றை வேகமாகப் போக்கிடத் தாங்கிக் கால்பிடித்துத் தள்ளும் படியான உபதேசங்களைச் செய்யச் சொல்லுதல் போலாகும் இவர்களது கூற்று!

பிருதிவி (மண்) முதல் முப்பத்தாறு தத்துவங் களையும் ஊடுருவிப் பேரானந்தக்கடலாய் நிறைந்து நின்ற சிவத்தை ஓர் வடிவத்தில் ஆவாகணம் (உயிர்ப்புறுத்தல்) பண்ணச் சொன்ன தினால் வாய்கட்டி என்றும், ஏணி நிற்கவும் அதன்மீது ஏறுவோ னுக்கும் இடம் கொடுத்து நின்ற ஆகாயம் போல் அந்தர்யோக பகிரங்க யாகபூஜைகட்குத் தான் சொல்லும் இடத்திற்கும் அம்மூர்த்தியாதி விக்ரகமுள்ள இடத்திற்கும் பூஜையைச் செய் வோனுக்கும், உட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ள சிவம் இங்ஙனம் இருப் பதென்று அறியாது அப்பூசனைகளால் அறிவாய் என்றதால் அம் பரத்துக்கு ஏணியிட்டதாம், அருவமாய் விளங்கும் காற்றுக்குகால் இல்லை என்று அதற்கு கால் அமைத்து நடமாடிட உபசாரங்க ளைச் செய்ய சொல்வது போல், உருவம் அருவம் உருவா அருவங்களை எல்லாம் கடந்து நின்ற சிவத்திற்கு வடிவமில்லை இதற்குச் சோடச (பதினாறுவித) உபசாரங்களை செய்யச் சொல்வ தனால் காற்றுக்கு கால்பிடித்தல் என்றும் இகழ்ந்து கூறினார்!

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் ஞானிக்கு கிரியைத் தொழில்களை செய்ய வேண்டுவது ஒன்றும் இல்லை என்றே கூறுகின்றார்.

ஆகாயம் போவார்க்கும் ஆவிகையோ ஆழ்கடலோ
மீகாமன் போந்திரிய வேண்டுமோ - யோகிக்கும்
கன்மமோ பூரணன்கான் காலமுமாகா யமும்போய்
என்னதொழி லைஇயற் றும்

வி-ம்: விமானத்தில் ஏறி ஆகாயத்தில் பறந்து செல்
வோருக்கு ஒரு பற்றுக்கோடும் இல்லை அன்றோ? அதென்ன
ஆழ்கடலா? இந்த ஆழ்கடலின் மேல் கப்பலிற் செல்லும்
மீகாமனுக்கு (கப்பலை நடத்தும் மாலுமி) தாம் கரை துறை கண்டு
சேர்வதற்குத் திசையறியாது சுழலும் போது, மீண்டும் கரை சேர
ஓர் பற்றுக்கோடு வேண்டியுள்ளது. அவசியம் அதுபோல சிவ
யோகி ஆனந்த பரிபூணன்! உலகம் உடல் மனம் இதனது
வாதனை கடந்தவன் அன்றோ? தேகமே தேசமே பொருளாதி
களே வாழ்வு எனக் கொண்டாடும் கிரியா வானைப் போல
அவரும் கிரியைகளை செய்ய வேண்டுமோ? அஃதன்றி அக்கால
மும் ஆகாயமும் தாம் இருந்தபடி இருக்க தம் இடத்தில் பிற
பொருள்கள் தொழிற்படுவதே அன்றித் தாம் சென்று யாது
தொழிலைச் செய்தது? அதுபோல் பூரணனாகிய அச்சிவயோகி
களின் சந்நிதானத்தில் கருவிகளாகிய தத்துவக்கூடங்கள் தொழிற்
படுவதே அன்றி தான் ஒருகருவிகளோடும் கூடித்தொழில் செய்ய
மாட்டான்!

விமானத்தில் ஆகாயத்தே பயணம் செய்ய நினைத்தவன்
வாயுவின் கதியால் பயணம் முடித்தவன் போல் சிவயோகி தான்
கருதிய வீட்டின்பத்தை அருளால் அடைந்திருந்தலால், கிரியை
செய்ய வேண்டும் என்று கடலில் கப்பலை நடத்துவோனுக்கு
உரிய கரை சேர களங்கரை விளக்கம் பாய்மரமும் நங்கூரமும்
பற்றி இயற்றிக் கருதிய துறை சேரும் மீகாமனான கிரியாவனுக்கு
ஓர் வடிவைச்சிவமாய்ப் பாவித்து ஓர் பதவி அடையக்கருதி
அதற்குண்டான விதிமார்க்கமாய் அர்ச்சனை அபிஷேகப் பூசை
களைச் செய்ய வேண்டுவது அவசியமே ஆகும், தானே?
சிவயோகிதான் அறிவாயும் ஆனந்தமே சிவமாயும் கண்டு
அறிவாகிய தான் ஆநந்தமாகிய சிவத்துடன் கலந்து நிற்பான்

கிரியையாளான தேகமேதான் என்றும் நதி கிரிதரு சிலைகள் முதலிய வடிவங்களே சிவம் என கண்டும் அதனை மனம் வாக்கு காயங்களால் வருந்தி வழிபட்டு இனிமேல் ஓர் பதவியை அடையக் கருதி உழன்றிடுவான் ஞானி அஞ்ஞானிகள் இவ் இருவரது முறைமையை இங்ஙனம் எடுத்து இயம்பினார்.

இதுவுமது

-6-

**நெருப்பில் விறகுதியாது நெய்யிற்ப் பால்தோன்றாது
அருக்கன் இருளை அடர்த் தாற்ப்போல் - மருள்கெடுத்த
ஞானத்தின் பேர்கிரியை நாசமெனில் ஞானிகளும்
ஊனத் தொழிலுழைப் பாரோ!**

வி-ம் : விறகு எரிந்து முடிந்தபின் அதில் விறகு தோன்றாதது போலும் பால்காய்ச்சியபின் தயிரும் அதனின்றும் கடைந்து நெய்கண்டபின் அதில் பால்தோன்றாவது போல, பூதாகாரமான இருளைக்கிழித்து சூரியன் தோன்றினாற்போல மும்மலமாகிய இருளை அழித்து எழுந்த ஞானம்! அவற்றினது காரியமாகிய கிரியையும் தோன்றாது அழிக்கும் ஆகலின், இந்த ஞானத்தை கிரியாநாசம் என்றும் வேதங்கள் கூறும்! எனின்? இந்த ஞானத்தைப் பெற்று அந்த ஞானஸ்வரூபமாயுள்ள மெய் ஞானிகளும் இழிவைத் தருகின்ற கிரியைத் தொழில்களைச் செய்வாரோ? செய்யமாட்டார் என்பதாயிற்று!

விறகை அழித்து வந்த தீயில் விறகும் பாலை அழித்து வந்த நெய்யில் பாலும் தோன்றாதது போல கிரியையை அழித்தெழுந்த ஞானத்தில் கிரியையும் தோன்றாது, கிரியைகள் பிறவித் துன்பத்திற்கே ஏதுவாகும் இதனால் ஆன்மஞானானந்தம் கிடைக்காது இத்தகைய ஊனத்தொழில்களில் மெய்ஞானிகள் உழலுவரோ? என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் கிரியை இயற்றிடும் போது தெய்வ கதியால் ஞானம் கிடைத்தாலும் அக்கிரியைகளின் விளைவால் நிலைபேறில்லாது மறையும் எனக் கூறுகின்றார்!

கிரியையால் ஞானம் கிடைத்தாலும் கேடு
கருவால் வருவது போற்காணும் - ஒருகோடி
சூரியரைக் கூரிருளாலே சுருட்டல் நீர் அகில
காரணனைத் தீண்டினைக் கை

வி-ம்: கிரியைத் தொழில்களால் ஞானம் கிடையாது? கிடைத்ததே ஆயினும் நாசமுமாம் கர்மங்களின் காரியங்களால் ஆகின்ற பொருள்கள் சடசித்துக்களாயுள்ள பிரபஞ்சங்களை எல்லாம் கடந்து நின்றும், அவற்றை நடத்தும் காரணனாயிருந்த சிவத்தை நீர் உமது கிரியையால் பற்றக்கருதுவது, ஒருகோடி சூரியனின் ஒருமித்த ஒளியை உடைய ஞானஆதித்தனை மிகுந்த இருளார்ந்த அறியாமை வழுவான போர்வையால் வீசிச் சுருட்டிப் பிடித்தலைப் போன்றதாகும் அன்றியும்!

சரியை கிரியை யோகநெறிமுறைகள் ஞானச்சாரியரை அடைவதற்குப் பக்குவமாய் அமையும் அன்றி ஞானத்தை கொடாது ஆயினும், முன்விட்ட குறையால் கிரியை அனுஷ்டிக் குங்காலத்து ஓர்கால் ஞானம் தோன்றியதாயினும் அந்தஞானம் ஞானகுருவால் அடையப்படாமையின், தான்செய்துவரும் கிரியை ஆரவாரத்தினால் நிலைபெறாது போம், ஞானத்தால் சிவத்தை அடைய வேண்டுமென்பதை அறியாமல் மாயாகாரியக் கூட்டுறவினால் அடைவோம் எனின்? மக்கள் பார்வையில் படுமாறு அங்கும் இங்கும் ஓடித்திரிவதும் சிப்பிதமக்குள் (கருவுற் பத்தியால்)முத்தை விளைவித்திருப்பதாலும் இக்கிரியாதி களினாலே கேடுண்டாகும் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளையும் போதத்தையும் கடந்து நிற்கும் சுகாதீதமுத்தியை அவற்றால் செய்கின்ற கிரியைகளால் அடையக்கூடாதது ஆகும், எனக்கூறுகின்றார்!.

சுகாதீதம் வேண்டிற் தொழில்செய் வோம் என்றால்
நகாரோ துயில்வார் நடந்தோ-விகாரமெனச்
சாத்திரமும் பூசைச்சமாதி களும்சார் போதக்
கோத்திரம் காண்பாய்அக் குழாம்!..

வி-ம்: ஆனந்த அத்தீதமாகிய வீடுபேறு அடையவிரும்பின் அதனை அறிவிக்கும் ஞானச்சாரியாரை அடைந்துதிருவருள் ஞானம் பெற்று இவ்வருள் ஞானத்தால் அவ்வீட்டினை அடையாது, கிரியைத்தொழிலால் அவ்வீட்டின்பம் அடையக் கருதி பிறப்பு இறப்பெனும் போக்குவரத்தை செய்துமூலும் உன்னைக்காணும் ஞானிகள் பரிகசித்து நகைக்கமாட்டார்களோ? அதென்னே? எனின், நித்திரைசெய்ய கருதினோர் ஓரிடத்து படுத்துக் கொண்டு நித்திரை பண்ணுவதன்றி வழியில் நடந்து கோண்டேவா? நித்திரை பண்ணமுடியும்?

ஞானிகள் ஞானச்சார நடைமுறைகளுக்கு எதிரும்மாறு பட்டதுமான சாத்திரங்களையும் உள்வெளி என்ற பூஜைகளும் ஓர் வடிவைத் தியானித்து ஒடுங்கி நீர் சமாதி கூடுவதும் உன்னைச் சார்ந்துள்ள தற்போதக்கூட்டத்தினரின் சேட்டைகளாகும், அவைகள் சுகாதீதம் வேண்டினோர் அக்கருவிகளோடுங் கூடித் தொழில்செய்தால்? எரிகின்ற நெருப்பில் நெய்ஊற்றி வளர்த்த தீ போல கிரியையே வளரும் இத்தொழில்களால் அச்சுகாதீதம் பெறமுடியாதெனஞானிகள் அறிவார்கள் ஆதலின் அவர்களைக் கண்டதும் பரிதாபத்தை சிரிப்பினால் காட்டுவார்!.

போதம் ஒன்றே ஆயினும் அதுசார்ந்த தத்துவக்கருவிகள் தோறும் சேர்வதால் அதனதன்மயமாகும் இதனையே பன்மையாக மாயைக்கூட்டமும் போதமும் கருவிகளும் கூடிச்செய்கின்ற வினைகளே பாசஞானமென்றும் பசுஞானம் என்றும் கூறினார்!.

இத்திருவெண்பாவால் மேலைப்பயன் குறியாமல் தியாகபுத்தியுடன் ஞானப்பணியை மாத்திரம் செய்திடுக என்றார்!.

-9-

தொழிலிறுதி தானேசுக உதயம் என்றால்
தொழிலுதயந் துக்கமெனச் சொல்லோம் தொழில்செயினும்
வந்திப் போகம்போல உண்டுடுத்தல் மாத்திரமாய்ச்
சிந்திப்பா ரைப்பேணிச் செய்!

வி-ம்: இம்மைப் பயன்கருதிச் செய்யும் உழவுநெசவு பண்டம் மாற்றல் போக்குவரத்து கொடுத்தல் வாங்குதல் உண்டுறங்குதல் முதலிய தொழில்களும், வீடுபேறு கருதிச் செய்யும் தத்துவ விசாரணையினால் இவைகளின் அறித்யத்வங்களை நீக்கலும், அதற்கும் மேலாக பொருளாதி களைக் கருதிடும் விருப்பமுமாய் நிற்கும்போத அசைவுகளும் அற்ற இடந்தானேசிவாநந்த உதயம், என்று வேதங்கள் கூறும் எனின் அணுவளவும் தொழில் உதயமான இடம் துன்பமென யாம் கூறமாட்டோம், ஆங்கதனால் தொழிலால் துன்பம் உண்டென்பதும் தொழிலற்ற இடமே சுகோதயம் என்றும்யாம் பிரித்தும் கூறவேண்டுமோ? இப்படியானால் தொழிலை சிறிதளவும் செய்ய வேண்டாமோ? எனின் இன்றியமையாத அவசியம் செய்யத்தகுந்த சிற்சில தொழிலை மாத்திரம் இம்மை மறுமைப் பயன் கருதாமல் வருந்தி முயன்றதால் அதன் பயனாய் 0வரும் போகசாதனாதிப் புசிப்புகளை மாத்திரம் சிவத்தனது பிரசாதமெனப் புசித்தும் ஞானிகளை அண்டி, அவரது அருக்கிரம் பெறப்பலபணிகளையும் அவரைப் போலநீயும் செய்வாய் இதுவே கரும (நிர்விகார-நிஷ்கிரியா) யோகமென வேதங்கள் இரகசியமல்லாது உரைத்துள்ளது உணர்வாய் இதனையே வந்திப்போக மென்றும் சான்றோர் கூறுவார் என்றார்!.

ஓர் தொழிலும் செய்யாது நிழலில் சும்மா இரு என்றால் நீவெளியில் வெயிலில் தொழில் பலசெய்வது துன்பமெனயாம் சொல்லிய பிறகோ தெரிந்தாய்? மலட்டுத்தன்மையை அடைந்த தம்பதியர் தமக்கு பின் வாரிசு இல்லை ஆதலின், மேலைக்கென்று சேமிப்பது இல்லை அதுபோல் ஞானிகட்கு இகழும் பரமும் அதன் பயன்பாடுகளும் பொய்யாய் கருதி இனிவருவது ஒன்றும் கருதிடார்கள் என்று உணர்ந்துகொள் என்றார்!

ஞானக்கிரியையே ஞான சுகமாம்!

இத்திருவெண்பாவால் போதம் இறந்து நிற்பதே ஞான நிஷ்டையாகும் தற்போதத் தோடுங்கூடியது அந்நிட்டை அன்று எனக் கூறுகின்றார்!

கம்மாஅது இருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ் சாத்திரத்தை
விம்மாக் கதறுவதும் வேலைகளும் - தம்மறிவால்
நீட்டிப்பிடித் திருக்கும் நிஷ்டைகளும் ஞானிகள்முன்
காட்டும் பரியாசக மாம்!.

வி-ம்: யான் எனதென்றும் எழும் தற்போதத்தை ஒழித்து
மௌனானந்தமாய் இருக்கும் படிக்கு நிற்காது உபாயமாக ஒதி
வைக்கப்பட்டிருந்த சாத்திரங்களை விம்மிப்பொருமி அழுது
ஒதியும் நீராடல் தியானாதி பூஜைக் கிரியைகளைச் செய்தலும்,
உடலைத் தறிபோல் நிறுத்தி நீட்டிப் பிடித்திருக்கும் நிஷ்டைகளும்
ஆகியவை எல்லாம், இவைகள் ஒன்றுமின்றி மௌனானந்தமாய்
இருக்கும், மெய்ஞானிகளின் முன்னர் பரிகாசமாகக் காட்டிடும்
அஞ்ஞான சேட்டைகளாகும்!

வேதாகமங்கள் கூறும் ஞானசாத்திரங்கள் எல்லாம்
தற்போதமாய்ந்த சிவத்தை அடைந்திடும் உபாயமாகும் கிரியைத்
தொழில்கள் எல்லாம் உலகாயதமக்கள் செய்யும் வேலைகளில்
இதுவும் ஒன்றாகும், ஆகலின் இவைஞானநிஷ்டை அன்று தமது
யதார்த்த அறிவோடும் அடங்கியதனை உணர்ந்திருப்பதுவே
ஞானநிஷ்டை என்பதாகும் என்று கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் அபரஞானத்தால் வீடுபேறு
அடையமுடியாது எனக் கூறிகின்றார்!

-11-

குடையும் செருப்பும் கொடுநடப்ப தல்லால்
படியும் விசும்பும் பரப்பி - இடையாடும்
மாத்திரம் போலேசமய வாதமனம் போதாத
சாத்திரங் கற்றார்வீடுற் றார்!

வி-ம் : ஓர் ஊருக்கு செல்லத்தலைப்பட்டோன் நோவாது
பயணம்செய்ய சுகமாக காலுக்குச் செறுப்பும் (கல்முள்,
குத்தாதிருக்கவும்) மழை வெயில் படாதவாறு குடையும் பிடித்துக்
கொண்டும் நடப்பதை விட்டு, ஆகாயத் தளவான குடையும் பூமி
முழுவதும் மூடும்படி தோலும் கவிழ்ந்திப் பரப்பியும்

இவற்றினூடே நடக்க முயன்றான் போலவே? உமது வீட்டின்பப் பயணம்?

ஒவ்வொரு மதாநுசாரச் சமயங்கள் கூறும் பல்வேறானதர்க்க (குதர்க்க முடைய பேதவாதிகளது) வாதங்களை அநந்தவிதமாய் தோற்றுவிக்கும் மனோயுத்திகளையும் அளவுகூறினும் அளவுபடாத சாத்திரங்களைக் கற்றும் வீடு அடைந்தோர்யாவர்?.. பயணத்திற்கு செறுப்பும் குடையும் தமக்கு வருத்தம் வராவகை உதவினாற்போல, வீட்டையக் கருதினோன் ஞானச்சாரியர் கூறிய மொழியும் வழங்கிய ஓர்சாத்திரமும் கொண்டு அதன் அர்த்தப்படியே வாக்கு மனம் காயத்தைச் சிறிதும் வருத்திடாது, தற்போத சேஷடைகளை அடக்கி அவ்வானந்த வீடு அடைவதே பிறவியின் பயணமும் பயனும் என்றார்! சாத்திரங்களை அதிகம் கற்றோர்க்கு மனவிரிவும் வித்யாகர்வமும் உண்டாகும் இதுவே அபரஞானமாகும், ஞானசாத்திர நெறியின் பன்மை ஒருமை பான்மைகளை உள்ளுணர்ந்து தெளிந்தார், இவரது திருவே பரஞானமாகும் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் அருளையும் போதத்தையும் கடந்து நின்றசிவம் தற்போத ஆளுகைக்கு அகப்படாது என்றார்!

-12-

**அறிவாலே பற்றியநு பவித்து விட்ட
கிரியால் வருமோ கெடுவீர் - அறிவாய்நீர்
ஆம்போது அறிவிப்பான் தானாயவை இரண்டும்
போம்போதும் வாராப்பொ ருள்!**

வி-ம் : கருவிகள் முப்பத்தாறையும் விசாரித்தறிந்து நீக்கி அவற்றின் முடிவில்நின்ற அறிவேநாம் என்று அவ்வறிவாய் நீ ஆகும் போதும்! உன்னையும் தன்னையும் அறிவிப்பான் தானாகி அந்த அறியும்படி அறிவிக்கும் அறிவும், இவை இரண்டும் நீங்கிய போதும் வாராத சிவமாகிய மெய்பொருள் தற்போத அறிவால் ஒன்றைப் பாவித்துப்பற்றி இது இங்ஙனம் இருப்பது என்று அப்போதத்தால் அநுபவித்து அறிந்து மீண்டும் அப்பாவனையை விடுத்த பொய்யினால் வருமோ? கெடு

பலனையே அடைவீர்கள்... பாவனையில் தோன்றும் வடிவுமாயை அவ்வடிவில் பிரியம் உண்டாகுமது கருமம் அவ்வடிவை மெய்யாகக்கருதிடச் செய்வது ஆணவம் ஆதலால் கிரியால் வருமோ கெடுவீர் என்றும் அருளும் ஆன்மபோதமும் நீங்கிய போது சுட்டற்ற சிவமயமாய் இருக்கும், ஆதலின் அவை இரண்டும் போம்போதும் வாராப்பொருள் என்றார் இது எப்போதும் தம்முள் இருந்தபொருள்! என அறிக?

இத்திருவெண்பாவால் தற்போத நாசத்தை அழித்திட விரும்பி முயல்வோர்க்கு மெய்ப்பொருள் கிடைக்கும் என்றார்!

-13-

**அழிப்பே அவனுக்கும் இச்சையது வானால்
இழப்பே உனக்கிச்சை எண்ணாய்-இழப்பை
அறியாத அதுகாண் அறியாஅஞ் ஞானம்
கிறிகேள் உன்போதம் கெடல்!..**

வி-ம்: உனது ஆணவாம்சமான போதத்தை ஒழிப்பதே சிவத்துக்கும் இச்சையாகும் அவனது இச்சாசத்தித் தொழிலும் அதுவே ஆகும், ஆயின் நீ வீடுபேற்றை விரும்பினால் அச்சிவத்தின் இச்சைபோல நீயும் உன்போதத்தை ஒழிக்கும் முயற்சியில் விருப்பம் வைக்க வேண்டுமன்றோ?

நீர் இவ்விதம் கூறுவதால் அஞ்ஞானம் கெடுதல் வீடுபேறு அன்று என்றும் தற்போதங்கெடுதலே வீடுபேறு என்று மறிந்தேன் எனினும் அஞ்ஞானம் என்பது யாது? அப்போதத்தினது ஒழிவையும் உதிப்பையும் அறியாமல் வசனாதிகிரியாதிகளை நீ செய்கின்றதே அறியாமை யாகிய அஞ்ஞான காரியங்களாகும் பொய் ஒழுக்க முடையவனே? அப்போத இழப்பை அறிதற்கு உபாயம் யாம் கூறுவதைக் கேட்டுணர்வாய்!

சிவம் பெத்ததசையில் (ஞானம் பெறுவதற்கு முன்பு) ஆன்மாக்களை மூன்றுடல்களின் வாதனை அபிமானங்களை ஒழித்து ஆனந்தக்கடலில் திளைக்கவைத்து இளைப்பாற்றுவான் ஆயினும், அவன் ஒழிக்கும் இச்சைபோல் தன்னைஇழக்கும் இச்சைவைத்த ஆன்மாவின் தற்போதத்தை ஒழிப்பன் அன்றி,

அப்போத ஒழிவை விரும்பி முயலாத பேர்களின் ஆணவதற்
போதத்தை ஒழித்திடான் என்று உறுதி கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் தற்போதத்தை அடக்கிடும் உபாயம்
இதுவெனக் கூறுகின்றார்!

-14-

**மருந்து பிணியோட மாண்டும் புகைத்
எரிந்த விறகோடும் இறக்கில் - விரிந்த
தொழில்மனத் தின்மட்டேநீ தோயும்அ தென்றாடி
நிழல் புகைத்தாற் போலெதிர்போய் நில்!**

வி-ம்: ஒருவரது பிணிநீங்கும் பொருட்டு அவருக்குள்
கொடுக்கப்பட்ட மருந்துப்பொருட்களும் அந்நோய் நீங்கும்
போது அதுவும் நீங்கிடும்ன்றோ? எரிந்து முடிந்த தீயில்
முன்புவைத்துக் காணப்பட்ட விறகும் புகையும் இறந்தில்லாது
போமன்றோ? அதுபோல் உன்போதம் இறந்தபோதே
அப்போதத்தோடு கிரியையும் (விறகும் புகையம்) வாசனையும்
இவைகட்கு உடன்பட்ட தத்துவங்களும் இறக்கும் என்று
அறியாது, உனது தற்போதவலுவினால் மீண்டும் கிரியைகளைச்
செய்கின்றனை? வெவ்வேறாய் விரிவடைந்த உனது கிரியைத்
தொழில்கள் எவ்வளவே, ஆனாலும் அவைகள் அந்தகரணங்
களின் காரியங்களே அன்றி உனதாவது இல்லை, ஆதலால்
கருவிகள் முப்பத்தி ஆறையும் போதத்தையும் கடந்து நிற்கும்
சிவத்தை அக்கிரியையை ஏதுவாகக் கொண்டு போதத்தால்
சென்று அச்சிவத்தை அடைய தொடங்கும் உனது அறியாமையை
என்னென்பது? நீ அக்கருவிகளை விசாரித்து நியதி பண்ணி
(நீக்கி) அவற்றின் முடிவில் நிற்கும் உன்னை அருளால் அறிந்து,
பெரியநிழலில்சிறிய நிழல்லயமாவது போல் நீ அத்திருவருளில்
(பேருணர்வில்) எதிரீடுகளற்று நிற்பாயாக இதுவே தற்போதம்
ஒழிக்கவும் சிவத்தைப் பெறவுமான உபாயமாகும்!

போதமசைந்த போதே கிரியைகள் தோன்றும் அப்போதம்
சிவத்தில் ஒழிந்தபோது இப்போதத்தோடும் கிரியைகளும் இறந்து
விடும் ஆதலின், தற்போதமே பிணியாகும் கிரியையே

மருந்தாகவும் கூறினார் தீயில் எவ்வளவு காலம் விறகு இருக்குமோ? அதுவரை புகையும் விறகும் தோன்றும் விறகு முற்றும் எரிந்த பிறகு முன்போல விறகும் புகையும் தோன்றாதது போல், கிரியைகளை நீ எவ்வளவு காலம் ஆதரித்தாயோ? அதுவரை போதமும் கருவிகளும் அழியாது அக்கிரியைகளை அனுசரிக்காது உள்விடுவை ஆயின், அதுமுதல் உன்போதமும் அசைவுமின்றிக் கெடும் இதுகெடவே இதனைத் தொடர்ந்து வந்த கருவிகளும் தற்போதமும் அறவே ஒழியுமாதலால் புகை தீ எரிந்த விறகோடிற்றக்கில் என்றார்!

போதமும் அசைய கிரியைகள் தோன்றும் கிரியை இருந்தால் போதமும் வளரும் இக்கிரியைகள் நாசமானால் தற்போதமும் அறவே ஒழியும் பூரணமாகிய பரமசிவத்துள் பேரறிவில் அற்ப அறிவினை உடைய ஆன்மா எதிரீடும் அசைவுமின்றி மறையும், தத்துவக் கருவிகளையும் தாம் அல்ல என்றறிந்த போதத்தையும் அதனை அறிவித்த திருவருளையும் எதிரிட்டறியாது நிற்க வேண்டும் ஆதலின் எதிர்போய்நில் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளை நீக்கிடும் உபாயமும் அவற்றை நீக்கி தன்னை அருளால் அறிந்து அருட்பூரணம் விளங்கியபோது தற்போதம் சீவனமின்றி அருளில் மறைந்து நிற்கவும் உபாயம் (வழி வகை) கூறுகின்றார்!

-15-

**காணும் அறிவுநீ காட்டுமறிவு நாமவற்றைக்
காணக் கழலும் கழற்றியிலே - நாணிநமைத்
திரும்பிப் பாராதே நான்தானென்று எண்ணாதே
அமிழ்த்து கரகம்போல்நிற் பாய்!**

வி-ம் : தத்துவக் கூட்டக் கருவிகளை எல்லாம் அது இது என்று காணும் நீ உன்னுயிர்க்குள் உயிராய் இருந்து அவற்றை உனக்குக்காட்டும் அறிவு நாம்! அக்கருவிகளின் குணவியல்புகளை நீ காணக் காண அவைகள் எல்லாம் உனக்கு அந்நியமாய் நீங்கும் இந்நீக் கத்தால் அவற்றின் முடிவில் நின்ற உன்னைக் கண்ட பின்பு எஞ்சியதாய்க் கண்ட பேரறிவுயான் ஆகலின்

அக்கருவிகளை அறிந்து நீங்கவும் என்னை உள்ளபடி அறியவும் உனக்குச் சுதந்திரமில்லையே என்று நீ நாணி என்னை எனக்குக் காட்டிய அறிவு ஒன்றுள்ளது என்று நம்மை குருவை எதிரிட்டு வேறுபொருளாய்ப் பாராதே? அவ்வாறு காணும் அறிவும் காட்டும் அறிவுமாய் யாமிருந்தோம் ஆயினும், கண் ஒளியும் ஆதித்தன் ஒளியும் பிரவின்றி இருந்தது போல் பிரிபடாது இருப்போம் அஃதன்றி, இவ்விதம் பிரிவின்றி இருந்த பரிபூரணத்தை நான் தான் என்று கருதாது கடலினுள் அமிழ்த்திய குடம் சலத்தை நிரைத்து மூழ்கியபின் அக்கடலுள் கடம் மறைந்தாற்போல், நீயும் அப்பரிபூரணத்துக்குள்ளே அமிழ்ந்து நீ தோன்றாது அதனுள் (குடம் மறைந்து நின்றாற்போல மறைந்து நிற்ப்பாய்!...

தத்துவக்கருவிகளை (விசாரியாமல்) எதிரிட்டு அறியாத போது அவைகள் ஆன்மாவிற்கு அந்நியமாய் நீங்காது, காணக் கழலும் என்றும் கருவிகளை எல்லாம் நீங்கி ஆன்மா அருள் வடிவானபோது அவ்வருட்பூரணம் எல்லாம் தானாய்த் தோற்று மாதலின் நான் தான் என வேறுவேறாய் எண்ணாதே என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் தற்போதத்தால் செய்யும் கிரியைகள் முத்திக்கு ஏதுவானதன்று? என்றும் அப்போதத்தை சிவத்திற்கு ஊணாகக் (நிவேதனமாக) கொடுத்து அநுசரிப்பதே முத்திக்கு ஏதுவாம் என்று கூறுகின்றார்!...

-16-

**வதுவைச் சடங்கத்தை மைதுனமாய்க் கொண்ட
புதுமைச் சிவானந்தம் போதும்-பதையாத
விளக்கொளி யில்எண்ணை வியாபி யானாற்போற்
கொள்ளக்கொடுத்தல்சத்தியமாய்க் கொள்!...**

வி-ம் : தன் கணவனைக் கூடி இன்புறுதற்கு ஏதுவாகச் செய்யும் திருமணச் சடங்குகளை அவனோடும் கூடிக் கலவி இன்பம் துய்ப்பதாய்க் கருதுகின்ற பேதைப் பெண்ணின் இயலைப்போல! சிவமாகிய புருடனை ஆன்மநாயகி கூடி இன்புறுதற்கு ஏதுவாகச் செய்யும் கிரியைத் தொழில்,

அவனோடும் கூடி நீ இன்புறுவதாகக் கருதிக் கொண்டாலும் இந்தப் புதுமையாகிய சிவானந்தம் அமையும், இவ்வண்ணம் கிரியைகளை சிவானந்தமாகக் கருதும் அரிய உபாயத்தை விட்டு அசையாது நின்று எரியும் விளக்கின் ஒளிக்காய் சிறுகச் சிறுக எண்ணை ஊனாக (வியாபி) ஆனாற்போல, நீ சிவத்திடம் கரைந்து கலந்து சலனமின்றிநின்றாய் எனின் உன்னை அது ஊனாக்கி விழுங்கிக் கொள்ளும்படி அறிந்துணர்ந்து இசைந்து நிற்பதே உண்மையாயுள்ள முத்தி நிலை என்று அறிந்து கொள்வாய் என்று உபதேசித்தார்!....

இவ்வாறு தன்னைக் கொடுப்பதே சத்தியக்கிரியை ஆகும் தன்னை வழங்க அறியாது செய்யும் கிரியைகள் எல்லாம் அசத்தியம் என்றார்!....

கிரியைக் கழற்றி நிறைவுறுகின்றது.

ஐந்தாம் அதிகாரம் சரியைக் கழற்றி ஆரம்பம்!

இத்திருவெண்பாவால் வீடுபேறு அடையக்கருதினோர் அறியாமையால் மிகவும் வருந்தி இத்தொழில்களைச் செய்கின்றனரே என பரிதாபத்தால் கருணையுடனாகக் கூறுகின்றார்.

-1-

நடந்தும் குள்த்தும் இதுநல்ல நாள்ஊனை விடுந்தொழிலால் மெய்வருந்தி வீடென்று - அடங்காதார் என்றுசுக மாயிருப்பர் இப்போதே துக்கமிவர்க்கு என்றெதிர்போய் இன்பமுதிக் கும்!

வி-ம் : புண்ணிய சேத்திரங்கள் சிவாலயம் விஷ்ணு ஆலயம் அம்மன் ஆலயங்கள், என்று ஒவ்வோர் ஸ்தலமாக பூமிமுழுதும் பாதயாத்திரை செய்தும் சப்தகங்கைகளையும் சமுத்திரங்களையும் புண்ணிய தீர்த்தமெனகருதி மூழ்கி வருதலும் இன்று சதுர்த்தி, சஷ்டி, கார்த்திகை, வைகுண்ட ஏகாதசி, மகாசிவராத்திரி மற்றும் வாரநோன்பு, பிறைநோன்பு, வருட நோன்பு என்று உபவாச (உணவுகொள்ளாமல்)மிருந்தும், வருத்தி உடலைத் தண்டித்து செய்கின்ற சரியைத்தொழில் இப்போது (இம்மையிலேயும்)

துன்பம் இத்தொழிலின் வாசனையால் மறுமையிலு (இனிவரும் பிறவியிலு)ம் இங்ஙனம்தொடர்ந்து செய்வதே வீடென்று (சுகமென்று) துணிந்து, இந்த தற்போதம் அடங்காதவர்கள் எக்காலம் ஓர் தொழிலையும் செய்யாது சுகம் பெறப் போகிறார்கள் இவர்கள் செய்கின்ற தொழில்களால் இப்பிறப்பு முழுதும் துன்பமே அன்றியும் மறுமையிலும் இத்துன்பமே அல்லவா தொடரும்? இவர்க்கு எக்காலம்தான் என்றும் சிவமென்றும் எதிரிட்டறிவும் தற்போதம் ஒழிந்து ஆனந்தம் தோன்றும்? தான் குறிக்கொண்டது வீட்டின்பமே ஆயினும்! இதனைப் பெறுதற்கு ஏதுவுஅற சரியைத்தொழிலையும் விட வேண்டிய காலத்தில் இடத்தில் விடாது அவமே செய்துழல் கின்றனரே? என்று, கருணையினால் மிகவும் இரக்கப்பட்டு சரியையாதி உடையோர்களது அறியாமை என்று நீக்கி சுகாதீதப்பதம் பெறுவரோ?, என்றார்

எடுத்துக்காட்டு

பழகினால் வரும் பண்டுள்ள சுற்றமும் விழவிடா விடில் வேண்டியது எய்த ஒன்னா? (திருநாவுக்கரசர்-தேவாரம்)

இத்திருவெண்பாவால் சரியையாதிகளில் நின்றோர்கள் கேட்ட உதேசங்களையும் நடையையும் மறுத்துக்கூறுகின்றார்.

-2-

**உடலால் உழைத்தால் உடல்ஒழியு மென்றுங்
கெடுவீர் இதைஎங்கே கேட்டீர்- உடலே
நடமாடிய பிணம்போல் நான்போய்த் திரியக்
கிடையாதோ என்றுகே ளீர்**

வி-ம்: இந்த உடலின் இயக்க உணர்வுகள் அற்று தானே நடமாடும் பிணம்போல எமக்கு எப்போது எங்ஙனம் உண்டாகு மென்று ஞானாச்சாரியரைக் கேட்டுக் கொள்ளாமல், பிறப்பின் பெரும்பயனை வீணாக்கும் உம்முடலால் வருத்தி யாத்திரை பிரதஷணம் உபவாசம் முதலான சரியைத்தொழிலைச் செய்தால் பிறப்புப்பிணி தீருமென்று எந்தக் குருவினிடம் கேட்டீர்கள்!

ஞானாச்சாரியரை அடைந்து அநுக்கரம் பெற்ற ஞானிகளினது கருவிகளும் தற்போதமும் கெட்டுவிடவே தத்துவங்களின் போதத்தின் சேட்டைகள் எல்லாம் இறந்துபோம், அப்போது அவரது மேனி உள்ளும் புறம்பும் வெளியில் கிடக்கும் வெறும் குடம் போல சிவமே நிறைந்திருக்கும்! அவரது உடல்நிலத்தில் திரிவது அந்த ஆகாசமே (வெளியே) இடமாய் செல்வதாய் தோன்றும்! இதைவிடுத்து அப்பூசல் நெறியை எங்கே கேட்டீர்! யாம் உபதேசிக்கும் ஞானோபதேசத்தையே கேட்டீர்கள் ஆயின்? உய்வு பெறுவீர் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாச்சாரியாரால் அன்றி ஆன்மாக்கள் வீடுபேறடையும் சுதந்திரம் பெறார் என்றும், அவரது சுதந்திரமில்லாமை இன்னது என்றும் அறிவிக்கின்றார்!

-3-

**எந்தஊர் நீரென்றால் இப்போது இருந்துநாம்
வந்தவூர் தன்னை மறந்தோமேல் - அந்தவூருக்கு
இன்றுநாம் போம்வழிஏது என்னிலுமக்கு ஏழலகும்
ஒன்றுபோல் ஒன்றுதோன் றும்!**

வி-ம் : நாம் தற்போதிருந்த ஊரைவிட்டுப் பயணம் சென்று வேறோர், ஊரினைச் சென்றடைந்த போது அவ்வூரைச் சேர்ந்த ஒருவன் நீர் எந்த ஊரில் இருந்து வருகிறீர் என்று நம்மை கேட்டபோது நாம் இன்ன ஊரிலிருந்து வருகிறேன், என்று சொல்லவும் மறந்தோம் எனின்? முன் நீ இருந்து வந்த ஊருக்கு இப்போது வழியாதென்று நாடின, உமக்கு ஏழலகும் ஒன்றுபோல் தோன்றி அந்த ஊருக்குச் செல்லும் வழிபோல் மற்றோர் ஊருக்குச் செல்லும் வழித்தோன்றும், இங்ஙனம் திகைத்து நிற்போனுக்கு ஊர்ப்பெயரும் கூற மறந்து அவ்வூருக்கு செல்லும் வழியுந் தெரியாமல் மயங்கிய இப்போதம் கொண்டோரே? திரிகரணங்களையும் கடந்து நின்றிலங்கும் பரிபூரணசிவத்தை நீர் அடையத் தொடங்கினீர், அவர்க்குத் தம்மைப்போல் இவரும் தோற்றலால் அவரை இவர் தம்மோடும் கூட்டி மறந்தோ மேல் என்றும், ஊர்ப்பெயர் கூற மறந்துபோவது

தூல புத்தியால் தெரியாது, யாம் அப்படி மறந்திலோம் என்று அவரைத் தம்மைவிடவேறாய்க்கண்டு உமக்கு ஏலுலகும் ஒன்றுபோல் ஒன்று தோன்றும் எனத்தூலமாகிய வழித்திகைப்பை எடுத்துக்காட்டியும், பயணத்தில் வழித்தொலைந்த போது நான்கு(எட்டு) திக்குகளும் ஒன்றுபோலத் தோற்றுமன்றோ? இதனால் சரியாதிகளைச் செய்வோர்க்கு மயக்கமும் அதனால் உள்ளத்தையும் மறத்தலும் ஆகும் என்றார்!

-4-

**வேட்டியும் தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் வெண்பல்லும்
காட்டுவது ஞானக் களவுகாண்-தேட்டமற்றோன்
பூரணன்காண் சிற்றறிவன் பொய்ப்பாசம் என்றறிந்தார்க்கு
ஓர்வடிவும் வார்த்தையு முண்டோ!**

வி-ம்: காவி (அல்லது) மஞ்சள்நிற வேட்டிகளை உடுத்தியும் ருத்திராக்கதுளப மாலை களையும் அணிந்தும் உடலில்முழுக்க துவாதச(பனிரண்டு) இடங்களிலும் திரிபுண்டரமாய்த் திருநீற்றை பூசியும் அல்லது ஊத்துாளனமாக அப்பியும் திருமண்காப்பு முதலியன சாத்தியும் தாம்பூலம் தரிக்காத வெண்பல்லுமாய், சிவவிஷ்ணு வேடங்களை சரியாகத்தரித்துப் பாமரர்கள் பணிந்து வணங்கும்படி நடித்துத் திரிவது பெரும் ஞானத் திருட்டன்றோ? காண்பீர் பக்தர்களே?

அம்மாதிரியான வேடங்களையும் ஓர் மூர்த்திபால் மதம்பால் சமயநெறிபால் பொருளாதிகளின்பால் சரியை கிரியை யோகமுயற்சிகளின்பால் விருப்பமற்றவனாகிய சிவம் (வியாபி) சர்வமும் நிறைந்துள்ள பரிபூரணன்! சீவன் சிற்றறிவுடையோன் அச்சிவமே பேரறிவாகுமன்றோ? யூகித்துக் காண்பீர்களாக? ஆதலின் பாசம்பொய் என்றுணர்ந்த ஞானிகளுக்கு எந்த ஓர்சமயங்களினது வேடமும் மதாநுசாரசமய அபிமானங்களும் பிரலாபித் துரைக்கும் வார்த்தைகளும் இவர்களுக்குள்ளனவோ? இல்லவே இல்லை என ஆகும்.

அகத்துள் மெய்பொருள் ஞானம் ஒரு சிறிதுமின்றி புறத்தே காட்டும் வேடங்களாலும் பசப்பிப்பேசிப் பணம் பறிக்கும்

வேசியர் போலும் வசனித்திடுதலும் கொண்டு ஞானிகளைப் போற் காட்டினமையால் ஞானக்களவும் அகத்துள் ஞானமும் புறத்தானவேடமும் உள்ளது எனின்? அது ஞானத் திருட்டன்று என்றாயிற்று சிவம் பேரறிவு, பிரம்மம், கடவுள், இறைவன், எல்லாம் ஒருபொருட் சொல்லே ஆகுமன்றோ? சிவம் அணுத்திரள் முதலிய பொருள்கட்கெல்லாம் உட்புறமாகிய பரிபூரண அறிவாதலின்! அதற்கோர் மதம் சாதிசமயம் ஏதுமில்லை சிற்றவுடைய சீவன் பொய்யாகிய பாசத்தைவிட்டு நீங்கி, அப்பரிபூரண அறிவோடும் கலந்த போது அப்பரிபூரண அறிவாய் (வேறின்றி) நிற்கும் அன்றி, அது இது எனும் பகுப்புமின்றி நிற்குமன்றே? இதனைப் புகழ்திடத்தான் (நீரடித்து நீர்விலகாது) ஓர் வார்த்தையும் உண்டோ? என்று கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் இவர்கள் செய்வது ஞானநிஷ்டை இன்மையால் அதனை மறுத்துக் கூறுகின்றார்!

-5-

கல்வியாய்ப் புத்தகமாய்க் காவிகடுக்கு உட்கட்டாய்ப் பல்லின் வெண்புழுத்த பசுமார்க்கம் - எல்லை கழன்ற தியானத்தின் கண்சிமிட்டு மாம்காண் கழன்ற பெரும்மாயைத் தொழில்.

வி-ம் : தாம்கற்ற சரியாதி மார்க்க போதனைகளை உடைய புத்தகங்களைக்கையில் எடுத்துக்கொண்டும் காவிவேட்டியினை தரித்துக்கொண்டும் கைவளையும் காதில் கடுக்கணும் அணிந்தும் கழுத்திலே உருத்திராஷம் துளபம் மாலைகளை அணிந்து கொண்டும், வேடத்திற்கும் பேச்சிற்கும் ஒத்திருப்பதான வெண்பல்லொடும் சித்துக்களை எல்லாம் கைவரப் பெற்றதுபோல் புறுவத்தினை ஏற்றி இறக்கி உயர்த்தி குவித்து ஜாடை செய்யும் பகட்டுமுடைய பாசம் பொருந்திய பசு ஞானமுடையோர், பிருதிவி முதல் நாதம் முடிவாக அளவு கூறப்பட்ட கருவித் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் கழன்ற சிவத்தியானம் பெற்றார் போலப் பாவித்து ஆசனத்தில் பொருத்த முறுமாறு அமர்ந்திருப்பர்? இவர் இத்தனை வக்கணைகளை

மேவி இருப்பதே கிறுகிறுவெனச் சுழற்றுகின்ற மாயையின் தொழிலே ஆகும்?

அகத்தே ஞானமின்றி புறத்தே வேடம் மட்டும் கொண்டு தடுமாறுமிவர் வேஷதாரிகளேயாம் அம்மெய் ஞானமின்றி கண் சிமிட்டாமல் பத்து இந்தியங்களையும் அப்போதடக்கி ஆசனத்தில் நிலைத்து நிற்குமிவர் முன்பு ஞானேந் திரியங்களால் அறிந்து கர்மேந்திரியங்களால் தொழிற்படுகின்ற மனம் அப் பத்து இந்திரியங்களும் அடங்கலின் இவற்றின் வாசனையோடும் முன்பதிந்திருந்த வாசனைகளும் ஒன்று கூடி உள்ளே சுழன்று சுழற்றுமன்றி அடங்காது எனக்கண்டு கொள்வாய் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் மெய்ஞானமின்றி பொய்ஞானச் சாரமாத்திரம் உடையோர்கட்கு பிறப்பின்பமே அன்றி வீட்டின்பம் வாராதென கூறுகின்றார்!...

-6-

**ஞானக் கிரியை நடிப்பவர்க்கு நாள்தோறும்
போனத் தளவே புசிப்பின்றி - ஏனாம்
துறவாய் அவாஅறுத்து மெய்யுணர்ந்த ததூய
அறிவார்க் கறியாவின் பம்**

வி-ம்: அகத்துள் ஞானமின்றி புறத்தே ஞானாச்சாரங் கொண்டு நடிப்பவர்க்கு பக்தசனங்களால் வழங்கப்படும் அன்ன பானாதிகளின் விசயானந்தமே அநுபவம் ஆகும், ஆனால் உத்துறவு எய்தி விருப்பற்றிகழ்ந்த பொருளாதிகளின் மேல் முன் வாசனையால் எழுகின்ற அவாவினை அறுத்து மெய் பொருளு ணர்ந்தநிறுமல ஞானிகட்கும் பிரயாசமாய்ப் பெற்றுள்ள சொரு பானந்த அநுபவம், இவருக்கு ஏன் கிட்டும்? எனவே கிடையாது என்பதாகிறது.

பேரின்பம் போதநாசத்தின் கண்ணே தோன்றாமற் தோன்றலால் அறிவார்க்கறியா இன்பமாம்! இவ்விற்பம் பெறுவ தற்கான ஞானம் இன்றேல் இவரது வேடமும் பாசாங்கும் கொண்டுதிரிவது ஏனாம்? என்றும் (துறவு-புறப்பற்றின்மை) அவா அறுத்தல் - அகப்பற்றின்மை) இவ்விரு வகைப்பற்றுகளும்

நீங்கவே சகல கேவலங்கள் நீங்கும் இவை நீங்கவே மெய்யுணர்வுகள் தோன்றும் (போனகம் நடிப்பவர்க்கு உணவு உடை தட்சனைகள் நடித்த காலத்து மட்டும்) ஆதலின் மெய் உணரும் தூய்மையறியார் என்றார்!..

இத்திருவெண்பாவால் பேரின்பத்தை அடைய விரும்பிக் கேட்ட மாணாக்கனுக்கு இன்னதென விடை கூறுகின்றார்

-7-

**இன்பே அறிவுக்கு இடம்புள் இணைந்ததுபோற்
துன்பே அனுப் பொருப்பாய்த் துக்கிக்கும் நன்குணத்தாற்
பேரின்புக் கிச்சைபிறந் ததுஇனிக்கேள் உனக்குப்
பேரின்பந் தேடிப்பெ றாய்**

வி-ம்: நீக்கமின்றி எங்கும் நிறைந்துள்ளதே இந்தப் பரிபூரணப் பேரின்பம்! இப்பேரின்பத்தினுள்ளேயே தான் உனது ஆன்மா இருக்கின்றது! என அறிவாய்? அவ்வின்பம் எத்தன்மையது, எனின். இனிப்பிறவித் துன்பத்திடம் சிறிதும் படமாட்டேன் பிறவாப் பேரின்பத்தை இப்போழ்தே அடைவேன் என்றாயாகில் நன்மாணா?

பிராண சலன நாதமான உயிர்ப்பு ஒலி (சப்தம்) சிறிதே தோன்றினாலும் அதனைப் பேரொலியாய் கண்டு உள்ளதிர்ந்து நடுங்கி வருந்தும் அசுணப்புள்(ஆந்தை) பறவை போல, நீயும் இத்தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களால் வந்தடைந்த துன்பம் அணுவள வாயினும் இதனைப் பெருமளவாகக் கண்டு துன்புறுகின்ற நற்குண இயல்பால் உனக்கு இப்போதிப்படியாகிய பேரின் பத்தைச் சார்ந்திடும் இச்சை பிறந்துளது ஆகலின், அதனை நீ அடைதற்கான உபாயம் ஈதென யாங்கூறக்கேட்பாயாக? யாம் கூறியவாறே உன் உள் உன்னித்தேடி அப்பேரின்பத்தை அடைந்தின்புறுக என்றார்!...

இதற்குவமை

வணங்கி நின்றழுது சொல்வான் மாயவாழ்வெனும்

சோகத்தால்

உணங்கினேன் ஐயனேஎன் உள்ளமே குளிரும் வன்னம்

**பிணங்கிய கோசபாசப் பின்னலைச் சின்ன மாக்கி
இணங்கிய குருவேஎன்னை இரட்சிக்க வேண்டு மென்றான்?
(கைவல்ய நவநீதம்)**

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மா பேரின்பத்தை விட்டு
நீங்கியிருந்தது இல்லை நீ உணர்ந்து பெரும் உபாயம் ஈதென
கூறுகின்றார்!

-8-

**பேரன்பம் உன்னைப் பிரியாதுஉன் உண்மைஅது
ஒரின்ப மாய்விடயத் தூடுஉதிப்பும் - பேரின்ப
அழிவிலே தோன்றும் அறிவும் அயலாய்
ஒழியும் இரண்டின்ப மும்!**

வி-ம்: அந்தப் பேரின்பம் உன்னை விட்டு எக்காலமும்
ஓரணுவளவேனும் பிரியாதிருப்பதாகும் அவ்விற்பமே உனதியல்
பாயுடைய மெய்ப்பொருள் உண்மையாய் உள்ளது, (இங்ஙனம்
எமதியல்பால் என்னையுடையது? என்றால் இதுகாலம்வரை
எனக்குத் தோன்றாதிருந்தது ஏன்? எனின்) உன்னால் அறிந்த
வனிதாதியப் பொருளாதி விசயங்களோடும் நீ அநுபவித்த
சுகமும், யாம் கூறும் இந்த பேரின்ப சுகமும் இவைகளை நீ
இரண்டறப் பாவித்து (அல்லது-விடுத்து) நின்ற இடத்தே
தோன்றும் அதாவது, ஆணின் அறிவும் பெண்ணின் அறிவும்
எதிரிட்ட போது வேறுவேறாய் அவ்விரு அறிவும் அன்னிய
மாகும் ஆண் குறியும் பெண்குறியும் எதிர்ப்படும் போது இக்குறி
யிரண்டும் வேறுவேறாய் இவ்வாறு இவைகள் இரண்டும்
அயலாயினும் இவ்விருவகைக்கும் கூட்டு உறவினாலுண்டாகும்
இன்பம் இரண்டும் துயத்தின் அயலாய் நீங்குமன்றோ!

ஆண்குறியும் பெண்குறியும் எதிரிட்டக் கூடிக்கலந்து
அழிந்தபோதும் ஆணறிவும் பெண்ணறிவும் எதிர்ப்பட்டு அழிந்த
போதும் அவ்விற்பமும் இவ்விற்பமும் என இரண்டாகத்
தோன்றுவதும் குறிகளும் அறிவுகளும் எதிர்ப்பட்ட போது
ஆங்கின்பமில்லை ஆயின், இவ்விருவகைக் குறிகளும்
கலந்தபோது அவைகள் இருந்தும் தோன்றாது அழிவதாலும்

ஆண்குறி பெண்குறிக்குள்ளிருப்பாய் இருந்து இன்பம் தோற்று வதாலும் குறிகள் இருவர்க்கும் இரண்டானபோதும் கலவியினது இன்பம் இருவர்க்கும் சரியே (ஒன்றே) ஆவதுபோல இச்சிற்றின்ப அநுபவத்தையே அப்பேரின்ப அநுபவமாய்க்காட்டினார்! இவ் விசயானந்த மேலீட்டால் பரவசமாவது போல, அப்பரமானந்த சொரூப மேலீட்டால் பரவசமாவதும் கண்டு கொள்க என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் விசயானந்தத்தை அறிவது போல் அப்பரமானந்தத்தையும் அறியலாகாதோ எனின் இவ்வின்பம் போதத்தால் அறிந்தநுபவிப்பது? அவ்வின்பம் போதமிறந்த உள்ளுணர்வால் (உள்ளுவது) பொருந்தி இருப்பது என்கிறார்!

-9-

**விடயம் உதித்துநின்று விட்டஇடம் கீழ்மேலாய்
இடைவிடா தேநிறைந்த இன்பம் - தொடுவரோ
தோன்றி அழிவதுவே துக்கசுகம் உன்னுணமை
தோன்றா அடங்காச் சுகம்!**

வி-ம் : ஓர் விசயத்தைப் பற்றியது தோன்றி இருந்து அழிந்து போவதாகும் இது கீழான இன்பங்கள், வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பொருள்களினும் இடையறாது பரிபூரணமாய் நிறைந்த இன்பம் அழிவில்லாத மேலான இன்பம்! ஆதலால் இவ்வின்பத்தைப் பெற்றுள்ளோர் தற்போதத்தால் அச்சிற்றின்பத்தைப் பற்றுவரோ? அதெப்படி? எனின், போதத்தாற்பற்றி அறிந்து அநுபவிக்கும் அவ்வின்பம் தோன்றி அழிவது, அவ்வாறு தோன்றி அழிகின்ற துவே சுகமும் துக்கமும் மாறிமாறி அநுபவமாகும், உனதுள்ளே மெய்யாய் நிலையாய் விளங்கும் அவ்வின்பம் ஓர் காலத்திலும் எதனாலும் உற்பத்தி நாசமின்றிய வீட்டின்பம்!

இச்சுக துக்கங்களால் விழையும் வெகுளியும் (நாடுவதும்- அறியாமையும்) இந்த நாட்டமும் மயக்கமும் இருவினைப் பயன்களைத்தரும், இவ்விருவினைகளால் தீராப்பிறப்பும் உண்டாக்கும் அவ்வின்பம் பற்றியபோழ்தே தோன்றும் கீழானது? பற்றியபோதும் அநுபவிக்கும் போதும் அழிந்தபோதும் ஆகிய

இம்மூன்று அநுபவங்கட்கு முன்னும் பின்னும் யாதொருவிகட்பமுமின்றிய இவ்வின்பமே மேலானது என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் பரிபூரண இன்பம் அடைவதற்கு வேறு ஸ்தலம் இடமில்லை என்றும் தற்போத நாசமான இடமே இடமென்று அறிவிக்கின்றார்.

-10-

**எங்கும் பரிபூரணம் என்னில் ஈதல்லது
அங்கங் காம்எனும்போது ஆங்கிலையோ - பங்காகேள்
ஆகாயம் தீண்டிவிடும் அற்பஅறிவு அழிவிலே
காண்பேர் இன்பமுதிக் கும்**

வி-ம்: அப்பேரின்பமே இருநூற்றி இருபத்தி நான்கு புவனங்கள் எங்கும் உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்துள்ள பரிபூரணம் என்றே வேதோபநிஷத்துக்கள் கூறும்! எனின் அவ்வின்பத்தைப் பெற ஏதுவு இத்தலமன்று காசி இராமேஸ்வரம் முதலான ஸ்தலங்களிற் பெறலாம் என்று நீ கூறும் பொழுது நீ இருந்த அவ்விடத்தில் அவ்வின்பம் இல்லாமற்போனதா? பகுப்பறிவு (பேதபுத்தி) நீங்கியவனே கேள்? கேவலாவத்தையினது நிச்சயம் உணர்ந்திருக்கும் (பரையோகமாகிய) ஞானாகாசத்தைப் பெற்ற இடத்து அதற்கு மேல் தோன்றும் அநுபவத்தை நாடித் தான்நின்ற நிலையைத் தழுவும் அற்ப(சிறுமதி) அறிவு அழிந்தயிடத்திலேயே உனக்குப் பேரின்பம் தோன்றுமென அறிந்திருப்பாய்!

கேவலாவத்தையில் எஞ்சியதான பரையோக நிஷ்டையினை பெற்றதும் அதற்கும் மூலமான சிவத்தையும் நாடாமல் அவ்வருளையும் மறவாதிருப்பின் அங்கு சிவதரிசனம் தானே தோன்றும்! இங்ஙனமிது தோன்றவே அற்ப அறிவு அழியும் இஃதழியவே பேரின்பந்தோன்றும்! என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளை உள்ளபடி அருளால் அறிந்து நீங்கி அவ்வருளில் மறைந்து நின்றால் மீண்டும் அக்கருவிகரணாதிகளின் வாதனை உபாதிகள் உம்மைத் தாக்க மாட்டாதென்று அறிவிக்கின்றார், அப்பேரின்பம் அடைவதற்கு இச்சிற்றின்ப விசயங்கள் எல்லாம் தடையாதலின் இச்சிற்றின்

பவாதனை ஒழித்து அப்பேரின்பம் அடைவேன் என்ற
மாணாக்கனை ஊக்குவிக்கும்படியும் கூறுகின்றார்!

-11-

**உடம்புள்ள மட்டும் விடயம் ஒடுங்காது
ஒடுங்கிடிலோ கேவலமாம் உம்பரிடம் - புள்ப்
பறந்தாற் கலங்குமோ பாசத்தின் உண்மை
அறிந்தாற் சுடாத்தடைபோ லாம்**

வி-ம்: கருவிகரணங்களின் வாயிலாக விசயங்களை அநுபவிப் பதற்கு ஏதுவாக உடலிருக்கும் காலஅளவு வரை அவ்விசயங்கள் ஒழியாது உடம்பொடும் ஒத்திருக்கும் ஞானேந் ரியங்கள் ஐந்திற்கு எதிரீடாய் அவ்விசயங்கள் தோன்றும் தோறும் அவற்றை ஒழிப்பேன் எனின், அவ்விதம் ஒழிக்கின் கருவிகள் எல்லாம் ஒழியும் அவை ஒழிந்திடிலோ கேவலாவதையே வந்து சூழும் அதாவது அப்போது நீ சூன்யமாயிருப்பை ஆயின் அவற்றை ஒழிப்பதின் தந்திரம்தான் எவ்வாறு எனின்....

ஆகாயத்தினூடே அசைந்தும் வளைந்தும் பறவைகள் பறந்து திரியினும் அவ்வாகாயம் அசையாதிருப்பது போல, நீ இம்மாயா வடிவங்களை நானல்ல என்று விசாரணையால் நீக்கி அருள் வடிவாய் இருப்பையாயின், அவ்வமயம் எத்தனை விசயங்கள் உன்னை வந்து அடுப்பினும் நீ அசையாது இருப்பாய் இங்ஙனம் நீ இருக்க முன் மாயா வடிவங்களின் அபிமானியாய் இருந்த போது உன்னை வந்து சூழ்ந்து வருத்திய விசயாதிகள் இப்போது திருவருள் வடிவாயிருந்த போது உன்னை வருத்தாதிருந்தது எப்படி எனின் அசுத்தம் துக்கம் அந்நியம் அறித்தியமென்ற பாச இயல்பினது உண்மைகளைத் திருவருளால் அறிந்தனையாயின்! அக்கினியின் சூட்டைத் தடுக்கும் (உஷ்ணதம்பனம்) மந்திரம் போல், இவ்வறிவு அக்கருவிகளின் சேஷ்டைகளை (கண்டு கொள்ளாது) கெடுக்கும் சுடுவதே தன்தொழிலாயிருந்த அக்நிஇம் மந்திரப்பிரேரணையால் சுடாதது போல கருவிகள் இருந்தும் இதன் சேட்டைகள் முன்போலுன்னை வாதிக்கவல்லது ஆகாது!

தன்னை கருவிகரணங்கட்கு அந்நியமாய் பிரிந்து நின்ற அருளால் அடக்காமல் அக்கருவிகளோடுங் கூடி நின்று போதத்தால் அடக்கின் நீகுன்யனாய் (ஒன்றுமறியான்) இருப்பை? அருள் வடிவாய் நின்றபோது அக்கருவிகள் அசைவதே அன்றித்தான் (அசலன்) ஆதலால் ஆகாசம் போல் யாதொரு சலனமும் அற்று இருப்பை! என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் அவ்வின்பம் பெறுவதற்கு உடலை ஒழித்தல் ஏதுவன்று இவ்வுடலாதிகளை எல்லாம் தனக்கு அன்னியமென்று அருளாற்கண்டுநீங்கி அவ்வருளில் சார்ந்திருப்பதே ஏதுவாகும் எனக்கூறுகின்றார்!

-12-

**உடலிருந்தென் போய்என் உருவருவம் மூன்றும்
அடைவர் தொழிலும் அநாதி - குடமுடைத்து
மண்என்ன வேண்டுமோ மாயாவயிந் தவத்தும்
உண்ணின்று பார்த்தியிப்போ தும்**

வி-ம் : நீ உன் உடலோடுங்கூடி இருப்பதால் அம்முத்தி இன்பம் அடைவதற்கு என்ன தடை உள்ளது? இவ்உடலை அழித்திடின் அவ்வின்பம் வரும் வழியாதுளது? அவ்வின்பம் அடைவதற்கு இவ்வுடல் யாதொரு தடையும் இல்லை உருவமும் அருவமும் உருவாருவமும் ஆகிய இம்மூன்று வடிவங்களையும் தனதாயுடைய சர்வஞ்ஞர் (ஈசுவரன்) அநாதியிலே ஆணவ மலத்திற் கிடந்த என்னைக், கருணையினால் எடுத்து மாயையினால் தநுகரண புவனபோகங்களைக் கொடுத்து அதனால் இருவினை ஒத்த மலபரி (சமநோக்கு) பாகம் வருவித்து வீடுபேறடை வீக்கும் பொருட்டாய்ச் செய்யும் பஞ்ச (படைத்தல் காத்தல் துடைத்தல் பற்று மறைத்தல் அருளல் எனும் ஐந்து) கிருத்தியங்களும் அநாதி அற்ற தன்மையை உடையவன்றோ? ஆகலின் நீ உன்னுடலை அழிப்பேன் என்று எண்ணுவது பேதமையே ஆகும் குடத்தினது உண்மைத் தன்மையை இது மண்ணினால் உண்டானது எனக் கூறினால் போதாதோ? தவிர அக்குடத்தை உடைத்தா இது மண் என்று காட்டவேண்டும்?

அதுபோல் உனக்கு உன்னுடலை மலங்களின் காரியவடிவமென்று அறிவிப்பதே அன்றி இதனை எவ்வாற்றானும் அழித்தோ மலசம்பந்தம் என்றறிவிக்க வேண்டும்? இவ்வுடலோடும் நீ இருந்து கொண்டே இவ்வுடலையும் கருவிகரணாதிகளின் காரிய இயல்புடைய சேட்டைகளையும் மாயாமலமென்றும் இவைகள் உனக்கு அந்நியமே என்றும் கண்டு நீக்கி வயிந்தவமாயையாகிய சுத்த தத்துவத்தின் முடிவில் நின்று, உன்னை அருளால் உணர்ந்து அவ்வருளோடும் பொருந்தி அசைவற இருந்திடுவாயாக? இப்போதும் உனக்கு ஆனந்தமே உதயமாகும் இத்தேகம் முடிந்த பின்னும் நீ ஆனந்தமயமே எனத்தெளிந்திடு! என்றார்

உனது பெத்த (அஞ்ஞான)மாகிய தசையில் ஐந்தொழில் களால் ஐந்து அவஸ்தை (விழிப்பு கனவு உறக்கம் துரிதவுணர்கதி துரிதஉணர்வினது அதீதம் - தியாகித்தல்) களையும் நீக்கி, இவைகளை இவ்வாறு இயக்கும் கர்த்தாவாகிய ஈஸ்வரன் தமது திருவடிஞானானந்தத்தைக் கொடுப்பார்! இது இவ்வாறாவது நியதியாய் இருக்க உன்னுடலை ஒழிப்பேன் என்பது யாருக்கு? என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் வேதாந்தமுத்தி சித்தாந்தமுத்தி இரண்டினும் சிறந்ததாவது எது? என்ற மாணாக்கனுக்கு வேதாந்த சித்தாந்த முத்தி இரண்டும் தற்போதயிறந்து நின்றவர்க்குச் சமம் என அறிவிக்கின்றார்!

-13-

**கயிற்றரவும் கட்டையினிற் கள்வனும் போல்மாயா
மயக்கமற்ற வேதாந்த வாழ்வும் - முயற்சிகெட்ட
ஆனந்தா அதீதத்தே ஆணவராம் ஆகமமும்
தான்நந்தி னார்க்குச் சமன்**

வி-ம் : ஓர் இடத்துக் கிடந்த கயிற்றினிடத்தில் உண்மையில் இல்லாத பாம்பு கற்பனையாகத் தோன்றுதல் போலும் நட்டு வைத்த கட்டையினிடமாய்க் கற்பிதமான கள்வன் தோற்றுவது போலவும் உண்மையிலுள்ள பிரமத்தினிடத்து இல்லாத மாயையும் அதன் காரியங்களும் கற்பிதமா(பொய்)கத் தோன்று

கின்றதென அறிந்து இம்மாயா மயக்கம் சிறிதும் தோன்றாது இறந்து நின்ற இடமே முத்திப்பேறான வீடு என்று கூறும் வேதாந்தச் செல்வமும்! தற்போத முயற்சிகள் சிறிதும் தோன்றிடாது அழிந்த இடமே (அதாவது அஞ்ஞான காரியங்களான பெத்த திசையில் ஆணவராய் இருப்பார் போலவும்) ஆநந்தாதீதத்தில் இருப்பதே முத்தி வீடுபேறு என்று கூறும் ஆகமச் செல்வமும், தானென்று எதிரிட்டு எழுகின்ற பொய்யறிவு (புல்லறிவு) கெட்டார்க்குச் சமானமே ஆகும்! அஞ்ஞான மயமாய் இருந்த சீவன் அபிமானாகாரமான மாயா காரியங்களின் அறிவாய் இருந்த கூடத்தனே பிரமம் ஆவதாலும்! ஆணவ மயமாயிருந்த ஆன்மாவினது புன்மையறிவுடன் நான்என எதிரிடும் போதம் கெட்டபோது அவ்வான்மா வேதனைக்கு முதலாகிய சிவமயமாதலும்! இவ்வரிய மனாதீத நிலைவாய்க்கப் பெற்ற இருவரது மனமும் சங்கமின்றி ஆநந்தாதீத அநுபவமாய் உள்ளதாலும் இருவேறு கருதிடாத ஒரே நிலைப்பாடு உடையதாகும்! தான்நந்தி இருப்போர் பரஞானியர்கள் ஆவர்! தானே அதுவாய் நந்திடாதவர்கள் அபரஞானிகளே ஆவார்? மதங்கள் பல்வேறான சமயங்களின் இலக்கியப் பொருளே ஆனவேதாந்தமே பொதுவுடைமை! சிவப்பிரம்ம ஐக்ய அபாவம் வேதாந்தமே! ஆகமச்செல்வங்கள் அறுசமயத்தார்க்கும் தனித்தனி உடைமையது இலக்கணமே ஆகும் இவர்களில் சாயுச்சயம் பெறுவதறிது? என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் முத்தி நிச்சயம் ஈதென்று அறிவிக்கின்றார்!

-14-

என்னாணை என்னாணை என்னாணை ஏகமிரண்டென
என்னாமற் சும்மா இருவென்று-சொன்னான்
திருஞான சம்பந்தன் சீர்காழிநாடன்
அருளாலன் ஞானவினோ தன்

வி-ம்: சீர்காழி எனும் சிவத்திருத்தலத்திலே அவதரித்த வரும் தாம் குழந்தைப் பருவத்தியே உமையம்மையின் திருமுலைப்பால்

அமுது உண்டவரும் அதனால் ஒதாமலேயே சகலவேத ஆகம சாத்திர அர்த்தங்களை உணர்ந்து புசித்தவரும், திருஞானமணி மகுடம் புனைந்தவரும் திருஞானசம்பந்தர் எனும் திருநாமம் தாங்கியவரும் இத்தேசம் முற்றும் அருளாட்சி புரிந்தவருமான எமது குரு மூர்த்திசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்து (முக்காலும் தமது பேரால் திருவாணை கூறி முத்தியில் வேதாந்தியைப் போல் ஏகமென்றும் பேத சித்தாந்தவாதியைப் போல் இரண்டென்றும் கூறாது இங்ஙனம் கூறுவதற்கு ஏதுவான உனது தற்போதத்தை ஒழித்து நீ மௌனானந்தமாய் இருந்திடு வாயாக? என்று) அருளிச் செய்தார்! (சரியைக் கழற்றி நிறைவு பெறும்)

13-14-இருவெண்பாக்களுக்கும் பொருந்திய எடுத்துக்காட்டுகள்-3

1. யான் எனதெனும் செறுக்கறுப்பான் வானோர்க்கும்
உயர்ந்த உலகம் புகும்.. (திருவள்ளுவர் - திருக்குறள்)
மத சமயாதீதமான வேதாந்தமுணர்ந்த வேதாந்தி
உபதேசமே முடிபு எனக்கூறும்.
2. வேட்கை விடுநெறி வேதாந்தம் ஆதலால்
வாழ்க்கைப் புனல்வழி மாற்றிச்சித் தாந்தத்து
வேட்கை விடுவிக்கும் வேதாந்தி பாதமே
தாழ்த்தும் தலையினோன் சற்ச்சீடனாமே! (திருமுலரின் -
திருமந்திரம்)
தங்குரு உபதேசப்படி இந்நூலாசிரியர் கூறிய
வெண்பாவின் பொருள் ஒப்புமை காட்டியது!
3. தூலகுக்கும் அஞ்ஞானந்தோன்றும் மூன்றவத்தை தாமும்
காலமோர் மூன்றும் சென்மக் கடல்எழுங் கல்லுங்கள்
போலவே வந்துவந்து போனது எத்தனை என்பேன்யான்
ஆலமர்க் கடவுளரணை அவைக்கெலாம் சாட்சி நீயே!
(கைவல்ய நவநீதம்)
(நன்னில் ஸ்ரீ தாண்டவராய சுவாமிகள் - கைவல்யநவநீதம்)

இனிஆறாம் அதிகாரம்-விரத்தி விளக்கம் ஆரம்பம்!

இங்ஙனம் சரியை கிரியை யோக நெறிகளின் பயிற்சி அபிமானம் கழன்று நின்றவராயினும் உள்துறவு இல்லாதவர் கட்டுஞானம் விளக்கமாட்டா? ஆதலால் இவ்வதிகாரத்தினுள் துறவினது விளக்கம் கூறி உள்துறவின் இலக்கணம் அறிவிக்கின்றார்! ஆதலின் இவ்வதிகாரத்திற்கு விரத்தி விளக்கம் எனும் பெயராயிற்று விரத்தி-துறவு இரண்டும் ஒரு பொருட்சொல் ஆகும்!

இத்திருவெண்பாவால் ஒன்று உண்டென்று அறிவிக்கின்றார்!

-1-

**அறிந்தஇடத் தின்பதுன்பம் ஆகாது அதுவும்
மறந்தயிடத்து இன்பம் மயக்கும் - அறிந்த
வலியறிவு நீயென்றான் அத்துவிதானந்த
முலையமுதம் உண்ட முனி!**

வி-ம்: இரண்டற்று எல்லாம் தாமாய் விளங்கும் அத்துவிதத்திற் தோன்றும் பேரானந்தமாகிய திருமுலை அமுதத்தை, ஞானச் செல்வியாகிய உலக அன்னை பொற்கிண்ணத்தோடும் கொடுக்க அதை அப்போழ்தே வாங்கி உண்ட திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரவர்கள் கருவி கரணாதிகளும் அநாத்ம தத்துவங்களுமான முப்பத்தாறுங் கடந்து அருளை அறிந்த போழ்து ஆங்கே இன்பமும் துன்பமும் உண்டாகமாட்டாது! இவ்வறிவு அருளை மறந்த போது முன்னீங்கி நின்றகருவிகள் வந்து கூடிச்சூழந்ததால் அத்துன்பமின்பம் இரண்டும் மீண்டும் இங்குன்னை மயக்கிடும், ஆதலால் தலைமையாயும் மூலமுதன்மையுமான பதிஅறிவோடும் கூடி இன்பதுன்பங்கள் இல்லாத அப்பதி அறிவாயும், பாச அறிவோடும் கூடி இன்பதுன்பமாயும் நின்று அவற்றையும் இவற்றையும் அறிகின்ற அலிஅறிவு நீ என்று எனக்கு அருளிச் செய்தார்! பதி அறிவே ஆணறிவு பாசஅறிவே பெண்ணறிவு

இந்த அறிவு இருவகையுமின்றிய தாய் பதி அறிவோடுங் கூடிப் பதி அறிவாயும் பாசஅறிவோடும் கூடிப் பாச அறிவாயும் ஆண்வடிவமும் பெண்வடிவமும் தழுவி நின்ற அலி (பேடி-நபும்சகம்-மலடன்-என்பது ஒருபொருள்சொல் ஆகும்) போல் இருத்தலின்? இவ்வலி அறிவே போல் நீ உறுதியாய் உள்ளுணர்ந்து நிற்பாய்! இங்குஇவ்வநுபவம் மிகவும் இரகசியமும் சூக்குமமும் ஆகும்! அம்மை ஆனந்த வடிவம் ஆதலால் அவளது திருமுலைப்பாலை ஆனந்த அருள் அமுதம் என்றும் உபதேசித்தருளார்!.

இத்திருவெண்பாவால் உள்துறவு புறத்துறவு இரண்டும் உடையோரை ஆறு சமயத்தவர்களும் ஞானிகள் என்றே அங்கீகரிப்பர் என்று அறிவிக்கின்றார்!.

-2-

**அறுசமயக் தோர்க்கும் அறுதியிட்ட கூடற்த்
துறவாய்அவா அறுத்த தூய்மை-பிறவாத
முடிகளசம் முத்தி முயற்சிஎல்லா முத்தக்
கடைகரும நாசமிது காண்**

வி-ம்: காணாபத்தியம் கௌமாரம் செளரம் சாக்தம் வைஷ்ணவம் சைவம் என்ற ஆறு சமயத்தினும் வந்த பக்குவர்களும் வீடுபேற்றை அடைந்துய்யும்படி வரையறுக்கப்பட்ட பொதுநெறியாதெனின்? நான் மாடக்கூடல் எனும் மதுரையம்பதியில் கடைத்தமிழ் சங்கத்துக் காவலன் உக்கிரப் பெருவழுதிப் பாண்டிய மன்னரின் முன்னிலையோடும் சங்கப்பலகையில் ஏறியிருந்து, உட்பற்றுப் புறப்பற்று ஆகிய இருவகைப் பற்றுகளையும் துறப்பதற்கு ஏதுவாகும், இத்துறவுகளால் மெய்ப்பொருளை உள்ளுணர்வதாய் பிராரப்த வாசனையால் ஒவ்வொரு காலத்து தம்முள்ளத்தே எழும் அவாவினை அறுத்திடத் தூய்மையாய்க் கூறியது முன்று வகையான அதிகாரங்களே ஆகும் அஃதன்றியும்

இனிப்பிறவாத நெறிக்கு ஏதுவுடையதாகக் கூறிய பல்வேறு திருக்குறள்களினும் சிரசாகவிளங்குவது? கருவிகள் முப்பத்தாறும்

நீக்கப்பட்ட வீடும் தற்போத முயற்சிகள் யாவும் முதிர்ந்த கடையாகிய கருமநாசமும் இம்மூன்று அதிகாரங்களினுள் கூறியுள்ள நெறிகளாகும்! ஆயின் அறுசமயங்களின் குருமார் களும் தம்மை அண்டிடும் பக்குவர்கள் வீடுபேறு அடைந்திடுமாறு வரைவு செய்து கூறியது வேறுவேறாய் காணப்படுவதால் ஒருவர்(ஒருசமயம்) கூறியது ஒருவர்க்குச் சம்மதமாகாமையால் இவைகள், பொதுவான தீர்க்கம் உடைய நெறியுடைமை அன்று என்று பெறப்படுதலால்? திருவள்ளுவர் அருளிய துறவு மெய்யுணர்தல் அவா அறுத்தல் ஆகிய இம்மூன்று அதிகாரங் களே சர்வசமயத்தவர்கட்கும் ஏற்புடையதாய் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டுள்ளதென அறிவாய்!.

இங்கே இதுஓர் அதிசய இரகசிய புலனாய்வின் தெளிவு பாரீர்! இம்மூவகை அதிகாரங்களின் வழியே பின்பற்றி இடையின்றி ஒழுகிடுவார்களின் உயிர்ப்பொருள்சுத்தியாகும்! இவ்வுயிர்ச் சுத்தி செய்வாரவர்கள் தம்உடற்சுத்திகள் ஏதும் செய்ய வேண்டியதன்றாம்? இதுவே கடைகரும (சர்வகர்ம பரித்தியாக மெனும்) நாசமாகும் என்றார்!.

இத்திருவெண்பாவால் அருந்தல் பொருந்தல்களில் இச்சை அற்றவர்கட்கே இந்நூலுமிதன் பயனும் அமைவதாகும் எனக்கூறுகின்றார்?

-3-

**வாசிக்குச் சாவீரவர் வைதாற்ப் பொறாததுபோல்
ஆசைக்கே டர்க்குஇது வாம்அட்டதென-நேசித்த
ஒட்டையைப் போல்வார்க் காம்உடம்பார ஊண்பழகும்
பெட்டருக் கீதாகாத பிழை!**

வி-ம்: பக்குவர்கள் நெறியின்படி உய்வுபெற நீ இதனை செய்க அவ்வாறு செய்யற்க என்று நியமித்துக் கூறும் ஓர் வார்த்தையின் உட்பொருள் (உணராது மானத்தால் வெகுண்டு மனம்பொறாததுபோல்)மூவாசைகளும் கேடுண்டு என்றவுடன் இவ்வாசை தன்மனதுள் மீண்டும் எழாதவாறு அடக்கும் அவ்வாசை நாசம் செய்தார்க்கே முன்மொழிந்த மூன்று அதிகாரங்

களின் அர்த்தங்களும் சம்மதமாகும் (வீடுபேற்றினைக் கூட்டுவிக்
கும்)அஃதன்றி, அறுசுவையாகிய உணவுகளில் விருப்ப மிகுந்த
வர்க்கேனிது வாகும்? வேப்பந் தழையாதி கைப்பினை இச்சித்
துண்ணும் ஒட்டகத்தைப் போல, புறக்கணிக்கப்படுவதாயுள்ள
காடிகளி கூழின் சுவை அமுதாய் விரும்பி உண்ணுமவர்க்
கிவைகள் சம்மதமாகும், உடல்பருக்கும்படி அறுசுவை அடிசில்
உணவுகளையே பகுத்துப்பார்த்து இதுநன்றென்றும் இது
தீதென்றும் பிரித்துண்டு களித்து ஏமாறும் பேடிகளுக்கும் காமியர்
(ஆசைவசப்பட்டார்)கட்கும் இதன் பயிற்சி ஒழுக்கமும்
அர்த்தமும் பயனும் ஆகாதென்று இவைகள் குற்றமாகத்
தோற்றுவதாகும்?

மற்ற நூல்களில் ஓரிடத்துப் பெண்ணாசை ஆகாதென்று
கூறக்கண்டு அதனை விடுத்தோர்க்கே அவ்வாசை உடையோரை
மிகவும் இகழ்ந்து கூறும் இதன்அர்த்தம் சம்மதமாகும் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மாவினது பாசம் முழுதும்
நீங்கிய பின்பு பதியைத்தேட வேண்டுவதில்லை எனக்
கூறுகின்றார்

-4-

பாசங் கழன்றாற் பசவுக்கு இடம்பதியாம்
ஊசல் வடங்கழன்ற துஒவ்வாதோ-நேசித்த
பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் பாட்டுமக்கோ
மற்றைச் சமயமெங்கு மாம்

வி-ம்: (உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு ஆகிய இச்சார்புகளை
நீக்கியபோதும், இவற்றினாலுண்டான இச்சைகளும்? இவ்வாசை
கள் நீங்கிய போதும் கண்ட பொருள்களின்பாற் சென்றுபற்றும்
இந்ரியங்களும் இவ்விந்திரியங்கள் அடங்கிய போதும் முன்பற்றி
நின்றதன்வாசனையால் உள் எழும் மனநினைவலைகளும் இவை
முதலிய) பாசங்கள் எல்லாம் கழன்றபோது இவைகளில் உழன்ற
பசவுக்குப் பதியே இடமாகும்! அஃதெப்படி எனின்? ஊஞ்சலில்
அமர்ந்துஆடுகின் றோனுக்கு அவ்வூஞ்சற் கயிறு அறுந்து விழுந்த
போது நிலமே அவனுக்கு இடமாகுமது போல்? அதனையுகித்து

நீ அறிக? அஃதன்றித் தம்மால் இச்சித்து அநுபவிக்கப்பட்ட பொருளாதிகளின் பால் பற்றுகள் அற்றபோதே? அப்பற்று அறுதியே பிறப்புத்தொடர்ச்சியை வேரொடும் அறுக்கு மென்று கூறுகின்ற திருவள்ளுவநாயனாரது திருக்குறட்பா பாட்டு உமக்கு மாத்திரமோ சம்மதம் மற்றய(ஆறு)பிற சமயத்தினர்கட்கும் சம்மதமன்றோ? உஞ்சலில் இருந்தபோதும் அறுந்தொழிந்த போதும் அதனுள் இருந்தாடியவனுக்கு அசைவும் அசை வின்மையும் உண்டாவது போல், பாசத்தால் உழன்ற போதும் இவை அற்றபோதும் அசைவும் அசைவின்மையும் ஆன்மாவின் போதத்திற்கு உண்டாகுமென்று கூறினார்!.

எடுத்துக்காட்டு

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று

நிலையாமை காணப்ப டும்

(குறள்- 249)

இத்திருவெண்பாவால் கரணங்கருவி உடலாதிகளைத் தனக்கு அந்நியமாய்க் காணும் படியானால் திருவருள் தோற்றும் எனக் கூறுகின்றார்!

-5-

உனக்குமெய் யாய்த்தோன்றி ஒழித்துவி டும்பாசம்
வினைச்சடமே என்னில் விடம்போல்-உனைச்சுழற்றும்
ஆனாலும் தன்னையறி யாததுஉன் அறிவு
தானாகும் ஞானத் தடை!

வி-ம்: உன்னிடத்து தோன்றும் போது யான் எனதெனக் கருதும்படி மெய்யாகத் தோன்றியிருந்து நீங்கும் போது உன்னைப்புறம்பாய் ஒழித்து நீங்கி விடும், தேகபோகங்களாகிய பாசம் வினைக்கீடாய் வந்த மாயாகாரியமாகிய சடமவைகள் என்று அறிவிப்பினும், நீ இங்ஙனம் அறியாமை யால் உன்னை விஷம் புசித்தவனை அது மயக்குவதுபோல் மயக்கும் எனினும் (அப்பாசம் ஞானத்தடை அன்று, இனி இங்கு ஞானத்திற்கு தடைதான் யாதெனின்) அந்தக் கரணங்கள் ஐந்தினையும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தினையும் வாயுவாதிகள் ஐந்தினையும் கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்தினையும் குக்குமமாயிருந்து தூலமாயுண்டா

(நிலம் நீர் காற்ற நெருப்பு வெளி)கியபூதங்கள் ஐந்தினையும் தூலம்சூக்குமம் காரணம் என்ற மூன்றுடல்களையும், இது இது இன்னது என்றும் இவைகள் நானல்ல என்றும் இவைகளை எல்லாம் தனக்கு வேறாய்ப் பகுத்தறிந்தும் இவைகளைப் பிரித்தறிந்த தன்னை யறியாது மறந்திருந்த உனது புல்லறிவே ஞானத்திற்குத் தடைஎன்று அறிக.

ஆணவமலத்தால் மறைவுபட்டிருந்த ஆன்மாவிற்குச் சிவன் மாயையால் தனுகரண புவன போகங்களைக் கொடுத்து இச்சா ஞானக் கிரியைகளை விளக்குவித்தலானும், இத்தநுவாதிகளால் சுருதி குருசுவாநுபூதிகளால் அறிந்து வீடு அடைவதற்கு ஏதுவாகலானும் இவற்றைச் சடம் (உணர்வற்றது) என்றும் அறிவும் சிவமுமாகிய தனக்கு அந்நிய மென்றும் அறிந்த போது மயக்காமையாலும் உன்னைச் சுழற்றும், ஆனாலும் இவை ஞானத்திற்கு தடைஅல்ல என்றும் தானென்றும் தன்னது என்றும் தன்னால் அறிந்து அநுபவிக்கப்பட்ட தேகபோக சுக துக்கங்களையும் தானும் தனதும் அல்ல என்றும் இவற்றைத் தனக்கு அந்நியமாக கண்டு, உள்ளபடியறிய மாட்டாத தனது அற்ப (மறதியையுடைய) அறிவே ஞானத்தடையாகும் எனவும் தநுவாதி நான்கினுள் தனுவோடுகரணமும் போகத்தோடு புவனமும் ஒற்றுமையாய் இருத்தலால்? தேக போகமென இரண்டாக கூறியுள்ளார் என்று கூறினார்!.

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மாவிற்கு இவை உருவம் அன்று ஆயின் இவற்றின்மயமாய் இருப்பது ஏன்? எனில் ஆன்மாவினது உருவஅருவ உருவாருவ சொரூபம் அறிவிக்கின்றார்!

-6-

**சிற்றறிவனாய் மறைப்பைச் சேர்ந்தவடிவு ஒண்படிகம்
பற்றுகினும் ஒன்றாகாப் பான்மைபோல்-உற்ற
உருவஞ் சொரூபஞ் சுபாவம் உனக்கு
வரும்அடைவு சொன்னோம் மதி**

வி-ம்: அற்ப அறிவையுடையவனாய் புழக்கமில்லா திருக்கும் செம்பு (தாமிரம்) பாத்திரத்தில் பச்சை நிறப் புள்ளிகளுடன்

தூசுகளும் படிந்து செம்புநிறத்தைமறைத்தது போல, ஆணவ மலத்தால் மறைந்து நின்ற ஆன்மாவினது சுபாவம் பலநிற மலர்களுக்கு ஊடே வைக்கப்பட்ட ஸ்படிகம் (வெண்பளிங்கு) தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் அந்தநிறங்கள் அனைத்தையும் தன்னுள்ளே கவர்ந்திருப்பது போல இருப்பினும் உண்மையில் அந்த நிறங்களை தன்னிடத்து ஏற்கவில்லை ஆயினும், அவைகள் ஆரோப(கற்பித) மாக தோன்றுவதாகும்! இம்முறையாகியே ஆன்மாவும்! தான் அடுத்த கரணங்கருவிகளின் மயமாயிருப்பினும் தனது அறிவும் தான்மாத்திரமாய் அக்கருவி அறிவுடன் கூடாதிருப்பதே ஆன்மாவின் உண்மை இயல்பு உருவம் ஒன்றையும் பற்றாதிருக்கும் படிகமணி போல ஐந்து அவஸ்தைகளுக்கும் ஏதுவாகும் மும் மலங்களையும் நீங்கியே நிற்கும் அந்த ஆன்மாவினது சொரூபம், இவ்வாறு உனதுஆன்மாவை வந்தடுத்த சுபாவஉருவசொரூபங்கள் வரும் முறைமைகளைச் சொன்னவிதமாய் நீ அறிந்து கொள்வாயாக? என்றும் ஆன்மாவின் ஆணவமலம் சகஜம் (மேகங்கள் சூரியனை மறைத்தாற் போல) அதனைச் சேர்ந்த வடிவுகளும்சுபாவமே படிகமணியில் பல்வேறு நிறங்களும் செயற்கையாய் வந்தமைந்தது போல ஆன்மாவை இக்கரண கருவிகள் செயற்கையால் வந்து சூழதலால் உருவமே நிறங்களை விடுத்து தனியே இருக்கும்படிகம் தனது நிஜ சொரூபமாய் நிற்குமாபோல ஆன்மாவும், அக்கருவியாதிகளை விசாரணையால் களைந்துநீக்கியபோது தனது நிஜசொரூபமாய் நிலைபெற்றிருக்கும் என தெளிந்திடுக எனக் கூறுகின்றார்!.

இத்திருவெண்பாவால் சிவத்தினது சொரூபவுருவ சுபாவம் கூறுகின்றார்!.

-7-

**நினைப்பு மறப்பற்று நிறைந்த அறிவாய்
அனைத்துட னும்நின்ற அம்பரமாய்- தனக்கருளித்
தன்னானந் தத்தைத் தனக்களித்த சர்க்கரையே
அன்னானுக்கு இன்னவைமூன் றாம்**

வி-ம்: நினைப்பு மறப்பெனும் சகலகேவலங்களை அநாதியிலே நீக்கி எங்கும் பரிபூரண அறிவாய் எல்லாவற்றோடுங் கூடிநின்றும் ஆகாயம் போல் ஒன்றோடும் தாக்கற்று (கட்டுப்படாது) இருப்பதாய் ஆன்மாவிற்கு அருள் செய்து, மும்மலங்களையும் நீக்கி தனது பேரானந்தசபாவத்தை ஆன்மாவிற்கும் வழங்கும் (நாவிற்பட்ட சர்க்கரையே போல) சமஸ்தி வடிவினனாகிய சிவபரம் இனியவைகட்கெல்லாம் இனிமையை சேர்த்திசைத்த அருளினியன்: வியஷ்டி வன்னங்களாகிய சீவான் மாக்களின் இடமும் பொருந்தியுள்ளான் இதுவே சிவனுக்குடைய உருவஞ் சொருபஞ்சபாவமென உள்ளுணர் வாயாக! நினைப்பு மறப்பு அற்று நிறைந்த அறிவே சிவத்தினது சபாவம் நிர்மலமே இயற்கை வடிவினன் ஆதலின் அநாதி, அனைத்துடனும் நின்ற அம்பரம் போன்றது அவனருள் இச்சை கிரியை ஞானங்களே அவனது உருவம், தன் ஆனந்தத்தையே அனைத்துயிர்க்குள்ளும் நிலைப்பெறச் செய்தருளியதே சிவனது சொருபமாம் (வியஷ்டி -தனித்தன்மையுடைய) சீவான்மாக்கள் அனைத்து ஆன்மாக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு திகழ்வது பரமான்மாஒன்றே! எனவும் கூறிஅருளினார்!.

இத்திருவெண்பாவால் துறவின் பரிசுத்தத் தன்மை இன்னதன்மையது எனக் கூறுகின்றார்

-8-

**அறிந்து பற்றிநின்று அழுந்தும் அற்பஅறிவை
அறிந்து சுத்தியாம் பேரறிவை- நிறைந்துசிவம்
தோயாமல் நின்றதுபோல் தோற்றமுடன் ஐந்துடனும்
தோயாதது சுத்தத் துறவு!**

வி-ம்: சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தமென்ற ஐந்து விசயங்களையும், செவி தோல் கண் நாக்கு மூக்கு எணும்புலன் அறியும் ஞானக்கருவிகளின் வழியே உள்ளம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென்கின்ற அந்தக்கரணங்களால் ஈதீதென அறிந்தும், வாய் கை கால் மலக்கருவி (குதம்) ஜலக்கருவி உபஸ்தம் (ஆண் பெண் குறிகள்) ஆகிய கருமேந்திரியங்களாற் பற்றி

அநுபவிப்பதிலேயே நின்றழுந்தும் கிஞ்சிக்கிய (அற்பஅறிவு) போதத்தை, ஆன்மாவினது இயற்கைகுணம் அன்று என்றும் மதுபானம் புசித்தோனுக்குப் போதை உண்டாவது போல அவ்வந்தகரணங்கள் ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்களுடன் கூடி நின்ற இடத்தில் தோன்றிய விசயபோதம் ஈதென்றும் அறிந்து அவ்விந்திரிய காரணங்கருவிகளோடும் குலாவிய போதத்தை நீத்துத் தன்னை உள்ளபடி அருளால் அறிந்து... இங்ஙனம் அறிந்த போது, தன்னையும் தனது இந்ரிய கருவி கரணங்களையும் வேறு வேறாக்கித் தன்னை தனக்கறிவித்தது திருஅருளெனக் கண்டு அவ்வருள் வடிவமாகிய இருந்து, தான் மலமும் ஆகாமல் சிவமும் ஆகாமல் சிவாநுபவ போகத்தில் இரண்டற்று அதில் அழுந்தி நிற்பதே ஆன்ம சுத்தி இவ்வான்ம சுத்தியே சிவத்தில் வியாபகமாகிய (கலந்துள்ள) பேரறிவு இப்பேரறிவே நீயாய்! இருந்திடாய்? தன்னுடன் கலந்து(வியாபியாய்)ள்ள சிவம் எல்லா வற்றோடும் பரிபூரணமாய் (நீக்கமின்றி) நிறைந்திருந்தும், எந்த ஒன்றோடும் தோய்வின்றி (இலக்கியமின்றிதாய்) நின்றாற் போல, சிருஷ்டியாதியாலாகிய ஐந்தொழில்கட்கும் அப்பாலாய் ஆன்மா தோயாமல் நிற்பதுவே பரிசுத்தமான துறவு ஈது என்றாம் மேலும்,

இச்சாஞானக் கிரியைகள் சிவ தத்துவங்களைச் செலுத்த சிவதத்துவங்கள் கலாதிகளைச் செலுத்த கலாதிகள் ஆன்மாவின் இச்சைஞான கிரியைகளை எழுப்ப இவ்வான்மாவின் இச்சை அந்தக் கரணங்களிடத்தும் ஞானம் ஞானேந்திரியங்களிடத்தும் கிரியை கர்மேந்திரியங்களிடத்தும் நின்று விசயங்களை அறிந்து அடைந்து பற்றி அழுந்தும் ஆதலால் இவ்விருவகை இந்திரியங்களும் கரணங்களும் நீங்கவே ஆன்மாவின் இச்சாஞானாக்கிரியைகள் நீங்கும் இவை நீங்கவே நிவர்த்தி பிரதிஷ்டா வித்தியா சாந்தி சாந்தி அதீதமென்ற கலாதிகள் நீங்கும் இக்கலாதிகள் நீங்கவேசிவதத்துவம் நீங்கும் இவைகள் நீங்கிடவே ஆன்மாதன்னை அறியும்! அவன் அவள் அது எனும் முன்னிலையாய் இதனால் இன்பதுன்பங்கள் வருதலும் அவை களைத் தான்பெறுதலையும் திருவருள் (தன்னுள் விளங்குமந்த) கண்ணாற் பார்த்து அழித்திப்பேய் பிடியுண்டவனைப்போல்

சிவத்துள் மறைத்து நின்றமையால்? தான் மலமாவது இல்லை அவ்வன்னம்நின்று அழியாத ஆந்தபோதம் பெறுதலால் சிவமும் மாகாமல் திகழ்வதே ஆன்மசுத்தி ஒன்றையும் பகுத்துக் காணாமல் வேறுபட நின்ற சூரியன் ஒளியில் வியாபகமாகிய (எங்கும் ஊடுருவிய கண் ஒளியும் ஒன்றையும் பகுத்துக்காணமாட்டாது நிற்குமது போல், யாதென்றையும் வேறுபடுத்தி அறியாது நின்ற சிவம் வியாபகமாய் நிறைந்துள்ளது போலவே ஆன்மாவும் சிருட்டியாதி ஐந்தொழில்களாய் விளங்கும் பிரபஞ்சங்கள் ஒன்றையும் பகுத்து அறியாது நிற்க வேண்டுவதே சிவந்தோயாமல் நின்றதுவாகும்!

பஞ்சகிருத்தியங்கள் என்பது யாதெனின்? ஓர் இந்திரியத்தில் மனம் பிரவேசித்ததே சிருஷ்டி, அவ்விந்திரியத்தில் நின்று ஓர் விசயத்தைப் பற்றுதல் திதி (பராமரித்தல்) ஆகும் பற்றிய விசயத்தில் இரண்டற அழுந்துதல் சங்காரம் அதில் இன்பம் உண்டாவதே திரோபவம் அதனின் தீர்க்கமும் தெளிவும் பெறுதலே அநுக்ரகமாகும், இங்ஙனமே ஐந்தொழில்களும் ஓர் இந்திரியத்தினிடம் நிகழ்வதால் இவ்வாறு மற்றுமுள்ள இந்திரியங்களின் தொழில்களும் நிகழ்த்தும் ஆயினும், (இத்திரிபுகளின் திரிவுகளை) இவைகளினிடத்தே நின் ஆத்மபோதம் சிதையாது (தோய்வின்றி) நிற்பதென அறிக!

அறிந்து பற்றிநின்று அழுந்துவதை விசய சுகபோதமென்று அறிவது ஆன்மரூபம் இவற்றை நீங்கித்தன்னை அருளால் சிவமுமின்றிச் சிவத்தோடும் இரண்டற கலந்து நிற்பதே ஆன்மசுத்தி எனக்கொள்க என்றார்!

இவ்வெண்பாவின்கு போன்று சில பாக்களில் இந்நூலின் உரைஆசிரியர் 96 தத்துவங்களின் உடன்பாட்டை நிறுவினார்? எனினும் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு என்பதே இந்நூலாசிரியது (வேதாந்தக்) கருத்தாகும் எனவாசகர்கள் கண்டுதெளிக?

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் உலகத்தை அறியார் என்றும் நிர்மலாவஸ்தையில் நின்றோர் ஞானம் பெறலாம் என்றும் கூறுகிறார் ஞானிகள் இங்ஙனம் பிரபஞ்சத்தில் தோயாமல் நிற்பரோ எனின்

காரிருளின் மின்மினியின் கூட்டம்போல் வாழ்சகத்தை
யாரறிவார் அந்த அறி வுதயம் - சூரியன்காண்
உன்நிழலைக் கெடுத்த உச்சியிலே ஊனமறச்
சொன்னார் அவத்தைகள்ஐந் தும்

வி-ம் : மழைக்காலத்து காரிருளில் அங்கு மிங்கும்
ஒளிவீசித்திரியும் மின்மினிக் கூட்டங்களே போன்று ஆணவமல
இருளுடன் சிற்றறிவுடைய பொய்மைகளைக் கூடி வாழ்கின்ற
ஆன்மாக்களை இப்பிரபஞ்சத்தை ஞானிகள் யாவரும் ஏறிட்டும்
அறியார்கள்? (இவரிச் சகத்தோடும் கூடி இருப்பினும் அவற்றை
அறியாரென்று நீ வீரகூறியது எப்படி எனின்) அவர்க்கு அந்த
ஞானோதயம் சூரியோதயம் போற்த் தோற்றும் ஆதலின், இருளே
வடிவான பொய்யாம்சகத்தை அறியார் ஆயின் இவ்வரிய
ஞானத்தை அடியேனும் பெறுமாறு எங்ஙன மெனின்?

காலையிலும் மாலையிலும் உனது நிழல் கிழக்கிலும்
மேற்கிலும் நீண்டு காண்பதன்றோ? அஃது உச்சிக்காலத்தில் அந்த
நீண்ட உனது நிழல் சுருங்கும் பின் உன்னுள்ளே அடங்கியி
ருக்கும் அதுபோல் உன்னை அலைக்கழிக்கச் செய்த சகலகேவலா
வத்தையைப் பற்றி சென்ற போதம் அடங்கிய நடு இடத்தே
உனது ஆணவ குற்றங்கள் அறும், அறவே ஞானச்செல்வங்கள்
வருவதற்கு ஏதுவாகச் சுத்தாவஸ்தைகள் ஐந்தினையும்
கூறியுள்ளனர் சான்றோர்கள் அவற்றை யாமும் கூறக்கேட்டு நீ
அறிவாயாக?

உபதேச ரகசியம் இனிஇது யுகமதி உடையார்க்கு அம்பலம்!,
இருளைப் போன்றது ஆணவமலம் மின்மினியே போல் கரணங்
கருவியோடுங் கூடி யான் எனது என்று அபிமானித்து உழன்ற
ஆன்மாக்கள் மின் மினி மின்னி ஒளிதராது ஒளிர்ந்தும் மறைந்தும்
திரியும் மின்னல்போல் ஆன்மாக்களின் நினைப்பும் மறப்பும்
ஆகலின் ஆன்மாக்களை இருளில் மின்னித்திரியும் மின்மினிக்
கூட்டமென்றார்! சூரியவுதயமானதும் இவ்விருளும் மின்மினிக்
கூட்டங்களும் தோன்றாதது போல், கரணங் கருவிகளின் சேட்டை

களும் இதன் மீதான அபிமானமும் தற்போதமும் ஞானோதயம் பெற்றபின் தோன்றா தாகலின் அறிவு உதயசூரியன் என்று காண்பாய் என்றார் உச்சியிலே சொன்னார், அவத்தைகள் ஐந்தும் என்றமையின் அவ்வுச்சிநேர்படு மாறான ஏதுகளை அய்யாச அவத்தைகள் ஐந்தும் அநுபோக அவஸ்தைகள் ஐந்தும் என்று இருவகையாக உரை ஆசிரியர் விளக்குகின்றார்!

1. ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்கள் பத்தும் பஞ்ச பூதங்களின் காரியமாகி நின்று விசயங்களை நேரே அபகரித்தும் விடுவதற்கும் சார்பாகிய போதம் இறக்குமிடம் நிர்மலசாக்கிரம் 2. அவ்விந்திரியங் களினிடமாய் விசயம் இது இனதெனப் பகுத்து அறியப்பட்ட ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகட்கு இடமாகிய உள்ளம் மனம்புத்தி சித்தம் அகங்காரங்களின் தோஷங்கள் அறுமிடம் நிர்மலசொப்பனம் 3 ஆன்மசை தன்யத்திற்கு அதிஷ்டான (மூல)மான சித்தாதிகளின் விகற்பம் ஒடுங்கின இடம் நிர்மலசுழுத்தி 4 அச்சை தன்யத்திற்கு வாகனமான பிராணவாயு நீங்கிடுமிடம் நிர்மலதுரியம் 5 ஊஞ்சலின் கயிறு அறுந்தபோது அதிலிருந்தவன் வீழும் இடமாய் ஆதாரமுமான பூமியே போல இங்ஙனம் கரணங்கருவிகள் போதம் எல்லாம் ஒழிந்த இடத்தில் ஆன்மாவிற்கும் அருளே ஆதாரமாய் திகழும் சுத்தாவஸ்தையே நிர்மலாதீதம்! இவைகள் ஐந்தும் அப்யாச (சாதகருக்கு) அவஸ்தைகளாகும் என அறிதி.

1. இக்கருவியாதிகள் கழன்ற சுத்தாவஸ்தையில் தீபச்சுடர் காட்டாப் பொருளை கண்ட கண்போல் அருளால் தன்னை அறிவது நிர்மலசாக்ரம் 2 இங்ஙனம் தன்னை அறிந்த இடத்தே தனக்கென ஒரு சேஷ்டையும் அற்று அந்த அருளே தனக்கு ஆதாரமாய் அவ்வருளில் மறைந்து தான் அசைவு இன்றி நின்றதே அவ்வருட் தரிசனம் இந்நிலையே நிர்மல சொப்பனம் 3 இச்சாஞானக் கிரியைகள் தோன்றாது நின்றயிடம் பரை (விஞ்ஞானமய கோச அநுபவம்) இந்த பரையினது நிர்மலமெல்லாம் தனது இச்சாஞானக் கிரியைகள் தோன்றாது இப்பரையே தானாகி இருந்த இடம் நிர்மலசுழுத்தி 4-தான் இப்பரையாகிய இடத்தின் கதிர் ஒளி நேர்நின்ற கண்

அக்கதிரொளியில் அத்தீதப்படும் தருவாயில் இக்கண்ணுக்கு வேறெதையும் காணும் சமர்த்தினி அக்கதிரின் வட்டப் பளபளப்புப் பிரபைமாத்திரம் தோற்றுவதுபோல் பரையை நீங்கி ஆனந்தசத்தியின் நேரேநின்று தான் சிவத்தில் அத்தீதப்படும் அக்காலத்து ஆநந்த அநுபவம் பெறுவது நிர்மல துரியம் 5-அக்கதிரின்வட்டப் பளபளப்புச் சோபையைக் கண்ட கண் அக்கதிரா காதிருந்தும் தன்பார்வைத் திறன் முழுதும் இழந்து தன்னால் காணப்பட்ட முதலையும் (பொருளை) இழந்து அக்கதிரே தானாய் மிகவும் அத்தீதப்பட்டாற்போல் அங்ஙனம் ஆநந்தானுபவம் பெற்ற ஆன்மா அவ்வாநந்தமாகா திருக்கையிலும் அவ்வாநந்த அநுபவத்தை அறிந்த தானுமின்றி ஆனந்தமாய் நின்ற முதலுமின்றி அவ்வானந்தமே தானாய் அத்தீதப்பட்ட இடமே நிர்மலதுரியாதீதம்!

முன்சொன்ன அவஸ்தைகள் ஐந்தும் கருவிகரணாதி தத்துவங்கள் முப்பத்திஆறும் விசாரித்து அறிந்து நீக்கி ஓதுவாகும், பின் சொன்ன அவஸ்தைகள் ஐந்தும் தற்போதங் கெட்டுச் சிவத்தோடும் அத்தீதப்படுவதற்கு ஓதுவாகும் என்றார்! மேலும் இருளைப்போல் கேவலம் நக்ஷத்திரங்களைப் போல் சகலம் நக்ஷத்ரமின்றி இருளைமாத்திரம் காணும் கண் போலவும் கேவலசகலங்களை அறியும் ஆன்மா! சூரிய உதயமானதும் இருளும் நக்ஷத்திரமும் இன்றிச் சூரிய பிரகாசமாத்திரம் கண்ட கண்போல், அருள்தோன்றிய காலத்தில் முன்தோன்றிய கேவல இருளும் கருவிக் கரணாதிக் கூட்டங்களும் தோன்றாது அவ்வருளைமாத்திரம் கண்டுகொண்டிருப்பது அருள் தரிசனம்! சூரிய பிரகாசத்தைக் கண்ட கண்புடைபெயர்ந்து (மாற்றமடைந்து) நோக்காமல் சூரியப்பிரகாசத்தில் ஏகீக பாவனமாய் நிற்பதுபோல் அருள் என்றும் தானென்றும் பேதஞ் சிறிதும் தோன்றாது அவ்வருளே தானாய்நிற்பது பரைதரிசனம்! சூரியப்பிரகாசத்தை விட்டு அச்சூரியனின் வட்டப்பளபளப்புப் பிரபையைப் பார்த்த கண் தன்பார்வையும் இழந்து அக்காட்சியாகிய பளபளப்புப் பிரபையும் இழந்து அச்சூரியனுள் அத்தீதப்பட்டது போல் ஆனந்த போதத்தைப் பெற்ற ஆன்மா அதனைப் பெற்ற தான் என்பதும் இவ்வானந்தம்

என்பதுமின்றி அவ்வானந்தமே தானாய் அதனுள் அதீதப்படுவது இங்கே இருவகையாய் விரிந்து அவஸ்தைகளுக்கு இத் துணையாய் உவமை கூறியதும் காண்பீர் ஆகுக என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் நீர்கூறும் அந்த ஞானத்தை நிர்மலாவஸ்தையில் நின்று பெறுவதை அன்றி துறவின் நெறியாய்த் தவம் செய்து பெறக்கூடாதோ? எனின் கரணங் கருவிகளினது உண்மையைக்காணின் எல்லாம் பொய்யாய்த் தோன்றி மறைந்து ஞானம் தோன்றும்ன்றி, தவத்தால் அவைகள் நீங்குதலும் ஞானம் தோற்றுவதும் உண்டாகமாட்டா என அறிவிக்கின்றார்!

-10-

**மெய்யாகத் தோன்றிவிடும் பொய்யை விசாரிக்கிற்ப்
பொய்யாய்ச் சுவர்ப்பாம்பாய்ப் போமன்றி - ஐயாத்
தொழிலைச் செய்யிந்தானுச் சோரனைப்போற் தோன்றிக்
கழலப் பறையறைதல் காண்!**

வி-ம்: விசாரித்து அறியாத சகலாவத்தையில் மெய்யாகத் தோன்றும் பொய்யாகிய கருவிகரணாதிக்கூட்டங்களையும், அதன் உண்மையையும் நிர்மலாவஸ்தை (கேவலம், சுழுப்தி)யில் நின்று விசாரணை செய்யின் சுவரில் எழுதிய சித்திரப்பாம்பு போல் பொய்யாகத் தோன்றும், இதிப்படி என விசாரித்து அறிந்து நீக்காது வைத்துக்கொண்டு அவைகள் ஒழியுமாறு மாணாக்கனே? நீ தவம் செய்வாயாகில்? அதுதான் நட்டுவைத்த சடமாகிய கட்டையைத் தீபஒளியால் பாராமல் கள்வனைப்போல் தோன்றக் கண்டு பயந்து அக்கள்வனை ஓட்டும்படி பறைசாற்றுவது போலாகும்!

சுவரில் எழுதப்பட்டுள்ள சித்திரப்பாம்பிற்கு படமெடுத்தலும் சீறுவதும் நெளிவதும் நகர்வதுமின்றியதேபோல் கரணங் கருவிகளைப் போதத்தால் எதிரிட்டு அறிந்த போது காணப்படும் பிரபஞ்சாதிகாரியங்கள் அனைத்தும் தோற்றமாத்திரமாவதே அன்றி, முன்போலச் சேட்டைகள் அற்றதாகும் எப்படி? நிர்மலாவத்தையில் நின்று அருட்கண்ணால் எதிரிட்டுப்பார்க்கும் போது சடமாய் நிற்கும் இக்கருவிகளை மெய்யாக் கருதிக்

கொண்டு, அவைகள் நீங்கும்படி தவத்தொழிலை அவமே செய்கின்றமையால் இங்ஙனம் உவமித்துக் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகரணங்களின் உண்மையை அறிந்த இடத்தில் உன்தேகசமூகமும் இப்பிரபஞ்சாதி முன்போல் மயக்காமல் வெறும் காட்சி வாதனை மாத்திரமாய் நெகிழும் என்றறிவிக்கின்றார்! கருவிகளினது உண்மையை அறிந்தால் எல்லாம் பொய்யாய்ப்போம் என்றார் அப்பிரபஞ்சாதிகளும் தேகாதிகளும் பரிச்சேதம் (வாதித்தல்) இன்றாய் போமோ? என்ற கேள்விக்குப் பதில் கூறுகின்றார்!

-11-

**உலகத்தை மாயா உடலைப்பொய் என்றால்
அலகைத்தோர் போலறிவது அல்லால் - விலகித்
துடைத்து ஒழித்தலாகுமோ சொப்பனத்தீச் சூழ்ந்தால்
கடக்கவிடும் சாக்கிரம்போற் காண்!**

வி-ம்: நீ கானும் பிரபஞ்சகாரியங்கள் யாவும் பொய் தோற்றமே என்றும் பிறவிநோயால் வந்த உடல்களும் பொய் என்று யாம் அறிவித்ததை பேய்த்தேராக கண்டு அறிய வேண்டுமன்றி, அத்தேகாதி பிரபஞ்ச உடலாதி களைபரிச்சேதமாக்கி (வேறுபிரித்து) தள்ளி நீக்கி ஒழிக்க முடியுமோ (நீர் இவ்விதம் கூறுவதால் ஞானமும் அஞ்ஞானமும் கூடியிருக்குமோ)? எனின், ஒருவன் தான் கண்ட சொப்பனத்தில் தப்பிக்க வழியின்றி நாலாபக்கமும் தீச்சூழ்ந்த போது அதினின்றும் தப்பிக்கச் செய்வது சாக்கிரா (விழிப்பே) வஸ்தையே போல் உன்னைச் சூழ்ந்து நின்று சூழ்ந்ரிமயக்கும் இத்தே காதிப் பிரபஞ்சங்களாகிய அஞ்ஞான இருள்? ஞானசூரியன் உன்னுள் உதித்திடின் அவையாவும் உனக்குப் பொய்யாகக் காட்டிவிடும் என அறிவாயாக என்றும்!

வெய்யிலில் தூரத்தோற்றத்தில் வெள்ளிப்பொடி தூவிப் பரந்தது போல் மினுமினு என்று நீர்போலும் தோற்றமிது பேய்த் தேராகும். இவ்வித நீர்த்தோற்றமும் முன்பு நீர் என்று கண்ட வாசனையும் இருக்கும், சொப்பனத்தே துன்புறுத்திய தீயினிடத்தே நின்றும் தப்பிக்கச் செய்த சாக்கிர அவஸ்தையில் இத்தோற்

றமாதிகள் இன்றி முன்பு கண்ட நினைவு மாத்திரமிருக்கும் அது போல் சுத்தத்தில் நிற்பவர்க்கும் சுத்தாவஸ்தையில் நின்றார்க்கும் இப்பிரபஞ்சவாதிகள் தோற்றும் ஆகலின் இவ்விருவித உவமைகளையும் விரித்து பக்குவர் சாத்தியராகும்படி கருதிக் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகரணாதி முப்பத்தி ஆறு தத்துவங்களையும் நீக்கினால் அந்தஞானம் தோன்றுமோ? எனின் அக்கருவி கரணாதிகளை விசாரணையினால் உள்ளபடி பொய்யாக அறிந்து நிற்பதுவே ஞானம் என்று அறிவிக்கின்றார்!

-12-

**பொய் என்ற வார்த்தை புரையற்று மெய்யானால்
மெய்என் பதுதேட வேண்டுமோ - மையிருளைத்
தீர்த்த வெய்யிலைத் திரும்பிஅசைத் திமைத்துப்
பார்த்து அதில் என்சந்தையம்வைப் பாய்**

வி-ம் : கருவி கரணாதிகள் எல்லாம் பொய் என்று நீ கூறிய வார்த்தைபோல் குற்றமற்று உனது அறிவிற்கு (அவை பொய்யாய்) உள்ளவாறு தோற்றும் எனின் மெய்யாகிய வேறு ஞானமும் தேடவேண்டுமோ? (அவஸ்தைகளைப் பொய்யாய்த் தோற்றுவித்ததுதானே?) ஞானம் அன்றோ? ஆயின் இங்ஙனம் தோற்றுவித்த ஞானத்தை நான் கண்டு கொண்டிருக்க வேண்டாமோ? எனின் மயக்கமாகிய ஆணவ இருளைத் தீர்த்த ஞானப் பிரகாசத்தை உன் போதத்தால் எதிரிட்டு அசைத்துப் பார்த்தும், அவ்விதம்பாராமல் ஒழிந்தும் அந்தஞான ஒளியை ஈது அதுவாமோ? அன்றோ?" எனநீ ஏன் சந்தேகம் கொள்கிறாய்? அப்படி ஐயுறாது அதனுள் அசைவற நின்றிருப்பாயாக! சூரிய உதய ஒளியால் இருள் நீங்கி அப்பிரகாசத்தைக் கண்ட கண், இது அப்பிரகாசமோ அல்லவோ என்று அதன் மேல் ஐயப்படாமல் அவ்வொளியில் ஏகீக பாவமாய் (பிரிவின்றியதாய்) நிற்பது போல், அறிவாகிய திரு அருளில் அசைவின்றி நிற்க வேண்டும் ஆதலால் இவ்விதமாய் உவமையை கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய் என்றும் இதுவே பிறவித்துன்பங்கட்கு ஏதுவாம் ஆதலாலிது

ஆகாது என்றும் ஞானிகளும் ஞானிகள் அல்லாதவரும் கூறுகின்றார், இவர்களில் ஞானிகளை அறிவது எங்ஙனம்? எனின் வாசகஞானமுரைப் போரையும் அநுபவ ஞானம் உடையாரையும் எளிதில் அறிந்திடும் உபாயங்கூறுகின்றார்!

-13-

**வேண்டாம் பிறப்பென்ற வார்த்தையினின் மெய்விசயம்
தீண்டாது அதிலே தெரியாதோ - காண்பீர்
உடம்பும் மிகைஒன்று இல்லாமையே நோன்பென்று
அடங்க அடங்கி னாரை**

வி-ம்: இப்பிரபஞ்சங்கள் யாவும் பொய் என்றும் பிறவி நோய் ஆகாதது என்றும் மெய்ஞானிகளும் பொய்ஞானிகளும் கூறிய வார்த்தையினால் அவர் இன்னாரென்று பிரித்து அறிவது அரிதே ஆயினும், உடம்பை சத்துரு என்றும் யாதாயினும் ஓர் இந்திரியங்களின் விசய போகபற்று இல்லாமையே தமது மேலான நோன்பு என்றும் அறிந்து அத்தேக போகங்களை யான் என தென்று கருதிப் புறத்தில் உலவிடும், போதம் உள்ளேயே நின்று அடங்கிய போதமாய்ப் புணர்ந்துள்ள மெய்அநுபவ ஞானிகளை அவரந்த விசயங்களைப் பற்றாது திரிவது தெரியும்! இக்குறிகளால், வாசகஞானம் பேசுவோரையும் அநுபவஞானம் காட்டித் திரிவோரையும் காணலாம் என்றார்!

(விரக்தி விளக்கம் நிறைவு)

எடுத்துக்காட்டு :

மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொள் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க் குடம்பும் மிகை (திருக்குறள் - 345)

துறவு அதிகாரம் ஆரம்பம்!

எத்தனைதான் உள்துறவு உடையோர் ஆயினும் புறப்பற்றுக் னோடுங்கூடி இருப்பின் இப்பற்று ஒரோர் சமயத்தில் அவர்தம் அறிவையுக்கும் ஆதலால், புறப்பற்றும் அவசியம் வேண்டும் என்று இதனுள் புறத்துறவினது இலக்கணம் கூறுகின்றார். ஆதலின் இவ்வதிகாரத்திற்குத் துறவு எனப்பெயராயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் பக்குவர்கள் இளமையிலேயே வனிதாதி சுகபோகங்களைத் துறந்து ஞானாச்சாரியாரை அடைந்து வீடுபேற்றினை அடைய வேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்!

-1-

தேடப் படும்பொருளைச் சிக்கனமாகப் புதைத்துக் கோடிக்கு ஒருநிமிடம் கொள்ளுகினும் - கூடாத வாழ்நாளை வீண்கழிக்கும் மாநிடரைப்போல் மயக்கம் பூணார்பொய் கண்டுதுறப் போர்!

வி-ம்: தாம் அயராது ஓடிஓடித் தேடிய பணம் பொன் அணிகள் நிலங்கள் உற்றார் உறவினர்கள் நவதாண்யங்கள் பசுவர்க்ககால் நடைகள் வாகனாதிகள் முதலான திரவியங்களை எல்லாம், சேமமாகப்பாதுகாப்புச் செய்து வைத்துக்கொண்டு வாழும் நாளில், மரணம் வந்துவிட்ட போது? நான்வைத்த அனைத்துச் செல்வங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு ஒரே ஒரு நிமிடநேரம் உயிர்வாழ அனுமதிகொடு என்று கெஞ்சிக் கூத்தாடி புகழ்ந்து ஸ்துதிபாடி சாஷ்டங்க நமஸ்காரம் பலவும் செய்தாலும், வாழ்ந்திடும் அவகாசம் உண்டாவதில்லை எனத்தெரிந்திருந்தும் வீணான பேராசையும் அஞ்ஞான வாசனையும்) அவமானங்களும் பொருந்தி வருந்திக்கழிக்கின்ற வாழ்நாளில்:

ஒருகாலநாளும் தானம் தர்மம் தவம் சற்குருசரணம் முதலிய தியாகபுத்தியின்றிய பேதை (நலம் தீது அறியாத) மானிடரைப் போல், பஞ்சபூதகாரியமான நாமரூபாதி பிரபஞ்ச தேகபோகமே நித்திய சுகமெனக் கண்டு மயக்கமடைய மாட்டார்கள். இவற்றை எல்லாம் பொய் என விசாரித்துணர்ந்து தெளிந்த ஞானத் துறவுடையோர்கள், இப்பூமியில் உடல் தாங்கி வந்தோர் கடவுளரே ஆயினும் தாமீட்டிய பொருளைக் கொடுத்து ஆயுளை வாங்கவும் கொடுக்கவும் யார்க்குமிது ஆகாத தாகும் அன்றோ? என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் பெற்றோர் மனைவி பிள்ளைகள் முதலிய குடும்பமெனும் உயிர்சார்புகள் தமதுமுன்வினைக் கீடாக

வந்ததே அன்றி இவைகள் தனக்கு உரிமையில்லாத அநித்தியம் என்றும் அறிவிக்கின்றார்.

-2-

**ஊர்க்குருவி யும்வளர்த்த குஞ்சும்ஒரு மனையில்
பாக்கனையும் பார்த்திது நம்பற்றென்னோ - மூர்க்கர்
அரிபிரமர் இந்திரர்கள் வாழ்வும் அநித் தம்நம்வாழ்வு
ஒருபொருளோ என்றுஒழி வாரோ**

வி-ம்: மனிதர்கள் வசிக்கும் வீட்டிற்குள் ஓரிடத்தில் கூடு அமைத்து வாழும் குருவிகளும் (அவைதாம் செய்த நல்வினைக் கீடாக) அம்மனையிலேயே நாம் கண்காண வாழுகின்ற பூனைகளும், தம்தங்குஞ்சு குட்டிகளுடன் தம்முள் உறவாய் வந்ததெனக் குய்க் குய்குய் மியாவ் மியாவ் மியாவ்வெனக் கூவிக் கூடி மகிழ்ந்து வாழ்ந்து, பின் தானே இறைதேடும் பருவமான போது தீவினைகள் சம்பவிக்க பகையாகி பிரிந்து போவதையும் நாம் பார்த்திருக்க? இங்ஙனம் நமக்கும் நாம் சென்ம கரும பயனால் (சஞ்சிதம் வினைப் பயன்களின் சேமிப்பு) வரும் பெற்றோர் மனைவி பிள்ளை முதலிய உயிர்சார்பு பொருட் சார்புகளாய் வந்த இப்பிரபஞ்ச அநித்யசுகபோக வாழ்வு வலையுள் இருந்து விடுதலை பெறாமல் (துறவாது) வீண்நாள் கழிப்பது எந்தமதி கொண்டோ என்னமதி இது?

சுவாமி அவற்றைப் பார்த்திருந்தும் இம்மானுடர்கள் இல் வாழ்வை வெறுக்காமல் ஒன்று கூடி வாழ்கின்றனரே அப்படியிருக்க நீர் குருவிகளையும் பூனைகளையும் எடுத்து வமித்துக் கூறுவது எதனால்? எனின் அவ்உயிரினங்கள் தேகபோக சுகதுக்கங்களே நம் வாழ்வு என அறியும், பகுத்து (நித்யமிது-அநித்யமிது என) அறியும் தன்மை அதனிடத்தில்லை ஒன்றை ஒன்று அவைகள் பகைத்தும் விட்டும் போகின்றன, இகம்பரம் மத்தியம் என மூவுலக மூன்றுதேக மூன்று அவஸ்தை இயல்புகளையும் நன்கு பகுத்தறியும் வல்லமையுடைய மானுடமே! இப்பிரபஞ்சாதிகளின் ஒட்டுமொத்த வாழ்வுச் சூழல் உமது வினைப்பயனால் வந்ததே என சிந்தியாது வாழ்நாள் முழுவதையும் வீழ்நாளாக்கும் மூர்க்கர்களே ஆவார், (மூர்க்கர் யார்?-

பொய்யுடல் உயிர் ஊலக வாழ்வைச் சத்தியமென விடாது பற்றி நிற்குமிவரே)

இத்தேக முதலிய யாவும் இருவினையால் வந்து நம்மையே நமக்கு காட்டாமல் மறைத்தது என்று அறிந்து இவைகளை உள்ளே தியாகித்த உத்தமபக்குவர்கள் அனைத்துயிர்க்கும் மேலான பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நினைத்த மாத்திரத்தே (உண்டாக்கிப் போஷித்து அழித்தும் மறைத்தும் உணர்த்தியும்) செய்யவல்ல! பிரம்மா விஷ்ணு ருத்திரன் மகேஸ்வரன் சதா சிவன் இந்திரன் முதலான தேவர்களின் வாழ்வும் அநித்யமுடையது என்று வேதாபநிஷத்துக்கள் கூறியுள்ளதால், நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள இவ்வாழ்வு ஒரு பொருளாமோ என சூழ்ந்துள்ள பொய் சங்காதங்களை மெய்யென்று பற்றி வருவதும் பிறவிநோயால் துன்புறுகின்றனர் அந்தோ? ஒருவன் நல்வினை அநுபவிக்கும் காலத்தில் பெற்றோர் மனைவி பிள்ளை சகோதரம் உறவு எனக் கூறிவந்து கூடிகுலாவி மகிழ்வார் அவனுக்குத் தீவினை நேர்ந்த போது அங்ஙனம் வந்த உறவெல்லாம் பகையாகி பழிசுமத்தி சாபமிட்டும் முன்பு சுகமாயன்பு செய்த இவர்கள், இப்போது கேடும் துன்பமும் தரவந்தோர் எனக்கண்டும் துறவானந்தம்பெற விரும்பாத தம்மை மறைத்திருந்த மூடமதியை உடையோர் மூர்க்கர் ஆவார்கள் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் நீர் கூறியவாறு துறந்தார் யாவரும் உளறோ? ஏனின் தேகம் இளமை அழகு செல்வம் முதலான வற்றுள் சிறந்திருந்தும் அவற்றில் ஓரணுவளவும் பற்று (இச்சை) இன்றி இவைகளால் துன்பங்களே தொடரும் என்றறிந்து முற்றும் கைவிட்டுத் துறவிகளான ஸ்ரீமான் பட்டினத்தாரையும் பத்திரகிரி யாரையும் கண்டிலையோ? அந்தவிதமான செல்வம் முதலிய ஒன்றும் இல்லாதாரிவர் என்றும் துன்பந்தரும் சாதனங்களாய் வந்துள்ள மனைவியாதிய குடும்பத்தை இன்பமெனக் கருதி விட்டு, நீங்கிட அஞ்சுபவரே ஆணவமலத் தோஷத்தினால் கட்டுண்டு தமது இயல்பு மறந்தவர் என்றும் கூறுகின்றார்!...

**பட்டிணத்துப் பிள்ளையினைப் பத்ரகிரியைப் பரவி
விட்டுவிட மாட்டார் வெறுவீடர்-வெட்ட
வெறும் எலும்பை நாய்கரண்ட வேந்தர்வர நாய்பார்த்து
உறுமுவதைக் காட்டுவோமோ!...**

வி-ம்: விலை உயர்ந்த நவமணிகளின் வர்த்தகத்தால் அளவற்ற செல்வந்தராயிருந்தும் அச்செல்வங்களைத் தரும்மென மதித்து முற்றுந்துறந்த பட்டிணத்தாரையும் (இவரது சீடரான) நாடும் ஆட்சியும் மனைவி கூற்றம் முதலியனவும் வெறுத்துத் துறந்து வந்த பத்ரகிரியாரையும் மனதில் மதித்து வணங்கி வீடு பேறடையாமல், இவர்கள் மனைவி பெற்றோர் பிள்ளை என மயங்கிய போதும் அவர்களைப் போலின்றி தரித்திரமும் வறுமையும் மிஞ்சினாலும் அப்பற்றுக்களை உதறித்துறக்க மாட்டார்கள்?

சுவாமி அவரைப் போலும் இவர் துறந்தால் இவரது செல்வம் பிள்ளை மனைவியை அயலார்கையகப் படுத்திக் கொள்வாரே? இது எதுபோல் எனின் மாமிசத்தை முற்றும் அரிந்து எடுத்துக் கொண்டு யாருக்கும் பயனற்ற எலும்புகளை வீதியில் அவ்வியா பாரி போடவும் பல நாய்களும் சண்டையிட்டு சமர்த்துக்காட்டி அவ்வெலும்பை எடுத்துச் சென்ற ஓர் நாய் சாலை ஓரம் இருந்து அதனை இரசித்தும் ருசித்தும் கடிக்கின்ற வேளையில் அவ் வழியே அரசன் தன் சில பரிவாரங்களுடன் வருவதைக் கண்ட அந்நாய் ஓகோ நாம் வெகுபாடுபட்டுக் கொண்டுவந்த இவ் வெலும்பை இந்த அரசன் தனியாளாகவும் இன்றித்தம்படையோடும் வந்து பிடுங்கிப் போக வருகிறான் என என்னிக்கடிப் பதை விட்டு அரசருடன் வருபவர்களைக் கண்டு உறுமிக்குரைத்து வழி மாற்றுவது போலாகும் இவரது கூற்று எனவும்.

குபேரனுக்கு நிகரான செல்வமும் கற்பில் அருந்ததிக்கு நிகரான மனைவியும் காமனை ஒத்த வசீகரமான தேகத்தையும் துறந்தார்கள் பட்டிணத்தடிகளும் பத்ரகிரிநாயனாரும் அம் மூன்றில் ஒன்றுகூட இல்லாத இவர் துறவாதிருப்பது ஏன்? தசையின்றிய எலும்பை நாய்கடிக்க அந்நாயின்வாய் எயிற்றில் எலும்புள் குத்தி வரும் அந்த இரத்தம் எலும்பிலிருந்து வருவதாக எண்ணி

ருசித்திடுவது போல், வனிதாதி போகங்களால் வரும் துன்பங்களை எல்லாம் ஆணவ மலம் இவர்க்கு இன்பமாக்கி காட்டுகின்றது என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் சுகதுக்கமாகிய புசிப்புகளை எல்லாம் அறவே பரியாபிமானம் நீங்கில் தேகஅநுபவவாசனைகளும் தாமே நீங்கிடும், அவ்வளவில் ஞானமுண்டாகி வீடு பேறு பெறுவது திண்ணம் இவர்க்கினி பிறப்பு இறப்பு எனும் இருவினை உண்டாகமாட்டாது எனக் கூறுகின்றார்!

-4-

**நாடுநகர் வீடுடைமை தாய்தந்தை நட்புமக்கள்
மாடுகுலம் பொன்னுடம்பின் வாதனைகள் - கூடத்
தொடுத்தவலைக் கண்ணித் தொடக்கிதனை இப்போது
விடப்பெறுவார் ஏன்பிறப்பார் மேல்**

வி-ம் : நாடும் நகரும் வீடும் பெற்றோர் மனைவி பிள்ளைகள் சுற்றமும் நட்பும் சாதியும் கோத்திரமும் ஆச்சாரமும் முதலான உடலாதி வாசனைகளும் இவைகளிடம், தாம் அகப்பட்டு மயங்கி மாய்ந்திடப் பிணித்த பாசவலைக் கண்ணியாகிய தொந்தம் என அறிந்து இத்தொடர்பு மயக்கப் பிரீதியை கூண்டோடும் இச்சணமே விட்டு ஒழிப்பவர் இனியும் ஏன் இங்கு பிறப்பார்? பிறவார் என்றுணர்க!

இங்ஙனம் கூறிய சுகபோக ஆசைகளை நீக்கித் தனது ஆன்மஸ்வரூப தியானம் செய்யின் தேகபோக ஆசைகள் அறும், இவ்வுடற்பற்று நீங்கவே யான் எனதெனப் புறத்தே உலாவிய அந்தக்கரணங்கள் தொழிற்படாது கெடும் இவ்வாறு இதுகெடவே உள்நின்ற போதம் அசுத்தவாசனைகளற்று சுத்தவாசனையுடன் இருக்கும், இதனால் தனது எதார்த்த ஞானம் கிடைக்கும் இந்த ஞானாநுபூதியே பேரின்ப வீடாகும்! என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் நீர்கூறிய தாய்தந்தையராதி உயிர்ச் சார்புகளை முற்றும் விட்டு, பொன் முதலிய செல்வங்களை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு தவம் செய்யக்கூடாதோ? எனின் பொன்னாசையை மனதால் சிந்திக்கவே மாறா மயக்கத்தை தரும்,

தேடவும் பெறுலும் பாதுகாப்பு நேரும் போது கோபமாதி துர்க் குணங்கள் மேலிடும், அதனால் தவம் அழியும் பெண்ணாசையை விடமிகுந்த கேடுகளைத் தருவிக்கும் இப்பொன்னாசை ஆதலால் இப்பற்றினை அவசியம் விடவேண்டும் எனக் கூறுகின்றார்.

-5-

**தின்னில் திமிரில் விடம்புசித்துத் தீர்ந்துவிடும்
பொன்னை நினைக்கப் பொறாதுகாண்-பின்னை
மருந்தாலும் மந்திரத் தினாலும் தவிராப்
பெரும்பாவம் பெண்ணிற்ப் பெரிது**

வி-ம்: காமக் குரோத மோக மத மாச்சர்யங்கோபங்களின் கேடுகள் சூழ்ந்து அதனால் நாணமும் மானமும் கருதித் தற்கொலைக்குத் துணிந்து விஷம் புசித்தவனை, அவ்விஷ முழுதும் பரவாது மருத்துவரிடம் சேர்க்கவும் அவர் அவ்விஷ முறிவுக்கான மருந்தும் மந்திரத்தினாலும் அவனுக்கு விஷம் சிறிது சிறிதாக இறங்கி உயிர் பிழைக்கக் கூடும்? ஆனால் பொன் ஆபரணாதி செல்வங்களை கரத்தால் பற்றாமலும் வாக்கினாற் கூறாமலும் மனத்தால் நினைத்த உடனே அப்பொருளாதிகளின் ஆசை நொடியும் தாமதிக்காமல், அதனை நினைத்த மன வேகத்தினும் துரிதமாகத் தலைமை ஏற்றுத் துன்புறுத்தும், பின் இவ்விஷம்தீர என்ன பண்ணியும் மந்திர ஒளவுதமும் பயன்படுத்தினாலும் தீராது இதுபெரும்பாவம் ஆதலின்? நீ விடுக்கின்றேன் என்ற பெண்ணாசைக் கேட்டினை விடப் பொன் பொருளாதிகளின் மேல் கொள்ளும் ஆசைக் கோரத்தனமுடைய பாவம் வரும் இதனைமனத்தாலும் பற்றாது விடுக என்றார்!

துறந்தார் யார்? அவர் பொருளாதிகளின் இச்சையினால் அப்பொருளை பாதுகாக்க சரியான உறைவிடம் தேடிப்பிடிக்க வேண்டும், மீண்டும் அப்பொருள்களைக் குறையாதவாறு கருதி வளர்த்திடும் அவா உந்திடும் இதனால் அபக்குவர்க்கும் ஞானசாத்திரங்களைப் போதித்துப் பொருள் விருத்தி பண்ணச்செய்யும் இப்பொருளாதிகள் கொடுத்தாரிடம் அன்பும் விழைவும் கூடும் கொடுக்காதாரிடம் கபடமும் வெகுளியும்

தோன்றும் இதனால் இவராற்றும் அரியதவப் பயனுமின்றி? குடும்பப் பெண் போகசுகங்களும் கூடிய இல்லறப் பயனுமின்றிக் கேடுண்டாகும் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் இத்தேகம் நாமரூபப் பிரபஞ்சம் சுகபோகம் எல்லாம் பொய் என்று நீர் கூறக்கேட்டேன் அன்றி வேறு யாரும் கூறக்கேட்டிலேன் என்ற பக்குவ சீடனுக்கு, நீ கூறிய இவையாவும் தோன்றி இருந்து மறைந்திடும் இது இயல்பாய் நடப்பது கண்டிலையோ? கானற்சலம் போன்று உண்மையில் இல்லாதவைகளே என்று அறியாத அஞ்ஞானிகள், உன் சுட்டறிவு கெடுத்து இப்பிரபஞ்சாதிகளின் அவாவாசனைகளை அறித்தியம் என்று அறிந்து விரைவாக விட்டுத் துறப்பதே ஞானமென்றும், இத்துறவுடையார் மீண்டும் செனிக்கமாட்டார் என்றும் தவம் முதிர்வின்றி இறந்தாரே எனில் மீண்டு மிங்கு பிறந்தாராயினும் மண் பெண் பொன் என்ற மூலித ஆசைகளும் அற்று நித்திய ஆத்ம திருப்தராயிருப்பார்! என்றும் அறிவிக்கின்றார்!

-6-

**செல்வம் இளமை உடம்புபேய்த் தேரென்று
சொல்லுவதை என்காணாரோ சுட்டதுபோல்-ஒல்லை
விடுவோர் பிறப்பிறப்பின் மீளார்கள் மீண்டாந்த்
தொடுமோ சிவனைத் தொடா..**

வி-ம்: செல்வமும் உடலும் இதன் இளமையும் நாம ரூபத் தோற்றங்களையாவும் நீரில்லாத இடத்தும் தோன்றும் கானல் நீர் ஆதலின் இவையனைத்தும் பொய் என்று யாம் கூறவும் வேண்டுமோ? அவைகள் மெய்ப்போலத் தோன்றி இருந்து அழிவதைக்கண் கூடாகக் கண்டிருந்தும் அறியவில்லையோ? ஆயின் எல்லோரும் ஞானம் பெற்றால் பிறப்பு அறும் என்று கூறியிருக்க நீர் துறவால் பிறப்பு அறும் என்று கூறியதென்ன?

தேகாதி பிரபஞ்சங்களை எனதுடைமை என்றும் நான் அறிந்து அநுபவித்தேன் என்றும் உள்நின்று சுட்டி அறியும் அந்தக் கரணாதிபோதம் போய், அப்பிரபஞ்சாதி அவா வாசனைகள் அறும்படிச் சீக்கிரமே விட்டுத் துறப்போர்கள் பிறப்பிறப்பில்

மீண்டும் வரமாட்டார்கள்! ஞான அபிவிருத்தியின்றி இறந்தோர் மீண்டும் பிறந்தாரே எனினும்? முற்பிறவியில் துறவை விரும்பித் தவம் பண்ணின வாசனையால் அப்பற்றுக்களைக் கடந்திருப்பார்! அன்றி இவரை பற்றுக்கள் சூழ்ந்து பற்றாது, ஏனெனின் துவைத விசித்தாத்துவித காரியபூதாகாரமான சீவேஸ்வர செகத்துக்களோடும் கூடியிருந்தும் இவையாதொன்றின் இடத்தும் கட்டுப்பாடு இன்றி, எல்லாவற்றினோடும் பூரித்தும் விடுத்தும் சாமர்த்திய நடனஞ் செய்கின்ற அத்வைத சிவத்துடனாவர் இரண்டறக்கலந்திருந்தார் ஆதலின் பற்றுக்கள் இவரைத் தீண்டமாட்டா என அறிக என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் இந்த அவா அறுதியினால் வரப்படும் இன்பம் என்ன? என்ற மாணாக்கனுக்கு ஆசைப்படுவதால் பெற்ற அற்ப இன்பம் போல, அவா அறுத்தலினால் பேரின்பம் வரும்! ஆசைவயப்பட்டதனால் தமக்கு நேர்ந்த அநர்த்தக் குறைவு நிறைவு சுகதுக்கங்களையும் அவைகளின் உண்மையினையும் விசாரித்து அறியில் அவா அறுதிவரும் என்று கூறுகின்றார்.

-7-

**ஆசையினால் அற்பசுகமாய் அழிந்தாற் பேரின்பம்
ஆசையின்போக் கென்றுஅறியில் ஆகாதோ-ஆசை
நளிகைக்கு அழுக்குவந்த நாசமென நாடித்
தெளியப்போய் மற்றிவைஐந் தும்.**

வி-ம்: உனது அந்தக்கரண சகிதபோதம் ஐம்பொறிகளின் வழியே வெளியிற் சென்று சப்த ஸ்பரிச ரூப ரசகந்த முதலிய புலனீன்பம் பெறும் ஆசையும் அதனில் அழுந்தலும், அதனால் வரும் அற்பசுகமும் அதுவும் நித்யமல்ல எனவும் கண்டுணர்ந்து தெளிவதே ஆசை நாசமாம், இவ்வாசை நாசமே சிவத்தில் தோன்றும் பேரின்பம் பெறுவதற்கு துணையாகும் என அறிய வேண்டுமோ? அவ்வாசை போமாறு எப்படி எனில்? தேன், நெய், எண்ணெய் முதலான தைலாதிகளை ஊற்றிவைத்து அடைத்துப் பாதுகாப்பு செய்யும்படி நளிகை (மூங்கிற்குலழாய் குடுக்கை)யின் சிறுதுவாரம் (ஒட்டை) வழியே தூசு அழுக்கு

வந்தேறுவது ஆனால்? அவைகள் கெட்டுவிடும், இதனுள் சிறு சிறு வண்டுகள் பூச்சிகள் நுழையுமெனினும் உயிருடன் மீளாது ஏன்? ஆதன் சிறகும் கால்களும் தேன், நெய், எண்ணெய் பிசுபிசுப்பில் மாட்டிக் கொண்டு பிழைக்க மாட்டாது மடியும் அதுபோல, தமக்கும் தமது அறியாமையால் ஐம்பொறிகளின் விசயசுகபோகம் கேடுண்டாக்கும் என நீ விசாரித்தறிய, அவ்வாசை போதமாகிய பொறி வழி விசயங்களில் செல்லாது பிரிந்தும் இவ்வைம்புலனை இச்சிக்காது (அவா) நீங்கும் தன்னிலை மறந்த ஆன்ம போதம் ஆசையினால் விசயசுகபோகங்களில் அழுந்தி சிற்றின்பம் பெறுதல் போல் அவா அறுதலினால் சிவத்தில் தோய்ந்து பேரின்பம் பெறும்!

ஆசை போதத்தோடு அமிழ்ந்திடுமாயின் இவ்வறியாமையால் வீட்டின்பம் பெற ஏதுவாகும் நித்யாநித்ய வஸ்து விவேகம் மெய்யுணர்தல் துறவு முதலிய நற்குணங்கள் வந்து உன்னைச் சேராது, இதனால் இன்னும் பிறவித் துன்பங்களையே அடையும் உன்னை வீடுபேறு அடைய விடா? என்றார்!

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க நெறிநின்றார் நீடு வாழ்வார் (உவமை-திருக்குறள்) இவ்வெண்பாவால் சுவாமி துறவினது முடிவும் துறந்து செய்யும் தவத்தினது முடிவும் அடியேற்கு அருள வேண்டும் எனக்கேட்ட மாணாக்கனுக்கு, உள்ளும் புறமும் நிராசை (ஆசையின்றி)யோடு இருப்பதே துறவினது முடிவாகும் போதம் கரணங்கருவினோடு கூடா திருப்பதே தவத்தின் முடிவு என்றும் கூறுகின்றார்!

-8-

**உதயந்தொழும் போவார்க்கு உள்ளும் புறமும்
புதையவொளி வீசுமாப் போல-பதிமோகி
தீக்காட்டி லேகொடுக்கச் சென்றவாறு கண்டக்காற்
தாக்காதது அன்றோ தவம்!**

வி-ம்: சூரியன் உதிக்க அப்போது அதனை வணங்கச் செல்வோர்க்கு அவரது உள்ளும் புறமும் இருள் மறையும்படிக்கு ஒளிபடர்ந்திருக்கும் அதுபோல, பெற்றோர் மனைவி மக்கள்

முதலான பற்றுக்களை எல்லாம் விட்டு அவைகளை நூடும் ஆசை அபிமானங்களையும் ஒழித்து கண்ட விசயங்களிற் சென்று பற்றும் இந்திரியங்களையும் உள்ளடக்கி ஆசையாகிய இருளற்று நிராசையாகிய ஒளிவீச நிற்பதே துறவின் முடிவாகும்!

தனது கணவன் மேல் நீங்காத அன்பும் பக்தியும் கொண்ட பதிவிரதை? தன்பதி இறந்தும் அப்போதும் தன்னை அவனுக்கு கொடுக்க மயானம் விரைந்து சென்று அத்தீயில் தானும் உடன்கட்டை ஏறி மரித்தவாறு, சிவத்திற்கு ஊனாகக் கொடுத்து தாம் எதனோடும் தாக்கற்று இருத்தலே அத்தவத்தின் முடிவு? சூரியோதயம் தொழுவோர் கண் மூடிய போதும் இமை விழித்த போதும் அவரைமுற்றும் வீசிப்படரும் ஒளியால் விழுங்கி நிற்குமது போல்! துறந்தோர்க்குப் பொறிகளால் அதன் விசங்களைக் கண்ட போதும் காணாதிருந்த போதும் கரணங்களாலும் பொறியாலும் பற்றாது நிராசையோடு இருக்கக் கூடும் எனக் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் நிராசையோடு மிருப்பவர்க்குத் தற்போதம் அறுமோ என்ற மாணாக்கனுக்கு நிராசை உடையோரை வலிந்து அடுத்தடுத்து விசயங்கள் வந்து சேரினும் போதம் அசையாது ஆதலால் நிராசை வருமாயின் போத ஒழிவுதானே வரும், இங்ஙனம் இருத்தல் மற்றைய பக்குவர்க்கு அரிது என்பதும் ஆயினும் இவர்க்கும் அவ்வுபாயத்தால் அவா அறுதி வருமாயின் அப்போதச் சேட்டைகளை அளவிட்டு அறிந்து நீக்கப்படும் என்றும் அறிவிக்கின்றார்!

-9-

**ஊமைமணி ஆட்டுகினும் ஓசையழிந் தாற்போல
வாம்அது போல்நிற்க அரிதுகாண்-நாமாய்
வளர்ந்த அசத்தையெல்லாம் மாளமரக் காலால்
அளந்தெறிந்து போட்டதுபோ லாம்!**

வி-ம்: மணியினுள் நாவில்லை எனில் அம்மணியை ஆட்டினால் ஒலிகிளராது வெறுமனே ஆடும் அஃதுபோல, ஐம்பொறிகளின் விசயங்களும் வலிய வந்து கூடினாலும்,

அதீதீவிரதர பக்குவர்கட்குப் போதங் கலங்காது யாவினும் நிராசையே உண்டாகும், அவர் அங்ஙனம் நிற்பதுபோல் மற்றய (மந்தர்-மந்தரர் தீவிரர் எனும்) பக்குவர்கட்கு அமையாது அரிதாகும் இவரும் குரு சுருதி உபதேச மொழி யுத்தி அநுபவஞ் செய்வாராயின், அப்போது அவர் முன்பு ஆசைவசப்பட்டு வெளியிற் சஞ்சரித்த போதம் மேலீடாகி மேன்மேல் வளர்ந்த அதனது சேட்டைகளை எல்லாம் இறந்து ஒழியும்படி நாசமாகும்படி எதையும் சரியாக காட்டும் அறிவெனும் மரக்காலால் ஈது இவ்வளவு என்று அளந்து புறத்தே எறிந்து (அநாத்மதத்துவங்கள் எலாந்தானல்ல என உள்ளே விடுதல்) போட்டது போலாகும், மேலும் நிராசை உடையாரைக் கருவி கரணாதிகள் சேட்டித்துவருத்தாது ஓய்வுபெறும், இக்கருவி கரணாதிகள் நீங்கவே திருவருள் தோன்றும் அவ்திருவருட் திறத்தால் போதச்சாயைகளை செயல் தன்மைகளை அளவிட்டு அறிந்து நீக்கலாம்! ஆதலின் இவ்வித உவமையுடன் கூறினார் என்றார்!.

இத்திருவெண்பாவால் தனுகரண புவன போகங்களில் சிறிதேனும் பற்றின்றி நின்றிடதக்க உபாயம்யாதோ! எனக்கேட்ட மாணாக்கனுக்கு, புவனபோகங்களை தான் அன்று என்றும் உள்ளபடி விசாரித்து அறிந்து நீக்கி அவைகளைச் சார்ந்திருந்த போதவிரிவைக் கெடுத்து அருட்சார்பில் நின்றால் தனுகரண புவன போகப்பற்றுகள் அறும் என்றும், அத்தனுகரணாதிகள் தனக்கு அந்நியமென்றும் அறியும் அவ்வருளாய் நிற்பின் அப்பற்றுகளும் அறும் என்பதும் இங்ஙனம் அறவே, மற்றய தத்துவங்களும் தாமாகவே அறுந்து ஒழியும் என்று கூறுகின்றார்!.

-10-

தனுவாதி நான்கினுக்கும் சார்புஅழிந்து சற்றும்
நினையாது இளைப்பாறி நின்றால்-மனையாமோ
காந்தக் கடத்தூசி காற்றற்ற தீபம்என
ஆனந்தத் துவங்கள்அய லாம்!

வி-ம்: சுக துக்கங்களைப் புசிப்பவனும் பஞ்சபூதாதி புவனங்களை கவர்பவனும் இந்த தூலஉடலும் இதனை இயக்கிடும் பிராணாதி வாயுக்களும் அதிகாரிகளான அந்தக் கரணங்களும் நான் அன்று என்று உள்ளபடி விசாரித்து அறிந்து, இவைகளின் சார்புகளை நீக்கி இத்தனை வாதி நான்கினிடத்தும் யான் எனதென்ற போத அபிமானம் விட்டு, அவற்றை மீண்டும் சிறிதும் பற்றாது அருளில் இளைப்பாறி சலனமின்றி நின்றால் மனையாதிய புவனத்தினிடத்தும் அம்மனையை பற்றிருந்த போகங்களிடத்தும் (மூவாசைகள்) முன்போலப் பற்று உண்டாகுமோ? உண்டாகாது,

ஆயினும் புவனபோகங்களில் பற்றின்றி நிற்பினும் தனுகரணங்களில் பற்றின்றி நிற்பது எவ்வாறு? எனின் காந்தக் கடத்திற்கு எதிர்வந்த ஊசியைப் பற்றிடும் காந்தம், அவ்வூசி காந்தத்துடனேயே சேர்ந்துள்ள போது இனி அவ்வூசியைப் பற்ற வேண்டியது இல்லையே? அவ்வூசியும் காந்தமே ஆயிற்று அதனால் பற்ற வேண்டுவதில்லை காற்றின் முகம் வைத்த தீபத்தின் சுடர் அசைந்திடும், காற்று இல்லாதவிடத்தில் அச்சுடர் அசைவின்றி எரிவது போல் அத்தனுகரணங்களையும் தனக்கு அந்நியமாய்க் கண்டு நீங்கி நிற்பின் அவற்றோடும் தாக்கற்று நிற்பது உண்டாம் அவற்றோடுந் தாக்கற்று நிற்கவே மற்றய தத்துவங்களும் தனக்கு அயலாய் நீங்கும்!.

தனுகரணாகதிகளில் உன்போதம் சார்ந்தபோது திரிகையைப் (மின் கிரைண்டர்) போல் சுழற்றிடும் தன்மை வரும் திருவருளில் நின்ற போது இளைப்பாறுதலாகுமன்றோ? சகமுகமாகித் தேகாதிகளை யான் எனதென்று பற்றிய போதம், அகமுகமாய்த் திருவருளில் நின்ற போது அத்தேகாதிகளைப் பற்றாது, காற்றற்ற இடத்துத் துலங்கும் நிவாதீபம் போல நின்றிடின் அந்தக் கரணங்களின் சேட்டைகட்கு ஏதுவாகிய கலாதிகளும் அக்கலாதி களைப் பிரேரிக்கு (நடத்து)ம் சுத்ததத்ததுவங்களும் நீங்குதலின் இத்தத்துவக் கூட்டங்கள் அனைத்தும் தானகாமாட்டா அயலாகும் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் உத்தமர்கள் தமது கற்புடைய மனைவியைத் துறந்திடுவரோ? என்ற சீடருக்கு பெண்களின்பால் வருமின்பம் மிகச் சிறியது, அதனால் வரும் துன்பம் மிகவும் பெரியது, அவரது கூட்டுறவு மாயாமல காரியம் அவரிடம் இவர் பெறும் ஐம்புலன் நுகர்ச்சி பெருங்கேடினை விளைவிக்கும் இது இங்ஙன மென்று அறிந்தோர்கள் தம்மனைவி அருந்ததியன்ன கற்பரசி ஆயினும் துறந்தேகுவார் என்கிறார்!

-11-

**நாய்அலகை நெய்விரும்பி நக்குவது நஞ்சிட்ட
பாயசமும் மெய்ப்பரிசும் பாவைமிகச்-சாயாநீர்
வேட்கை அசுணமிபம் விட்டில்மீன் வண்டிவையின்
சாட்சியைக் கண்டுயார்துறவா தார்.**

வி-ம்: நாயின் வாலில் நெய்யைத் தடவினால் நெய் தடவிய வாலை வளைத்து வளைத்து விரும்பி நக்குவது போலும் விஷம் கலந்த பாயசத்தை ஒருவன் சுவைத்திடுவது போலும் பாவையரது மெய்ப்பரிசத்தை இன்பம் என அநுபவிப்பது தீமையே பயக்கும், அப்பாவையரது மெய் தீண்டுதலை சுகமெனப் பாவித்து விழைவது (அணுகிடுதல்) மிகவும் பொய்யாகிய கானல் நீரை மொண்டு தாகந்தணிக்க விரும்புதல் போலாகும், சப்தத்தை கேட்டு உள்மகிழும் ஆந்தையும் பரிசத்தை விரும்பும் யானையும் ரூபத்தை விரும்பும் விட்டிற் பூச்சியும் சுவையை விரும்பிய மீனும் நறுமணம் கவரும் வண்டும் தாம் விரும்பியவைகளால் கெடுவதை சாக்ஷியாய்க் கண்டிருந்தும் இவ்வைந்து புலனும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற பேண்ணின்பத்தை துறவாதிருப்பார் யாவர்?

மேற்கூறிய ஐந்து உயிர்களும் ஒவ்வொரு புலனை இச்சித்து அழிகின்றனவே? இந்த 5 புலனும் கூடிய பாவையரையவர் இன்பத்தை விரும்புவது மலையளவு துன்பம் தொடரும் எனச்சிற்றின்ப அவாவுக்கு நீ விரும்பற்க என்றார்! இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் மனைவி பெற்றோர் பிள்ளைகள் உறவும் குடும்பமும் துன்பங்கட்கும் பிறவாசனை கட்கும்

உறைவிடம் என்றும், இது ஆணவமல மறைப்பால் அஞ்ஞானிகள் அறிந்திலர் என்றும் ஞானிகள் இவர்களைக் காணவும் கேட்கவும் அஞ்சி நடுங்குவார் என்பதும் இக்குடும்ப முயற்சி உண்டெனின் சிவத்தை அறியவொட்டாது மறைக்கும் என்றும், இது முதலிய வாதனைகளால் வரும் நஷ்டங்களை எல்லாம் தீவிரபக்குவர் முற்றும் அறிந்து அந்தச் சூணத்திலேயே விட்டுவிடுவார் என்று கூறுகிறார்.

சுவாமி? எல்லோரும் மனைவி மக்களோடும் கூடிய குடும்பத்தில் இருந்து இன்பங்களை அநுபவித்து பூரித்திருக்க நீர் அக்குடும்பத்தைத் துன்பம் என்றீரது ஏன்? எனில்!

-12-

**இடும்பைக்கே கொள்கலமாய் ஏழ்நரகுக்கு ஈடாகும்
குடும்பத்தை குற்றம் மறைக்கின்-நடுங்காரோ
ஐவர்க்கு ஒருவன் அறுந்தொழிலைச் செய்தலாம்
மெய்யைப் பொய்யாக்கிவி டும்.**

வி-ம்: இம்மையிலே துன்பங்களை எல்லாம் ஒருங்குறச் செலுத்தும் கப்பலின் மாலுமிபோல் அஞ்ஞானிகள் தாம் அநுபவித்தற்கு ஏற்று கொண்டு உள்ளனர், குடும்ப சாகாரம் சுகமென்று இவர் மறுமைக் கண்ணே ஏழுவகைப் பிறப்பாகிய ஏழுவகை நரகத்தினையும் உண்டாக்கும் தீமையே வடிவங்களான, மனைவி, புத்திரர், சுற்றம் முதலிய குடும்பக் கூட்டத்தை இகத்திலும் பரத்திற்கும் துக்கம் தருமென்று அறியார், இது இவ்விதமென அறிய ஒட்டாது ஆணவமாகிய மலதோஷம் மறைத்தலால் இவ்ஆணவ குற்றம் நீங்கினோர் குடும்பக் கூட்டத்தைக் கண்டதும் உளம் துடித்து அஞ்சி நடுங்கிடுவாரன்றோ?

ஆயின் நீர் மெய்பொருள் என்று கூறிய சிவம் ஒருவருக்கும் தோன்றா திருப்பதேன்? எனின் இந்திரியங்கள் ஐந்திற்கும் ஓர் முதல்வனாகிய ஆன்மா அவ்விந்திரியங்களால் அறிந்து அநுபவிக்கும் விசயசுகத்தின் பொருட்டு, உழவு முதலிய ஆறுவகைத் தொழிலில் முயற்சிப்படலால் அச்சிவத்தைத் தெரிய ஒட்டாது மறைத்து பொய்யாக்கிடும் என இதனை அறிக?

குடும்பத்தால் இம்மையிலேயே தேகதுக்கமும் மனோதுக்கமும் இடைவிடாது வரும் இக்குடும்பத்திலுள்ள பெற்றோர், மனைவி, பிள்ளை செல்வஞ் சுகபோகங்களில் வைத்த பாசவாசனையால் மறுமையிலும் பிறவித்துக்கம் தொன்றுதொட்டு வருமாறாகும்? இவ்வாபாச முயற்சிகளை விட்டு சிவயோக முயற்சியினைச் செய்யின் மெய்ப்பொருளோடும் ஒன்றிச்சுகாதீதப் பேறடைவர் உழவு, வாணிபம், எழுத்து, சிற்பம், பரதம் அமைச்சு முதலிய அறுவகை தொழில்கள் என்பதாகும் என்றார்

-இதுவுமது-

உத்தம தீவிரபக்குவர்கள் குடும்பத்தோடும் நிச்சயம் கூடி இறார் என்றார்!

-13-

**குரங்கிற் துனிச்சி குடும்பக் குழாமும்
பெருங்குப்பை யிற்கரடிப் பெண்டும்-பொருந்துவரோ
காலனும் தீயும் கடலுமிருங் கல்லுமாய்
மேலும் நரசுமாய் விடும்...**

வி-ம்: ஓர் குரங்கைப் பல குரங்குகள் கூடிப்பிய்த்துப் பிராண்டிடும் செய்கை போலும் பெற்றோர் மனைவி புத்திரர் சுற்றம் முதலியோர் கூடிவந்து தம்மை வாதித்திடும் குடும்பக் கூட்டத்தையும், இக்கூட்டத்திலேயே பெரிய மலக்குகையில் நின்றதும் வந்து பற்றிய கரடியை ஒத்த பெண்டிரையும் கரடி தாம் பிடித்தபிடி விடாதது போல் இப்பெண்டிரது கூட்டுறவினையும் கூடி இருப்பாரோ? உத்தம பக்குவர்கள்! ஆயின் உலகியலில் எல்லோரும் அவரோடும் கூடி இருக்கவில்லையோ? இவர் ஏன் அவ்விதம் இராமற்போவது எனின்? இக்குடும்பக் கூட்டம் காலனைப் போலும், தீயைப் போலும், கடலைப் போலும், உயர்ந்த மலையைப் போலும், இம்மை முழுவதும் துன்பம் தருவதாய், இதனோடும் கூடிவாழ்ந்த வாசனைகளால் மறுமையிலும் பிறப்புப் பிணியாகிய நரகத்தையே தருவதாய் விடும் என அறிந்து அதனோடும் கூடமாட்டார் என்றறிக?...

கூறை சோறு துணிமணி அணிகள் கொடுக்கும் போதும் அவைகள் கொடாத போதும் வந்தடுக்கும் பிணக்காலும் இவைகளைப் பெருக்கத் திரவியங்கள் தேடுதலாலும் அவைகளைப் பாதுகாத்தலாலும் கலகம் சண்டை முதலியவற்றால் அரசின் தண்டனையை சிறிது காலம் பெற்றேரீனும் அவர் இறந்தபோதும் மேற்காட்டிய ஏதுக்களால் அக்குடும்பக் கூட்டம் பாதுகாப்புச் செய்வது போல் பாசாங்கு செய்யும் இவைகளால் தேகமனோ துக்கங்கள் இடையறாது வரும்!..

காலன் பாசத்தால் உயிர்களைப் பிணித்துக் கொண்டு சென்று நிரயத்தில் வீழ்த்துவது போல துறந்து போகிறேன் என்று கூறி இரண்டடி சென்றானை பெற்றோர், மனைவி, பிள்ளை முதலியோர் காலையும் கைகளையும் இறுகப்பற்றிக் கொண்டு கண்ணீர் ஒழுக ஒவென்று அழுது, அவனுள்ளம் இளகப்பண்ணி மீட்டும் குடும்பத்தறியிற் பிணித்து வருத்துதலால் காலனும் தப்பிக்க வேறுவழியின்றி நாலுபக்கமும் தீச்சூழ்ந்தது போல் அமைதலின் தீயாம், நடுக்கடலினுள் வீழ்ந்தவன் பிழைக்க கரையேரும் துறை அறியாது தத்தலித்தலால் கடலாம், கொஞ்சம் அசைவின்றி உரமாகப் பொருந்திய குடும்பபாரம் தன் தலைக்குப் பெரும் சுமையாய் இருத்தலால் இருங்கல்லாம், இறக்கும்போது உயிர்கட்கு எந்த வாசனை மிகுதியானதோ அந்த வாசனையோடும் அந்த (அடுத்த) பிறவியை எய்தலால் தீரா எழ நரகமாம்? இந்தக் குடும்பக் கூட்டத்தில் கரடி போன்றவள் மனைவி என நன்கு ஓர்ந்து தெளிந்து நீயும் விடுவாயாக என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் குலம் ஆச்சாரம் முதலியவற்றின் அபிமானமின்றி அநித்யவிவேகம் வருமளவும் அவைகளோடு கூடியிருந்து உள் ஆராய்வின்றி அந்த விவேகம் வந்ததும் ஒருவரோடுங் கூறாமற் சென்றவனே துறவிகளுக்குள் சிறந்தவன் என்று அறிவிக்கின்றார்!

**கண்ணைப் போற்தன்னை அறிவனோ காக்கையுடன்
மன்னுங் குயில்போன வாறுபோல-அந்நியமாய்ப்
பேசாதுபோன துறவி பிறப்பை அறுப்பார்க்கு
ஆசானும் என்றே அறி!..**

வி-ம்: தான் இன்ன சாதி இன்ன குலம் எனது தாய், தந்தை இன்னாரென்று தனது குடும்ப விசய விசேஷம் அறியாத கண்ணைப் போலவும், உத்தமபக்குவன் நான் இந்த சாதி இன்ன குலம் என குடும்ப விசேஷங்களைப் பகுத்தறிவானோ? இவ்விதம் ஒன்றையும் பகுத்தறியாது காக்கையினது கூட்டில் குயில் முட்டை வைக்க அது பொரித்துப் பாதுகாக்கும், பருவம் வருமளவும் அதுபோல் கூடியிருந்து அப்பருவம் வந்தபோது அதற்கு அந்நியமாய்ப் பேசாது பிரிந்துபோகும் நிலைபெற்ற குயில்போலும், அநித்திய விவேகம் வருமளவும் அவரினம்போற் கூடியிருந்து அந்த விவேகம் வந்தவுடன் பெற்றோர், மனைவி, பிள்ளைகள், சுற்றத்தாரிடமும் சொல்லாமல் சென்றுவிட்ட துறவியே மெய்த்துறவி என அறிவாய்!

இத்துறவியே பிறப்பறுக்கும் பொருட்டுத் துறந்து வரும் அனைவருக்கும் ஆசானுமாவான் என அறிக... தருமன் முதலான சகோதரர்களையும் தாயாகிய குந்திமா தேவியையும் கூடியிருந்தும் கர்ணன் தன்னை இன்னார் என்று, அறியாது இருந்தாற்போல, குடும்பத்தில் நின்றோரை அநித்திய, மெனக்கண்டான், தன் குரலைக் காட்டினால் காக்கை கொத்தும் என்றுணர்ந்து, அடங்கியிருந்து இந்த உறவு நமது சொந்தமல்ல எனக்கூவாது சென்ற குயில் போல் தான் குடும்பத்துடன் இருந்தபோது துறவியாவேன் என்றால் விடாது சூழ்ந்து பற்றுவார் என்றஞ்சி பேசாது போன துறவி உள்ளும் புறமும் விரக்தியும் துறவும் கொண்ட ஞானியே! ஆதலின் இவரை ஆச்சாரியனாய் அறிக என்றார்! நூலாசிரியர் மூலவெண்பாவில் கண்ணன் என்றார் இந்நூலின் உரையாசிரியரும் கண்ணன் என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆயினும் தருமனும் தாய் குந்தியும் என்று

குறிப்பிடுவதால்? கர்ணன் என்றே கொள்ள வேண்டும் என்றறி!..

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் குடும்பபாரம் பொறுத்தற்கு ஆற்றாமல் வருந்திப் பழித்து விட்டு விரைந்து சென்றார் தாய் தந்தை யாராயினும் தடுத்திடின் சிறிதும் உடன் பட்டங்ஙனே இருந்திடார் எனக் கூறுகின்றார்!...

-15-

**நித்திரை செய்விட்டின் நெருப்பும் பெரும்படையும்
முற்றிப் புறப்பட்டார் முற்றத்தே-பித்தரைபோல்
நில்லென்று சொன்னாலும் நிற்பரோ அப்படிக்காண்
இல்லறத்தை நீத்தா ரியல்பு...**

வி-ம்: தாம் வாழ்ந்திருந்த வீட்டினுள் நித்திரை செய்கின்ற போது திடீரென தீப்பற்றி எரியவும் அரசனால் ஏவப்பட்டக் காவலர் குழ்ந்து வந்து பற்றிட வளைத்து நின்றபோது விழித்து அவற்றைக் கண்ட அக்கனமே வெருண்டு அவ்வீட்டின் வாயிலைக்கடந்து வெளியில் ஓடித்தப்பிக்க முயன்றவனை அக்கூட்டதே இருந்தோரில் தமக்கு மிகவும் அநுகூலராயினும் அவற்றுள் சற்று நில்லென்று கூறினால் இவரது மொழியைக் கேட்டு சற்றேனும் நிற்பரோ? அவ்வேளையில் எப்படி ஓடிச் செல்வாரோ அப்படியே அநித்ய விவேகம் வந்தபோது யார் தடுத்தாலும் நில்லார் உலகியல் குடும்ப வாழ்க்கை துக்கமென்று அறிந்தபோது என்றும் காண் என்ற அசைச்சொல் மடியைப் பிடித்திழுத்து ஈது இன்னதே எனக்குறிப்பால் உணர்த்துவது போல் ஆகும் எனவும் கூறினார்!...

இதுவுமது...

-16-

**கட்டுநெகிழ்த் துவிட்டக் கள்ளனைப் போல் (கங்குலிற்பேய்
வெட்டுங் களத்தின் வெருவினர்போல்-முட்டத்
தொடர்ந்த படைபிழைத்துத் தோன்றப்போ வார்போல்
அடங்கத் துறந்தேகு வார்!**

வி-ம்: ஊரினுள் புகுந்து பொருளைத் திருடிய கள்வனை அவ்வூர் மக்கள் சிலர் பிடித்து கட்டிவைத்து வருத்தும்போது, அதில் ஒரு நற்குணம் வாய்ந்த ஒருவர் அக்கள்வன் மேல் பரிதாபப்பட்டு அம்மக்களிடம் சமாதானம் கூறி கட்டு அவிழ்த்து விடவும், தப்பிப்பிழைத்தோம் என விரைந்து ஓடுவது போலவும் நடுநிசியில் பயங்கரப் பேயொன்று கண்ட ஒருவன் மிகவும் பயந்து விரைந்து இல்லம் சேர்வது போலவும், தம்மைப் பிடிக்கப் பெரும்படைக் காவலர்கள் துரத்தி வர அதனின்றும் தந்திரமாய் தப்பிக்க மிக மிக விரைவில் கடந்தோடிச் சேர்வதே போலவும், பெற்றோர், மனைவி, மக்கள், சுற்றம் முதலிய குடும்பக் கூட்டங்களை எல்லாம் ஒருங்கே வெறுத்துச் செல்வார் அன்றி அப்போது அவர்க்கு ஒருதடையும் இல்லை!

இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் வரும்முன்பு தாம் இயற்றிய இருவினைப் பயனால் குடும்பபாசச் சிறையுள் கட்டுண்டு வருந்துவர், அப்பரிபாக பக்குவம் வந்ததும் குடும்ப சகிதம் யாவும் பெரும்துக்கமெனக் கண்டு விடுத்துக் கூறாமல் துறந்திடுவார் எப்படி? ஊராரிடம் பேயினிடம் காவலரிடம் தப்பியவனைப் போல் மீண்டும் இவர்கள் கையில் சிக்க கூடாதென்று ஒரு மானைப் போல் என்று இவ்வுமைகளால் துறப்பார் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் இவர் துறவியாவதற்கு அக்குடும்பத்தில் உள்ளோர்கள் சம்மதித்தால் அக்குடும்பத்தில் இருந்து கொண்டே தவம் பண்ண கூடாதோ? எனின் தேகாபிமானம் துக்கமென்றும் அதனை முழுதும் இழந்து பேயறைந்தவரை மருள் கொண்டது போல, இது ஊர், காடு, நாடு என்றும் இவர் உற்றார், அவர் அயலார் என பகுத்தறியும் அவகாச (தாமத)மின்றி முன்னிருந்த குடும்பத்தில் இப்போதுமிருந்தால் இவரால் அவர்க்கு முன்போல யாதொரு பயனும் உண்டாக மாட்டாது எனக் கூறுகிறார்!

-17-

**உடுக்கை மறந்தவர்க்கு ஊர்காடென்று உண்டோ
அடுத்தவ யலாருண்டோ பேயானால்-கடக்கபோட்டு
எதிரிட்ட தெல்லாம் இழந்தார்க் கிருந்த
பதியைக்கொண் டுண்டோ பயன்**

வி-ம்: குடும்பக் கூட்டங்களை எல்லாம் ஒருங்குறத் துறந்து தேகத்தை சத்துருவாய் கண்டு அத்தேகத்தில் உடுக்கையும் கௌபீணமுமின்றி மறந்து திரிவார்க்கு, இது ஊரென்றும் காடென்றும் இது நாடென்றும் பகுத்தறிவு நினைவுமின்றிப் போமே? பூரணப்பேய் பிடியுண்டவர்க்கு உறவினரும் அயலாரும் உண்டோ? இவர் இவ்வாறு இருப்பதுமன்றி எரியும் அடுப்பிலிருந்த சட்டியை எடுத்தவர்க்கு அச்சட்டி சுட்டதனால் விரைந்து கீழே போடுவது போல, தமது அறிவிற்கு எதிரிட்ட கருவிகளை எல்லாம் துன்பமெனக் கண்டு அவற்றை ஞானாக்நியால் எரித்து இவற்றையும் இழந்தார்க்கு, தாம் முன்இருந்த இல்லில் இப்போதும் இருப்பதனால் அவர்க்குப் பயன் என்று முன்போல் யாதுண்டாகும் ஆகாது என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் முன் வாழ்ந்த குடும்பம் ஊர் விட்டு மற்றோர் சிவஸ்தலத்தில் யாதானும் ஒருவர்பால் பற்றியிருந்து அவர் இடும் பிச்சையை ஏற்றுண்டு அத்தவத்தை செய்யக் கூடாதோ எனின்? பிரபஞ்சங்களை முற்றும் ஆனந்த மயமாய்க் கண்ட துறவினர்க்கு எங்கும் சிவாலயமாகும் பிச்சை ஏற்பதும் ஓரிடத்தையும் குறியார் ஒருவரோடுங்கூடார் ஏகாந்த மௌனத் திருப்பதே அவர்க்கு இச்சையாகும் என்கிறார்!

-18-

**துக்கம் சுகமான சுட்டறிவு கெட்டவர்க்கு
திக்குண்டோ எங்கும் சிவாலயமாம்-அக்கினிக்கு
பிச்சைப் பொதுநிழல் நீர்பேரிது வேபேசார்தம்
இச்சையிருப் பேகாந்தத் தே**

வி-ம்: முன்பு கண்டநுபவித்த பிரபஞ்ச துக்கமெல்லாம் இப்போது ஆனந்தமாகக் கண்டதும் அச்சுட்டுப்போதம் கெட்டோர்க்கு இது இன்னதிசை இந்த இடம் எனப்பகுப்புண்டோ இவர்க்கிப்போது எத்திசையும் எவ்விடமும் சிவாலயமே ஆகும்! அஃதன்றி பசியை உண்டு பண்ணும் சாடராக்கிக்கு அவ்வுரின் கண்ணே பிச்சை ஏற்றுண்பதும், தங்கி இளைப்பாறத் தூங்கிட மரங்களின் நிழலும் பொதுச்சாவடியும் தாகம் தீர்ப்பதற்கு ஏரி,

குளம், கிணறு நீர்நிலையும் எங்குமிருக்க இவைகளின் தேவையும் பெயரும் கருதி கவலை அடையார்கள், அன்னவர்கள் உலகியலார் ஒருவருடனும் கூட்டார் பேசார் மௌனானந்தமே சதமௌ உவப்புடன் திகழ்ந்திருப்பார் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஒருவரோடு கூடுதலும் பேசுவதும் ஆகாதோ எனின் உலகியலில் உழல்வார்கள் இராகத்துவே சாதிகளை உண்டு பண்ணும் விதமாய் வேற்றுமை விகர்ப்பகேலி குதர்க்க உரைகளையே இன்பமாய்க் குறித்துப் பேசுவார், ஆதலின் துறந்தோர்கள் இவர்களது பேச்சை நடத்தையை கிரிகிக்காது பிரிந்து தனித்தே இருப்பார் அன்றியுமிவர் தம்முடல் மனாதிகளினும் கூடியும் கூடாதிருப்பார் என்கிறார்!

-19-

**அங்கக் காரன்துதிப்பும் நாவின்சுவை யானதுவும்
சிங்கிகுளிர்ந் ததுவும்போற் செகத்தோர்-சங்கத்தை
தீண்டும்மனமே பகையாய்ச் சேராதுட லோடே
மாண்டுதிரி வார்துறவா வார்.**

வி-ம்: தெருக்கூத்து நாடகங்களில் பல்வேறு பாத்திரங்களாக வேடமிட்டு நடிக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு வேடம் பாத்திரங் கட்டு ஏற்றவாறு பேசுவது போலவும், தத்தம் சாதிகட்கும் தொழிலுக்கும் தன்னைக் கொல்லும் விஷம், சாவை எதிர் கொண்டவனுக்கு இதமாவது போலும், தன்காலிற் பூட்டிய விலங்கு ஒருவர்க்கு சுகபூஷணம் போலும், இவ்விதமான துன்பவிசயங்களை இன்பமௌனக் கருதி கொண்டும், குடும்பம், பெற்றோர், மனைவி, பிள்ளை, உற்றார் முதலிய கூட்டுறவினால் மயங்கியிருக்கும் உலகியலார்கள் இங்ஙனம் கூடிவாழ எண்ணும் மனநினைவே தம்பகையாகி அந்நினைவுடனும் கூடாது, உடற் பற்றும் கழன்று நடமாடும் சவம் போற்றிரிபவரே மெய்த்துறவை அடைந்தோர்கள்! இதனால் இவர்களின் புசிப்பும் தேகசம் ரக்ஷணையும் மனவேதனைகளும் தீர்ந்து திரிந்தார் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் அஞ்ஞானிகளின் தாரதம் மியமும் அவரை இவர் என எண்ணாமல் அழைப்பதுவும் பேணுவதும் இங்ஙனமௌனக் கூறுகின்றார்!

பொன்மலை மேலாகாயம் போவார்க்குப் பூமியுள்ளோர்
என்னவே நாதாந்தம் எய்தினரை-என்னருகே
வாவென்று பாற்கடலில் வாழரியை மண்டுகம்
கூவும்தகை மையதுஒக் கும்.

வி-ம்: பொன்மலை உச்சிக்கும் அப்பால் ஆகாச கமனம்
(பறந்து செல்வோரை இந்நிலத்திலிருந்து பார்ப்பவர் கண்களுக்கு
தாம் மிகவும் தாழ்ச்சியாக உள்ளோம் என எண்ணுவது போல,
ஞானிகளுக்கும் பிரபஞ்சவாச மனிதருக்கும் உயிர்ச்சியும்
தாழ்ச்சியும் இருக்கவும் நாத தத்துவங்களின் முடிவாகிய
திருவருளை அடைந்துள்ள ஞானிகளைப் பஞ்ச பூதகாரியந்
தானாயுள்ள இப்பிரபஞ்சவாசிகள் (தேகமே தானென்றும்
இந்நிரியங்களே மார்க்கமாகிச் செல்லும் ஒருவன்) என் மனைக்கு
நீவிர் வருக என்று அழைப்பது எதுபோல எனின்? விமானத்திற்
செல்வோரைப் பார்க்கவும் முடியாத போது? அவரை விருந்துக்கு
அழைப்பது பொருந்துமோ? அங்ஙனம் எவ்வுயிரையும்
பேணிக்காக்கும் திருப்பாற்கடலில் ஸ்ரீமன்னாராயணன் பாம்பணை
மேல் பள்ளி கொண்டருளும் பெருமானைப் பார்த்து அக்கடலி
லே வாழும் தவளை (அரி என்ற பெயரிதற்கு தமிழில்
உண்டு)யும், ஓ அரியே? உன் பேரும் அரி என் பெயரும் அரி
நீவீரும் இந்நீரினுள் வாழ்கிறீர் தானும் இந்நீரில் தான் வாழ்கிறேன்
ஆதலின் எமது இருப்பிடம் வருக என்று அழைத்தது போலவாம்!

மலை முகடுக்கும் மேலே தோன்றும் (முடியை)
நாதாந்தத்திற்கும் அதற்கப்பாற் தோன்றும் ஆகாயத்தை
இந்நாதாந்தத்திற் தோன்றும் திருவருளுக்கும், ஆங்கதில் பறந்து
செல்வோனை இத்திருவருளையும் கடந்து செல்லும் ஞானிகளின்
அறிவிற்கும் உவமித்துள்ளார்! ஞானிகள் தத்துவங்கட்கு எல்லாம்
முடிவாகின்ற பரிபூரணத்தை அடைந்தவர்! பிரபஞ்சிகள்
இத்தத்துவங்கட்கே அடியாயுள்ள பூதகாரிய தேகமே தானென்று
மருவியவர்கள் ஞானிகளின் உள்ளக்கிடக்கையை மகிமைதனை
அரியாதார் ஆகலின், அவரும் இப்பூமியுள் உள்ளார்?
அங்கேயே தான் நானும் இருக்கின்றேன் தோற்றத்தால் அவரும்

மனிதர் நானும் மனிதனென்று கருதி, அவரை (பாற்கடந்துயில் பெருமானை) ஞானியை (அக்கடல் வாழ்தவளை) அஞ்ஞானி அழைத்தது ஒக்கும் என்றார்!.

இனி ஞானிகளது நெறிகளும், பெருமைகளும்

இனிவரும் ஐந்து திருவெண்பாவாலும் ஞானிகளது நெறிகளையும் பெருமைகளையும் சிறப்பித்து விளக்குகிறார் ஆயின், பத்தியோடு மனம்மொழி உடலால் பணிந்து அவரை என் மனைக்குத் தேவரீர் எழுந்தருளி திருவமுது செய்தருள்க என்று ஒருவன் அழைத்தால் செல்வாரோ எனின் கூறுகிறார்.

-21-

கும்பிட்டும் கீர்த்தித் தும்கோடி உபசாரம்
வம்பிட்ட பத்திவலை வழியை-நம்புவரோ
ஊணாதி வாதனைகள் ஒன்றாதவப் பெருமை
வீணே விளைக்கும் எனின்.

வி-ம்: ஒருவன் அத்தகைய ஞானியைத் தரிசித்து பஞ்சாங்க (ஐந்து உறுப்புகள்) அஷ்டாங்க (எட்டுறுப்புகள்) சாஷ்டாங்க (வெட்டிவிட்டமர)மாய் விழுந்து வணங்கிப் பணிந்து பல புகழ் ஸ்துதிபாடி சுவாமின் அடியேனது மனைக்கு எழுந்தருளல் வேண்டுமென்று கோடி உபசாரங்களைச் செய்தும், இங்ஙனம் புதுமை பொருந்தி அழைக்கும் பத்தியாகிய (அன்பெனும் வம்பு) வலைக்குள்ளாக்கும் நெறியை ஞானிகள் ஆயினோர் ஓர் பொருட்டாக எண்ணிச் செல்வரோ? இவர் செல்லாதிருக்கவும் அவன் அன்போடும் அன்னம் கொண்டு வந்து அர்ப்பிதிடில் அதனை மாத்திரம் வாங்கி உண்ணுதல் ஆகாதோ எனின்? ஊண் உடுக்கை இருக்கைகளை விரும்பாத (தேக சுகபோக வாதனை களை) அவா அறுதியாகிய பெருமை அவரிடத்து இருக்கும், அவர்? வேண்டாம் என்று தள்ளினும் பெருகவே வந்து சேரும் ஆயின்... உபசார மிகுதியை கோடி என்றும் நோய்க்கொரு மருந்தும் குளிராதிகட்கு உறையுளும் வேண்டார் என்பதாம்! எனின் இவர் நடைதிகம்பரி! உள்ளும் புறம்பும் துறந்த சுத்த நிர்வாணி என்றறியவும்...

இதுவுமது...

ஊணாதிகளை தாம் விரும்பி ஒருவர் பின் இவர் சேரலாகாது அன்றியும் ஒருவர் தம் மனைக்கு அழைத்தும் அதுவுமல்லது தானே ஊணாதிகளை கொண்டு வந்து வணங்கி அருத்தியும் செல்லாததும் ஏற்காததும் யாதினால் எனின்... கூறுகின்றார்!

-22-

**கருமம் திரிவிதத்திற் கட்டவிழுங் காலம்
அரவும் தவளையும் போலாகி இருதலைக்
கொள்ளிஎறும் பாயுடம்பே கூற்றாகித் தோற்றுமெனின்
உள்ளினரும் ஊரும்என்னா கும்**

வி-ம்: ஞானாச்சாரியரது கருணையினாலும் அவரது திருக்கரத்தால் தழுவியதாலும் திருவாய் மலர்ந்து உதிர்த்த உபதேசத்தாலும் இவரது மும்மலங்களின் கட்டு விடுதலையாகின்ற காலம் ஆதலாலும், தம் உடம்பே பாம்பாகித் தாம் ஓர் தவளையும் போலாகி எரிகின்ற இருதலைக்கொல்லியில் அகப் பட்டுச் சுழலும் ஏறும்பாய் அவ்வுடம்பே தம்மைப் பிணித்துச் செல்லும் கூற்றுவனாய்த் தோன்றும் இங்ஙனம், எல்லாவற்றாலும் பகையாகிய உடம்பிற்கு உபசாரம் செய்யக் கருதி அவருர் மனைக்கு அழைத்துச் செல்லும் அவர்க்கு என்ன பயனைத் தரும்?

பாம்பு தவளையைப்பற்றி வருத்துவதுமாய் இருபுறமும் எரியும் மூங்கிற குழாயுள் சிக்கிய ஏறும்பாகவும் தமது முற்பிறவியிற் செய்த ஊழ்(சஞ்சித) வினைதீரும் வரை வருத்தியிருந்து உயிரைக் கொண்டு செல்லும் முன் இவ்விதப் பசித்தீக்கு உணவெனும் விறகு தேடப் பண்ணுதலாலும் இவ்வுமையை கூறினார்! ஒருவன் தமக்குப் பகைவரிடம் வெறுப்புண்டாகி அவருக்கு மாற்றார் உதவினால் அவர்மீதும் வெறுப்புண்டாவது போல, தமக்கு பகையாகிய உடம்பின் மேல் வெறுப்பாவதுமின்றி இவ்வுடம்பிற்கு இதஞ்செய்வார் மீதும் வெறுப்புண்டாகும் என்றார், இரண்டு (மாயை கன்மம்) மலமும் நழுவிய நிலையில் இது...

ஈங்கிது இரகசியம்! இந்த அநுபவமுடையார் சாதனம் நிறைத்துவிட்ட பக்குவரே அன்றி ஞானி அல்லர்? ஆதலால்

தமது உடம்பிற்கு இதஞ்செய்வார் சொற்படி நடந்தால் சாதனை வைராக்யம் நமூவி மீண்டும் பிரபஞ்சி போல் துக்கமடைவன் ஆதலின் இத்தருணம் இவரது சம்ரஷணைகட்கு இணங்கலாகாது என்றார்!.

இதுவுமது...

ஞானாச்சாரியாரை அடைந்தோர்கள் ஒருரில் ஒருவர் செய்யும் உபசாரங்களை ஏற்றிருக்க இவர் அவ்வாறு ஏற்றிடாதது என்ன? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

-23-

**பிறவாத யோனிபிறந் துபிறந்து எல்லாம்
அறிவான் யாரென்று அறியா-அறிவை
அறிந்து மின்அண்டவழி பருந்திற் குஞ்சாய்ப்
பிறந்தவர்கள் ஏன்பார்ப்பார் பின்.**

வி-ம்: கருப்பை முட்டை வியர்வை பூமியிடமாய் எழுவகை தோற்றங்களை அடைந்து (நின்றும் கிடந்தும் நகர்ந்தும் தவழ்ந்தும் தாவியும் நீந்தியும் பறந்தும் நடந்தும்) என்பத்து நான்கு லட்சம் சீவர்களாவும் பிறந்து எய்த்தொழிந்து? பின் பெற்ற மானிடதேகம் என்னே! என்று அறிவதற்கு ஏதுவாயிருந்தும் இத்தேகத்துள் நான் யார்? என அறிவதற்கரிதாகிய அறிவை இம்மானிட தேகம் அனந்த செனனங்களில் செய்த புண்ணிய கரும (தியாக) நிட்காம்ய வினைப்பயன் மேலீட்டால் இப்போது அறிந்து, பிறப்பிற்கு ஏதுவாய்ப் பிறப்பு இறப்பு நோய் நீங்கி வீடுபேற்றுக்கு ஏதுவாகிப் பிறந்தவர்கள் (ஞானதேகம் பெற்றார்) இனியும் மற்றவர்களைப்போல் இவர் இன்னார், உற்றார், ஊரார் என்று ஏன்? பார்ப்பார்கள்? பாரார் என அறிக!.

முட்டைவழி கருவழி தோன்றாமல் இரண்டிற்கும் ஒத்த தாயினும் நீருள் நீந்தியும் ஆகாசத்திற் பறந்து சென்றதும் ஒவ்வாதது போல், முன்பும் இப்போதும் பிறந்த மானிடப்பிறப்பு ஒத்ததாயினும் முன்பிறப்பிற் சென்றதும் இப்போது வீடுபெறச் செல்வதும் ஒவ்வாது? ஆதலின், இவ்வாறு உவமை கூறினார்!

உயிர்கள் பிறந்திடும் யோனி வகைகள் நான்காயினும் தன்னை அறியும் தகுதிபெற்ற மானிடப்பிறப்பே சிறந்ததாகும் எனினும் தன்னை அறியத்தலைப்படாத மானிடர்கள் மனிதராய்ப் பிறந்தும் மற்ற பிற உயிரினங்கட்குச் சமானமே ஆவார்கள்? ஆயினும் மங்கலம் தங்கிய சிவபுண்ணிய விசேஷத்தால் அறிய வேண்டிய வற்றை அறியச் செய்வோரிடம் அணைந்திருந்து அறிந்து பிறந்தோர்கள், தன்னை அறிந்து தலைவனின் கலந்து திகழும் மாண்பு உடையார்! ஞானிகள் என்றாயிற்று உறவாதி (உடல், உயிர், உடமை) சார்புகளை இகழ்ந்திடுமிவர்க்கும் பெருமைகள் ஒரு பொருளாகா என்றார்!

இதுவுமது...

இங்ஙனம் உறவாதிகளை இகழ்ந்தார்க்குப் பெருமை தான் யாது? என மேற்கூறுகிறார்!

-24-

**அரசர்க் குடைமை அளவற்ற பேரே
பெருமை ஆனாற்போற் பெற்ற-அரிபிரமார்க்கு
அப்பாலாம் வாழ்வும் அனுவாகி யாதுமறல்
இப்போது பெருமையி வர்க்கு.**

வி-ம்: கீர்த்தியுடைய நாடும் ஐவகை நிலப்பாங்களும் அளவற்ற திரவியங்களும் வெண்கொற்றைக் குடையும் செங்கோலும் மணிமுடியும் நல்ல அறனும் நால்வகைச் சேனைகளும், அறிவார்ந்த அமைச்சர் குழாமும் அன்புடைய மக்களும் நல்லாச்சியுமுடைய அரசர்க்கு பெரும் பெருமை உடைத்தானதே போல, இவ்வரசர் முதலானோர் வாழ்வுக்கும் மேலான இந்திரன், இராமன், விஷ்ணு, ருத்திரர் வாழ்வும் இவரது பதவிகளான சாலோக சாமீப சாருப சாயுச்ய பதமுத்தி வாழ்வும் அனுப்பிரமாணமான இன்பமாய் கண்டுணர்ந்து இகபர வாழ்வுகள் யாதொன்றினும் பற்று அறுதியே இப்போது இவர்க்குப் பெருவகையாகும்!.

அரசர்க்கு தாம் ஒன்றும் செய்யாதிருந்த போதும் மென்மேலும் பெருமையுண்டாவது போல் இவர்க்கு இதுகாறும் தாம் பெற்று வந்த பேறுகளை விடுவதே பேரின்பம் அவர்க்கு அப்பெருமைகள் நீங்கினால் சிறுமை அடைவது போல, இவர்க்குப் பதமுத்திப் பேறுகளும் சிறுமை என்பதும் இப்பேற்றின்

மேல் பற்று பிறவிக்கேது வாமாதலால் இப்பற்று அறிதியே வீடு (சீவப்பிரம்ம ஐக்கியம்) பெறுதற்கு ஏதுவாகும் பிறப்பிற் சேர்வது பிறவிக்கு இழிவு வீடுபேறு பெறுதலே மனித தேகத்திற்கு இறுதியான இலக்கியம் என்றார்!.

இங்ஙனம் இயைந்த ஞானிகள் வீடுபேறு அடைவுகளும் சாதனமாகிய சரியை கிரியை யோக நெறிகளைச் செய்யாரோ எனின் ஞானிகள் இயற்றும் சரியாதிகள் இன்னதென்கூறுகின்றார்!.

-25-

**சரியை உடல்வெறுத்தல் தன்னை அறிதல்
கிரியோகம் கூடாமை கேளாத்-திருஞானம்
வேறின்மை பேரின்பம் விட்டுதியா மேலீடு
பேறின்மை தானேபெ றல்!.**

வி-ம்: இவ்வரிய ஞானிர்கட்கு சரியை என்பது யாதெனின்? அசுத்தம் பொருந்துவதான தேகம் மலபாண்டம் துக்கம் விளைவிப்பதே இதன் தொழில் அறித்யவிருது (பெட்டகம்) எனக் கண்டு உண்டி சுருக்குதலால் உடல் வாழ்வை வெறுப்பது சரியை ஆகும். தானல்லாத முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் விசாரித்தறிந்து நியதிகளைந்து இவற்றின் முடிவில் நின்ற தம்மை உள்ளபடி அறிவதே கிரியை ஆகும். இங்ஙனம் தம்மை அறிந்த இடத்துத் தமது உயிர்க்கு உயிராயிருந்த திருவருளைக் (பேரறிவை) கண்டு அவ்வருளே வடிவாயிருந்து முன்பு நீக்கி நின்ற கருவி கரணாதிகளோடும் கூடாது அபிமானம் நீக்கியதே யோகமாகும்!. ஞானாச்சாரியார் தீவிரதரப் பக்குவருக்கு பாவனாமௌன மொழியால் அறிவிக்க அறிதலால் இது கேளாத் திரு ஞானமாம்!.

அச்சரியாதிகள் மூவகையாலும் கண்டு கேட்டு அறியாத சுருதி யுக்திப்பூர்வமான அநுபவம் சார்ந்த அழகிய ஞானமோ? அவ்வருள் வடிவே தாமாய் நின்றது சிறிதும் தோன்றாத பரையே ஆகிய வேறின்மையினையும், இதன்மேல் விட்டுத் தோன்றாத பேரின்ப மேலீட்டினையும் இழந்து (உணர்வுள் நழுவிட) பரிபூரணன் ஆகுதலே துறவு நெறிகூறிய (ஒழிவில் ஒடுக்கப்) பெருநிலையாகும் இதுவே திருஞானம் என்றார்!.

துறவு அதிகாரம் நிறைவு!

இனி அருளவத்தைத் தன்மை-அதிகாரம்-8

இங்ஙனம் சரியாதிகளை நீங்கி உட்துறவு புறத்துறவு உடையராய் பிருதிவி முதல் நாதத்ததுவம் முடிவாக கூறப்பட்ட தத்துவங்கள் முப்பத்தாரையும் கடந்து ஆணவ இருளையும் அகன்று ஆன்ம தரிசனம் முதலிய சுத்தாவஸ்தையில் நிற்போரது இயல்பு கூறியதால் இதற்கு அருளவத்தைத் தன்மை எனும் அதிகாரப் பெயரானது!.

இத்திருவெண்பாவால் சுத்தாவஸ்தையில் நின்று திரு அருளைத் தரிசித்தோர்க்கு விசய சுகபோகங்கள் துன்பமயமாய்த் தோன்றும் என்கிறார்!

-1-

**உண்டுஒழித் துத்தேடும் உடம்பராய் ஒன்றுமுதல்
அண்டர்பதத் தப்பாலும் ஐம்புலத்தும்-உண்டு
மழுங்கினர்க் குப்போதம் வருத்தமாய் தோன்ற
எழுந்த அருள் கெட்டேன் ஈதென்!**

வி-ம்: முன்செய்த கருமவினைப் பயனாக வந்த தேகத்தில் பிராரப்தமாய் வாழ்ந்த போதிலும் இவ்வாழ்வில் வரும் இதாதி தங்கள் சேர்ந்து (ஆகாமியம்), இனியும் தேகம் எடுத்தற்கு வழி வகுக்கும் தொடர்ச்சியை அறுக்கும் உபாயம் அறியாது உழன்றி டுவது இப்பூலோகமாகிய ஒன்று முதல் தேவலோக பதவி கட்டும் அப்பால் ஆங்காங்கு சென்று பிறந்தும், ஐம்பொறிகளாலும் அவ் வவ்வுடம் புகட்கு ஏற்ற விசயபோகங்களை இன்பமாய் கண்டு அநுபவித்து அளவற்ற காலமாய் புத்தியில் அழுந்தியவர்கள், அப்போது இன்பமாய் தோன்றிய சுகபோகங்கள் இப்போது (பக்குவம் நிறைந்திடில்) துன்பமாய்த் தோற்றவே உதயமாகும் திருவருளால் அவா எனும் அநித்யத்தின் பிடியுள் இதுகாறும் மீளாதிருந்து கெட்டேன் என்ற விவேகம் பிறந்ததே? எனச் சிந்தித்தான்.

ஒரு பிரகாரமின்றி செய்த வினைகளின் வேறுபாடுகளின் படியே தநுகரண புவன போகங்களும் பேதித்து (தெளிவின்றி) தோற்றுதலால் மழுங்கினர் என்றும் நல்ல தேசத்தில் நல்லோர்கள்

அறிவித்திறுதியிட்ட போகங்களை புசித்தலாலும் நல்ல சிந்தனை சொல் செயல் தொழில்களைச் செய்ததினாலும், குற்றமுடைய சிந்தனைச் சொல் தொழில்களைச் செய்ததனாலும் இவற்றுள் ஒன்று நன்றாகவும் மற்றொன்று தீயனவாயும் மாறிமாறி பிறவிச் சக்கரத்தில் இருத்திச் சுழற்றிடும் பேதமை தங்கிய சீவர்களிடத்தே என்று கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் சொரூப நிஜானந்தத்தை விரும்பிச் சுத்தாவஸ்தையில் நிற்போர்க்கு இச்சொரூப ஆனந்தம் கிடையாதாயிடினும், இவ்வானந்த மார்க்கமே விரும்புவர் அன்றி, அசுத்தாவஸ்தையில் மீளவும் அவ்விசயானந்த போகங்களை விரும்பக் கூடாது தோஷம் வரும் என்கிறார்!.

-2-

**வாசகத்துங் கோவையினும் மாணிக்கமாக வழங்கும்
ஆசைத்துறை அனந்தமாம் அதிலே-ஆசை
இருதலைப்பால் ஏகமென இரண்டாம் இத்தில்
ஒருதலைக் காமந்துற வன்றோ.**

வி-ம்: முத்தமிழ்ச் சங்கத்தோர் முதலியோர் இசைத்து வழங்கிய மாணிக்கமணி போன்ற வாசகங்களைப் புலவர்களின் ஆசிரியப்பாக்களிலும் மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்த திருக் கோவையார்களிலும் மற்ற பிற கோவைகளிலும் காமத்தின் சிறப் பிலக்கணக்கிழவித் (பலபாட்டும் பொருள் ஒன்று) துறைகள் அனந்தமாகும் இதிலே ஆசை இருவருக்காயினும் இன்பம் ஒன்று என்று வலியுறுத்துகின்றனர் அஃதியாதெனின்? தலைவனும், தலைவியும் கல்வியில் சமன் ஒத்து கூடுவது இருதலைக்காமம் என்பதாகும், ஒருவர் ஆசைப்பட்டு மற்றவர் ஆசையின்றி இருந்து கூடுவது இன்பம் ஒவ்வாது இதுவே ஒருதலைக்காமமாகும் என்பதாகும். இவற்றுள் தலைவன் விரும்பாதிருக்க தலைவி விரும்பி பற்றும் இந்த ஒருதலை காமம் போல, விசயானந்தங் களைத் துறந்து தனது சொரூபானந்தத்தைப் பெறும் பொருட்டு சுத்தாவஸ்தையில் நிற்போர்க்கு இச்சொரூபானந்தம் கிடைத்திலது, ஆயினும் அகலாது நின்று இவ்வானந்தத்தையே பெற விரும்பித் தொடர்ந்து நிற்பதன்றோ துறவாகிய தவம்?

இன்னும் தலைவியுடன் தலைவன் கூடி இன்பம் கொடாதிருப்பினும் தலைவி தனது கற்பு நெறியால் (பிறரை அவ்விசயானந்தம் கருதி விரும்பிடாமல்) தன் தலைவனையே விரும்பி பல முறையும் அணைவது போல் பக்குவத்தார்க்கு இன்னும் சொருபானந்தம் கிடைத்தில ஆயினும் விசயானந்தங்களின் பால் விருப்பம் கொள்ளல் ஆகாது, இதில்வன்னமிருப்ப தலைவன் கருணையுடைத்தாகி அவளுக்கு இன்பம் வழங்குவது போல் இவன் பரிபாகத் தவக்கற்புக்கிரங்கி சிவபரம்காருண்யத்தால் தனது பேரானந்தத்தை இவர்க்கு கொடுக்கும் என்பதாம் ஆதலின் இவ்வுவமை அணிவைத்துக் கூறினார்!.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாதகரின் நிலையும் சாத்தியரது நிலையும் இலக்கணம் பிரித்து காட்டும் படிக்கு கூறுகிறார்!.

-3-

**சாத்துவிகம் எட்டாய்த் தசஅவத்தை யாய்த்தன்னை
நீத்தவனாய் தானாய்ப்பின் நேயமாய்க்-கூர்த்த தெலாம்
சுத்தா வலத்தைத் துவட்சித் துகளற்ற
அத்துவி தர்க்கேது முதியா**

வி-ம்: அசுத்த மலவாசனைகளான இராஜத தாமத குணகாரியங்களை எல்லாம் நீக்கிச் சாத்துவித குணகாரியமாம் நிராசை முதலியன எண் (அனந்த வீர்யம், அனந்த தரிசனம், அனந்த சுகம், அனந்த ஞானம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுளின்மை, இடையூறின்மை) குணங்களையும் உடையவனாகி, தானறிந்த எல்லாம் தனக்குள் அமைய இருந்திடும் பத்து அவஸ்தைகளையும் உடையோனாகி இந்த நற்குண இயல்புகளினால் தத்துவம் முப்பத்தாறையும் கடந்து தன்னை அறிந்து அருளைத் தரிசித்து, தற்போதம் அடங்கினவனாய்ப் பின்னர் பரையே தானாகி பின் நேயதத்தமுந்தினோனாகி இங்ஙனம் ஒருவன் நுண்மையதாய் அறிந்து சென்றதெல்லாம் சுத்தாவஸ்தையின் அநுபவங்களாகும்!

இந்தச் சுத்தாவஸ்தைகளை அறிந்து சென்ற போகமும் அற்றுச் சிவத்தோடும் இரண்டறக் கலந்து அத்துவிதத்தை தழுவி

நின்றார்க்கு, முற்கூறிய அநுபவங்களில் யாதொன்றும் தோன்றாது இவர் பரிபூரண மௌனானந்தராய் இருப்பார் என்றறிக? என்றும் இது சாத்தியரது சாத்துவிகம் எட்டாகும்! இனி சாதகரது சாத்துவிகம் எட்டாவது யாது எனின்? நிராசை தவம் பொறுமை கிருபை சந்தோஷம் வாய்மை அறிவுடைமை அடக்கமுடைமை என்பனவாம்!.

தசாவத்தைகளாவது யாதெனின்? நாமரூபப் பூதகாரிய பிரபஞ்சத்தை மாயாவடிவமாய்க் காணாமல் அருள் வடிவாய்த் காணும் அருகிய (தனதுள்ளேயே) கருத்தும், கருவிகளை வேறு பிரித்தறியும் சிந்தனையும் முன் அனந்த பிறவிகளில் அநுபவித்த துன்பங்களை நினைத்துப் பெருமூச்செறித(விடுத)லும், திருவருள் மேலீட்டால் உடம்பினுள் குடுண்டாதலும் உணவாதிகளை வெறுத்திருத்தலும் பிராணவாயுவும் அடங்க மூர்ச்சித்து (மயங்கி) கிடத்தலும் பித்துமாறினான் போல இப்பிரபஞ்சப் பகுப்பு தோன்றாதிருத்தலும் போத மிறந்த நிலை காணுதலும் ஆகிய இவைகள் பத்து அவஸ்தைகள் என அறிக?

தத்துவ விசாரணையின் தெளிவான முடிவில் போதம் சுருங்கிட நின்று சுத்தாவஸ்தைகளோடும் கூடி அவற்றில் தோன்றும் அநுபவங்களை அறிதலாலும், அப்போதம் குறைவதும் வளர்வதுமாய் ஓர்கால் உயர்ந்த அநுபவமாயும் ஓர்கால் தாழ்ந்த அநுபவமாயும் மாறி மாறித் தோன்றுமிதுவே துவட்சி எனவும், கேவலாவஸ்தையில் ஆணவம் நீங்கிற்று ஆயினும் அதனது வாசனா (ஸ்மிருதி) காரணம் போதம் இறக்குமளவும் துகள் போதம் (துளிசிந்தனை) இருக்கும் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் முத்திநிலை ஈதென்று அறிவிக்கின்றார் மேற்கூறிய அநுபவங்களை அறிந்து சொல்வது வாக்கு ஆதலின் இவ்வாக்கினை மௌனமாக்குவது முக்தி அன்றோ? எனின் கூறுகிறார்!

-4-

**உரைஒடுங் கிற்போதம் உதிக்கும் ஒழிவே
அருளாம் அதன்போக்கு அசையாப்-பரையோகம்**

**போனாற் சுகாதீதம் புண்ணியர்க்குப் பொய்யுதியாது
ஏனோர்க்குப் பல்விதமா கும்**

வி-ம்: வாக்கினைப் பேசாது மௌனமாக்கி தவம் செய்வது முத்தியோகம் எனின் பேச்சின்றி அவ்வாக்கு மௌனம் சாதித்தாலும் உள்ளே போதம் தொழிற்படும் ஆதலால் வாக்கு மௌனம் முத்தி அன்றாகும் போதத்தை அடக்கினால் முத்தியோ எனின் அப்போதம் அடங்கின் அருள்தரிசனமாகும் ஆதலால் போதத்தை அடக்குவதும் முத்தி அன்று ஆயின், அருள்தரிசனம் நீங்குவது முத்தியோ எனின் அருள்தரிசனம் நீங்கிடிப் போதம் சிறிதும் அசையாத பரையோகமாகும் ஆகலின் அவ்வருள் தரிசனம் நீங்குதலும் முத்தி அன்று, அப்பரையோகம் நீங்குதல் முத்தியோ எனின் இப்பரையோகம் நீங்கிடின சுகப்பேறாம் இதுவும் முத்தியன்று ஆயின் இச்சுகப்பேறு நீங்குவதே (சுகாதீத) முத்திநிலை இதுவேயாம் என அறிக!.

இத்தகைய சுகாதீத முத்தியை எய்திய புண்ணியர்க்கு மேற்கூறப்பட்ட சத்தாவஸ்தையில் தோன்றிய பொய்ப் போகாநுப வங்கள் யாவும் தோன்றாது இம்முத்தியைப் பெறாமல் அச்சத்தா வத்தையிலே நிற்போர்க்கு பல்வேறான அநுபவங்கள் தோன்றும், பரையோகம் கூறி அதற்கப்பால் சுகாதீத முத்தி கூறினமையால் இடையில் வரும் சுகாநுபவம் வருவித்து உரை செய்தார் பரிபூரண சிவத்திற்கு தன்னை முழுமையாய் கொடுத்திருத்தலால் அநுபூதியை உடைய மெய்ஞானிகளைப் புண்ணியர் என்றும் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகள் நீங்கியபோது வருங் குணமும் தன்னை அறிந்த போழ்து வருங்குணமும் திருவருள் தோன்றிய போது வருங்குணமும் ஆனந்தம் தோன்றும் போது வரும் குணமும் கூறுகிறார்!

-5-

**கருவி கழலஅரை நோக்காம் சிந்தை
பெருமூச் சாம்போதம் பிறியில்-அருளாய்
வெதும்பி உடல்வெறுக் குமின்பாய் விகளம்
முதுர்ந்துறையும் நானும்ஒடுங் கும்.**

வி-ம்: விசாரணையின் முடிவில் கருவிகரணாதி தத்துவங்கள் முப்பத்தி ஆறும் நீங்கிய இடத்தே மலையின் மேல் ஏறி நின்று தாம் முன்பு இருந்த நிலத்தோடும் நாலாபக்கமும் பார்க்கும் போது அவை தமது காலடிக்கீழே தாழ்ச்சியாய் அற்பமாய் தோன்றுவது போல, நாமரூபப் பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யாய்த் தோன்றும் அக்கருவிகளோடுங் கூடி (அதோ) முகமாய் நின்று கீழ்நோக்கி போதம் அவற்றைப் பிரியில் ஊர்த்துவ (மேல் நோக்கிய) முகமாய் நின்று தன்னை அறியும் அங்ஙனம் தன்னை அறியும் போது இங்ஙனம் இருக்கின் அவன் எலும்பும் நரம்புமின்றிய புழுக்களை ஏறும்புகள் அரித்துத் துன்புறுத்துவது போல அநேக சென்மங்களில் துன்புற்றேனே என்று ஏங்கிப் பெருமூச்செறிந்து சிந்தித்தான்.

தன்னை அறிந்த பின்பே அருள் தரிசனம் உண்டாகி பின் அவ்வருளே தமது வடிவாகி இம்மாயா உடலை வெதுப்பி வெறுப்பான், பின் ஆனந்தமுண்டாகி இவ் ஆனந்த மேலீடாகிய நிர்ச்சலன மௌனமாயிருப்பன் அன்றியும் ஸ்நானம் பூஜை செபம் தியானம் மறந்தவனாய், இக்கிரியைகளைத் தாம் செய்யாததால் இப்பிரபஞ்சத்தார்கள் பழிப்பரே என்ற அச்சமுடைய நாணமும் தானாகவே நீங்கிட நிற்பான் என்றார்!.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளைப் பொய் என்று அறிந்த போது வரும் குணமும் திருவருள் உதித்த இடத்து வரும் குணமும் கூறுகிறார்!.

-6-

**வேர்க்கும் விழிததும்பும் பொய்அறியின் மெய்வெதும்பி
ஆர்க்கும் விறைக்கும் அருளுதிப்பின்-வாக்குமனம்
நின்றுபரி பூரணமாய் நேயத்தே கார்க்கதமாய்
கன்றிப் புளகிதமாய் காண்!.**

வி-ம்: பொய்யாகிய கருவி கரணாதி முப்பத்தாறு தத்துவங் களை விசாரித்தபின் இவைகள் தாம் அல்லாத பொய் என்று அறிந்ததால் உடலில் வியர்வை அரும்பும் தன்னை உள்ளபடி அறிந்ததால் கடைவிழியில் ஆனந்த நீர் ததும்பும் என்னிடம்

திருந்துமயக்கியதும் மறைத்ததும் பொய் பொய்யே என்று அறிந்து கொண்டதனால் உடலுக்குள் இளஞ்சூடாகி ஆரவாரிப்பன் வேறு ஒன்றினிடத்தும் பராமுகனாகி தன்னை எதார்த்தமாய்க் கண்ட உணர்வைச் சிறிதும் நீங்காதிருப்பான், இவ்வருள் தோன்றும் போது வாக்கு மனமாதிகளில் நின்று அவ்வருள் பரிபூரணமாய்த் தோன்ற இதற்கு முதலான நேயத்தை என்று அடைவேன் என்ற தேட்டவுணர்வு? உள்ளுக்குள்ளே மேகம் குழறுவது போலாகி உள்ளம் வெதும்பி உடலும் ரோமமும் சிலிர்த்தஞ்சலிக்கும் என அறிக?

அருளேவடிவாகி வாக்கு மனங்களில் பரிபூரணமாய் திகழ்ந்திடுவதாயின் மனத்தால் நினைத்த நினைவுகளும் தாம் நினையாததாகும் வாக்கால் வசனித்த தம் சொற்களும் தாம் சொல்லாதவைகளமாகும், வாக்கு மனங்களில் கூடியும் விவகரித்தும் இவைகட்கு அந்நியமாய் அதீதமாய் சர்வசுதந்திர ஆனந்தாநுபவம் தோன்றும் எனக் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் அருள் மேலீடுண்டான நாளில் நடக்கும் குணாதிசயம் இங்ஙனம் எனக் கூறினார்!

-7-

பேயைப்பெண் என்றிருந்தும் பித்தளைக்குப் பொன்
(தோன்றும்)

மாயத்துணை உண்டுமனம் மாண்டுமயல்-போய்த்
திடுக்கமே பித்தாய்த் தெளிமயல் ஆனாற்போல்
நடக்கும் அருள்மேலிட்ட நாள்.

வி-ம்: பெண்களைப் பேய்களைப் பிடித்தாட்டி வாதிப்பவர் (அடக்குபவர்) நாம் என்று கண்டிருப்பதாலும் பொன்னாலாகிய அணிமணி ஆபரணாதிகளைப் பித்தளையாய்க் கருதுவதாலும், உதராக்கினிக்கு (பசித்தீக்கு) பசிபோல் தோன்றிய பொய்ப்பசிக்கு மாயாவடிவங் களாகிய காடி கூழ், கஞ்சி முதலிய உணவாதிகள் யாது கிடைப்பினும் வாங்கி உண்டு அதன்மேலான தேட்டமு மற்று இந்நிகழ்வுகளைக் காணும் (பொருள்களை) மனமும் இறந்து இவ்வகை அருத்தல், பொருந்தல்களையும் இவைகட்கு

ஏதுவாகிடும் பெண்ணையும், பொன்னையும் விழைந்துதேடி நெடுங்காலம் பிறவித் துன்பத்தினால் வருந்தினோமே என்று பயந்து நடுங்கி இவைகளை இதுகாறும் யாம் விடாதிருந்தது யாதினால் என்ற சந்தேகமும் சூழ்ந்து பயித்தியக்காரனைப் போலும் அத்திருவருள் மேலிட்ட காலத்தே திகழும்!

பேய்பிடியுண்டு விடுபட்டோன் மீண்டும் அப்பேயைக் கண்ட போது பயம் கொள்வான் போல முன் பெண்களால் இன்பமாய்த் தோன்றிபின் துன்பமே மொத்த வடிவம் வருந்துவதுவே இதன்தொழில் என்று பெண்களைக் கண்ட போதெலாம் பயம் தோன்றி நிற்பான், பொன்னை செல்லாத நாணயமாய் விளைவற்ற பதர் மணிகளாய் உடைந்து சிதறிய ஓட்டுத்துண்டு களாய் எண்ணுவது என்பதாகும், எங்கும் பரிபூரணமாய் அருள் வடிவாய் இருத்தலால் உடல், ஊண், மண், பொன், பெண் என்றிந்த ஐவகையும் வெறுத்து உலகத்தாரது நடைகளின்றும் பெரிதும் மாறுபட்ட தெளிவிலேயே மயங்கி இருப்பார்கள்! என்றார்!.

இத்திருவெண்பாவால் தத்துவ தரிசனம் செய்யாது அவமே கழிந்த வாழ்நாளை எண்ணிப் புலம்பி வருந்துகிறார்? என்கிறார்!.

-8-

**மலட்டு மகன்நீங்கி வரக்கண்ட தாய்தால்
அலத்தி மகிழும் அதுபோல்-உலப்பிலாக்
காலங்கழிந் ததையும் காணாததைக் கண்டகளிப்
பாலும் அமுதுசிரிப் பார்.**

வி-ம்: பிள்ளைப் பேறின்றி நெடுங்காலம் மலட்டுத் தன்மையாய் இருந்து தெய்வகதியாற் புதல்வனைப் பெற்று பிரியமாய் வளர்த்த போது அப்புதல்வன் அயலூர் உறவினர் வசமாய் அதிக நாள் தங்கி மீண்டும் தன் தாயைச் சேரவந்த மகனை ஓடி இருகைகளாலும் தூக்கி வாரி எடுத்து மார்போடும் அணைத்து முத்த மழை பொழிந்து! முன் அவனைப் பெறாத காலத்திலும் இப்போதவனைப் பெற்றுக் கண்ட காட்சியையும் நினைத்து தாலாட்டிப் புலம்பிப் பாடுதல் போலும், திருவருளைப்

பெறாது அளவிறந்த காலம் பிறந்து இறந்து பிறவியின் வீணாள் கழிந்ததைக் கருதியவன் ஆதலாலும் இக்காலங்களில் ஓர்காலமும் காணாத திருவருளை இப்போது கண்ட களிப்பாலும் அவ்வருளைத் துதித்து அமுதும் தற்போது கிடைத்திட்ட அருட்தரிசனத்தில் சிரிக்கவும் (மகிழ்ந்தும்) செய்வார், அத்திரு வருள் மேலீட்டைப் பெற்றார்! என்றும் தம்மிடத்தே தோன்றிய திருவருளை மகவாகவும் கூறி இதனைத் துதித்திருப்பதையே தால் அலத்த என்றும் கூறினார்! (தால்-தாலாட்டு, அலத்தல்-அமுதல்).

இத்திருவெண்பாவால் சுகாதீத முத்தியைப் பெறாது இவ்விதம் திருவருள் மேலீட்டைப் பெற்றார்க்குப் பிறப்பு உண்டோ எனின்? அருள்மேலீடு உடையார்க்குப் பிறப்புப் பிணி உண்டாகாது என்று கூறுகிறார்.

-9-

**நடைதளர்ந்து மெய்மறந்து நாணம் அழிந்தே
உடல்தளர்ந்து கீழ்க்குரலிட்டு ஊண்போய்-மடலெடுப்பாய்
சத்தாதி கெட்டுமனம் தாக்கற்றுச் சந்தழிந்த
பித்தர்க்கு மாகாப் பிணி.**

வி-ம்: நினைப்பு மறப்பு விரிவு நாசம் முதலிய அந்தக் கரணங்களின் தொழிலற்று ஞானேந்திரிய, கருமேந்திரியங்களின் தொழில்களுமற்று நடைதளர்ந்து உடலியலும் மறந்து (அருளே வடிவாய் இருத்தலின்) சகல காரியங்களையும் செய்யாதிருக்கும் தன்னைப் பிரபஞ்சிகள் பழித்திடுவரோ? என்றது குறித்து வரும் நாணமும் அழிந்து, உண்டிகளிலும் வெறுப்புற்று (உள்ளே அருளமுதம் உண்பதால்) சிற்சில சிற்றுண்டியை மற்றும் ஏற்றுண்டும் தன்னை அடைந்து உரையாடுவோர்களிடம் தாழ்ந்த குரலால் பேசியும் மிகவே மௌனியாயும் இருப்பர்!

அருளியலே அன்றி வேறு ஒன்றையும் நாடாது பனைக் குருத்தோலையில் குதிரை செய்து ஏறி சவாரி போவான் போல முன்கூறிய ஐந்து அவாவுமின்றி சப்தம் ஸ்பரிசம் ரூபம் இரசம் கந்தம் முதலிய புலனின் விசயவாசனைகளும் இறந்து, இவைகள்

தம்மிடத்து அழிந்ததனால் மனம் ஒன்றோடும் பற்றின்றி நின்றமையால் அருள் என்றும் தான் என்றும் இரண்டற்று அவ்வருள் தலைமைக் கொண்டு திகழும் பித்தர்க்கும், அச்சகாதீத முத்தியை அடைந்தாரின் சாந்நித்யம் போலப் பிறப்பும் பெரும்பிணி சிறிதும் உண்டாகாது எனவும் நாமரூபாதிப் பிரபஞ்சத்திரிபுடி ஒழிவும், தேகாந்தத்தில் (உடல் பிணியுமாகி வீழ்ந்தும்) அறிவான அருளோடும் கூடிச் சென்றதனால் சுகாதீத முத்தியினை எய்துவர் என்றார்!.

இதற்குவமை (ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ தாண்டவராய சுவாமிகள் கைவல்ய நவநீதம்!) சடமதாகிய தியானமும் மெய்யாகிய சர்வ முத்தயை நல்கும், திடமதானது எப்படி எனின் அவரவர்கள் தியானமே பிறப்புகளாம், உடலமாசையால் தியானிக்கிற் தியானித்த உடல்களாகுவர் மைந்தா, தொடர்பவங் கெடச்சொரூபமே தியானிக்கிற் சொரூபமாவர் மெய்யே.

இத்திருவெண்பாவால் தேசகாலவஸ்துவின் அபரிச்சின்ன சொரூபமான சுகாதீத அநுபவம் பெற்றோரது குணாதிசயங்களைக் கூறுகிறார்!

-10-

**குறும்பாட்டும் புன்சிரிப்பும் கூர்த்திமையா நோக்கும்
வெறும்போகம் சாய்ந்து வீழினும்-மறந்த
திகைப்பும் விதிர்ப்பும் திமிர்ப்பும் விறைப்பும்
உவப்பும் தெளிந்தறி தலும்!**

வி-ம்: ஏற்கனவே தாம் அறிந்த பாட்டுகளுள் சிலவற்றைப் பாடித்திருவருளைத் துதிப்பார் ஆனந்தம் கிழ்ச்சியால் அவ்வப்போது புன்சிரிப்பை உதிர்ப்பார் உள்ளும் புறம்பும் நுண்மையாய்த் திகழும் பேரானந்த பரிபூரணத்தை இமை மூடாமல் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார், தாம் ஒன்றையும் விழைந்தும் தேடாது இருந்த தமது முன்னிலையில் பொய்யாகிய (உணவு, உடை முதலிய) போகப்புகிப்புகள் மிகவே வந்து கிடப்பினும் இத்துன்பப் பொருட்கள் இங்கு ஏன் வந்தன? என்று அவற்றை சிறிதும் சிந்திக்காத திகைப்பும் இவற்றை ஊன்றிப்

பார்த்த போது உடல் நடுங்குதலும் ஞானேந்திரியங்கட் குரிய விசயங்கள் வந்து சேரினும் அவ்விசயந் தோன்றாத திமிர்ப்பும், பூதம், பேய், புலி, கரடி முதலிய துஷ்ட மிருகங்கள் வந்தடுத்திட்ட போதும் அஞ்சாமல் கல்தூண் போல விறைப்பும் ஆனந்தம் மிகவே வந்து பரிமளிப்பதால் எழுந்து குதித் தாடுதலும் இந்த ஆனந்த மேலீட்டால் தாம் ஆடியதும் தோன்றாது நின்று பின் இவ்வானந்த மேலீடு சிறிதளவு நீங்கியபோது இப்போது யாம் என்ன செய்தோம்? எனத் தெளிந்து மௌனமோனத்தழுந்து திரியும் ஞானிகட்கு, காய்கனி அன்ன பானாதி உறையுல் தட்சணை முதலியவை வைத்துப் பணிந்து துதித்து வணங்கிச் செல்லும் பக்தர்கள் அவர்தம் தீவினைப் பயன்கள் குறைந்தும் இம்மை மறுமைப் பயன்களை எளிதே எய்துவர் என்றார்!.

இத்திருவெண்பாவால் இப்பரிபூரண ஆனந்தம் பெற்றோர் கட்கு ஆடலும், பாடலும் உண்டாவதேன்? எனின் பூரண வடிவான சர்வசக்திமான் தானானது குறித்து எழுவதே அவ்வாடல் பாடல்கள்! என்கிறார்!.

-11-

**கால்வந்த வர்காட்டம் கைவந்த வர்க்காட்டம்
மால்முந்தி வந்தவர் வாய்ப்பாட்டு-மேல்கொண்ட
ஆனந்தவுல் லாசத்து ஆச்சரியம் யாரறிவார்
ஊனம்போற் காணும் உலகு**

வி-ம்: பிறவி முதலே முடவராயிருந்தவர்க்கு தெய்வ சக்தியால் கால் நடக்கும்படி கைகள் அசைக்கும்படி ஆனபோது கால், கைகளை உதறி வீசி ஆட்டமுண்டாவது போலவும், தாம் கூடி அநுபவித்த பெண் மேல் ஆசை அழிகமாகிப் புகழ்ந்து அவளைப் பாடுதல் போலும் தம்மையே மறந்து உந்தி எழுந்த அதிசய உல்லாச ஆனந்த மேலிட்டுப் பாடலும் ஆடலும் உண்டாகும், அவ்வானந்த அதிசயக் குறிப்புகளை (பாம்பின் கால் பாம்பே அறிவது போல) அவ்வருளானந்தம் பெற்றோரே அறிவதன்றிப் பின் இத்திருக்கூத்தையாரே அறிய வல்லார்? அறியார், இவரது திருவிளையாடல்களை உலகியலார் பார்த்திது

என்னே? இப்பாமரர் செய்வது மதி பேதகமாய்ப் பயித்தியம் பிடித்து விட்டதோ? என உள் இரங்குவார்? இது ஞானத்திற்கு உலகம் பயித்தியம் உலகியலார்க்கு ஞானம் பயித்தியம் எனும் (பயித்தியம்-அலது-பேய்) முதுமொழிக்கு இது உயிர்ப்பு அன்றோ என்றும்!

நெடுங்காலம் கைகால்கள் விளங்கிடாதிருந்து இடையில் அவைகள் விளங்கினோர்க்கு சந்தோஷ மிகுதியினால் ஆர்ப்பாட்டம் உண்டாவது போல அளவின்றிய காலம் மும்மலச் சிறையில் அகப்பட்டு இப்போதது விடுதலையாய்ப் பரிபூரண சிவவடிவைப் பெற்றமையால் ஆடலும் தான் அநுபவித்த பெண்ணின் இன்ப நினைவுந்திட பாடலுண்டாவது போல, துன்பம் போகப் புசிப்புகளையே அளவற்ற (காலம்) அநுபவித்து வந்தோர்க்கு இப்போது திருவருளால் நிரதிசய ஆனந்தத்தை அடைந்திருந்தமையால் பாடலும் உண்டாகுமென்று மேற்கூறிய உவமைகளால் எடுத்துரைத்தார் என்றார்.

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் ஆனந்த மௌன மதனை அடைந்த ஞானிகள் போதம் இழந்தோர் ஆதலின், அந்த விகாரிகள் (பிரபஞ்சி) போல ஆடலும் பாடலும் எங்ஙனம் உண்டாகும்? எனின் ஞானிகளின் அந்தக் கரணம் பிராணாதிவாயுக்கள் ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்கட்கும் வேறாய் நிர்விகாரிகளாய் இருந்து ஆடவும் பாடவும் செய்வார் என்கிறார்!.

-12-

**அறிவுபறி கொடுத்திவ் வாக்கையற மாறிப்
பெறுதி இழப்புதியாப் பித்தின்-அறிசென்று
அலையற்ற நீத்தம் ஓராளற்ற கப்பல்
உலைவுற்ற தோநிற்ப தோ?**

வி-ம்: முன்னர் விசயாநந்திற்கு தமது அறிவைப்பறி கொடுத்தது போல் இப்போது சொரூபானந்தத்திற்கு நம் அறிவைப் பறிகொடுத்து இம்மாயா வடிவங்கள் யாவும் மறந்துபோக, இப்போதருள் வடிவாய் மாறப்பெற்று இவ்வருளே வடிவானதால் ஓர் பொருளைப் பெற்றோம் என்ற சிந்தையும் ஓர்

பொருளை இழந்தோம் என்னும் சிந்தனையும் இவ்விருதிறத்து அநுபவத்தால் வரும் சுகதுக்கங்களும் தோன்றாது ஆனந்தப் பரவச அதீதத்தால் யாதோரிடத்தும் சிறிதும் வேற்றுமை பாராட்டாது கண்டுணர்ந்து தெளிவாயாக! இதன்றியும்.

அலையற்ற நடுக்கடலில் ஆட்களும் பாரமும் ஏற்றப்படாத துமான கப்பல் உலைவு (ஆடுமோ)படுமோ? சற்றும் அசையாமல் அக்கப்பல் நிற்கின்றதல்லவோ? அதுபோல், அந்தக் கரணங்களின் சலனம் அற்ற நிலையில் எஞ்சியதாய் விளங்கும் அறிவானந்தம் மௌனசாகரமாய்த் திகழும் இவ்வரிய அநுபூதியை உடைய மெய்ஞானிகட்கு (மூன்று தேகமும் முன்ற வஸ்தையும் முன்று பிமான பேர்களும் ஓயாத காரியங்கள் செய்திட்ட போதும்) தாம் ஏதும் இயற்றிடாத (நிர்விகாரி) வராய் அசலமாய் இருப்பர் தானே! அலையற்ற கடலை மௌனானந்த மாகவும் ஆட்களும் பாரமும் இல்லாதது என கருவிகரணாதிகளை இகழ்ந்த ஞானிகளின் பேரறிவுக்கும் உவமித்துக் கூறினார் என அறிக.

இதுவுமது

-13-

**செகம்சிரிக்கத் தாம்சிரித்து சீபேய்என்று ஓட்டி
அகம்புறங் காடுஏச்சுக்கு உற்றுத்-திகம்பரியாய்த்
தானந்தம் பாடிவிண்ணிற் தட்டத் துணங்கையடித்து
ஆனந்தக் கூத்துநடிப் பார்!**

வி-ம்: ஞானிகளைப் பார்த்த உலகியலார்கள் இவர்க்கு உலகியல் நடை அறியமாட்டாது பேதலித்த புத்தியுடைய பேயர் இவரென்று சிரிப்பார்கள், இவர்களை ஞானிகள் பார்த்து ஞானநெறி அறியமாட்டாத மும்மலப் பேயர்கள் எனச்சிரிப்பர் இவர், புறந்திண்ணை பொதுச் சாவடிகளில் தங்கியிருப்பதை அவர் கண்டு சீப்பயித்தியப் பேயே என்று ஓட்டினால் யாதும் கூறாது அவ்விடம் விட்டு நீங்கி புறங்காட்டை திறந்தவெளியை அவ்விடம் விட்டு நீங்கி புறங்காட்டை திறந்தவெளியை தமது அரண்மனை போல் கருதி, அசுத்தம் அருவருப்பு மேடுபள்ளம் என சிறிதும் மனம் சலியாது திகம்பரிகளாய் அவ்வவ்விடத்

திருந்து தமது போதநாசமான (ஆன்மாவுடன் கூடி) இடத்திருந்து, அறிவுச்சிதாசத்துடன் இணைந்து நின்று பாடிக் கைதட்டிக் கூத்தாடி ஆனந்தப் பரவசராயிருப்பார் ஞானிகள்!

உலகியலார்கட்கு ஞானிகள் நடை மாறுபட்டும் ஞானிகட்கு உலகியலார் நடை மாறுபட்டும் உலகிற்கு ஞானம் பேய் ஞானத்திற்கு உலகம் பேய் எனும் உலக வழக்கச் சொல்லேபோல் ஆதலின் செகஞ்சிரிக்கத் தான் சிரித்து என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் சுவாமி தாங்கள் கூறியவாறே எல்லாவற்றையும் விடுத்து (துறந்து) சிவவேடம் பூண்டு தவங்களைச் செய்தும் தீர்த்தம் ஸ்தலம் மூர்த்தி முதலிய யாத்திரையிற் பக்திப்பரவசராய் ஆடிப்பாடி அழுதும் தொழுதும் சிரிக்கின்றோர் நிர்விகாரிகள் அல்லரோ? மேற்கூறுகிறார்! ஞானிகளைப் போல் நடக்கின்றோரைப் பொய்ஞானிகள் இவரென்று அறிவிக்கின்றார்!

-14-

**விபரீதப் பூனும் உடையும் விழியால்
அபிமானமும் அவரால் ஆட்டும்-தபசுபோற்
செய்யும் சடங்கும் திகைப்பும் சிதம்பரத்தில்
ஐயன் தனக்கறிய லாம்!.**

வி-ம்: பார்க்கின்றவர்களின் கண்ணைக் கவரும் வன்னமாக திருவேடம் போலக் காட்டும்படி தலையில் செவியில் கழுத்தில் மார்பில் பொன்கவசமிட்ட உருத்திராட்குடி மாலைகளையும், துளபமாலைகளையும் ஒட்டுக் காவிவேஷ்டியும் பூண்டும் உடுத்தியும் திரிபுண்டரமாய் திருநீறுதனை உத்துளானமாகப் பூசியும் துவாதச (பனிரெண்டு இடத்தில்) திருமண்காப்பு இட்டும் யான் இந்து பிற இன்ன மதம், இந்த சமயம் என்று பிடிப்பான வார்த்தைகளை பேசியும் அபிமானிகள் போல ஆடல், பாடல்களைச் செய்தும், இவர் தபசுபோற் செய்கின்ற திருட்டு (மெய்ஞானமற்ற) ஞானாச்சாரங்களும் இவர் ஏற்றுள்ள வேடத்திற்குப் பொருளானப் பரிபூரண ஞான அநுபவமின்றித் திகைப்புடன் செய்யும், மதசமயச் சடங்கு சம்பிரதாய நடிப்புகளையும், அறிவுப்பரவெளியாம் சிதம்பரத்தில் பஞ்சகிருத்

தியங்களைப் பண்ணும் ஸ்ரீநடராஜப்பெருமானே அறிய முடிவதாகும். அகத்துள் அநுபவஞானமின்றி இவ்வாறு புறத்தே இவர் காட்டும் பாவனைகள் எல்லாம் இவரது தற்போதச் சேட்டையின் விபரீதம் ஆதலின் இவர்கள் நிர்விகாரிகள் அல்லராகும், இவர்களும் ஞானிகள் போலப் பிறர்க்கு தோன்றினும் இவரைப் பொய்வேடதாரி என்று அந்த மாநடமிடும் நடேசன் (அறிய வேண்டும்) என்றார் அறிவார் என்றும் கூறினார்!.

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் மெய்ஞானிகள் பொய்ஞானிகளின் பொய்யாச்சாரங் (அஞ்ஞானகாரியங்)களைக் கண்டு தலையை ஆட்டிப் பரிகசித்தும், தமது உண்மை அநுபவஞான ஆனந்தமும் கொண்டு நமக்கு யார் சரி என்று உள்ளுவகை உந்த நடனமிடுவார்கள் என மெய்ஞானிகளின் இயல்நடையைக் கூறுகிறார்!

-15-

**மாலயனாய் இந்திரனாய் வாழுவதாய் மாளுவதாய்
சாலமயல் பார்த்துத் தலையசைப்பர்-ஞாலமயம்
உண்மத்தக் கோரணிபார்த்து ஓகோகோ வெனச்சிரிப்பர்
தன்னைப்பார்த்து ஆடுவர்தாந் தாம்!**

வி-ம்: பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், இந்திரன் முதலிய தேவர்கட்கெல்லாம் மேலான பதத்தில் திளைக்கின்ற மெய்ஞானிகள்! மேலே கூறிய தேவர்களது சிறந்த வாழ்வும் தத்தம் பதவிக்காலம் முடிந்தும் மீண்டும் பிறப்பினை எய்துவர் எக்காலமும் இப்படியே வாழ்வோம் என்று எண்ணிடும் அவர்களது மயக்கமும் மாண்டு போவதாயுள்ளது? ஈதறியாத அத்தேவாதிகளின் இவ்வாணவம் பொய்யாகிய தேவசீராதிகளையே மெய்யாகக் கருதச் செய்து மயக்குகின்றது காண்பீர்? என்று உள்ளத்தே கருதி தலை ஆட நடுங்குவர் அவ்வாணவத்தால் இவ்வுலகத்தார்களும் மயங்கிக் கூடி கோரணிக் கூத்தாடுவதைப் பார்த்து இவரது அறியாமைகளை நாடி பரிகசித்துப் பிறர்கேட்கும்படி ஓகோ கோவெனச் சிரிப்பார்?

அஃதன்றி அச்சிவப்பூரணம் தம்மை விழுங்கியிருத்தல்

கண்டும் தம்மை காணாதது (போதமிறந்தால்) கண்டும் அச்சிவபூரணமே தாமாயினோம் எனும் களிப்பால் இவரும் கழன்று ஆனந்த நடனமிடுவார்! எனக்கூறும் ஆகமப்பிரமாணங்களைச் சிந்தித்துத் தலையசைத்து அவர்கள் மேல் அநுதாபப்படும் இவரே மெய்ஞானிகள் நடையை உடையவராகும்!

ஞானி பயித்தியம் பிடித்தலைபவன் தன் உடலியல் நிலையினை உணரமாட்டாமல் உலகர் நடைக்கு மாறுபாடாய் திரிவது போல திருஅருள் ஆனந்த மேலீட்டு ஆணவத்தால் தம்மை மறந்து திரிவார்! பொய் வேடம் புனைந்துள்ள அஞ்ஞானிகள் மருளால் (அறியாமை) மயங்கி நடிக்கின்றார்? அருளால் புணரப்பட்டு தாம்தாம் என்றது அந்நடனத்திற்கு ஓர் தாளமும் ஆம்! தெளிந்து நடிக்கின்றார் மெய்ஞானிகள் என்று அடையாளம் காட்டிக் கூறினார்!

இதுவுமது

-16-

**ஆசைமுத லான அனைத் தும்போய் நானதுவாம்
வாசனையும் மாண்டு மறந்தறியா-நேசத்து
உறும்போக உல்லாசம் ஊமைக்கூத் துமாடிக்
குறும்போக் காய்வந்துநடப் பார்.**

வி-ம்: ஞானேந்திரியங்களில் வாயிலாக சப்தஸ்பரிசுரூப இரசக் கந்தங்களை அநுபவிக்க விரும்பும் ஐந்து அவாவும் இவைகளைப் பகுத்தறிகின்ற கரணங்களும் இயங்கும் கருவிகளும் இறந்து, நான் அச்சிவத்தோடும் இரண்டற்ற அத்து விதஸ்வரூபமானேன் எனும் வாசனையும் இறந்து தன்தரிசனம் திருவருள் தரிசனம் பெற்றோர் ஓர்போதில் அவற்றை மறந்து மீண்டும் அறிவதுபோல், அறியாமல் அறியும் நேயத்தால் தோன்றும் பரிபூரண ஆனந்த போக உல்லாசத்தோடும் மௌனக் கூத்தாடி, பின் அவ்விடம் பெயர்ந்து சிறிதுதூரம் சென்றும் மீண்டுந் திரும்பியும் வந்து உலாவுவார் அவ்வத்வைத ஆனந்தம் பெற்றோர் என அறிக?

விசயசுகங்களை விரும்பும் பொறிகள் ஐந்தும் நீங்கவே

அவ்விசயங்களை அறிந்து பற்றி அவற்றுள் அழுந்தும் இருவகை இந்திரியங் (ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்)களும் அந்தக் கரணங்களும் நீங்கும், இவைகள் நீங்கவே ஒழிந்த கருவிகளும் நீங்கும் ஆசை முதலான அனைத்தும் பொய்யாம், ஆன்மசொரூப தரிசனத்தில் நேயம் அழுந்தும் போது தற்போதமும் அதனது காரியங்களும் தானே இறுந்துபோம், தன் உண்மையியலும் ஆனந்தானுபவமும் கண்டு நடனமுமாடிச் சிறுபிள்ளைகளைப் போல் உலாவி மகிழ்ந்து விளையாடுவர் என்று கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளும் போதமும் இறந்து நேயத்து அழுந்தினோர் இக்கருவிகள் போதங்களை உடையவர்களது மயக்கமும் அவரது தெளிவும் எங்ஙனம் அறிவாரெனின்? சீவன்முக்தர்களாகிய மெய்ஞானிகள் சுகமுகமாகிய கருவிகளையும் அகமுகமாகிய கரணங்களையும் (பகலில் ஏற்றிய விளக்கின் ஒளிகாண் பார் போல்) பார்த்தும் பற்றற்றபடியாய் அறிவார்கள் என்கிறார்.

-17-

**கேடும் சுகமும் முதல்எல்லாம் கீழ்படுத்திக்
கூடும் சுகம்போலக் கொள்ளாதே-நாடுநகும்
பூனைக் கண்ணேரி பொருப்பேறி போலுச்சிப்
பானுப்போல் நீயவரைப் பார்.**

வி-ம்: துக்கமும் சுகமும் இவைகளை அநுபவித்தற்கு ஏதுவாயுள்ள தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்லாமும்துச்சமெனக் கீழ்மைப்படுத்தி நீக்கிஉடல் உலகப் பொருளாதி உறவுகளிடம் நேயம்கொண்ட பாசமுத்தரது குணம் போலச் சீவன்முக்தரின் குணங்களைக் கருதியிராதே? அஃது எங்ஙனெனின்? நாட்டிலுள்ளோர் கண்களுக்கு இருட்டு மருட்சியால் திகைத்து மயங்குவர்? இவர் அதிசயித்து சிரிக்கும்படியாக இரவிலும் பகலிலும் தமது இறையை(எலி பல்லி விட்டில் முதலான)தேடிப்பிடித்து உண்ண அறியும் பூனையின் கண்போலவும்!

ஏரிக்கரையின் மேல் ஏறிநின்று பார்ப்போர்க்கு நீர்ப்பரப்பும் நிலப்பரப்பும் மாகிய இரண்டுபரப்புகளும்தெரிவது போலவும்

காலை மாலை வேளைகளில் தமதுநிழல் நீண்டும் சிறுகச்சிறுக ஒடுங்கியும் மத்திய(உச்சி) வேளையில் தனது நிழல் தனது காலடிக்குள்ளேயே ஒடுங்கியது போலும் நீ அச்சீவன் முக்தர்களின் செயல்திறம் அறிவை இங்ஙனமெனக் கண்டுணர்ந்து தெளிந்திருப்பாயாக!

இன்னும் பூனைக்கு இரவிலும் பகலிலும் பேதமின்றி பொருள் தோற்றுவதுபோலும் ஏரிக்கரையில் நின்றோர்க்கு இருபுறமும் தோற்றுவது போலும் மலையின் மீது நின்றோருக்கு அங்குள் எதும் பூமியின் கீழே உள்ளதும் எட்டுதிக்குகளையும் காண்பன போலும், உதயம் மதியம் அஸ்தமனமாகும் இடந்திசைகளைத் தான் அறிந்து போகும் சூரியனைப் போலும், பிறப்புகளில் துன்பமும் வீட்டின் (முத்திப் பேறு) இன்பமும் அவர்க்குத் தோற்றும் ஆதலின், இவ் உவமைகளைக் கூறினார்! இருளையும் கதிர் (தீப) ஒளியையும் பார்த்தகண்களுக்கு எப்பொருளும் தோற்றாது (கண்கூசிடும்?) அதுபோலப் பரமுக்தரும் இவரதுகண் பூனையைப் போன்றதே எனினும் தநுவாதி வாதனைகளை நீக்கி ஆன்மநேயத்தமுந்தினோர் பரமுக்தர்கள்! தநுவாதிகளோடும் கூடியும் கூடாது பற்றின்றி நின்று ஆன்ம நேயத்தில் அமுந்தினோர் சீவன்முக்தர்கள் என சீவன் முத்தர் பரமுக்தர்களின் அநுபவங்களையும் பகுத்தறிவித்துக் கூறியுள்ளார்!.

இத்திருவெண்பாவால் மெய்ஞானிகளின் நடை ஆடலாதி பாவனைகளை கண்டு கருமிகள் பழிப்பினும் அதுபழிப்பிற்கு உரியதாகாது என்றும் ஞானிகளாயினோர் மெளன மாயிருப்ப தன்றி இவர் ஆடல் பாடலாதினைச் செய்வதேன் என்னை என்று சரியாதிகளில் நிற்போர் கூறமாட்டார்களோ? எனின் கூறுகிறார்.

-18-

**சூலையும் பேயும்பிடித் துழல்வார் சும்மாநம்
போல் அறிவீர் என்றுரைத்த புத்திபோல்- மூலத்து
இருளால் மறந்தறிவார் ஈதென்றான் என்பார்
அருளால் அறிந்தறி வாரை.**

வி-ம்: பொதுமாதர் (விலைமகளிர்) கூட்டுறவால்

நின்றோர்க்கு சூலைநோயுண்டாகிப் பேய்ப்பிடித்தாற்போல நற்குண இயல்பும் மாறுபட்டு இவற்றான் மிகவும் வருந்திச் சூழலுமிவர் பிறருக்கு, நீரும் கூசாது எமது அறிவைப் போலவும் செய்கைகளையும் செய்வீர்களாக என்று நற்குணத்தோர்களுக்கச் சொல்லும் புத்திமதியைப் போல் ஆணவம் கர்மம் மாயையாகிய மும்மல இருளால் தம்மை மறந்து மாயாகாரியமாகிய தனுவாதிகளை யான் எனதென்று அறிவார், அருளால் அத்த நுவாதிகளைப் பொய் என்றறிந்து நீங்கி தம்மையும் தமக்குரிய பேரின் பத்தையும் அறிந்துள்ளோரைப் பார்த்து, பித்தரைப்போல் நீர்செய்யும் ஆடல் பாடல் என்னே இதுபரிதாபம்? என்று சொல்லுவார் இவரது இகழ்ச்சியால் அவர்க்கொருபந்தமும் இல்லை என்றாகும்.

சூலநோயும் பேயும் பிடித்துள்ளாரின் புத்திமதியை இவைகள் பிடியாத நற்குணத்தோர் கேளாரகள் ஏன்? சகலகேவலத்தில் நிற்போரது கூற்றுகளை அவைகள் நீங்கிய சுத்தாவஸ்தையில் நின்றோர்கள் கேளார் என்பதாகும். ஏகதார விரதரும் (இராமனைப் போல்) சிவலிங்கம் மற்றும் தெய்வ விக்ரக ஆராதனையுடையோரையும் பார்த்து பொதுமாதர் கூட்டறவும் ஐம்பொறிகளின் செய்கையில் அவாமயல் கொண்டோரும் கூறும் கூற்று தனைக் கவனித்து உணர்ந்து கொள்வாயாக என்று உவமித்துள்ளார் என அறியலாம் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளின் மகிமை பான்மைகளை உலகத்தாரும் சரியை கிரியை யோகத்தில் நிற்போரும் மெய்யுணர்ச்சி இன்மையால் அறியமாட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்!

-19-

**மருண்முகர் வாக்கறிய வல்லரோ மாயா
இருளே ஒளியாய் இருப்பர் - அருளுருத்தப்
பேயரைப் பேயென்னாரோ பித்தநாப் பாலிருட்கண்
பார்வைக்குப் பானும் பகை.**

வி-ம்: மூவாசைப் பித்தும் உலகியற்பேயும் பிடித்துழல்

வோர்கள் நல்லறிவாளர்கள் கூறும் அறநெறி இதோபதேச வாக்கினை இருளையே ஒளியாய்க்காணும் ஊமர்கள் கேட்டு நடப்பரோ? அது இவ்வுலகியலார்கள் அந்தமெய் ஞானிகளின் வாக்கையும் கேளார் ஆயினும் அவர் சிறப்பினை அறிய வல்லவரோ? அஃதன்றி, தாம் கற்ற நூலறிவும் சரியாதிகளாகிய மாயா இருளைத்தானே ஞானப்பிரகாசமாகவே கருதியுழன்று இருப்பர் அம் மலங்களையும் யான் எனதென்கிற தற்போதத் தையும் துச்சமெனக்கோபித்து நீக்கிய அருளாகிய பரிபூரணப் பேய்ப்பிடித்து நடிக்கின்ற பெரியோரைப் பேயரென்று சொல்வார் களோ? அவ்வஞ்ஞர்கள், இவ்வரும் ஞானியரைப் பேயென்று இகழ்வது ஏனெனின்? மதுரமாகிய பாலின் சுவை பித்தமேறிய வரது நாவிற்குப்பகையாய் அறிந்து வெறுப்பதுபோலும், அவ்வானந்தமும் திருவருளும் பானு ஒளியை இருளாய் காணுமிவர்க்கு மலங்களின் மேலீட்டால் பகையாம் ஆதலின் இவற்றைப் பெற்ற ஞானிகளையும் அவரது நடைகளும் புகையாய்த் தோன்றுமன்றோ? இதே இவர் அவரை இகழ்வதற்குக் காரணமாகும் என பரஞானம் சிறிதும் அறியாப் பாமரர்கள் உலகியலார்? என்பதையும் அறிவாய் என மேற்கூறிய உவமைகளால் குறிப்பிட்டு உரைத்தார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளின் மகிமைகளை மானிடர்களும் அறியாராயின் பின்யாரறிவார் எனின்? பாம்பின் கால் பாம்பே அறிவது போல அதுபூதியுடைய ஞானிகளே அறிவர், அன்றியும் இந்திரன் முதலான தேவர் குழாமும் அறிவார் இவருக்கு ஏவல் புரிவார் என்கிறார்!

-20-

**அடைப்புள்ளாய் ஆளடர்ந்த ஆமையாய்த் திக்கே
உடுப்பதாய் ஓர்ந்துழல் வார்க்கு ஊரார் - நடைப்பிணமே
ஊமைப்போல் யாரெனினும் ஓலமிடும் தேவர்குழாம்
சேமக்கோல் ஆள்இந்தி ரர்!**

வி-ம்: ஆன்மதரிசனமும் அதன்நிஷ்டை நேயம் மாறா திருத்தலின் தனது முட்டைகளை தம்சிறகுக்குள் வைத்து அடை

காத்து இனவிருத்தி செய்யும் பறவைகளைப் போலாய், தானிருந்த இடம் தேடிவந்து அன்ன பானாதி (உணவு உடைவகை)களை வைத்தும் வணங்கிப் பல்வேறான உபசாரங்களை செய்திடினும் அவரது இந்ரியங்கள் ஐந்தினையும் அவைகளின் மேல் செலுத்தாமல் உள்ளே அடக்கிக்கொண்டு நீரிலும் தரையிலும் நீந்தி ஊர்ந்து செல்லும் ஆமையானதுமனித நடமாட்டம் கண்டவுடனே கழுத்தையும் கால்நான்கையும் தமது கூட்டுக்குள்ளே இழுத்துஒடுக்கிக் கொள்வதுபோலவும்.

தமது உடலையே மறந்து உணர்வுதுறந்து திக்குகள் எல்லாம் பரிபூரணமாயுள்ள உடையை தம்மைத் தெரியாது சூழஉடுத்திக் கொண்டு இருந்தும் இவ்விதமாய் தேர்ந்து தெளிந்து உலாவிடுவோர்க்கு, ஊரில் உள்ளார் யாவரும் நன்றும் தீதும் கூறினும் அவர்க்கு இவர்கள் உறவும் பகையும் என்பதுணரார்! அன்றியும், நடமாடும் பிணம் போலத் திரிவாராயினும் பேய் பிடித்தாற் போலத் திரிவாராயினும் ஊமை போல் மௌனியராயினும் இவரது பேற்றின் மகத்துவத்தை இந்திரன் பிரம்ம விஷ்ணுருத்திரன் உள்ளிட்ட எல்லா தேவர்களும் (வெளியில் நுட்பவுடலோடுங்கூடி) சூழ்ந்து வணங்கி துதித்துப் போற்றி செய்து கொண்டாடுவார்! அவரது ஏவற் பணிகளை எல்லாம் செய்து பேறுபெறுவர் என அறிக! பறவைகள் முட்டைகளைத் தமது சிறகுள் அடக்குவது போல அண்டசராசரங்களையும் தமது ஆத்மப் பரிபூரணத்துள் ஐக்யப்(லயம்) படுத்தியிருப்பர், ஐந்து உறுப்புக்களையும் ஆமை உள்ளடக்குதல் போல் பொறிவழி விசயங்கள் வந்திடின பொறிவாயிலைதடுத்தி அடக்கிடுவர், காரணம் கருவிகளின் சேட்டைகள் முற்றும் இறக்க மறந்திருத் தலின் ஊமைப்பேயர் என்றும் தேவருலக்திலும் அவா அடையரா தலின் ஆங்குள்ளோர் எவரும் மெய்ஞானிகள் இல்லை என்றும், இவரும் அவருக்குப் பணிவிடைகள் பலவும் செய்து தொழுதலால் அவரை அரசர் சக்ரவர்த்தி திருமகனார் மகாராஜாவும் மெய் ஞானிகளே என்றார்! ஆதலின் சேமக்கால் ஆள் (நன்மைகள் கூடியது அவரது கைத்தடிப் பதவிகளின் நின்றோர்கள்) இந்திரர் உபேந்திரர் முதலியோரும் உண்டு

என்றார்! ஞாலமுண்டவன் தலைமிசைச் சுமப்பன் மெய்ஞானி வேண்டுவதெல்லாம் ஆலமுண்டவன் அவன் பின்னே திரிருவன் அவனடித் துகள்க்கன்றோ, சீல முனிவரும் தேவரும் திசைதிசை மன்னரும் தொழுதேத்தக் காலிரண்டையும் எந்தலைமேல் வைஎனக் கழறுவன் கமலத்தோன்!..

(ஞானதீபம்)

இத்திருவெண்பாவால் இத்தகு மகத்தான ஞானிகள் ஏந்ததே சத்திருப்பார் எவ்விடம் செல்வார்? எனின் ஞானிகள் செல்லு மிடமும் இருக்குமிடமும் குறியீடற்ற பேரூராமது!. என்கிறார்.

-21-

**செத்தவரைப் போலத் திரும்பாமற் போகலுமாம்
எத்திசையும் ஒன்றென்று இருக்கலுமாம்- (முத்தர்தமக்கு
ஆண்டம் அணுச் சித்தில்ஆடு மரங்கம் தேகமல்லால்
கண்டிடுகைக் கேதுமிலை காண்!).**

வி-ம்: இறந்தவரை ஊர்மக்கள்கூடி சடங்குபல செய்து எடுத்துச் செல்வார் அப்படி கொண்டு போகும் பிணம் தாம் வாழ்ந்த ஊருக்குள் தம் வீட்டுக்குத் திரும்பி வராதது போல, இது தாம் வாழ்ந்திருந்ததேசம் ஊர் பகுதிஎனக் குறித்து நிற்க மாட்டார்கள், எல்லாத்திக்கும் பரிபூரணமாய் ஒன்றாய் பேதமின்றித் தோன்றுதலால் யாதோர் இடத்தும் நியமின்றி இருப்பார் சீவன் முத்தர்கள்! சிற்றின்பம் அடைந்ததற்கு அவரவர் தேகங்களே ஆன்மாக்களுக்குத் தக்க இடமும் ஆகும் பூமிப்பரப்பாகிய தேசம் சீவான்மாக்களுக்கு கோரணிக் கூத்தாடுதற்கான மாயாநாடக மேடை போன்றதாகும்!

அன்றி இவைகளால் தமக்கு ஒருபொருட்டாக மாட்டாதென அறிவர் உடலுள் நின்று உழற்றிய உயிர்போயின் மீண்டும் அதனுள் வந்துபுகாதது போல, மும்மலத்தோடும் கூடிய சீவத்துவம் நீக்கியவரிடம் மீண்டும் அவைகள் வந்து அணைய மாட்டாது அண்டமே தேகம் தேகமே அண்டம் நாமரூபாதிப் பிராஞ்சமெல்லாம் தேகத்துக்குள்ளேயே அடங்கும், இதனைத் தாப்பிசைப் பொருள் கொள்ளும் முறை என்பர்? விட வேண்டிய

விசயத்தை விடவேண்டிய இடத்தில் விட வேண்டிய முறையில் யாவும் விட்டவர்கள் சீவன் முக்தர்கள் என்றார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்கு நிற்கும் நிலையும் குணமும் நடக்கும் போதுள்ள குணமும் ஒருரில் நிற்பதும் ஒருரைத் தவிர்வதும் என்பதில் யாதொரு நியதியும் (வரம்பும்) இல்லை இத்தகு ஞானிகள் போகாத ஊரும் ஒன்றில்லையோ எனின் அறிவிக்கின்றார்!

-22-

**உடற்போகம் போகவுயிர்ப் பகைபோய்ப் பேறும்
கெடத்தானும் தன்னறிவும் கெட்டோர்-நடக்கும்போது
ஆகாயம் சாண்டிடல் போல் ஆவதல்லாற் பூரணற்குப்
போகாத ஊருண்டோ புகழ்?.**

வி-ம்: கருவிகரணங்களுடன் உடம்புடனும் கூடி அநுபவிக்கும் புசிப்புகள் எல்லாம் இன்பம் போலத் தோன்றித் துன்பமாய் முடிவதால், இத்தகைய உயிர்ப் பகையாகிய ஆணவமும் போய்ப் பேரின்பத்தைப் பெற்றோம் எனும் பேறும் போல், தன்னையும் தனக்கு அறிவித்த திருவருளையும் தியாகித் துள்ளோர், யாதானும் ஓர்திசையிற் செல்லும் போது ஆகாயத் தையே தன்கைச் சாணால் அளவிட்டது போல்! பரிபூரணர்க்குத் தமது பூரணத்தில்தாம் செல்வதுபோற் தோன்றும் அல்லாமல் ஈத்து இன்னதென்றும் பகுத்து பார்த்துப் போகா அதுதவிரும் இவருக்கு ஊரும் உறவும் எங்ஙனம் உண்டாகும்?

ஆணவத்தால் இன்பமாய்த் தோன்றிய புசிப்புகள் எல்லாம் இப்புசிப்புகள் துன்பமாய்த் தோன்றிய போது அவ்வாணவம் கெடும் இது கெடவேதன் தரிசனமும் திருவருள் தரிசனமும் பரையோகமும் ஆனந்தப்பேரும் உண்டாகும், இவ்வானந்தப் பேற்றை இழந்த போது தானும் தனக்கறிவித்த அருளும் இல்லாது நீங்கும் ஆதலின் உண்டாவதற்கும் இல்லாததற்கும் காரணம்? இவை என்று உடலின் போகாப் புசிப்பு இழப்பையும் உயிரைப் பேணும் இழப்பையும் எடுத்த அறிவித்தார் ஆகாயத்தை சாணால் அளந்து விடுத்த போது அளந்ததும் விடுத்ததும்

அவ்வாகாயத்தில் தோன்ற மாட்டாது? போல், பரிபூரணர்க்கு நடந்திடும் போதும் ஓரிடத்தே இருந்து கிடந்தப் போதும் முன் நடந்தோம் இப்போது இருந்தோம் எனும் ஸ்மிருதி(நினைவு) உண்டாகாது என இவ்வுவமையாற் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் அந்த ஞானிகட்கு நல்ல இடமென்றும் கெட்ட இடமென்றும் பேதமற்றுச் சரியாகுமோ? எனின் அவர்க்கு எவ்விடமும் சரிசமன் ஆகும் பேதமில்லை எனக் கூறுகிறார்!

-23-

**தருவனம் என்றுதண்டுகுடை சாமரையாய் வாழும்
நரவனம் என்மேல்கீழ் நடுவென் - பரமசிவன்
தாக்கற்ற அதுபோல் அருட்சிவனைச் சாராபோல்
தாக்கற்றார்க்கு எங்கும்ச மன்!**

வி-ம்: முள்ச்செடி கொடிகள் அடர்ந்தகாடாகிலும் மரங்கள் நெருங்கி வளர்ந்த வனமாகிலும் நீரருவி குகை பாறைகள் நிறைந்த சோலையாகிலும் முத்து நவமணி இழைத்த பல்லக்கு மனை மண்டபம் வெண்பட்டுக் குடை மயிற்பீலி விசிறி முதலியன உடையதாய் வாழும் மனிதசஞ்சாரமெனும் பேராரணியத்தில் ஆயினும் என்ன? உத்தமம் மத்திமம் அதமமாயுள்ள நிலப்பரப் பாயினும் ஞானிகட்கு சமமே! பரமேஸ்வரன் சராசரங்களினிடத்தே புணர்ந்திருந்தும் அவைகளின் தாக்குதலின்றி திகழ்ந்திடுவது போலும், படைத்தல் காத்தல் துடைத்தல் மறைத்தல் அருளல் எனும் ஐந்தொழில்களைச் செய்தபோதும், சிவத்தை விட்டு நீங்காததிருப்பதே அன்றி இவ்வைந்து தொழில்களின் வாதனைகளையும் உள் ஒழித்துற் அச்சிவத்தைச் சார்வோம் எனஅறியாத திருவருளே போல்! ஒன்றோடும் தாக்கற்று நின்ற ஞானிகள் முற்கூறிய இடமெல்லாம் சார்ந்தும் சார்பினை மறந்து உலவுவார்! எப்படி? ஐந்தொழிலாற் தாக்கற்றிருந்த பரமேஸ்வரர் போல் தேகம் இந்ரியங்கள் அந்தக் கரணங்கள் யாவும் தம்மாற் தொழிற்படினும் இவைகளின் தாக்குதல்கள் அற்று அச்சிவத்தை

அடைவோம் என்பதுமின்றிப்பரிபூரணமாய் இருத்தலின் அருள் சிவத்தைச்சாராதது போல் இருப்பர் ஞானிகள் என்றார்

இத்திருவெண்பாவால் ஆயின் ஞானிகட்கு இடம்தான் யாது எனின் அவர்க்குத் தற்போதம் இறந்த இடமே இடம் இவரது கருத்துமற்றொன்றை அணுகிடாது என்றார்.

-24-

**தம்மைஅரு ளாலறிந்து தாமறிந்த எல்லாம்போய்
இம்மைப் பெருவாழ்வை எய்தினர்க்கு - முன்னே
நடந்தறிந்த போதநசிப்பே இருக்கும்
இடம்புறங் காடென்ப திலை!....**

வி-ம்: தானல்லாத அநாதம் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் கடந்து தன்னை அருளால் அறிந்து இங்ஙனம் தன்னை அறிவித்த திருவருள் தரிசனம் முதல் தாமறிந்தவைகளை எல்லாம் நீக்கி, இம்மையிலேயே இவ்வுடலில் உள்ளபோதே இருமைகளை எல்லாம் கடந்த சுகாதீதப் பெருவாழ்வை அடைந்தோர்க்கு, கருவிகளையும் தன் தரிசனம் முதலியவற்றையும் இது இது இன்னின்னதென்று அறிந்து அவற்றையும் நீங்கிச்சென்று சிவத்தை அறிந்து அதனுள் இறந்த போதம், மீண்டும் எழாதபடி அதனைக் கெடுத்திருப்பதுவே தான் இருக்குமிடம் அஃதன்றி ஈது சுத்தமான தலம் இது அசுத்தமான இடமென்றும் இது வீடு மடம் காடு வனம் என்ற பகுப்புப் பேதங்காணமாட்டார்கள்!

மறுமையில் அடையப்படும் சுகாதீத முக்திப் பேற்றைத் தன் தரிசனம் முதலியவற்றுள் நிலை பெற்று சாதிப்போர் இம்மையிலேயே அடைந்தார். ஆதலின் சடசித்சடங்கள் யாவற்றையும் நீக்கினமையால் நடந்து என்றும் சாதனசாத் தியரானமையால் இம்மைப்பெரு வாழ்வை எய்தினார் என்றும் கூறினார்!...

இத்திருவெண்பாவால் இங்ஙனமாகிய ஞானிகட்கு உலக சாதிநடை வேண்டாமோ எனின்? இவர்க்கு உலகாச்சார மதசமயச்சாதி நடைமுறைகள் ஒவ்வாது எனக்கூறுகின்றார்!

**காமாதி விட்டுக் கரமே கலமாகிப்
பூமீதே கைகாலைப் போர்த்துறங்கி - நாமகுணம்
சாதி கருமமெனும் வாதனையிற் தாக்கற்றார்க்கு
ஏதுசம யம்என லாம்!..**

வி-ம்: காமம் குரோதம் மோகம் லோபம் மதம் ஆச்சர்ய முதலிய துர்க்குணங்களை எல்லாம் விட்டு ஒழித்து குவிந்த இருகரமே பிச்சை ஏற்கும் பாத்திரமாகி வீடுதோறும் இரந்துபெற்ற பிச்சான்னத்தை உண்டும் பொதுச்சாவடி மடம் புறந்திண்ணை மரத்தடி நிழலில் பாழடைந்த கோயில் குட்டிச்சுவர் வெளியில் பூமியாகிய மலரனைமேல் படுத்து கைகால்களைப் போர்வை யாகப் போர்த்திக்கொண்டு ஆநந்த நித்திரை பண்ணுகின்றோர்க்கு தமதுபெயரும் குணமும் சாதி குலமும் அவைகளின் ஆச்சார ஒழுக்கங்களும் என்னும் வாசனைகளோடும் தாக்கற்றுநின்ற மெய்ஞானிகட்குச் சாதிகுலம் சமயஆச்சாரம் யாதுளது? ஏதுமில்லை என்றாகும். இவற்றின் நடைமுறை வழக்கங்களும் அவர்க்கு ஒவ்வாததன்றோ? மாயா குணம் பந்தமாகிய நாமம் காமம் குரோதாதிகளில் தாக்கற்றோர் எனக்கூறாது அவைகளின் வாசனைகளோடும் அவைகளை முற்றும் மறந்தார் என்றார்!...

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் நடை சாதிநடை சமய நடைகளோடும் ஒவ்வாது இருந்தேன் எனின்? அச்சிவ ஞானிகள் மாயாதீதமான சிவஞானம் உடையார்? ஆதலின் மாயாமயக் காட்டாத்திற்கு உட்படார் என்று அறிவிக்கின்றார்

-26-

**ஞானிக்கு உலகநடை என்றுநாம் பார்க்கின்
சினக்கண் ணாடியோடுந் தீபமுமாம்-ஏனோர்க்கும்
விப்பிரட்ட மேபோல வேறாம் விகாரியோ
அப்பராக்கு அன்றிஅறி யானை!...**

வி-ம்: ஞானிகளின் நடையை உலகியலார் சாதியாச்சார சமயநடைபோல் என்று நாம் பார்ப்போம் எனின்? அவரது நடை இருளில் தீபத்தைக்கொண்டு பொருள்கொள்ளும் முறைமை

ஆகும்! உலகமதசாதி சமயத்தார்களின் நடையோ எனின்? அவ்விரளில் சீனக்கண்ணாடி கொண்டு பொருள் காண்பது போலுமாகும்? ஆதலின் அவரது நடைக்கு இவரது நடை ஒவ்வாதிருப்பது எங்ஙனமெனின்?

சமயிகள் தத்தம் கடவுளரை தமக்குரிய வழிபாட்டு நூல்கள் (கருமகாண்டம்) கூறியவாறே வழிபடுவர் அவர் அந்த அறுசமயகடவுள்களை எல்லாம் தமக்குள் வைத்திலங்கும் பரிபூரண சிவத்தையே அடைந்தவர் ஆதலின் அச்சமயிகள் நடைக்கும் ஞானிகள் நடைக்கும் வேற்றுமையாகிச் சுத்தப் பிரட்டமே (பொருத்தமற்ற) போல் ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒற்றுமையுறாது? இங்ஙனம் சாதிசமய நடைகள் ஒவ்வாதாயின் இவ்விருவகை நடைகளும் அறியாத விகாரியோ (பாமரரோ) எனின்? அவர் சிவத்தைப்போலும் நிர்விகாரி! (இவர்) விகாரியே ஆனால் விகாரமற்று இருக்க வேண்டும் அன்றி கரபிச்சை உண்ணுதல் திரிதல் முதலான நடைகள் நிகழ்வதேன்? எனின் அதுதேகதர்ம இயலால் நிகழும் ஆயினும் அவர் வஸ்து பாவனையால் இது மாதிரியான விகாரமாகியப் பராக்கினில் ஒன்றையும் அறியார் உலகியற்பொருள் விரும்பிய பேறு பெறுவோரைப் பார்த்துப்போ சூதானம் என்பது உலகியலார் சொல்வழக்கு? எதனையும் கண்டுகொள்ளாதே பராமுக னாய்த்திரி என்பது பாரமார்த்திகச் (ஞானநெறியுடையார்) சொல்வழக்கு!

இருளில் தீபத்தால் பொய்ப்பொருள்கள் தோன்றுவது போல் ஞானதீபநடையால் மெய்ப்பொருள் தோன்றும் என்றும் அவ்விருளில் அப்பொருட்களை தீபமும் விழியும் போதாது சீனக் (சிறியதைப் பெரிதாய்க் காட்டும்) கண்ணாடி அணிந்தும் அம்மெய்ப்பொருளை அறியமாட்டார் உலகமயலில் மழுங்கி னோர் ஆணவமாய் இருளிற்புதைந்து செய்யும் சாதிசமய நடைகளால் மெய்ப்பொருள் தோன்றமாட்டாது என இவ்வுவமைகளாற் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளின் நடையை யாவரும் அறியக்கூடாதோ? எனின். ஞானிகளின் நடையையும் தெளிவையும் யாவராலும் அளவிட்டு அறிய முடியாதெனக் கூறுகிறார்!.

-27-

**மூர்க்கன் அநாச்சாரி மூடன்னைப் பண்டிதனாம்
மேற்குலமாம் ஆச்சாரம் வித்துஅதுஎனப்-பார்க்கில்
அளவைக்கு அளவாகி அப்பாலாய் ஞானி
தெளிவைத் தெளியாத தென்?**

வி-ம்: உலக மத சாதி சமய நடைகளில் நிற்போர் ஞானிகளின் நடையைப் பார்த்து தமது நடைக்கு ஒவ்வாதிருத் தலால் இவர் மிகவும் வித்தியாசமான நடையை உடைய மூர்க்கர் என்றும் ஆச்சாரமறிந்து செய்யாத மூடரெனவும் கூறுவர்? சாத்திரப் பிரமானங்களின் உண்மையுணர்ந்த விவேகிகள் அந்த ஞானிகளின் நடையைக்கண்டு இவர்கள் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து தெளிந்த பண்டிதத் துறவியும் மேலான ஞானகுலமாம் என்றும் ஆச்சாரிய அநுக்கரகவித்தைக்கு எல்லாம் முதலாகிய பிரம்ம வித்தையை உடையவர் பிரம்மவித்தாமிவர் என்றும் கூறுவர்!.

அத்தகு ஞானிகளின் நடையை இவரால் இன்ன தன்மை இவ்வளவு என்று அளவிடுவதற்கு அளவிடுவதாய் இவ்வளவு களையும் கடந்து அப்பாலுமாகிய ஞானிகளின் நடையும் தெளிவும் இவ்வளவு என்று ஒருவராலும் அறிய முடியாதது எதனாலோ? எனின், உலகில் மதசாதி சம்பிரதாயம் கூறிய நூல்களுள் ஞானிகளின் நடை இயல்புகள் கூறாத படியினால்? இந்நூல்களை ஒதிமயங்கியோரின் பிதற்றல்களை இகழ்ந்து கூறினார், ஞானநூல்களை குருமுகமாய்க் கேட்டுணர்ந்தோர்கள்! இது பெருமைகள் பொதிந்தது ஞானிகளின் நடை என்று புகழ்ந்து கூறினார், ஆதலின் அளவைக் களவாகி என்றும் இன்னவிதம் செய்வோமெனக் கருதாது செய்யும் அவரிடத்தில் ஞானநடை இயல்பாய் நிகழ்தலின் ஞான நூலுணர்ச்சி உந்தப்பட்டவர்கள் புகழ்ந்து கூறினார், ஞானிகள் அளவைகளைக் கடந்து நின்றார்,

ஆதலின் இவரது மூலித அளவைகட்கும் சூசகமாகப் பொதுப்பட ஞானிகளின் தெளிவைத் தெளியாதிருந்தது ஏனோ! எனக் கூறினார்!...

இத்திருவெண்பாவால் சகாதீதத்தில் நின்றோர்க்கு அந்நடைகள் இல்லாதாயினும் அருள் தரிசனம் முதலியவற்றுள் நிற்போர்க்கும் அந்நடைகள் இல்லை ஆயின்! அது வேற்றுமை அன்றோ? எனின் திருவருள் மேலிட்ட இடத்தே வரும் அநுபவமும் இதனை உடையோரும் ஞானிகள் என்பதும் அவரது நடையை மாயையை உடையோர்கள் அறியார், என்றும் அறிவிக்கின்றார்?

-28-

அஞ்சனக் கண்ணாளர்க்கு அருநிதியம் (தோன்றுவபோல் நஞ்சலகை மாற்றின் அதின்நாணுவர்போல்-(வெஞ்சாப வீடுபோற் தோற்றுமருள் மேலிட்டால் விப்பிரட்டாம் ஓடையுள்மண் சூம்ஒப்போ ர்க்கு....

வி-ம்: திருவருள் அநுபவம் மேலிட்டகாலத்தில் பூமிக்கடியில் இருக்கும் புதையல் மற்றும் தொல்லியற்களைக் காட்டும் அஞ்சனம் (மை) மூலிகைப் பிசினை கண்ணாடியிற் தடவி பூமிக்குக்கீழே பார்பவர்க்கு அச்சேமநிதியும் தெரிவது போலும்! தம்முடம்புக்குள் ஏறியிருந்த விஷத்தையும் பேயையும் மந்திர ஓளஷதங்களினால் போக்கியபின், அதனால் தெளிவு பிறந்து இதற்குமுன் இதனால் என்னென்ன செய்துவிட்டோம் என்று மயங்கி வெட்கப்படுவோரைப் போலவும் பெரியோர்களின் சாபத்தினின்றும் விடுதலை ஆனாற் போலவும் தோன்றும்! அத்திருவருளைப் பெற்ற ஞானிகளின் நடை!

அன்றி கிணற்றுக்குள்ளேயே வாழும் தவளைப் போல மாயா சமுத்திரத்துள்ளே மூழ்கிக் கிடக்கும் உலகியலார்களுக்கு பிரட்டான (வேற்றுமை)த் தன்மையாற் காணப்படும் மண்மறைப்பால் தெரியாதிருந்த நிதி அஞ்சன மையிட்டுப் பார்த்தபார்வையால் மண்ணுக்குள் ஊடுருவிய பார்வை நிதியைக் காட்டியது போல் மும்மல மறைப்பால் தெரியாதிருந்த அருள்

அவ்வருட் கண்ணாற் பார்த்தபோது அம்மலதோஷங்கள் நீங்கி எங்கும் தானாய்த் தோன்றும் ஆதலின் அஞ்சனக் கண்ணாளர்க்கு அருநிதி என்றும், விஷமும் பேயும் நீங்கியபோது தெளிவுபிறந்து அவற்றால் செய்த செயல்களை எண்ணி நாணமடைவார்போல் என்றது நஞ்சலகை மாற்றின் அதின் நாணுவார் என்றும் தேவர்களால் சபிக்கப்பட்டு சில பிறவிகள் விலங்கு பறவை முதலியனவாய்ப் பிறந்து அச்சாபம் விடுதலையான போது தேவத்துவகதியினை அடைந்தது போல, அளவற்ற காலமாய் மலதேகங்களே தானாயிருந்தவர், இப்போது அத்தேகம் நீங்கித் தன்னை உள்ளபடி அறிவென்று கண்டபடியால் வெஞ்சாப வீடு போல், என்றும் கிணற்றுத் தவளை நாட்டு வளப்பமறியுமோ? என்றது போல பொய்ப் பொருள்களே இன்பமாய்க் கருதினோர் கட்டு மெய்ப்பொருள் தோன்றாது அதன் பெருமையை அறியார் என்று மேற்கூறிய உவமைகளால் விளக்கியுள்ளார்! (என்பதாம்)

இத்திருவெண்பாவால் நீர் கூறியவாறே துறவும் ஞான நடையும் உடையாரை ஞானிகள் என்பதன்றி இவை இல்லாதாரையும் ஞானிகள் என்பதேன் எனின், அகத்துத் துறந்துள்ள ஞானிகளது வாக்கு காயங்களில் நிகழும் ஞானநடைக்கு, அவர் அதீதராய் இருந்தது போல் இங்ஙனம் குடும்ப சகிதராய் இருந்த ஞானிகளது வாக்குக் காயங்களில் நிகழும் உலகநடைக்கும் அப்பாலாய் இவர் அதீதமாயிருப்பார் என அறிவிக்கின்றார்!

-29-

**அவரவரைப் போலிருப்பர் தாமவர் ஆகார்போல்
இவரவர்க்கு ஒப்பில்லை எனினும்-உவமைசொலின்
வேசிபணம் வெய்யோன் வீணை வெளிவிசிறி
ஆசியர்போல் என்கினுமாம் அவர்!**

வி-ம்: ஞானிகட்கு குடும்பசகிதம் ஓர் தடையில்லை இவ்லறத்தோடு கூடியிருந்தும் ஞானிகளாயிருப்பவர் அறிவினால் அக்குடும்பாதிகள் நிவிர்த்தி யாயிருந்தது போல இருப்பார்! இவ்வில்லற ஞானிகள் அக்குடும்பம் நிவிர்த்தியாய் இருந்த ஞானிகளைப் போலாகார்? அதுபோல இந்தக் குடும்பிகள் அந்தக்

குடும்பத்தோடும் இருந்த ஞானிகட்கு நடையினால் ஒப்பாகார் அறிவினால் ஒப்பாவார்! இன்னும் இந்த ஞானிகட்கு உவமை கூறு இடத்து? வேசியரைப்போல் என்றும் பணம் போல் என்றும், கதிரவன் போல் என்றும் ஆசியர் போல் என்றும் கூறினும் சரி ஒத்தவராவார்! என்றார் இன்னும்! வீணையைப் போல் வெளியே போல் விசிரியும் போல் என்றார்!

1. பொருளாதிகளைக் கவரும் கருத்தால் தன்னை விரும்பி நாடி வரும் மனிதரிடம் அவரது பொருளைப் பெற்றுத் தாமும் அவர்மேல் விரும்புவதுபோல் நடிக்கின்ற வேசியரைப் போல குடும்ப சகிதஞானிகளும் பெற்றோர் மனைவி பிள்ளைகள் சுற்றமும் தம்மேல் விருப்பமுற்றார்போல நடித்திருப்பர் உண்மையில் நாமரூபப் பிரபஞ்சங்களிடத்து சிறிதும் பற்றற்று தமதுள்மிளிரும் ஆன்ம தரிசனத்தையே! வித்யாசமாய் (வேசியைப் போல) விரும்பி இருப்பர் இல்லற ஞானிகள் என்றும்
2. பணத்தை வைத்திருப்போர் ஒவ்வொருவரும் தம்முடையதிது தம்முடையதென்று அபிமானித்திருப்பினும் அப்பணம் யாவரையும் அபிமானிக்காது இருத்தல் போல் பெற்றார், மனைவி பிள்ளைகள் சுற்றுத்தார்கள் இவரை எம்மவர் எம் மவர் என்று அபிமானித்திருப்பினும் இவர் அவர்கள் மேல் அபிமானமற்று நிர்விகாரியாய் இருத்தலின் பணமென்றும்.
3. கதிரவன் ஒளிபெற்று உலகத்தார்கள் தொழில் செய்யினும் இதனால் வரும் நன்மை தீமைகள் தொழில் செய்தார்க்கே? அன்றி கதிரவனுக்கு யாதொரு மகிழ்வும் துவேஷமுமில்லை அதுபோல், ஞானிகளின் வாக்கு காயங்களால் யாதொன்று நிகழினும் இவற்றால் வரும் இதாகீதங்களிற் தாம் சாராதிருக்கும் இவரை வெய்யோன் என்றும்.
4. தாம் எப்போதும் சும்மாயிருந்து பாடுவோர் மீட்டி வாசிக்க அவர் வாசித்து மீட்டியபடி இசைதருவதன்றிச் சும்மா சடம் போற் கிடக்கும் வீணையைபோல், ஒருவர் ஒருகாரியமாய் வந்து பேசாத முன்னறும் பேசி முடிந்து போனபின்பும், தாம்

ஓர் காரிய விசாரணையும் பண்ணாது சும்மா இருந்து காரிய மாய் வந்தவர் அவர் பேசும் காரிய மாத்திரமாய் மட்டும் பேசி மற்றொன்றும் பேசாதிருத்தலின் வீணை என்றும்.

5. வெளி (ஆகாயம்) எல்லாவற்றிற்கும் இடம் கொடுத்திருந்தும் தம்மிடத்துள்ள யாதொன்றினாலும் தாக்கற்று (சேதமின்றி) இருத்தல் போல் குடும்பம் முதலிய யாவருக்கும் தாமே முகவராய் இருந்தும் அவர்களால் தமக்கொரு விக்வினமும் (கேடும்) இன்றி இருத்தலின் வெளி என்றும்.
6. விசிறி தன்னை எடுத்து விசிறிக் கொள்பவர்க்கு பயன் தந்ததே அன்றி அவரால் தனக்கு ஒரு பயனும் வேண்டா திருத்தலின் போல் தம்மைக் கொண்டு பிறர் (அணைந் தோர்கள்) பயன் பெறுவதே அன்றி அவரால் தாம் ஒரு பயனும் வேண்டா திருத்தலின் விசிறி என்றும்
7. யாசகம் பெறுவோர் வழங்கும் குணமுடையோரையும் ஈயாத குணமுடையாரையும் புகழ்ந்திட்டு யாசிப்பது போல இவர் குற்றமுடையார் இவர் இன்ன குணமுடையார் என்ற பேதமற்று சகலரையும் சமமாய் கருதி கருணை கூர்ந்து நன்மொழிகளை கூறுவதால் ஞானியான இவரை யாசகர் என்றும், உடல், உயிர் பொருட்சார்புகளை எல்லாம் நீத்து வந்த துறவிகள் மேற்கண்டவைகளான குடும்பத்தோடும் கூடிய ஞானிகளை விட அதீதமாவர் ஆதலால் இவரெடும் அவர் ஒப்பாக மாட்டார் அதேபோல் குடும்பம் மற்றைய பொருட்சார்புடைய சராசரிக் குடும்ப மானிடர்கள் போற் தோன்றி விவயவகாரம் செய்யும் இல்லற ஞானிகளைப் போலவே மற்ற பிற குடும்பி காணப்படினும் இவர் அவரது கரும காரியாதீத ஞான நடைக்கு ஒப்பாகார் என்றும் இந்தவிதமாய் வேசி பணம் வெய்யோன் விசிறி வீணை வெளியாசகர் என்ற ஏழினது தன்மைகளை எடுத்துகாட்டி ஞானிகளின் பேதங்களான நடைகளை விளக்கி கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் சுவாமின் இவ்வாறு குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும் பற்றற்று இருப்போரை ஞானி என்பது சபாவ சித்தம், ஆனால் சிவிகை கவிகை முதலிய வசதிகளோடும் கூடி

ஆடம்பரமாய் அரசருக்கு நிகராக வாழ்கின்றாரையும் ஞானிகள் என்று சொல்லுவதேன்? எனின் மேற்கூறுகின்றார்!

-30-

**தண்டுகுடை யாளராய்ச் சதுரங்கப் பேரரசாய்த்
தொண்டர்குழாம் போற்றச் சுகித்தாலும்-உண்டுமுத்தர்
போகத்தாரொடு கடர்போற் பொய்ப்போகம் மெய்ப்**

பெருக்காய்ச்

சாகப்போவார் கடன்தீர்த் தல்!

வி-ம்: யானை குதிரை தேர் காலால் எனும் நால்வகைப் படையினரோடும் முத்துப்பல்லக்கு நவமணித்தேர் மாட மாளிகைகளையும் உடையராய் வாழும் பேரரசரைப் போலவும், சமயமத சமுதாயத் தலைவர்களைப் போல சிஷ்யர்களையும் பொது மக்களையும் மாணவர் முதலிய தொண்டர் கூட்டதாருடன் சேர்ந்து நின்றும், இவர்கள் யாவரும் உபசரிக்கத் திருவிழாவில் பவனிவரும் உற்சவமூர்த்தியே போல! மகாபோகங்களை அநுபவித்தார் எனினும், அவராற் கொடுக்கப்பட்ட போகங்களை விருப்பின்றி பற்றற்று அநுபவிக்கும் சத்தநிலை பெற்றாரும் உண்டு! அவர் இப்பிரபஞ்சிகளைப்போல் போகசுகங்களில் மயக்கமுற்று அமுந்த மாட்டார்கள் இந்த தந்திரம் எது போலேனின்?

எண்ணை வார்க்கும்தோறும் தன்னிடத்தில் வாங்கிக் கொண்டு தாம்மிகவே பிரகாசிக்கும் தீபம் போல பொய்ப் போகங்கள் வருந்தோறும் அதனைத் தற்போதத்தால் பற்றி அநுபவிக்காமால் அருட்கண்ணாற் பார்த்து தான் எமது என்ற மமதையின்றி அநுபவித்தலின் அஃது? திரி வழியே எண்ணை சேர்ந்து தீர்வது போல, மெய்ப்பொருளுக்கு இலக்காகிப் பொய் போகத்தால் பொய்ப்பொருள் மிகவும் பிரகாசமாய்த் தோன்றும்! என யூகித்து உணர்வாய்... ஆயின் மெய்ப்பொருளுணர்ந்தோர்கள் இப் பொய்ப் போகத்தோடும் கூடியிருந்து அநுபவிப்பது ஏன் எனின்.

அக்கினியில் வீழ்ந்து இறக்கப் போவாரிடம் இவர் தமக்குரிய அன்புறவு உள்ளோர் வந்து விரும்பி அடிக்கடி அநுபவிக்கும் திண்பண்டங்களைக் கொடுத்த போகப்பொருட்களை வெறுப்பின்றி? இதுவும் பிராப்தக்கடனே என்று எண்ணிப் பொறுமை

யோடும் ஏற்றுண்டு ஒழிவது போல, அவரும் இத்தேக வாழ்வு எப்போது ஒழியும் எனும் கருத்துடையவராம் தான் விரும்பாத போதும் வலியவந்த பிராப்தப் புசிப்பினைப் பெறுவது போல் அநுபவிப்பாய்த் தீர்த்துக் கொள்வார், அத்தகு பெருமைக்கு வந்த ஞானிகளின் ஜாலநிகழ்வுகள் ஈது என அறிவாயாக! எவரிடத் திருந்தேனும் வரும் போகப்புசிப்புகளை தாம் விரும்ப வந்தது என்று எனக் கொள்ளாமல் தமது முந்தைய வினைப்பயனின் மிச்சத்தை திருவருள் அனுப்பியது என்று எண்ணி அநுபவிப்பதே! சிவனுக்கு இவர் செய்யும் நிவேதனமும்! இதுவே மெய்ப்பக்தியுமாகும் இதனால் இவரிடம் சில சமயம் தற்போதமும் வாசனையும் சிறிதேனும் எழுமாயின் அதனைச் சிவம் விழுங்கி அருளாய்ப் பிரகாசிக்கும் ஆதலின் பொய்ப்போகமே மெய்ப்பெருக்காம் என்றும்.

சாவதே உறுதியானவர் அவ்வேளையில் சுகத்துக்கப் புசிப்புகளைச் சற்றும் விரும்பாதிருக்கவும் சுற்றமென்பார்கள் பலர் அவரை வேண்டிக் கொண்டு வந்து கொடுக்கப் புசித்தல் போல் (உண்மையில்) ஞானிகள் விரும்பாதிருந்தும் பிராப்த (எச்சமான) வினை வலிதில் கொண்டு வந்து சேர்க்கச் சோர்வின்றி அநுபவிப்போரும் ஞானிகளே ஆவர், இங்ஙனம் திரிகரண அநுபோகங்களையும் சிவத்துக்கு அர்ப்பணிப்போரும் ஐயமின்றிய ஞானிகளே ஆவார்கள் எனக்கூறினார்!

இதற்கு உவமையானது (தமிழ் பகவத்கீதை) அறிவதாகிய அங்கியிலேகொள அறிவையே சிலர் ஆகுதி பண்ணுவர் செறிவாஞ் சமத்தியிடையே சிலர் எறிவதாய்ப் புலன்களை ஈசுவர் (என்பதுமுணர்ச்சு?)

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் அநுபவிப்பதும் மற்றையோர்கள் அநுபவிப்பதும் பிராப்தமே ஆகுமாயின் இதில் இவர்க்கும் அவர்க்கும் பேதம் என்னே? எனின் பற்றற்ற ஞானிகளது பிராப்தம் அவரெடுத்துள்ள தேகத்தளவே அத்தோடும் கழிந்து (முடிந்து) விடும், பிரபஞ்ச அஞ்ஞர்களின் பற்றுடைய பிராரப்தம் பின்னும் சுகதுக்கங்கட்கு ஏதுவாகிப் பல

பிறப்பு இறப்புகளின் தள்ளும் என்று அறிவிக்கின்றார்!

-31-

**பெருநோவுக்கே அன்னப் பெற்றது உடற்போகம்
நரகேழும் மூட்டுமிது நாம்செத்து-உருவத்துத்
தாமல்லாற் போகிப்பது அல்லவது அன்பர்பதம்
காவலாள் கைத்தளைபோற் காண்!**

வி-ம்: இவ்வுடல் இறப்பு பிறப்பென்கிற தீரப்பெரு நோய்க்கே கொள்கலமாய் வந்தது எனக் கருதிப் போகங்களை (சுக துக்கங்களை) அநுபவிக்கின்றது தானே? பிறப்புப் பிணிகளால் ஏழுநகரிலும் கொண்டு சென்று அழுத்தி அவற்றால் பெருகிய துன்பங்களைப் புசிப்பிக்கச் செய்யும் எங்ஙனமெனின்? இவரனுபவிக்கும் பிரார்ப்த (சுகபோக)ங்கள் தற்போதம் இறவாதது தான் தனதென்றும் சீவத்துவமுடையது? அருள்வடிவாடியிருந்து அநுபவிப்பதல்லவாம் ஆதலின்! எல்லாம் வல்ல சிவத்தினது திருவடியைப் பிரியாது நின்ற மெய் அன்பரது பிரார்ப்த புசிப்புகள் தான் தனதென்னும் தற்போதம் மாண்டொழிந்தது இவைகள் வருவதும் அநுபவிப்பதும் தமது வினையல்ல அனைத்தும் திருவருள் தாமாயிருந்து அநுபவிப்பது! ஆதலின் இவர்க்கு இப்பிரார்ப்தம் இவரது தேகம் இருக்கும் வரை கைகாலில் மாட்டிய விலங்கு போலும் காவலால் போலும் (சிறைக் கைதிகளை ஒப்புரவு படுத்த நடத்திடும் முறைமையே போல!) தொடர்ந்து வந்தும், இவரது தேகமே நீங்கும்போது அதுவும் நீங்கும் ஆதலின் இவர் சிவமே ஆயினார் மறுபிறவி என்பது இவர்க் குண்டாக மாட்டாது! என அறிவாய்.

தேகமே தானாயும் சுகதுக்கங்களை விளைவிக்கும் போகங்கள் தன்னுடைமையதாயும் தற்போதத்தாற் கருதி அநுபவிக்கும் இவர்களுக்கே இதாதிதங்களும் இச்சுகதுக்காதிப் புசிப்புகளால் இருவினைகளும் இவ்விருவினைகளால் மறுபடி மறுபடியும் பிறப்பு வரும், இவ்வாறாகிய இருமைகள் பிறவிகள் தொடர்ச்செய்து கொடிதான ஏழுநகரிலும் திணித்து வருத்தும் எனவும் தற்போதச் செருக்குகள் நசித்து விட்டதாலும் எல்லாம் தாமாகிய பரிபூரண வடிவாயிருத்தலினாலும் அவ்விரு வினைகள்

சார்பு பெறும் இடம் இன்மையாலும் இவ்வரிய மெய்ஞானிகட்கு மறுபிறவி என்பது துளியும் இல்லை என்றாகும்! அசுத்தங்கள் ஒழுகிடும் மலபாண்டமாயும் இருவினைகள் ஆளுகின்ற களமாகவும் மூப்பு பசி பிணி துன்பங்களின் துறைமுகமாகவும் பொருளானதால் (பொதுவாக) உடலைப் பெருநோவுக்கே அன்ன என்றும் துன்பங்களே தொடர்ச்சியாகும் இப்பிராரப்தம் மாயா சக்திப் பிரபஞ்சிகள்பால் நின்றது? இருவினை கடந்தப் பேரின்பமாய் வந்த பிராரப்தம் மாயாரகித ஞானியர்கள் பால் நின்றது! சகிதர்-பொருந்தியுள்ளார் இரகிதர்-பொருந்தாதிருந்தார்கள்) பதம்! இருவினை நசித்த இடமாம் திருவருளையுடைய ஞானியர்களே மெய் அன்பர்கள் என்றும் மேலும் பிரபஞ்சவாசனாதி அஞ்ஞர்களை போகாதிப் பொருள் வந்து சூழ்ந்து கொண்டு இவரை ப்பரமுத்தனாக விடாது தடுத்து நின்று இயக்குவதால் பிராரப்தத்தை காவல் ஆள் இக்காவலாட்திறம் இருவருக்கும் இருமைவினைகளை அறுக்கவும் வளர்க்கவும் அவரவர் வினை வழியே நின்று நடத்தவும் தடுக்கவும் செய்யும் இது பொதுவானதும் கூட? என்றறிக?

இத்திருவெண்பாவால் ஒருவர் செய்த வினை அவரைச் சேர்ந்திருக்கவும் ஞானிகள் செய்த வினை அவரைச் சேராதிருக்கும் விநோதம் யாதெனின்? அவர் சிவானந்தானு பவர் ஆதலின் அவரது வினைகள் அவரைச் சேராது இவைகள் இவர்க்குப் பணிந்து தொண்டு செய்வோரிடமும் பழித்துத் தீமைகள் செய்வோரிடமும் போய்ச் சேரும் என்கிறார்.

-32-

**சுகிக்கில்லை துக்கம் சுடுகாடு சொர்க்கம்
அகத்துக்கும் சொர்க்கநரகு ஆய்ந்தார்-சுகிப்பதுவும்
அத்துவித ஆநந்தர்க்கு ஆகாரம் அற்றது
பத்திசெய்வார்கள் ஏற்கும் பயன்.**

வி-ம்: பரம சுகமே ஓர் வடிவம் அதே தாமாய் இருப்போர்க்குத் துக்கம் என்பது அணுவும் இல்லை. இதனால் இதன் எதிர்மறையான சுகமும் இல்லை இது சுத்தமான இடம் இது அசுத்தமுள்ள இடம் எனும் நினைவு சிறிது உண்டாயினும்

இதுவே இவர்க்கு நரகமாய்த் தோன்றிடும் ஆதலின், இவர்க்குச் சுடுகாடே (மயானமே) சுவர்க்கமாம்! அதன்றியும் தான் ஆநந்த வடிவாயிருத்தலே சுவர்க்கமென்றும் தேகமே தானென்ற புத்தி சிறிது தோன்றினும் அதுவே நரகமாம்? புறவுலக உடற் தொழிலா திகளிற் செய் கருமவினைகளிற் சுவர்க்கம் நரகம் என ஆய்ந்தது போல, அசுத்திற்கும் சொர்க்க நரகப் பயன்களை ஆய்ந்திருந்தார் அன்றியும் அவர் அநுபவிப்பதும் அத்வைத ஆனந்தமே ஆகும்! இங்ஙனம் இருந்த அத்வைதானந்தர்க்கு அவ்வாகான்மிய (இனி வரும் பிறவிக்கு வித்தாகும்) வினை புசிப்பற்று நிற்க நிலைய மின்றி ஒழியும் இவ்வாறு இவர் (ஞானிகள்) ஆற்றிய வினை களும் அதன் பயனும் இவரைச் சேராதாயின் இவரது வினைப் பயன்கள் எங்கு செல்லும்? எனின்.

இத்தகைமை பெற்றுள்ள ஞானிகளை அணைந்து அன்புடன் பணிந்து வணங்கி உணவு, உடை, உறைவிடம், மருந்து முதலி யனவும் அந்தந்தச் சமயம் அறிந்து (தாமும் வீடு பேறின்பம் பெற விரும்பும் அன்பர்கள்) இதம் செய்வோர்க்கும் வெறுத்தும் பழித்தும் அவர்க்குத் தீமைகள் செய்வோர்க்கும் அவரது அறியா மைப் பருவத்திற் செய்த தீவினைப் பயன்களும் அறிந்து ணர்ந்த ஆன்மானந்தப் பயனும் இவர்களிடத்தே இவ்விதமாய் சேரும் என்பதறி! ஆனந்தமே வடிவாயிருத்தலால் தனு(உடல்) இல்லை அவ்வடிவில் தற்போதமின்றியதால் அந்தக் கரணங்களும் இல்லை சுடுகாடே சுவர்க்கமாய் அறிந்ததால் புவனம் (உலகம்) இல்லை அவ்வானந்தத்தை அநுபவித்தலால் போகாதிகள்இல்லை தேகத்தை உடையவனைத்தேகி என்றார் போல் ஆநந்தமே இவர்தாமாய் இருத்தலின் சுகி என்றும் இங்ஙனம் உடல் கரணம் உலகமாதிப் போகங்களை எல்லாம் கடந்து நின்றோரை அவ்விரு வினைகள் சார மாட்டாமையின் ஆகாரமற்றது என்றும் கூறினார்!.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் அடைந்துள்ள இன்பத்தின் பெருமையும் அவ்வானந்தத்திற்கு உவமையும் கூறுகிறார்!.

-33-

அரிபிரமர் இந்திரர்க ளாதிகளார் தான்அச்
சரிவிரதத்தன் இன்பத்தைச் சாற்றிற்-பரமசிவன்

தானேசரி மீட்டுச் சாற்றுகின் தானேசரிவேறு
ஆனாரை வேதம்அ நியா!.

வி-ம்: இந்த ஞானிகள் அப்யாசித்து வரும் மேலான அதிவிரதத்தை அமரலோகாதிபதிகளான தேவராதியர்களும் தேவலோகத் தலைவனான இந்திரனும் சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரம்மதேவரும் இரட்சிப்பு கர்த்தவான மகாவிஷ்ணுவும் சங்கார மூர்த்தியாகிய ருத்திரரும் (அநுபவிக்க எட்டாத) அநுபவிக்கும் இன்பமெல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டிப் பார்த்தாலும் இவர்களது இன்பத்தைவிட அவரது இன்பமே பேரின்பம் சரியானதாகுமோ? அஃதன்றி பரமசிவத்தினது பரிபூரணானந்தமே சரியாகும்! இன்னும் சொல்லுமிடத்து? ஞானிகள் பெற்றுள்ள இன்பத்திற்கு நிகராக வேறொன்றுமின்றி இவரது பேரின்பமே சரியாகும்!

இங்ஙனம் திரிகரணாதித் திரிபுடி இரகிதராய் சுகப்பேற்றிலும் சிந்தை கொள்ளாத சுகாதீதராகவும் யாவரும் அனுஷ்டிக்கும் விரதங்கட்கெல்லாம் மேலான அதிவிரதராய் சாதித்துப்பெற்றுள்ள இன்பாதீதத்தை இவ்வளவு என்று வேதங்களும் அளவிட்டு அறியமாட்டாது! பரிபூரணானந்தமெல்லாம் தாமாயி ருந்து அநுப வித்தலால் பரமசிவமே ஆனதானே சரியாம்! தன் இன்பம் போல் மற்ற பிற தேவர்களுக்கும் இல்லாததால் தான் தானே சரி என்றும்! அவ்வின்பமும் அநுபவமும் தாமாகாது (கடலும் நீரும் இன்றி அதனுள் சார்ந்துள்ள உப்புபோல) அதன் சுவையேதாமாய் இருத் தலின் வேறானாரை என்றும் இன்பத்திற்கு உவமைகூறின் அவரே சரி என்னாது? அவரது இன்பமே சரியாம் எனக் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் சித்தாந்த ஞானம் போல வேறு ஞானம் இல்லை என்றும் இத்தகைய ஞானம் பெற்றோரை வழி படுவோரது பெருமையே பெருமை என்றும் அறிவிக்கின்றார்?

-34-

சாலோக மாதிகள் தரும்சைவ சித்தாந்தி
பால்ஏகம் பார்க்கப்பணியுமவன்-மேலே
உருகித்திரு வுள்ளத்துக்கு உற்றபணி செய்வார்
பெருமைக்கு ஏதுண்டோ பிற?

வி-ம்: தன்னை வந்தடைந்து பணிவிடைகளைச் செய்து வரும் பக்குவர்களின் பண்பு அடக்கம் ஆற்றல் தெளிவுகளைக் கருத்திற்கொண்டு அவரவர் பக்குவங்கட்கு ஏற்றவாறு சாலோகம் சாம்பம் சாருபம் சாயுச்சுயம் எனும் பதமுத்திகளில் ஐக்யப்படுத்திடும் சித்தாந்த ஞானியால், ஏகமாயிருந்த மெய்ப்பொருளை அறியும் பொருட்டு வந்து மனம் வாக்குக் காயத்தால் வழிபாடு ஆற்றும் மந்தன் மந்ததரன் தீவிரன் தீவரதரன் என்று நான்கு வகைப் பக்குவர்களின் மேல் பேரன்புள்ளவர் சித்தாந்த ஞானிகள் என்பது துணிபாகும்!

மார்க்கட (குரங்கின் பிடியாகி) நியாயமாய் ஊசி செல்லுமிட மெல்லாம் சரடும் பின்செல்வது போல பக்குவர்கள் ஞான மூர்த்திகளைச் சேர்ந்திருந்து பணிவிடைகள் செய்வாராது பெருமைகள் ஈடுஇணையற்றதும் மேலானதுமாகும் அன்றோ? வந்தடைந்ததோரது பக்குவாபக்குவங்களை அறிந்து சரியை கிரியை யோகம் ஞானநெறிகளிற் செலுத்தி, சாலோக சாம்ப சாருப பத முத்திகளைக் கொடுப்பதும் அதிதீவிரமாய் வந்தோனுக் குத் தற்போதத்தைக் கெடுத்து, நிரதி சயானந்தபதத்தை சாயுச் யத்தை கொடுப்பதும், மற்றைய சமயம் சார்ந்தவர்களிடத்து அச்சில்லாமையால் சாலோகமாதி தரும் சைவசித்தாந்தி பால்! ஏகம்பார்க்கப் பணியுமவன் என்றார்! இங்ஙனமிருந்த சித்தாந்தி யைப் பணியும் அவனது பெருமைக்கு வேறுபெருமை எங்கேனும் எவரிடத்தும் உண்டாமோ? இல்லை என்றார்!

(இதற்கு விசேஷ விளக்கமும் எடுத்துக்காட்டும் தொடர்கிறது)

சைவம் முதலிய ஆறு சமயங்களையும் பின்பற்றுவோர் ஏதேனும் ஓர் குறியில் பக்குவர்களை இருத்துவர் அன்றி இவர்களால் சீவனை சிவத்தோடு ஐக்யப்படுத்திட மாட்டார்? எனின் யாரந்த சைவ சித்தாந்தாதி? எங்கும் மங்களம் தங்கிடச் செய்துள்ள எல்லாம் வல்ல சிவத்தின்பால் மாறாத அன்பும் நேயமும் கொண்டு அன்னியமின்றி அன்னியமாய் அநுபவித்

துள்ள புநீமகாமெய் ஞானிகளே! சைவசித்தாந்தி என்றார் அன்றியும், சைவம் என்பது தூய குற்றமற்றதும் பேதமற்றதுமான ஓர் அன்பு! (சித்து-அறிவு) (அந்தம்-முடிவு) அறிவின் முடிந்த முடிவு என்பர் மகத்துக்கள் இப்பாடல், ஒரு தீர்மானத்தை உறுதி செய்து காட்டியுள்ளது? இதுவரை இந்நூலின் உரை ஆசிரியர் நூலாசிரியர் கூறியபடியே காட்டினேம் இனி சைவம் சித்தாந்தி சமயம் எகம் என்றதற்குத் தனித்தனியே சிவஞானபோதம் அருட்பா திருமந்திரம் முதலிய நூல்களிலுள்ள எடுத்துக் காட்டுகளை தருகிறோம்!

இந்து மத்தின் ஆறு அங்கங்களாய் திகழும்
சமயங்கள் ஆறாகும்.

- 1 புநீ கணபதியைத்தலைமையாய்க் கொண்டது காணாபத்தியம்
- 2 புநீ முருகனைத்தலைமையாய்க் கொண்டது கௌமார சமயம்
- 3 புநீ சூரியனைத் தலைமையாய்க் கொண்டது செளரம் சமயம்
- 4 புநீ பராசக்தி அம்மையைத் தலைமையாய் கொண்டது சாக்தம் சமயம்!
- 5 புநீ நாராயணனைத் தலைமையாய் கொண்டது வைஷ்ணவம் சமயம்
- 6 புநீ சிவபெருமானைத் தலைமையாய் கொண்டது சைவசமயம்!

இதன் விரிவு விளக்கங்கள் நிறையவே உண்டு ஆயினும் விரிவால் நூல் பெருகும் என மருவி ஒரு சில விளக்கமும் எடுத்துக்காட்டுகளையும் தரவேண்டியது எமது திருப்பணியின் கடமைகளில் ஒன்றாகும் என மதித்தேம் ஆதலால்?

இந்த ஆறு சமயங்களையும் தோற்றுவித்து அது அதற்கான வழிபாடு சடங்கு சம்பிரதாயங்களையும் நெறிப்படுத்தியவர்? கி.மு. 509-ம் ஆண்டில் கேரளாவில் காலடியின் திருத்தலத்திலே அவதரித்து மதாதீதப் பொருளாம் அத்வைதத்தை ஸ்தாபித்தும் சமூகர்களை வாதில் வென்றும் அன்னவர்களை தம்மேலான கொள்கையின்பால் ஆட்படுத்தியும் இமயசிகரமாம் காஷ்மீரிலுள்ள சாரதா சர்வஞ்ஞபீடத்தமர்ந்த ஜெகத்குரு புநீஆதிசங்கரரே

ஆவார்கள் என்பது பாரததேசமும் உலகத்தார்களும் நன்கு அறிந்ததே ஆகும் புல்வறிவுடைய கொள்கை தோஷம் கொண்ட பொய்யர்களின் ஆர்ப்பாட்டத்தால் தடுமாறிவழி மறந்து மழுங்கிக் கொண்டிருந்த இந்துமகா மதத்தின் பெருமையுடைய இலக்கியார்த்த பொருளை நிலை நாட்டியும் வளமுடன் வளர்ச்சி பெறவும் உலகின் பிற மதங்களுக்கெல்லாம் ஜீவாதாரமும் ஆகிடுமாறு சமயங்கள் ஆறினையும் மக்கள் உணர்ந்து களித்து ஒப்பரிய உய்வினை பெறும்படியாக வகுத்து அமைத்து அளித்துள்ளார் என்பதை யாவரும் நன்கு உணரலாமல்லவா?

ஆறுசமயங்களின் தலைமை மூர்த்திகளின் பெயரும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றதே அந்த சமயத் தலைமை மூர்த்திகளின் மூலமாகவே அடையத்தகுவதான (சக்தி சிவன் விஷ்ணு கணபதி முருகன் சூரியன் வழிபாடுகளும் அந்த சிவம் பிரம்மம் அறிவு அதுவேதான் என அடையத் தகுமன்றோ? இந்த மதம் எனும் மாபெரும் காவியத்திற்கிந்த சமயங்கள் ஆறினையும் பாத்திரங்களாக அமைத்து வழங்கியதும் இதனை உலகில் எவரும் மறுக்க முடியாத உண்மைச் சீவகாவியமும் ஆகும் தானே?

இதற்கு உவமை திருமந்திரம் திருமூலர் அருளியது?

1. ஒன்றது பேரூர் வழியாறு அதற்குள, என்றது போல இரும்புச் சமயமும் நன்றிது தீதிது என்றூரையாளர்கள் குன்று குரைத் தெழு நாயை ஒத்தார்களே, என்றும் ஆறு சமயங்களும் பிரிவும் தன்னுள்ளடங்கியது ஓர் பேரூர் இதிலும் வேற்றுமை கண்டு பிதற்றுவோர் இன்னாரென்று கூறுகிறது.
2. ஆறுசமயமும் கண்டவர் கண்டிலர், ஆறுசமயப் பொருளும் அவனலன் தேறுமின் தேறித் தெளிமின் தெளிந்த பின் மாறுதலின்றி மனைபுகலாகுமே! என்கிறார்.

இந்த இரண்டு திருமந்திரமும் கலிவெண்பா வகையுடையது அதாவது ஒவ்வொரு புள்ளி அளவும் ஒரு சீர் ஆகும் நான்கு புள்ளியும் இணைந்தது ஒரு வரியாகும் இவ்விதம் நான்கு வரிகள் அடங்கியது கலிவெண்பா என்று அமைத்திருக்க! (இதன் பொருள்

உண்மை வெளிப்படையே)

இனிச்சைவம் என்பது ஏது எப்படி என திருமந்திரம் கூறுவது காண்போமாக!

-3-

கற்பனக் கற்றுக் கலைமன்னும் மெய்யோகம்
முற்பத ஞானம் முறைமுறை மன்னியே
சொற்பதம் மேவித் துரிசற்று மேலானத்
தற்பரம் கண்டுள்ளோர் சைவசித் தாந்தரே!... என்றும்

-4-

வேடம் கடந்த விகிர்தன் அன்பால்மேவி
ஆடம்பர மின்றிஆ சாபாசம் செற்றுப்
பாடடொன்று பாசம் பசுத்துவம் பாழ்படச்
சாடும் சிவபோதகர் (சுத்த சைவரே)... என்கிறார்

5 சிவஞானபோதம் எட்டாம் சூத்திரம்? இதன் பொருள் யாரால் உணர்ந்து (பேதாபேதங்கள் அற்றவருக்கே) பெற முடியும் எனக் கூறுகிறார்!

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதற் குருவுமாய் தவத்தினில் - உணர்த்த
விட்டு அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செல்லுமே
என்கிறார்

6 சமயங்களின் ஈர்ப்பும் தவிர்ப்பும் உண்டாயினது பயன் கூறுகிறார்! (திருமந்திரம்)

சமயம் மலசுத்தி தன்செயல் அற்றிடும்
அமையும் விசேடமே அரன்மந் திரசுத்தி
சமயநிர் வாணமே கலாசுத்தி ஆகும்
அமைமன்னும் ஞானமார்க் கம்அபி ஷேகமே!
(இது இரகசிய அநுபவ தந்திரம்)

7 பொருள் உண்மை கூறல் தாண்டவராய சுவாமிகளின் - கைவல்ய நவநீதம்

சத்தொடுஞ் சித்தானந்தம் சமந்திரம் சாட்சிஏகம்

நித்தியம் வியாபி ஆன்மா நீஅதுவாய் அறிந்து
பொத்தொடும் சடம்துக்காதி பொருந்தும் பேதங்களான
குத்திர பஞ்சகோசக் குகைவிட்டு வெயிலாவாய்

-என்கிறார்!

இத்துணையான இரகசியார்த்தங்களையும் ஒதி உணர்ந்து
உள் அநுபவித்து இழந்த மாதியாகிகளே சாலோகமாதி தரும்
சைவசித் தாந்தி என்கிறார் இவரே நான்கு வகைப் பக்குவர்க்கும்
உபதேசித்து ஈடேற்ற வல்லார் ஆவார் என திருமூலர் குறித்து
ரைத்த திருமந்திரம் வருமாறு காண்க! இவரே வேதங்களும்
தேவர்களும் துதிக்கும் வித்தகராம்

-8-

**வேட்கை விடுநெறி வேதாந்த மாவதால்
வாழ்க்கைப் புனல்வழி மாற்றிச்சித் தாந்தத்து
வேட்கை விடுவிக்கும் வேதாந்தி பாதமே
தாழ்த்தும் தலையினோன் சற்ச்சீடனாமே-என்றார்**

இந்த 34-வது கவிக்கும் வேறுபிற கவிகட்கும் சரி ஒவ்வொரு
சமயத்தினர் ஒவ்வொரு பொருளுரைக்கலாம் அது அவரது
தார்மீக உரிமை! இந்த ஒருகவிக்கு எட்டு செய்யுள்களை
ஈடுகாட்டி (நீண்ட) சற்றே விரிவுரை செய்ய வேண்டிய அவசிய
மானதால் உரைசெய்தோம், இதன் மூலம் எந்த ஒரு சமய குரு
போதகர் மற்றும் சமயஞ்சார்ந்த பக்த சிரோன்மணிகளை
அவர்தம் மனதுக்கு உலைச்சலைத் தர வேண்டுமென்ற
கருத்தில்லை எமக்கு என அறிவது நலம்!

இக்கவியில் குறிப்பிடும் ஞானச்சாரியரது இலக்குயா
தெனின்? நான்குவகைப் பக்குவர்கட்கு மட்டு அன்றி ஏனைய
பாமர மானிடர்க்கும் அவரவர் சார்ந்துள்ள சமயக் கூறும் சடங்கு
வழிபாடு சம்பிரதாய நெறிகளில் விசுவாசம் காட்டுவோர் மற்றும்
அது வல்லாதாரையும் தம் குழந்தைக்கு வந்த வல்வினை நோய்
பீடைகளை அகற்றிச் சுகம் சேர்க்கும் அன்னையின் அன்புச்
சேவை போன்றது, சமயச் சார்புடைய ஒழுக்கம் என்பது யாரும்
ஒப்பப்படுவதாகும் சமயநெறி நின்றுணர்ந்த பின்பே சமயாதீ

தராகுவார்! என்பதும் உண்மையே.

இனிவரும் இரண்டு திருவெண்பாவாலும் ஞானிகட்கு யாதொரு விதியும் தவிர்த்தலும் இல்லை என கூறுகின்றார்.

-35-

**காலம் உடன்தேசம் திக்குக் கருமமுடல்
கோலம் சமயம் குறிப்பறிதல்-சீவமுந்
தலையோடு போனஉயிர் தான்போலத் தன்னோடும்
இல்லையாம் சிவனே இவன்...**

வி-ம்: நாள் வாரம் பிறைமாதம் வருடங்கள் தோறும் வருகின்ற சோமகுரு வாரங்கள் வியாழன் வெள்ளி சனி கிழைமைகள் அமாவாசை பெளர்ணமி திதிகள் மார்கழி புரட்டாசி மாதங்கள் அந்தந்த மதசமய மக்களின் புத்தாண்டு விழாக் காலங்கள் என்றும் திருக்கையிலாசம் இராமேஸ்வரம் ஸ்ரீரங்கம் காசி முதலியன புண்ய சேத்திரங்கள் என்றும் இந்திரன் குபேரன் நிருதி, ஈசானன் முதலிய திசைகளே நன்மை பயக்கும் என்றும் மற்ற திசைகள் நற்பயனைத் தராது என்றும் இன்னின்ன கருமங்களைச் செய்ய வேண்டும் ஏனைய கருமங்களை செய்யாது விட வேண்டும் என்றும், தாம் சார்ந்த மதசமய வேடச் சின்னங்களையும் தவறாமல் அணிந்திட வேண்டும் என்றும் அவரவரின் சமயவேடங்களும் அந்தந்தச் சமய கடவுளரையே மனதுள் குறிப்புடன் நிறுவித் தியானிப்பதும் பிறரைக் கவரும்படியான சைகை பார்வைகளைக் காட்டியும் இன்னின்ன மதசமயச் சாதியார்கட்கு இன்னின்னது ஆகாததென்றும் செய்கின்ற வழக்கமும் ஆகிய இவைகள் எல்லாம்.

தலையை (வெட்டப்) அரியப்பட்டபோதே? அதனோடும் சேர்ந்து உயிரும் மனமும் பிராணனும் போனது போலயான் எனது எனும் தற்போதம் இறந்த போதே திரீ கரணாத்மகமாகிய சேட்டைகளும் நீங்கிடும், இவைகள் நீங்கவே ஐந்து தொழில் களைச் செய்தும் செய்யாத நிர்விகாரியான சிவனே இவனாவன்! இன்றும் தம் உடலில் கை, கால், கண், காது முதலான உறுப்பு கட்கு சேதம் வந்தாலும் உயிர் வாழ்வது உண்டு! ஆனால் தலை

அரிந்து வீழ்ந்த போதே அவ்வுறுப்புகளுடன் கூடிய உடலும் ஒரு சேர நீங்குமது போல, போதம் சிறிது இருந்த இடத்தும் கிரியைத் தொழிலை நடத்தும் அப்போதம் முற்றும் இறந்த போது கருவி கரணாதிகளின் வாசனைகளும் ஒக்கவே நீங்கும் ஆதலின், தேக வாகனத்தை நடத்தியவன் இறக்கவும் இவனால் நடத்தப்பட்ட வாகனமும் விபத்துக்குள்ளாகி அழியுமதுவாய் காண்பாய்? என இவ்வுவமைகளாற் கூறினார்!

இதுவுமது.. இவ்வன்னம் அவர்க்கு விதியும் விலக்கும் இல்லையென்று நீர் கூறுவது யாது கருத்தினாலோ? எனின்... கூறுகிறார்!

-36-

**சாவேபெரு நோன்பாய்ச் சந்தற்ற சத்தியர்க்குத்
தேவாரம் காலம்தி யானம்அறம்-பாவம்
விதிவிருத்தம் பேசுக்கைக்கு வேதாக மங்கள்
அதிசயிக்கும் மேலுரைப்பா ரார்?**

வி-ம்: ஞானிகள் பிறவிதோறும் தம்மைத் தொடர்ந்து சீரழித்து வந்த தற்போத வாசனாதி கிரியைச் சேட்டைகளை ஒழிப்பதுவே பெருந்தவமாய்க் கொண்டு அவைகளைக் கெடுத்துச் சிவத்தோடும் இரண்டறக் கலந்து நின்ற சத்திய ஞானமூர்த்திகட்குத் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிருத்தங்களும் ஆகிய தோத்திரங்களை ஒதுவதும் ஆறுசாமப் பூஜைகாலம் அறிந்து சிவவிஷ்ணுவாதி ஆலயங்களிற் சென்று வழிபட்டு வணங்குவதும், ஓரோர் மூர்த்திகளைப் பாவனை செய்து தியானிப்பதும் அஷ்டாசரப் பஞ்சாரம் ஏகாச்சரம் சடாச்சரம் முதலியனவாகிய மந்திரங்களைச் செபிப்பதும் இம்முறைமை களைத் தவிர வதுவும் என்ற இருவினை மைகளில் குற்றங்கள் உள்ளது என்று கூறுவதற்கு கூடுமோ கூடாது? இவரது அரிதினும் அரிதாகிய அநுபோக இரகசியப் பெருமைகளை புகழ்ந்து வேதங் களும் ஆகமங்களுமே அதிசயித்து கொண்டாடுகின்றது! என்ற போது இவைகட்கு மேல் அவரை குறை கூறும் தகுதி யாருக்கு மில்லை என்றாகுமன்றோ?

போதம் சிறிது எழினும் அவற்றைக் கெடுத்துச் சிவத்தோடும்

கலந்திருப்பதே அவர்க்குச் சகலநோன் புகளுமாகும்! இவர் பிரபஞ்சர்களைப் போல வேறே நோன்பு ஒன்றும் செய்ய வேண்டுவதின்று என வேதாகமங்கள் கூறவும் (செய்ய வேண்டியது விதி சிவபூஜாதி நன்மார்க்க தொழிலைச் செய்க என்பது குற்றப்படுவது விருத்தமகளவு மது மாமிசம் பரத்தையர் களினை பழக்கங்களை விடுக என்பதாகும்) கண்டதில்லையோ? மெய்ப் பர ஞானிகளின் நடைக்கு விதியும் விலக்கும் இல்லை எனக் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் எமக்கும் இங்ஙனமிருக்கும் என்று ஞானிகளின் அரிய பெருமைகளை அறிவிக்கின்றார்?

-37-

**மோனிகளைப் பார்த்துஇமையா மோகமும்வெண் திங்கள்
மேனியழகு எழுதாத மேற்பத்-தியான
பதுமாதனம் கண்ணும் பானுவும்போற் தானாய்
எதிராகும் சொப்பனத் திலும்.**

வி-ம்: உறுப்புகளை உள்இழுத்துக் கொள்ளும் ஆமையின் செயலை உலகத்துள்ளோர் வியந்து காண்பது போல் அந்த ஞானிகளும் தம்மைப்போல பிறரும் அச்ச காததீத முத்தியைப் பெறும் பொருட்டு புறத்தே போகின்ற போதத்தை உள்ளடக்கி இதனைக் கெடுப்பதே விரதமாய் கொண்ட மௌனிகளை கண்ணிமை மூடாது பார்த்தும், இவர்மேல் வைத்த மோகமும் உத்துளனமாய் (உடல் முழுதும் பூசிய வெண்ணீறு) பெளர்ணமி நிலவாய் விளங்கும் உடலும் முகப்பொலிவும் எழுதாத அழகு ஓவியம் போன்ற அவரது திருமேனியும் காணின்?

பிரம்மாவின் நான்கு முகத்தும் திசைக்கொரு கண்ணாய் வரிசையோடும் பிரகாசிக்கும் எட்டுவிழிகளும் அக்கண்களுக்கு எதிரில் தோன்றும் அஷ்ட சூரியர்களைப் போலும் யான் கருதாது இருப்பினும் அவைகள் தாமாகவே வந்து, எனது விழிப்பு நிலையில் முகத்திலுள்ள விழிகளினாலும் சொப்பனத்தில் அகத்துள் மனக் (உணர்வுக்) கண்ணாலும் எதிர்ப்பட்டு விளங்குதாகும்! இத்தகு சுகாதீத முத்தியை அடைந்த ஞானிகள்

ஞான(ப்பயிற்சியுடைய) சாதகரைக் கண்டால், மிகவும் அன்புடையராய்! ஆகா இவர் பொய்பாச ஆபாசங்களைக் கடந்து ஞானநெறியில் இவ்வளவு மேம்பட்டு வந்துள்ளார் என்று சந்தோஷித்து! அநுக்கிரகிப்பர்! யாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையகம் என்பதுவுமிது! ஞான சாதகர்கள் ஞானிகளின் திருவருட் தரிசனம் செய்தது முதல் அவரது பத்மாசனமும் சின் முத்திரையும் இமையா நாட்டமும் விபூதி தாரண உத்தூளனமும்! வானில் வரும் சூரியனும் தன் ஒளிகுன்ற நானும் என்பதாகிட அவரது திருமேனி அமர்ந்த திருக்கோலத்தை பக்குவ சிரேஷ்டர்களின் மனம் மறவாது என்கிறார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளை சிறப்பித்துப் புகழாரம் சூடுகின்றார்.

-38-

**உருகும் பரமசுக உல்லாச நோக்கும்
திருமுகமும் புன்முறுவற் தேசம்-திருநீறும்
தற்போதம் மாண்ட சரீரத்தில் ஓர்சாத்தும்
அற்றே வெறுமன் அழ காம்!**

வி-ம்: உள்ளமும் என்பும் உருகும்படி (நீரினுள் போட்ட உப்பு கரைந்து நீரானது போல) உள் எழுகின்ற பரமசுக உல்லாசத்தோடுங் கூடிய மெய்ப்பொருள் தரிசனம் நீங்காத திருநோக்கமும் அவ்வின்பக்களிப்பால் தெய்வத் தாமரை மலர்ந்தது போலப் பொலிகின்ற குளிர்ந்த முகபார்வையும் புன்சிரிப்பும் மென்மேலும் அவ்இன்பம் பொங்கிப் பரவுதலால் தீக்ஷண்யப் பிரகாசமும், திருமேனி முழுதும் பூசிய திருவெண்ணீற்றின் அழகும் பஞ்சபூத குணகாரியங்களும் யான் என தென்று அபிமானமிறந்து நின்ற திருமேனியில் கூடியும் கூடாதிருக்கின்ற ஞானிகளது திருமேனியிற் தோன்றும் அவை அங்ஙனம் தோற்றுவதே அன்றி அவைகளால் அவர்க்கோர் சிறப்பும் இல்லை அவை அப்படியாக பிரகாசப்படுத்துகின்ற சூரியனது ஒளியால் பிற உயிர்கட்கே பயனாவதன்றி அச்சூரியனுக்கு யாது பயனு மில்லை அதுபோலவாம்! வெறுமனே தோன்றுகின்ற அழகாம்

சடமாய் சித்சடமாய் நிற்கும் பொருள்கள் எல்லாம் அவர்க்குச்
சுகரூபமாய்த் தோன்றும் காரணம் பற்றி பரமசு உல்லாச நோக்
காம்! பூநாளும் தலைசுமப்பது என்றது போல இவரிடம் தோற்று
கின்ற அருட்திறன் கூடிய ஜாலமெல்லா வியப்பும் அவர் கருதி
வந்ததல்ல? அவரநுபவ ஆன்ம சொரூபானந்தத்தினது இயல்
பாய்த் தோற்றலால் வெறுமனே! அழகு என்றும் (இதற்கு வமை
திருவாசகம்) வினையேன் மனத்துவதேனையும் பாலையும்
கன்னலையும் அமுதத்தையும் ஒத்து ஊணையும் என்பினையும்
உருக்கி நின்ற ஒண்மையனே என்ற உவமையுடன் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளின் அருமை பெருமை
களைக் கூறுகிறார்!

-39-

**வாடன் மணம்போல் வருந்தா வயிராக்கியத்
தோடும் மெலிந்த உடம்புடனே-கூடார்
நிருவிடயா நந்தசுகம் நீங்காத நோக்கும்
திருமுகமும் என்னைவிடாதே!**

வி-ம்: பூவின்பொலிவு குன்றி வாடிய போதும் அதன் மணம்
சிறுதுண்டாவது போல அவ்வப்போது ஞானிகளை வந்தடையும்
சிறிது பிராரப்த வாசனையோடும் வருந்தி முயன்று செய்யாத
பாசவைராக்யத் தோடும் தளர்ந்து நின்ற திருமேனியுடனே
கூடியிருந்தும் கூடாதவர்களாகிய ஞானிகளின் விசயாபிமானி
போலத் தோன்றும், ஆனந்த சுகம்! நீங்காத குடத்தினுள் உள்ளே
குளிர்ந்த நீர் இருக்க அதன் சுபாவமாய் வெளியிலும் அது
போன்று புறத்தும் குளிர்ச்சி நீங்காத அவ்வானந்தத் திருவருள்
நோக்குடைய திருமுகமும் என்னுள்ளத்தினுள் நீக்க மின்றி
தங்கியதே எனவாம். வாடன் மணம் என்றது ஞானி களின் தேகம்
உள்ளளவு வருகின்ற பிராரப்த (புசிப்பு)ங்களையாம் வருந்திச்
செய்யும் போதம் நசியாதவரது வைராக்யம் போலன்றி? இவரது
முயல்வு புசிப்புகள் இயல்பாய் வந்தமைதலின் வருந்தா
வயிராக்யமாம்! கண்டு பெற்று அடையும் விசய ஆனந்தம்
போலின்றி? காண்பான் காட்சி காணப்படு பொருள்களின்
முடிவில் தோன்றலதுவே நிருவிசய ஆனந்தமாம் என்கிறார்.

இனிவரும் மூன்று திருவெண்பாவாலும் ஞானிகளுக்குரிய தரமும் பெயரும் துறந்ததைச் சாதிக்காமல் மீண்டும் பேதவாத போகங்களிற்சாரலாகாது என்றும் கூறுகிறார்.

-40-

தத்துவத்தின் போர்வை சரிந்த திகம்பரிபேர்

அத்துவிதி ஏகாந்தி அநந்தி-சுத்தன்

துரியன் அவதூதன் துறவிச் சிவயோகி

நிருவாணி என்விரத்தன் எண்!

வி-ம்: வேறுபாடின்றி சிவத்தோடும் நிறைந்திருத்தலால் அத்துவிதி என்றும் அங்ஙன் வேறுபாடின்றி அத்துவிதமாய் இருப்பினும் தான் அச்சிவமாகாமையால் ஏகாந்தி என்றும் பூரணானந்தமெல்லாம் தானாய் நின்று அநுபவித்தலால் ஆனந்தி என்றும் ஆணவம் கருமம் மாயை ஆகிய மலங்களை நீக்கி நிற்பதால் சுத்தன் என்றும், மேலாய பொருளை மிகவிரைவில் அநுபவ தரிசனத்துக்குள் ஐக்கியப்படுத்தலால் துரியன் என்றும் பிராமணன், சத்ரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்ற வருணங்களின் குறிக்கோளும் பிரம்மசாரி கிரகஸுத்தன், வானப்பிரஸுத்தன் சந்யாசி என்கிற ஆசிரம தர்மங்களும் இவைகளின் அபிமானம் கடந்தவராதலால் அவதூதன் என்றும், துவம்பததற்பத வாச்சியங்களின் அபிமானங்கள் அற்றபடியால் துறவி என்றும் சீவேசுவர செகத்து மற்றும் திரிகரணாதிகளோடும் கூட்டுறவின்றிச் சிவத்தோடும் தோய்ந்திருத்தலால் சிவயோகி என்றும் அத்துவா என்ற ஆறாதாரங்களையும் கடந்திருத்தலால் நிருவாணி என்றும், அச்சிவத்தோடும் கலந்திட்ட அத்துவிதமாயிருக்கின்றேன் என்ற வாசனையும் இறந்து போயிருத்தலால் விரத்தன் (விருப்பின்பின் றியவன்) என்றும் அநேகப் பேர்களைச் சொல்லலாம்? என்றும் உடம்பில் போர்த்தியிருந்த போர்வை நீங்கியது போல ஆன்மாவைப் போர்த்தி நின்ற உயிர் உயிரைப் போர்த்தியிருந்த அந்தக் கரணம் அந்த கரணங்களைப் போர்த்தியிருந்த உடல் உடலைப் போர்த்தி இருந்த ஐம்பூதகாரியமான ஜெகத்து இவ்வாறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவக்கூட்டங்கள் என்கிற மாயப் போர்வை? எனது ஆன்மநிசொருபத்தை உள்ளவாறு விசாரித்து அறிந்து நின்றவர் ஆதலின், தத்துவத்தின் போர்வை சரிந்த

திகம்பரி என்றார், இங்ஙனம் அத்துவிதி முதலிய குணங்களை இயல்பாய் உடைய வராதலின் இத்துணைப் பெயர்களும் இவர்க்குரிய தாயுள்ளார் என்றறிந்து கூறுவாயாக என்றார்!

இதுவுமது

இவ்விதம் அகத்துள் ஆசையற்றுத் துறந்தாரையும் அகத்துள் ஆசை இருக்கத் துறந்தாரையும் எங்ஙனம் அறிவதெனின் கூறுகிறார்.

-41-

**அடங்கத் துறந்தார்க்கும் ஆசையறப் பாவித்து
ஒடும்பக் குவம் தெரியாதோ ஓகோ-மடந்தேடிப்
பிச்சையாய் மூலையிற்ப் பெண்பேச்சாய் வரின்நடைக்**

கைக்கு

இச்சையாய்க் கைக்கெதிரீட்டும்

வி-ம்: அகத்துள் ஆசைகள் இருக்கப் புறத்தே ஆசைகளற்ற வரைபோல் துறந்தோம் என்று நடிக்கின்றவர்களையும் அகத்துள் இயல்பாகவே ஆசைகளற்று அடங்கத் துறந்தாரையும் அவரவ ருடன் நிகழும் பக்குவ அபக்குவச் செயல்களிருந்தே ஓகோகோ தெரியாதோ? அஃது எப்படி எனின்? ஆசையறாத துறவிகள் நல்லுணவு உடை தக்ஷிணை முதலியவை கொடுக்கும் மடம் வீடுகட்கு விடாது முறை வைத்து நடந்து கேட்டுப் பெறுவார் அன்றியும், புதிதாக வீட்டுக்கு வந்த மருமகள் மூலையிலேயே அடங்கியிருந்து மெல்லப்பையப் பேசுவது போற் பேசுவார்கள், இவர் தமக்கிதுவே ஏற்ற இடமெனப் பொருந்தி நின்றும் அடக்கம் உடையார் போல் மெல்லவே பேசுவார்கள் இவர் பெரியர் என மயங்கி ஏமாந்த மக்கள் அன்னம், வஸ்திரம், பொருள் காணிக்கையாகக் கொண்டு வந்து கொடுப்போரின் கைக்கு எதிரே தம் கைகளை நீட்டி வாங்கிடுவார்.

அகப்பொருளை உணர்ந்தபடி பற்றற்ற துறவிகள் அவரைப் போல் எல்லா மடங்கள் வீடுகள் தோறும் வாடிக்கையாய்ச் செல்வதும் ஓரிடம் பற்றி இருத்தலும் எல்லா மறிந்தவர் போல் பிரட்டாய் பேசுவதும் உணவு, உடை, காணிக்கை முதலியன

கொண்டு வந்து தருவோரின் கைக்கு எதிர்த்தீட்டி வாங்குவதும் ஒப்பிட்டு காணீர் எனில் தாமே தெரியவரும் என்றறிவாய் என்றும், ஒப்பனைகளால் துறந்தார் போலத் துறவி போல் நடிப்பார் ஆசையறாத துறவிகள்? இவ்வவமையாற் கூறினார்! மற்றோரும் அறியாவன்னம் ஒருவர்க்கு செல்வம் வந்து சேருதல் போல பிறர் வந்து துறவிகளை வணங்கி உணவு, உடை, காணிக்கை முதலானவைகளை சேரப்பண்ணுவதே நடைக்கை ஆகும்.

இதுவுமது..

ஆயின் அகப்பற்றினை அற்றபேர்கள் துறப்பதே அன்றி அகப்பற்றுடையார்கள் துறக்கலாகாதோ? எனின் மேற் கூறுகிறார்!

-42-

கரையடுக்க வந்தாற்த் திரையலைக்கும் கப்பல் பொருளடுத்தாற் தோன்றும் பொய்ப்போதம்-விருதினவன் வெற்றிக் குதிக்குதித் தோன் போல் வேண்டும் விட்டதுபின் பற்றுமதிற் சிக்கெனநிற் பாய்?

வி-ம்: கரையருகே வந்த கப்பலை அலைகள் வந்து வந்து ஆட்டி அலைக்கழிக்கச் செய்யும்? அவ்வலை அலைக்கும் அப்பகுதியை விட்டு நடுகடலில் நின்ற கப்பலுக்கு அலைகளின் அலைக்கழிப்புகள் இல்லை காரணம் அங்கு அலைகள் இல்லை அதனால்? அக்கப்பல் மீண்டும் கரையருகே வருமாயின் அலைகளால் அக்கப்பல் அலைக்கப்படும் தானே? அதுபோல் விசயங்களின் சுகங்களையும் அதன் வாசனையும் துறந்து சென்ற நீ மீண்டும் அவ்விசய சுகபோகங்களை அடைவாய் ஆயின், பொய்யாகிய அவ்விசய போகங்களை நாடும் போதமெனும் அலைகள் தோன்றி உனது அறிவெனும் கப்பலை அலைத்து மூழ்கடிக்கும் அன்றோ? ஆதலின்.

வெற்றிக்குரிய விருதினைப் பெற விரும்பினோன் தன் பகைவனைச் செயம் கொண்டால் அன்றிவிடேன் எனும் முறையே போலவும், பந்தயம் இவ்வளவு பணம் என்று ஒருவரோடுவாது (சூளுரை) கூறி இருபதடி துரவை (கிணற்றை) தாவுவேன் என்று கூறி தாவுவோன் இருபத்தோராவது அடிக்கு

தாவினால் வெற்றியும் இன்பமும் ஆகும் அதன்றி, பத்தொன்பதா மடியில் தாவினோன் அக்கிணற்றுள் விழுந்து வெற்றிப் பணம் இழந்ததுமின்றி உடலுக்கு ஊறுபாடான துன்பங்களும் வந்திடு மன்றோ? ஆதலின் நீயும் பற்றிப் பிடித்த துறவு நெறியை முற்றும் சாதிக்க வேண்டின், விசய சுகபோகங்களை நூடும் போதத்தை அணுக விடாதே மயக்கத்தால் உன்னை மறந்து அதனை ஆதரிப்பாய் ஆகில் நீ முன்னம் விட்டு வந்த பற்றுகள் எல்லாம் வந்து பற்றிக் கொள்ளும் இவைகள் உன்னைப் பற்றாதவாறு அத்துறவு நெறியின் கண்ணேயே உறுதியுடன் நிற்பாயாக? என்றும்...

கரையோரம் வந்த கப்பல்படும்பாடே போல் யான் எனது எனும் மமதைகள் கூடிய தற்போதம், அலைகளற்ற நடுகடலில் நிற்கும் கப்பலின் நிலை போன்றது விட வேண்டியவை எல்லாம் விட்டு நிற்கும் உனது ஆன்மாவின் நிஜானந்த நிலை என்று இவ்வுவமைகளால் அறிக? போரில் வெற்றியை விரும்பி எதிரியுடன் சண்டையிட்ட போது அவனைச் செயம் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை அமைந்தாலும் நானே வெற்றி பெறுவேன் என்று உறுதி குலையாமல் இறப்பினும்! அது உனக்கு வெற்றியே ஆகும், இதுபோல் துறவு பூண்டோனுக்கு மாயப் படைகளாகிய தத்துவங்கள் முப்பத்தாறினையும் இதனது சபலவாசனைகளையும் கடந்து வீடுபெறு பெறுதலே உண்மைத் துறவாகும்! இந்த நெறியளவும் முடியாதாயின் இதனை கடப்பதற்கேதுவாகிய சுத்த வாசனை உடன் கூடி இறப்பதுவும் மறுமையில் மறுபிறவியில் துறவினால் அடைவதுண்டாகும் பேரின்பம்! என்றறிக?

விசயங்களைத் துறக்கத் தலைப்படுவோன் அவ்விசயங்களை நூடும் தற்போதத்தையும் துறக்க வேண்டும் இங்ஙனம் செய்யாது விசயங்களைச் சார்வாயாயின் அவ்வசட்டுத் துறவினால் பெருமையும் இழந்து இவ்வாழ் நலமெல்லாமும் இன்றி உழன்று பிறப்புப் பெருங்கடலினுள் மூழ்குவாய்? அவ்வாறின்றி உன்னை அறிந்து இன்பம்! அடைதி என்றார்.

8-வது அருள் அவத்தைத் தன்மை-அதிகாரம் நிறைவாகிறது

9-ம் அதிகாரம் வாதனை மாண்டார் தன்மை!

துறவிகளாயிருந்து ஞானம் பெற்றோரும் குடும்பத்தை சார்ந்து நின்றே ஞானம் பெற்றோரும் உள்ளாராகலின் துறவின் நிலை கூறியபின் இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது குடும்பத் தோடும் கூடியிருந்து ஞானம் பெற்ற பின் அக்குடும்ப வாதனை மாண்டார் தன்மை எனப் பெயராயிற்று!

தொடர்ந்து வரும் மூன்று திருவெண்பாவாலும் துறவு என்பது இன்னது என கூறுகிறார் இதில் ஞானம் இல்லாவிடினும் வைராக்கியத்தால் வீடு பேற்றினது நெறியை அடையலாகாதோ? எனவாம்.

-1-

**ஞானம் இல்லாத வைராக்யம் நன்றல்ல
கானவார்க்கும் நோயினார்க்கும் கள்ளார்க்கும்-ஆனதுஎன்
என் நிலைக்கே நின்றாலென் எவ்விடயத்து ஏய்ந்தாலென்
தன்இழப்பே இன்பாந் தலம்!**

வி-ம்: அகத்தே பரிபூரண ஞானம் இல்லாதார்க்கு புறத்திற் செய்கின்றவைகளில் வைக்கின்ற வைராக்யம் நன்றல்லதாகும் அஃது எப்படி எனின் கானல் மலை கரடு காடுகளிற் சஞ்சரிக்கின்ற வேடருக்கும், தீராத நோய் கண்டுள்ளவார்க்கும் எவரும் காணாத வாறு பிறரின் உடமைகளைக் கவரும் கள்வருக்கும் என்ன வைராக்யமோ? அது அவரது வைராக்யம், இவர்களின் வைராக் கியத்தை ஒத்ததாகும் அகத்திற்பரி பூரண ஞானமுடையார்கள் அரசரிமைப் பணிகளில் வாணிபம், நெசவு, உழவு, இரவச்சம் முதலிய உலக உடல் பராமரிப்பு பணிகளில் யாது விவகாரங்க ளோடுங் கூடியிருந்தாலும், இவ்விரண்டு நிலைகளிலும் இவர்க்கு யாதொரு இடையூறும் துன்பமும் உண்டாகாது ஏன்? எனின் தற்போதம் இழந்து நின்ற இடமே இன்பமாய்ப் பொங்கி எழும் என்பதாகும்.

இலை தளைகளால் தொகுக்கப்பட்ட மரவரியை உடுத்திக் கொள்வதும் காய், கனி, கிழங்கு வகைகளைப் புசித்திருத்தல்

பனி, மழை, வெயில், காற்று முதலிய சீற்றமான இயற்கைத் தாக்கங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளல், இரவு பகலாய் கானல் வனங்களிலேயே சஞ்சரித்தல் இவைகளால் பெற்றார் மனைவி, பிள்ளை, உறவு முதலான விசயசுகங்களை இழந்திருத்தல் என்ற யாவும் மலைவாழ் வேடர்களின் வைராக் கயமாகும்? ஒளவு தங்களினது பத்தியத்தால் தமக்கு வெகு பிரியமாகிய மனைவியுடன் கூடுதல் பிடித்தமான உணவை வெறுத்திருத்தல் என்பது நோயாளிகளின் வைராக் கயமாகும் மக்களின் உடமைகளைத் திருடும்போது தம்மைப் பற்றிக்கொண்டால் தமது உடலுக்கும் உயிர்க்கும் தீங்குநேருமே என தெரிந்திருந்தும் பயத்தை துறந்து களவு செய்திட இருளிற் பாம்பு புலி நாய் பூனை போன்று திரிவது கள்வர்களின் வைராக் கயமாகும்? இவ்மூலகையினர்களது வைராக் கயத்தால் போத இழப்பும் இன்பமும் உண்டாவதில்லை? அவரது வைராக் கியத்தால் போதநாசமும் இன்பமும் உண்டாகுமன்றோ? ஆதலின் அவர்களது வைராக் கங்களை இவரது வைராக் கயத்தோடும் ஒப்புவது பொருந்தாதது போல? யூகித்துணர்க?

அகத்துள் பரிபூரண ஞானம் உடையோர்கள் எந்த நிலையில் நிற்பினும் எந்தெந்த விசயகாரியா நுபவங்களைப் புசிப்பினும் அவற்றை எல்லாம் அப்பரிபூரண ஞானத்தால் பார்த்தழித்தலால் அவற்றோடும் தாக்கற்று நிற்பதும் இவ்விதமாய் தாக்கற்று இருத்தலால் போத இழப்பும் இப்போத விழப்பால் பேரின்பமும் உண்டாகும்! அதுவன்றியும் விசய இன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய உலகியல் நிர்வாகத்தொழில்களைச் செய்வோர் போல் அகத்து ஞானம் பெற்றோர்கள் யாது நிலையில் நின்றோர் ஏதேது செய்தார் எனினும் இவைகளால் தாக்கற்று (பந்திக்கப் படாமல்) நின்று சொருப ஆனந்தத்திற்கு ஏதுவாகிய தற் போத இழப்பைச் செய்வார் என்பதும் அவ்விசயாதி இன்பங்களைத் தாம் அநுபவிக்கவில்லை? அதுதத்துவத்தார்களது தம்மம் தொழில் எனத் தெளிந்தும் அவற்றை அநுபவிக்கும் தோறும் தாம் அற்றதனால் உண்டாகும் பேரின்பம் மேலிடுமே அன்றி, அவ்

விசயங்களது இன்பாநுபவம் ஓர்பொருட்டாய் தோன்றாது என அம்முவகை உவமைகளால் எத்துறவிற்கும் ஞானமே பொருளாம் அன்றி வெறும் வைராக்யங்கள் நன்றல்ல? என்றார்!

இதுவுமது... ஞானம் பெறுவோர்க்கு இல்லறவாழ்க்கையைத் துறக்க வேண்டாமோ? எனின் கூறுகிறார்.

-2-

**எல்லாச் சமயங்களும் துதிக்கும் இல்லறத்தில்
நில்லாமல் நீத்தார்என் நீத்தாலென்- புல்லறியைத்
தீரத்தெளிந்து சிவத்தோடும் பற்றற்றார்
ஆகிற்ப் பிறப்பறுக்க லாம்!**

வி-ம்: உலகிலுள்ள மதம் சமயங்கள் எல்லாரும் ஒருவர் தாம் விரும்புகின்ற எதனையும் சாதிக்க இல்லறமே துணையாய் இருப்பதால் சகலரும் புகழ்ந்து கூறிய இல்லறத்தைத்துறந்தார் எதேது துறந்தாலும் பயனன்றாரும்? பெற்றார் மனைவி பிள்ளை சந்ததிகளற்ற துறவிகட்கே இதுதகும், மற்றையோர்கள் அவ்வாறு துறவியாக வேண்டுவதில்லை? முன்பு துறந்தார்களில் பலரும் இனித்துறவி ஆவேன் என்பவரும் அத்துறவின் (தொகுதிவிருதி) நெறி அறிந்தோர் இல்லை? இத்துறவினாற் பிறப்பு அறுக்கல் ஆகுமோ? யான் என தெனும் கருவி கரணங்களின் தொழில் களான தற்போதமாகிய புல்லறியை குரு சுருதி உபதேசங்களால் உள்ளுணறி விசாரித்து இதனைக் கெடுத்துச் சிவத்தோடும் இரண்டறக் கலந்திருந்தும் இவ்விதமாய் அறிந்துள்ள வாசனைப் பற்றும் அற்றார் ஆகில் பிறப்பறுக்கலாம், அன்றிமதம் சமயம் தேசம் குலம் கல்வி பொருள் இல்லறம் துறவறம் என்ற அபிமானங்கள் (இவைகளினின்றும் அதீதரல்லாமல்) உடையார்கள் பிறப்பறுக்கல் இயலாததாகும்.

அனைத்து மதசமய இலக்கிய இலக்கண நூல்களும் இல்லறத்தையே உயர்வாகப் பேசியுள்ளது காரணம்? அனைவரும் அங்கிருந்தே பிறந்து வாழ்ந்து வந்து சிறப்புற்றார்கள் ஆதலினால்? என்க இங்ஙனம் தேர்ந்து தெளிந்து பற்றற்ற பேர்கள் எந்த அறத்திலிருந்தாலும் என்ன? தீரத்தெளிதல் என்பது தனதுண்மை

நிலையினை உள்ளவாறு அறிதலாம்! எடுத்துக்காட்டுகள்?

- 1 அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கைப் பண்பும் பயனும் அது!..... (திருக்குறள்)

- 1 எத்தொழிலைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப்பட்டாலும் முத்தர்மனம் இருக்கும் மோனத்தை - வித்தகமாய்த் தாதிவிளையாடி இருக்கைவீசி வந்தாலும் தாதிமனம் நீர்க்குடத்தே தான்!.....(பட்டினத்தார்)

துறவினது தன்மையும் பயனும் காணும் இடமது என்றும் கூறினார்!

இதுவுமது

-3-

**மனைஇழக்கி லோமனது மாறாது மாய்த்த
தனைஇழக்கி லோசிவனைச்சார்ந்து அங்-கநுபவிக்கை
போகாதது போகிற்ப் பூரணமாம் பூரணந்தான்
ஆகாதிருப்பதெவருக் காம்.**

வி-ம்: சுவாமி நீவீர் இங்ஙனம் கூறியபடியால் இல்லற வாழ்க்கையை துறந்து வருவது துறவில்லையோ? எனின் அந்த இல்வாழ்க்கையை துறந்தாலும் அவ்வாழ்விலிருந்த போது அநுபவித்தவிசய வாசனைகள் மனதுள் இருந்து எழும் ஆதலின் அது துறவு அன்று, ஆயின் அம்மனத்தையே மாய்ப்பது துறவாகுமோ? எனின் மனத்தை மாய்த்த போது தற்போதம் எழும் அதுவும் துறவு அன்று, இதுவுமன்றாயின் அத்தற்போ தத்தை இழப்பதுதுறவாமோ? எனின் அத்தற்போதம் இழந்திடில் சிவத்தை அடைந்து அங்குசுகத்தை அநுபவித்தல் போகாது ஆதலின் அதுவும் துறவன்று, ஆயினும் இச்சுகப்பேற்றை இழப்பது துறவோ? எனின் அச்சுகப்பேற்றீக்கில் சிவபூரணம் தானாகும் அவ்வேளையில் இச்சிவபூரணம் தானானேன் எனும் வாசனைதோன்றும் ஆதலின் அதுவும் துறவன்று? ஆயின் இனித் துறவுதான் யாதோ? எனின் அச்சிவபூரணம் தானானேன் எனும் வாதனையும் மறந்து நின்றதுவே துறவாகும்!

விசயங்களது இன்பாநுபவம் ஓர்பொருட்டாய் தோன்றாது என அம்மூவகை உவமைகளால் எத்துறவிற்கும் ஞானமே பொருளாம் அன்றி வெறும் வைராக்யங்கள் நன்றல்ல? என்றார்!

இதுவுமது... ஞானம் பெறுவோர்க்கு இல்லறவாழ்க்கையைத் துறக்க வேண்டாமோ? எனின் கூறுகிறார்.

-2-

**எல்லாச் சமயங்களும் துதிக்கும் இல்லறத்தில்
நில்லாமல் நீத்தார்என் நீத்தாலென்- புல்லறிவைத்
தீரத்தெளிந்து சிவத்தோடும் பற்றற்றார்
ஆகிற்ப் பிறப்பறுக்க லாம்!**

வி-ம்: உலகிலுள்ள மதம் சமயங்கள் எல்லாரும் ஒருவர் தாம் விரும்புகின்ற எதனையும் சாதிக்க இல்லறமே துணையாய் இருப்பதால் சகலரும் புகழ்ந்து கூறிய இல்லறத்தைத்துறந்தார் எதேது துறந்தாலும் பயனன்றாகும்? பெற்றார் மனைவி பிள்ளை சந்ததிகளற்ற துறவிகட்கே இதுதகும், மற்றையோர்கள் அவ்வாறு துறவியாக வேண்டுவதில்லை? முன்பு துறந்தார்களில் பலரும் இனித்துறவி ஆவேன் என்பவரும் அத்துறவின் (தொகுதிவிருதி) நெறி அறிந்தோர் இல்லை? இத்துறவினாற் பிறப்பு அறுக்கல் ஆகுமோ? யான் என தெனும் கருவி கரணங்களின் தொழில் களான தற்போதமாகிய புல்லறிவை குரு சுருதி உபதேசங்களால் உள்ளுணறி விசாரித்து இதனைக் கெடுத்துச் சிவத்தோடும் இரண்டறக் கலந்திருந்தும் இவ்விதமாய் அறிந்துள்ள வாசனைப் பற்றும் அற்றார் ஆகில் பிறப்பறுக்கலாம், அன்றிமதம் சமயம் தேசம் குலம் கல்வி பொருள் இல்லறம் துறவறம் என்ற அபிமானங்கள் (இவைகளினின்றும் அதீதரல்லாமல்) உடையார்கள் பிறப்பறுக்கல் இயலாததாகும்.

அனைத்து மதசமய இலக்கிய இலக்கண நூல்களும் இல்லறத்தையே உயர்வாகப் பேசியுள்ளது காரணம்? அனைவரும் அங்கிருந்தே பிறந்து வாழ்ந்து வந்து சிறப்புற்றார்கள் ஆதலினால்? என்க இங்ஙனம் தேர்ந்து தெளிந்து பற்றற்ற பேர்கள் எந்த அறத்திலிருந்தாலும் என்ன? தீரத்தெளிதல் என்பது தனதுண்மை

நிலையினை உள்ளவாறு அறிதலாம்! எடுத்துக்காட்டுகள்?

- 1 அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கைப் பண்பும் பயனும் அது!..... (திருக்குறள்)

- 1 எத்தொழிலைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப்பட்டாலும் முத்தர்மனம் இருக்கும் மோனத்தை - வித்தகமாய்த் தாதிவிளையாடி இருக்கைவீசி வந்தாலும் தாதிமனம் நீர்க்குடத்தே தான்!.....(பட்டினத்தார்)

துறவினது தன்மையும் பயனும் காணும் இடமது என்றும் கூறினார்!

இதுவுமது

-3-

**மனைஇழக்கி லோமனது மாறாது மாய்த்த
தனைஇழக்கி லோசிவனைச்சார்ந்து அங்-கநுபவிக்கை
போகாதது போகிற்ப் பூரணமாம் பூரணந்தான்
ஆகாதிருப்பதெவருக் காம்.**

வி-ம்: சுவாமி நீவீர் இங்ஙனம் கூறியபடியால் இல்லற வாழ்க்கையை துறந்து வருவது துறவில்லையோ? எனின் அந்த இவ்வாழ்க்கையை துறந்தாலும் அவ்வாழ்விலிருந்த போது அநுபவித்தவிசய வாசனைகள் மனதுள் இருந்து எழும் ஆதலின் அது துறவு அன்று, ஆயின் அம்மனத்தையே மாய்ப்பது துறவாகுமோ? எனின் மனத்தை மாய்த்த போது தற்போதம் எழும் அதுவும் துறவு அன்று, இதுவுமன்றாயின் அத்தற்போ தத்தை இழப்பதுதுறவாமோ? எனின் அத்தற்போதம் இழந்திடில் சிவத்தை அடைந்து அங்குசுகத்தை அநுபவித்தல் போகாது ஆதலின் அதுவும் துறவன்று, ஆயினும் இச்சுகப்பேற்றை இழப்பது துறவோ? எனின் அச்சுகப்பேறுநீக்கில் சிவபூரணம் தானாகும் அவ்வேளையில் இச்சிவபூரணம் தானானேன் எனும் வாசனைதோன்றும் ஆதலின் அதுவும் துறவன்று? ஆயின் இனித் துறவுதான் யாதோ? எனின் அச்சிவபூரணம் தானானேன் எனும் வாத்தனையும் மறந்து நின்றதுவே துறவாகும்!

இங்ஙனம் சிவபூரணம் தானாகாதிருப்ப தான துறவு யாவர்க் குண்டாகும்? எனின் மாய்த்த அலது தனை இழக்கில் என இவ்விரண்டினுற்கும் இடையில் எழுவதுவே தற்போதும் என, வருவித்துச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது எனக்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் இவ்வறவாழ்வில் கூடியிருந்தும் இவ்வாறு துறவு எய்தினோரை துறவிகள் என்று சொல்லப் படுமோ? எனின் எந்நிலையில் நின்றாலும் அந்நிலையில் பற்றற்றவர்க்கே வீடு உண்டாகும்! உண்மையில் இவரும் துறவிதாம் எனக்கூறுகிறார்!.

-4-

**மாயாபோ கத்தரசாய் வாழ்ந்தாலும் மாமணிபோற்
தோயாத வரேதுறந் தோர்கள்- தோய்வாரேல்
சேரும் விதை போலத் தீர்ந்திடத் தேதிரும்பும்
வேறுஅது ஒன்றே வினை?.**

வி-ம்: தலைமை வகித்து நடத்தும் மாயாபோகங்களுக் கெல்லாம் அரசாயிருந்து அப்போகங்களை அநுபவித்து வாழ்ந்தார் எனினும்? மகத்தான மாணிக்க மணி யாதொன்றி னிடத்தும் சார்ந்திடாதிருப்பது போல அப்போகா நுபவங்களில் சார்ந்து அமுந்தாமல் நின்றவரே துறந்தவர் என்று புகலப்படும்! (படிக மணி போல்)யாதொன்றிடத்தும் தோய்ந்திருப்பாரெனின்? நிலத்தில் விழுந்துள்ள வித்துப்போல உடல் இறந்து வீழ்ந்த போது அவ்வாசனைச் சார்புகள் நீங்குவது போலாகி மீண்டும் பிறந்து கூடவே முன்னீங்கிய பற்றுக்கள் யாவும் திரும்பவும் வந்து பல பிறவிகட்கு (மூலமாகி) விதை போன்றதாகும், இப்பற்றுடை மையே வினைப்பயன் என்பதாகும் என அறிக? தானே வன்னமும் ஒளியுமாயுடைய மாணிக்க மணி தன்னை அடுத்து நின்ற வன்னங்களைக் கவர்ந்திடாது அவ்வன்னங்களின் மேல் தனது பிரகாசத்தை வீசிநின்றாற்போல! ஒருவனை எந்தெந்த விசயங்கள்வந்து சேரினும் அதில் அபிமானமின்றி பராமுகனாகி தமது ஞானப்பிரகாசத்தை அவற்றின்மேல் படரவிடுத்திருத்தலே மாணிக்கமணியே! என்றார்!

உடம்பிற்குப் புறம்பானவைத் துறந்து அவ்உடம்பாய் (உடைமைகளை) நின்றோரைத் துறந்தார் என்று கூறுவது போல ஆன்மாவிற்குப் புறம்பாயுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் ஒழித்து அறிவே தானாய் நின்றோரைத் துறந்தார் என்றார்! பற்றுக்களின் வாசனையோடு இறந்த உடல் மீண்டும் பிறந்து உடல் கொண்டு உயிர் வந்தடையும், அப்பற்றுக்களின் வாசனைகள்? மீண்டும் இவரைச் சேருவதால் இதனையே வித்து (விதை)வும் வினையும் தொடரும் என்றார்! ஆசையே வினை அதன்பற்றே வாசனை அவ்வாசனையே பிறப்புமாகும்.

(எடுத்துக்காட்டு கைவல்ய தவந்தீதம் ஸ்ரீ தாண்டவராய சுவாமிகள்) சடமதாகிய தியானமும் மெய்யாகிய சர்வ முக்தியை நல்கும், திடமதானதெப்படி எனில் அவரவர் தியானமே பிறப்புக் களாகும், உடலமாசையால் தியானிக்கிற் தியானித்த உடல்களாகு வர் மைந்தா, தொடர்பவம் கெடச்சொருபமே தியானிக்கிற் சொரு பமாவர் மெய்யே, விசயங்களை அநுபவிப்பவனும் அவற்றுள் தோயார்? என்பதே துறவின் இரகசியம் எனக் கூறுகிறார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளை எவ்விசய சுகங்களும் மயக்காது அவ்விசயங்களில் கூடினும் அவரறிவு அவைகளில் அழுந்தாது என்கிறார்!

-5-

ஒருகுடைக்கீழ் வாழ் உலகத் தோர்க்கு றும் ஊருண்டோ வருநிழற் சீழ்வாழ்வார் அறிவு-கருவிகளிற் போனாலென் சேற்றுத்தூள் போலாம் பருந்துநிழல் போனாற்போல் தோயாமற் போம்

வி-ம்: பூமிப்பரப்பை எல்லாம் தனது ஒரு குடைக்கீழ் அமைத்து அரசு செய்யும் சக்கரவர்த்திக்கு தனது நாட்டில் வாழும் குறும்பு அராஜகம் ஆர்ப்பாட்டம் முதலிய எதிர்ப்பு நடத்தினாலும், அந்தச் சோரம் புரிவோரை அவ்வரசானது ஓர் ஆணையாலேயே அடக்கிட முடியும் அதுபோல, எங்கும் பரிபூரணமாய் நின்ற சிவத்திருவடி நிழற்கீழிருந்து அருளருசு செய்யும் ஞானிகளின் பேரறிவு! விசயங்களிற் சென்றாலும்?

மாயா காரியங்களாகிய அவ்விசய சுகங்கள் யாவும் அவரது அறிவை மயக்காது (மண்துகள் சேற்றில் விழுந்தவுடன் சேறாவது போல் மாயையின் வசப்பட்டு அழுந்துவோர்களது அறிவு போல் மாயாசாரிய வலைக்கு உட்பட்டு அழுந்துமோ? விண்ணில் பறந்து செல்லும் பருந்தின் நிழல் யார் மீது எவ்வுயிர் மீது எதன் மீதும் பட்டதும் தோயாதது போல ஞானிகளின் பேரறிவு விசயங்களை மேவியும் பாரமுகமாய் நீங்கும் என அறிவாயாக? உலகாளும் அரசன் திக்விசயமாகப் போகும் போது குறும்பு செய்யும் ஊர் தேச ஒற்றுமை பொருளாதார சமூக விரோதிகள், அவ்வரசனை எதிர்த்ததால் உடனடியாகத் துன்பமடைவோம் என்று அஞ்சி அச்செயல்களை செய்யாது அடங்கி நீங்குதல் போல், திருவடியின் கீழ் வாழ் பரிபூரணர்களை அம்மாயா காரியங்களும் மயக்குவது இல்லை இதற்கு அவர்கள் மயங்குவது மில்லை (அப்பருந்தினை ஞானிகட்கும் அதன் நிழலை அவரது அறிவிற்கும் உவமை காட்டிக் கூறினார்) என்றுணர்க?

இனிவரும் நான்கு வெண்பாவாலும் இல்லறத்துடன் இருந்தாலும் பற்று அற்ற ஞானிகட்கு துறவின் ஞான ஒளி மிகவும் பிரகாசமாகும்! இருளில் வைத்துள்ள விளக்கின் பயன் போல ஞானம் மிகவும் அபிவிருத்தி ஆகும்! சம்சார குடும்ப உறவு நிர்வாகங்களில் பற்றில்லார் ஆதலின் இவர் எவ்விடத்திலிருப்பினும் நிலை பெயரார் எனவும் ஞானகளாயிருப்போர் இவரிவர் என அறிவிக்கின்றார்!

-6-

**நெய்யுண்ட நாயென்ன நீரினில் நிழலென்ன
மையுண்ட கண்போல் மனைவாழ்வார்-துய்ய
இருளால் விலையேறும் மாணிக்கம் எல்லாப்
பொருள் போல் அல்லாப் பொருள்!**

வி-ம்: நெய்யை நக்கி உண்ட நாய் தான் ஏற்கனவே உண்டிருந்ததையும் சேர்த்து (வாந்தி) கக்கிடு மது போலவும் குளத்தினது கரையருகில் மேல் முகமாய் மரம் வளர்ந்து நிற்க அக்குளத்து நீரினுள் அம்மரத்தினது நிழல் தலைகீழாய்

(கீழ்நோக்கி)த் தோற்றுவது போலவும், கண்ணிமையில் தீட்டியமை பிறரது பார்வைக்கு அழகாயிருக்க கண்விழிக்கு அது (விகாரமாய்) கரியதாய் தெரிவது போலவும் அந்த ஞானிகள் இல்லற சமூகங்கள் உடன் கூடினும் கூடாதவராய் வாழ்வார்கள்! இவர்கள் இவ்வாறிருந்தால் ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பேதம் (வேறுபாடு) என்னை? எனில் இருளைக் கெடுத்து அவ்விருளையும் தன் ஒளிமயமாக்கிடும் விலை மதிப்புயர்ந்த நிர்மலமாயுள்ள மாணிக்க மணியினது பெருமை மற்றய மணி (பொருள்)களுக்கு ஒப்புவமை இல்லாத தன்மையே போல, இவ்வாழ்க்கையுள் தாம் மறைந்திருப்பதே போலன்றி, அவ்வில் வாழ்வினால் உண்டாகும் சுகதுக்கங்களை தமது ஞானிப்பார்வையால் நிக்க நின்று திகழுவர் ஞானிகள் என்று அறிக! நெய்யை உண்டபின் தன் வயிற்றுள் எள்ளளவும் தான்முன் உண்டவைகள் தங்காமல் வாந்தி (கக்கு வித்த) செய்திட்ட நாயே போல அதாவது அந்நெய்யினது சாரம் அதனுடலுள் தங்காதது போல விசயங்களை தான் தனது என்பதற்று அநுபவித்து சிவத்திற்கு நிவேதனமாய் (படையலாய்) செய்வதால் அவ்விசயங்களும் அதன் பயனான சுகதுக்கங்களும் இத்தகைய ஞானிகளைச் சார்ந்திட மாட்டாது? எனவும், தன்னிடத்தே கருமை விகாரமாய் பிறர்க்கு அழகாய்த் தோன்றும் மை படிந்த கண்ணே போல் பிறரது கருத்துக்கு அவர் குடும்பப் பாசவலைக்குள் அகப்பட்டது போலாயினும் தமக்கு முற்சொன்ன கருமப்பயனான பிராரப்தவரவாகும் இவ்வாசனை என்றைக்கு ஒழியும் என்ற வெறுப்பும் விருப்புமற்றிருப்பர் அவ்வரிய ஞானிகள் இவர்களுையே நவமணிகளுள் மிகவும் அதிக மதிப்புடைய மாணிக்கம் என்றும் மற்றெல்லாப் பொருள்களைப் போலமது அல்லாப் பொருள் என்றும் உவமையாற் கூறினார்.

இதுவுமது... ஞானியும் அஞ்ஞானியும் குடும்பத்துடனே இருக்க ஞானிக்கு பிறப்பிறப்பு இல்லை என்றும் அஞ்ஞானிகட்கு பிறப்பிறப்பு உண்டாகும் என்று கூறுவது எதனாலெனின் கூறுகிறார்.

**தொடைதட்டல் ஒன்றே துயிற்கும் விழிக்கும்
படிகத்து இருண்மணிக்கு ஏன்பற்றும்-அடிபார்த்துக்
கூடப்போகுங் கள்ளனைப்போற் கூடக்குடும்பக் கூத்து
ஆடக்கேன் மேற்பிறப்புண் டாம்!**

வி-ம்: உறக்கம் வந்து சூழ்ந்த போதும் அத்துக்கம் கலைந்து விழிக்கின்ற போதும் தொடை தட்டி உடலைத் தடவுதல் இயல்பே ஆகும். அதாவது உறக்கத்தில் கூடுதற்கும் அதனின்றி நீங்கிடவும் யார்க்கும் தொடை நீவுதல் சகசமே ஆம்! அங்ஙனம் ஞானி மனைவி, பிள்ளைகள், சுற்றதார் வந்துமருவும் போதும் உணர் வின் உள்ளே அகமுகமாய் தற்போத ஒழிவில் நின்ற ஆனந்த நித்திரை செய்வன்! அஞ்ஞானி தன் மனைவி, பிள்ளை சுற்றும் வந்து மருவும் (கூடும்) போது சமமுகமாய் நின்று மயக்கத்தில் அழுந்துவன்? ஞானிக்கும், அஞ்ஞானிக்கும் பேதம் இங்ஙனம் இருக்கின்றன ஆயின், அந்த ஞானிக்கு தான்? குடும்பக் கூட்டத் தோடும் இருக்கின்றேன் எனும் வாசனையாயினும் தோன்றா தோ? எனின் படிகத்தை சார்ந்து நின்ற பல (நிறம்) வண்ணங் களும் ஆகிய படிகம் போலன்றி உள்ளும் புறம்பும் ஒருபடித் தாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்க மணியைப் பற்றாதது போல, அக்குடும்பாதிகள் யாவும் தானாய் இலங்கும் அஞ்ஞானிக்கு வாசனை ஏறுவது போல குடும்பத்தாரொடு கூடியும் பற்றின்றிய ஞானிக்கு அவ்வாசனைகள் எப்படி ஏறும்? ஏறாதது போல?

பொருள்களைக் களவு கொடுத்தோர்கள் திருடிச் சென்றவனின் காலடி (தடம்-தடஸ்தலக்ஷணம் என்பர் சான்றோர்) யைப் பார்த்துப் பின் தொடர்ந்து செல்ல அக்கள்வனும் இக்கூட் தத்தாரோடும் சேர்ந்து சென்று உதவுவான் போன்ற தந்திரத்தைப் போல குடும்பத்தார்க்குச் சுகதுக்கம் வந்தபோது, அவர்களின் இயல்பை அனுசரித்துத் தனது முகபாவனையினால் பூரிப்பும் வாட்டமும் கொண்டவனைப் போற்காட்டி அவர்களோடு கூடி நின்றுத் தன்மனத்தால் அவரோடும் கூடாத குடும்பக் கூத்தாடியா கிய அந்த ஞானிகட்கு மறுபிறப்பு ஏனுண்டாகும்? அஞ்ஞானிக்கு

சகமுகமாக மாத்திரம் பூரிப்பும் வாட்டமும் உண்டாகும் இயல்பாயின்! பார்ப்பான் தோட்டி வேடந்தரித்து சபையில் ஆடியபோதும் தான் உண்மையில் தோட்டி அல்ல என்றுள்ளே தன்னை வேறாய் அறிந்திருப்பது போல, இந்த ஞானி குடும்பி போலத் தோற்றினும் சம்சார பந்தம் சூழ்ந்த குடும்பி ஆகான் ஆதலின் குடும்பக் கூத்தாடி என்றிவ்வாறு உவமை கூறினார்!..

இதுவுமது..

இங்ஙனம் கூறியதால் ஞானிக்கு இல்லறமும் துறவறமும் கூடி நிற்பது சரியாகுமோ? எனிற் கூறுகின்றார்!

-8-

**தொடும்போது சூழல்காற்றுத் தூளம்போற் தொடடு
விடும்போதும் அங்ஙனம் விட்டு-நடந்தாலும்
ஆகாயம் நீங்காமல் ஆடியதுபோல் அடங்கும்
ஏகாந்திக்கு எங்கிருந்தா லென்?**

வி-ம்: வெளியின் வழியாய் மேவித் தவழ்ந்து வரும் சூழல் காற்று நமது உடலை மற்ற பிற பொருள்களையும் பற்றுவதுபோல் அனைத்தும் உடனே விட்டு அவ்விசயங்களை விட்டும் நீங்கும் (தூளத்தை-பருப்பொருள்களை) அக்காற்று பற்றியும் விடுத்ததும் போல ஞானியின் அறிவு விசயாதிகளைபற்றியும் விடுத்துஞ் சென்றாலும் தூல தேகாதிகளை பற்றும் போதும் ஆகாயத்தை விட்டு நீங்காதிருந்தும் (காற்று சூழ்வது அவ்வாகாயத்திற் குள்ளே) அக்காற்றினது தழுவல் தூல தேகாதிகளை விடுத்து நீங்கிய போதும் ஆடி அசைந்து அவ்வாகாயத்தின் உள்ளே தானே ஓடுங்கிடும்? அதுபோல, விசயங்களை பற்றுகின்ற போதும் அத்திருவருளை (அறிவை) விட்டு நீங்காவாறு பற்றி அவைகளை (புசிப்பு) அனுபவிக்கின்ற போதும் திருவருளை நீங்காதவாறு இருந்து அனுபவித்து அவ்விசய சுக போகங்களை விடுக்கின்ற போது அவ்வருளினாலே அடங்கும், ஏகாந்தியாகிய மெய்ஞானிகள்! எந்த அறத்தோடும் இருந்தால் என்னை? அவருக்கோர் பற்றும் இடமாகா? ஆகாயமும் கூடவே இருந்தாற் போல் ஞானியின் நிகழ்வுகளில் ஒன்றைப் பற்றுவதும்

விடுவதுவும் அத்திருவருளின் இடத்தேயாம் என்று கூறினார்!

இதுவுமது... இங்ஙனம் குடும்பத்திலிருந்தும் அதனின்றி
சார்புகள் ஒழிந்து நின்றார்கள் யாவரும் உளரோ? எனின்
மேற்கூறுகின்றார்!

-9-

**சுந்தரனார் சேரர்கோன் சோழர்குறு மன்னர்
மைந்தருடல் தன்னுடைலை வாட்டினர்கள்-அந்தமில்லா
பத்தரொடு ஞானவயிராக்ய இயல்பு பலர்க்கும்
ஒத்தது சார்போத ஒழிவு!**

வி-ம்: அறுபத்து மூவருள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும்
சேரமான் பெருமான் நாயனாரும் கோச்செங்கண் சோழ
நாயனாரும் புகழ்ச்சோழநாயனாரும் போன்ற அரசர்களும்
மற்றும் மெய்பொருள்நாயனார், கழற்சிங்க நாயனார் முதலிய
குறுநில மன்னர்களும், மைந்தரது உடலைச் சிதைத்துப் பலி
கொடுத்த சிறுத்தொண்ட நயனாரும் தம் உடலை வாட்டிய
கண்ணப்ப நாயனார் அரிவாட்ட நாயனார் முதலியோரும்,
யாதொரு நாசமும் இன்றிய திருநீலகண்ட நாயனார் அதிபத்த
நாயனார் முதலாகிய மற்றும் உண்டாகிய வைரக்கியராயுள்ள
இல்லற ஞானிகளின் கருமதியாகம் தாம் குடும்பத்தில் கூடி
யிருந்த, இன்னும் பலருக்கும் அவ்விசயாதிகளில் சார்தற் போதம்
ஒழிந்து நின்று ஏகனாய் வீடுபேறு அடைவதற்கு ஒத்து இருந்தது!
ஆதலின் சார்போதம் ஒழியாதவர் எவ்வறத்தில் இருந்தாலும்
யாது பயனுமன்று? சாரும் தற்போதம் ஒழிந்த ஞானிகள் எந்த
மதம் எச்சமயம் எந்தச் சாதி குலம் சேர்ந்தவராயினும் அரசு
புரிதல் வாணிபம் செய்தல் உழவு முதலிய தொழில்களைச்
செய்தல். இரந்து யாசகம் பெற்றுண்ணல் முதலிய தொழிலைச்
செய்து இருந்த போதும் பிறவாப் பேரின்ப நெறியிற்
பொருந்திடுவார்கள் என்பதைக் கேட்டும் கண்டும் உணர்ந்துறுதி
கொள்ளலாம் எனக் கூறினார்!

வாதனைமான்டார் தன்மை அதிகாரம் நிறைவாகிறது!

10-வது நிலை இயல்பு அதிகாரம்...

இந்நூலில் கூறிய வீட்டு நெறியிற் தவறிய பக்குவர்கள் மீண்டும் அவ்வுண்மை நிலைதனைச் சென்று அடைதற்கு உபாயம் கூறுகின்றமையால் இதற்கு நிலையியல் எனும் அதிகாரம் பெயரானது? என அறிக

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகரணங்களை அறிந்து நீங்கி நின்ற அறிவு, அருள் அறிவிக்க அறிந்த அறிவு என்று அறிய வேண்டும் என்பதும், கருவிகரணாதிகளை நீக்கிச் செல்லும் போதம் தான் தனதெனும் தற்போதத்தைப் பின்னிட்டும் அருட்போதத்தை முன்னிட்டும் செல்ல வேண்டும் என்று அறிவிக்கிறார்!

-1-

**அறியார் வழிகேட்டு அறிந்து நடக்க
அறிவார் அறிவென்று அறியார்-மறைக்கக்
குடையிருக் கத்தாமே குதித்தும் கடந்தும்
அடர்மழைக்கு ஏகுவாரவர்போல் வார்?**

வி-ம்: தாம் கருதிய ஊருக்குச் செல்லப் புறப்பட்டார் ஆயினும் அவ்வூர் போகும் வழியறியாது திகைத்து பின் அவ்வழி அறிந்தோரைக் கேட்டு நடந்து அடைந்தார். ஆயினும், தாமறிந்து நடப்பதாய்க் கருதுவரன்றி இது இந்த வழி அறிவித்தார் அறிவிக்க தாமறிந்தது என்று அறியார் அதுபோல் தாம் முன்பு அறியாத கருவி கரணங்கள் முப்பத்தாரையும் இப்போது அருள் அறிவிக்க அவற்றை அறிந்து கடந்து செல்லவும், தம்மால் அவைகளை அறிந்து கடந்து சென்றதாய்க் கருதுவாரன்றி இது அவ்வருள் அறிவிக்க அறிந்த அறிவு எனவும் தாம் அக்கருவி கரணங்களை மட்டும் அறிந்த அறிவென்றும் அறியார்.

தொடர்ந்து பெய்யும் பெருமழையில் ஒருருக்குச் செல்லப் புறப்பட்டோர் அம்மழையினால் தாம் நனையாது பாதுகாக்கும் குடை தம்கையில் இருக்க அதனை விரித்துப் பிடிக்காமல் கையில் வைத்துக் கொண்டு தாம் குதித்து குதித்துக் குளிரால் குறுகிக்

கடந்து நடந்து நனைந்தபடியே சென்றாரைப் போல, கருவி கரணங்களை விசாரித்து அறிந்து நீக்கி அக்கருவியாதிகளின் சேஷ்டை அற்று அவ்வருள் தம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்கவும் இவ்வருளை முன்னிட்டுச் செல்லாது? தற்போதத்தால் அதனுடன் புணர்ந்து மிகமிக முயன்று அச்சிவபரம் பொருளுருக்குள் நுழைவரோ? ஈதென்ன அறியாமை?

அநாதம் தத்துவங்களை நியதி பண்ணி வீட்டையே விரும்புவோர் திருவருளை முன்னிட்டுச் சென்று அடையாது தற்போதத்தை முன்னிட்டு நீக்கத் தொடங்கிதில் அக்கருவி கரணாதிகளின் வாசனைகள் அபிமானங்கள் எக்காலத்தும் நீங்காது எனவும், முன்புதாமாய் அறிந்திருந்த தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் இப்போது திருவருளால் அறிய வந்தது! என்றுணராது தம்மால் அறிந்ததாகக் கருதினமையால்? இவ்வுவமையுடன் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் தற்போதம் சீவியாதபடி கெடுத்து அருட்போதத்தை நாடிநின்றால் அவ்வருள் தரிசனம் பெறுவார்! என்றார்.

-2-

செத்துப் பிறவாமற் தேடித் திரிகையிலே

செத்துப் பிறந்து திரிவீரே-சுத்த

இருட்கேவல சகலம் போகஎதிரிட்ட

அருட்போத ராய்த்திரியாமல்?

வி-ம்: உமது அறிவிற்கு எதிர்வந்த மாயாமயக்கமாகிய கேவலாவத்தையும் வெவ்வேறாகத் தோன்றிடும் சகலாவத்தையும் போக்கி இவைகளின் தாக்குதல் அற்ற சுத்தா வஸ்தையில் வதிந்து நின்று, அருளே அனைத்திற்கும் தாரகம் (ஜீவாதாரம்) என்றறிந்துள்ள நாடி அவ்வருட்போதராய்ச் சஞ்சரியாமல், இனியும் இறந்து பிறக்கின்ற இருமையிற் சுழலாமல், இப்போது பிறப்பிறப்பைக் கடந்து நின்ற வீடு தேடிப் பாவனையால் உள்முகமாய் விளங்கியும், சுழுத்தி என்ற (நிம்மதியான உறக்கநிலை) கேவலாவத்தையில் இறந்தும் வழிப்பென்கிற

நிலையில் (சகலாவத்தை-சாக்கிராவத்தையில்) உடல் பிராணன் அந்தக் கரணம் கருவிகள் தேகம் முதலியவற்றுடனும் உலகியலில் விரக்தி அடைந்தும் சுழலுள் சுழலும் பந்து போல பிறப்பிறப்புப் பிணியில் உழலுகின்றீர் அந்தோ என்னே இது.

மயக்கமாகி உறக்க நிலை தந்தது கேவலாவத்தை என்றும் வெவ்வேறாக நினைவிற்காட்டி நிற்பது சகலாவத்தை என்றும் மயக்கம் வந்தபோது மயக்கவடிவாகி விகற்பம் வந்த போதும் விகற்ப(போதம்)வடிவாகியும் அம்மயக்கம் வந்தபோது மயக்கம் என்றறிந்தும், விகற்பங்களைச் சென்று கூடி மீண்ட போது அவ்விகற்பத்தை விகற்பமென்று அறிந்தும் இவ்வாறு மாறிமாறி அவற்றை மறைத்தும் தோன்றியும் தினமும் நிகழ்வதாகிய இந்திரஜாலத்தைக் காட்டியதை அறிந்த அறிவேதான் என்று அறிந்து, அவைகளையும் அவைகளைக் கண்ட தன்னையும் தனக்கு அறிவித்தது அருளென்று அறிந்தும் இவ்வருள் தன்னை விட்டு எப்போதும் நீங்காதது என்றறிந்தும் இவ்வருளை நாடி நிற்கவே? அம்மாயாமயக்க விகற்பமாகிய கேவல சகலத்தினது ஜாலங்கள் (பொய்த் தோற்றங்கள்) நீங்கி அவ்வருளே பரிபூரணமாய்ப் பிரவேசிக்கும்! அன்றே எனக் கூறினார்!

இத்திருவெண்பாவால் சகல கேவலங்களை அருட்போதத் தால் அன்றி ஆன்மபோதத்ததால் நீக்க கூடாதென்று கூறுகின்றார்!

-3-

**சகலமுங் கேவலமுந் தாக்கறுப்பான் தானோ
பகல்விளக்கோடு உச்சிப் படிகம்-தகவைத்து
ஊளுட்டி உறக்குவது நாமேநம் உட்கலப்பு
நாட்டம்ஒழி என்றருளி னான்!**

வி-ம்: இந்த ஒழிவில் ஒடுக்கம் நூலாசிரியர் ஸ்ரீகண்ணுடைய வள்ளலாரின் இதயமலரினுள்ளிருந்து கமழும் மணம் போன்று இவரது மானசீகருவாம் திருஞானசம்பந்த பிள்ளையார் அருளுப தேசித்தவாறு காண்க! நமது அருளை முன்னிட்டுக் கொண்டு சகல கேவலங்கள் தாக்காதபடி அறுப்பதே அன்றி, தற்போத அறிவாலோ? சகலகேவலங்களை அறுப்பான்? கதிரவனின் உதயப்பகலில் தனது சாமர்த்தியம் அற்று எரியும்

விளக்கைப் போலவும்; உச்சிக்காத்திற்ப் பல வர்ணங்களையும் கவர்ந்துள்ள படிமணியைப் போலவும் எமது சந்தியின் முன் உனது ஆன்மபோதம் சீவியாதிருக்கும் எமது சந்திதியை அங்ஙனம் நீ நீங்காதிருக்கவும், கருவிகள் உன்ன தாக்காதிருக்கவும் தகைமை (நிலை-தன்மை) பெறவைத்து ஊழ்வினைப்படி உனக்கு ஊட்டுவிப்பதும் உறங்குவிப்பதும் நமது அருளே என்றறிந்து, இவ்விருவகைப் பாடுகளிலும் உனது ஆன்ம போதஞ்சிறிதும் சீவியாதவாறு அழித்து நிற்பின் நம் இருவருக்கும் இரண்டற்ற தாயிலங்கும் சிவமே (தாமே) பேதவாதமின்றிய ஐக்கியம் கூட்டுவிக்கும்!

இஃதன்றியாம் உன்னை வந்து கூடுதலும் நீ நம்மை வந்து கூடுதலும் ஆகிய கருத்து (நினைவு) உன்னுள் எழுமாயின்? அவ்வைக்யம் கூடாது ஆகலின் நாமிருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கலந்துள்ளோம் எனும் நாட்டத்தை (அது இது எனுஞ் சுட்டறியாத) மனைவி கற்ப நாட்டத்தை ஒழிப்பாயாக? இவ்வாறாயின், எமக்குப் போன்றதான அத்திருவடியில் உனக்கு ஐக்யம் உண்டாகுமென்று திருஞானசம்பந்த குருமூர்த்திகள் எமக்கு அருளிச் செய்தார்! என்றும், உடல், உயிர், பொறி கரணங்கருவி களுடன் கூடிய ஆன்ம போதம் தற்போதமாம் மேற்கூறியவைகளின்றும் விடுபட்டு எங்கும் தானாய் நின்றிலங்குவதே அருட் போதமாம்! பலப்பலவாய் விரிந்து தோன்றித் தடிப்புண்டான ஆன்ம போதம், அசைவற நின்று தேய்ந்து ஒழிந்தபோது ஆன்மாவக்கும் சிவத்திற்கும் தானே ஐக்யங்கூடும்! இங்ஙனம் எமதாச் சாரியார் எமக்கருளிச் செய்த முறைமை! ஈதென்று கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகரணங்களை உள்ளபடி அறியவும் திருவருள் காணவரும்! என்றும் அங்ஙனம் வரின் பரையோகம் முதலிய பேறுகள் உளவாகும் என்று ஆயின் இங்ஙனம் கருதி நின்று அத்திருவருளைக் கூடுதல் அரிதாகுமெனின் இன்னும் ஓர் உபாயங் கூறுகிறார்.

-4-

சாக்கிரத்திற் போதச்சலனை எல்லாம் சொப்பனம் போல்
ஆக்கும் அருட்போதர் ஆகுவோர்-நீக்கும்

**பரையோகர் சுத்தர் பரமசுகா நந்தர்
துரியகதி இன்பங்கடந் தோர்!**

வி-ம்: சாக்கிராவஸ்தை எனும் விழிப்பு நிலையில் தேகம் இந்திரிய கரணங்களோடும் கூடி நாமரூபப் பிரபஞ்ச காரியங்களில் சார்ந்து அநுபவிக்கின்ற போதச் சேட்டைகள் எல்லாம், இவைகள் என்ன என்று எதிரிட்டு பார்த்து அவ்வவ்விசயங்களைச் சார்ந்த போதம் ஈது என்றும் தேகாதி கருவிகரணப் பிரபஞ்சங்கள் எல்லாம் மாயையில் தோன்றி இருந்து அழிவது என்றும், இவற்றிற்கெல்லாம் மூலாதாரமாய் உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்த பூரணமாய் நிற்பது அருளென்றும் கண்டு, பின்னர் யாண்டும் இப்பூரணமாகிய அருளே நித்திய மெய் என்றும் உள்நாடி நின்று இவ்விசய போதங்களையும் இப்பிரபஞ்ச நாமரூபங்களையும் சொப்பனம் போல (ஆதரிக்காமல்) பொய்யாகும் இவற்றை உள்ளபடி அறிந்து நீங்கி நின்ற இவர் அருட்போதமுடையராவார்!

இங்ஙனம் அநுபவிக்கப்படும் தேகேந்திரிய காரணங்களையும் பிரபஞ்ச விசயசுகதுக்கங்களையும் பொய் என்று கண்டு இவைகள் தமக்கு அன்னிமென்றும் கண்டு இவற்றிற்கு உள்ளும் புறம்பும் திகழும் பரிபூரணமாகிய திருவருளையே நாடி நிற்போர், இப்பொய்களை எல்லாம் நீங்கி அம்மெய்யாகிய திருவருளே வடிவாவார்! இவ்வாறாகி அருள் மயவடிவாய் நிற்குங்காலத்து இவ்வருளையும் கடந்து பரையோகம் முதலிய தெய்வம் பத்து இவர்க்குண்டாகும் என்று கூறினர்!

இதற்குவமை ஸ்ரீ தாண்டவராய சுவாமிகள் அருளிய கைவல்ய நவநீதம் கூறுவது காணீர்?

1. கற்பனை வந்தவாறு காட்டினோம் காண்பது எல்லாம் சொற்பனம் போலுமென்றே துணிந்தவன் ஞானியாவான் செற்புதை மழைக்காலம் போய்த்தெளிந்த ஆகாயம் போல அற்புத முத்திசேரும் அபவாத வழியும் கேளாய்?

(என்றும்)

இது கைவந்த அநுபவம் காட்டுமிடம் கூறுவது

2. காரண சரீரம் தன்னைக் களைவதுதான் எவ்வாறு

என்றோதில்

ஆரணம் பொய் சொல்லாதே அதன் பொருள் அகத்தில்
(உன்னிப்)

பூரணமாகும் என்மேல் புவனங்கள் தோற்றம் என்றத்
தாரணை வந்ததாயிற் தரித்திடும் அவித்தை எங்கே?
(என்று கூறுவது முணர்க?)

இத்திருவெண்பாவால் இங்ஙனம் விசய சுகபோகங்களையும்
தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களையும் நீக்கி அவ்வருளைப் பெறுவதே
போதாதோ? அதற்கும் மேல்பரையோகம் வரும் என்று நீவிர்
கூறியது ஏன் எனில்? உண்மை நிலை ஈது என! அறிவிக்கின்றார்.

-5-

**தத்துவம்போய் கேவலம்போய் தான்போய் அருள்கழன்று
சுத்தபரை யாய்த்தன் சுதந்திரம்போய்-சத்தி
ஒழிவிலே போதம்போய் ஒன்றாகா ஒன்றின்
அழிவிலே இன்பஅதி தம்!**

வி-ம்: நினைவாகி விசாரிக்கின்ற போது கண்ட தத்துவங்கள்
முப்பத்தாறையும் நீங்கி இவைகளை மறந்து நின்ற
கேவலாவஸ்தையும் நீங்கி அத்ததத்துவங்களையும் உறக்க
நிலையும் இவை இவை இன்ன தன்மைத்து என்றறிந்து நீக்கி
எஞ்சிநின்ற அறிவு தான் எனத்தன்னை அறிந்தும்! இதனையும்
நீங்கித் தன்னை அறியவந்தது திருவருள் அறிவிக்க
அறியவந்ததென்று அறிந்து தன்னைத் தானறிந்தேன் என்பதும்
நீங்கி, தனக்கறிவித்த அவ்வருளையும் தரிசித்து அப்பரையை
அறிந்த இடத்தில் நல்லுறக்கமாகிய அவ்வருளையும் கழன்று
நிர்மலமாகிய பரையே தானாகி (நல்லுறக்க நிலையில் தனது
இயல்பு நிலை ஏதுமறிய முடியாது) அப்பரையை அறிந்த போது,
இது அது என்று தான் காண்பானும் காட்சியுமாய் அறிந்து வந்த
தற்சுதந்திர அறிவும் நீங்கி அப்பராசத்தியின் நீக்கத்திலே
தற்போதம் ஒழிந்து ஆனந் தாநுபவம் பெற்று அதன்பின்னர்?
ஒன்றாகாத அவ்வொன்றின் அழிவிலே (தானாகா ஒன்றாயிருந்த

சிவத்தில்) தானு மதும் இரண்டற கலந்து, போத வாசனைகளும் இறந்து நின்ற இடமே அச்சகாதீமான உனது உண்மை நிலை என்று அறிக? இன்பத்தை அநுபவிக்கின்ற அறிவும் இழந்த இடமே சுகாதீதம் என்று கூறினார்!

இனிவரும் ஏழு திருவெண்பாலும் ஆனந்த இயல்பும் அறிவுநிலையும் துறவினது தன்மையும் சிவயோக நிலையும் சுத்த நிலையும் பஞ்சமலங்களை அறுக்கின்ற பஞ்சாக்ஷர நிலையும் முத்தி நிலையும் இந்நூல் கூறும் நெறியிற் சென்றார்க்கே வீட்டின்பம் கிடைக்கும் என்ற முடிவு நிலையும் அறிவிக்கிறார்? இவ்வானந்தப்பேறு பெறுமாறு எங்ஙனம்? எனின் கூறுகிறார்!

-6-

போதப் புரவி புருடன் அதிலைந்து

வீதிப் பவனி விறிசாகும்-போதப்

புரவி அருளேறி னாற்போக்கு வரவற்ற

பரமசுக மாம்காண் அப்பா?

வி-ம்: அறிவாகிய அரசன் புருடனாகிய (சீவன்) குதிரை மேல் ஏறிக்கொண்டு மெய்வாய் கண், மூக்கு, செவி என்கிற வீதிகளில் சவாரி செய்து சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்து விசயங்களையும் இச்சித்து காண்பானாகிக் காட்சி களும்மாகி காணப்படும் பொருள்களும்மாகி நகர்வலம் (பவனி-உலா) செல்வதாகும்? இங்ஙனம் போதமாகிய குதிரை (புரவி) மேல் அருளாகிய அரசன் ஏறினால் அப்போது போக்கு வரவுகளற்ற மௌனாநந்தம் உண்டாகும் என கூர்மதியால் அறிக?

புருடனோடும் கூடி பஞ்சேந்திரியர் வழியிற் சென்று விசயங்களைப் பற்றி அநுபவிக்கும் போதம் (கனவில் கண்டது போல) அங்ஙனம் பற்றாது? அவற்றை நீக்கி அப்போதத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி தான் மேலீடாய்ப் பிரகாசிக்கும் அப்போது ஆனந்தம் உதயமாகும்! போதவிசயானந்தம் பெறுவதற்கு ஏதுவாகிய புருடனை புரவி என்றும், சொரூபாநந்தம் பெறுதற்கு ஏதுவாகிய அருளை போதம் முன்னிட்டுக் கொண்டு சேருவதால் அப்போதத்தை புரவி என்றும், விசயங்களில் நாட்டம் வைத்தால் அவ்வருள் நாட்டம் மறந்து சுழலும் திருவருளில் நாட்டம்

வைத்தால் விசயானந்தம் முதலிய யாவும் மறந்து அசைவற்று இருக்கும் இது காண்பாயாக என்றார்.

எடுத்துக்காட்டு: சிவப்பிரகாசம்

ஐவகையால் உறும் பயன்கள் நுகரவரும் காலம் அது புருட தத்துவம் என்று அறைந்திடுவர் சான்றோர்!

(என்கிறது)

இதுவுமது

அறிவும் ஆனந்தமும் பெறுவதற்கும் உபாயம் கூறினீர் சுவாமி? இனித் துறவினது இலக்கணம் யாதெனின்? கூறுகிறார்!

-7-

**அறிந்தமுந்தி ஆராய்ந்து அசம்புற மாய்த்தேடி
மறந்தவ னாய்த்தானாய் மயங்கிப்-பிரிந்து
சுகதுக்க மாய்ப்பதறி சுட்டும் தொழில்போய்
பகைகெட்ட அதுதுறவப்பா!**

வி-ம்: தற்போதத்தால் விசயங்களின் சுகாநுபவம் எவ்விதத் தால் உண்டாகுமென்று உள்ளும் உசாவிப்புறம்பே தேடியும் இவ்விசயங்கள் கிடைத்த போது அவற்றை ஞானேந்திரியங்களால் அறிந்து கருமேந்திரியங்களால் பற்றி அந்தக் கரணங்களால் அவற்றுள் அழுந்தியும், இவ்விசயங்களால் உண்டாகிய சுகதுக்கப் புசிப்புகளை கேவலத்தில் மறந்தவனாயும், சகலத்தில் அவ்விசயங்களே தானாய் மயங்கியும் இவ்விசயாதிகள் தன்னைப் பிரியாது நின்ற இடத்தில் அவற்றினது சுக ரூபியாய்ச் சென்று பற்றிப் பதறியும் அவைகள் தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து நீங்கிய போது துக்கத்திற்பதறியும், இங்ஙனம் மயங்கிய சுட்டுப்போதமும் (பேத அறிவும்) கெட்டு அவ்விசயங்களாகிய உயிர்ப் பகையும் கெட்டதுவே துறவு என மாணாக்கனே நீ அறிவாயாக? என்றும் விசயம் பிரியாதபோது அதன்மேல் விரைந்து கூடுதலும் அது பிரிந்தபோது உள்ளம் பதைப்பதும் ஆனதால் பதறி என பொதுவாகக் கூறினார் இம்மையிலும் மறுமையிலும் துன்பந் தருவதற்கு ஏதுவாகின்ற மையால் விசயங்களைப் பகை என்றும் கூறினார்!

இதுவுமது... அறிவும் துறவும் இவை என்றீர் சுவாமி?
இனிச்சிவயோகமாவது யாதெனின்? கூறுகிறார்!

-8-

நடந்தது எல்லாம் நீயே நடப்பழிய நின்ற
இடம் சிவம் நீ என்றிருக்க எண்ணில்-அடங்கின்
மயக்கி மலம் அழுத் தும்மாயை இதுவாரா
அயர்ப்பரு ளாம்சிவயோ கம்!

வி-ம்: கருவிகள் அனைத்தையும் இது இது என்று அறிந்து
பற்றிச் சென்றது எல்லாம் உனது தற்போதமே ஆகும்.
ஆதலாலிது சிவயோகம் அன்று, அக்கருவிகளை அறிந்து
சென்றது ஒழிய, நின்ற இடத்தை நீ சிவயோகம் என்று
அங்கிருக்கக் கருதினை ஆயின், அக்கருவிகள் அடங்கிடில்
ஆணவமலம் உன்னை மயக்கித் தன்வசப்படுத்தும் ஆதலினாலும்
அது சிவயோகம் அன்று ஆயின் சிவயோகந்தான் உண்டாவது
யாதெனின்?

உன்னால் அறியப்பட்டவை காணப்(கண்டது)பட்டவை யாவும்
உண்மையில் இல்லாத ஒன்று இருப்பதாகி வந்திருந்து பின்
காணாமற் போவது யாவும் மாயா காரியஜாலம் (பொய்)
அக்கருவிகளாற் கண்டறிந்த நாம ரூபவிசயங்களை ஒழிந்து நின்ற
இடத்தே, மறதியாய் வந்து நின்றது ஆணவமலம் ஆகலின்,
அம்மாயையும் இந்த ஆணவமும் அழிந்து நின்ற சுத்தாவத்
தையில் தோன்றும் திருவருளால் சிவயோகம் உண்டாகுமென்று
அறிந்துணர்வாயாக என்றார்!

இச்சகல கேவலங்கள் ஒழிந்த போது தற்போதும்
நாசமாகதோ? இவற்றின்மேல் போதம் உண்டாகுமென்று நீர்
கூறுவதென்னே? எனின் கூறுகிறார்!

இதுவுமது

-9-

அருளும் பரையும் அருக்கன் மதிபோன்ற
இரவு பகல் அற்ற இடத்தே-பரமநிலை
சத்திக் கழற்றியிலே சச்சிதா நந்தமய

சுத்தநிலை நீ அற்ற அது

வி-ம்: சூரியனைப் போன்றதான அருளும் சந்திரனைப் போன்ற தானப்பரையும் இரவும் பகலும் போல் மருவுகின்ற பாவனை (திரிசியம்) அற்ற இடத்தே பரமானந்த அநுபவ நிலை ஆகும்! இப்பரமானந்த அநுபவம் ஆகிய அநுபவச் சத்தியின் நீக்கத்தில் சச்சிதானந்த வடிவாயிருந்த சிவமாகிய சுத்தநிலை? உனது தற்போதம் சிறிதும் தோற்றாது அற்ற இடமே அச்சுத்த நிலை என்று அறிவாயாக?

அருள் ஆன்மாவிடத்துப் புலப்படத் தோற்றுவதாலும் அப்பரையினின்றும் தடிப்பாயுள்ளதாலும் அவ்வருளைக் கடந்தது பரையோகமாதலாலும் இப்பரை ஆன்மாவிற்கு பரோட்சமாய்த் (அநுமானமாகத்) தோன்றாமற் தோற்றுவதாலும், இப்பரையைச் சந்திரன் எனவும் பகலும் இரவின் இருளும் கண்களுக்குத் தோற்றுவது போல் அருளும் பரையும் ஆன்மாவினிடத்து அநுபவமாய் தோற்றுவதையே பகலிரவு என்றும் கூறினர். நெருப்பு உஷ்ணம் பிரகாசம் இம்மூன்றும் ஒருங்குற்றி ருக்கும் சூரியனைப் போல், அருள்பரை ஆனந்தம் எனும் இம்மூன்றினது இலக்கணங்களும் ஒன்றாகத் திகழ்வதுவே சிவம் (அறிவு-பிரம்மம்) ஆதலின் முப்பதப்பொருளான அதுவே சச்சிதானந்தமயமாம்! அது சுத்தநிலை என்றும் ஆனந்தம் பெறுமளவும் ஆன்மாவால் அறிந்து கூறப்படும் மேலான அவ்வானந்தாதீதத்தில் அவ்வநுபவம் கூறுவதற்கு இசையாது என்றார்.

இதுவுமது.

இனிப்பஞ்ச மலங்களும் அறும் நெறி எங்ஙனம்? எனிற் கூறுகிறார்?

-10-

**தாமருந்தல் போலத்தமைச் சிவனுக்கு ஊணாக்கித்
தாமருளால் உண்டுபரை தாமாகித்-தாமழிய
அஞ்செழுத் தாலர்ச்சித்து அடியார்க்கு அடிமைசெயின்
பஞ்சமலக் கொத்து அறுமப்பா!**

வி-ம்: தமது உடல் வளர்ச்சி பெற்றிருதற்கு ஏதுவாய் அமைந்து வந்த உணவுப் பண்டங்களை அவ்வப்போது சிறுகச் சிறு கவுண்டு வரவே உனது உடல் பருத்து வளர்ந்தது இவ்வுடல் வளர்ச்சிக்கும் நிலையமாய் இருத்ததற்கும் உணவு களை உண்டு வந்தது போல, உமதுள் தற்போதம் எழுந்த போதெல்லாம் அதனைச் சிவனுக்கு உணவாகக் (நிவேதனமாக) கொடுத்தும் ஐந்து புலன்களும் ஐம்பொறியின் வழியாக உன்னை வந்து சேரினும் அவற்றை தற்போதத்தால் சென்று பற்றியவற்றில் அழுந்தாமல் அருளை முன்னிட்டுச் சென்று இவை எல்லாம் அவ்வருள் தரவாங்கி (பிரசாதமாக) உண்ணுகின்றோம் என்னும் ஞாபகம்! மறவாமல் இங்ஙனம் அவ்வருளால் அறிகின்றோம் எனும் போதமும் சுருங்கி(சிறிது சிறிதாக குறைத்து) பரையே தாமாகி தற் சுதந்திர அறிவுமுற்றும் கெட்டு, பின்னர் வரும் ஆநந்தானு பவத்திலும் (ஆனந்தாதீனாகி) தம்மை தமது அநுபவத்தை மறந்த வனாகிடும் இந்நிஷ்டையினை செய்வாகில் மூன்று காலத்திலும் உண்மையில் இல்லாத மாயையும் இதனைச் சத்தியமென்று எண்ணி அவைகளின் மேல் எழுந்த ஆசையும் இவ்விரண்டையும் தான்தனது என்ற ஆணவமும் (இதுவே மாயை கன்மம் ஆணவம் என்பதாகும்) திரைக்குள் இருப்பதை திரை மறைத்திருப்பது போல, தனக்குள்ளேயே எல்லாம் தானாயிருந்த சிவத்தை! தம்மை விடாமல் மறைந்த மாமாயைத் திரோபவம் அறிய கூட்டங்கள் ஐந்தும் அறுந்து போகும் தானே!

இங்ஙனம் நிஷ்டை கூடி நின்று இப்பஞ்சமலங் (குற்றங்) களையும் நீக்கக் கூடாதிருப்பை ஆகில்? சிகார அட்சரத்தை முன்னிலைப்படுத்தி விதிப்படி பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துச் சிவத்தினது அருள்த் திருவடியை அர்ச்சித்து அத்திருவடியை அடைந்திடுக, இதுவும் உன்னால் முடியா தாயின் அத்திருவடியை அடைந்து உள்ளும் புறமும் பரிபூரணராகிய மெய் ஞானியர்களிடம் அடிமை(சரணாகி) பூண்டும் அவரது தேகத்தை கோயிலாக மதித்து விசுவாசமும் வைராக்கியமும் மாறாத அன்பும் கொண்டு பணிவிடை (வழிபாடு) களைச்சலியாத வன்னம் செய்து வருவாயாகில் முற்கூறப்பட்ட ஞான நெறியினது

அநுபவங்கள் (உமக்குள் மொக்கு (அரும்பு) மலரவும் அதனின் மணம்கமழ்வது போல எல்லாம் சித்தியாகிக் கைகூடும் என மாணாக்கனோ? நீ அறிவாயாக என்றார்!

இன்னும் மாணா? நீ புசிக்கின்ற உணவுப்பண்டங்களை சிறுகச்சிறுக உண்டு உன்உடல் வளர்ந்து பருத்துள்ளதன்றோ? அவ்வுணவை உண்டு வளர்ந்துள்ள தேகம் போல தமது கருவி கரணாதிகளின் தற்போதச் சேட்டைகளை எல்லாம் அச்சிவத்துக்கு உணவாகத் தரு வாயாகில் அச்சிவமும் அதனைச் சிறுகச்சிறுக ஏற்றுண்டு தமதுபூரணத்தால் உன்னையும் உமது போகத்தையும் தமக்குள்ளாக்கி எங்கும் பேதமற்ற பிரிவற்ற சிவமாய் விளங்கிடும் தாமருந்தல் போலச் சிவத்துக்கு ஊணாக்கிடும் என்று அறிவாயாக?

இன்னும் விசயங்கள் உன்னை வந்து அடுத்த போது அதனைத்தற் போதத்தால் பற்றாது அருட்போதத்தை முன்னிலைப் படுத்தி அவ்வருளால் அவ்விசயங்களை அறிந்து பற்றியும், அவற்றை அநுபவிக்கும் போதும் அவ்வருளை முன்நிறுத்தி அநுபவித்து அதனால் பிறக்கின்ற ஆன்ம சந்தோஷத்தையும் இம்மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும் அவ்வருளாலே உண்டானதென்று அத்திரு வருளுக்கே அர்ப்பணித்து இதனால் தாம் அருளால் உண்டு நின்றிடுமாக? என்றார்.

இன்னும் சாக்கிராவஸ்தை எனும் விழிப்பு நிலையில் கண்டவற்றையும் தான்தனதெனும் தற்போதத்தையும் தம்மையும் சிவத்திற்கு உணவாக படைத்து நிற்பதால் முன்னர் சுகமாகத் தோன்றிய விசயபோகங்களும் இப்போது துக்கம் தருவதாய்த் தோன்றும், ஆதலின் அதனை ருசிப்பித் திருந்த திரோதான (மறைப்புச்) சத்தி நீங்கிடும் அத்திரோபவசத்தி நீங்கவே இருவினைப் பயன்களும் சமமாகத் தோன்றும், இவைகள் சமமாய்த் தோன்றவே இவ்விரு வினைப்பயன்களுக்கு ஈடாகிய ஈசுவரன் சுத்தமாயையிற் தோன்றிச் செய்யும் சிருஷ்டி திதி சம்மாரம் திரோவம் அநுக்கம் என்னும் ஐந்து தொழில்களும், அச்சுத்தமாயையும் நீங்கும் அவ்வமயம் அவன் அவள் அது

எனும் முன்னிலைச் சுட்டு ஒழிந்து அந்த இருவினைப் பயன்களைத் தருவது அருள் என்றறிந்து அவ்வருளுள் மறைந்து நின்று அந்த இருவினைப் பயன்களையும் அவ்வருளால் தாம் உண்ணுவதால் கன்ம மலம்நீங்கும், இக்கன்ம மலம் நீங்கவே பரை யோகம் உண்டாகும் இப்பரையோக தரிசனத்தால் தமது உடலும் தாமல்ல என்றுணர்ந்து நீங்கவரும் இவ்வுடம்பின் புசிப்பும் அதன் வாதனையும் நீங்கவே இவற்றிற்கு மூலமான மாயை நீங்கும் அப்போதையை ஆனந்த அநுபவத்தால் சகல சார்பில் அழுந்திய தற்போதும் கெடும், இத்தற்(துற்ப்) போதம் கெடவே தானல்லாத தேகத்தைத் தானென்றும் தமது உடைமை அல்லாத துக்கசுக போகங்களை தன்னுடையதென்றும் மாறு பாடாய்க் கருதி அநுபவிக்கச் செய்த ஆணவ மலம் கெடும் ஆதலின் தாமழியப் பஞ்சமலக்கொத்தும் அறும் என்றார்! (இது இரகசியம் பஞ்சாஷுர உபதேச வாக்கியம்!.)

இன்னும் மேற்கூறியவாறாகியப் பஞ்சமலம் அறுத்தும் நிஷ்டையினை கூடமாட்டாதவர்கள்? நகாரமாகிய திரோபவத் தையும் மகாரமாகிய மலத்தையும் பின்னிட்டு (நம-என்று) சிகாரமாகிய சிவத்தையும் வகாரமாகிய அருளையும் முன்னிட்டு (சிவ-என்று) யகாரமாகியத் தன்னை நகாரமகாரமாகிய பாசத்திற்கும் சிகாரவகார அருளைக் கூடிச் சிகாரமாகிய சிவா நுபவத்தில் வகாரமாகிய அருளும் அகலாது நின்றும் யகாரமாகிய தற்போதம் அழிந்திடுதற்கு இவ்வாறு அவ்வருளே நாவாகக் கொண்டு செபியாமற் (அஜபா மந்திர சர்வாகர்ஷண) செபித்துச் சிகரமாகிய சிவத்தோடும் அதீதப்படுத்திடும்! இப்பஞ்சாஷுர தரிசனமும் செபமும் செய்து மெய்யுணர்ந்தும்; பொய்யாகிய தேகத்துடன் பொருந்தி நின்றாலும் மகேசுவரர்களுக்குப் பணி விடைகளைச் செய்து வருவாய் ஆயின், முற்கூறிய ஐந்துமலக் குற்றதோஷங்களும் நீங்கிடும் நிஜஸ்வரூப இலக்ஷணனாய்த் திகழச் செய்திடும்! இது வாகலின் அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து அடிமைசெயின் பஞ்சமலக்கொத்து அறும் என்றார்!

இவ்வாறாகிய பஞ்சாஷ்டர செபமே சிவத்திற்கு அர்ச்சனை ஆம்.

இதுவுமது... தேவரீர் அருளிச் செய்த சுத்தத்(சிவத்தை)தை அடியேன் பெற்றுய்வது எந்தநாளோ? என்று மிகவும் இரங்கி விண்ணப்பித்து நின்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்!

-11-

**கருவியுதிப் பிற்சகலங் கேவலத்தை காட்டி
அருளுதிப்பும் ஆங்குதுபோ லாக்கி-இரவுபகற்
தாக்காத சுத்தத் தலத்தில் நாம் வைக்கநீ
ஆக்காது எமக்கு பரம்!**

வி-ம்: தானல்லாத கருவி கரணாதி தத்துவங்கள் முப்பத்தி ஆறினையும் கூடிக்கலந்து நின்ற சாக்கிரத்தி (விழிப்பு)லும் உனதறிவினிடத்தில் விகற்பமாய் வந்து கூடியவைகளைச் சகல மென்றும் மயக்கமாய் அறியாது நின்றிருந்ததைக் கேவலமென்றும் (சுழுத்தி) உனக்கு அறிவித்து அச்சகல கேவலங்களை நீங்கச் செய்து உன்னை உள்ளபடியே அறிவித்தும்! இங்ஙனம் உன்னை உனக்கு அறிவித்த பின்னர்த் தோன்றும் திருவருள் தரிசனத்திலும் அவ்வருளைச் சகலமென்றும் இது மறந்து நழுவிய இடத்தே தோன்றும் பரையோகத்தைக் கேவலமென்றும் பருப் பொருளாக முன்பு கூறிய சகல கேவலங்களைப் போல் இங்ஙனே குக்குமமாய் உள்ளதை உனக்கு அநுபவமாய்த் தரிசிப்பித்து பின்பும்?

முன்பு கண்ட தூலமாகிய சகலகேவலங்களும் இப்போது அநுபவிக்கின்ற நுண்மையான சகலகேவலங்களும் இரவும் பகலும் போல் சகசம் ஆதலின் இதினின்றும் உனது பேரறிவு நீங்கி நின்று, சுகாதீதமாகிய சுத்த நிலையினிடத்து உன்னை நாம் கொண்டு சென்று வைத்திடுவது எமக்குப் (கடமையாகும்) பாரமாகும், இவ்விடத்திற் கூறிய இருவகைச் சகல கேவலங்களிலும் (உனது தற்போதத்தை முன்னிட்டு அறிய முற்படாதே? எம்மை திருவருளுபதேச வாக்கியத்தையே) முன்னிட்டுச் சென்று அடைவது உனக்குப்(கடமையாகும்) பாரமாகும்? இவ்வாறு

சென்றிட முயன்றாயாகில் அச்சுத்த பரசிவ நிலை உனக்கு உணரவருமென்று அறிவாயாக?

ஆன்மபோதம் எதிரிடும் போது சகலமாயும் எதிரீடு அற்றிருந்த நிலையைக் கேவலமாயும் அறிந்தது போல இவை கட்டு இலட்சுணமாகத் (வேறாக) தன்னை அறிந்த இடத்தில் தோன்றும், திருவருளையும் பரையையும் எதிர்படுவதாயும், எதிர்காணாததாயும் தரிசித்தலால் ஆங்குது போலாக்கி என்றும்? மாணாக்கனுக்கு ஞானாச்சாரியர் மெய்ப்பொருள்களை உபதேசிக் கும்போது அவர் அப்பொருளைச் (தன்னை சிவமாகக் கூடியிருத்தல்) சார்ந்திருத்தல் முறைமைகளை நீ சிவப்பிரம்ம புரத்தை அடைந்துய்யும் சரியான வழிமுறைகளை கூறுவது எனது கடமையாயிருக்க! யாம் கூறும் நெறிவழி சென்று அப்பேருரைச் சேர்ந்துய்வது உனது கடமை என்பதைக் க்ஷணநேரமும் மறவாது? அறம் செய்து அருளாள்க என்று உபதேசித்தருளினார்!

இதுவுமது

-12-

**கருப்ப நிலத்தைக் கறண்டுதிரி வார்க்குச்
சருக்கரையே வாயிற் சனித்தாங்கு-இருத்திவிடும்
எந்தலைமை என்பீரால் ஈனர்வாக்கு என்னவே
தந்தலைமை மாண்ட தலம்!**

வி-ம்: மதுரசம் பொருந்திய சுவையுடைய கரும்பைத் திண்றிட விருப்புடன் முயன்றோர் கரும்பு வெட்டி அறுவடை முடிந்த பின்பு அந்நிலத்தில் புகுந்து காய்ந்துள்ள அடிவேரைத் தமது பற்களால் கடித்துக் கடித்து அலமந்து திரிவோருக்குத் தெய்வகதியால்! அவரது வாயினுள் சர்க்கரையே வந்து தானே பொருந்திய முறைபோல, வீடுபேறின்பத்தை விரும்பியோர்கள் அனந்த சென்மங்களாகிய நெடுங்காலமாய் சரியை கிரியை யோக நெறிகளிற் தற்போத வலியுடன் கூடிநின்று தொலையாத துன்பத்தையே அநுபவித்த பேர்கள்? இவ்வபராத நெறி செயல்களை விட்டு ஒழித்து, இந்நூலில் கூறிய ஞானநெறியின் படியே தற்போதமற்ற அருட்போதத்தை முன்னிட்டு சென்றார்

ஆயின் இந்நூலினுள் அமைந்துள்ள திருவருட்போதமே! பேரின்ப வீட்டினுள் நுழைந்து அழுத்தி இருத்திவிடும் ஆதலின்?

ஓர் காரியம் செய்யப் புகுந்தவன் எதுவும் எப்போதும் என்னால் எளிதிற் செய்திடுவேன் எனது திறமையினால் என்று வாசாஞானம் பேசுவோர்? தற்போத வலியுடன் புலம்பி நடிக்கின்ற அறிவீனர்களது வாக்குபோல? அவ்வீட்டின்பத்தை எமது போத முறுக்கினால் (மூன்று குணங்களும் மூன்று சரீரமும் மூன்று அவத்தைகளும் ஆகியத்துவம் முப்பதாறினது செயற்கை எனும் அறியாமையுள்ளே புணர்ந்திருந்து கொண்டும்) அடைவோம் எனக் கருதி வல்லது சொல்வீரானால் அங்ஙனம் நீர்கருதிக் கூறுவதே உமது ஞான அநுபவம் மேம்பாடற்ற இடம் என்று அறிந்து நாணுமின்? ஆயின் நீரும் இந்நூலிற் கூறிய ஞானநெறிமுறையினைச் செய்வீர்? ஆயின் எல்லாம் வல்ல பிரான்இடம் ஆட்படலாம்! கொள்வீர்?

சரியையாதி (பிரீலிகாபயனத்தில் அநேகமான ஆபத்து களைச் சந்தித்து துன்புறும் எறும்பு போன்ற) மார்க்கங்களை உடனே விட்டு விட்டு இந்நூல் கூறும் (விவங்கம்? தாம் நினைத்த இடத்திற்குடனே பறந்து சென்றடையும் பறவைகளைப் போன்ற தான) மார்க்கராகிடில் தற்போதம் ஒழியும், இப்போதம் ஒழியவே? பேரானந்தம் தானே தோன்றும் பலப்பட விரிந்த நூல்களை விட்டு இந்நூல் நெறிசென்றார்க்கே வீட்டின்பம் உண்டாகும் எனக் கூறினார்!

(10-வது நிலை இயல்பு அதிகாரம் நிறைவுறுகிறது)

இந்நூலை ஊன்றி விசாரித்து உணரும் பக்குவர்கள் தமது அநுபவத்தால் தாமே உணர்ந்துய்யட்டும் என்றோ தேடி முயன்று அநுபவிக்க வேண்டும் எனும் கருத்தாலோ? கீழ்வரும் வெண்பாவிற்கு இந்நூலின் உரையாசிரியர் உரைசெய்யவில்லை (திருப்போரூர் ஸ்ரீ சிதம்பர சுவாமிகள்) ஆயினும், இது போன்ற விசய அநுபவங்களில் அப்போதைய பக்குவர்களே உணரும் கருத்துடையாரன்றி இப்போதைய பக்குவர்களின் மெத்தன போக்குகள் உளதால் யாவரும் எளிதில் உணர்தலாகாது

எனக்கருதிய இவ்வெண்பாவுக்கு சு. சதானந்தசாமி ஆகிய நாம் உரைவிளக்கம் தருகிறோம் என பணிவன்புடன் புகலுகிறோம்! (இக்கவியில் சுகாநுபவ சுதந்திரம் பெற்றோரது தவச்சிறப்பு கூறுகிறார்) தனி:

**கண்மணியில் ஆகாய நீழல்கலந் தாற்போல்
உண்மையை நீ உண்டென்றுஎனை உணர்த்தித்துண் எனவே
பார்த்திருந்த சித்திரம்போற் பார்த்தானை நாம்பரவித்
தோத்திரம்செய் யாப்பிறவாச் சொல்!**

வி-ம்: சாதனை நிறைத்துவந்த நல்ல (தீவிரதரபக்குவ முடையவனே?) உனதிருகண் விழிகளுக்குள்ளே ஆகாயமும் அங்கே உலவிடும் மேகக்கூட்டங்களும் அதன் நிழலாகத் தெரிகின்றதை பாராயோ? இவை முதலில் உனக்கு தோன்றாது அடுத்துள்ளாரின் கண்விழியைப் பாரத்தாயானால் அது உனக்குத் தெரியவரும் அவரது கண்மணியில் தெரிகின்ற ஆகாயமும் மேகங்களும் உனது கண் விழியிலுமுண்டு என அவரறிவார்! அவ்வாறு அறிந்திடும் முறைமையை மனதிலுன்னி தெளிவாயாக? அந்த ஆகாயமே சிவமாகவும் (பரமான்மா) அங்கு உலவிய மேகங்களை போன்று அதனின் திருவருட் சச்சித்தானந்தம் என அறிக இது போல், சீவான்மாவாகிய உனதுள்ளே இச்சிவாதாரமான சத்தும் அதன் நிருபாதிகளான சித்தும் ஆனந்தமும் உண்டாகின்றன என்று அறிவாயாக! வெளியிற் தெரிகின்ற ஆகாயத் தோற்றம் பிம்பமாகும் (இலக்கியம்) உனது கண் விழியுள் தெரிகின்ற ஆகாய மேகக்கூட்டங்களின் தோற்றம் பிரதிபிம்பம் (இலக்கணம்) என்ற படியாக ஒத்துணர்க? வெளியிற் கண்ட ஆகாய மேகங்களின் உண்மைகள் உனது விழியுனுள் நிழலாய் நின்றதென அறிந்தாற்போல, எங்கும் ஊடுருவி நீக்கமற நின்ற சிவமே! உனதுள்ளேயும் நீக்கமின்றி புணர்ந்து விழுங்கி இருக்கின்ற உண்மையை நீ சிவம் அது உடலானால் அதன் நிழல் நீயாவை அது உள்ளவாறுதம் முள்ளும் திகழ்கின்றன என்று உடலும் நிழலும் பிரிபடுபொருளல்ல? அங்ஙனம் சீவான்மாவாகிய நாமும் பரமான்மாவாகிய சிவமும் வேறு வேறாக

முடியாது உடலில்லை எனில் நிழல் எவ்வாறு உண்டாகும்
 சீவனல்ல நாம் சிவமே என்றுணர்ந்து, உள் அழுந்தித் தியானத்
 தால் (பாவனையால்) சுவரில் வரைந்த ஒவியமே போல திரிகர
 ணாதிகளின் சேஷ்டைகளும் தாமல்லதான் அச்சதன் அனாமயன்,
 அசலன், அசங்கன், அமலன், ஆனந்தா தீதன் என ஒடுங்கியுள்
 கண்டு அதுவாய் இலங்கிடு வாய்பெனின் உனது சாதனைகளின்
 நிறைவான பெருமைக்கும் பேறது ஆகும் இவ்வாறு உணர்ந்துள்
 ளாரை புகழ்ந்து போற்றி துதித்து வழிபட வார்த்தைகள்
 ஏதுமில்லை அன்றோ? பூசைக்குரிய திரவியங்களும் பூஜிப்ப
 வனும் பூஜையினது பயனைப் பெறுபவனும் அச்சிவமாய் இருக்க
 சீவன் என்பதேது? அகமகிழ்வால் வாழ்த்திட ஆங்கோர்
 வார்த்தையிலை கண்டாய் என்று குசகமாய் குறித்து
 உபதேசித்துள்ளார் என்பதறிக!

தற்சிறப்பு வெண்பாக்கள் நான்கு

தாம் பெற்றுய்ந்த பேறு திருப்போரூர் உறைபதியான
 ஆறுமுகப்பெருமான் அருளியதென புகழ்கின்றார்!

-1-

**சமராபுரி ஆறுமுகன் தானேஎன் உள்ளத்து
 அம்ந்திருந்து இந்நூற்கு அருத்தம்-திமிரமறக்
 காட்டினான் பொல்லாக்கடை நாயேனைச் சீர்வீட்டில்
 நாட்டினான் பேரருளினால்! (இதன் பொருள்-வெளி)**

தமது குரு திருஞானசம்பந்தரின் அருட்தரிசனத்தால் என்னுள்
 மண்டிக் கிடந்த ஐந்து அவத்தைகளும் நாசமாயின என்கிறார்!

-2-

**கையிலுறை பாலின்பம் காட்டும் விரல் ஏகசிவம்
 மெய்யருளாம் பாதம் இடுபாதுகை-துய்ய
 இருள்க் கேவலசகலம் எந்தைசம் பந்தன்
 திருக்கோலம் கொண்டசிறப்பு! (இதன் பொருள்-வெளி)**

திருமருகல் சிவதலத்தில் அபலைப்பெண்ணுக்கு மனமிரங்கி
 விஷம் தீண்டிய அவள் கணவனை விஷம் போக்கி உயிர்பித்தும்,

சமனக் கொள்ளையினரைக் கண்டித்து வதைத்தும் அருளியும் திருமயிலை (சென்னை)யில் எலும்பினை (அஸ்தியை) பெண் ஆக்கி அருளியும் அனேகமான அடியார்களை சிவகதி பெறச் செய்தும் அருளிய ஞானசம்பந்த மூர்த்தியினது கருணையே எனது (எழு) பிறப்புத் துன்பங்களை நீக்கியது என்கிறார்!

-3-

**அரவுவிஷம் தீர்க்கும் அமணருடல் மாய்க்கும்
திரகதியில் எண்ணிலரைச் சேர்க்கும்-புரமயிலை
என்னைப்பெண் ணாக்கிவிடும் ஏழையேன் ஏழ்பிறவித்
துன்பத்தை நீக்குவான் சொல்! (இதன் பொருள்-வெளி)**

எனது இதயம் பரத்துள் அகலாத அறிவுநடம் புரியும் திருப் போரூர் உறை இறைவன் முருகன் எனது தற்போதங்களையும் ஒழித்து எஞ்சிநின்ற சொரூபானந்துத்துள் என்னை ஒடுக்கித் தனதுள் ஐக்கியப்படுத்தி ஆண்டருளினான், அதனால் இவ்வொழி வில் ஒடுக்க நூலிற்கு உரை செய்தோம் என்றும் குறித்து இந்நூலின் உரையாசிரியர் ஸ்ரீ சிதம்பர சுவாமிகள் புகழ்ந்துரைக்கின்றார்).

-4-

**பொற்புறும் நற்போரூர் பொலிந்த சிதம்பரத்தே
விற்பொலியும் வேலர்வியன் அருளால்-தற்போத
ஒழிவிலுறும் ஆனந்தத் துள்ஒடுங்கச் செய்த
ஒழிவில்ஒடுக் கத்துரைமுற் றும்!
(இதன் பொருள்-வெளி)**

இந்நூலை வாசித்து அறிந்துணர்ந்த அளவிலேயே சிந்தனை சொல் செயல் அழித்தும், தேகம் உலகியல் சார்புகள் சிதையுமாறு தோன்றிய அருளுதய ஞானமும் தெளிவும் நழுவி நிற்கும் நிலையினையே. ஒழிவில் ஒடுக்கம் என உணர்ந்திடுக.

இவ்வரிய ஞானநூலுக்கு யாவரும் புரியும் வண்ணம் எளிய தமிழ் நடையில் உரை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளிவர எமக்கு எல்லா வகையிலும் உள்ளார்ந்த உரமாயும் உதவியாயும் தொண்டாற்றிய அருடபண்பாளர்களை பசைப்படமாகவும், முகவரி

களின் மூலமும் அறிமுகம் செய்வது எமது கடமை எனக் கருதுகிறோம்.

எமது உடலுக்கு இப்போது அகவை (வயது) 65 எம்க்கு. 25-ந்து வயதுள்ளபோது பரிவ்ராஜக யாத்திரை செய்யும் போது எனக்கு கிடைத்த அருளாலர் கபிலர்மலை ஸ்ரீசப்தரிஷீஸ் வராஸ்ரம நிறுவனர் சமுதாய சேவையில் நிகரற்ற பண்பாளர் மணி மந்திர ஒளஷதர ஸ்ரீசாமி RIMP சித்த மருத்துவர் மற்றும் குடும்பத்தினரும்-19-ல் ஆன்மீக நாட்டம் சாஸ்திர நுண்மை ஒழுக்கம் வைராக்யம் முதலியவற்றை எல்லாம் என்னிடம் (சாமுத்திரிகா லக்ஷணமாய்) கண்டிருந்து உவகை பூண்டார் என்பதே சரியானதாகும். அதனால்தான் அன்றோ மேற்காட்டிய நாளில். எட்டுக் கவிகளால் வாழ்த்துக்கவி பாடி. கௌரவப் பத்திரம் வழங்கியும் அந்த விழாவிற்கு வருகை தந்த அனைவர்க்கும் அறுசுவை உணவும் படைத்து அமுது அளித்தார். அந்த நெடுமலை (நீண்டகால அன்புதோயாதாரை) என்னுள் பாலாலயம் செய்தே அவரது புகைப்படமும் அஷ்ட கவிகளையும் நீங்கள் அனைவரும் காணும்படி செய்வதில் பெருமகிழ்வை அடைகின்றேன்!

திருமழபாடி மடம் சு. சதானந்தா சுவாமிகள் அவர்களுக்கு வாழ்த்துப்பா

ஒன்றித்தவம் புரிய ஓங்குவிக்கும் உலக வரை
நன்றுதரு செயலதற்கு நாட்டுவிக்கும் சுருளிமலை
வென்றிவிடை யேறுமெம் வித்தகனார் பாகத்து
கன்னியாம் காமாட்சியை கருத்திருக்கும் தவமுனியே

மோனமெனும் நிலைதெளிந்து முக்தியெனும் விதைதெளித்து
ஞானமெனும் ஒளியேற்ற நற்றரும நெறிநின்று
கானமெனும் இசையோவா திருமழ பாடியை
தேனமுதத் தவத்திருவின் திருவடியெம் தலைமேலாம்

சொற்றிரமும் சிவஞானம் தோய்ந்த நாவும்
முற்றுனர்ந்த முதறிஞ முனிவ ரேரே
பற்றொழிந்த தவத்திருவின் பாதம் போற்ற
கொற்றவராம் குழந்தைவேலருள் குறுக்கிடய்யா

மாவடி யமைத்த ஈசன் மலரடி போற்றும் சீரால்
காவியல் கண்ணால் என்னும் கருணையின் வடிவமாகி
மேவிய கருநாக்க முத்தம்பட்டி தன்னில் மெய்த்தவ முனிவ ரேரே
சேவடி போற்ற யாங்கள் செய்தவம் பெரியதாமே

காலமும் கணக்கும் கண்டு கருத்ததை சிவத்திருத்தி
சீலமே புகட்டும் சீரால் சிற்சபை நடனமாடும்
கோலமே சிந்தை வைத்த குன்றமே முனிவயாங்கள்
சாலநின் பாதம் போற்ற செய்தவம் செப்பப்போமோ

ஓப்பரும் ஞானம் தன்னை உலகவர் தமக்கு ஊட்ட
செப்பரும் தவத்தால் வந்த ஐகத்குரு வழியேவந்த
மெய்ப்பொருள் உணர்த்தும் கீர்த்தி மிக்கமர் முனிவ ரேரே
அப்பெரும் குழந்தையானந்த ஆலயத்து வருகை நோக்கி

கலைமலிந்த கருநாக்கன் முத்திநகர் கந்தன் தன்னருளால்
நிலைதெளிந்த நற்றவத்து தவமுதல்வ விண்ணப்பம்
இலை மலிந்த சுருளிமலை எம்பிரான் தனைப்பரவ
முலை மலிந்த உள்ளத்தால் மனநிறைவாய் அழைக்கின்றோம்

கற்றவர்கள் பரவுதிரு கருநாக்க முத்திநகர்
பொற்பமரும் புனிதநிறை பொன்னார் திருவடியை
நற்றவத்தால் போற்றுகிறோம் நன்றுதரு செயல்கூட
அற்புதனார் குழந்தையானந்த தியானநிலையம் எழுந்தருள்க
எல்லாம் அவன் செயல் எல்லாம் அவனே!

தேதி: 10-10-1982

டாக்டர்: ஸ்ரீசாமி RIMP

கபிலர்மலை.

இதனை... நிறைவு செய்த நாள் 18-12-2009தி வெள்ளியில்

ஊதியூர் சுவாமி சு. சுதானந்தா,
15/120 ஒற்றைத்தெரு/கொளஞ்சிவாடி,
தாராபுரம் வட்டம்/திருப்பூர் மாவட்டம்
பின்கோடு: 638673.

எல்லாம் செயல் கூடும் என்னாணை அம்பலத்தே!
ஓம் அரிஓம் தத்ஸத! திருச்சிற்றம்பலம்!
ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ஓம்!

பெயர், முகவரி விபரம் பட்டியல்

1. செல்வி. R. விஜயலட்சுமி அவர்கள், ஜனாதனா கார்மெண்ட்ஸ் 81-நாவலர் நகர், பைபாஸ், மதுரை.
2. மு. சக்திவேல் (Avi) கம்யூடர், ERS(கனடா) பெருமாள்பாளையம், வழி, ஊதியூர், காங்கயம் வட்டம்.
3. Dr. T. சக்திவேல், M.B.B.S., M.D.D.M.(Avi) 207, வைகை காலனி, அண்ணா நகர், மதுரை-20.
4. R.ராஜாங்கம், (Avi) நடத்துனர் அ.போ.வ. கழகம், கம்பம், தேனி.Dt.
5. அண்ணாதுரை திலகவதி(Avi) (அஞ்சல்துறை ஓய்வு) பீமர், மெ. வீதி, தாராபுரம்.
6. திரு. பெத்தனசாமி (Avi), (கார்பெண்டர்), கம்பம். தேனி.Dt
7. பரத்கிருஷ்ணா-சங்கர்(Avi), அபராஜிதா கார்பரேட் சர்வீஸஸ், மதுரை.
8. திரு. இராம்குமார் (Avi) வெண்கலம் & பூஜைத்திரவியம் வியாபாரம், பூநீர்னாட்சி அம்மன் கோவில் வளாகம், மதுரை.
9. S. இராமச்சந்திரன் (Avi) நிவாஸ் ஜவுளி ஸ்டோர்ஸ், அம்மன் சந்நிதி வீதி, மதுரை.
10. AMN-விக்னேஷ் பார்மா, (Avi) மதுரை.
11. P. சூரியநாராயணன் (Avi), யுனைடெட் இந்தியா, இன்குரன்ஸ் கம்பெனி, குடியாத்தம், வேலூர்.Dt.
12. KSN கோமதி கார்த்திக் (Avi), கபிலாம்பிகா, பியூட்டி பார்லர், கபிலர்மலை, நாமக்கல்.
13. K. வேல்முருகன் (Avi), விவசாயம், கீரம்பூர், நாமக்கல்.Dt.
14. Dr. P. தனவேல் (Avi), அரசு கால்நடை மருத்துவர், பரமத்தி, நாமக்கல்.
15. N. கவிதா, சித்தமருத்துவர், கரூர்.
16. M.V. பழனிச்சாமி (Avi), தெற்குவாசல் மார்ப்பகவுண்டனூர், பொள்ளாச்சி, கோவை.Dt.
17. திரு. இராமசாமி (Avi), இரத்தினம் பிரதர்ஸ் அம்மன் காம்ளக்ஸ், அமராவதி கார்னர், தாராபுரம்.
18. B. கல்யாணி வெங்கடராமன் (Avi), ஸ்ரீவேங்கடாஜலபதி நகர், துவரிமான், மதுரை-10.

சுபம்!

குலத்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார்
 படுத்துயர் ஆயின எல்லாம்
 நிலந்தாம் செய்யும் நீள்வீசம் பருளும்
 அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்
 வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும் பெற்ற
 தாயினும் ஆயின செய்யும்
 நலம்தரும் சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன்
 நாராயணா எனும் நாமம்!

(திவ்யப் பிரபந்தம்)

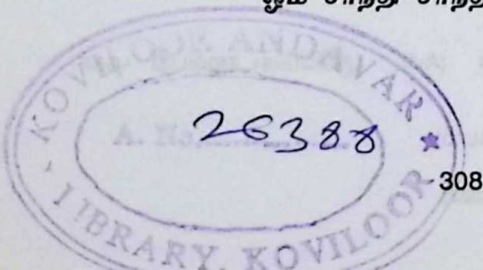
வான்மழை வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நந்தவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் தெய்வநீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம்!

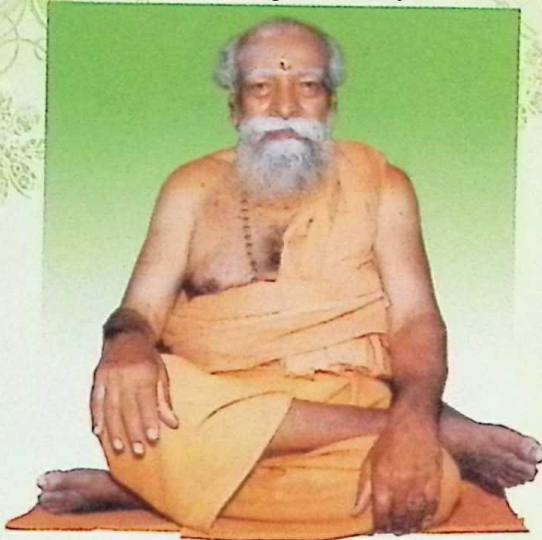
ஓம் பூர்ணம் ஹித பூர்ணம் பூர்ணாத்
 பூர்ணம் உதச்யதே பூர்ணஸ்ய
 பூர்ணம் அதேய பூர்ணம் ஏவம்
 அவ ஸிஷ்யதே

ஓம் சிவாய நம என்போர்க்கு அபாயம் ஒருபோதுமிலை
 எல்லாம் செயல்கூடும் என்னாணை அம்பலத்தே!

ஊதியூர் சுவாமி/R. மாணிக்கம் (எ) சு. சதானந்தா

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ஓம்!

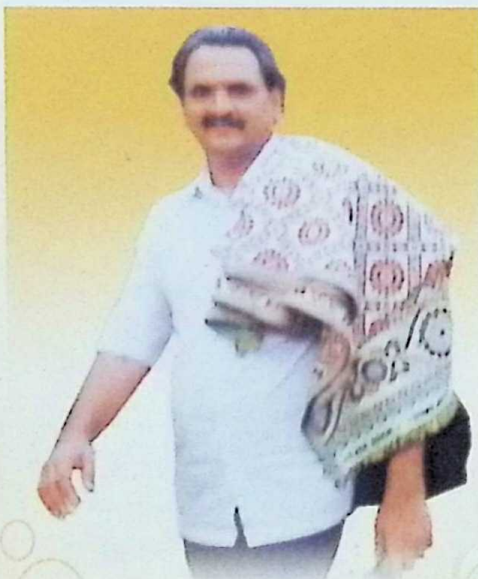
மருத்துவர் : **ஸ்ரீ சாமி RIMP. மணிமந்திர ஓளஷதர்** அவர்கள்
சந்தரிஷீஸ்வரர் ஆசிரமம், கபிலர்மலை, நாமக்கல்

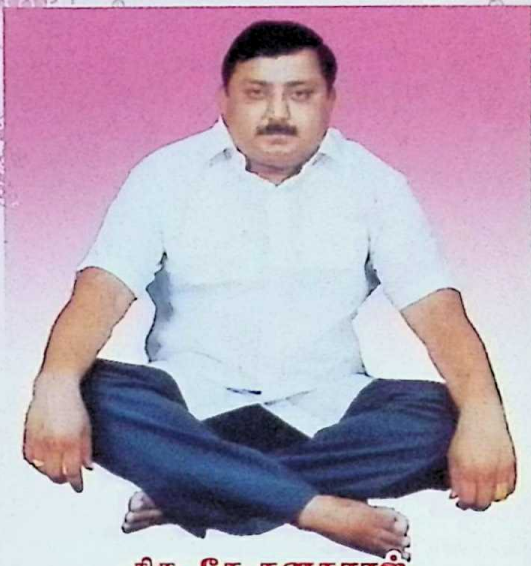
மருத்துவர் : **எஸ்.வேதகிரீஸ்வரன், DSM, RMP, SMP**
சந்தரிஷி எய்ட்ஸ் ஆராய்ச்சி நிலையம்,
கருர்பையாஸ் மற்றும் கபிலர்மலை

டாக்டர் : **C.K.செல்முத்து** அவர்கள், தொழிலதிபர்,
ஏர்செல் டீலர், அரிமா-MJF, தாராபுரம்

டாக்டர் : **ஹரிசங்கர் N.D.** அவர்கள்
கீப்பிட் டிருத்துவமனை, செனாய்நகர், மதுரை

திரு. கே.கனகராஜ்
ஆட்டோ பைனான்ஸ், கரூர்

திரு. கதிர்வேல்
மொரிடியன் டெக்ஸ்டைல்ஸ், கரூர்

திரு. R.ராஜேந்திரன் - இந்திரானியம்மாள்
JE மிச்சரவாரியம் ஓவ்வு, பரிமளா கில்லம், தாராபுரம்

திரு. காசி ஸ்ரீ கி.கஞ்சையன், அவர்கள்
கச்சையம்மன் திருமணம்மம் செவ்வாவுர், தாராபுரம்

திரு. இராமமூர்த்தி
விவசாயம், தாராபுரம்

திரு. P.மருதப்பா ஆசிரியர்
விராட்சி மங்கலம், தாராபுரம்

